

TEISIPÄEV, 15. JUUNI 2010

ISTUNGI JUHATAJA: SILVANA KOCH-MEHRIN

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00.)

2. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

3. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

4. Autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korraldus (arutelu)

Juhataja. – Esimene päevakorrapunkt on tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel Edit Baueri koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (KOM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD)) (A7-0137/2010).

Edit Bauer, raportöör. – (HU) Esitatud ettepaneku eesmärk on muuta direktiivi 2002/15/EÜ seoses sotsiaalkaitsega. Komisjoni ettepanek puudutab kolme teemat: FIEna tegutsevate vedajate väljajätmist õigusakti reguleerimisalast, öötöö täpsemat määratluse andmist ning toetust õigusakti jõustamisele. Direktiiv ise ja seega ka selle muudatus on olemuslikult täiendavad ning need on kohaldatavad üksnes rohkem kui 3,5 tonni kaaluvate sõidukite suhtes, nagu ka teised autovedude alase tegevuse suhtes kohaldatavad õigusaktid. Seetõttu ei saa see laieneda väiksemate tarbesõidukite juhtidele. Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon hääletas selle muudatuse vastu (30 häält vastu ja 19 poolt).

Õigusakti koostamise ajal tõstatati mitmeid kartusi. Tahaksin vastata mõningatele kartustele, mis võisid mõjutada Euroopa Parlamendi liikmeid. Esiteks, eksperdid on jõudnud üksmeelsele järeldusele, et kui komisjon ettepanek lükatakse tagasi, mille tulemusena direktiivi reguleerimisala laiendatakse ka FIEna tegutsevatele vedajatele, siis see ei paranda liiklusohutust. Olemasolevad statistilised andmed ja uuringud õnnetuste kohta näitavad, et vaid 6% õnnetustest on tekkinud veoautojuhtide süül, ja väsimust on õnnetuse põhjusena nimetatud vaid 0,06% juhtudest. Lisaks reguleerib sõiduaega, millel on reaalne mõju liiklusohutusele, eraldi õigusakt – määrus (EÜ) nr 561/2006, mis on kohaldatav ka FIEna tegutsevate vedajate suhtes. Laadimisaeg on täiendava iseloomuga ja seda ei saa pidada tööaja oluliseks osaks, ja õigusakt ei ole kohaldatav näiteks reise suhtes, mille pikkus on alla 100 km. Teiseks, ametiühingud pelgavad, et FIEna tegutsevad vedajad võiksid töötada isegi kuni 86 tundi, kui nende tegevust ei reguleerita.

Määrus sisaldab rangeid eeskirju sõiduaega kohta. Maksimaalne lubatud sõiduaeg on kahel järjestikusel nädalal 45 tundi nädalas ja ühe nädala piires mitte üle 56 tunni. Sõiduaeg registreeritakse täpselt digitaalsete sõidumeerikutega. Määrus sisaldab ka üksikasjalikke eeskirju puhkeaja kohta. Seega on väide 86-tunnise töönädala kohta oletus, mida ei toeta mingid statistilised andmed, uuringud ega küsitlused. Kolmandaks, komisjoni ettepanek piiraks direktiivi reguleerimisala üksnes palgatöötajatele ja nn vale-FIEdele. Seni ei ole füüsilisest isikust ettevõtjate tööaega ühegi õigusaktiga reguleeritud. Tööaja piiramine on töötajate sotsiaalse kaitse tagamise oluline vahend. Samas on füüsilisest isikust ettevõtjate puhul tööandja ja töötaja sama isik ning FIEna tegutsevate vedajate kaitsmine nende endi eest on äärmuslik meede. Neljandaks, argumentide lõppedes selgub tegelik põhjus: sotsiaalne dumping. Ärgu see mõiste teis segadust tekitagu: FIEna tegutsevad vedajad ja väikeettevõtted võivad turul osutada ebamugavat konkurentsi, nagu ka FIEna tegutsevad vedajad, kes tulevad uutest liikmesriikidest.

Minule tundub kahjuks, et meid kummitab taas müstilise Poola torumehe juhtum. Järgmiseks tahaksin rääkida nähtusest ühisel tööturul, mida ei tohiks käsitleda – ja mida tegelikult ei saagi käsitleda – üksnes autovedude kontekstis. See on vale-FIEde küsimus, mis on Euroopas tõeline probleem ja mis kahjustab nii konkurentsi kui ka tööturгу. See on küsimus, mis vajab lahendamist, ja seda ootust väljendati selgelt muudatusettepanekus.

Muudatusettepanek 30, mis esitati Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni, Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsiooni ning Vaba ja Demokraatliku Euroopa fraktsiooni nimel, tugineb komisjoni ettepanekule ja seda toetab nõukogu. Ma tahaksin nõukogu nende toetuse eest tänada. Me hääletame muudatusettepanekut punktide kaupa. Ma tahaksin lisada veel ühe asja. Me soovime kompromisslahendusena lubada igal liikmesriigil soovi korral laiendada direktiivi reguleerimisala ka FIEna tegutsevatele vedajatele.

Sïim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Täna on Euroopa Parlamendis arutusel äärmiselt keeruline ja tundlik teema. Küsimus on selles, kas ettevõtjad, kes on FIEna tegutsevad sõidukijuhid, peaksid olema kaasatud liikuvate töötajate tööaja direktiivi reguleerimisesse või mitte.

Ettevõtjate reguleerimisesse kaasamise näol oleks tegemist pretsedendiga ja selge kõrvalekaldumisega üldisest töötaja direktiivist. See direktiiv reguleerib ainult palgatöötajate, mitte ettevõtjate tööaega. Arutelud FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamise üle kestnud juba pikka aega. 1990ndatel aastatel toimunud konsultatsioonid tööturu osapoolte vahel ei andnud mingeid tulemusi. Pärast neli aastat – aastatel 1998–2002 – kestnud arutelusid ei jõudnud ka seadusandja mingi järelduseni, mistõttu palus komisjonil läbi viia põhjalik mõju hindamine. Nüüdseks on komisjon läbi viinud uuringud ja mõju hindamise, millest ilmneb selgelt, et see direktiiv ei ole õige vahend niisuguste transpordipoliitikaga seotud küsimuste käsitlemiseks nagu liiklusohutus või konkurentsitingimused, kuid et reaalseks probleemiks on eeskirjade jõustamine selliste töötajate puhul, kes ei ole füüsilisest isikust ettevõtjad. See on ka komisjoni ettepaneku mõte.

Kõigepealt tahaksin väljendada oma sügavat austust teie raportööri, proua Baueri suhtes, kes on teinud suurepäraselt tööd. Mul on väga hea meel, et raportöör jagab komisjoni muret eeskirjade ebapiisava jõustamise ja vale-FIEde kui üldise probleemi suhtes ning ma hindan kõrgelt proua Baueri konstruktiivseid ettepanekuid. Minu arvates on raportööri muudatusettepanekute abil võimalik töötajaid võimaliku tööandjate poolt ärakasutamise eest veelgi paremini kaitsta.

Kuid Euroopa peab tingimata võtma meetmeid nn vale-FIEna tegutsevate sõidukijuhtide küsimuses. Tegemist on selliste sõidukijuhtidega, kes on formaalselt sõltumatud, kuid kes tegelikkuses töötavad konkreetses ettevõttes, mis annab neile tellimusi ja maksab neile. Nii komisjoni ettepanekus kui ka raportööri muudatusettepanekutes antakse majandusharule selge sõnum: fiktiivsed füüsilisest isikust ettevõtjad kui nähtus ei ole aktsepteeritav ja seadusandja kavatseb valvsalt kõnealust eeskirja kõikjal Euroopas praktikas rakendada.

Mis puudutab liiklusohutust, siis lubage mul rõhutada, et tööaega ei tohi segi ajada sõiduajaga. Sõiduaja osas on olukord pärast 1998. aastat radikaalselt muutunud. Nagu te teate, on Euroopa Parlament koos nõukoguga võtnud vastu uued eeskirjad sõiduaja kohta, kehtestanud nõuded kaasaegsete, usaldusväärsete digitaalsete sõidumeerikute kohta ja võtnud vastu eridirektiivi jõustamise kohta. Tänapäevane arutelu ei puuduta liiklusohutust. Statistika ja uuringuid, mille komisjon on Euroopa Parlamendile kättesaadavaks teinud, ei osuta mingilgi moel sellele, et FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamine direktiivi reguleerimisesse parandaks liiklusohutust.

Nüüd, mil me loodame hakata majanduskriisist toibuma, ei oleks mõistlik panna täiendavat haldus- ja finantskoormust väikestele ja tundlikele ettevõtjatele, kes on suutnud majanduslanguse üle elada. Ettevõtjatele bürokratlike nõuete kehtestamise asemel vajab Euroopa Liit töötaja direktiivi, mis tõepoolest tagaks kaitse neile töötajatele ja sõltuvatele sõidukijuhtidele, kes seda kaitset vajavad.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Minu kodukorda puudutav märkus käsitleb Euroopa Parlamendi poolt vastu võetud tegevusjuhendit seoses seadusandliku tavamenetluse läbirääkimistega. Ma ei saa aru, kuidas saab volinik rääkida kokkuleppes Euroopa Parlamendiga, kui ta on rääkinud vaid ühe parlamendiliikmega, kellel pealegi põhimõtteliselt puudus vastava parlamendikomisjoni volitus rääkida läbi selle üle, mida teie nimetate mõistlikuks kokkuleppeks.

Volinik, te eirate selle institutsiooni tegutsemiskorda. See annab meile õiguse tõstatada küsimus selle kohta, kuidas tegutseb teie institutsioon.

Juhataja. – See ei olnud kodukorda puudutav küsimus. Te olete registreeritud ja saate sõna tänases arutelus hiljem.

Thomas Mann, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Austatud juhataja! Ma tahaksin Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel tänada proua Bauerit tema raporti ja suurepärase töö eest viimastel kuudel.

Põhiküsimus on, kas transpordisektoris tegutsevate füüsilisest isikust ettevõtjate tööaega peaks esmakordselt reguleerima või mitte. Komisjon ütleb, et ei peaks, peaaegu kõik liikmesriigid ütlevad, et ei peaks, ja enamik minu fraktsiooni liikmeid on samuti seda meelt, et ei peaks. Kui me kaasaksime FIEna tegutsevad sõidukijuhid direktiivi reguleerimisalasse, siis teeniks see üksnes suurte ettevõtete huve. Meil on aga vaja tugevdada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Neile, kes füüsilisest isikust ettevõtjate kaasamise õigustamiseks viitavad liiklusohutuse puudujääkidele, peame ütleva, et sõidu- ja puhkeajateeskirju karmistati juba tükk aega tagasi. Kõik sõidukijuhid, olgu füüsilisest isikust ettevõtjad või palgatöötajad, peavad ööpäevas vähemalt 11 tundi puhkama. Seetõttu on meil olemas digitaalsed sõidumeerikud, mis automaatselt registreerivad sõidutunnid, ja ametiasutused kontrollivad sellest reeglist kinnipidamist.

Ma olin omal ajal Euroopa Parlamendi raportöör sõidumeerikute teemal. Olen tänulik proua Bauerile, et ta hoidis ära reguleerimise laiendamise alla 3,5 tonni kaaluvatele sõidukitele. ELi digitaalsete sõidumeerikute nõude kohaldamine kõikide tarbesõidukite suhtes oleks enesega kaasa toonud ajamahukad ja kulukad dokumenteerimiskohustused. Me tahame bürokraatiat vähendada, mitte suurendada.

Seega ma soovitan Euroopa Parlamendil toetada kompromissi, mille raportöör teiste fraktsioonidega saavutas.

Stephen Hughes, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja! Meie fraktsiooni seisukoht on selles küsimuses alati olnud ühene; minu kui raportööri seisukoht on olnud sama alates 2002. aastast, mil me tegime esimest korda ettepaneku kaasata FIEna tegutsevad ja sõltumatud sõidukijuhid. Me oleme jätkuvalt veendunud, et seda tuleb teha, ja seetõttu ma väga loodan, et homsel hääletusel jõutakse kokkuleppele ettepanekus lükata komisjoni ettepanek tagasi, nagu tehti täiskogu istungil eelmisel kevadel ja tööhõivekomisjonis selle aasta märtsis.

Meil on väga kahju segaduse pärast, millesse raportöör näib olevat oma volituste täitmisel sattunud. Selle asemel, et peegeldada ja propageerida Euroopa Parlamendi tööhõivekomisjoni liikmete selge enamuse arvamusi, on raportöör aktiivselt tegutsenud komisjoni ja nõukogu seisukoha propageerimise nimel. Teised institutsioonid, nagu Pervenche Berès ütles, pole ilmutanud grammigi lojaalset koostööd, vaid hoopis näinud vaeva selle nimel, et õõnestada tööhõivekomisjoni äärmiselt selget soovitus täiskogu istungile: lükata komisjoni ettepanek tagasi.

Austatud juhataja! Väsinud sõidukijuht on ohtlik sõidukijuht olenemata tema tööhõivestaatusest; me ei tohiks muuta autosõitu riskantsemaks, kui see juba on. Täna hommikul ajas raportöör taas sõiduaja ja tööaja mõisted segi. Praeguse korra alusel on füüsilisest isikust ettevõtjal, nn vale-FIEst sõidukijuhil täiesti võimalik sõita nädalas 85–95 tundi; ehk mitte igal nädalal, kuid ka üks nädal on iseenesest juba piisavalt ohtlik. Kui volinik selles numbris kahtleb, siis võib ta ükskõik millal minu juurde tulla ja ma näitan talle numbreid, mis pärinevad selles sektoris töötavatel inimestel. See on fakt. Me peame komisjoni ettepaneku tagasi lükkama.

Marian Harkin, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan ma tänada raportöör Bauerit tema raske töö eest.

Selle raporti keskne teema on küsimus, kas kaasata FIEna tegutsevad sõidukijuhid tööaja direktiivi reguleerimisalasse või jätta nad seal välja. Oluline on meeles pidada, et kõikide sõidukijuhtide, nii palgatöötajate kui ka füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes kohaldatakse 2006. aasta eeskirju, mis reguleerivad nende sõiduaega, puhkepause ja puhkeaega. Seega on liiklusohutuse küsimusi selle direktiiviga piisavalt käsitletud, ja kui keegi arvab, et ei ole, siis tuleb uurida sõiduaaja direktiivi.

Ei ole andmeid, mille kohaselt õnnetused oleksid seotud kutseliste sõidukijuhtide tööajaga, ega ka eraldi andmeid palgatöötajatest sõidukijuhtide ja FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kohta. Seega, meil ei ole andmeid FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamiseks otsuse tegemiseks. Õigusloome peab põhinema asjakohastel ja usaldusväärsetel andmetel, ning igasugused hirmujutud sellest, et FIEna tegutsevad sõidukijuhid töötavad 86 tundi nädalas ja põhjustavad õnnetusi, on vaid paanikatekitamine ning need ei tugine mingitele usaldusväärsetele andmetele.

Kui selle õigusakti reguleerimisalasse kaasatakse füüsilisest isikust ettevõtjad, siis muutub see õigusakt praktiliselt jõustamatuks. Kas meil peab tekitama armee inspektoreid, kes vaatavad üle füüsilisest isikust ettevõtjate üle, et näha, kas nad täidavad üldhalduskohustusi või poolelioleva tööga seotud halduskohustusi? Õigusaktide kohaselt loetakse tööaja hulka aeg, mil füüsilisest isikust ettevõtja on oma töökohal. Töökoht on õigusaktide määratletud ettevõtte peamise tegevuskohana, koos mitmesuguste teiste tegevuskohtadega. Kas FIEna tegutseva sõidukijuhi kodus olevas väikeses magamistoas või põõningul asuvat kontorit hakatakse

lugema siis tema töökohaks ning kes hakkab selle õigusakti täitmist kontrollima ja seda jõustama? Jah, füüsilisest isikust ettevõtjate konkurentsiga seonduvad teatud küsimused, kuid see õigusakt ei käsitle neid küsimusi. Muide, minu kodumaal tegeletakse selle küsimusega väga tõhusalt maksusüsteemi kaudu.

Lõpetuseks: kui me lükkame komisjoni ettepaneku tagasi, siis tulemuseks on vilets õigusakt. See on ebaproportsionaalne ega saavuta oma eesmärke, vaid tekitab täiendavat bürokraatiat VKEdele, mis on enamikus riikides, eriti minu kodumaal Iirimaa, juba niigi hädas. See õigusakt on jõustamatu, ja see naeruvääristab õigust.

Emilie Turunen, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DA) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Teema, mida me täna arutame, puudutab põhjapaneva tähtsusega küsimust: kas Euroopa Parlament soovib tagada, et meil oleks sotsiaalne Euroopa koos ausa konkurentsi ja inimväärsete töötingimustega? Või laseme turul ja juhustel valitseda transpordisektorit, mis on aina suurema surve all? Meie, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni ning Euroopa Parlamendi tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni jaoks on vastus selge. Meie tahame, et FIEna tegutsevad sõidukijuhid kaasataks tööaja direktiivi reguleerimisalasse. Seega me lükkame tagasi komisjoni ettepaneku jätta FIEna tegutsevad sõidukijuhid direktiivi reguleerimisalast välja ja teeme seda järgmisel kolmel põhjusel. Esiteks, FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tegevus peab olema reguleeritud tööajaeeskirjadega, et me saaksime tagada Euroopas liiklusohutuse. Arvestades veoautode suurt massi, on väsinud juhtide ja õnnetuste vältimiseks täiesti hädavajalik piirata veoautojuhtide tööaega. Teiseks, me tahame tagada ausa konkurentsi transpordisektoris. Viimastel aastatel on nn vale-FIEna tegutsevate sõidukijuhtide arv plahvatuslikult kasvanud. See oli transpordisektori viis tööajaeeskirjade täitmisest kõrvalehoidmiseks. Seadusandjana ei tohi me luua stiimuleid veel suuremal arvul FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tekkeks Euroopas. Selle asemel peame tagama ühtsed reeglid, et oleks võimalik luua võrdsed tingimused. Kolmandaks, me tahame tagada kõikidele hea töökeskkonna. ELi uuringutest oleme teada saanud, et FIEna tegutsevad sõidukijuhid on sagedamini haiged ja rohkem stressis kui palgatöötajatest sõidukijuhid. Kas see on tervishoidu ja ohutust silmas pidades mõistlik olukord? Meie arvates mitte.

Selle direktiivi kohta on palju öeldud, sealhulgas ebaõigeid asju. Ma tahaksin hajutada kaks müüti. Esiteks müüt halduskohustuste kohta. Reguleerimine ei puuduta paberitööd – see asjaolu tuleb selgelt välja öelda. See müüt tuleks maha matta. Teiseks eksisteerib müüt jõustamise kohta. Kolleegid on öelnud, et seda direktiivi on võimatu jõustada. Neile kolleegidele ütleksin lihtsalt, et meil on olemas digitaalsed sõidumeerikud, mis sõiduaega mõõdavad. Kui praegu on võimalik sõiduaega mõõta palgatöötajatest sõidukijuhtide puhul, siis ilmselgelt saab seda teha ka FIEna tegutsevate sõidukijuhtide puhul.

Lõpetuseks tahaksin öelda paar sõna proua Bauerile. Roheliste variraportöörina olen ma väga pettunud selles, kuidas seda protsessi viimasel ajal on ellu viidud. Proua Bauer rikkus kõiki mõistlikke läbirääkimisreegleid, ta rikkus Euroopa Parlamendi „tegevusjuhendit“ ja esitleb nüüd midagi, mida ta nimetab kompromissiks. Minu silmis on see tema vastutusel; see ei ole Euroopa Parlamendile siduv kompromiss. See on tema räpane ettepanek, mille ta on kõiki reegleid eirates nõukoguga koostanud.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et asi ei ole proua Baueri läbirääkimismeetodites; asi on inimestes ja selles, kas me soovime tagada inimväärset tingimused aina suurema surve all olevas transpordisektoris. Ma loodan, et homsel hääletusel toetavad seda kõik Euroopa Parlamendi liikmed.

Peter van Dalen, *fraktsiooni ECR nimel.* – (NL) Lugupeetud juhtaja! Mõned minu kolleegid väidavad, et 48tunnisest töönädalast kinnipidamine on FIEna tegutsevate sõidukijuhtide ja liiklusohutuse huvides. See on alatu kampaania, sest FIEna tegutsevad sõidukijuhid kuuluvad igal juhul jätkuvalt sõidu- ja puhkeaega käsitleva määruse reguleerimisalasse. Mingit ohtu liiklusohutusele ei ole. Probleem on selles, et mõned Lõuna-Euroopa ametiühingud kardavad, et FIEna tegutsevad Rumeenia ja Bulgaaria sõidukijuhid võtavad kogu töö üle. Need parlamendiliikmed jooksevad ametiühingute sabas nagu värisevad sülekoerad. See on asja tuum.

Transpordivolinik Siim Kallas soovib arvata FIEna tegutsevad sõidukijuhid direktiivi reguleerimisalast välja. Ta väärrib meie toetust homsel hääletusel. Kui ta seda toetust ei saa, saab 16. juunist must päev Euroopa Parlamendi ajaloos. Euroopa Parlament lööb maaslamajaid ja kuhjab nende peale bürokraatiat. Ja siis me kurdame, et valimisaktiivsus jääb Euroopa Parlamendi valimistel kord-korralt aina väiksemaks.

Ilda Figueiredo, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Austatud juhataja! Taas kord toimub meil arutelu, mis on ülioluline maanteetransporditöötajate õiguste kaitse ja liiklusohutuse seisukohalt. See, kuidas komisjon on alates 2008. aasta oktoobrist surunud peale 2002. aasta direktiivi muutmist, on vastuvõetamatu. Komisjoni soov on nüüd, et seda direktiivi ei kohaldataks enam nn FIEna tegutsevate sõidukijuhtide suhtes, see aga

halvendaks kõikide töötingimusi, eelkõige seoses võimalusega, et tööaega pikendataks vastuvõetamatu määral lihtsalt selleks, et võimaldada transpordisektori suurtel tööandjatel kasvatada oma kasumit.

See võib lõppeda nii, et nn FIEna tegutsevad sõidukijuhid töötavad kogu aasta vältel kuni 86 tundi nädalas. See mitte ainult ei ohustaks nende tervist ja turvalisust, vaid oleks ohtlik ka kõigi teiste liiklejate jaoks. See soodustaks ka sotsiaalset dumpingut ja tööhõive dereguleerimist, kuna kasvab fiktiivsete FIEna tegutsevate sõidukijuhtide arv.

Arvestades argumente ja uuringuid, mis osutavad sellise ettepaneku heakskiitmisega kaasnevatele ohtudele, on tööhõive- ja sotsiaalkomisjon selle ettepaneku juba kahel korral tagasi lükanud, kuid kahjuks on raportöör komisjoni ja nõukogu toel nõudnud läbirääkimiste pidamist direktiivi üle üksinda, justkui polekski tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni otsust kunagi vastu võetud.

Seetõttu oleme nüüd selles väga tõsises olukorras. Euroopa Parlamendi enamus peab komisjoni ettepanekule selgelt vastu seisma – ehkki volinik on selle võimaluse juba ohtu seadnud. Toetame ettepaneku tagasilükkamist, et vältida töötajate õiguste ja kõigi Euroopa Liidu liiklejate turvalisuse tõsise ohustamise jätkumist.

Seetõttu nõuame komisjoni ettepaneku tagasilükkamist ja 2002. aasta direktiivi täitmist, mida tulnuks alates 2009. aastast kohaldada FIEna tegutsevate sõidukijuhtide suhtes, et võidelda sotsiaalse dumpingu vastu, kaitsta transpordisektori töötajate õigust tervisele ja puhkusele ning parandada liiklusohutuse tingimusi.

Mara Bizzotto, fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me kavatsime laiendada seda direktiivi FIEna tegutsevatele sõidukijuhtidele väidetavalt suurema ohutuse kaalutlustel.

Kuid esitatud argumentid on eksitavad ja neil on kahjulik mõju. Nad on eksitavad, sest ohutus on juba tagatud 2006. aasta määrusega, ja kahjulikud, sest nendega seatakse ohtu tuhandete väikeste sõltumatute ettevõtjate konkurentsivõime, millele juba majanduskriis on olnud raskeks proovikiviks.

Lugupeetud kolleegid! Ärgem teeseligem, et me ei saa aru, et kõnealust direktiivi puudutavad õiguslikud ja tehnilised vaidlused varjavad tegelikult järjekordset võimuvõitlust, kusjuures ühel pool rindejoont on Euroopa statistid, kes on valmis suruma ettevõtetele peale uue ohtliku koormuse, ning teisel pool inimliku Euroopa toetajad, kes on kursis meie kodanike tegelike vajadustega.

Sekkudes selleks, et määrata õigusaktiga kindlaks FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tööaeg, looks Euroopa Parlament ohtliku pretsedendi, lubades Euroopa Liidul piirata ettevõtlust ja ettevõtlusvabadust.

On aeg minna sõnadelt üle tegudele. Lõpetagem väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete oma huvides ärakasutamine. On väga lihtne ülistada laialdast ettevõtlust, kui eesmärgiks on tulla välja tõhusate strateegiatega kriisi vastu võitlemise, ja seejärel ohverdada need kohe, kui ELi bürokraatia tahab oma võimu taastada. Ma olen vastu põhimõtete ja praktilisuse utoopilisele sõjale. Euroopa Liit ei tohi riivata eraettevõtluse vabadust, vaid peab austama meie piirkondade soove.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Mina toetan FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamist kavandatava direktiivi reguleerimisalasse ning lükan seega tagasi nii komisjoni ettepaneku kui ka Edit Baueri raporti.

Ma olen šokeeritud, nähes, kuidas selle ettepanekuga minnakse vastuollu väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete huvidega, luues nüüdsest võimaluse vale-FIEna tegutsevate sõidukijuhtide poolt kõlvatu konkurentsi osutamiseks. Selle raportiga juurutatakse kõlvatu konkurentsi praktika ning võimaldatakse kõlvatul konkurentsil vale-FIEna tegutsevate sõidukijuhtide arvu suurenedes laieneda.

See ettepanek on vastuolus ka palgatöötajate huvidega. Ajal, mil me kõik teeme tööd selle nimel, et ehitada üles sotsiaalset Euroopat, kinnistab see raport sotsiaalset dumpingut liikmesriikide vahel. See on jällegi vastuolus palgatöötajate ja Euroopa huvidega.

Lühidalt, see raport on vastuolus ka liiklusohutusega. Ma olen juhtinud piirkonda, mida läbib tihe liiklus kõikjal Euroopast ja kus leidis aset raskeid avariisid, mille tulemusena algatati kohtumenetlusi. Me ei tohiks neid raskeid avariisid tähelepanuta jätta. Meil tuleb oma otsuste eest kaaskodanikele aru anda. Veelgi enam, 2002. aastal pöördus kaks Euroopa Liidu liikmesriiki Euroopa Kohtu poole taotlusega tunnistada direktiiv 2002/15/EÜ kehtetuks, sest see hõlmab FIEna tegutsevaid sõidukijuhte. Kohus jättis nende kaebuse liiklusohutuse tagamise kaalutlustel rahuldamata.

Lõpetuseks: me vajame kõikides liikmesriikides kehtivat Euroopa regulatsiooni, sest transpordist on saanud Euroopa Liidu tasandi küsimus. Parlamendikomisjonis toimunud hääletuse tulemus oli ühene. Ma loodan, et täiskogu istungil tehakse sama ühene otsus.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Lugupeetud juhataja, volinik, proua Bauer! Ma pean kõigepealt väljendama oma sügavat rahulolematust selle üle, kuidas te pidasite läbirääkimisi, mille käigus Euroopa Parlamenti ei austatud, ja selle üle, kuidas juhutati sisse tänane arutelu, mille käigus tõega on väga kokkuhoidlikult ümber käidud.

Lugupeetud volinik, ei ole tõsi, et küsimus on FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamises, sest nad on kaasatud juba 2009. aastast. Teie soovite hoopis füüsilisest isikust ettevõtjad direktiivi reguleerimisalast välja jätta.

Samuti ei ole tõsi, volinik, et me ei räägi juhtide tervisest ega liiklusohutusest, sest just sellest me räägimegi. Me ei räägi mitte millestki muust kui FIEna tegutsevate sõidukijuhtide ja teedel liikuvate eurooplaste ohutusest; see on tänane teema, ent teie tulete siin välja argumentidega, mis ei vasta tõele.

Nagu alati, viitate te bürokraatiale. See ei ole tõsi. Te laulsite kiidulaulu sõidumeerikutele ja suurtele edusammudele, mis nende kasutamise on Euroopas sõitmise reguleerimisel tehtud. Sõidumeerikuid saab kasutada ilma igasuguse bürokraatiata. Teie asetate vähemuse majanduslikud huvid enamuse õigustest kõrgemale; just see toimubki praegu tegelikult. Te lükkate taas ümber oma jutud selle kohta, nagu oleksid inimesed ärist tähtsamad: teie jaoks on äri inimestest tähtsam.

Ma tahan, et meie protest siin registreeritaks, ning ma loodan, et Euroopa Parlament kinnitab taas, et kõige tähtsamad on inimesed, ohutus, õigus ja tõde.

Ma protesteerin, volinik: ma olen väga pettunud.

Proua Bauer, ma olen väga pettunud selles, kuidas te selle arutelu ja läbirääkimised olete korraldanud.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Austatud juhataja! Me oleme juba palju kuulnud. On tõsi, nagu ütles ka kolleeg Figueiredo, et see direktiiv pidi olema suunatud palgatöötajatele. See on õige. Kuid on olemas ka füüsilisest isikust ettevõtjad, keda ei loeta palgatöötajateks.

On tähtis, et eurooplastel oleks võimalik otsustada, kuidas nad tahavad tööd teha – kas palgatöötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana. See on täiesti õige. Muidugi peavad ka füüsilisest isikust ettevõtjad järgima teatud reegleid. Digitaalsed sõidumeerikud on juba olemas kõikides raskeveokites ja samaväärsetes sõidukites, millest me täna siin räägime. Kui me kaasaksime nüüd ka füüsilisest isikust ettevõtjad selle direktiivi reguleerimisalasse, siis piiraksime põhjendamatult nende valikuvabadust. Seetõttu pooldab meie fraktsioon igal juhul füüsilisest isikust ettevõtjate väljajätmist selle direktiivi reguleerimisalast. Meie arvates on raportöör Baueri ettepanek ja ka komisjoni ettepanek õige. Seda tuleks arvesse võtta. Me tahame kaitsta väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid ning antud juhul saame seda teha ettepaneku vastuvõtmisega.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Eelmine kõneleja kirjeldas ideaalset maailma, kus sõidukijuhid otsustavad ise, kas tegutseda füüsilisest isikust ettevõtjana või palgatöötajana. Tegelikuses paraku sõidukijuhtidel selline valik puudub; tavaliselt sunnitakse neid tegutsema füüsilisest isikust ettevõtjana – või vähemalt näiliselt füüsilisest isikust ettevõtjana. See on suur probleem, millega me silmitsi oleme, – ja kui meile esitatakse üldise kompromissi asemel eraviisiline kompromiss Euroopa Parlamendi ühe liikme ja nõukogu vahel, mis seda probleemi ei arvesta, siis aitame kaasa sotsiaalsele dumpingule Euroopas.

Minge ja külastage mõnda piiripunkti ja vaadake, mis maanteedel toimub. Uurige, mis selles sektoris tegelikult toimub. Uurige õnnetusi – ja te mõistate, et meie, Euroopa Parlamendi liikmed, ei saa lubada sotsiaalse dumpingu soodustamist.

Julie Girling (ECR). – Austatud juhataja! On väga oluline, et füüsilisest isikust ettevõtjad jääksid töötaja direktiivi sellisest haardest välja. See töövaldkond on juba niigi tugevalt reguleeritud sõiduajatekirjade kaudu ja väited, nagu sunnitaks inimesi tegutsema füüsilisest isikust ettevõtjana, on naeruväärsed – see on inimeste vaba valik. Ainuke võlts asi kõigis neis aruteludes on paanikat tekitavad väited inimeste poolt, kes ütlevad, et kõnealuse teemaga seostuvad liiklusohutusega seotud riskid.

Me räägime siin lõputult ettevõtluse soodustamisest; me räägime sellest, et ettevõtjatel tuleb lasta Euroopa Liidus areneda. Ma julgustame aktiivselt väikeettevõtteid. Neil nüüd nõ vaiba alt ära tõmbamine ei oleks lihtsalt õige tegu. Seega ma soovitan teil hääletada Edit Baueri ettepaneku poolt.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me oleme autotranspordisektori sõidu- ja tööaja teemal kuude viisi vaeelnud. Huvitav, milline on järgmine argument, millega püütakse näidata, et kõik, mida me mitu kuud oleme arutanud, on täielik mõttetus? Viimane argument oli see, et me peame kiiresti midagi muutma, et midagi ei muutuks. Proua Bauer, kas te ei näe, kui absurdseks see argument on muutunud ja kui täis on see valesid ja pooltõdesid?

See, mille üle me siin arutame, ei ole midagi muud kui füüsilisest isikust ettevõtjate tööaja pikendamine. Ometi on juba üle 150 aasta tööaega käsitlevate õigusaktide põhimõtteks inimeste kaitsmine ülemäära pika tööaja eest. See kehtib nii palgatöötajate kui ka füüsilisest isikust ettevõtjate kohta. Selle põhimõtte puhul ei tehta vahet, kas tegemist on füüsilisest isikust ettevõtjaga, kes end ise üle koormab, või tööandjaga, kes FIEna tegutsevat sõidukijuhti üle koormab. Küsimus on inimeste kaitsmises nende endi eest ja ülemäära pika tööaja eest, ning osaliselt ka tööandjate ja teiste isikute eest, kes tööd tellivad.

Teiseks on siin liiklusohutusega seoses väidetud, et selles küsimuses ei ole võimalik midagi ette võtta. Lugupeetud kolleegid, me ei ole amatöörid ega vabatahtlikud! Me ei saa õigusakte vastu võtta põhimõttel „vaatame, mis saab”. Kõik teavad, et ületunnitöö suurendab õnnetuste riski, eriti autotranspordisektoris, kus tagajärjed on väga tõsised.

Kolmandaks tahaksin ma küsida, kes hakkab kontrollima nende kavandatavate erisuguste reeglite täitmist meie teedel? Tõendusmaterjale pikalt uurimata on meie kohtunikel juba praegu keeruline otsustada, kas tegemist on füüsilisest isikust ettevõtjaga või üksnes näiliselt füüsilisest isikust ettevõtjaga.

Lõpetame selle mõttetuse. Küsimus on ausas konkurentsis. Me ei saa siin täna hommikul tekitada pretsedenti tulevasteks aruteludeks tööaja pikendamise teemal. Ärge mängige Euroopa Parlamendis selliseid mängu!

Derek Roland Clark (EFD). – Lugupeetud juhataja! Muudatusettepanek 30, eriti koostoimes lõike 7 punktiga a, on vaja tingimata vastu võtta. FIEna tegutsevaid sõidukijuhte ei hõlmataks siis nende sätetega.

Küsimus ei ole liiklusohutuses. Kõikide sõidukijuhtide sõiduaeg ja sõitmisega seonduva töö aeg on piiratud ning see registreeritakse sõidumeerikuga. Füüsilisest isikust ettevõtjate kaasamisega me karistaksime neid, eriti neid, kes ei kasuta agentuuri. Ettevõtete sõidukijuhtidele antakse graafik ette, kuid tõeliselt sõltumatud sõidukijuhid kulutavad aega omaenda graafikute koostamisele ja tellimuste hankimisele. Kui sellised sõidukijuhid nende sätetega hõlmatakse, muutuvad nimetatud ülesanded nende tööandjate üheks osaks ning seetõttu jääb neil palgatöötajatest sõidukijuhtidega võrreldes vähem aega sõitmiseks, peale- ja mahalaadimiseks ning reisijatega tegelemiseks. Nii lähevad kaotsi ärivõimalused ja väikeettevõtete sektoris kasvab töötus. See omakorda on kasuks suurematele ettevõtetele, ja meil tekib järjekordne näide sellest, kuidas EL edendab suurettevõtete huve VKEde arvelt, kelle palgal on pool kogu tööjõust.

Seetõttu ma toetan raportööri muudatusettepaneku 30 osas, aga ka komisjoni vastavat ettepanekut. Seda te Euroopa Parlamendi sellest osast kuigi sageli ei kuule.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Meie arvates on oluline kaasata füüsilisest isikust ettevõtjad kõnealuse direktiivi reguleerimisalasse ning seda seisukohta jagavad minu kodumaal nii ametiühingute kui ka tööandjate liitude esindajad, kes on otseselt palunud füüsilisest isikust ettevõtjate hõlmamist selle direktiiviga.

Meie arvates on füüsilisest isikust ettevõtjate kaasamiseks mitu põhjust. Esiteks, töötajate ohutuse kaalutlustel: FIEna tegutsevad vedajad väärivad samasugust kaitset nagu teisedki vedajad, mitte ainult sõidu ajal, vaid ka siis, kui nad täidavad teisi ülesandeid, mis on otseselt seotud autoveoga.

Teiseks, ausa konkurentsi tagamise kaalutlustel, sest füüsilisest isikust ettevõtjate ja palgatöötajate eristamise taastamine moonutaks nii tööturгу kui ka transporditurgu.

Lõpetuseks: minu arvates ei ole õige, kui iga liikmesriik saaks kohaldada direktiivi sätteid sõidukijuhtidele oma suva kohaselt. Kogu ELis peab kehtima üldine eeskiri, sest enamik vedajaid töötab väljaspool oma kodumaad; vastasel juhul ei ole aus konkurents võimalik.

Perenche Berès (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Sel ühel korral tahan ma rääkida menetlusest. Muidugi on kõik nõus, et me peame toetama VKEsid, ning kahtlemata peaksid kõik muret tundma selliste küsimuste pärast nagu ohutus, töötajad, liiklejad ning vaba ja moonutamata konkurents.

Lugupeetud volinik! Pärast seda, kui Euroopa Parlament oli selle teksti 2009. aasta kevadel tagasi lükanud, ütles teie eelkäija, volinik Tajani, kes viis oma valitsuses läbi kampaaniat volinikuametisse tagasivalimiseks,

et tal on kavas esitada mõned uued ettepanekud. Neid uusi ettepanekuid ei esitatud kunagi asjaomasele parlamendikomisjonile kaalumiseks. Pealegi oli Edit Baueri raporti vastu rohkem parlamendikomisjoni liikmeid kui neid, kes hääletasid eelmise raporti vastu.

Proua Baueril puudusid volitused Euroopa Parlamendi nimel nõukoguga läbirääkimiste pidamiseks esimese lugemise läbinud kokkuleppe üle. Komisjon ja nõukogu on teadlikult rikkunud institutsioonidevahelise koostöö reegleid. Edit Bauer on rikkunud meie institutsiooni kodukorda. Euroopa Parlament seab aeg-ajalt kahtluse alla esimesel lugemisel saavutatud kokkuleppe olemuse, sest see vähendab meie võimalusi läbirääkimiste pidamiseks. Kui proua Baueri muudatusettepanekud nüüd vastu võetaks, siis on tegemist esimesel lugemisel tehtud kokkuleppega, mida Euroopa Parlamendi organid ei ole kaalunud.

Nüüd, mil tänu Lissaboni lepingule on institutsioonidevaheline tasakaal hakanud taastuma, jätab Euroopa Parlament kasutamata oma kollektiivse mõistuse. Ma palun vähemalt seda, et proua Baueri ettepanekud, mida parlamendikomisjonis ei ole kunagi käsitletud, saadetakse sellesse komisjoni läbivaatamiseks tagasi.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Austatud juhataja! Mina toetan volinikku. Füüsilisest isikust ettevõtjad korraldavad ise oma tööaega ja nii see peakski jääma. Füüsilisest isikust ettevõtjate ja palgatöötajate vahel on vahe, ning see on täiesti õige ja asjakohane. Kõnealusel teemal ei ole mingit pistmist liiklusohutusega, sest sõidu- ja puhkeaeg on füüsilisest isikust ettevõtjate ja palgatöötajate puhul ühesugune. Sõidu- ja puhkeaega registreerivad sõidumeerikud, mis ongi üksnes selleks otstarbeks mõeldud. Sõidumeerikutega ei kontrollita palgatöötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate seotud liiklusohutuse olukorda.

Teiseks, minu arvates on füüsilisest isikust ettevõtjate direktiivi reguleerimisalasse kaasamist pooldavad ettepanekud äärmiselt problemaatilised: kuidas te ometi kavatsete seda kontrollida? Mismoodi te kavatsete minna füüsilisest isikust ettevõtjate juurde ja küsida, millal, kus ja kui palju nad on tööd teinud? Selline kontrollisüsteem oleks teostamatu ja seda hakataks pidama vastuvõetamatuks. Me ei peaks sellist õigusakti vastu võtma; me ei tohiks kaasata füüsilisest isikust ettevõtjaid palgatöötajaid käsitleva direktiivi reguleerimisalasse.

Timo Soini (EFD). – (FI) Lugupeetud juhataja! Ma olen pärit Soomest, kus inimesi on vähe, vahemaad on pikad ja füüsilisest isikust ettevõtjaid on palju. Me ei vaja ega luba täiendavaid piiranguid FIEna tegutsevatele sõidukijuhtidele. Mul on hea meel, et Eesti volinik, kes tunneb Põhjamaades valitsevaid tingimusi, teab seda, ja sama kehtib ka Slovakkia raportööri kohta. Ma tahan teid selle eest tänada.

Tegemist on tähtsa, põhimõttelise küsimusega. Me ei saa väikeettevõtetele kehtestada kogu Euroopa Liidus kehtivaid piiranguid. See oleks pretsedent ja see oleks ka väga ohtlik. Kuidas kavatseb Euroopa Liit saavutada majanduskasvu ja tööhõive, kui tema haldusotsused lõhuvad ja hävitavad tööhõivet ja majanduskasvu eeltingimusi?

Mina olen Soome FIEna tegutsevate sõidukijuhtide poolel – ja antud juhul ka kõikide Euroopa väikeettevõtjate poolel. Euroopa Liidus ei saa olema mingit majanduskasvu ega suuremat õitsengut, kui haldusotsustega takistatakse väikeettevõtjate tööd.

(Aplaus)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mitte mingil juhul ei tohi seada mis tahes piiranguid FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tööajale, välja arvatud nende sõiduajale.

Liiklusohutuse küsimuse lahenduseks on sõiduaja piiramine ja kohustuslik puhkeaeg; selleks kehtib meil Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus autotranspordi ning sõidu- ja puhkeaja kohta, mis on kohaldatav kõikide – jah, kõikide – veoki- ja bussijuhtide, sealhulgas füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes. Väsimusest tingitud õnnetusi saaks palju paremini vältida kehtestatud sõidu- ja puhkeajast kinnipidamise kontrollimise abil, mitte aga füüsilisest isikust ettevõtjate tööaja kunstliku piiramisega.

Nüüd on kavas FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tööaja piirangutega hõlmata ka sellised tööülesanded nagu sõiduki puhastamine ja tehniline hooldus ning saatelehtede täitmine. Kuidas on meil võimalik kontrollida, kas FIEna tegutsev sõidukijuht peseb omaenda hoovis oma naise autot või oma veoautot? See on täiesti käsitamatu, kuna teiste ettevõtjate tööajale pole mingeid piiranguid kehtestatud. See oleks tõsine pretsedent, kui me seda teed läheksime.

Nagu eelmine kõneleja õigesti ütles, tegutsevad Põhjamaade – näiteks minu kodumaa Soome – transpordisektoris valdavalt ühe-kahe sõidukiga väikeettevõtjad ja väikefirmad. Ettevõtjate tööaja piiramine soosiks suuri rahvusvahelisi transpordiettevõtteid ja muudaks uute transpordiettevõtete jaoks tegevuse

alustamise raskemaks. Transpordisektor ei paku tulevikus kindlasti huvi noortele, kui me hakkame kunstlikult piirama elatise teenimise võimalusi selles sektoris. See tähendaks ebapiisavat tootlikkust ja suuremaid kulusid. Juba praegu on logistikakulud Põhjamaades meie põhjamaise asukoha ja hõreda asustuse tõttu keskmiselt suuremad kui mujal Euroopas.

(Aplaus)

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma lähen kohe asja tuuma juurde, nimelt füüsilisest isikust ettevõtjate küsimuse juurde. Meeldetuletus, et reguleerimisala hõlmab kõiki FIEna tegutsevaid sõidukijuhte alates eelmise aasta märtsist, on kindlasti asjakohane. Selline on praegune olukord; see on lähtepunkt, mida raportöör oleks pidanud arvesse võtma.

Järelikult ei ole tegemist pretsedendiga, nagu volinik väitis. Oleks olnud võimalik kasutada pragmaatilisemat lähenemisviisi – kaasata füüsilisest isikust ettevõtjad direktiivi reguleerimisalasse, kuid võtta samal ajal arvesse FIEna tegutsevate sõidukijuhtide eripära ja viia bürokraatia miinimumini.

Transpordi- ja turismikomisjoni raportöör teab, et ma olen koostanud mitmeid ettepanekuid. Näiteks tegin ma ettepaneku, et digitaalsete sõidumeerikutega võiks lisaks sõidu- ja puhkeajale mõõta ka peale- ja mahalaadimiseks kuluvat aega, ent sellele lisanduks muude toimingute tegemiseks kuluv fikseeritud aeg, näiteks haldusülesannete täitmiseks ning puhastus- ja muude sarnaste toimingute tegemiseks kuluv aeg, mis kontrollimisele ei kuulu. Raportöör teab üsna hästi ka seda, et selliseid toiminguid nagu klientidega suhtlemine ei kontrollita ega arvata ühelgi juhul ka tööaja sisse.

Seetõttu on mul kahju, et ei volinik ega raportöör ei soovi seda mingil moel arvesse võtta. Ettepanek lasta liikmesriikidel endil otsustada, kas reguleerida füüsilisest isikust ettevõtjate tegevust või mitte, ei tundu mulle mõistlik. Eesmärgiks tuleb seada ühiste ja ühetaoliste eeskirjade kehtestamine Euroopa Liidu tasandil, nii et kõikide suhtes kohaldataks ühesuguseid eeskirju.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Komisjoni ettepaneku ja raportööri seisukoha järgi saaksid liikmesriigid vabaduse valida, kas kaasata füüsilisest isikust ettevõtjad direktiivi reguleerimisalasse või mitte.

Selline vabatahtlikkusel põhinev kord on vastuvõetamatu ja vastuolus ELi konkurentsieeskirjadega. Kui liikmesriigid saavad valikuvabaduse, siis nende riikide FIEna tegutsevad sõidukijuhid, kus eelmine direktiiv 2002/15/EÜ on juba üle võetud, peavad hakkama otseselt konkureerima kolleegidega ELis, kelle suhtes samasuguseid eeskirju ei kohaldata.

Füüsilisest isikust ettevõtjad võivad minna riiki, kus kehtivad teistsugused õigusaktid ja kus viiakse läbi vähem kontrollid; see tekitab tõsise dumpinguprobleemi ja moonutaks märkimisväärselt konkurentsi. Tegelikult võivad ettevõtted hakata rohkem kasutama FIEna tegutsevaid töötajaid, sest neil on võimalik oma teenuseid paindlikumalt ja madalama hinnaga pakkuda. On ütlematagi selge, et madalad kulud tähendavad sageli kehvemat kvaliteeti ja ennekõike väiksemat ohutust; transpordisektoris on selle tulemuseks liiklusõnnetuste ohu murettekitav kasv.

Seda arvestades on kõnealune ettepanek minu arvates vastuvõetamatu ja see läheb vastuollu ühe oma õigusliku alusega, nimelt lepingu artikliga 153, kuna see ei paranda töökeskkonda ega kaitse töötajate tervist ja ohutust.

David Casa (PPE). – (MT) Euroopa Parlament on ilmselt ühel meelel selles, et Euroopa sõidukijuhtidele peaksid olema tagatud parimad tingimused ning et me peaksime tegema kõik selleks, et meie teed oleksid ohutud ja et me kõnealust sektorit reguleerides ei ohustaks Euroopa konkurentsivõimet. Eriarvamusel ollakse aga selles, kas kõige sellega peaksid olema hõlmatud ka füüsilisest isikust ettevõtjad.

Minu arvates ei peaks me omistama endale ainupädevust reguleerida seda, kuidas füüsilisest isikust ettevõtjad oma aega kasutavad. Kui FIEna tegutsemisega seoses leiab aset kuritarvitusi, siis tuleks meil sihikule võtta kuritarvitused, mitte aga need ausad füüsilisest isikust ettevõtjad, kes annavad oma parima, et kõnealust sektorit edendada.

Ma leian, et me peaksime bürokraatiaga seotud kohustuste kehtestamisel väga põhjalikult järele mõtlema, sest ülemäärane bürokraatia võib sellele sektorile kahjulikult mõjuda, eriti praegusel ajal, mil meil tuleb toime tulla Euroopa kõikidele sektoritele negatiivset mõju avaldava kriisiga. Seetõttu ma tunnustan proua Bauerit tema raporti eest ja kompromisside, eest mida ta soovitab. Kutsun kõiki üles füüsilisest isikust ettevõtjate tegevuse reguleerimisel hoolikalt järele mõtlema.

Georges Bach (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! See direktiiv on oluline samm kõnealuse sektori töötajate tervise ja ohutuse parandamisel, ent ka liiklusohutuse suurendamisel ja ausa konkurentsi tagamisel. Need olid komisjoni enda sõnad, kui see direktiiv 23. märtsil 2005 kehtestati.

Pärast seda on komisjon teinud kannapöörded ja esitanud ettepaneku, mis jätab füüsilisest isikust ettevõtjad direktiivi reguleerimisalast välja. Nii luuakse pretsedent, ja ma ei saa sellist poliitikat toetada. On mitu põhjust mitte toetada seda ettepanekut, mis minu silmis tähendab sotsiaalset tagasiminekut, liiklusohutuse vähenemist ja kõlvatu konkurentsi soodustamist. Ka ei ole selle ettepaneku mõte toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Minu jaoks näitab see kannapööre suutmatust Euroopa Liidu poliitikat ellu viia. See direktiiv – Euroopa Liidu õigusakt – on kaks korda tagasi lükatud tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis ning üks kord täiskogu istungil ning ometi seda lihtsalt muudetakse, minnes vastuollu Euroopa Majanduspiirkonna aruandega ja Euroopa Kohtu otsusega, ja juhatakse punkti, kus majanduslikud huvid on ainus asi, mis loeb.

Proinsias De Rossa (S&D). – Lugupeetud juhataja! Endise FIEna tegutsenud veoautojuhina toetan ma füüsilisest isikust ettevõtjate kaasamist selle direktiivi reguleerimisalasse. Ma tean kindlalt, et sõltumatud sõidukijuhid on tohutu pingel all, töötades nii öösel kui ka päeval. Volinik Kallas, teie sõnavõtt ja ettepanek on häbiväärsed. See ettepanek seab sõidukijuhtide tervise ja turvalisuse ohtu. See seab teised liiklejad ohtu. Selle ettepaneku tulemusena ohustab VKEsid kõlvatu konkurents ning see survestab korralikke tööandjaid sundima oma töötajaid hakkama füüsilisest isikust ettevõtjaks.

Viiskümmend protsenti sõidukijuhtidest on tunnistanud, et nad on rooli taga magama jäänud. Kaksikümmend protsenti õnnetustest on tingitud väsimusest. Kolmkümmend protsenti sõidukijuhtide tööajast kulub peale- ja mahalaadimisele ning reisijate abistamisele. Kolleeg Harkin – kui te olete veel siin – see, mida sõidukijuhid teevad oma põõningul, on nende oma asi. Parlament peab seisma kodanike turvalisuse eest ja nende vastu, kelle eesmärk on reguleerimata transpordisektor. Volinik Kallas, proovige uuesti ja teisiti.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Mina olen ühel meelel kolleeg Morin-Chartier'ga. Me ei tohi unustada, et kõnealuses küsimuses on oma seisukoha teatavaks teinud Euroopa Kohus, öeldes täiesti selgelt, et kõige tähtsamaks tuleb pidada liiklusohutust ning et see on seotud kehtiva töö- ja puhkeaja direktiiviga.

Kas me tahame äkki kahtluse alla seada Euroopa Liidu liiklusohutuse ühtse regulatsiooni? Miks me seda peaksime tegema? See oleks mõttetult ja arusaamatu. Kui füüsilisest isikust ettevõtjad selle direktiivi reguleerimisalast taas välja arvatakse, siis lisaks 56-tunnisele sõiduajale tekiks neil võimalus kulutada 28 tundi peale- ja mahalaadimisele. Selle tulemusena muutuksid nad teedel ohtlikuks. Mina kindlasti ei tahaks selliste sõidukijuhtidega Euroopa teedel kokku sattuda.

Miks me hakkasime äkki edendama konkurentsi moonutamist meie kõigi tervise arvel? Kuidas me saame seda oma kodanikele põhjendada? Seetõttu kutsun teid üles komisjoni ettepanekut tagasi lükkama.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Nagu juba paljude varasemate aastate vältel, töötan ma tänagi liiklusohutuse ning selle nimel, et parandada kutseliste sõidukijuhtide töötingimusi ja nende kutseala kuvandit.

On selge, et me ei vaidle täna mitte sõidu- ja puhkeajaga käsitlevate sätete üle, ehkki sõidu- ja puhkeajaga mõjutab liiklusohutust ja sellest peavad kinni pidama kõik kutselised sõidukijuhid, nii palgatöötajad kui ka füüsilisest isikust ettevõtjad, vaid pigem tööaja reguleerimise üle. Selle reguleerimise eesmärk on ennekõike kaitsta palgatöötajaid – teisisõnu, selle eesmärk on sõidukijuhtide sotsiaalne kaitse, ent liiklusohutuse huve ei teeni see kuidagi. Pole mingit vajadust kaitsta füüsilisest isikust ettevõtjaid nende endi eest. Kuidas me kontrolliksime FIEna tegutsevate raskeveokijuhtide ja bussijuhtide tööaega ilma tohutu bürokraatiata ning mille alusel see kontroll üldse toimuks?

FIEna tegutsevate kutseliste sõidukijuhtide – ja tulevikus võib-olla ka FIEna tegutsevate kaupmeeste, arhitektide või parlamendiliikmete – lubatava tööaja selline piiramine saadaks vale sõnumi. Pigem peaksid liikmesriigid tegutsema selle nimel, et võidelda fiktiivsete füüsilisest isikust ettevõtjate kui nähtusega sõidukijuhtide seas. Ma toetan komisjoni ja raportöör Baueri ettepanekut.

John Bufton (EFD). – Austatud juhataja! Tööaja direktiivi laiendamine füüsilisest isikust ettevõtjatele on mõttetult. Selle direktiivi kavandatud eesmärk seisneb palgatöötajate õiguste kaitsmises ega sobi seetõttu füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise raamistikku. Seda on ka võimatu jõustada ilma, et riivataks inimeste vabadusi, teostades kontrollid nende kodudes.

Küsimus ei ole liiklusohutuses. Määrus (EÜ) nr 561/2006 juba hõlmab sõiduaega ning seda kohaldatakse suurte ettevõtete, väikeettevõtete ja füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes. Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemiseks on vaja tegevusloa ja iga selline ettevõtja registreeritakse tegevusloa omanikuna. Kõik, mis võib ohustada tegevusloa kehtivust, ohustaks ka loa omaniku kogu elatist. Seda arvestades võib eeldada, et FIEna tegutsevad sõidukijuhtidel on põhjust olla suurettevõtetest veelgi korrektsem. Kõike, mis on otseselt seotud teenuse osutamisega, loetakse tööaja osaks, näiteks paberitööd, hooldustoiminguid ja üldhalduskohustuste täitmist. Suurettevõtetes teevad selliseid töid eraldi inimesed; seega ei mõjuta haldamisega seotud toimingutele kulutatav aeg sõiduaega. Füüsilisest isikust ettevõtjatele, kes neid toiminguid ise teevad, jätkaks kõnealune direktiiv vähe aega sõitmiseks endaks.

Muide, komisjon tegi ka ettepaneku leevendada öötööle kehtestatud piiranguid, nähes ette, et öötöö peab kestma vähemalt kaks tundi ja alles siis hakkavad kehtima öise ajaga seotud piirangud. Ma olen komisjoniga harva ühel meelel, kuid see oleks tõesti teretulnud muudatus. Ma toetan täielikult raportöör Bauerit.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma tahaksin konservatiividele ja liberaalidele veel kord südamele panna, et me ei saa seada füüsilisest isikust ettevõtjate huve eurooplaste huvidest kõrgemale.

Ettevõtlusvabadus on kahtlemata väga hea asi, kuid meie laste ja kõigi liiklejate turvalisust tuleb pidada tähtsamaks – minu arvates on see Euroopa Liidu vastutustundlik tegutsemisviis. Homsel hääletusel on teil võimalus näidata, et ei poolda sotsiaalset dumpingut.

Viimastel kuudel toimunud arutelud on näidanud ka seda, et juba ammu oleks vaja arutelu Euroopas tegutsevate fiktiivsete füüsilisest isikust ettevõtjate teemal. Fiktiivsed füüsilisest isikust ettevõtjad suruvad tavapäraseid töösuhteid aina enam välja; seetõttu on kiiresti vaja olukorda analüüsida ja esitada ettepanek võimaliku edasise tegevuse kohta. Volinik ütles täna üsna selgelt välja, et selles küsimuses on tehtud palju tahteavaldusi. Nüüd on aeg viimaks tegutsema hakata.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Ma tahaksin küsida, kuidas saaks kriisi ajal ettevõtlust ergutada? Kuidas saaks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete arvu kasvama panna? Kuidas saaks näiteks majandustegevust ergutada, kui Euroopa Parlamendist saab koht, kus me võtame vastu uusi õigusakte, mis piiravad ettevõtlust? Lõppude lõpuks, kui inimesed tahavad alustada oma äri, sealhulgas transpordiäri, peaks neil olema õigus seda teha. Me ei tohi ühelt poolt kohelda neid ettevõtjatena ja teisalt öelda, et nad peavad täitma palgatöötajatele mõeldud kriteeriume. Sama võib juhtuda inimeste puhul, kes peavad iseseisvalt ja koos oma perekonnaga restorani, või inimeste puhul, kes peavad kauplust. Me ei tohi neid kahte asja omavahel segi ajada.

Tegemist on mõningase ülereguleerimisega ja ka Euroopa Parlament aitab sellele kaasa. Ma tean, et meil Poolas olid kõige paremad majandustegevust reguleerivad eeskirjad 1990ndate algul. Nüüdseks on regulatiivset koormust suurendatud ja see on saanud kriitika osaliseks. Kes kritiseerivad? Inimesed, kes ettevõtlusega tegelevad.

Ma nõustun sellega, mida raportöör Bauer ütleb, kuid muidugi ei hakka ma käsitlema küsimusi, mis tõstatati selle komisjoni üle läbirääkimiste pidamise ajal.

Diane Dodds (NI). – Lugupeetud juhataja! Majanduslikult keerulistel aegadel on Euroopa Parlament tunnustust pälvinud eelkõige ettevõtluse ja konkurentsivõime soodustamise tõttu. Samas kavatseme nüüd piirata FIEna tegutsevate veokijuhtide õigust tööle. Ma pean ütlema, et minu arvates on kõik täna hommikul siin saalis kõlanud väited tervise ja ohutuse kohta võltsid. Me kõik muretseme tervise ja ohutuse pärast ega taha meie teedel rohkem õnnetusi näha.

Ma esindan Põhja-Iirimaad. See asub Euroopa äärel. Autotranspordisektor on majanduse jaoks tohutu tähtsusega ja FIEna tegutsevate veokijuhtide kaasamine direktiivi reguleerimisalasse avaldaks konkurentsivõimele vaid negatiivset mõju. Tegemist on sektoriga, mis on sõidumeerikutega seotud eeskirjadega ülimalt reguleeritud, ja täiendaval bürokraatial oleks katastroofiline rahaline mõju. See oleks äärmiselt kahjulik ka neile, kes loodavad sõltumatu sõidukijuhina tegutsema asuda.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja ja volinik! Ilmneb, et raportöör Bauer ei saa aru demokraatiast, kuna ta vaatamata parlamendikomisjoni otsusele jätkas läbirääkimisi – ilma mandaadita. Kui Euroopa Parlament suhtub tõsiselt majanduskasvu ja jõukuse loomisse, peame meie, parlamendiliikmed, komisjoni ettepaneku tagasi lükkama.

FIEna tegutsevaid sõidukijuhte ei või tööaja direktiivi reguleerimisalast välja arvata. See oleks tagasiminekuks, sest FIEna tegutsevate bussijuhtide ja pikamaa-veokijuhtide ning ettevõtete palgal olevate sõidukijuhtide suhtes tuleb kohaldada samu eeskirju. Me ei saa seada eesmärgiks, et aina vähem inimesi teeb üha rohkem tööd – ja üldiselt aina väiksema raha eest. Me ei saa seada eesmärgiks, et bussijuhid ja pikamaa-veokijuhid seaksid ohtu oma tervise ja teiste liiklejate turvalisuse.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Minu arvates on Euroopa väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted praegu erakordselt olulised, sest tõde on see, et ainus väljapääs võlakriisist on teha rohkem tööd. On täiesti tarbetu koormata füüsilisest isikust ettevõtjaid täiendava bürokraatia ja paberitööga. Lihtsamalt öeldes: selleks, et saavutada Euroopas sotsiaalne turvalisus, on väga vaja suurendada tootlikkust ja konkurentsivõimet. Järelikult on sõidu- ja puhkeaeg, mis praegu tagatakse sõidumeerikute abil, täiesti piisav. Neil parlamendiliikmetel, kes pooldavad direktiivi kohaldamist kõikidele, soovitan ma kohaldada seda iseenda suhtes ja lasta enda autosse paigaldada sõidumeeriku – ning mitte kasutada oma autot neljapäeva õhtul, kui nad lähevad pärast 15 tunnist tööpäeva koju.

Ohutuse tagamine on tähtis, kuid teisalt peame kaitsma ka füüsilisest isikust ettevõtjaid.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Täna teid väga selle arutelu eest! Ma kuulasin suure huviga kõiki sõnavõtte. On suur kiusatus laskuda üksikasjadesse ja arutada tänase arutelu detailide üle, kuid ma sooviksin öelda vaid seda, et ma kinnitan endiselt komisjoni seisukohta, mis tugineb faktidele. Siin ei mainitud uuringuid, nagu töötaksid FIEna tegutsevaid sõidukijuhid regulaarselt 90 tundi nädalas, ja meie arvates ühtlustaks sõiduaja määruks, mille me tahaksime kehtestada, eri liikmesriikide praktikad ning teeniks liiklusohutuse tagamise ja suurendamise huve.

Liiklusohutus on tänu sõiduajadirektiivile suurel määral paranenud. Meil ei ole teavet selle kohta, et füüsilisest isikust ettevõtjad oleksid sagedamini haiged, ja miks me kipume mõtlema, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted käituvad vastutustundetult, et nad ei hooli liiklusohutusest või omaenda tervisest, nii et neid tuleb teistest rohkem reguleerida?

Komisjon ei saa toetada õigusakti, mis piirab autotranspordiettevõtjate vabadust korraldada oma tööaega, samas kui teistes sektorites ettevõtjate suhtes selliseid tööajapiiranguid ei rakendata. Kui aga Euroopa Parlamendi hääletuse tulemusena lükatakse komisjoni ettepanek tagasi, kaalub komisjon kõiki võimalikke variante, sealhulgas ettepaneku tagasivõtmist, ning kui Euroopa Parlament otsustab kaasata FIEna tegutsevaid sõidukijuhid selle direktiivi reguleerimisalasse, siis me viime teie tahte läbi. Me uurime kohe liikmesriikidelt, kuidas nad kohaldavad tööajaeeskirju FIEna tegutsevate sõidukijuhtide suhtes ja kuidas nad kontrollivad nende eeskirjade täitmist.

Edith Bauer, raportöör. – (HU) Ma tahaksin väga lühidalt käsitleda viit küsimust. Kodukord. Ma olen kodukorraga põhjalikult tutvunud ja niipalju, kui mina tean, on Euroopa Parlamendi liikmetel täielik õigus oma volitusi teostada ja konsulteerida kõigiga, kellega soovivad. Kodukorra järgi ei pea parlamendiliikmed väljendama parlamendikomisjoni seisukohta. Siduv on täiskogu istungi seisukoht. Täpselt nii on kodukorras öeldud. Mina ei sea kahtluse alla seda, millistel alustel esitas Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon oma muudatusettepaneku või kellega ta konsulteeris.

Kokkuleppel variraportööridega pidasin ma mitteametlikke arutelusid ka komisjoni ja nõukogu esindajatega, kui ma seda vajalikuks pidasin. Ma olen nõus, et nn vale-FIEde küsimus on Euroopa Liidus tõeline probleem, ja me lasime selle teema ettepanekule koostöös nende kolleegidega, kelle arvates tuleks füüsilisest isikust ettevõtjad direktiivi reguleerimisalast välja jätta. Selle küsimusega tuleb tegeleda, kuid see ei ole ainult ühele sektorile omane probleem.

Siin on korduvalt väljendatud eksiirvamust, nagu oleks kõnealuse õigusakti täitmist võimalik rahvusvahelisel tasandil kontrollida. See õigusakt eeldab kontrollimist riigi tasandil. Lubage mul lisada, et 4% kontrollimäära puhul oleks kontrollimine kulukam kui Euroopa Parlamendi viimine Brüsselist Strasbourg'i. Ma paluksin kolleegidel ka seda asjaolu arvesse võtta. Samuti tahaksin ma kolleegidele öelda, et kui me lükkame selle ettepaneku tagasi, siis loome eelise kolmandate riikide vedajatele. Ma paluksin kolleegidel silmas pidada, et tegemist on ettepanekuga, mille komisjon heaks kiitis. Euroopa Komisjoni ettepaneku tagasilükkamine tähendaks direktiivi muutmist mõttetuks, kulukaks ja rakendamatuks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 16. juunil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma pooldan tööhõive- ja sotsiaalkomisjonis vastu võetud seisukohta lükata komisjon ettepanek tagasi ja olen nõus, et komisjon peab tegutsema koos Euroopa Parlamendiga, et esitada tulevikus uus ja parem ettepanek. Tahaksin rõhutada, et komisjoni ettepanek jätta FIEna tegutsevad sõidukijuhid direktiivi reguleerimisalast välja oleks märkimisväärne tagasimine ELi sotsiaalpoliitikas ja transpordivaldkonnas. Ma juhin tähelepanu asjaolule, et nn vale-FIEna tegutsevad sõidukijuhid nõrgestavad üldist tööturgu, ja peamine probleem seisneb selles, et tegelikkuses on vale-FIEna tegutsemist raske tõestada. Kui me ei astu konkreetseid samme ega võta õiguslikke meetmeid, saab vale-FIEna tegutsevate sõidukijuhtide tööst üks tööturu suurimaid probleeme ja me ei suuda vältida kõlvatut konkurentsi. Kui me tahame parandada kõikide sõidukijuhtide töötingimusi, tagada nende sotsiaalsed õigused ja garantiid ning suurendada liiklusohutust ja vältida kõlvatut konkurentsi Euroopa autotransporditurul, ei tohi me komisjoni ettepanekut selle praegusel kujul vastu võtta.

Pascale Gruny (PPE), kirjalikult. – (FR) Direktiiv, mida me täna arutame, järgnes väga pikaajalistele läbirääkimistele Euroopa Parlamendis, mida peeti kahe ametiaja vältel. Teema on väga tundlik, sest see puudutab töökohti nii täna kui ka tulevikus. Küsimuse all on liiklusohutus ja õiglane konkurents liikmesriikide ettevõtete vahel. Ma ei nõustu liidusisese sotsiaalse dumpinguga.

Kas sõltumatu sõidukijuht saab töötada 14 tundi päevas, 84 tundi nädalas, ja mitte olla liikluses ohtlik? Kui võrrelda teda ettevõtte palgal oleva sõidukijuhiga, siis ilmneb, et tegemist on kõlvatu konkurentsiaga. See viib ka selleni, et mõned ettevõtted teevad oma töötajatele ettepaneku vormistada end füüsilisest isikust ettevõtjaks. Me peame kaitsma oma kaaskodanikke ja oma ettevõtteid.

Seetõttu kutsun üles komisjoni oma ettepanekut tagasi võtma. Kui komisjon seda ei tee, siis kutsun Euroopa Parlamendi liikmeid üles homsel täiskogul toimival hääletusel hääletama selle poolt, et jätta füüsilisest isikust ettevõtjad tööaega käsitleva õigusakti reguleerimisalasse.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjalikult. – (FI) Mõnes ELi liikmesriigis tunnevad ametiühingud õigustatult muret vale-FIEna tegutsemise pärast seoses tööaja direktiivi ja FIEna tegutsevate sõidukijuhtidega. Teenuste sisseostmine ja sellest tulenevalt tööandja kohustustest kõrvalehiilimine on kasvavad probleemid. Ettepanek lahendada see probleem FIEna tegutsevate sõidukijuhtide kaasamisega direktiivi reguleerimisalasse on aga väär. Vale-FIEna tegutsemisega seotud probleemide õige lahendusviis seisneks ELi tasandil töötajate ja tööandjate organisatsioonide vahel füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise määratluses kokkuleppimises. Praegu peavad süütud inimesed kannatama.

Me peaksime selles küsimuses edasi liikuma vastavalt kompromissile, mille väljatöötamisega tegeles muu hulgas parempoolse Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni aseesimees Corien Wortmann-Kool. Selle kompromissi kohaselt jäävad vabakutselised sõidukijuhid direktiivi reguleerimisalast välja, kuid liikmesriigid võivad soovi korral kohaldada oma riigis vabakutseliste sõidukijuhtide suhtes täistööajaeeskirja. See ettepanek tähendaks ilmselt seda, et Euroopa Parlament ja nõukogu jõuavad direktiivi suhtes esimesel lugemisel kokkuleppele.

On kahetsusväärne, et Euroopa Parlament ei anna kompromissile võimalust. Ehkki me peaksime keskenduma ettevõtjate seisundi parandamisele, tekitatakse nüüd võimalus tõeliste ettevõtjate tööaja piiramiseks. See on murettekitav, sest väikeettevõtjate võimalus teenida endale elatist sõltub ainult nende tööst.

5. Toidualase teabe esitamine tarbijatele (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel Renate Sommeri koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele (KOM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD)) (A7-0109/2010).

Renate Sommer, raportöör. – (DE) Austatud juhataja, volinik, kolleegid! Ma tahaksin pikendada mulle eraldatud nelja minutit kuue minutini, sest see teema on nii mahukas, et vastasel juhul ei ole võimalik seda korralikult käsitleda.

Tarbijatel on õigus teada, mida toit sisaldab. Ainult siis, kui neil on olemas teave toidu koostise ja toiteväärtuse kohta, saavad nad teha teadliku ostuotsuse. Kuigi ühenduse õigus sisaldab palju määrusi ja direktiive toidu märgistamise kohta, on selles seni puudunud kõikehõlmav kohustusliku märgistamise süsteem. Toiduainetootjatel ja turustajatel on nüüdseks keeruline omada ülevaadet arvukatest kehtivatest õigusaktidest nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil. See tingib õiguskindlust, konkurentsimoontusi ja

kaubanduspiiranguid siseturul. Kõnealuse määruse eelnõuga tahetakse kõik need probleemid lahendada, kehtestades kogu ELis kohaldatavad ühtsed toidu märgistamise eeskirjad. Eesmärgiks on parandada tarbijate teavitamist, tagada parem õiguslik reguleerimine ja ühtlustamine ning vähendada bürokraatiat.

Komisjoni eelnõu siiski ei täida neid nõudeid, sest selle aluseks on eeldused ja oletused tarbijate soovide ja vajaduste kohta, sellega kehtestatakse ebarealistlikud märgistusnõuded, näiteks 3 mm kirjasuurus, mis isegi ei taga teabe loetavust, ning soositakse suurettevõtteid VKEde arvelt, ehkki viimased moodustavad 80% toiduainesektori ettevõtetest. Seega läheb see määrus vastuollu väikeettevõtlusalgatusega „Small Business Act”. Määrus on vastuolus ka siseturu ühtlustamise eesmärgiga, kuna sellega kavatakse selgesõnaliselt lubada 27 täiendavat riiklikku märgistamissüsteemi. Niisiis on komisjoni teksti vaja põhjalikult muuta.

Seda me püüdsimegi teha. Teave peab olema loetav. Samas on kirjasuurus loetavuse tagamisel vaid üks paljudest teguritest. Me vajame eeskirju kirjatüübi, kirja paksuse, kontrastsuse jms kohta. Me vajame siduvaid suuniseid loetavuse kohta. Teave peab olema võrreldav ja seetõttu tuleb alati esitada teave 100 grammi või 100 milliliitrit kohta, ilma võimaluseta märkida üksnes toiteväärtus ühe portsjoni kohta. Oste tehes on inimestel võimalik siis kohe näha, milline on „kergeim“ jogurt – olenemata jogurtitopsi suuruselt.

Teave peab olema arusaadav. On aeg lõpuks lahti saada kilodžaulidest, millest keegi aru ei saa. Me tahame taas keskenduda kilokaloritele; see on teave, millest tarbijad on huvitatud ja millest nad aru saavad. Märgitud portsjonite suurused peavad peegeldama tegelikkust, olema realistlikud ja tarbijatele arusaadavad ning võimalusel kõikjal ELis ühtsed. Teave ei tohi tarbijaid eksitada toodete koostise, päritolu ega tegeliku olemuse suhtes. Järeletehtud toiduainete, näiteks juustulaadsete toodete ja väikestest kokkupressitud tükkidest valmistatud töödeldud liha kohta tuleks vastav teave esitada pakendi esiküljel. Tarbijad peavad teadma, mida nad ostavad.

Samas, kui toodete esiküljel on lisateabega ülekoormatud, loobuvad tarbijad märgistuse lugemisest. Seega teen ma ettepaneku, et esitada tuleb ainult toiteväärtus kilokalorites 100 grammi või 100 milliliitri kohta. Sel juhul tarbijad loevad märgistust – sest see huvitab neid. Minu arvates on see realistlik lahendus.

Ma leian ka, et me peaksime likvideerima toitaineliste põhijoonte esitamise. Loodetavasti õnnestub selle teabe esitamine lõpetada. See teave on ülearune, sest uue määruse kohaselt tuleb märgistusel nii või teisiti esitada teave toiteväärtuse kohta. Nn toitaineliste põhijoontega diskrimineeritakse põhitoiduaineid, ning soola, suhkru ja rasva piirväärtused on täiesti meelevaldsed – need on komisjoni ametnike poolt välja mõeldud ja neil puudub igasugune teaduslik alus.

Toiduainete toiteväärtuse ja tervisealaste omaduste kohta teabe esitamist käsitleva määruse tegelik eesmärk on anda tõest tervisealast teavet ning selleks ei ole meil vaja üksikute toiduainete täiendavat hindamist ega nende liigitamist headeks ja halbadeks. Kõige määramamad on lõpuks toitumisharjumused ja elustiil. Me peaksime endilt küsima, miks teevad suured toidukontsernid nii aktiivselt lobitööd nn toitaineliste põhijoonte nimel. See on asi, mida meil tuleks tõesti uurida.

Nn valgusfoori-süsteemil, mida siin on välja pakutud, on samasugused puudused nagu toitainelistel põhijoontel. See sunnib meid jällegi liigitama tooteid headeks ja halbadeks, mis ei ole õige. Värvide piirväärtused on meelevaldsed ja värvikategooriad on liiga laiad. Värvidega märgistamisega diskrimineeritaks põhitoiduaineid ning soositaks järeletehtud toiduaineid ja kunstlike koostisosadega tooteid – s.t neid, mis sisaldavad suhkru asemel magusainet ja soola asemel maitsetugevdajaid. See ei saa kindlasti olla tarbijate huvides.

GDA mudelil – toiduainetööstuse märgistamismudelil – on ilmseid puudusi. See on arusaamatu, kuna sisaldab liiga palju numbreid. See on eksitav, kuna kirjeldab vaid 40-aastase naise päevast vajadust ega esita näiteks tarbitava suhkru soovitatavat päevast kogust. VKEdel on GDA mudelit keeruline rakendada. See annaks jällegi konkurentsieelse suurettevõttele. See on järjekordne mõjuv põhjus, miks GDA märgistust ei tohiks kohustuslikuks muuta.

Me peame kaitsma ka oma traditsioonilise toidu tootmist. Ainult nii saame tagada ELis piirkondlike eritoodete jätkuva olemasolu ja meie toidu mitmekesisuse, mida me nii oluliseks peame. Seetõttu tuleb pakendamata tooted kõnealuse määruse kohaldamisalast võimalikult suures ulatuses välja jätta, sest just traditsioonilised tooted on need, mida ei ole standarditud. Vastavad tootjad võivad sellegipoolest esitada teabe allergenide kohta, näiteks müümise ajal suuliselt.

Paar sõna veel päritoluriigi märkimise kohta. Küsimus on, kas tarbijad tõepoolest tahavad teada, kust on pärit kõik toidu koostisosad, või on siin tegelikult tegemist proteksionistlike eesmärkidega. Mina tahaksin kõigepealt teada, kas see on üldse teostatav. Seetõttu teen ma ettepaneku viia läbi mõju hindamine.

Lõpuks tuleb märkida, et toiduainete märgistus ei saa kunagi olla õige toitumise käsiraamat. Me vajame teabekampaaniaid ning me peame harima liikmesriikide elanikke tasakaalustatud toitumise ja tervislike eluviiside vallas.

Seadusandja ülesanne ei ole oma peremehele – antud juhul kodanikule – lapsehoidjaks olla. Seadusandja peab pakkuma abi, kuid meie kodanikud vastutavad ise enda eest ja meie asi pole seda vastutust üle võtta. Lõpetuseks tahaksin avaldada tänu kõigile asjaosalistele, variraportööridele, isegi kui nad ei olnud alati kompromissialdis, kõikidele, kes mind toetasid, eriti minu...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

John Dalli, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Nagu ma olen öelnud ka varem, on meie eesmärk tagada, et tarbijad teaksid, mida nad ostavad ja mida nad söövad. Nii on neil lihtsam valida omaenda ja oma perekonna vajadustele, soovidele ja eesmärkidele vastavat toitu. Kodanikel – tarbijatel – on õigus saada tõepäraselt teavet. Ma paluksin austatud parlamendiliikmetel seda asjaolu kogu arutelu vältel meeles pidada.

Enne kui ma lähen ettepaneku sisu juurde, tahaksin raporti koostamise eest tänada raportööri, Renate Sommerit, ja ka variraportööri. Ehkki ma mõistan enamikku raportööri väiteid, ei saa ma öelda, et ma olen nende kõigiga nõus. Ma märgiksin ära ka teiste parlamendikomisjonide – siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni – panuse.

Lubage mul lühidalt käsitleda muudatusettepanekute tähtsamaid teemasid.

Päritolu kohustusliku märkimise küsimus on väga tähtis ja nõuab hoolikat hindamist. Tõepoolest, mõnede toiduainete puhul on korduvalt nõutud selle teabe kohustuslikku esitamist. Komisjon võiks osaliselt nõustuda muudatusettepanekuga, mis puudutab päritolu kohustusliku märkimise juhtude ringi laiendamist. Päritolu märkimine esmaste toiduainete puhul, mida ei ole olulisel määral töödeldud ja mida peetakse üldiselt ühest koostisosast koosnevateks toodeteks, võiks olla pragmaatiline lahendus. Arvestades aga selle küsimuse keerukust, peaksid kohustusliku märgistamise kohaldamisele eelnema delegeeritud meetmed ja mõju hindamine.

Loetavus on oluline küsimus ning tarbijate kaebuste üks peamisi teemasid. Selles küsimuses näitame ennekõike, et seame tarbijad oma arutelus esikohale, ja ma loodan, et austatud parlamendiliikmed toetavad tähemärgi minimaalse suuruse mõtet. Seetõttu on kahetsusväärne, et esitatud muudatusettepanekutega seatakse kahtluse alla mõõdetavad kriteeriumid kui jõustamise üks alus.

Ma jagan lugupeetud parlamendiliikmete muret järeletehtud toiduainete pärast. Seetõttu on mul hea meel, et Euroopa Parlament on esitanud muudatusettepaneku sätte kohta, millega selline eksitav tegevus otseselt keelataks. Kuid selliste toodete määratluse ja konkreetse nimetuse juurutamine tekitaks õiguslikke probleeme, mistõttu meil tuleb leida sellised nimetused, mis annavad tarbijale õiget ja ühetähenduslikku teavet. Mulle teeb heameelt ka laialdane toetus toitumisealase teabe kohustuslikule esitamisele pakendi esiküljel ja liikmesriikide vabatahtlikele süsteemidele.

Põhimõte, et tarbijad peaksid teadma, mida nad söövad, ei peaks kehtima mitte ainult pakendatud toidu puhul, vaid ka pakendamata toidu puhul ja väljas süües. Seetõttu ei poolda ma muudatusettepanekuid, millega piirataks määruse eelõu kohaldamisala. Sellele vaatamata olen ma valmis muutma pakendamata toitu käsitlevat teksti, nii et kohustuslikus korras tuleks esitada vaid teave allergeenide kohta ning liikmesriigid võiksid otsustada täiendavate kohustuslike nõuete üle sellise toidu puhul.

Mis puudutab nano-koostisainete kohustusliku märkimise ettepanekut, siis mul on hea meel selle ettepanekuga põhimõtteliselt nõustuda; samas tuleks välja töötada sobiv määratlus.

Lõpetuseks lubage mul toitaineliste põhijoonte küsimuses öelda, et ma ei saa nõustuda muudatusettepanekutega artikli 4 kustutamise või kavandatud viisil muutmise kohta, sest see kahjustaks kehtivat toidualaseid väiteid käsitlevat määrust. Me kõik teame, et paljud väited eksitavad tarbijaid; mõned seetõttu, et nad ei ole põhjendatud; teised seetõttu, et nad ei anna täielikku pilti kõnealusest toidust, tuues esile vaid positiivsed omadused. Samuti tuleb märkida, et need väited esitatakse tootjate ainuvalgusel eesmärgiga müüa rohkem tooteid. Meie ei suru toitaineliste põhijoonte esitamist kellelegi peale. Me nõuame toitaineliste põhijoonte esitamist sel juhul, kui tootjad otsustavad turustada oma tooteid väidete kaudu, et tarbijatele oleks kättesaadav tasakaalustatud teave toidu kohta.

Toitaineliste põhijoonte kehtestamine ei keela ega piira mingil moel toiduaineid, mida toidutootjad võivad toota. Toidutootjad võivad edaspidigi toota seda, mida iganes tahavad. Küll aga oleks meie tarbijate ja kodanike

suhtes ebaõiglane, kui me lubaksime esitada eksitavaid väiteid. Minu jaoks on küsimus meie kodanikele ausa ja täieliku teabe andmises toodete kohta, mida nad tarbivad. Ärgem unustagem, et väiteid käsitlev määrus võeti vastu pärast põhjalikke arutelusid institutsioonide vahel. Määruse kesksed põhimõtted jäävad kehtima ja on jätkuvalt asjakohased. Sellele vaatamata suhtun ma toitaineliste põhijoonte küsimusse avatult ja ma olen valmis kaaluma teatavaid erandeid, kui need on seotud traditsiooniliste toodete ja põhisaadustega, millel on toitumises tähtis roll.

Seega palun ma teil toetada komisjoni jõupingutusi, et meil oleks sobiv alus, kaitsmaks tarbijaid ja edendamaks uuendustegevust toiduainesektoris.

Täna teid tähelepanu eest. Ootan nüüd huvitavat arutelu ja kuulan ära teie seisukohad.

Christel Schaldemose, *siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamuse koostaja*. – (DA) Austatud juhataja! Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon on koostanud arvamuse Renate Sommeri raporti kohta, mis käsitleb toidu märgistamist. Meie komisjon lähtus oma töös põhimõttest, et tarbijatele peavad olema tagatud korralikud vahendid tervislike ja õigete toidualaste valikute tegemiseks. Seetõttu on meie komisjoni liikmed ühel meelel selles, et toiduainete märgistuse kasutamine tarbijate eksitamiseks on täiesti vastuvõetamatu. Me oleme ühel meelel ka selles, et tarbijad peavad hea märgistuse kaudu saama selget teavet. Loomulikult oleme nõus ka sellega, et eeskirjad peaksid võimaldama siseturul toimida nii hästi kui võimalik. Niisiis, me oleme aluspõhimõtete osas ühel nõul. Samas üksikasjades – küsimuses, kuidas seda kõike teha, – ei valitsenud meie komisjonis kuigi suur üksmeel. Sarnaseid erimeelsusi võis täheldada ka keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis. See näitab, kui keerulise küsimusega on tegemist. Seega peaksin ma tegelikult kõigepealt paluma raportööril meeles pidada, et toidualane teave peaks eelkõige olema vahend tarbija jaoks ja mitte turundusmeetod ettevõtete jaoks.

Marc Tarabella, *põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamuse koostaja*. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik ja kolleegid! Ma olen praegu siin teie ees seistes üsna vihane, sest ma kavatsen keskenduda muudatusettepanekule 101, mis käsitleb päritoluriiki või lähtekohta.

Minu fraktsiooni nimel tehti osade kaupa hääletatav muudatusettepanek, mille eesmärk on neil kahel mõistel selget vahet teha, sest need ei tähenda sama asja. Lühidalt: päritoluriik on riik, kus toiduainet viimati töödeldi, kuid lähtekoht on selgelt tooraine, eriti puu- ja köögivilja päritolukoht. Volinik Dalli viitas samuti sellele erinevusele.

Iseäranis kahetsusväärne on asjaolu, et Euroopa Parlamendi teenistused lükkasid selle muudatusettepaneku tagasi ega suuda mulle selgitada, milline kodukorra artikkel lubab neil seda teha. Mulle öeldi koguni, et selle aluseks on tava. Olukord on niisiis väga tõsine, sest see otsus – mis minu arvates on meelevaldne – mõjutab ilmselgelt otsuse sisu.

Lugupeetud juhataja! Ma palun teil teenistustega minu nimel rääkida, et see meelevaldne otsus tühistada ja tagada, et teenistused vaataksid oma otsuse 24 tunni jooksul läbi ja võtaksid selle põhjendatud muudatusettepaneku vastu.

Peter Liese, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik ja kolleegid! Ma sooviksin kõigepealt avaldada siirast tänu raportöör Sommerile tema visa ja pühendunud töö eest. Talle on osaks saanud mõningast põhjendamatu kriitikat, mida ta pole ära teeninud.

See kriitika varjutab ka fakti, et on palju küsimusi, milles me oleme ühel meelel. Me kõik tahame järeletehtud toiduainete paremat märgistamist. Juustu tehakse piimast ja kui see sisaldab midagi muud, siis tuleb teave imitatsiooni kohta esitada pakendi esiküljel. Me tahame ka siduvat toiteväärtuse märgistust. Seda meil veel ei ole. See on midagi, mida me kõik tahame. Me tahame ka, et teave esitataks tarbijatele arusaadavat ühikut kasutades.

Ma räägiksin sellega seoses ühe anekdoodi, mis ringleb meil Saksamaal – ja võib-olla ka mõnes teises riigis: „Kuidas nimetatakse neid väikeseid loomakesi, kes kapis teie riideid kitsamaks õmblevad? Kalorid.” Euroopas ei räägiks keegi seda nalja, kasutades kilodžauli. Kilodžaul ei ole ühikuna kasutusse läinud. See ajab inimesed segadusse ja seega ei peaks me seda kohustusliku teabe hulka arvama. Kalor on ühik, mida teadlikud inimesed oma arvutustes kasutavad. Seega on üksmeel olemas paljudes küsimustes. Kuid on ka erimeelsusi, näiteks toitaineliste põhijoonte küsimuses. Meie fraktsioon soovib nende kaotamist või siis vähemalt täpsustust, et erandiks on põhitoiduained.

Tuliseid arutelusid on peetud leivas, prantsuse juustus ja muudes sarnastes toiduainetes sisalduva soola üle. Ma tahaksin tänada volinik Dallit ja president Barrosot, kes püüdsid seda teemat selgitada. Kolleegiumi otsust

siiski ei ole ja seega on vaja see asi lõplikult selgeks teha. Ma palun teil toetada Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud selleteemalisi muudatusettepanekuid.

Glenis Willmott, *fraktsiooni S&D nimel*. – Lugupeetud juhataja! See ettepanek on väga vaieldav ja äärmiselt keerukas. Meie fraktsiooni variraportöörina pidasin ma kõige olulisemaks esitada järgmised küsimused: millist teavet tarbijad oma perele toitu ostes soovivad ja kuidas me saame seda teavet neile anda?

Meie mandrit ootab ees seninägematu ulatusega rasvumiseepidemia. Me sööme liiga palju rasva, suhkrut ja soola ning see tekitab südamehaigusi, diabeeti, suurenenud vähi-, insuldi-, maksahaiguste ja isegi depressiooniriski. Kui me lihtsalt tagame, et tarbijad võiksid hõlpsalt kindlaks teha oma toidu toiteväärtuse, siis see ei ole muidugi mingi imerohi, kuid see võimaldab tarbijatel toitu teadlikumalt osta, võrrelda tooteid ja teha hetkega kindlaks kõige tervislikum valik, omades niiviisi kontrolli selle üle, mida nad söövad.

Mina teen ettepaneku kasutada värvikoodide süsteemi – mitte selleks, et anda hinnang tootele tervikuna, vaid selleks, et anda tarbijatele teada, kas toode, mille nad ostavad, on väikese, keskmise või suure soola-, rasva- ja suhkruisaldusega. Seda süsteemi kohaldataks üksnes keerukate töödeldud toiduainete, näiteks valmistoitude, hommikuhelveste ja kõigi tööstuslikult toodetud nn mugavustoodete puhul, mille toiteväärtust – mis sageli on väike – tarbijad ei tea või mille toiteväärtusest nad on valesti informeeritud.

Lubage mul rõhutada, et seda süsteemi ei kohaldataks saksa leiva puhul. Seda ei kohaldataks või, juustu, õunamahla ega isegi mitte alkoholi puhul. Ma olen kõikidele parlamendiliikmetele saatnud e-kirja üksikasjalikuma teabega. Enne kui te teete oma otsuse, lugege see palun läbi, et te teaksite täpselt, mille kohta ettepanek tehakse; ärge kuulake eksitavaid jutte, mis tulenevad ettevõtete lobitööst, ega ebaõigeid argumente Euroopa Parlamendi teatud osadest.

Samuti tahaksin ma kutsuda kolleege üles toetama päritoluriigi kohustusliku märkimise nõuet. On selge, et tarbijad pööravad üha rohkem tähelepanu toidu päritolule ja nad tahavad ausat toidumärgistust. Muidugi ei ole see kõikidel juhtudel võimalik. Kuid üksiktoodete puhul on selge, et tarbijatele tuleb teatavaks teha nende toodete põllumajanduslik päritolu, ja see on täiesti võimalik. Juba praegu kehtib see nõue veiseliha, kala ning värskete puu- ja köögiviljade puhul. Töödeldud toodete koostisosade puhul on asi muidugi keerulisem ja seetõttu ongi ettepanek tehtud töödeldud toitudes sisalduva liha, linnuliha ja kala kohta.

Lõpetuseks: me räägime Euroopa Parlamendis sageli tarbijate valikuvõimaluste ja ennetamise tähtsusest rahvatervise kontekstis. Nüüd on meil võimalus tõestada, et me mõtleme seda tõsiselt. Kolleegid, teod räägivad valjemini kui sõnad. Palun toetage minu ettepanekuid.

Gerben-Jan Gerbrandy, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (NL) Austatud juhataja! Ma sooviksin tänada volinikku tänase arutelu algul tehtud avalduse eest ja Renate Sommerit raportöörina tehtud töö eest. Olles nüüd peaaegu aasta olnud Euroopa Parlamendi liige, on mul jäänud mulje, et me usume, nagu suudaksime muuta miljonite eurooplaste käitumist imelihtsalt, ühe õigusakti abil.

Sama veendumus ilmneb ka kõnealuse määruse puhul. Me peame siiski mõistma, et miski pole raskem, kui muuta inimeste käitumist, eriti kui neid on 500 miljonit. Seega on meie võimalused mõjutada käitumist märgistamise kaudu piiratud. See ei tähenda, et ma pean seda määrust täiesti kasutuks – kaugel sellest –, kuid me peame selle õigusakti mõjusse realistlikult suhtuma.

Me peame mõistma, et tarbijatel on õigus saada teavet. Lisaks, milline ka ei oleks selle arutelu tulemus, saavad tarbijad palju rohkem teavet pärast teistkordset lugemist. Teisalt tuleb meil pikemas plaanis investeerida rohkem haridusse ja inimeste õpetamisse tervislike eluviiside vallas.

Teiseks, Euroopa Parlamendi arutelu puudutab kõnealuse õigusakti põhimõttelisi eesmärke. Kas me sunnime inimesi tegema tervislikke valikuid toiduainete vahel või anname neile võimaluse ise otsustada, millist toitu valida? Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon on veendunud, et inimestele tuleb anda teavet ja et nad on suutelised ise oma valikuid tegema.

Lõpetuseks: me peame tagama, et inimestele pakutava teabe hulk oleks paras – liiga palju või liiga vähe teavet ei anna kunagi tulemusi. Minu arvates oleme põhimõtteliselt õigel teel. Me peame uskuma, et inimesed, kes oskavad meie poolt hääletada, on piisavalt targad, et valida kauplustes õiget toitu, kui neid varustada asjakohase teabega.

Carl Schlyter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (SV) Lugupeetud juhataja! Tarbijate võimu aluseks on neile antav teave. Kui me ei sunni ettevõtjaid andma tõepärast teavet, siis tarbijad seda teavet ei saa ja kogu siseturg

variseb kokku. Meie ei saa tsentraliseeritud korras otsustada, milline teave on konkreetse tarbija jaoks oluline. Tarbijatel on erinevad nõudmised ja me peame püüdma täita võimalikult paljusid neist.

On oht, et me mängime trumbid ettevõtete kätte, kui me ei taha hoiatada tarbijaid kõrge kalorsuse, suure soola-, rasva- jms sisalduse eest. Toitainete sisalduse esitamiseks värvikoodide süsteemi kasutamine pole mingil moel veidram kui tarbijate hoiatamine palju kütust tarbiva auto või palju energiat tarbiva külmkapi ostmisel.

Me ei tohi päritolumärgistuse nõude kehtestamist uuringutega edasi lükata; see nõue tuleb kohe rakendada. Loomad ja loomade heaolu eest seisvad inimesed ei saa oodata, kuni esitatakse teave selle kohta, kas elusloomi on veetud kaugel asuvasse tapamajadesse või mitte.

Ka ei tohi me soosida alkoholitootjaid. Alkoholitootjad nõuavad pidevalt, et neid koheldaks samamoodi nagu tavalisi toidutootjaid, ent nüüd, kui me tahame toidusektorit reguleerida, tahavad nad kõrvale jääda. See on häbiväärne. Paljud tarbijad ei tea, et alkohol on kõrge kalorsusega ja et näiteks klaas valget veini sisaldab kaks korda rohkem kaloreid kui sarnane kogus karastusjooki.

Mis puudutab toitainelisi põhijooni, siis minu seisukoht on raportöör Sommeri omast kardinaalselt erinev. Toitaineliste põhijoonete esitamine vähendab ettevõtjate võimalusi kirjeldada tooteid kasulikuna, kui nad seda ei ole. Selles süsteemis määratletakse piirangud ja vähendatakse tõele mittevastavate turundusväidete esitamise võimalusi. Ma olen komisjoniga selles küsimuses täiesti eri meelt.

Lõpetuseks tahaksin mainida paari vähemtähtsat küsimust. Me ütlesime trombiinile „ei” juba ammu. Turul on teisigi sarnaseid tooteid ning ma olen koos Renate Sommeriga esitanud muudatusettepanekud, mille eesmärk on anda selliste toodete täpne kirjeldus. Ma loodan, et need ettepanekud pälvivad toetust. Turul müüakse vorste, mis sisaldavad suurtes kogustes sidekude ja rasva, ent mida sellegipoolest nimetatakse lihaks. Meil on nüüd võimalus seda olukorda parandada. Mis puudutab munatooteid ja teisi loomseid saadusi, siis me võiksime neid märgistada vastavalt praegu juba munade puhul kehtivale süsteemile, s.t süsteemile, mis näitab, millistes tingimustes loomad on kasvanud. See oleks samm õiges suunas.

Struan Stevenson, fraktsiooni ECR nimel. – Austatud juhataja! Üks kõige vaieldavamaid küsimusi on selles arutelus olnud päritoluriigi märkimine. Mina olen veendunud, et tarbijatel on õigus teada ostetava toidu päritolu ning liha puhul eelkõige seda, kas see on toodetud rangeid heaolunorme järgides ja ega loomi pole veetud väga kaugel asuvasse tapamajadesse. Töödeldud toitudes kasutatud tooraine päritolu kindlakstegemine on aga paratamatult keeruline, sest koostisainete valikul lähtutakse hinnast, kvaliteedist ja kättesaadavusest ning ühes ja samas lihatöötlemisettevõttes võib kasutatavate koostisainete päritolu olla iga päev ja isegi iga tund erinev.

Märgistuse pidev muutmine tooks kaasa suuremad kulud ja suurendaks paratamatult ka pakendijäätmete hulka. Need lisakulud kajastuksid tarbijatele pakutavate toodete hinnas. Seetõttu leian, et kohustusliku märgistamise eeskirjade rakendatavuse kindlakstegemiseks tuleb kõigepealt läbi viia mõju hindamine, ja mul on hea meel, et volinik Dalli toetab seda mõtet.

Meie arutelu keskendub toidutoorme või toidu koostisosadele, ent ei hõlma lõpptoodete päritolu. See on eriti tähtis teatud toodete, näiteks viski puhul. Endiselt on võimalik esitleda sellistest riikidest nagu India, Hiina ja Jaapan pärinevat madala kvaliteediga viskit tõelise viskina, lisades märgistusele pilte, kujutisi või nimesid, mis assotsieeruvad traditsiooniliste viskit tootvate ELi liikmesriikidega, et suurendada konkurentsieelist ja tarbijat eksitada. Me peame seda vältima ja seepärast kutsun ma teid üles toetama muudatusettepanekut 254.

Kartika Tamara Liotard, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (NL) Jällegi on küsimus selles, kas Euroopa valib toiduainetööstuse või tarbija. Homme teete valiku: kas te toetate toidumärgistuse värvikoodide selget süsteemi või usaldate ettevõteteid? Poliitiline valik on minu arvates väga lihtne. Kui te tahate kaitsta ärihuve, siis toetate toiduainetööstuse mõtteid. Kui te tahate teada anda, et aitasite kaasa suure, keskmise ja väikese suhkru-, soola või rasvasisaldusega toodete märgistamisele, siis hääletate värvisüsteemi poolt.

60% teie valijatest on ülekaalulised; 25% meie lastest on ülekaalulised. 25% inimestest on raskusi lugemisel. Miks arvatakse, et värvikoodid sobib kasutada näiteks eluasemete, autode või elektrooniliste kaupade energiamärgistusel, kuid toiduainete puhul ilmutatakse üleolevat suhtumist? Toitumiseksperdid ja tarbijaorganisatsioonid soovivad kasutada lihtsat värvikoodide süsteemi, et muuta toiduainete märgistus arusaadavaks ja hõlbustada inimeste jaoks valikute tegemist. Ka mina toetan seda.

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA*asepresident*

Giancarlo Scottà, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Meil palutakse hääletada tarbijatele antavat teavet käsitlevat raportit, kuid kas me oleme endalt tegelikult küsinud, mida tarbijad tahavad? Kas nendes kaalutlustes on kokku lepitud Euroopa Parlamendis, suletud uste taga, või peegeldavad need tarbijate huve?

Viimane uuring, millest komisjon on teatanud, ei pruugi kajastada tarbijate seas viimastel aastatel kasvanud teadlikkust toiduvalikute vallas. Mitte üksnes päritolu, vaid ka koostisosad ja muud omadused on otsustusprotsessis omandamas olulist kaalu. Kas me mõistame, et otsused, mille me täna teeme, mõjutavad homseid oste? Kas mitte tarbijad ei peaks olema need, kes määravad turul toimuva? Miks mitte püüda mõista, mida tarbijad tegelikult tahavad, viies läbi uue uuringu või olles pidevas otsedialoogis tarbijatega?

Me peame esindama tarbijaid nii hästi kui võimalik. Me oleme siin sellepärast ja kohtumistelt, millel ma olen osalenud, olen ma teada saanud, et tarbijad soovivad olla rohkem kaasatud. Nad ei taha, et ostuprotsess muudetakse keeruliseks märgistusele mõttetu teabe lisamisega, kuid nad ei taha ka liialt lihtsustatud, eksitavaid valikuid nagu valgusfoorisüsteem, mille puhul tekib oht, et esitatakse asjakohatut teavet, mis ei ole teadliku valiku tegemiseks vajalik ega vasta tarbijate vajadustele. Me ei peaks tarbijatesse isalikult suhtuma, vaid olema dialoogiks avatud.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Jobbik leiab, et asjakohase teabe andmine tarbijatele on eluliselt tähtis. Me toetame päritolukoha kohustuslikku märkimist ja leiame, et lisaks tootjatele peaks saama panna ka turustajaid vastutama eeskirjade rikkumise eest. Lisaks arvandmetele, mida sageli on keeruline tõlgendada, tuleks meie arvates kasutusele võtta ühtsed värvikoodid, mis eristavad tervislikku toitu ebatervislikust. Kuid sellest ei piisa, et tervislik toit kanda kinnitaks. Tuleb välja öelda, et rahvusvahelised kontsernid vastutavad kõikjal Euroopas kehva kvaliteediga toodete levitamise eest, mida nemad nimetavad toiduaineteks.

Tuleb välja öelda, et Cora, Tesco, Auchan, Metro jms vastutavad Ungari turu prahiga üleujutamise eest, mida nemad nimetavad toiduks. Miks ometi on Ungari turul vaja Hiina küüslauku, Hiina virsikuid, Brasiilia külmutatud kana ja Slovakkia kantserogeenset imikutoitu? Jobbik on veendunud, et toetada tuleks väikemaaomanikke ja mahetootjaid, mitte rahvusvahelisi kontserne. See oleks lahendus, mis tagab tervislike toiduainete olemasolu turul.

Pilar Ayuso (PPE) – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik ja kolleegid! Kõnealune määrus on tarbijate ja põllumajandusliku toidutööstuse jaoks väga tähtis, sest pole sugugi lihtne saavutada tasakaalustatud märgistamist, mis sisaldab kõiki olulisi andmeid, kuid mitte nii palju andmeid, et märgistus muutuks keeruliseks.

Tegemist on suurepärase raportiga ning raportöör väärrib tunnustust. Ma nõustun raportööriga peamistes küsimustes, mis puudutavad toitumisalast teavet ja toitaineliste põhijoonte vastuolulist teemat, eriti kui me mõtleme sellele, et komisjon ei täitnud nende põhijoonte ja nende kasutamise tingimuste kehtestamise kohustust enne 19. jaanuari, nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1924/2006.

Mulle teeb muret võimalus, et samaaegselt hakkavad kehtima ka siseriiklikud märgistamisnormid: see on vastuolus õigusakti eesmärgiga, milleks on ühtlustamine ja tõeliselt ühtse turu toimimise võimalikult paljude takistamise eemaldamine.

Mis puudutab päritoluriigi märkimist, siis kehtivate õigusaktide kohaselt tuleb päritoluriik märkida juhul, kui selle teabe esitamata jätmine võib tarbijat eksitada. On ka säte, mille kohaselt alati saab kasutada vabatahtlikku märgistust. Lisanõuded võivad tähendada ettevõtetele rahalisi kulusid ja halduskulusid, andmata tarbijale olulist ja selget kasu.

Eri keelte kasutamise osas pean ma ütleva, et komisjoni ettepanek on kooskõlas kehtiva direktiiviga, mis on hästi toimunud ja mis ei ole mingeid probleeme tekitanud. Selleteemalise arutelu taasavamine võib olla ohtlik ja tarbetu ning tekitada probleeme seoses toodete liikumisega.

Nessa Childers (S&D). – Lugupeetud juhataja! Üle 60% Iiri täiskasvanutest on ülekaalulised või rasvunud ning samasuguseid andmeid võib leida kõikjal Euroopas. Kõnealune määrus aitab meil lahendada mitte üksnes rasvumisprobleemi, vaid ka muid terviseprobleeme nagu diabeet, insult ja südamehaigused. Kahjuks

on praegu kasutatav ja toiduainetööstuses välja töötatud GDA-märgistuse süsteem keerukas, väidetavalt eksitav ja üldiselt valesti mõistetud.

Toiduainete märgistamise valgusfoorisüsteem on lihtne, üldarusaadav ja läbipaistev ning seda toetavad tervishoiuringkonnad ja tarbijarühmad. Paljud terviseteadlikud toidutootjad on selle juba vabatahtlikult ja edukalt kasutusele võtnud. Ma leian, et ka alkoholitootjad peaksid oma toodetel sarnasel moel esitama teabe toodete kalorsuse ja suhkrusisalduse kohta. Keegi pole veel välja pakkunud ühtki head põhjust alkoholile erandi tegemiseks.

Me kõik teame, et sellele õigusaktile on toiduainetööstuse poolt avaldatud tohutut survet. Kutsun kolleege üles sellele survele vastu seisma, mõtlema eelkõige tervisele ning hääletama homme värvikoodide ja alkoholi märgistamise poolt.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Ma keskendun oma sõnavõtus värvikoodidele. Meile räägitakse, et värvikoodid on keerulised. See väide ei vasta tõele; värvikoodid teevad asjad lihtsamaks. Meile räägitakse, et värvikoodid tähendavad keelustamist. Värvikoodid ei tähenda keelustamist vaid on teavitamise üks vorme. Meile räägitakse, et selle süsteemi puhul koheldakse tarbijaid nagu lapsi, kuid sellisel juhul tuleks ka öelda, miks tarbijate ühendused tegelikult neid värvikoode soovivad.

Me peame rääkima ausalt ning loobuma kogu sellest silmakirjalikkusest ja teesklusest. Meil on tegelikult valida, kas kaitsta rahvatervist ja tarbijat või anda järele lobistide nõudmistele, mis on pealegi väga lühiajalised, sest ilma selle märgistusega omavad need vaid väga lühikest aega tähtsust.

Minu – meie – arvates peaks valik olema ilmselge. On täiesti selge, et me pooldame tarbijate teabe andmist. Tegemist on teabega, mida nõuavad ka Euroopa sotsiaalkindlustus- ja tervishoiuasutused, sest selle abil on võimalik võidelda rasvumise ja mitmete haigustega.

Nii et ärge andkem alla! Me peame teadvustama endale, miks me siin oleme ja milleks meid siia valiti. Me oleme siin selleks, et kaitsta oma kaaskodanikke.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Kui me oleme see, mida sööme, siis muutume ajapikku toiduainetööstuse toodeteks. See seostub asjaoluga, et üha enam inimesi on ülekaalulised ning aina tavalisemaks muutuvad ka ülekaalulisusega kaasnevad 2. tüüpi diabeet ja südame-veresoonkonna haigused.

Toiduainete pakendid peavad andma selget ja tõepärast teavet toidu koostise kohta. Kõige selgemat teavet toidu üldiste tervist edendavate omaduste oleks võimalik anda valgusfoorisüsteemi abil, mida ka laps hetkega mõistab. Kui me ei saavuta seda ELi tasandil, siis peaks see vähemalt liikmesriikide tasandil lubatud olema.

Samuti tahaksin juhtida tähelepanu transrasvhapete küsimusele. Parlamendikomisjon toetas tööstuslike transrasvhapete märkimise nõuet ja ma loodan, et kogu Euroopa Parlament järgib seda eeskju. Parlamendikomisjon tellis kokkuvõtte uuringutest, milles käsitleti transrasvhapete mõju tervisele. Selle kokkuvõtte kohaselt on transrasvhapete kahjuliku mõju kohta nii palju tõendeid, et kõige ilmselgem lahendus oleks tööstuslikud transrasvhapped keelustada, nagu seda tehti Taanis. Vähemalt peaksid nad olema märgitud pakendile, et me teaksime, mida me näiteks küpsiseid, šokolaadi, kartulikrõpse või jäätist ostes tegelikult ostame.

James Nicholson (ECR). – Lugupeetud juhataja! Ma tahaksin kõigepealt väljendada heameelt selle raporti üle ja tunnustada raportööri. Ta on selle kallal mõnda aega töötanud ja kahtlemata näidanud ennast väga võimeka raportöörina.

Lubage mul üks asi väga selgelt välja öelda. Ma pooldan täielikult päritolumärgistust, kuid minu arvates peab olema väga selge, mida me päritolumärgistuse all mõtleme. Me peame ennekõike tagama, et inimesed – tarbijad – saaksid aru, kust toodang pärineb. Seejärel peab tarbija ka väga selgelt mõistma, kuidas see toit valmistati või kuidas ta sattus sinna, kus ta on. Ma olen raportööriga selles küsimuses ühte meelt ja arvan, et meil on oht liikuda liiga kiiresti liiga kaugele.

See on protsess, esimene lugemine. Olgem ausad – me tuleme selle teema juurde veel korduvalt tagasi. Ma tahan, et me liiguksime edasi teatava ettevaatusega ja ajaksime asja õigesti. Ma ei taha, et me jõuaksime ülereguleerimisega Euroopas niikaugele, et me enam isegi Euroopas ei tea, kust me pärit oleme. Meil on suur oht reguleerida end turult välja. Me peame seda kõike kontrollima ja asjad korda tegema; ma olen täiesti selle poolt. Ma arvan, et me peaksime kasutama esimese ja järgmise lugemise vahelist aega mõju hindamise läbiviimiseks, et teha kindlaks reguleerimise kulud ja tagajärjed, sest seda on meil pikas plaanis vaja.

Diane Dodds (NI). – Austatud juhataja! Arvatavasti ei vaidle keegi siin saalis vastu sellele, et tarbijad soovivad ja vajavad ohutut, jälgitavat ja tervislikku toitu, ning keegi ei saa väita, et puudub vajadus täpse ja ausa toidumärgistuse järele. Sellegipoolest peame olema ettevaatlikud, et mitte tekitada teabe üleküllust mis tahes märgistamissüsteemis. Kui arusaamatuid andmeid on liiga palju, jätavad tarbijad tähelepanuta olulise teabe ja pööravad tähelepanu teabele, millel puudub tegelik väärtus. Seega peaksid iga märgistamissüsteemi peamisteks kriteeriumideks olema lihtsus ja väärtuslik teave.

Nagu kolleegid, toetan ka mina päritoluriigi märkimise nõuet. Minu arvates on tähtis, et me teaksime, kust meie toit pärit on. Põllumajandus- ja kalandusettevõtted ning kogukonnad, mis on Euroopa Parlamendis esindatud, toodavad toiduaineid väga rangete tingimuste alusel, kuid näiteks 60% kalast, mida me sööme, on ELi imporditud ja enamikul juhtudel ei ole selle kala kasvatamisel järgitud sama rangeid keskkonna- ja järelevalvetingimusi. Me peame tagama, et meie süsteemid looksid võrdsed tegutsemisvõimalused meie kogukondadele ja ettevõtetele.

Põhja-Iirimaal on põllumajanduslik toiduainetööstus äärmiselt oluline. Ma palun teid veel kord mitte karistada toiduainetööstust tarbetu bürokraatiaga.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik ja kolleegid! Ma tahaksin tõsta esile kaks konkreetset küsimust. Esimene puudutab toitainelisi põhijooni. Ma olen nende ärakaotamise vastu ja tahaksin teile meenutada, et nende koostamise ainuke eesmärk oli määrata kindlaks, kas toiduainega seoses võib esitada tervisealast väidet või mitte. Eesmärk on tagada, et tarbijaid ei eksitataks tervisealaste väidete, mis mõnikord esitatakse toiduainetel, mis on sageli väga suure rasva-, soola- ja suhkrusisaldusega. Seepärast on minu soovitus, et me peaksime tagasi lükkama toitaineliste põhijoonte kaotamise ettepaneku. Lubage lisada, et me kiitsime toitainelised põhijooned 2006. aastal heaks.

Samuti tahaksin juhtida teie tähelepanu riskile, mis kaasneb muudatusettepanekuga 205, millega nähakse ette rituaalselt tapetud loomadelt pärineva liha märgistamine. Oht seisneb teatud usuliste rühmituste häbimärgistamises, sest sedalaadi märgistamine tekitab põhjendamatu umbusaldust teatud tarbijate seas. Lubage mul teile meenutada, et teatud liha, mis on täiesti sobiv tarbimiseks, müüakse tavaliselt, sest usklikud ei saa seda religioossetel põhjustel tarbida. Pealegi on see liha pärit sertifitseeritud tapamajadest, mis täielikult vastavad tervishoiukriteeriumidele.

Majanduslikud tagajärjed oleksid seega üsna märkimisväärsed, paljude rituaalset tapmist kasutavate tapamajade püsijäämine satuks ohtu, see aga omakorda võib ohustada väikeste kohalike põllumajandustootjate elatist. Ma leian, et meil on märgistamisel vaja korralikku annust tervet mõistust, et tarbijad saaksid õiget teavet. Veelgi olulisem on aga see, et minu arvates on ka värvikoodidel häbimärgistav mõju. Ma ei usu, et see oleks kõige õigem lahendus.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Parlamendikomisjoni tuhat muudatusettepanekut täiskogu istungile on meie hea tahte parim tõestus. Kuid lisaks heale tahtele peab meil toidu märgistamisel olema praktilisust, kui me ei taha, et tulemus oleks soovitud vastupidine, s.t tarbijate segadusseajamine nende teavitamise asemel.

Me tahame hoiatada, mitte põhjendada. Me tahame teavitada, mida ja millistes kogustes võib süüa. Kas rasva, suhkru ja transrasvade märkimine on vajalik? Tõepoolest on. Kas kolesterooli mõjutavate toiduainete märgistamine – kõigi ainete märkimine, mis mõjutavad siin mainitud rasvumist ja inimeste tervist, – on vajalik? On küll. Kuid muud laadi teabe lisamine, ehkki see võib olla väga informatiivne, võib mõnede toiduainete puhul segadust tekitada: näiteks päritolukoht või – liha puhul – koht, kus loom sündis, kus ta on viibinud, kus teda kasvatati ja kus ta tapeti.

Meie ülesanne on olla praktilised ning teha kõik selleks, et see määrus tagaks ühtluse ja tarbijate teavitamise. Vastasel juhul tekitab see suuremat segadust ning parema tervise asemel on tulemuseks suurem peataolek.

Seetõttu teen ma ettepaneku valida mõnede toiduainete puhul valgusfoorivärvide asemel soovitatav päevane kogus, sest nii oleks väga selge, et kui sa sööd antud toodet teatud koguses või soovitatud kogusest kaks korda rohkem, siis lähed sa paksuks; järelikult tuleks seda süüa ainult üks portsjon. Mõned meist soovivad muude koodide asemel kasutada maksimaalset päevast kogust, et tarbijaid mitte veelgi rohkem segadusse ajada.

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Mis võiks olla lihtsam tarbijatele teabe andmise eeskirjade sätestamisest? Ometi on eri riikides kasutatavad erinevad tõlgendused ja tavad ning konkureerivad ärihuvid muutnud selle väga keeruliseks.

Mina isiklikult hääletan valgusfoorivärvide, päritoluriigi märkimise ja alkohoolsete jookide kohta lisateabe andmise poolt, kuid varasem kogemus näitab, et sellegipoolest võib tekkida palju segadust. Volinik viitas oma avakõnes toitu puudutavaid tervisealaseid väiteid käsitlevale õigusaktile. Euroopa Parlamendi küsimusele antud vastuses, mille ma temalt äsja sain, ütleb ta, et ettevõtted on esitanud 44 000 taotlust tervisealaste väidete kohta. Euroopa Toiduohutusamet on täiesti ülekoormatud ja komisjon pole veel esitanud ühtki arvamust vastuseks neile taotlustele.

Komisjon rikub nüüd ise Euroopa Liidu õigust, nii et korralgedus on täielik. Ehk kasutab volinik oma lõppsõna selleks, et rääkida, kuidas me olukorra lahendame.

Emma McClarkin (ECR). – Austatud juhataja! Põhimõtte anda tarbijatele rohkem ja paremat toitumisalast teavet on selle raporti keskne teema ja kiiduväärne eesmärk. Kuid sel ajal, mil seda raportit Euroopa Parlamendis ette valmistati, osalesin ma valgustavates aruteludes sellistel teemadel nagu närimiskummipakendi märgistuse kirjasuurus, küsimus, kas kana on tegelikult liha, või kas šokolaad Twix moodustab ühe portsjoni või kaks. Me oleme unustanud, mis on tarbija jaoks oluline ja vajalik.

Valgusfoorivärvidega märgistamise süsteem lihtsustab liigselt toitainelisi põhijooni, mistõttu ka kõige elementaarsem informatsioon muutub ebamääraseks ja abstraktseks. See mõjutab otseselt tarbijate valikuvabadust ja avaldab ebaproportsionaalselt suurt negatiivset mõju põhitoiduainetele. Nii, nagu mõned kolleegid on kärmed hinnanguid andma, antakse ka valgusfoorisüsteemiga liiga arvustav hinnang toiduainetele ja toidu keerukale toitainelisele koostisele; toiduaine kohta tootumises ei saa taandada lihtsalt mingile värvile.

Tarbijad soovivad teada, kust nende toit pärineb, ja põhilist teavet selle kohta, mis toidus sisaldub – eriti teavet allergeenide kohta. See teave võimaldab neil teha parimaid valikuid toiduainete vahel. Mina usun, et nad on selleks piisavalt targad. Tarbijad ei taha, et neile dikteeritaks, millist toitu nad võivad ja millist ei tohi süüa.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Toiduainete märgistamise ja vastastikuse tunnustamise põhimõtete ühtlustamise küsimus on ühise siseturu seisukohalt väga oluline. Lisanduvad siseriiklikud õigusaktid ja toiduaineid käsitlevad kehtivad ELi õigusaktid, mida eri liikmesriigid erinevalt tõlgendavad, tekitavad praegu probleeme kaubanduses ja kaupade liikumises ning konkurentsivaldkonnas.

Mulle teevad muret sätted, mis reguleerivad kohustust anda teavet teatud liiki toodete päritoluriigi kohta. Minu arvates väljendub selles kohustuses liikmesriikide protektsionistlik hoiak ning see on vastuolus ühisturu eesmärgiga kõrvaldada põhilised takistused ja raskused kaupade liikumisel. Seetõttu, pidades silmas tarbijate heaolu, leian, et teave toodete päritoluriigi kohta tuleks esitada vabatahtlikkuse põhimõttel ja juhtudel, mil selle teabe puudumine võib tarbijat toote tegeliku päritolu suhtes eksitada. Minu arvates tagaks selline lähenemisviis tasakaalu tarbijate heaolu ja toidutootjate huvide vahel.

Komisjoni määrust ja Renate Sommeri raportit puudutava arutelu vältel tõstatati mitmel korral tasakaalustatud tootumise ja ELi elanike tootumisharjumuste küsimus. Minu arvates moodustab toidu märgistus vaid ühe osa tarbijatele tervisliku tootumise kohta antavast teabest. See võib täiendada ühiskonna teadmisi tervislike eluviiside vallas, mida antakse näiteks kampaaniate ja haridusalaste meetmete kaudu, ent mitte asendada neid teadmisi. Seetõttu olen ma vastu toidu värvikoodide kehtestamisele, sest sellel võivad olla tootumisharjumustele püsivad tagajärjed.

Lõpuks ei saa ega tohi me oma ühiskonnas kehtestada õigusakte, mille tulemusena kodanikud ei vastuta enam ise oma käitumise ja valikute eest, mida nad teevad.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Poliitika ülesanne ja Euroopa Parlamendi ülesanne peaks olema eurooplaste senise elukvaliteedi tõstmine. See hõlmab tervislikku keskkonda ja ka tervislikku toitu. Et ma võiksin tervislikult toituda, vajan ma tarbijana kõnealust teavet.

Meil on hädasti vaja teostatavat, kohustuslikku päritoluriigi märgistust, et tarbijad saaksid teha teadlikke otsuseid selle kohta, millistest piirkondadest pärinevaid toiduaineid nad ostavad. Teisalt on meil ikkagi vaja ka toitainelisi põhijooni, sest ainult nende abil saab tagada, et tarbijatele ei anta eksitavat teavet toidu tervislikkuse kohta ja selle kohta, kas toidu koostisosad on tervise ja hea tootumise seisukohalt tõepoolest kasulikud.

Lisaks on meil kindlasti vaja ka selgitamist ja harimist tootumise vallas. See valdkond hõlmab tervislikust keskkonnast pärinevat tervislikku toitu ja ka vajalikul määral liikumist.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Me ei aruta just iga päev õigusakti, mis meie valijate seas nii suurt huvi äratab. On tuntud tõsiasi, et selge märgistus toiduainel mõjutab tarbijate otsuseid ja lisaks sellele julgustab tootjaid edendama tervislikku toitu.

Üks teema, mis õigusloomeprotsessis ja meie arutusel esile kerkis, puudutab teavet toidu päritolu kohta. Märgistusel peab olema kirjas, millises riigis toiduained on toodetud; see kehtib ka töödeldud toidu kohta. Viimatinimetatud juhul on päritoluriigi esitamine kindlasti keerulisem, kuid minu arvates oleks hea lahendus esitada teave töödeldud toiduaine peamise koostisosa päritolu kohta.

Samavõrd oluline on teave alkoholsete jookide koostise kohta. Ma jagan seisukohta, et teave alkoholsete jookide koostise ja toiteväärtuse kohta tuleks pakendil esitada. Tarbija peaks teadma, kas tema ostetav viin on tehtud teraviljast, kartulitest või ehk banaanidest. Keegi siin saalis ei vaidle vastu sellele, et olukorda on vaja muuta ja et vaja oleks kehtestada põhjalikum õigusakt. Loodetavasti oleme ühel nõul ka selles, et seda tehes tuleks silmas pidada Euroopa tarbijate ootusi, võttes samas arvesse ka toiduainesektori väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete võimalusi.

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Nagu me teame, palutakse Euroopa Parlamendil anda oma lõplik arvamus tarbijatele toidualase teabe esitamise kohta.

Tahaksin kõigepealt öelda, et see on vaieldamatult olnud raske, pikk ja vastuoluline õigusloomeprotsess, mida ei olnud võimalik lühendada. Eesmärk on ühtlustada Euroopa Liidu toidualasid õigusaktid eeskirjade abil, mis muudavad tarbijatele antava teabe läbipaistvaks, välistamaks olukorda, kus tarbijad teevad valesid või nende tervisele koguni kahjulikke valikuid.

Renate Sommerit tuleb tunnustada tema jõupingutuste eest suur hulga nõuete koondamisel sellesse raportisse, mille eesmärk on pakkuda lahendust vastuoludele ja erinevustele tarbijate teavitamise süsteemide vahel, mis eri liikmesriikides kasutusel on. Ei ole juhus, et liikmesriikide õigusaktid on müügil pakutavate toiduainete olemuse kirjeldamise nõuete osas erinevad. Seega on loodud süsteemid, mis on riigiti erinevad ja kutsuvad esile kõlvatut konkurentsi; see aga on võimalikele tarbijatele kahjulik. Euroopa Komisjoni ettepaneku alusel tehakse nüüd seega katse uuendada kehtivaid õigusakte, kaasates nii toiduainetööstuse kui ka tarbijad. Samal ajal kohustab see raport Euroopa toiduainetööstust kohustuslikku märgistust selgemaks muutma ning esitama teave toidu toiteväärtuse kohta.

Globaliseerunud turul ei pääse Euroopa Liit ka vajadusest kohandada ja muuta toiduaineid käsitlevaid õigusakte, kaitsmaks muu hulgas toidukaubandust üha pealetungivama ja kontrollimatuma rahvusvahelise konkurentsi eest. Ei ole uudis, et me kuuleme aina sagedamini ohtudest, mis on seotud toiduainetega, mis kannavad toitumistalastele nõuetega vastuolus olevaid nimetusi ja tähiseid, ent mida sellegipoolest pakutakse inimese tervisele kasulike toodetena.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Toiduainete märgistus on toidu ohutuse tagamise seisukohalt väga tähtis. Ma toetan tarbijatele selge teabe andmist, kuid samal ajal ka bürokraatia vähendamist, reguleerimise lihtsustamist, suuremat õiguskindlust ja toiduainetööstuse suuremat konkurentsivõimet, unustamata ka väiksemaid ettevõtteid.

Kõnealuse määruse kohaldamisalasse ei või kaasata põllumajandustootjate poolt tarbijatele otse müüdivaid tooteid ega kohalikke ja käsitsivalmistatud tooteid. Sellised tooted tagavad meie mitmekesisuse ja kaitsevad meie sügavaimaid juuri. Tarbijate teavitamisel ei tohi neile valikuid peale suruda ega meie piirkondlikke tooteid häbimärgistada.

Komisjoni ettepanek on liiga lapsehoidjalik, püüdes juhtida tarbijaid teatud suunas, selle asemel, et anda neile teavet. Mõned tahavad otsustada, mis toidud meie menüüs peavad olema; teised tahavad meile ette kirjutada, milliseid toite me tohime ja ei tohi süüa. Ma kinnitan teile, et portugallased, eriti Minho piirkonna elanikud, ei loobu iialgi sellistest toitudest nagu *pica no chão*, *arroz de cabidela*, *caldo verde* ja *cozido à portuguesa*, headest kohalikest magustoitudest ega klaasist *vinho verde tinto*'st.

Ma tunnustan niisiis muudatusettepanekuid, kohandusi ja raportööri tööd. Ma nõustun tema seisukoha ja raportiga ning toetan seisukohta, et tarbijad peaksid olema teadlikud ja hästi informeeritud, kuid toiduvalikud peaksid jääma nende endi vastutusele.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Me räägime toidualase teabe andmisest tarbijatele. Euroopa Parlamendi liikmetena saame teavet paljude asjade kohta ja oluline pole mitte niivõrd see teave ise, vaid see, mida me sellega peale hakkame.

Ma tahan käsitleda raporti kaht konkreetset teemat. Üks neist on päritoluriik. Päritoluriigi märkimise nõue kehtib veiseliha puhul. Võib-olla poleks liit seda nõuet kehtestanud, kuid meid sundis selleks kriis. See nõue näib olevat toiminud väga mõjusalt ja hästi. Ma toetan mõtet – eriti seoses lihatoodetega –, et tarbijatele tuleb anda teavet päritoluriigi kohta, nii et nad teaksid, kust nende toit pärineb.

Lubage mul nüüd minna teise teema juurde, mis mulle veidi muret teeb. Olen lugenud valgusfoorisüsteemi ja GDA-märgistuse kohta – tänan neid, kes mulle selle teabe edastasid, – ning püüdnud seda teavet äärmiselt hoolikalt analüüsida. Mul on selle kohta mitu märkust. Meil on sigaretipakkidel tervisealased hoiatused. Mina isiklikult ei suitseta; ma leian, et need hoiatused on suurepärased ja ma ei hakka ka tulevikus suitsetama. Need, kes suitsetavad, jätkavad suitsetamist hoolimata kõigist hoiatustest sigarettipakkide märgistusel. Lubage rõhutada, et märgistus ei muuda inimest saledaks. Märgistus ei vähenda rasvumist. Me vajame selle teema puhul palju sügavamat arutelu. Me peaksime keelustama liftid ja autod, et inimesed rohkem liiguksid, kuid vaevalt me seda teede läheme.

Mul on hea meel, et see on esimene lugemine. Ma leian, et need küsimused on liiga keerukad, et neid praeguses etapis saaks lahendada. Me vajame sügavamat arutelu ja me peame välja tulema sellega, mis vastab kõige paremini raporti pealkirjale „Toidualase teabe esitamine tarbijatele“.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma tahaksin raportööri tänada. Toiduainete mõjus märgistamine on tõesti väga oluline. Tarbijad peavad teadma, mida nad söövad, ja neil tuleb valik teha selle lühikese aja jooksul, mil nad supermarketis oma oste teevad. Kuid see teave tuleb esitada nii, et selle mõistmiseks ei pea omama kõrgharidust toiduvaldkonnas. Selle teabe sihtrühm on ju hoopis teistsugune – kindlasti mitte need inimesed, kellel on juba suurepärased teadmised eri toiduainete tervislikkuse kohta.

Üks valdkond on minu arvates eriti tähtis, nimelt traditsiooniliselt valmistatavad tooted, eelkõige põllumajandustootja poolt töödeldavad ja otseturustatavad tooted. Nende toodete koostis on sageli standardimata – ma pean silmas näiteks moose ja mahlu – ja nende puhul on lihtsalt võimatu esitada sellist teavet nagu täpne suhkrusisaldus või täpne kalorsus.

Me oleme viimastel aastatel teinud palju tööd selle nimel, et vähendada vahemaid põllumajandustootja ja tarbija vahel, ning täna on sellised tegurid nagu taluelu, põllumajandustootjate turud jne väga tähtsad põllumajandustootjate ja põllumajanduse kuvandi seisukohalt. Me oleme kulutanud ka Euroopa Liidu raha selliste asjade edendamiseks meie maaelu arengu programmi raames. Pealegi iseloomustavad sellist müüki sageli otsesuhted põllumajandustootja ja ostja vahel ning need tihti olulisemad kui märgistusel esitatav teave. Kolleegid, seetõttu kutsun ma teid üles toetama neid muudatusettepanekuid, mille eesmärk on leida mõistlik lahendus sedalaadi müügi jaoks.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Kahtlemata on Euroopa Liidu elanikel terviseprobleeme; samuti pole mingit kahtlust, et esikohal peavad olema tarbijate huvid ning et erinevalt muudest kaupadest on toit midagi sellist, mida me tarbime ja millega me oma organismi toidame. Seetõttu on ilmne, et me peame toiduainete ja nende märgistamisega tegeledes olema eriti hoolikad ning et selles valdkonnas tuleb kohaldada ka ettevaatuspõhimõtet, mis on sätestatud lepingus.

Siiski on naiivne arvata, et me suudame need probleemid toiduainete märgistamise kaudu lahendada. Vaadake, mis toimub Ameerika Ühendriikides: seal on palju ülekaalulisi inimesi, ent ometi kehtivad seal äärmiselt ranged toidu märgistamise eeskirjad. Järelikult peame pöörama erilist tähelepanu sellele, kuidas kõnealust probleemi siin Euroopas käsitleda.

Seetõttu olen ma seisukohal, et kavandatud valgusfoorisüsteem ei saavuta meie eesmärke, sest segadus, mis sellega seoses tekib, on suurem kui teabe hulk, mis selle abil antakse. Teiseks olen ma veendunud, et GDA-süsteem, mille kohta samuti on ettepanek tehtud, võib väga tõenäoliselt anda seda teavet, mida teadmiste orienteeritud tarbijad õigete valikute tegemiseks kasulikuks peavad.

Kolmandaks leian, et päritoluriigi esitamine märgistusel on oluline, eriti toidu puhul. Enamik tarbijaid tahab teada, kust nende toit pärit on ja kus see valmistati. Neljandaks peab tarbijate otsuseid mõjutav tervisealane teave minu arvates põhinema teaduslikel andmetel.

Mul on volinikule veel üks palve: me ootame ikka veel komisjoni ettepanekut ELi Toiduohutusameti rahastamise kohta. See on ainuke asutus, mis oma tegevuse eest teenustasu ei võta. Kas te võiksite meile öelda, millal me seda võime oodata?

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Täname hea uudis on see, et uus õigusakt sätestab ühtse toitumisalase teabe kohustusliku esitamise, kusjuures parema võrreldavuse huvides esitatakse teave 100 grammi kohta. Teave teiteväärtuse kohta võimaldab tarbijatel teha informeeritud ostuotsuseid.

Ma pean silmas vastutustundlikku tarbijat, kes teab, mida ta ostab. Järeletehtud toodetega, mille märgistuses ei ole selgelt nende toodete olemusele viidatud, viiakse tarbijad teadlikult eksiteele. Juustulaadsed tooted, pressitud singitooted, vaniljejogurt, milles pole grammigi vaniljet: need on vaid mõned näited. Kõik sellised järeletehtud tooted peavad olema vastavalt märgistatud. Mul on hea meel, et me saadame homme nõukogule selge sõnumi ja et me kõik oleme ühel meelel parema märgistuse vajaduses.

Minu arvates tuleb tarbijatele anda teavet, ent valiku tegemine peab jääma tarbijate endi hooleks. Seetõttu olen ma valgusfoorimärgistuse vastu. Pole olemas ebatervislikku toitu – on vaid ebatervislik, tasakaalustamata toitumine. Valgusfoor on eksitav. Ma pooldan toidu märgistamist GDA-mudeli järgi ja mul on hea meel, et homsel hääletusel liigume tõenäoliselt selles suunas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tarbijad peavad teadma, mida nad söövad. Seepärast toetavad Ungari erakonnad täielikult värvikoodidel põhinevat märgistamissüsteemi. Ka Ungari tarbijakaitseliit toetab seda süsteemi kogu südamest. Värvikoodidel põhinev süsteem on suurepärase, kergesti ja üheselt mõistetava süsteemi. See võimaldab anda usaldusväärset teavet ja aitab tarbijal valida tervislikumaid toiduaineid. Et hajutada traditsiooniliste toodete tarbimisega seotud muresid, soovitan selle märgistamissüsteemi kasutamist üksnes teatud liiki toodete puhul. See on täiesti selge. Me toetame ka päritoluriigi märkimist nii paljudel juhtudel kui võimalik. Me peame kiitma heaks selle määruse, mis nõuab päritoluriiki märkimist ühest koostisosast koosnevate toodete, näiteks puu- ja köögivilja, liha, kala ja muude toiduainete puhul.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Kuigi Euroopa Parlamendi jaoks on esmatähtis tagada, et tarbijad võiksid osta toitu, mis on ohutu ja pärit kindlast, jälgitavast allikast, on samavõrd tähtis edendada toidualase teabe kättesaadavust asjakohaste märgistamissüsteemide kaudu. Selge, arusaadava toidumärgistuse kasutuselevõtmine on samm selles suunas ja see võib tegelikult mõjutada tarbijate valikuid, julgustades neid ostma tervislikumaid tooteid, mille päritolu on selge.

Sellega seoses paluksin ma kolleegidel hoolikalt uurida 40 parlamendiliikme esitatud ja allkirjastatud muudatusettepanekut 351, milles nõutakse, et tarbijatele antaks teavet mitte üksnes mõnedes meie toidulauale jõudvates töötlemata põllumajandustoodetes kasutatava tooraine päritolu kohta, vaid ka ühest koostisainest koosnevates töödeldud toodetes kasutatava tooraine päritolu kohta; viimatinimetatud toodete puhul on tegemist selliste toodetega, mis sisaldavad lisaks põllumajandussaadusele mingit lisaainet.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma tahaksin teha selle määruse kohta kaks märkust. On oluline, et me homme oma hääletamisega kinnitaksime toiduainete kohustusliku päritolumärgistuse, mis kehtib juba suure hulga toodete puhul – mitte ainult kala ning puu- ja köögivilja, vaid alates hullu lehma tõve kriisist ka töötlemata veiseliha puhul.

Me peame ka tagama, et see Euroopa Liidu määrus kaitseks väga paljude VKEde investeringuid, kes tegelevad innovatsiooniga ja loovad töökohti. Seetõttu peame loobuma kõigist neist meetmetest, mis mitte üksnes toimivad nagu näiteks toitainelised põhijooned, mida mainitakse artiklis 14, kuid mis osutuvad ettevõtjate jaoks selgelt ka aja ja raha raiskamiseks.

Lõpetuseks tahaksin esitada ühe küsimuse volinik Dallile. Ma tahaksin kuulda komisjoni arvamust muudatusettepaneku 20 kohta, mida kolleeg Grossetête pikemalt käsitles ja millega nähakse ette rituaalselt tapetud loomade liha vastav märgistamine. Nagu juba öeldud, häbimärgistaks see nõue neid tooteid tarbetult ja oleks asjaomase sektori jaoks väga kahjulik. Ma tahaksin teada, milline on komisjoni seisukoht selles väga olulises küsimuses.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Austatud juhataja! Ma olen Euroopa tarbija ja ma tahan teada, mida ma endale suhu panen. Oma kodumaal saan ma muidugi lugeda, kust minu salat, liha ja juust pärinevad. Meil, tarbijatel, on õigus saada selge ülevaade ostetava toidu koostisest ilma, et me oleksime koolitatud keemikud või toitumisspetsialistid. Meil on hea meel, et pakendi esiküljel tuleb märkida teave 100 grammi ja 100 milliliitri kohta, sest statistika järgi tahavad tarbijad just seda teavet. Me ei tohi tarbijaid liiga paljude märgistussüsteemidega segadusse ajada ega hävitada eri toidutootmispiirkondade mitmekesisust, kehtestades üksikasjaliku märgistamissüsteemi pakendamata toidu suhtes. Ka ei tohiks me tekitada takistusi paljudele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, millest moodustubki toiduainetööstus. See läheks maksma tuhandeid töökohti kogu Euroopas ja me ei saa lasta sellel juhtuda.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (SV) Austatud juhataja! Minu arvates tuleks meil suurendada tarbijate mõjuvõimu, andes toidu kohta selget, lihtsat ja arusaadavat teavet, koormamata samas väiketootjad lisabürokraatiaga. Seetõttu olen ma igasuguse eksitava märgistuse ja võltsingute vastu. Ma ei poolda valgusfoorimärgistust, sest see hirmutab inimesi ja eirab asjaolu, et meil kõigil on erinevad tervisega seotud vajadused ja erinev eluviis. Samal põhjusel olen ma ka kohustusliku päevase koguse märkimise vastu.

Ma toetan liha puhul päritoluriigi märkimist. Komisjon peab esitama ettepanekud praktiliste lahenduste kohta, mida on võimalik hinnata ja mille suhtes me saame seejärel seisukoha võtta.

Meil on kaks vastandlikku võimalust: kas poliitikud annavad suuniseid ülevalt alla ja määravad, mida me peaksime sööma, või me saame suurema valikuvabaduse ja rohkem teavet. Mina pooldan toitaineliste põhijoonte esitamist; selline märgistussüsteem on paindlik ja põhineb teadusuuringutel. Toiduainetööstus peab võtma vastutuse, oma tegevust ise reguleerima ja kõrvaldama nähtused, mille tulemusena toidu kvaliteet muutub halvemaks. Toit on seotud tervisega; on oluline seda mõista. Me peame ühiselt töötama parema toidu nimel.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja! Minagi toetan värvipõhist märgistust, kuid ma tahaksin tõsta esile veel ühe küsimuse. Iga tund muudetakse kolmesaja jalgpalliväljaku suurune troopiline põlismets palmiistanduseks. Seda selleks, et me saaksime palmiõli, mida kasutatakse meie kaupluseriividele jõudvate toiduainete valmistamiseks. Seda teavet aga varjatakse meie kaaskodanike eest.

Kutsun kolleege üles hääletama muudatusettepaneku 263 poolt, milles öeldakse, et kauplustes müüdavas toidus sisalduva palmiõli märkimine peab olema kohustuslik, nii et meie kaaskodanikud ei rahastaks teadmatuses ülemaailmset raadamist, bioloogilise mitmekesisuse vähendamist ja kliimamuutust, kui nad seda teha ei taha.

Homme siin saalis hääletades teeme otsuse, kas kodanikud saavad toitu valides võtta enesele vastutuse keskkonna eest või peavad nad teadmatuses rahaliselt toetama ettevõtteid ning keskkonna ja meie ühise tuleviku hävitamist.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Kolm miljonit Euroopa koolilast on ülekaalulised ning selliste laste arv kasvab igal aastal 85 000 võrra. Mõistagi põhjustab ülekaalulisus mitmesuguseid kroonilisi haigusi ja seetõttu on toit, mida me sööme, väga tähtis. Teisisõnu, me oleme see, mida me sööme. Tarbijate huvides on, et toit oleks selgelt ja arusaadavalt märgistatud ja et märgistuses viidataks teatud koostisosadele. Seetõttu tervitan ideed anda kõigile tarbijatele ülevaade toote rasva-, suhkru- ja soolasisaldusest. Samas ei räägita selles määruses aga vastutusest toote koostisosade päritolu eest. Niisiis on oluline, et keegi võtaks vastutuse selle eest, kust on pärit valmistootes kasutatud koostisosad. Sellega seoses – selles tundlikus turusegmendis – on ka väga oluline kehtestada sanktsioonid nende suhtes, kes teadlikult petavad tarbijaid ning esitavad tõele mittevastavaid väiteid toodete ja nende koostisosade kohta.

Christa Klafß (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Me räägime täna teabest, teavet saab aga levitada kõikjal maailmas ühe nupuvajutusega. Teabe puudust meil ei ole; pigem napib selget, lakoonilist ja asjakohast teavet.

Üks on kindel: toidumärgistus ei saa olla tervisliku toitumise käsiraamat. Teadmisi toitumise kohta tuleb edastada perekonnaringis, koolides ja kogukondades. Igaühel peavad olema mõningad elementaarsed teadmised, et ta oleks võimeline kasutama toiduainete pakenditel esitatud teavet ja koostama endale tervislikku menüüd. GDA-märgistus, toitainelised põhijooned ja tervisealased väited ei ole pakendil vajalikud. Foorituled, mis võivad olla samaaegselt nii punased kui ka rohelised – sest suur suhkrusisaldus ei välista väikest rasvasisaldust –, ei aita tarbijaid.

Päritolupiirkonna märkimine ei ole tänapäevases maailmas enam asjakohane. Meie juustuvabrik Eifelis kasutab Saksamaalt, Belgiast ja Luksemburgist pärinevat piima. Milline on siis toodetud juustu päritoluriik? Muidugi tuleb meetmeid võtta selleks, et vältida tarbijate petmist. Märgistusel peab olema öeldud, mis tootega on tegemist, ja seejuures ei tohi jääda mingit eksimisvõimalust. Juustuasendaja peab olema selgelt sellisena äratuntav ja vastavalt märgistatud. Toidulisandit, kokkupressitud liha, ei tohi kulinaarialetis singi pähe pakkuda. Ma kutsun teid üles raportööri ettepanekuid toetama.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Lugupeetud juhataja! Toidu korralik märgistamine on väga tähtis. Teave päritolupaiga kohta on oluline, nagu ka teave rasva-, suhkru- ja soolasisalduse kohta. Et teabest oleks kasu, peab see olema selge ja arusaadav ning sisaldama üksnes olulisi fakte. See ei tähenda aga seda, et erandit ei võiks teha teatud traditsioonilistele toodetele, mis on paljudel juhtudel teatud Euroopa piirkondade kultuuri üks osa.

Mis puudutab veini, siis ma leian, et ka veinile tuleks erand teha. Seda kahel põhjusel: esiteks on vein eritoode, mille suhtes juba kohaldatakse eraldi määrust. Vein ei sisalda rasva ega suhkrut, vaid alkoholi, mille kangus märgistuses juba esitatakse. Pealegi, Maailma Terviseorganisatsioon koguni soovib tarbida punast veini. Teiseks avaldaks uus märgistamissüsteem negatiivset mõju majandussektorile, kus juba niigi valitsevad suured raskused.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Me ei pea kartma päritolukoha esitamist toodete puhul, mida tarbime meie ise ning mida tarbivad meie pered ja kõik kodanikud.

Tarbijatel, kellele peab olema tagatud täielik valikuvabadus, on õigus teada, milliseid tooteid nad ostavad, mida need tooted sisaldavad ja kust nad pärit on. See teave on vajalik vahend, mis võimaldab tarbijatel ratsionaalselt hinnata oma toitumis- ja tarbimisotsuseid. Informeeritud ost on esimene samm tervisliku, tasakaalustatud toitumise suunas, mis aitab inimestel oma tervise eest hoolt kanda.

Me teame, et paljud ettevõtted eelistaksid kas majanduslikel põhjustel või mugavusest jätta palju teavet märgistusest välja, kuid seadusandja, kes peab tegutsema üksnes Euroopa tarbijate huvides, ei saa seda heaks kiita.

Mõjusa märgistamise korral ei tohiks toiduainetele anda arvustavaid hinnanguid, jagades need headeks ja halbadeks, kuid selle abil võib anda tarbijatele vahendid, mis aitavad neil teha sõltumatuid, informeeritud otsuseid.

Lega Nord on alati võidelnud selle nimel, et kaitseta kvaliteetseid ja võimalusel kohapeal kasvatatud tooteid, kuna leiab, et hea, tervislik toitumine tagab parema tervise ja elukvaliteedi.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Tundub, et värvikoodide teema tekitab tänases arutelus kõige rohkem poleemikat. See idee võib olla atraktiivne, kuid kindlasti ei anna see mingeid tulemusi ja on isegi ohtlik.

Ma ei taha muidugi öelda, et tarbijatele õige teabe andmist ja toiduga seotud haiguste vastu meetmete võtmist ei peaks käsitlema esmatähtsate eesmärkidena. Kuid ma leian ka, et me ei peaks teatud toiduaineid demoniseerima. Pole olemas häid ja halbu toiduaineid, on vaid toiduga liialdamine. Tulemuseks võib olla see, et tarbijad hakkavad vältima või tootjad otsustavad muuta paljusid Euroopa traditsioonilisi tooteid, sellel oleksid aga rasked tagajärjed meie toiduainetetööstusele.

Lõpetuseks tahan öelda, et ma jagan kolleeg Grossetête'i seisukohta rituaalselt tapetud loomadelt pärineva liha suhtes ja kolleeg Dorfmanni arvamust käsitsivalmistatud toodete kohta; nende toodete näol on samuti tegemist olulise traditsiooniga Euroopas. Samuti toetan ma muudatusettepanekut 351, mida mainis Giovanni La Via.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Kõigepealt tahaksin tunnustada raportöör Renate Sommerit, kes selle raporti koostamisel keskendus komisjoni teksti parandamisele. Ma olen veendunud, et toiduainete toiteväärtuse esitamisel tuleb eelkõige silmas pidada tähenduslikkust. Vajalikud andmed tuleb esitada võrreldavate väärtuste alusel, mitte sümbolite või märkide kaudu.

Me peame keskenduma ka arusaadavusele. Põhiline teave tuleb esitada esiküljel, nii et see oleks kohe pilguga haaratav. Lisateabe koostisosade kohta võib esitada ka toote teisel küljel.

Lisaks tuleb tähelepanu pöörata objektiivsusele. Tarnijad peavad vastutama toodetel esitatud teabe õigsuse eest, olgu või sanktsioonide hirmus. Samuti tuleb jälgida teabe loetavust. Komisjoni ettepanekus märgitud kirjasuurus ja –paksus ei ole piisavad. Põhiline teave peab tarbijale esimese pilguga selge olema.

Mis puudutab päritoluriigi märkimist, siis siin näen ma mitmeid lahendamata küsimusi. Lõpptootjad ostavad toormaterjale turul sageli hinnast lähtuvalt, kasutades vaheldumisi mitmeid eri riikide tarnijaid, ja need toorained segatakse seejärel lõpptootes kokku. Ma pean silmas teatud tooteid, näiteks salaamit ja vorstikesi. Sellistel juhtudel on päritoluriiki ilmselgelt keeruline märkida.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tegemist on tarbijakaitse seisukohalt väga olulise teemaga. Ühest hiljutisest arvamusküsitlusest selgus, et Euroopa kodanike arvates on toiduohutuse olukord viimase 10 aasta jooksul halvenenud ja iga kolmas tarbija ei usalda endiselt toodangu kvaliteeti. Seetõttu on hädavajalik ajakohastada, lihtsustada ja selgitada toidumärgistust Euroopa Liidus, et tagada tarbijate parem kaitse.

Lubage mul rõhutada kahte asjaolu. Mis puudutab värvikoodide, siis me toetame neid eeldusel, et lisaks värvikoodidele esitatakse ka viited toiteväärtustele, mis on väljendatud protsentides. Lisaks olen ma veinide

ja kangete alkohoolsete jookide puhul toitumisolulise teabe kohustusliku esitamise vastu. Meie tahaksime pigem, et veine ja kangeid alkohoolseid jooke käsitlev määrus koostataks järgmise kolme aasta jooksul, mitte viie aasta jooksul, nagu pakkus välja komisjon. Austatud juhataja ja volinik, sellele ma tahtsingi teie tähelepanu juhtida.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ma tahaksin tänada oma kolleegi, Renate Sommerit, tema nõudliku ja põhjaliku töö eest kõnealust määrust käsitleva raportiga. Tegemist on väga olulise õigusnormiga, eriti eurooplaste tervise seisukohalt, mis on kõige tähtsam prioriteet. Täna on väljaspool kahtlust, et paljud haigused ja eluviisidega seotud tõved on tingitud valest toitumisest. Järelikult tuleb seda probleemi käsitleda terviklikult.

Tahaksin rõhutada, et tarbijad peavad saama selget ja läbipaistvat teavet toodete toiteväärtuse kohta, ent oma otsused peavad nad ise tegema. Meie eesmärk on öelda tarbijatele, kuidas asjad on, mitte neile ettekirjutusi teha. Seepärast leian, et valgusfoorvärvidel põhinev märgistussüsteem on pealiskaudne ja üsna puudulik. Kuna väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted moodustavad kuni 80% põllumajanduslike toiduainete tootjatest, on oluline rõhutada, et võetavate meetmetega ei või neid ülemäära koormata.

John Dalli, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma olen tänulik selle elava ja huvitava arutelu eest, mille käigus väljendati nii jõulisi arvamusi ettepaneku paljude valdkondade kohta. Komisjon kaalub neid arvamusi muidugi hoolikalt.

On teatud küsimusi, mis meie arvates on tarbijate jaoks väga olulised, näiteks kõikide toiduainete puhul allergeenide kohta teabe esitamine; toitumisolulise teabe esitamine pakendi esiküljel, millele võib lisada täiendava märgistuse liikmesriikide süsteemide kohaselt; loetavuse mõõdetavad kriteeriumid; ja tasakaalustatud teave seoses tarbijate tervisega. Ma tahaksin veel kord rõhutada oma kindlat toetust toitaineliste põhijoonte põhimõttele ning toonitaksin, et me ei kavatse peatada ühegi toidu tootmist ja et töö selles valdkonnas jätkub eelarvamusteta hoiaku põhjal. Komisjon ei saa nõustuda selle sätte kustutamise väiteid käsitlevast määrusest.

Kui lubate, siis ma vastaksin mõningatele küsimustele, mis siin täna tõstatati. Mis puudutab ELI Toiduohutusameti rahastamist, siis ma võin öelda, et me tegeleme praegu õigusloomega mitteseotud raporti koostamisega, mis peaks valmima sügisel ja milles tehakse teatavaks meie tegevussuund selles küsimuses.

Uuendustegevuse osas ütlesin, et minu meelest ei ole meie ettepanekud uuendustegevuse vastu. Ma pooldan uuendustegevust – nagu kogu komisjoni –, kuid uuendustegevus peab olema vastutustundlik. Me tahame uuendusi, mis oleksid kasulikud tarbijatele ja nende tervisele.

Mis puudutab väidete esitamiseks esitatud taotlusi ja nende heakskiitmist, millest rääkis Chris Davies, siis ma mõõnan, et liikmesriikidest esitati artikli 13 alusel ligikaudu 44 000 väidet. Kui me palusime liikmesriikidel need väited läbi vaadata, siis vähenes nende arv neljale tuhandele. Minu arvates osutab see väidete esitamise kontrollimatusele ja pealiskaudsusele ning sellele, miks on oluline kontrollida neid väiteid, mida – nagu ma ütlesin – kasutatakse turundusvahendina toodete müümise eesmärgil. See protsess on suurte mahtude tõttu tõepoolest veidi veninud, kuid me tegeleme väidetega n.-ö partiide kaupa. Toiduohutusamet on esimese partiiga valmis saanud ja komisjon kontrollib vastavaid väiteid enne nende avaldamist. Ka teise partiiga on toiduohutusametis jõudsalt edasi liigutud. See on pidev protsess. Artikli 14 alusel on 50 väitele juba hinnang antud, s.t komisjon on öelnud, kas ta on nende väidete poolt või vastu. Niisiis, töö edeneb – see on viibinud, kuid edeneb siiski.

Tahaksin teha veel ühe märkuse mõju hindamise kohta. Oma ettepaneku toetuseks viis komisjon läbi ulatusliku konsulteerimise sidusrühmadega ja põhjaliku mõju hindamise, kaaludes eri poliitiliste valikutega kaasnevaid kulusid ja tulusid. Täiendavate märgistusnõuete kehtestamiseks lugupeetud parlamendiliikmete poolt täna ja minevikus esitatud mitmete muudatusettepanekute mõju ei ole aga üldse hinnatud. Parema õigusliku reguleerimise tagamiseks peaks minu arvates igasuguste otsuste aluseks alati olema mõju hindamine.

Lõpetuseks tahaksin veel kord tänada Renate Sommerit ja kõiki parlamendiliikmeid nende panuse eest. Euroopa Parlamendile edastatakse täielik loetelu komisjoni seisukohtadest iga muudatusettepaneku kohta nagu tavaliselt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 16. juunil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sergio Berlato (PPE), kirjalikult. – (IT) Täname arutelu on erakordselt tähtis.

Euroopa õiguses sisaldub rida määrusi ja direktiive toidu koostisosade ja märgistamise kohta. Praegu aga puuduvad liikmesriikide vahel ühtsed märgistamisnõuded. On selge, et toidualase teabe esitamist käsitlevate üldiste Euroopa Liidu eeskirjade arvukuse tõttu on Euroopa tarbijatel keeruline selgeid juhiseid leida. Lünkade täitmise asemel, mis peaks olema nende otstarve, on eri liikmesriikide täiendavad õigusnormid pigem takistanud kaubandust Euroopa Liidus siseturul.

Seetõttu ma leian, et ainult ühtne, üleeuroopaline toiduainete märgistamise süsteem võib loodetavasti need probleemid kõrvaldada. Kohustuslik märgistus tuleb esitada arusaadavas vormis, et tarbijad saaksid teha teadlikke oste. Tarbijatel on meie otsustusprotsessis tõepoolest jätkuvalt eriline koht, kui tegemist on nende tervise ja nende ostetavate kaupade kvaliteedi kaitsmisega.

Ma pean rõhutama, et on tähtis kaitsta Euroopa ettevõtteid igasuguse võltsimise ja kõlvatu konkurentsi eest, soodustades samas bürokraatia vähendamist. Toiduainepakendil tootja nime märkimine on oluline ka Euroopa toiduainetööstuse konkurentsivõime edendamise seisukohalt.

António Fernando Correia de Campos (S&D), kirjalikult. – (PT) Kolleeg Sommeri raport ei ole olulise tähtsusega üksnes tarbijatele selge teabe andmise seisukohalt, vaid ka turumoonutuste vältimise ja Euroopa Liidu majanduse katalüsaatorina toimimise mõttes, mille aluseks on läbipaistvad mehhanismid ja eeskirjade ühtne kohaldamine ELis. Seetõttu on üllatav taas näha katseid (istungi muutmise kaudu) kaasata sellesse märgistamissüsteemi ka vein, mille puhul tahetakse nõuda toiteväärtuse ja suhkrusisalduse esitamist.

Veinipudelite etikettidel on juba praegu kohustuslik esitada mitmesuguseid andmeid ja uute nõuete lisamine tähendaks märgistuse ülekoormamist, mistõttu seda on raske lugeda, ent kaasnev praktiline väärtus on kaduvväike. Veinide märgistamise erinõuded tulenevad ajalooliselt faktist, et tegemist on äärmiselt reguleeritud tootega, millel on teatud eriomadused. Seetõttu tuleks veini suhtes rakendada kavandatud viieaastast erandit, mis võimaldab põhjalikult analüüsida teavet, mis märgistusel tuleks esitada. Euroopat mõjutava finantskriisi tõttu tuleb olukorras, kus veinisektor koosneb peamiselt väikestest ja keskmise suurusega ettevõtetest, tegutseda ettevaatlikult. Kvaliteetse tootmise kulud on juba niigi suured ja lisanõuded annaksid praktikas vähe kasu. Seda arvestades leian, et oleks sobimatu ja vale märgistada veini vastavalt kõnealusele määrusele.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Toidu märgistamist käsitleva raporti eesmärk seisneb seitsme kehtiva direktiivi ja ühe määruse ühendamises ning Euroopa ja siseriiklikul tasandil kehtivate eeskirjade selgitamises. Praegune ebahühtlus põhjustab ebakindlust ja segadust toidu koostisosade ja toiteväärtuse kohta esitatud teabe osas. ELis toidumärgistuse ühtlustamiseks tehtavate muudatustega kaasneb Euroopa tootjate konkurentsivõime kasv ja edendatakse elanikkonna seas tervislikku toitumist. Ma ei ole põhimõtteliselt nõus komisjoni ettepanekuga jätta liikmesriikide õiguslik reguleerimine suuresti nende endi otsustada. See tekitab veelgi killustatust ja lahknevusi toidu siseturul ning nulliks täielikult määruse põhieesmärgi, milleks on ühtlustatud ja selge toidumärgistus. Komisjoni ettepanek 3 mm kirjasuuruse kohta oleks paljudel juhtudel praktikas teostamatu. Selle nõude täitmine tähendaks vajadust muuta pakendite suurust, see aga tähendaks loogiliselt võttes suuremaid kulutusi pakendite tootmisele, uutes pakendites toodete transportimisele ja toodete ladustamisele ning suuremaid kulutusi toidule ning pakendite keskkonnasõbralikule kõrvaldamisele. Komisjon on jätnud täiesti tähelepanuta väiketootjad ja pakendamata toodete otsemüügi. On vastuvõetamatu, et komisjon esitab meile selliseid tasakaalustamata ja puudulikke ettepanekuid, mis ei võta arvesse viimaseid teaduse saavutusi. Põhimõtteliselt olen ma nõus raporti muudetud versiooniga, mille esitas keskkonna- ja rahvatervise ja toiduohutuse komisjon, ning hääletan selle uue versiooni poolt.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Me hääletame täna määrust, mille eesmärk on kaitsta tarbijaid, tagades neile õiguse saada teavet neile müüdava toidu kohta, et nad saaksid teha teadlikke ostuotsuseid.

Meie asi pole dikteerida, mida eurooplased peavad sööma. Seetõttu ei saa me nõustuda selliste meetoditega nagu valgusfoorituledel või toitainelistel põhijoontel põhinev märgistus, mis annab toidule roheline või punase tule nn tervishoiualaste põhimõtete alusel, mis muu hulgas ei võta arvesse kokandustraditsioone ega kohalikke eritoite. Pealegi on juhtivad toitumisspetsialistid seisukohal, et ei ole olemas sellist asja nagu hea toit ja halb toit, vaid on ainult hea toitumine ja halb toitumine, mis sõltub üksikute toiduainete kombineerimisest inimese toitumises tervikuna. Nii valgusfoorituledel kui ka toitainelistel põhijoontel põhineva süsteemi puhul jäetakse tähelepanuta asjaolu, et inimorganism vajab korralikuks toimimiseks ka neid kurikuulsaid rasvu, suhkrut ja soola.

Samuti tahaksin ma juhtida tähelepanu toiduainete päritolu esitamise vajadusele. Me teame väga hästi, et mõnedes riikides võidakse kasutada tervisele kahjulikke koostisosi ja tootmissektoris võidakse aktsepteerida

viletsaid hügieeningimusi. Me peame kaitsma ka neid ettevõtteid, kes on uhked oma toodete kvaliteedi ja tervislikkuse üle. Oma hääletamisega saame astuda suure sammu selles suunas.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Me oleme kulutanud umbes 90 miljonit eurot ELi kampaaniale Euroopa koolilaste tervisliku toitumise edendamiseks. Eesmärk on innustada lapsi sööma tervislikult, pakkudes neile tasuta puuvilju. Seega, me kulutame miljoneid, et lastele selgeks teha, et nad peaksid sööma õunu ja muid puuvilju. Seejärel kavatseme juurutada toiduainete märgistamise süsteemi, mille kohaselt väikese suhkru-, rasva- ja soolasisaldusega toidud oleksid märgistatud rohelise fooritulega, suure suhkru-, rasva- ja soolasisaldusega toidud aga punase fooritulega. Needsamad õunad, mida me miljonite eurode eest oleme pakkunud, peaksid nüüd suhkru- ja rasvasisalduse tõttu olema märgistatud punasega ja neid vaadeldaks kui ebatervislikku toitu. Kui nii läheks, poleks lastel ELi kohta tõenäoliselt midagi head öelda. Isegi need inimesed, kes ei mõtle selle peale, mida nad söövad, on lõpuks aru saanud, et mugavustoitide, küpsiste, maiustuste ja alkoholi ülemäärane tarbimine on ebatervislik. Kõikide inimeste jaoks, kes toitu ostes tahavad pidada silmas oma tervist või kes on sunnitud haiguse tõttu tervist silmas pidama, on koostisosade täielik loetelu palju olulisem. See muudab näiteks diabeetikute jaoks lihtsamaks leivaühikute arvutamise, selle asemel, et oletada, kui palju tuleks insuliini süstida. Nende umbes 10% tarbijate jaoks, kes ilmselt loevad märgistusel esitatavat toitumisalast teavet, on toiteväärtuse ja kalorsuse esitamine ideaalne lahendus. Segadustekitav värvikoodide süsteem aga ei teeni tegelikult mingit kasulikku eesmärki.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – Paljud Euroopa kodanikud põevad toitumisega seotud haigusi, milleks on näiteks suhkruhaigus, kõrge vererõhk ja südamehaigused. Nendesse haigustesse haigestumine kasvab, ehkki sageli on need haigused välditavad. Kuna sõltuvus töödeldud toiduainetest ja mugavustoitidest on suur ning arusaadav teave nende koostise kohta puudub, ei tee tarbijad oma toitumises alati tervislikke valikuid – isegi kui nad tahaksid. Meil on õigus saada selget ja täpset teavet selle kohta, mida me sööme, ning eri toodete võrdlemine peaks olema lihtne, eriti nende rasva-, suhkru- ja soolasisalduse võrdlemine. Märgistamisstandardid, eriti värvikoodid, mida ma homsel hääletusel toetan, aitavad nii spetsiifiliste toitumisvajadustega inimestel kui ka üldiselt toitumisse teadlikult suhtuvatel inimestel teha õigeid valikuid. Haridusest toidu ja toitumise kohta ei piisa – seda peab toetama kättesaadav ja usaldusväärne teave, mida inimesed saavad hõlpsalt kasutada. See on äärmiselt oluline selleks, et tagada inimestele võimalus teha toitumisel õigeid valikuid, ja see on üks parimaid võimalusi lahendada kogu Euroopa Liidus levinud, toitumisega seotud haiguste probleem.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele, mis pannakse täna Euroopa Parlamendi täiskogu istungil hääletusele, on järjekordne samm, mis võimaldab tarbijatel saada toodete kohta vajalikku teavet ja seeläbi teha teadlikke otsuseid, kas neid tooteid osta või mitte. Selle õigusaktiga kehtestab liit toiduainete märgistamise süsteemi, mis on kõikides liikmesriikides kohustuslik. See on näide heast õigusloomest, millega praegune seitsmest direktiivist ja ühest määrusest koosnev süsteem muudetakse ratsionaalsemaks. Tänu õigusaktide ühtlustamisele Euroopa tasandil tagatakse ühisturu nõuetekohane toimimine, kuna tarbijatel võimaldatakse teha teadlikke valikuid, kindlustades samas õiguskaitse ka tootjatele. Toiduainete märgistamise arvukad erinevad süsteemid põhjustavad vaid tarbijate seas ostude tegemisel tarbetuid kahtlusi ning tarbijatele antav teave on sageli loetamatu või siis ei ole see pakendil korralikult esitatud. See on eriti tähtis, pidades silmas rasvumisepeideemiat Euroopas. Renate Sommeri raporti eesmärk on seda olukorda muuta ja seetõttu hääletan ma selle vastuvõtmise poolt.

6. Statistiliste andmete kvaliteet Euroopa Liidus ja komisjoni kontrollivolituste laiendamine (Eurostat) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse üle, mille majandus- ja rahanduskomisjoni nimel on komisjonile esitanud Othmar Karas ja Sharon Bowles ning mis puudutab statistiliste andmete kvaliteeti Euroopa Liidus ja komisjoni (Eurostati) kontrollivolituste laiendamist (O-0080/2010 – B7-0314/2010).

Othmar Karas, esitaja. – (DE) Austatud juhataja, volinik Rehn, kolleegid! Tänane arutelu on oluline poliitiline sõnum, mille Euroopa Parlament neil päevil soovib saata. Selle suuliselt vastatava küsimuse esitamine Eurostati ümberkujundamise protsessi kestel ja Euroopa Parlamendilt komisjonile suunatud arvamuse koostamine on ka märk meie otsusekindlusest.

Eraldi resolutsiooni esitades osutame, et Euroopa Parlament soovib ja vajab, et Eurostat tegutseks sõltumatult ja terviklikult. See on seadusandja esimene otsene vastus Kreeka juhtumile. Samas ei tohiks me unustada, et

2005. aastal lükkas nõukogu tagasi volinik Almunia nn viie punkti plaani ning seeläbi välistati komisjoni varustamine vajalike vahenditega. Me teeme nüüd seda, mida oleksime võinud teha ja oleksime pidanud tegema kaua aega tagasi. Seega tahaksin ma nii komisjonile kui ka nõukogule meenutada, et on olemas poliitiline tahe töötada välja kõik vajalikud vahendid, tagamaks, et lisaks rahaliidule saaks euro tugineda ka majandusliidule. Ma kutsun nõukogu üles mitte blokeerima, mitte viivitama, mitte takistama, vaid andma komisjonile see võimalus.

Samuti soovime teada, kas on algatatud uurimine, kas Eurostat ja/või liikmesriigid on viimastel aastatel ebakorrektselt toimunud, sest üksnes selge analüüsi tulemusena saame teada, milliseid parandusi ja täiendusi on vaja teha.

Mida Euroopa Parlament tahab? Me tahame sõltumatust ja võrreldavust – ning seega statistika kogumise miinimumstandardeid, asutuste institutsioonilise struktuuri miinimumstandardeid ja koostööd Euroopa Keskpankaga. Me tahame, et kõiki toiminguid oleks võimalik kontrollida, mistõttu Eurostatil peab olema õigus viia igal ajal läbi etteteatamata kontrollid. Me tahame Eurostati volituste laiendamist, sest me tahame näha kõiki andmeid, sealhulgas piirkondliku ja omavalitsuse tasandi andmeid ning sotsiaalkindlustuse andmeid. Me tahame rõhutada koostööd, me tahame tugevdada kooskõlastamisfunktsiooni ja me tahame, et komisjon ütleks meile enne meie raporti valmimist, kas kõik see, milles seni on nõukoguga kokku lepitud, on piisav. Meie arvates see nii ei ole. Me peame silmas miinimumselgitust, tegemata töö äratemist ning suurema sõltumatuse ja ulatuslikuma pädevuse saavutamiseks järgmise sammu astumist.

Sharon Bowles, esitaja. – Austatud juhataja! Majandus- ja rahanduskomisjon on ühel meelel selles, et Eurostati on vaja tugevdada, ning me oleme juba pikka aega püüelnud statistiliste andmete kvaliteedi tõstmise poole.

Me teame, mis on minevikus toimunud, nagu viitas ka kolleeg Karas. 2005. aastal häbistas nõukogu end ja pani aluse praegustele riigivõlaprobleemidele, nõrgestades stabiilsuse ja kasvu pakti ning samaaegselt keeldudes Eurostatile volitusi andmast. Sellist minevikku arvestades võtab usalduse taastamine aega, ning usalduse puudumine oli üks põhjusi, miks liikmesriigid pidid äsjaste probleemidega seoses palju raha eraldama. Majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu sõnadest ja poliitilistest lubadustest ei piisanud.

Me saame peagi Eurostatile viimaks kontrollivolitused ja see on praegu väga oluline, sest nii on võimalik tagada teiste majanduse järelevalve kavade rakendumine. Vahend, mis võimaldab saada andmeid lubaduste täitmise kohta, on märksa vajalikum kui teadmised lubaduste kohta.

Me tahame, et andmete kvaliteeti parandataks ja et andmed oleksid ajakohased. Me tahame võimalust kontrollida rahvamajanduse arvepidamise sisendandmeid ja me küsime: kas Eurostatile antud uued volitused on piisavad? Ka nüüd on majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu seadnud uute kontrollivolituste rakendamisele mõningaid tingimusi, mis on tegelikult küll vähem piiravamad kui paljud meist kartsid. Kuid kas majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu on kahjustanud tõeliselt varajase uurimise ja sekkumise võimalust?

Euroopa Parlamendi raport pooldab Eurostatile nn metodoloogiliste külastuste tegemiseks tingimusteta õiguste andmist. Muidugi tuleb ressursid suunata sinna, kus neid on vaja, kuid uurima tuleb hakata kahtluse tekkimise ajal, mitte tagantjärele.

Lõpetuseks: millal me teame, et omavahel võrreldakse tõepoolest võrreldavaid asju? Milliseid samme on astunud, tagamaks raamatupidamiseeskirjade standardimine ja piisav läbipaistvus, et saada teavet bilansivälise tegevuse ja muude „loominguliste” meetodite kohta?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Lubage mul kõigepealt tänada Othmar Karasit, Sharon Bowlesi ja teisi nende väga oluliste küsimuste tõstatamise eest, mis puudutavad statistiliste andmete kvaliteeti ja Eurostati. Mul on hea meel ka toetuse üle, mida teie arvamuse eelnõus väljendatakse komisjoni ettepanekule muuta määrust ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta.

Ma juhiksin tähelepanu, et tegemist on hr Barroso teise komisjoni esimese õigusloomega seotud ettepanekuga, mis esitati veebruaris. Mul on hea meel, et see peagi vastu võetakse, nagu ma loodan, ja sellest saab üks meie käsutuses olevatest vahenditest. Me vajame seda juba ammu, nagu Sharon Bowles ütles.

Esialgne selleteemaline ettepanek esitati 2005. aastal, kuid liikmesriigid lükkasid selle toona tagasi. Ajad on muutunud ja nüüd on meil ettepanekule nõukogu laialdane toetus.

Mis puudutab täna arutatavat ettepanekut, siis üldine seisukoht, milles majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu eelmisel nädalal, 8. juunil, kokku leppis, kinnitab vajadust tagada valitsemissektori võlga ja eelarve puudujääki puudutava statistika kõrge kvaliteet ning tunnustab komisjoni ja Eurostati rolli selle eesmärgi saavutamisel.

Koostatavas määruuses säilitatakse komisjoni ettepaneku põhieesmärk anda Eurostatile ulatuslikumad kontrollivolitused juhuks, on ilmnenud andmete kvaliteediga seotud märkimisväärne oht või probleem. Seega saab komisjon kompromisstekstiga nõus olla.

Komisjon kavatses võtta veel mitu meetet, parandamaks ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega seotud Euroopa statistika kvaliteeti. Kavas on otseselt tugevdada seda tööd tegevate personaliresurssi, peamiselt asutusesiseste ümberpaigutuste kaudu. Liikmesriike hakatakse senisest korrapärasemalt külastama nn ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega seotud dialoogkülastuste raames.

Komisjon kavatses tagada, et määruuses ette nähtud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse loetelud sisaldaksid rohkem teavet statistika koostamiseks kasutatavate lähteandmete kohta. Erandlikel juhtudel, kui on ilmnenud märkimisväärsed ohud või probleemid seoses andmete kvaliteediga, kasutab Eurostat kõiki talle uute eeskirjade alusel antud asjakohaseid volitusi, sealhulgas muidugi ka kontrollivolitusi.

Enne kui ma lõpetan, lubage mul öelda paar sõna Kreeka ja mõnede päevakajaliste küsimuste kohta. Ma kasutaksin seda võimalust ja kulutaksin veel ehk minuti teie ajast. Nagu on hästi teada, on komisjon mitme aasta jooksul põhjalikult tegeleenud Kreeka statistikaga. Muudetud määruuses peaks tulevikus paremini maandama pettuste või statistika manipuleerimise ning kõikvõimalike muude rikkumiste riske.

Eile toimus Kreeka seoses uus areng. Te teate, et Moody's otsustas eile alandada Kreeka võlakirjade krediitireitingut. Ma arutasin seda teemat ka kolleeg Michel Barnier'ga ja komisjoni presidendiga. Pean ütleva, et Moody'se otsuse ajastus on nii üllatav kui ka äärmiselt kahetsusväärne, sest see otsus järgnes Kreeka, komisjoni, Euroopa Keskpanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi vahelisele kokkuleppele makromajandusliku kohandamisprogrammi kohta.

Kreeka valitsuse võetud meetmed osutavad valitsuse kindlale kavatsusele viia ellu statistikasüsteemi reformimise, riigi rahanduse stabiliseerimise ja pikaajalise jätkusuutliku majanduskasvu taastamise strateegiat. Moody'se otsus tundub olevat vastuolus muutustega Kreeka riigivõlakirjadega tehtavates tehingutes ja krediidiriski vahetustehingute tasudes, mis pärast kohandamisprogrammi kokkuleppimist on oluliselt vähenenud. See tõstatab taas küsimuse reitinguagentuuride rollist rahandussüsteemis ja seoses usaldatavusnormatiividega.

Komisjon käsitleb neid ja teisi küsimusi reitinguagentuuride tulevikku kaaludes. Eelkõige uurib komisjon lähikuudel küsimusi, mis puudutavad konkurentsi selles sektoris – mis on praegu väga kontsentreeritud – ning meetodika läbipaistvust ja huvide konflikti, kuna süsteemi aluseks on jätkuvalt maksja-emitendi mudel.

Lubage mul lõpetuseks öelda, et täpsed ja usaldusväärsed statistilised andmed rahvamajanduse arvepidamise kohta on ülimalt tähtsad. Sellised andmed moodustavad korralikult ja tõhusalt toimiva majandus- ja rahaliidu ühe nurgakivi, nagu toonitas ka Othmar Karas. Eurostati volituste muutmise ettepanek moodustab seega lahutamatu osa Euroopa majandusliku juhtimise tugevdamisest, mis on tõepoolest vajalik eesmärk.

Edward Scicluna, fraktsiooni S&D nimel. – Lugupeetud juhataja! Mul on hea meel, et komisjon on esitanud Eurostati tugevdamiseks õigusloomega seotud ettepanekud, mida majandus- ja rahanduskomisjon nüüd kaalub.

Statistiliste andmete haldamise kvaliteet moodustab eurosooni kriisi keskse osa. Ma olen kahtlemata nõus, et Eurostatil peaksid olema suuremad volitused, eelkõige liikmesriikides kohapealsete kontrollide läbiviimiseks. Kuid selliste kontrollide tegemisel ei peaks suhtlema üksnes liikmesriigi rahandusministeeriumi ametnikuga, riikliku statistikaametiga ja riigiosalusega ettevõtetega, vaid need peaksid vajadusel hõlmama ka majandusteadlasi, ametiühinguid, valitsusväliseid organisatsioone jne. Selliselt tegutsevad näiteks reitinguagentuurid ja isegi Rahvusvahelise Valuutafondi delegatsioonid.

Teiseks: meil peab olema ühtne arvestussüsteem, mida kasutaksid kõik liikmesriigid, mis põhineks standarditud ja rahvusvaheliselt tunnustatud arvestusmeetodikal ning mis oleks kokku lepitud liikmesriikide, komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel. Seda süsteemi ei peaks kasutama üksnes komisjonile esitatavate finantsaruannete puhul, vaid ka liikmesriikide avalikus sektoris endas.

Euroala loomisele ja euro kasutuselevõtule järgnenud kümne aasta jooksul oleme avastanud süsteemis põhimõttelisi vigu, mis põhjustavad kahju. Irooniline on see, et me eirasime neid vigu, tuginedes euro edukusest tulenenud väärare kindlustundele. Me peame tagama, et turud võiksid tulevikus usaldada valitsuste majandusprognoose ja statistikat. Me peame need vead kiiresti parandama.

Seepärast kutsun komisjoni üles jätkama tihedat koostööd Euroopa Parlamendi ja nõukoguga, et need probleemid kiiremas korras lahendada.

Sylvie Goulard, fraktsiooni ALDE nimel. – (FR) Austatud juhataja ja volinik! Praegune euroala kriis ei saa muidugi olla tingitud ühise statistikasüsteemi puudustest. Sellegipoolest on neil puudustel olnud tõsised tagajärjed. Need tagajärjed on seotud majandusega, ja neist tagajärgedest oleme juba väga palju kuulnud, ent ka Euroopa Liidu usaldusväärsusega. Minu arvates tõstatub kõnealuse teemaga seoses üks suuremaid probleeme Euroopa Liidu praeguses toimimises. Valitsused annavad oma kodanikele õigustatult lubadusi, öeldes, et vastastikuste kohustuste täitmist kontrollitakse rangelt, et kriteeriumide täitmist kontrollitakse kuni komakohani – algses saksakeelses sõnastuses oli see kohustus *drei komma null* –, kuid needsamad valitsused on aasta-aastalt keeldunud andmast Eurostatile vahendeid, mida too oma töö tegemiseks vajab. Kõik see kahjustab meie ühist heaolu, sest kõik, mis nõrgestab komisjoni, nõrgestab meid kõiki.

Seetõttu toetame täielikult seda resolutsiooni, milles nõutakse komisjonile, s.t Eurostatile uurimisvolituste andmist ja ühiste standardite tugevdamist. Kui me ei astu seda sammu statistika kasutamise ja koostamise nõuete järgimise tagamiseks, siis jäävad nõuete järgimise lubadused täitmata. Eurooplased tunnevad end aina rohkem segaduses olevat ja Euroopa Liit kaotab oma näo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Arutelu Eurostati volituste laiendamise üle ei käsitlen tegelikku probleemi. Me ei tohi kunagi enam sattuda olukorda, kus liikmesriik trikitab oma eelarveandmetega ja elab aastaid üle jõu teiste kulul; kui andmetes on põhjust kahelda, siis tuleb andmeid kontrollida. Kuid Euroopa Liit ei tohi kasutada Kreekat ja praegust eurokriisi ettekäändena liikmesriikide eelarvepädevuse täielikuks likvideerimiseks. Pigem tuleb probleem välja juurida.

Liikmesriikide sotsiaalmajanduslik ülesehitus on kohati väga erinev. Ka Eurostat, mis žongleerib Euroopa Liidu andmetega, peab seda mõistma. Londoni töötu ei ole samasugune nagu Pariisi töötu, sest selle mõiste puhul kohaldatakse erinevaid kriteeriume. Traditsiooniliselt tugeva valuutaga ja traditsiooniliselt nõrga valuutaga riikide vahel on sotsiaalmajandusliku olukorra erinevused veelgi suuremad.

Eurostat ei tohi võrreldavuse müüdist iga hinna eest kinni hoida; pigem tuleb euroala riikide võrreldavus põhjalikult läbi mõelda.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja ja volinik! Lubage mul kõigepealt väljendada oma täielikku rahulolu märkuse suhtes, mille te tegite Moody'se reitinguagentuuri eilse ootamatu ja põhjendamatu otsuse kohta alandada Kreeka krediidiireitingut. Te nimetasite seda otsust kahetsusväärseks ja vääraks, kinnitades seega, et meie otsus vaadata põhjalikult läbi selliste ettevõtete tegutsemise alused Euroopas ja kaaluda tõsiselt Euroopa avaliku reitinguagentuuri loomise võimalust oli õige.

Mis puudutab tänast arutelu ja ettepanekut muuta määrust ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega seotud statistiliste andmete kvaliteedi kohta, siis me kõik teame, et see on tingitud niinimetatud Kreeka valestatistika juhtumist.

Mind kui Kreekat esindavat parlamendiliiget ei tee muidugi rõõmsaks, et selles arutelus kasutatakse Kreekat näitena, mida tuleb vältida. Tahaksin siiski Euroopa Parlamendile meelde tuletada – seda tegi ka volinik –, et Kreeka, praegune Kreeka valitsus, oli esimene, kes probleemi tunnistas ja kes võttis vastu radikaalsed otsused selle lahendamiseks, muutes kõigepealt riikliku statistikaameti täiesti sõltumatuks asutuseks, mille tegevust kontrollib parlament, ja astudes samme uurimiskomisjoni moodustamiseks, mille ülesanne on asja uurida ja teha kindlaks, kes vastutavad selle vastuvõetamatu tegevuse eest.

Me peame sellegipoolest tunnistama, et Euroopa tasandil on see arutelu hiljaks jäänud, sest alates 2005. aastast on olnud piisavalt statistikat, mis oleks pidanud sundima meid tegutsema.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Tahaksin juhtida selle arutelu praktilisemasse suunda, kuna eelmisel nädalal teatas volinik, et Eurostat kavatseb viia läbi erikontrolli statistiliste andmete osas, mille komisjon on saanud Bulgaarialt.

Kahjuks ei selgunud härra Rehni avaldusest, miks see kontrollimine on vajalik. Seetõttu tahaksin esitada talle nüüd ühe küsimuse.

Milliste kriteeriumide alusel valiti välja see kõige stabiilsem liikmesriik Balkanil, samas kui kõikidel teistel Balkanil asuvatel liikmesriikidel on tekkinud suuri raskusi? Milliste kriteeriumide alusel otsustati, et just Bulgaariat tuleb kontrollida? Kas see ei ole ka märk teie teatavast inertsist, mis on seotud teie eelmise vastutusalaga, milleks oli laienemine?

Te ütlesite äsja, et Kreeka krediitdireitingu alandamine Moody'se poolt on äärmiselt kahetsusväärne. Kuid kas te mõistate, et kui avalikkuses loobitakse selliseid avaldusi, võidakse järgmiseks alandada ka Bulgaaria krediitdireitingut? Siis ei saa te Moody'se peale pahandada, vaid peate ainuüksi ennast süüdistama.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Euroopa Liidu majandusliku stabiilsuse tagamiseks on vaja võtta lihtsaid meetmeid. Üks lihtsamaid, kuid samas olulisemaid meetmeid on majandusstatistika kvaliteedi tõstmine. Selles valdkonnas on täiesti võimalik saavutada suhteliselt kiiresti olulisi edusamme. Seetõttu on mul hea meel nii komisjoni kui ka nõukogu positiivsete sõnumite üle. Loodetavasti on võimalik kiiresti jõuda kokkuleppele statistika kvaliteedi tõstmiseks võetavate tulemuslike meetmete pakettides.

Mina leian, et Eurostati rolli ja volitusi tuleb tugevdada. Eurostat peab ka jätkama koostööd riiklike statistikatootjatega, kuid otsustusprotsessi hierarhia ja otsustamistasandid tuleb muuta selgemaks. Eurostat peab olema võimalik nõuda õigeid riiklikke andmeid ning tal peab olema õigus kasutada nii sanktsioone kui ka erikontrolle, kui kvaliteet ei ole piisavalt hea.

Statistika kvaliteedi parandamiseks on vaja rohkem ressursse. Me peame mõistma, et kõrgem kvaliteet eeldab selles valdkonnas suuremaid investeeringuid. Me peame Eurostati jaoks plaani paika panema. Eurostati suutlikkust tuleb suurendada ja me peame tagama, et eelarve võimaldaks seda teha. Mulle teeb muret, et seni pole statistikat kõnealuse valdkonna otsustusprotsessi aruteludes prioriteedina käsitatud. Ma loodan, et investeeringuid suurendatakse.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Me kõik oleme teadlikud, et ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega seotud statistiliste andmete kvaliteedi määrase muutmine on erakordselt oluline ja kiireloomuline meede, arvestades praeguseid probleeme enamiku liikmesriikide eelarvetes. Ilma täpsete ja selgete andmetega on raske teha otsuseid edasiste meetmete kohta ja neid meetmeid võtta. Sellega seoses tuleb panna paika kontrollimehhanism, mis võimaldab liikmesriikide asutuste esitatud andmeid õigeaegselt kontrollida. Igal juhul ei tohi me end taas leida samasugusest olukorrast, nagu juhtus Kreekaga, kus alles tagantjärele selgub, et laiaulatusliku mõjuga otsuseid tehti ebaõigete või võltsitud andmete alusel. Me peame kaaluma ka karistusi nende riikide puhul, kes teadlikult edastavad ebaõigeid andmeid või ebaõiget statistikat. Eurostati tugevdamist ja muutmist sõltumatuks asutuseks tuleks niisiis igal juhul kaaluda. See ei tähenda liikmesriikide eelarvepädevusse sekkumist, vaid eesmärgiks on andmete tulemuslik kontrollimine.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Austatud juhataja! Ma leian, et komisjoni tuleb tunnustada nii kiirete edusammude eest kõnealustes küsimustes. Näiteks vaid paar kuud tagas peeti riigi statistiliste andmete uurimist riikliku suveräänsuse rikkumiseks. Tollal peeti seda praktiliselt võimatuks, kuid nüüdseks oleme väga kaugele jõudnud. On suurepärane, et Eurostati volitusi tahetakse laiendada. Euroopas oleks sattunud omamoodi moraalsesse kriisi, kui statistika moonutamisele oleks läbi sõrmede vaadatud.

Olen nõus kolleeg Podimataga, et Kreeka säärane naeruvääristamine peaks nüüd lõppema. Kreeka väärrib tema raskete otsuste eest austust. Sealsetele inimestele tuleks tagada ka varasemast parem juurdepääs statistilistele andmetele ja üldisele teabele majanduse kohta.

Olli Rehn, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Ma tänan selle väga sisulise arutelu eest ja teie toetuse eest Eurostati volituste tugevdamise ettepanekule. Ma pean nõustuma proua Jaakonsaariga selles, et suhtumises majanduspoliitika kooskõlastamisse on Euroopas viimastel kuudel tõepoolest aset leidnud suur muutus – tõeline kultuuriline muutus.

Selle ettepaneku vastuvõtmine on meie majandus- ja rahaliidu tugevdamiseks tehtavate jõupingutuste üks nurgakive. Mitu märkust tehti Kreeka ja Bulgaaria kohta ning ma tahaksin anda selgitusi ja vastata mõningatele küsimustele, mis täna tõstatati. Mis puudutab Kreekat, siis ma ei hakka selle saaga pikka ajalugu lahkama. Ma olen nõus nendega, kes ütlevad, et ei ole õiglane Kreekat jätkuvalt „materdada”, sest Kreeka liigub nüüd edasi ja tema programmi rakendatakse tulemuslikult. Kreeka väärrib austust ja toetust, mitte „materdamist”. Mis puudutab statistikareforme, siis me teeme Kreeka ametiasutustega koostööd. Me külastasime Kreekat sel talvel ja kevadel mitu korda ning leppisime hiljuti kokku tegevuskavas, mille eesmärk on tugevdada Kreeka statistikasüsteemi ja parandada Kreeka riigi rahanduse statistika kvaliteeti.

Mis puudutab Bulgaariat, siis me tunneme muret peamiselt eelarveprognoosi kahe aspekti pärast. Ma loodan, et vähemalt Bulgaariat esindavad parlamendiliikmed kuulavad minu selgitusi Bulgaaria ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja statistikaga seotud probleemide kohta.

Esiteks ei teatanud Bulgaaria komisjonile õigeaegselt eelarveprognoosi ulatuslikust korrigeerimisest, rikkudes seega asutamislepingus sätestatud kohustusi. Teiseks puudub meil teave selle kohta, miks asendas Bulgaaria vaid mõne nädala jooksul oma 2010. aastaks kavandatud tasakaalus eelarve 3,8%-lise puudujäägiga eelarvega, kui makromajanduslik olukord on jäänud samaks või isegi paranenud. Järelikult ei saa komisjon praegu anda hinnangut Bulgaaria eelarveplaanidele selleks aastaks.

Eurostati kavandatud visiit Bulgaariasse, mis peaks toimuma käesoleva aasta teises pooles, ei ole seotud 2010. aasta prognoosi lahknevustega ja selleteemaliste küsimustega. Tegemist ei ole statistikaga seotud probleemidega. Selle asemel keskendub Eurostat võimalikele ohtudele seoses varasemate andmetega 2009. aasta ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta. Need andmed puudutavad valitsuse lepingulisi kohustusi, millest varem ei ole teatatud.

Ma olen väga tänulik selle eest, et te juhtisite tähelepanu nendele olulistele küsimustele, millel võivad olla teatavad tagajärjed Bulgaaria positsioonile turgudel. Bulgaaria ametiasutustelt saadud teabe kohaselt lõpetatakse eelarve siseauditid alles suve keskpaigaks. Eurostat kasutab nende auditite tulemusi Bulgaaria külastamisel seoses ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega. Sõltuvalt sellest, kui kiiresti võetakse vastu muudetud määrus, mis annab Eurostatile tugevamad volitused, võib Eurostat nendele volitustele oma töös vajadusel tugineda.

Daamid ja härrad, tänan teid veel kord tähelepanu eest ning eriti teie ulatusliku ja tugeva toetuse eest meie ettepanekule, mis on Barroso teise komisjoni kõige esimene õigusloomega seotud ettepanek. Ettepaneku vastuvõtmine on majandus- ja rahaliidu tulemusliku toimimise seisukohalt hädavajalik.

Juhataja. – Tänan teid, volinik. Tänan ka teie suuremeelsete kommentaaride eest meie aadressil, ehkki me ei kuulunud neid piisavalt tähelepanelikult. Minu arvates on kahetsusväärne, kui sõnavõtu ajal avaldatakse meelsust, näiteks aplodeerimisega, mis ei ole kuidagi seotud käsitletava teemaga ega meie arutelu raames aset leidva sõnavõtuga.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 16. juunil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Enikő Győri (PPE), kirjalikult. – (HU) Euroopa Parlament peab tänases arutelus võtma seisukoha väga olulises küsimuses, nimelt selles, mis suunas praegu Eurostati vastutusalas toimiv statistilise teabe süsteem peaks liikuma, et tulevikus vältida Kreeka skandaaliga sarnaseid olukordi. Lubage mul teile meenutada, et Kreeka ametiasutuste poolt toime pandud pettus tuli ilmsiks juba 2004. aastal ja umbes samal ajal olid ka sotsiaaldemokraatide juhitud Ungari valitsuse rahaasjad hämarad. Sellele vaatamata ei ole EL siiani astunud ühtki sammu statistilise teabe süsteemi reformimiseks. Kuigi komisjoni plaan anda Eurostatile kontrollivolitused on minu arvates samm õiges suunas, leian ma, et me peame tegema rohkem, sest kaalul on nüüd meie ühisraha tulevik. Mida me minu arvates edasi peaksime tegema? Ma leian, et ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames ei tuleks sanktsioone rakendada mitte üksnes nende liikmesriikide suhtes, kes on korduvalt jätnud täitmata 3%-lise eelarvepuudujäägi Maastrichti kriteeriumi, vaid ka nende suhtes, kes on aastaid esitanud ebaõigeid statistilisi andmeid, eksitades investoreid ja ELi ning ohustades euroala stabiilsust. Ma pooldan põhimõtet, et riiklike statistikaametite ametnikud peavad olema isiklikult vastutavad Eurostatile esitatud andmete kvaliteedi eest. Võttes arvesse Herman Van Rompuy juhitava nõukogu töörühma tööd, teen ettepaneku paluda komisjonil töötada välja praegu kehtivate sanktsioonide asemele rangem sanktsionidesüsteem.

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

7. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

7.1. Euroopa Parlamendi asepresidendi valimine (hääletus)

Juhataja. – Me läheme nüüd Euroopa Parlamendi asepresidendi valimise juurde meie kodukorra artiklite 13, 15 ja 18 alusel.

Nagu te teate, valiti üks meie kolleege, kes oli 11. asepresident, oma riigi parlamenti ja ta tegutseb seal parlamendi spiikerina. Ma pean silmas härra Schmitti. Täna valime tema asemele uue asepresidendi. Kandidaadina on üles seatud László Tőkés. Kandidaat on mulle ametlikult teatanud, et ta on ülesseadmisega nõus. Kuna kandidaate on ainult üks, teen ettepaneku, et valimine toimuks lihtsa heakskiitmisega vastavalt kodukorra artikli 13 lõikele 1.

Kas keegi teist on selle vastu? Vastavalt nimetatud artiklile pean ma seda küsima.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – Austatud juhataja! Täna on mul esimest korda häbi olla Euroopa Parlamendi liige. Esimest korda on Euroopas nii kõrgele ametikohale hääletamiseks üles seatud mees, kes eitab pärast Esimest maailmasõda sõlmitud Trianoni rahulepingut. Rumeenia rahvas...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Te ei nõustu selle valikuga, niisiis korraldame ametliku hääletuse. Me hääletame elektroonilise süsteemi abil.

Hannes Swoboda (S&D). – *(DE)* Lugupeetud juhataja! Me kuulsime, et kandidaat soovis kõigepealt avaldusega esineda. Võib-olla oleme valesti informeeritud, aga kui kandidaat soovib teha avaldust, siis peaksite talle sõna andma.

László Tőkés (PPE). – Austatud juhataja! Ma olen tänaseks ette valmistanud lühikese avalduse, mille ma tahaksin ette lugeda.

See, et mind on Euroopa Rahvapartei toetusel üles seatud Euroopa Parlamendi asepresidendi kandidaadiks, on suur au. Sama suureks auks oli mulle Rumeenia kõrgeima teenetemärgi, täheordeni omistamine 2009. aasta detsembris, mil tähistati 20 aasta möödumist kommunistliku diktatuuri kukutamisest Rumeenias. Kakskümmend aastat tagasi tõusis erineva etnilise ja religioosse taustaga Timișoara rahvas, keda ühendasid sarnased vaated ja julgus ning kes seisis silmitsi samade ohtudega, Ceaușescu režiimi vastu. Nagu tollal, jätkan ma nüüdki jõupingutusi oma riigi huvide esindamise nimel, võideldes inimõiguste, vähemuste õiguste ja usuliste õiguste ning vabaduse eest ning olles alati pühendunud Euroopa ja kristlikele väärtustele.

Ma tahan edendada Kesk- ja Ida-Euroopa endiste kommunistlike riikide lõimumist Euroopasse, eriti aga Rumeenias elava ungari vähemuse lõimumist, keda ma Euroopa Rahvapartei liikmena esindan. Mul on hea meel, et ma saan olla Euroopa Parlamendi liige pärast Lissaboni lepingu jõustumist, mis tähistab uut algust Ühinenud Euroopa ajaloos. Täna teid tähelepanu eest.

(Aplaus)

Juhataja. – Me hääletame elektrooniliselt. Pärast seda, kui ma kuulutan hääletuse avatuks, kuvatakse ekraanil järgmine teave: hääletuse teema ja kandidaadi nimi. Kandidaadi poolt hääletamiseks vajutage nuppu „+”. Muidugi võite jääda ka erapooletuks; siis tuleb vajutada nuppu „0”, nagu te teate. Nii et kõik on lihtne. Kodukorra artikkel 15 sätestab, et valituks osutub kandidaat, kes saab antud hääle absoluutse enamuse; see tähendab, et arvesse võetakse ainult poolthääled.

Marc Tarabella (S&D). – *(FR)* Lugupeetud juhataja! Andke andeks, võib-olla olen ma ainus inimene siin saalis, kes ei tea, mis toimub, kuid ma tõesti ei tea, kuidas me peaksime hääletama. On null, number üks ja rist. Ausalt öeldes, ma ei tea, kuidas hääletada poolt või vastu või jääda erapooletuks. Oleks hea, kui seda korralikult selgitataks.

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Lugupeetud juhataja! Lubage mul esitada üks küsimus. Teil on seal palju kõrgepalgalisi kolleege, kes kindlasti saavad aidata teil järgmisele küsimusele vastata. Minu ekraanil on nimi Tőkés.

Siis on minu masinal kolm nuppu, mida tuleb vajutada nimelise hääletuse korral. Esimene nupp tähendab „Jah”, keskmine tähendab „Erapooletu” ja kolmas tähendab „Ei”. Kas ma saan õigesti aru?

(Pooldavad vahelehiüüded)

Kas see tähendab, et need, kes soovivad hääletada härra Tőkési poolt, vajutavad nuppu „Jah”, need, kes ei taha tema poolt hääletada, vajutavad nuppu „Ei”, ja need, kes tahavad jääda erapooletuks – nagu minu fraktsioon –, vajutavad nuppu „Erapooletu”. Kas nii?

(Aplaus)

Juhataja. – Täpselt nii ma hetk tagasi ütlesin. Need, kes hääletavad poolt, vajutavad nuppu „Jah”, need, kes hääletavad vastu, vajutavad nuppu „Ei”, ja need, kes tahavad jääda erapooletuks, vajutavad nuppu „0”.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Palun vabandust, aga ma võtan taas sõna pärast kolleeg Schulzi küsimust ja teie väga selget vastust, mis on aga vastuolus sellega, mida mulle ütlesid Euroopa Parlamendi teenistused.

Euroopa Parlamendi teenistused ütlesid mulle äsja, et ma saan hääletada poolt või jääda erapooletuks, kuid ma ei saa hääletada vastu. Nii et kõik pole sugugi selge. Vabandust, et ma niimoodi sekkun, kuid kas me saaksime olla järjekindlad? Oleksin tänulik, kui te annaksite mulle selge vastuse, austatud juhataja.

Juhataja. – Selge vastus on, et sellel hääletusel loevad ainult poolthääled. Vastuhääled ja erapooletuks jäämised summeeritakse, sest ainult poolthääle arv on oluline. See asi on selge. Kui te vajutate nuppu „Ei” või nuppu „Erapooletu”, siis tulemus on sama.

Ma vastan nüüd veel kolmele küsimusele.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Me oleme minu arvates jõhkralt rikkunud Euroopa Parlamendi kodukorda. Selline toimimine on lubamatu; on vastuvõetamatu, et ei registreerita, kes hääletas poolt, kes vastu ja kes jäid erapooletuks. Me näeme nuppude töötamise järgi, et vastuhääli ei registreerita. Te peate andma korralduse, et hääletus selgelt registreeritaks, s.t et läheks kirja, kes hääletas poolt, kes vastu ja kes jäid erapooletuks.

Robert Atkins (ECR). – Austatud juhataja! Kindlasti on arukatel inimestel võimalik aru saada, et me tahame hääletada poolt või vastu või jääda erapooletuks, nagu tavaliselt. Kas te saate seda korraldada? Kui mitte, siis me ei saa hääletada.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Austatud juhataja! Ma tahaksin esitada ühe tehnilise märkuse. Meie masinatele tuleb vajutada kõigepealt „Jah” ja kui minna „Ei” peale, siis näitab masin ikka sinist. Kui tahad vajutada „Ei”, siis ei näita masin midagi. Teiste sõnadega: vastu hääletamiseks tuleb kõigepealt vajutada „Jah”, mis ei ole sobiv tehniline lahendus.

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Me võiksime lahendada selle olukorra palju rahulikumalt. Tavaliselt valitakse Euroopa Parlamendi asepresidendid korraga kas Euroopa Parlamendi uue koosseisu ametiaja algul või keskel. Lugupeetud kolleegid, seda tehes tehakse kindlaks vaid kandidaadi poolt antud häälte arv – ja see arv määrab ka, millises järjekorras valitakse parlamendiliikmed juhatusse. Kuna üks parlamendiliige on lahkunud, valime täna veel ühe asepresidendi ja ainus oluline asi on see, kas ta saab valimiseks nõutaval arvul poolthääli või mitte. Miski muu ei loe. See on teistsugune hääletus.

(Aplaus)

Euroopa Parlamendi president kirjeldas salajast hääletamist väga täpselt ja mina sain sellest kenasti aru, ilma et ma oleksin pidanud erinevaid nuppe vajutama. Ma vajutasin seda nuppu, mida ma tahtsin vajutada, ja ilmus sinine tuli. Ehk me prooviksime lihtsalt kõik koos veel kord, austatud juhataja.

(Aplaus)

Juhataja. – Kuulutan hääletuse avatuks.

(Elektroonilise hääletuse teel (hääletas 621 parlamendiliiget, kellest 334 olid poolt, tühje hääletussedeleid oli 287) valis Euroopa Parlament László Tőkési)

Meie asepresident sai kvalifitseeritud häälteenamuse. Ma õnnitlen kolleeg Tőkésit, kelle poolt antud häälte arv võimaldab tal saada Euroopa Parlamendi asepresidendiks, ja soovin talle edu oma kohustuste täitmisel. László Tőkés on asepresidentide järjestuses 11. asepresident.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Minu kaart ei töötanud. Ma hääletan vastu.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Austatud juhataja! Ma ei tahaks seda hääletust venitada, aga te ütlesite oma juhistes, et meil on võimalik kas hääletada poolt või jääda erapooletuks. Hääletustulemustest aga ilmneb, et hääletati poolt, jäädi erapooletuks ja hääletati ka vastu. Minu arvates võib siin olla palju inimesi, kes oleksid hääletanud teisiti, kui nad oleksid teadnud, et neil on kolm valikut. Ma tahaksin paluda, et me teeksime selle hääletuse veel viimast korda uuesti, kui nii on tõepoolest õige seda teha.

Juhataja. – Kolleegid, ma kuulan ära kõik teie kahtlused hääletuse kohta erimenetluse korras pärast hääletust. Me ei otsusta seda küsimust siin ja praegu. Hääletustulemuste kohaselt saavutati kvalifitseeritud hääleteenamus ja me valisime László Tőkési asepresidendiks. Kõik teie kahtlused kuulatakse ära. Palun andke neist mulle teada tänase päeva jooksul. Me teeme otsuse selles küsimuses homme. Ma vastan teie kahtlustele otse. Täna teid väga.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMillan-Scott

asepresident

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Ma tahtsin teile vaid teada anda, et eelmise hääletuse kohaselt on meil siin saalis 789 parlamendiliiget. See on veidi ülepakutud. Ma loodan, et järgmistel hääletustel ei selgu jälle, et meil on 789 parlamendiliiget.

Juhataja. – Kui hääletuse lõpus on veel midagi lisada, siis ma annan teile sellest teada.

Robert Atkins (ECR). – Austatud juhataja! Kolleeg Swoboda märkus oli täiesti asjakohane. Minu hea sõber, Malcolm Harbour, liitis arvud kokku. Kui tõepoolest on nii, et hääletajaid oli rohkem kui kohalolnud parlamendiliikmeid – 785 või isegi 789 –, siis ei saa seda hääletust kindlasti arvesse võtta.

(Aplaus)

Me peame kaaluma võimalust korraldada homme uus hääletus, eelistatavalt kas hääletussedelitega või siis korralikult töötava süsteemiga. Ma kutsun teid üles seda juhatusega arutama kohe, kui te vabanete.

Juhataja. – Nagu ma ütlesin, püüan teile enne selle hääletusvooru lõppu vastuse anda. Tundub, et on tekkinud mingi vastuolu. Sellest rääkisid Hannes Swoboda ja Sir Robert Atkins. Me püüame anda teile teavet niipea, kui võimalik. Ma tõesti ei taha seda venitada. On tekkinud probleem, sellega tuleb tegeleda, sellega tegeletaksegi ja ma vastan teile kohe, kui võimalik.

7.2. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: ES / Comunidad Valenciana (A7-0180/2010, Barbara Matera) (hääletus)

– Enne hääletust:

Barbara Matera, raportöör. – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Praeguses majanduskriisis on just selline oht nagu tööpuudus, mis on euroalal jõudnud juba murettekitava 10% määran, üks suuremaid probleeme arenenud majandusega riikide ees.

Euroopa institutsioonid ja eelkõige Euroopa Komisjon on oma 2011. aasta eelarveprojekti kehtestanud hulga meetmeid majanduse elavdamise toetuseks. Nende hulka kuulub ka Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi täiendamine, mida ma raportöörina käsitlen. Fondi kasutuselevõtmiseks on esitatud neli olulist taotlust, mida me hakkame hääletama.

Arvan, et selle fondi kasutuselevõtmise menetlusi tuleks lihtsustada, et reageerida kiiresti nende töötajate probleemidele, kes töötavad äriühingutes, mida majanduskriis on tabanud, ja keda on mõjutanud äriühingute ümberpaigutamine. Seepärast kutsun kolleege üles seda fondi liikmesriikides propageerima.

7.3. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Iirimaa / Waterford Crystal (A7-0181/2010, Barbara Matera) (hääletus)

7.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: ES / Castilla-La Mancha (A7-0179/2010, Barbara Matera) (hääletus)

7.5. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: tehniline abi komisjoni algatusel (A7-0178/2010, Barbara Matera) (hääletus)

7.6. Regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvus (A7-0139/2010, Michail Tremopoulos) (hääletus)

– Enne hääletust:

Michail Tremopoulos, raportöör. – (EL) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvuse kohta koostatud raporti ajendiks oli asjaolu, et ELi fondidest abi saajate täielik avalikustamine võimaldab üldsusel osaleda sisulises arutelus Euroopa avaliku raha kulutamise üle. See on Euroopa tasandil toimiva demokraatia jaoks vajalik.

Raport, mille regionaalarengukomisjon mulle määras, sisaldab soovitusi, mis tuleks lisada tulevastesse struktuurifonde käsitlevatesse õigusaktidesse – näiteks sellise lisateabe andmine, mis on vajalik abisaajate nimekirja avaldamisel, ja piisavalt siduvad partnerlust käsitlevad eeskirjad.

Muud ettepanekud, mida saab kehtivate ühtekuuluvuspoliitika programmide raamistikus rakendada, on näiteks sellised:

- komisjoni määratlus täpsema ja normatiivsema formaadi kohta, täpsustades esitatava teabe struktuuri, vormi ja sisu;
- samuti Euroopa läbipaistvuse algatuse ning uue finantskontrolli ja auditeerimise seostamine;
- audiitorite rangem hoiak teavitamis- ja avalikustamiskõuetähtsuse suhtes, tuues rikkujad esile ning kasutades tõestatud pettusejuhtumite korral finantskorrektsioone;
- piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning teiste asjaomaste partnerite põhjalikum kaasamine ühtekuuluvuspoliitika programmide koostamise ja rakendamise kõikidesse etappidesse ning nende juurdepääsu võimaldamine kõikidele projektidokumentidele;
- rohkem komisjoni suuniseid selle kohta, kuidas partnerlusklauseid praeguste programmide raames praktikas rakendada, ning läbipaistvuse suurendamine seoses ELi rahaliste vahendite eraldamisega suurprojektidele.

Soovin veel kord tänada teiste fraktsioonide variraportööre lõppteksti eest, mille koostamisega me toime tulime.

7.7. ELi rahaline toetus Rahvusvahelisele Iirimaa Fondile (2007–2010) (A7-0190/2010, Seán Kelly) (hääletus)

– Enne hääletust:

Seán Kelly, raportöör. – Austatud juhataja! Ma tean, et kolleegidele ei meeldi sõnavõtmine praegusel hetkel, kuid palun mõneks minutiks siiski nende leplikkust.

Kuna sel teemal parlamendis arutelu ei peetud, on esiteks oluline selle kohta midagi siiski öelda, ja eriti oluline on see Euroopa Liidu osatähtsuse pärast Rahvusvahelises Iirimaa Fondis. Teiseks arvab enamik inimesi Iirimaaal ja ka mujal, et fondi on suuresti rahastanud USA. Muidugi oli USA-l väga kaalukas osa ning ma soovin teda selle eest tänada. Samuti oli tähtis osa Kanadal, Austraaliaal ja Uus-Meremaal, kuid oluline on rõhutada, et alates 2006. aastast rahastab tegelikult 57% fondist Euroopa Liit. See ei ole üldteada ja loomulikult tähendas selleteemalise arutelu puudumine Euroopa Parlamendis, et me hoidsime seda salajas. Niisiis tahan esile tõsta rolli, mida Euroopa Liit mängis kontaktide ja dialoogi loomisel ja leppimise edendamisel Põhja-Iirimaaal. See lepitus on õnneks siiani püsinud, kuigi rahuprotsess on veel liiga habras.

Tahaksin täna avaldada tänu kõikidele, kes aitasid kaasa rahu saavutamisele Põhja-Iirimaaal – neid on nii palju ja oletatavasti eelkõige äärmuste hulgas. Rahuprotsessis ja võimu jagamisel on oma jõud ühendanud sellised erakonnad nagu dr Ian Paisley – kes oli mitu aastat Euroopa Parlamendi liige – partei ja Gerry Adamsi partei, keda ei oleks 20 aastat tagasi iial nähtud koos tegutsemas. Euroopa Liit peab selle vähemalt õiglaselt osas enda arvele kirjutama ja seda tahan ma täna esile tõsta. Soovin tänada kõiki, kes on Põhja-Iirimaa rahu nimel riskinud, ja loodetavasti jääb rahu kestma.

(GA) Loodan, et see resolutsioon võetakse vastu ühehäälselt. Ma tunnustan iga asjaosalist panuse eest minu kodumaa rahuprotsessi.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja! Ma märkasin, et asepresidendi valimise ja viimaste hääletuste vahel on 150 parlamendiliiget ära kadunud. Ei tea, kas nende lahkumise on tinginud kõhuhäda või probleem kliimaseadmega. Vahest peaksime seda uurima?

Juhataja. – Ei, nad ei ole ära kadunud. Varsti selgitame teile väga arusaadavalt, mis pastor Tőkési hääletuse ajal toimus, kuid tegemist ei olnud jumaliku sekkumisega.

7.8. Konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatav Euroopa raudteevõrgustik (A7-0162/2010, Marian-Jean Marinescu) (hääletus)

– Pärast hääletust:

Robert Atkins (ECR). – Lugupeetud juhataja! Vabandan taas tülitamise pärast, kuid tegelikult on lehel tegemist neljanda nimelise hääletusega.

Juhataja. – Mulle öeldi, et välja anti hääletusnimekirja uus versioon, niisiis tunnustati see arvatavasti korrapäraselt. Seega oleme lõpetanud Marinescu raporti hääletuse.

7.9. Kodukorra kohandamine Lissaboni lepinguga (A7-0043/2009, David Martin) (hääletus)

– Enne hääletust:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Lugupeetud juhataja! Näen, et erinevalt president Buzekist ei vaeva teid kehv võime külje suunas näha ning te panite mind tähele.

Austatud juhataja, mul on lühike kodukorda puudutav märkus. Härra Martini raporti eesmärk on lahendada küsimused, mis puudutavad kodukorra kohandamist Lissaboni lepinguga, kuid eri muudatusettepanekute hulgas, mida meil hääletada tuleb, on üks, mis ei ole kuidagi seotud Lissaboni lepinguga ja mis minu arvates läheb parlamendi menetluse üldiste põhimõtetega vastuollu. Tegemist on muudatusettepanekuga, mille alusel jäetakse fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed ilma õigusest oma esindajaid määrata.

Kallid kolleegid! See on äärmiselt tõsine küsimus, sõltumata poliitilistest vaadetest. Vastutuse üleandmine ükskõik kui erapooletule Euroopa Parlamendi presidendile, kes valiks jumal teab millel põhinevatel kriteeriumidel parlamendiliikme esindama esimeeste konverentsil fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmeid, selle asemel et määrata see vastutus fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmetele endile, läheb minu arvates õiguse üldpõhimõtetega ning Euroopa Kohtu praktikaga tõesti vastuollu.

Seepärast leian, austatud juhataja, et see muudatusettepanek tuleks täna hääletatavate muudatusettepanekute nimekirjast tagasi võtta.

Juhataja. – Tänan, härra Gollnisch. Tuletaksin teile meelde, et ka mina olin mitu kuud fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliige, ja ma julgen öelda, et see, kui palju minu poliitilised vaated erinevad teie omadest, üksnes tõestab asjaolu, et fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed ei moodusta ega saa kunagi moodustada ühtset rühma.

– Pärast hääletust:

David Martin, raportöör. – Austatud juhataja! Ma ei taha Euroopa Parlamenti kinni pidada, kuid enne selle päevakorrapunkti arutamise lõppu tuleb käsitleda kaht tehnilist küsimust.

Nagu teate, algas see protsess eelmise aasta novembris. Meil tuleb lisada uus viide, et seostada eelmise aasta novembris toimunud hääletus praeguse hääletusega. Samuti palun Euroopa Parlamendil nõustuda sellega, et lisame juurde teksti „võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta otsust parlamendi kodukorra kohandamise kohta Lissaboni lepinguga”. Nagu ütlesin, on see vaid tehniline küsimus.

Teine küsimus puudutab seda, et praeguste andmete järgi peaks kodukord jõustuma 1. detsembril 2009. Muidugi mõista ei ole see võimalik ja seepärast palun, et kohaldaksime tavapäraselt kodukorra artikli 212 lõiget 3, mis tähendab, et kodukord jõustub järgneva osaistungjärgu esimesel päeval.

Juhataja. – Härra Martin, tänan teid kogu töö eest sellel teemal ja ka muudel teemadel.

7.10. Volitus 2011. aasta eelarveprojekti käsitlevaks kolmepoolseks kohtumiseks (A7-0183/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska) (hääletus)

7.11. Tuletisinstrumentide turud: edasised poliitikameetmed (A7-0187/2010, Werner Langen) (hääletus)

7.12. Asjade internet (A7-0154/2010, Maria Badia i Cutchet) (hääletus)

7.13. Interneti haldamine: järgmised sammud (A7-0185/2010, Francisco Sosa Wagner) (hääletus)

7.14. Ühenduse innovatsioonipoliitika muutuvus maailmas (A7-0143/2010, Hermann Winkler) (hääletus)

7.15. Edusammud aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks lähtuvalt vahekokkuvõttest ÜRO 2010. aasta septembri kõrgetasemelise kohtumise ettevalmistamisel (A7-0165/2010, Michael Cashman) (hääletus)

– Pärast lõike 25 hääletust:

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Tahtsin vaid öelda, et minu hääletusmasin ei tööta enam. Ma ei ole saanud osa võtta viimasest kolmest hääletusest. Oleksin tänulik, kui saaksite kutsuda tehniku.

7.16. Ettepanek võtta vastu otsus CARIFORUMi–EÜ parlamentaarse komitee loomise ja arvulise koosseisu kohta (hääletus)

Juhataja. – Kallid kolleegid! Järgnevalt räägin nendega, kes tahavad kuulda selgitust Tókési hääletuse kohta.

Hääletanud parlamendiliikmeid: 621, mis koosneb poolthäälestest ja erapooletutest; poolthääli: 334; erapooletuid: 287, kuid neid ei loeta häälteks. Absoluutne enamus on 168.

Härra Tókés sai 334 häält, mis on rohkem kui 168 häälest koosnev absoluutne enamus. Elektroonilist hääletussüsteemi kasutatakse alternatiivina hääletussedelitega hääletusele. Hääletussedelil saavad hääletajad anda ühele kandidaadile või teatud arvule kandidaatidele üksnes poolthääle. Vastuhäält ei ole üldse võimalik anda, nagu proua Roth-Behrendt selgitas. Kui hääletajad ei soovi anda poolthäält, tuleb hääletussedel jätta tühjaks. Seega tervitan ma pastor Tókésit juhatuses.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Lugupeetud juhataja! Et kõigest õigesti aru saada, küsin, kas te tahate öelda, et asepresidendi valimisel on kvalifitseeritud häälteenamust võimatu mitte kokku saada, sest kui saab anda vaid poolthääli või jääda erapooletuks ja kui erapooletuks jäänud ei lähe häälte koguarvu puhul arvesse, siis on sisuliselt alati tegemist ju kvalifitseeritud häälteenamusega. Kas te tahate seda väita?

Juhataja. – Nagu te mäletate, härra Lambrinidis, toimus parlamendi selle ametiaja alguses tegelikult kolm hääletusvooru, et valida kõik asepresidendid kvalifitseeritud häälteenamusega. Niisiis järgisime tookord sellist korda. Seekord oli tegemist vaid ühe kandidaadiga ning arvestades, et ta sai enam kui 168 häält, sai ta kvalifitseeritud häälteenamusest rohkem hääli ning seega on ta valitud ühe hääletusega. Tegemist on ebatavalise korraga, kuid me järgisime kodukorda.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Võib-olla järgisite küll kodukorda, aga kui ma liidan 334 poolthäält, 168 erapooletut ja 287 vastuhäält kokku, siis saan summaks 789 parlamendiliiget – teisisõnu rohkem liikmeid, kui Euroopa Parlamendis on. See tähendab, et valimistulemusi on võltsitud, samamoodi nagu Korsika valimistel. Ilmselt on hääletustulemused valed ja hääletust tuleks korrata.

Juhataja. – Härra Goebbels! Vastus teie küsimusele on järgmine: paljud parlamendiliikmed on valesti aru saanud sellest, et ekraanil näidati absoluutset enamust hääletustulemusena. Kuid see ei olnud hääletustulemus. See näitas absoluutset enamust. Seda ei tule lisada häälte koguarvule. Ma kordan: härra Tőkés sai 334 häält. See on rohkem kui kvalifitseeritud häälteenamus. Seega osutus ta valituks.

Ma ütlen selgelt, et arv 168 ei tähistanud 168 häält. See osutas arvule või künnisele, mis on vajalik asepresidendi ametikoha saamiseks. Vabandan segaduse pärast. Võib-olla oleksime pidanud seda tol hetkel põhjalikumalt selgitama.

Adrian Severin (S&D). – Lugupeetud juhataja! Ma ei taha laskuda üksikasjadesse. Tahan teile vaid meenutada, et istungi juhataja ja Euroopa Parlamendi president teatas meile, et need, kes soovivad jääda erapooletuks, ja need, kes soovivad anda vastuhääle, teevad tegelikult ühe ja sama valiku. See teade oli muidugi eksitav, kuid sellest hoolimata oli see kehtiv, sest selle ütles välja istungi juhataja, ning seega leian, et hääletust tuleb korrata teie esitatud selgituse alusel.

Juhataja. – Olen veendunud, et kui hääletust korratakse, oleks tulemus samasugune. Usutavasti said inimesed aru, et nad hääletavad samamoodi nagu tavapärasel elektroonilisel hääletusel – nuppude tähendus oli sama ja tulemus oli selge. Ebaselge oli vaid arvu 168 esitamine tabloom, see on tekitanud mõningast segadust. Kui tegemist oli mingi arusaamatusega, saab president ise selgitada, mida ta silmas pidas, kui ta järgmine kord teie ette astub.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Minu nimi on Senyszyn.

Need selgitused on kõigest hoolimata täiesti ebarahuldavad, sest enne hääletust öeldi meile, et vastuhääled ja erapooletud loetakse üle koos, mis on kooskõlas kvalifitseeritud häälteenamuse nõudega. Mida „kvalifitseeritud häälteenamus” siis lõppude lõpuks tähendab? See tähendab, et poolthääli peab olema rohkem kui vastuhääli ja erapooletuid kokku. Antud juhul puudub igasugune selgus selles, milline oli hääletustulemus. Härra Buzek ütles, et poolthääli oli 334, vastuhääli 287 ja 168 parlamendiliiget jäid erapooletuks. Seoses sellega näib tõepoolest, nagu oleks hääletanud 789 inimest, ning nüüdsed selgitused selle kohta, et osa hääli ei lähe arvesse, võivad tähendada, et nendest 334 poolthäälest ei lähe samuti mõned arvesse.

See on täiesti vastuvõetamatu olukord, lähtudes määratlusest, mis kehtib enamikus riikides. Ma ei usu, et Euroopa Parlamendis peaks see teistsugune olema. „Kvalifitseeritud häälteenamus” või „absoluutne enamust” tähendab, et poolthääli on rohkem kui vastuhääli ja erapooletuid. Antud juhul ei olnud kindlasti tegemist sellise olukorraga, sest häälte arv oli vale. See tähendab, et hääletusmasin ei töötanud korralikult ja hääletust tuleb igal juhul korrata.

Nicole Sinclair (NI). – Austatud juhataja! Kui te lubate, siis mul on tegelikult kaks kodukorda puudutavat märkust. Esimene on asepresidendi hääletuse kohta. Mitte mingil juhul ei ole see usaldusväärne hääletus. Meile anti eksitavaid juhiseid. Siin reas üritasime me hääletada vastu, kuid masinad ei lasknud meil seda teha. Püüdsime teha kodukorda puudutavaid märkusi, mida sel ajal teha ei lubatud. Seega nõuan hääletuse kordamist hääletussedelitega või otsese jah-erapooletu-ei-hääletusega, mille tulemused avaldatakse usaldusväärsetl. Selliste inimeste nimel nagu mina, kes on selle institutsiooni suhtes kriitilised, ütlen: tõepoolest, suur aitäh teile! Te jätsite oma värava kaitseta ja me kritiseerime seda veel palju. Suur tänu teile!

Minu teine märkus puudutab keeldumist lubada mul selgitada Tremopoulose raporti hääletust. See oli nimeline hääletus läbipaistvuse kohta ja ma hääletasin selle vastu. Nüüd ei anta mulle võimalust selgitada, miks ma selle vastu hääletasin, kuid minu valijaskonnale näib, et ma hääletasin läbipaistvuse vastu. Tahan selgitada, miks ma andsin sellele raportile oma vastuhääle. Kas ma tohin paluda luba anda sel teemal selgituse hääletuse kohta?

Juhataja. – Mis puudutab esimest märkust, siis töötajad olid kohal ja samuti oli kohal hääletust juhatanud president. Kui teil on probleeme, mis on seotud selle teema käsitlemisega, siis nendega tegeldakse.

Mis puudutab teist märkust, siis lihtsustatud menetluskorra alusel ei peeta arutelusid ega anta selgitust hääletuse kohta, kuid, proua Sinclair, te võite esitada selle kirjalikult, nii et palun kasutage seda võimalust.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Kuulasin teid ja pöörasin hoolikalt tähelepanu sellele, mida te rääkisite. Ütlesite, et 168 on kvalifitseeritud häälteenamuse künnis. Mina kuulsin seda või vähemalt tõlkes öeldi niimoodi. See on minu jaoks üsna uskumatu, sest kui see vastab tõele, siis peaksime ju kuidagiviisi lugema hääletuskünniseks poole nendest, kes andsid poolthääle.

Niisiis on kvalifitseeritud häälteenamus alati igal juhul olemas. See on ju ilmselge. Kuulen täna esimest korda, et 168 häält moodustab Euroopa Parlamendis kvalifitseeritud häälteenamuse. Võib-olla sain ma teist vahest aru, kuid kogu see menetlus tundub mulle läbinisti absurdne. See võib sobida valimiste puhul, kus osaleb mitu kandidaati, kuid kindlasti ei sobi see asepresidendi mandaadi pikendamise puhul.

Juhataja. – Arvu 168 arvutas häälteenamusena välja arvuti tegelikult antud häälte alusel.

Teate, ma ei ole mitte kunagi oma elus matemaatika eksamit sooritanud, nii et enam ma sellel teemal ei räägi.

Mário David (PPE). – Austatud juhataja! Just selles punktis nõustun ka mina seekord härra Gollnischiga, kuigi loodetavasti on see esimene ja viimane kord. Fakt on see, et kui hääletab 621 parlamendiliiget, siis peab häälteenamuse moodustama vähemalt 311 häält. Mul on tulemuse üle väga hea meel, sest meie kandidaat sai 334 häält, niisiis osutus ta valituks niikuinii. Kuid ma palun teil see viga parandada, sest kui see programm on arvutis, siis on see matemaatiliselt kindlasti vale.

Juhataja. – Oleme selle märkuse teadmiseks võtnud.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma ei saanud hääletusel oma vastuhäält anda, sest hääletusmasin näitas midagi vaid siis, kui olin vajutanud nuppu „jah” ja seejärel nuppu „erapooletu”. Palun kontrollige veel kord, kuidas see masin hääli kogub ja üle loeb, sest minu arvates ei olnud see veenev. Ma ei olnud ainus, kes selle avastas. Paljud teised parlamendiliikmed olid samas olukorras. Nad ei saanud vajutada nuppu „erapooletu” ega nuppu „ei”, vaid pidid selle asemel andma kõigepealt poolthääle. See muudab hääletamise üsna ohtlikuks. Sellest tulenevalt palun teil üle kontrollida, kuidas hääli loeti.

Juhataja. – Mul on tunne, et me ei kasuta seda süsteemi enam kunagi. Tulevikus kasutame sedeleid!

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Teeksin neile, kes siia veel jäänud on, ettepaneku, et me võiksime lõpetada edasise arutelu sellel teemal. On täiesti selge, et hääli oli 621. Asepresident sai 334 häält. See on häälteenamus, nii et liigume nüüd edasi. Kui inimesed kõigis 27 riigis meid praegu vaatavad, ei jää nende austusest Euroopa Parlamendi vastu just eriti palju järele. Meil on sellest teemast tõsisemaid probleeme, näiteks suur tööpuudus. Arutlegem teemadel, mis on olulised, ning ärge raisakem rohkem aega selle küsimuse arutamisele. Austatud juhataja, mina nõustun teie selgitusega ja samuti nõustun ma presidendi selgitusega. Nii et liigume edasi ja hakkame käsitlema olulisi teemasid.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Lugupeetud juhataja! Teen ettepaneku, et saatke oma selgitus, mis minu arvates oli arusaadav, e-posti teel kõikidele parlamendiliikmetele, sest pean kahetsusega tunnistama, et suur osa parlamendiliikmetest, keda läbipaistvuse, selguse ja demokraatia teema on alati ärevile ajanud, on kiirustanud lõunale. Ehk saavad nad sellest aru, kui saadate selle neile e-posti teel.

Juhataja. – Selle otsuse teeb president, kuid kindlasti esitan ma talle selle ettepaneku.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud asepresident, meie täiskogu istungid on avalikud ja see jätab meist väga halva mulje. Tahaksin lisada oma arvamuse selle kohta, millest enne räägiti. Ma ei soovi e-kirja. Selle asemel meeldiks mulle, kui selgitus esitatakse ametlikult Euroopa Parlamendi veebilehel, sest vähemalt üks avaldus peab olema vale. Künnis ei saanud olla 168. Kui anti 621 häält, siis pidi künnis olema 310, kui ma olen asjadest õigesti aru saanud. Seega palun ma kirjaliku selgituse avaldamist veebilehel, et ka iga kodanik sellest aru saaks. Võttes arvesse suurt hulka inimesi, kes meid vaatasid, oleme jättnud endast tõepoolest ülimalt halva mulje.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Et president Buzeki selgitused hääletuse korra kohta olid segased ja vastuolulised ning mõned hääletusmasinad ei töötanud, leian ma, et hääletuse kordamine tagaks läbipaistvuse ja õiguspärase tulemuse. Nagu üks kolleeg mainis, vaatavad meid 27 riigi kodanikud. Minu arvates peame oma valijatele näitama, et tegutseme läbipaistvalt ja ausameelselt.

On kahetsusväärne, et ajal, mil väga paljud parlamendiliikmed vaidlustavad hääletuse läbiviimise meetodi, on tagasi lükatud ettepanek korrata hääletust tavapärastes tingimustes, mis näitab, et kõiki parlamendiliikmeid ei kohelda õiglaselt.

Seepärast peab teie tõekspidamine, presidendi tõekspidamine ja nende kolleegide tõekspidamine, kes kinnitasid, et need hääled tõepoolest anti, olema meie kõigi tõekspidamine – see peab olema Euroopa Liidu iga liikme tõekspidamine.

8. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Seán Kelly (A7-0190/010)

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Ma olin väga rõõmus, kuid mitte üllatunud nende ülekaalukate poolthääle üle, mis on Rahvusvahelist Iirimaa Fondi käsitlevate arutelude vältel pidevalt olemas olnud. Loomulikult on EL olnud üks IFI põhilisi toetajaid alates selle loomisest 1986. aastal, mil Londoni ja Dublini valitsused selle asutasid, et edendada majanduslikku ja sotsiaalset arengut 12 krahvkonnas mõlemal pool piiri.

(GA) Fondile on toetusena eraldatud enam kui 800 miljonit eurot ja kui võtta arvesse mitmekordistavat mõju, võib investeeringu suuruseks lugeda rohkem kui kaks miljardit eurot.

Ka mina olen pärit piirialalt ja esindan seda ning seega mõistan ma väga hästi, milline osa on Rahvusvahelisel Iirimaa Fondil rahuprotsessis.

Rahvusvahelise Iirimaa Fondi abiga on otseselt loodud enam kui 40 000 töökohta ja kaudselt 16 000 töökohta ning tänu sellele on tekkinud töövõimalused majanduslikult ebasoodsas olukorras olevas piirkonnas.

Kokkuvõtteks soovin öelda, et kuigi kokku on lepitud sulgemisstrateegias, mille alusel lõpetatakse IFI töö selle aasta lõpus, leian, et selle tänuväärse ja tõhusa programmi pikendamist tuleks igati kaaluda. Täna teid leplikkuse eest.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Hääletasin algatuse poolt, sest selle peamine eesmärk on jätkata rahuprotsessi ja leppimise toetamist Põhja-Iirimaa ja Iirimaa piirialadel, et soodustada leppimist ja sidemete loomist enim lõhestunud kogukondade vahel ning jätkata eurooplastena väärtuste ja inimõiguste kaitsmist.

Meie Euskadis ehk Baskimaal kannatame ikka veel terroristide vägivald all ning ootame, et Euskadi Ta Askatasuna (ETA) võtaks kuulda appikarjet baski ühiskonnalt, kes on väsinud kannatamisest ja palub tal vägivaldast lõplikult loobuda. Me ootame avaldust püsiva relvarahu kohta. Neis oludes ootan ma Euroopa Liidult Baskimaa suhtes samasugust solidaarsust ja ennastalgavat toetust, et saavutada rahu ja leppimine, mida me taga igatseme.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Ühelgi riigil pole olnud nii ebasoodsad võimalused väljapäästmiseks kui Iirimaaal ning ühegi riigi rahvast ei ole nii koheldud nagu iirlasi. Iiri rahandusminister Brian Lenihan on teinud kõik õiged otsused. Iga Iiri riigiteenistuja alates peaministri kuni madalaima taseme teenistujani ning isegi töötushüvitise saajad on püksirihma pingutanud ja nende sissetulekut on palju kärbitud. Nüüd aga näevad nad, et kui nad poleks teinud ühtki neist valusatest otsustest – kui nad oleksid raha lihtsalt edasi kulutanud –, oleks neid ehk välja päästetud nagu kreeklasi. Veelgi hullem on neil nüüd teada saada, et nad on kohustatud Kreeka päästmises osalema. Tegelikult ei ole asi ainult selles, vaid nad on avastanud, et Iirimaa maksab ühe elaniku kohta suuremaid summasid kui enamik teisi euroala liikmeid.

Iga normaalne majandusteadlane ütleks, et sellisel ajal on vaja lubada mõnel euroala riigil võtta jälle kasutusele omavääring, see devalveerida ja võita aega, et turule naasta. Selle asemel mõistame Lõuna-Euroopa rahvad aastatepikkusesse vaesusesse ja deflatsiooni ning koormame Põhja-Euroopa maksumaksjaid tohutu võlga – seda kõike selleks, et päästa mõne inimese au. Kindlasti on nende inimeste au kõige kallim pärast Trooja Helenat, kelle pärast asusid lahingusse tuhat laeva!

James Nicholson (ECR). – Austatud juhataja! Mul ei olnud kavas anda sellel teemal selgitust hääletuse kohta, kuid oma sõnavõttus viitas raportöör ainult doktor Paisley ja härra Adamsile, öeldes, et nemad töid Põhja-Iirimaaale rahu. Härra Adams ja doktor Paisley võisid tuua küll palju asju, kuid rahu see küll ei olnud. Paljud võivad pretendeerida Põhja-Iirimaa rahutooja nimetusele, kuid tegelikult võtsid Põhja-Iirimaaale rahu toomise põhiraskuse enda kanda David Trimble ja John Hume. Loodetavasti saab raportöör tulevikus oma faktid paika. Nemad tegid minevikus ära kogu raske töö.

Lubage mul selgelt öelda, et ma andsin täna poolthääle, sest minu veendumust mööda vajame me praegu Põhja-Iirimaaal ikka veel toetust saavutatud hoidmiseks. Mingil juhul ei saa olla kindel, et rahu kestab edasi, sest mõlemal poolel on ikka veel neid, kes püüavad tehtud edusamme hävitada – me nägime hiljuti nende esiletõusu.

Euroopa Parlamendi asepresidendi valimine

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Mina olin nende 334 Euroopa Parlamendi liikme hulgas, kes toetasid pastor Tőkési asumist Euroopa Parlamendi asepresidendi kohale. Tema on minu noorpõlve kangelane. Töötades 1989. aastal ajakirjanikuna Solidaarsuse heaks ja sattudes Nicolae Ceaușescu kuritegeliku julgeolekuteenistuse Securitate tule alla, tegin ma reportaaži Rumeenia revolutsioonist, mis sai alguse Timișoaras 16. detsembril 1989. aastal László Tőkési peetud kõnega.

Kuid mind kurvastab, et täna on temast saanud ohver – kõigepealt arvutivõtte tõttu, mille tagajärjel arvutati 168 häält välja valesti, ja siis seetõttu, et menetlust juhtinud isik lisas need 168 häält kogusummale, ning see on põhjustanud üldise sõnasõja. Kui inimesed hakkavad kahtlema, kas László Tőkés valiti Euroopa Parlamendi asepresidendiks õiguspäraselt, siis mina pooldan hääletuse kordamist. Olen kindel, et uus tulemus on veel parem. Keegi ei tohi seada küsimuse alla nii silmapaistva inimese mandaati Euroopa Parlamendis. Niisiis leian, et kui keegi kavatab sel teemal kahtlusi, siis on hääletuse kordamine härra Tőkési enda huvides.

Raport: Marian-Jean Marinescu (A7-016/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Mina hääletasin kolleeg Marinescu raporti poolt – kasutan ühtlasi võimalust teda tänada –, sest usun, et nüüdisaegne ja tõhus kaubavedu ei ole mitte ainult konkurentsivõime, vaid ka Euroopa äriühingute ellujäämise põhieeldus. Lisaks toetan täielikult raportööri soovi lisada teksti uuesti teatud lõigud, mille Euroopa Parlament ise esimesel lugemisel heaks kiitis.

Raport: David Martin (A7-0043/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kui hakkasime täna hääletama, puutusime kokku menetlusega, mida me ei ole Euroopa Parlamendis tegelikult kunagi varem kasutanud – see oli menetlus, mille käigus registreeriti ainult poolthääled. Austatud juhataja! Ma julgen arvata, et see oli vaid aja küsimus. Tegemist on ju täpselt selle meetodiga, mida EL on järjestikuste rahvahääletuste korral kasutanud.

Euroopa põhiseadus või Lissaboni leping lükati referendumitel järjepidevalt tagasi – selle vastu oli 54% Prantsuse valijatest, 62% Hollandi valijatest ja 53% Iiri valijatest. Iga kord reageeriti nii, et liigume sellest hoolimata edasi, eirame inimeste vastuväiteid ja kuulame ainult pooldavaid arvamusi, isegi kui rahvas väljendas oma vastuseisu. Nüüd oleme selle meetodi omaks võtnud või reegliliselt muutnud ka Euroopa Parlamendi menetlustes. Oleme muutnud võimatuks selle, et inimesed saaksid väljendada oma erinevat arvamust asjast. Tunnen kiusatust kasutada seda vana hüüdlause: milline osa sõnast „ei” on teile arusaamatu?

Syed Kamall (ECR). – Lugupeetud juhataja! Vaadates täna seda raportit kodukorra kohta ja selle kohandamise kohta Lissaboni lepinguga, on huvitav täheldada, et paljude parlamendiliikmete endiga rääkides selgub, et isegi nemad ei tea päris täpselt, mida Lissaboni leping tegelikult sisaldab ja kuidas see mõjutab meie valijate igapäevaelu.

Võtame näiteks Kreeka päästmise juhtumi. Kui te mõtlete selle peale, mille üle nõukogus arutleti, siis oli see Lissaboni lepingu artikkel 122, mis peaks käsitlema solidaarsust: kui mõnel liikmesriigil tekib raskusi teatud toodetega varustamisel, näiteks energeetika valdkonnas, või kui mõni liikmesriik on raskustes või kui tal on oht sattuda suurtesse raskustesse, mida põhjustavad loodusõnnetused, tegutsetakse solidaarsuse vaimus. Seda esitatakse nüüd liikmesriikidele – olgu nad euroala liikmed või mitte – ettekäändena, et päästa riik, mis on sattunud plindrisse enda süül, mitte erandlike asjaolude tõttu.

Peaksime oma valijatele täiesti selgelt ütlema, mida Lissaboni leping nende jaoks tähendab. Kas see tähendab maksumaksjate raha kasutamist nende riikide päästmiseks, kes ei tule ise oma asjadega toime?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi erakordne anne tuleb eriti hästi esile kodukorra reformimisel, mille eesmärk on alati vähendada vähemuse või alamrassi ehk *Untermenschen*'i, mida me ju mõningal määral oleme, õigusi. Viimasel aastal oleme jalge alla sõtkunud korra, mille alusel võivad fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed kodukorra artikli 24 järgi oma esindaja määrata.

Lugupeetud juhataja! Märkuses, mis – ma väga vabandan – oli üks rumalamaid, mida ma olen oma parlamenditöö jooksul kuulnud –, väitsite, et seda ei saa teha, sest teie poliitilised vaated erinevad minu omadest. See on tõsi. Mina olen fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliige põhimõtte pärast, kuid teie olite fraktsioonilise kuuluvuseta üksnes sellepärast, et teie sõbrad reetsid teid.

Kuid, juhataja, oli olemas vähemalt üks viis selle vaidluse lahendamiseks, ja see oli hääletus. Demokraatias on hääletus tavapärase menetlus. Aga ei – nüüd hakkab fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindajaid valima Euroopa Parlamendi president. See on järjekordne naljanumber.

Härra Martin oli tõepoolest see, kes koos kahe peamise fraktsiooni esindajatega selle idee peale tuli ja seda kavandas. Lisaks meenutab see mulle eelmisi kodukorra muudatusettepanekuid, mille taga oli Richard Corbett, kuigi tema on nüüdseks unustuse hõlma vajunud, sest sai Euroopa Parlamendi valimistel õnneks lüüa minu sõbralt Nick Griffinit.

Philip Claeys (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Martini raporti muudatusettepanekus 86 on sätestatud, et otsust fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindaja kohta esimeeste konverentsil ei tee mitte fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed ise, vaid parlamendi president. Seda on põhjendatud üksmeele puudumisega fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete hulgas. Ma ei saa aru, milles probleem on. Kui valitakse parlamendi presidenti, ei ole ju parlamendis samamoodi üksmeelt, just sellepärast toimuvad meil demokraatlikud valimised. Fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindaja peab olema esindaja ja sellest tulenevalt on parim meetod korraldada valimised.

Euroopa Parlament hakkab ennast näitama mingisuguse Miki-Hiire parlamendina, kus parlamendi president otsustab ise, kes on mõne tema oponendi esindaja. Samuti ei saa ma aru, mille põhjal see otsus tehakse. Kas see põhineb esindavusel? Või on selle aluseks isiklik eelistus või sõprussuhe teatud fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmega? Milliseid kriteeriume hakkab president kasutama, et teha otsus fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindaja kohta? Oleksin tahtnud, et president oleks selle kohta enne hääletust avalduse teinud, kuid kahjuks ei olnud meil õigust seda kuulda.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Kogu lugupidamise juures teie ja selle institutsiooni vastu peaks arutus kodukorra kohandamise kohta Lissaboni lepinguga mainima ära ka kodukorra ühe puuduse, mis on muutunud võimalikuks niisuguse hääletuse läbiviimise ja niisuguse tulemuse saamise nagu härra Tókési valimisel asepresidendiks.

Ma ei mõista, kuidas istungi juhatajad saavad vaidlustatud hääletusega ja seega vaidlustatud hääletustulemusega nõustuda, ning ma tunnen kaasa kõikidele oma kolleegidele, kellel on kahtlusi, kas nende hääled loeti õigesti üle. Selle taustal leian, et Euroopa Liit ja Euroopa Parlament peaksid tegutsema läbipaistvalt ja selgelt. Kui mõni parlamendiliige leiab, et hääletusseadmed on arvestanud antud hääli erinevalt, ja kui neil ei ole olnud võimalust seda oma kuvarilt kontrollida, siis jääbki see hääletus vastuoluliseks.

Sellest vaatenurgast usun, et hääletuse juurde tagasi tulemine ja selle kordamine on härra Tókési huvides ja Euroopa Parlamendi usaldusväärse huvides, et tulevikus ei oleks seoses Euroopa Parlamendi asepresidendi valimisega mingeid kahtlusi.

Raport: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0183/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Kreekas leviv vähktõbi ajab siirdeid üle Vahemere. Sel nädalal lugesime, et Euroopa Komisjon teeb ettevalmistusi Hispaania päästmiseks ja Euroopa Ülemkogu eesistuja Herman Van Rompuy tunnistas ausalt, et seekord oleks 750 miljardi euro suurune summa, mis on erakorralisse päästefondi juba eraldatud, täiesti ebapiisav.

Et kasvaja areneb edasi, siis selle asemel, et kaaluda selle äralõikamist, on meie juhid otsustanud pikaajalise keemiaravi kasuks, mis on kallis ja piinarikas ning mille tulemus ei ole teada. Pean selle all silmas, et nad püüavad luua masinavärki, mida härra Van Rompuy nimetab majanduse juhtimiseks ja mida tema eelkäija nimetas fiskaalseks föderalismiks: see tähendab maksude ühtlustamist, finantstehingute maksu kehtestamist ning Euroopa võlaagentuuri või Euroopa Valuutafondi loomist. Kõikide nende masinavärkide eesmärk on kanda raha ühest kohast teise, et oma projekti käigus hoida, kuigi samas oleks loomulikult palju lihtsam vabastada maksumaksjad riikide päästmiseks kaasnevast koormusest ja pakkuda kannatada saanud majandusega riikidele suurt stiimulit sellega, et neil lubatakse väering devalveerida, mis võimaldaks neil turule naasta. Meie inimesed peavad maksma ikka väga kõrget hinda, et eliidi eneseimetlust rahuldada!

Raport: Michael Cashman (A7-0165/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Aastatuhande tippkohtumisel aastal 2000 uuendasid rikkaimad riigid, sealhulgas Euroopa Liidu riigid, oma lubadust täita aastaks 2015 teatud konkreetset eesmärgid: vähendada näljahäda ja vaesust, parandada haridussüsteeme ja tervishoidu ning kaitsta keskkonda arengumaades.

Ligikaudu kümme aastat hiljem usume, et Euroopa kui peamine rahvusvaheline arenguabi andja peab nüüd rohkem kui kunagi varem saama selles endale juhtpositsiooni. Ei ole mingit kahtlust, et viimaste aastate jooksul on arenguabi suurenemine aidanud miljonite elanike kannatusi leevendada. On küll tõsi, et abistamine on pannud asjad õiges suunas liikuma, kuid veel on väga palju ära teha ning seda eriti põhjusel, et praegune rahvusvaheline kriis sunnib paljusid liikmesriike vähendama nende riikide abistamiseks suunatavaid eelarvelisi summasid.

Lugupeetud juhataja! Hääletasin selle raporti poolt, sest usun, et praegusel ajal tuleb meil otsida uuenduslikke rahastamismehhanisme. ELi liikmesriigid peavad hakkama tõsiselt suhtuma poliitilisse strateegilisse partnerlusse nende riikidega. See tähendab, et kõik partnerid peavad näitama uuenenud poliitilist tahet täita esmatähtsad eesmärgid, mis on endiselt poliitikavaldkondade sidusus arenguga, toimetulek kliimamuutuste ja globaalse kriisiga, valitsemine ja õigused, õigus toidule ja arengumaade haridus. Austatud juhataja, see jääb meie kõige tähtsamaks ülesandeks.

Sonia Alfano (ALDE), – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mina hääletasin Cashmani raporti poolt, sest usun, et vähemarenenud riikides, eelkõige Aafrika riikides elavatele inimestele antud lubadustest kinnipidamine ja nende täitmine on Euroopa Parlamendi ja Euroopa institutsioonide kohus.

Me ei saa astuda aastasse 2015 avastusega, et meie kaheksa endale püstitatud eesmärki on jäänud saavutamata, sest aastatuhande arengueesmärkide saavutamise taga või nende protsentide taga – ärgem unustagem seda – on miljardeid inimesi, kes kannatavad ja kellel ei ole võimalik elada inimväärtetes tingimustes.

Euroopa Liit peab andma eeskuju ja olema arenguabi valdkonnas eestvedaja. Valitsemissektori võla kustutamine ning suurem tahe tagada, et abi rakendatakse kasulikult, on selle solidaarsusel põhineva projekti üks põhipunkte ning meil tuleb endale teadvustada, et selle elluviimist ei saa edasi lükata, ilma et ohverdataks veel enam inimesi.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Euroopa Parlamendi asepresidendi valimine

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Et Euroopa Parlamendi asepresident Pal Schmitt valiti hiljuti uue Ungari parlamendi esimeheks, pidime kolleegidega valima uue asepresidendi. Kuna Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ungarlasest liige László Tőkés vastab kõikidele kriteeriumidele, mis on sellise ametikoha täitmiseks vajalikud (ausus, pühendumus, Euroopa ülesehitamise toetamine), hääletasin ma tema kandidatuuri poolt.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) László Tőkési määramine Euroopa Parlamendi asepresidendiks on solvang Rumeeniale, sest selle kolleegi avaldused on olnud šovinistliku alatooniga. Tegelikult põhjustab tema valimine nimetatud ametikohale isegi suuremat muret sellepärast, et see tuleneb kahtlasest hääletuse läbiviimise korrast. Euroopa Parlamendis, mis on Euroopa kodanike ees vastutav kogu, ei tohiks inimest niiviisi ametisse määrata. Aga kuna tegu oli juba tehtud, oleks meile meeldinud, kui hääletus oleks viidud läbi tingimustes, mis oleks täielikult kooskõlas tavamenetlusega. Et seda ei tehtud, mõjutab asepresidendi valimine Euroopa Parlamendi mainet, eelkõige Rumeenias, kus üldsus on sellest küsimusest otseselt huvitatud. Sellises olukorras ei ole eriti oluline, kas László Tőkés hakkab uuel ametikohal oma tööd hästi tegema. Oluline on hoopis see, et tüht Euroopa rahvast on rängalt solvatud.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), kirjalikult. – Tänane hääletus László Tőkési valimiseks Euroopa Parlamendi asepresidendi ametikohale oli häbiväärne. Esiteks olid presidendi selgitused hääletuse viisi kohta ühtaegu segased ja vastuolulised. Selle tagajärjel ei teadnud keegi täpselt, kuidas tegutseda. Teiseks oli huvitav see, et hääletusmasin ei töötanud korralikult mitmel Rumeenia parlamendiliikmel, kes kavatsesid vastu hääletada. Kolmandaks toimus hääletus ikkagi ja president jättis kogu asja õhku rippuma ning lahkus saalist. Neljandaks on tagasi lükatud saalist esitatud mõistlik palve hääletust tavapärestes tingimustes korrata. Viiendaks tehti samamoodi teatega selle kohta, et hääli oli rohkem kui kohalviibivaid parlamendiliikmeid. Kuuendaks öeldi meile selle asemel lihtsalt, et hääletus on niikuinii kehtivaks tunnistatud. Seitsmendaks ei osanud kõigele vaatamata keegi selgitada, kuidas saab 168 häält moodustada kvalifitseeritud häälteenamuse parlamendis, kus on 751 liiget!

Tegelikult on Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon seeläbi kogu parlamendile oma tahet peale surunud. Mul on sellest kahju, sest kindlasti suudavad nad paremini tegutseda, ja samamoodi väärime paremat meie, teised parlamendiliikmed.

Raport: Barbara Matera (A7-0180/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Olles poliitiliselt solidaarne oma sõpradega Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist, andsin poolthääle Itaalia kolleegi Barbara Matera (PPE, IT) raportile, milles on käsitatud ettepanekut võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta ligikaudu 6,6 miljoni euro suuruse summa ulatuses, et abistada Hispaaniat, mis on silmitsi koondamistega mittemetalsetest mineraalidest toodete sektoris. Seadmata põhimõtteliselt kahtluse alla Euroopa Komisjoni analüüsi, mis põhineb Hispaania Kuningriigi esitatud andmetel, on minu arvates siiski imelik, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond tuleks kasutusele võtta millekski, mida võib nimetada pelgalt Hispaania kinnisvaramulli lõhkemise tagajärjeks. Tegelikult on välja antud ehituslubade arvu ning sellest tulenevalt plaatide, keraamika ning mittemetalsetest mineraalidest toodete tarbimise languse taga hoopis hüpoteklaenude arvu vähenemine. Millises suunas me sedalaadi põhjendustega läheme? Kas me saame tõepoolest väita, et tegemist on globaliseerumisega kohanemisega? Samuti leian, et rohkem kui 400 000 euro suurused halduskulud on ebaproportsionaalsed isegi juhul, kui selle suure summa põhjuseks paistab olevat 60 000 eurot maksnud uurimus, mille hind näib olevat ülemäära kõrge. Jätkub...

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Äsjase majandus- ja finantskriisi üks kahjulikumaid tagajärgi on tööpuuduse kasv. Suurenev ebastabiilsus turul on halvendanud veelgi paljude ettevõtete olukorda, mille suutlikkus globaliseerumisega kohaneda on kehvem. Antud juhul on selle mõju tõttu kannatada saanud 181 ettevõtet Comunidad Valenciana piirkonnas. Hispaania on fondi kasutuselevõtmise taotluse kohta esitanud rahuldava põhjenduse ja ma usun, et seda tuleks toetada.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvan, et eriabi on iseäranis oluline töötajate jaoks, keda on koondatud või keda on mõjutanud praegune üleilmne majanduskeskkond, nagu on toimunud antud juhul, kui Hispaanias Valencia piirkonnas koondati 181 ettevõttes 2425 inimest. Abi kasutamine selleks, et neid töötajaid ümber õpetada ja uuesti tööturule integreerida, pole ülioluline mitte ainult selleks, et majandus kosuks, vaid ka sotsiaalse stabiilsuse seisukohalt. Seepärast hääletan ma selle resolutsiooni poolt. Tahaksin korrata komisjoni soovitusi, et Euroopa Sotsiaalfondist ei tohiks rahalisi vahendeid ümber paigutada selleks, et maksta toetust Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist. Nende fondide eesmärgid on erinevad ja üksteist täiendavad ning neid ei saa üksteisega asendada. Et tegemist on erakorralise meetmega, peab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahastamine olema sõltumatu ning on suur viga eraldada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist toetust, mis on ettenägematuteks asjaoludeks mõeldud meede, Euroopa Sotsiaalfondi või mõne muu struktuurifondi arvelt.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Hispaania esitas 2. septembril 2009 taotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist rahalise toetuse saamiseks seoses töötajatega, kes koondati 181 ettevõttest, mis tegelesid muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmisega Hispaania NUTS II piirkonnas (Comunidad Valenciana). Usun, et taotlus vastab rahalise toetuse määramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seega nõustusin ma selle raportiga ja komisjoni ettepanekuga eraldada 6 598 735 eurot, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahaga toetatakse vaid meetmeid, mis aitavad koondatud inimestel tööturule uuesti integreeruda, ning fondist saadav raha loob koondatud töötajatele tingimused alaliste või ajutiste töökohtade leidmiseks, kutseõppeprogrammides osalemiseks ja selliste teadmiste omandamiseks, mis on vajalikud tööturu vajaduste täitmiseks, tegevusloa saamiseks või füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamiseks. Ka Leedu on sellest fondist juba toetust saanud.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Andsin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist käsitlevatele raportitele oma poolthääle, sest minu arvates on ülioluline rõhutada selle fondi tähtsust.

See instrument loodi selleks, et pakkuda tööturu toetusmeetmeid, mis on mõeldud üksnes nende töötajate aitamiseks, kes on koondatud maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ning selleks, et aidata neil uuesti tööturule integreeruda.

Tegemist on ülimalt kasuliku meetmega, mida on 2007. aastast siiani taotlenud 17 liikmesriiki 55 korral, et toetada 52 334 koondatud töötajat, ning neile on eraldatud kokku 271,9 miljonit eurot.

Niisiis näitab meie valduses olevate andmete analüüs, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist on iga koondatud töötaja kohta kasutusele võetud 5195 eurot. Seda summat on tegelikkuses kasutatud selleks, et võtta kasutusele individuaalsete teenuste paketid, mis on töötatud välja just asjaomaste töötajate uuesti integreerimiseks tööturule.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Kuna hoolin globaliseerumise ohvriks toodud Hispaania töötajatest Valencias, jään ma erapooletuks. Arvestades olukorda, millesse Euroopa Liidu põhjustatud neoliberaalse poliitika mõju on neid asetanud, võib näida, et vastuhääle andmine sellele sandirahale, mida Euroopa eliit on pidanud sobivaks neile pakkuda, on täiesti õigustatud. Siiski võib see vähenegi, mida nad saavad, nende kannatusi leevendada. See aga ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi lähenemisviisi talutavamaks. Sellega toetatakse äritegevuse ümberpaigutamist Marokosse ja Alžeeriasse, mis on juba praegu toimumas, ning kiidetakse heaks rikkurite vahekasu. Puhas südametunnistus tuleb eurokraatlikule origarhiale odavalt kätte.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond moodustab sellest ühe osa. See toetus on hädavajalik, et aidata globaliseerumise tõttu töötuks jäänud inimesi ja äritegevuse ümberpaigutamise ohvreid. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevuse mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid eri riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on sageli kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on sattunud ettevõtete ümberpaigutamise ohvriteks, ning fond aitab väga palju lihtsustada nende edaspidist asumist uuele töökohale. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi on varem kasutanud teised ELi liikmesriigid ja nüüd antakse sellest samasugust abi Hispaaniale, Valencialle, seal hiljuti tekkinud olukorra tõttu, mille käigus koondati muude mittemetalletest mineraalidest toodete tootmisega tegelevast 181 ettevõttest enam kui 2400 töötajat. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis käsitletakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Hispaanias asuva Valencia piirkonna abistamiseks (6 598 735 euro ulatuses) pärast 2425 inimese koondamist 181 ettevõttes, mis tegelevad muude mittemetalletest mineraalidest toodete tootmisega. Raha läheb otse asjaomastele töötajatele. Eelarvekomisjonis võeti raport vastu vaidlusteta. Täiskogu istungil toetasime seda ka meie, rohelised.

Raport: Barbara Matera (A7-0181/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Olles solidaarne Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ja lirimaaga ning võttes aluseks hea Itaalia kolleegi Barbara Matera raporti, andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta ligikaudu 2,7 miljoni euro suuruse summa ulatuses, et abistada lirimaad, mis on silmitsi koondamisega kristallitootmise sektoris. Enamik 600 koondamisjuhust on seotud ettevõttega Waterford Crystal. Seadmata kahtluse alla Euroopa Komisjoni analüüsi, on minu arvates siiski imelik, et ettevõtte, mis on olnud raskustes 2005. aastast saadik, saab põhjustada vajaduse globaliseerumisega kohaneda. 2005. aastal teatas ettevõtte Dungarvani tehase sulgemisest, et koondada kogu tegevus Kilkenny Waterfordi linnas asuvasse põhitehasesse, mis andis tööd 1000 inimesele. See liigutus tõi kaasa peaaegu 500 töötaja lahkumise Dungarvanist. Pärast tehase sulgemist 30. jaanuaril 2009. aastal korraldasid endised töötajad ja nende perekonnad meeleavaldusi, mis lõppesid 2009. aasta märtsis pärast kokkuleppe sõlmimist töötajatega ja kümne miljoni euro tasumist (allikas: Wikipedia). Kas see on kohanemine globaliseerumisega?

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Mul on siiralt hea meel Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist eraldatava toetuse üle, mis jaotatakse Waterford Crystal ja selle abiettevõtete endistele töötajatele. Fond loodi selleks, et aidata ülemaailmses kaubandusvõrgustikus toimunud struktuurimuutuste tagajärjel kannatada saanud töötajaid, ja see on kohaliku kogukonna jaoks väga oluline, sest tööstusettevõtte Waterford Crystal oli selle tähtis osa.

Kuna see tööstusettevõtte oli piirkonna jaoks keskse tähtsusega, sest paljud kohalikud oskustöölised töötasid klaasitööstuses ja abiettevõtetes, ning kuna see sektor oli Waterfordi piirkonna identiteedi jaoks eluliselt tähtis, on see toetus suureks abiks töötajatele ja nende perekondadele ning soodustab muude töövõimaluste pakkumist töötajatele.

Kohalikul tasandil tuleb kehtestada kooskõlastamismeetmed, et tagada toetuse õige jaotamine. Et muude töötajatega võrreldes on tegemist vanema tööjõuga ning nad tegid häid tööoskusi nõudvat tööd, tuleb tagada toetuse kasutamine täiendusõppe ja -koolituse pakkumiseks, ettevõtluse edendamiseks ja selleks, et parandada juurdepääsu tööturule.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liit on Rahvusvahelise Lirimaad Fondi põhiline abiandja, kellelt on pärit ligikaudu 57% selle igaaastastest toetustest.

Seepärast tunnustan Euroopa Ühenduse rolli majandus- ja sotsiaalabi andmisel lirimaale, et toetada rahu ja leppimist.

Praegune toetusperiood hakkab lõppema, kuid on oluline, et Euroopa Ühendus jätkaks Rahvusvahelise Iirimaa Fondi toetamist, liikudes sildade ehitamise, kogukondade loimimise ja arengu soodustamise poole Iirimaa kahe osa neis piirkondades, mis on viimaste aastate ebastabiilsuse tõttu kõige rängemalt kannatada saanud.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Ma rõõmustan kogu südamest otsuse üle võtta kasutusele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, et aidata Waterford Crystalit töötajaid. Ülemaailmne majanduskriis ning maailmakaubanduses toimunud olulised muutused on põhjustanud paljude töötajate koondamise Iirimaa ja kogu Euroopas. Kutsun Iirimaa valitsust üles kiirete tegudele, et tagada nende vahendite viivitamatu ja tõhus kasutamine töötajate individuaalse ümberõppe ja haridusega seotud vajaduste täitmiseks. Selle fondi kasutamise aeg on piiratud ning vajalike teenuste osutamisel ei tohi aega kaotada. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlev määrus tuleb läbi vaadata, et tagada suurem paindlikkus eraldatud vahendite kasutamisel, eriti ajalise mõttes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Riik, mis ristiti kunagi Keldi tiigriks ja mis hooples silmapaistva kasvumääraga, on viimastel aastatel kannatanud kriisi ja globaliseerumise mõjude all. Need on puudutanud ka Iirimaa klaasitööstust ja praegu on peaaegu 600 töötajat olukorras, kus neil on abi vaja. Nõustun fondi kasutuselevõtmisega.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Võttes arvesse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärke, hääletan ma liri Vabariigis asuvast ettevõtte Waterford Crystal koondatud töötajatele abi andmise poolt. Abi suurus on enam kui 2,5 miljonit eurot ja see on ülioluline, et julgustada asjaomaseid töötajaid oma oskusi parandama, sest enamik neist on vanemad kui 45 aastat. Siiski soovin rõhutada silmatorkavaid erinevusi ja ebavõrdsust, mis on seoses Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondiga tekkinud. Põhjus on see, et liikmesriigid on olemasolevad vahendid korduvalt kasutamata jätnud ja sellel on otsene kahjulik mõju nendes riikides töötuks jäänutele, nagu on juhtunud Portugalis pankrottide arvu ja tööpuduse määra jätkuva kasvu tõttu.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Iirimaa esitas 7. augustil 2009 taotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamiseks seoses koondamisega ettevõttes Waterford Crystal ja kolme tema tarnija / tootmisahela järgmise etapi tootja juures. Usun, et taotlus vastab rahalise toetuse määramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Ma nõustusin selle raportiga ja komisjoni ettepanekuga eraldada 2 570 853 eurot, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahaga toetatakse vaid meetmeid, mis aitavad koondatud inimestel tööturule uuesti integreeruda, ning fondist saadav raha loob koondatud töötajatele tingimused alaliste või ajutiste töökohtade leidmiseks, kutseõppeprogrammides osalemiseks ja selliste teadmiste omandamiseks, mis on vajalikud tööturu vajaduste täitmiseks, tegevusloa saamiseks või füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamiseks. Ka Leedu on sellest fondist juba toetust saanud.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Kuna hoolin globaliseerumise ohvriks toodud töötajatest Iirimaa ettevõttes Waterford Crystal, jään ma erapooletuks. Arvestades olukorda, millesse Euroopa Liidu toetatud neoliberaalse poliitika mõju on neid pannud, võib näida, et vastuhääle andmine sellele sandirahale, mida Euroopa eliit on pidanud sobivaks neile pakkuda, on täiesti õigustatud. Siiski võib see väheneda, mida nad saavad, nende kannatusi leevendada. See aga ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi lähenemisviisi talutavamaks. Sellega toetatakse pankade praegusi spekulatsioone ja kiidetakse heaks vahekasu, mida USA fondid, näiteks KPS Capital Partners, Euroopa töötajate arvelt teenivad. Puhas südametunnistus tuleb eurokraatide kuningriigis odavalt kätte.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond moodustab sellest ühe osa. See toetus on hädavajalik, et aidata globaliseerumise tõttu töötuks jäänud inimesi ja äritegevuse ümberpaigutamise ohvreid. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevuse mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid eri riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on sageli kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on sattunud ettevõtete ümberpaigutamise ohvriteks, ning fond aitab väga palju lihtsustada nende edaspidist asumist uuele töökohale. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi on juba kasutanud teised ELi liikmesriigid, niisiis peaksime nüüd andma seda abi liri Vabariigile ning eriti klaasi- ja kristallitootmisega tegelevatele ettevõtetele. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis käsitletakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Iirimaa töötajate abistamiseks (2 570 853 euro ulatuses) pärast nende koondamist kristallitootmisega tegelevast ettevõtte Waterford Crystal ja selle kolme tarnija juures. Raha

läheb otse asjaomastele töötajatele. Eelarvekomisjonis võeti raport vastu vaidlusteta. Poolthääle andmisega probleeme ei olnud.

Raport: Barbara Matera (A7-0179/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjalikult. – Mul on hea meel otsuste üle võtta kasutusele rahaline abi koondatud töötajatele, kes kaotasid töö ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel, kolmel konkreetsel juhul – Hispaanias Valencia ja Castilla-La Mancha piirkondades ning Iirimaa kristallitootmisettevõttes Waterford Crystal. Toetuse kogusumma on nende juhtumite puhul 11 miljonit eurot ja see on mõeldud 3663-le koondatud töötajale. Kuigi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi toetus ei lahenda kõiki finants- ja majanduskriisi põhjustatud probleeme, soovitan ELi institutsioonidel hinnata taotlusi tõhusalt ja õigeaegselt ning liikmesriikidel selles fondis aktiivselt osaleda.

Minu koduriigis Leedus eraldati hiljuti rahalist abi töötajatele, kes olid kaotanud oma töö ehitus-, mööbli- ja rõivatootmisettevõtetes, ning samuti eraldati seda Snaigė tehase töötajatele Alytuse linnas. Nende hulgas, keda ülemaailmne finants- ja majanduskriis on eriti rängalt tabanud, on see toetus kõrgelt hinnatud.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Olles solidaarne Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooniga ning võttes aluseks Itaalia kolleegi Barbara Matera (PPE, IT) raporti, andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta ligikaudu 2 miljoni euro suuruse summa ulatuses, et abistada Hispaaniat, mis on silmitsi koondamistega puittoodete tootmise sektoris. Tegelikult põhjendab Hispaania Kuningriik oma taotlust põhimõttel, et majandus- ja finantskriis põhjustas maailmamajanduse järsu kokkuvarisemise, mis avaldas omakorda ränka mõju paljudele sektoritele, eriti aga nõudlusele ehitussektoris, ja seega ka puittoodete sektorile. Tõde seisneb aga selles, et kriisi põhjustas Hispaania kinnisvaramulli lõhkemine, ning raske on mõista, kuidas saab sellega põhjendada kohanemist globaliseerumisega... Kui vaatame, mida rahastatakse (näiteks 57 ettevõtlustoetust, millest igaüks on 3000 eurot – kokku 171 000 eurot –, 16 õpikoda koos tööpraktikaga, millest igaüks maksis 12 500 eurot – kokku 200 000 eurot –, ja nii edasi), siis kus on kohanemine globaliseerumisega? Jätkub...

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (FR) Suur hulk sektoreid ja ettevõtteid, mida kriis ja globaliseerumine on mõjutanud, tekitab paratamatult küsimusi, kas praegune Euroopa majandusmudel on elujõuline ja jätkusuutlik. Koondatud töötajatele abi andmise kasutegurit ei sea keegi kahtluse alla, kuid sama ei saa öelda püsiva asjade seisuga, mis kipub veelgi halvendama keerulisi olukordi, näiteks seda, mida on pidanud läbi elama Castilla-La Mancha metsatöölised ja korgikogujad.

Lisaks abi andmisele teatud ajavahemike järel peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid suutma edendada majanduskeskkonda, kus puuduvad tarbetud bürokraatlikud takistused ning kus soositakse ettevõtjaid ja tunnustatakse riski ja uuenduslikkust.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Võttes arvesse, et 36 puiduettevõtte sulgemine Hispaania piirkonnas Castilla-La Manchas üheksa kuu jooksul avaldas ülimalt negatiivset mõju ja selle tagajärjel kaotas töö 585 inimest, hääletasin mina selle poolt, et anda neile Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi. Olukord on veelgi keerulisem sellepärast, et nimetatud piirkond kannatab rahvastikukao all ja sealsel töajal puudub peaaegu igasugune väljaõpe millegi muu tegemiseks. Sellest tulenevalt tahan rõhutada vajadust pöörata erilist tähelepanu negatiivsele mõjule, mida praegune majanduskriis enamikule maapiirkondadele avaldab.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) 9. oktoobril 2009 esitas Hispaania komisjonile taotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutamise kohta kokku 1 950 000 euro ulatuses seoses 585 töötajaga, kes koondati 1. novembrist 2008 kuni 31. juulini 2009 kestnud üheksakuulise vaatlusperioodi jooksul 36 ettevõttest, mis tegelesid puidutöötlemise ning puit- ja korktoodete tootmisega, v.a mööbel, ning õlest ja punumismaterjalist toodete tootmisega Castilla-La Mancha piirkonnas. Nõustun komisjoni hinnanguga selle kohta, et taotlus vastab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitlevas määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele, ning komisjoni soovitusena eelarvepädevatele institutsioonidele selle kohta, et taotlus tuleks heaks kiita, sest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rahaga toetatakse vaid meetmeid, mis aitavad koondatud inimestel tööturule uuesti integreeruda, ning fondist saadav raha loob koondatud töötajatele tingimused alaliste või ajutiste töökohtade leidmiseks, kutseõppeprogrammides osalemiseks ja selliste teadmiste omandamiseks, mis on vajalikud tööturu vajaduste täitmiseks, tegevusloa saamiseks või füüsilisest isikust ettevõtjaks hakkamiseks. Ka Leedu on sellest fondist juba toetust saanud.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Kuna hoolin globaliseerumise all kannatanud Hispaania töötajatest Castilla-La Manchas, jään ma erapooletuks. Arvestades olukorda, millesse Euroopa Liidu toetatud neoliberaalse poliitika mõju on neid pannud, võib näida, et vastuhääle andmine sellele sandirahale, mida Euroopa eliit on pidanud sobivaks neile pakkuda, on täiesti õigustatud. Siiski võib see vähenegi, mida nad saavad, nende kannatusi leevendada. See aga ei muuda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi lähenemisviisi talutavamaks. Sellega toetatakse eluasemeturu ja selle kokkuvarisemisega seotud spekulatsioone ning kiidetakse heaks vahetaksu, mida pangad intressidelt teenivad. Puhas südametunnistus tuleb eurokraatlikele tüüritulede kergelt kätte.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond moodustab sellest ühe osa. See toetus on hädavajalik, et aidata globaliseerumise tõttu töötuks jäänud inimesi ja äritegevuse ümberpaigutamise ohvreid. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevuse mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid eri riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on sageli kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on sattunud ettevõtete ümberpaigutamise ohvriteks, ning fond aitab väga palju lihtsustada nende edaspidist asumist uuele töökohale. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi on varem kasutanud teised ELi liikmesriigid ja nüüd tuleks sellest anda samasugust abi Hispaaniale, Castilla-La Manchale, selle tõttu, et puit- ja korktoodete, v.a mööbel, ning õlest ja punumismaterjalist toodete tootmisega tegelevast 36 ettevõttest koondati 585 töötajat. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis käsitletakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist Hispaanias asuva Castilla-La Mancha piirkonna abistamiseks (1 950 000 euro ulatuses) pärast 585 inimese koondamist 36 ettevõttes, mis tegelevad puidutöötlemise, puit- ja korktoodete tootmisega, v.a mööbel, ning õlest ja punumismaterjalist toodete tootmisega. Raha läheb otse asjaomastele töötajatele. Eelarvekomisjonis võeti raport vastu vaidlusteta. Ka meie, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon, toetasime seda.

Raport: Barbara Matera (A7-0178/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Olles solidaarne Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooniga ning võttes aluseks Itaalia kolleegi Barbara Matera raporti, andsin poolthääle ettepanekule võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta 1,1 miljoni euro suuruse summa ulatuses, et rahastada tehnilist abi, mis on seotud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondiga. 2006. aasta Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva määruse artikli 8 lõike 1 kohaselt võib komisjoni algatusel kasutada tehnilise abi rahastamiseks igal aastal maksimaalselt 0,35% kättesaadavatest fondi vahenditest (500 miljonit eurot). See moodustab 1 750 000 eurot. Tehnilise abi rahastamiseks ei ole veel midagi eraldatud. Kui kahe koosoleku pidamine 27 eksperdiga (1 ekspert ühe liikmesriigi kohta) maksab 35 000 eurot ühe koosoleku kohta ehk kokku 70 000 eurot ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi käsitleva kahe seminari korraldamine maksab 100 000 eurot ühe seminari kohta, näib see kõik ausalt öeldes mõttetu, eriti siis, kui Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist ei toetata kohanemist globaliseerumisega, vaid sellest makstakse kinni jooksvaid kulusid. Ning mida on veel lisada kümne uurimuse kohta, millest igauks maksab 25 000 eurot? ... Jätkub... Kuid tõepoolest jääb mulje, et seda tehnilist abi kasutatakse vaid raha kulutamiseks või lihtsalt sellepärast, et õiguslik alus on olemas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Nõustun raportiga, sest enam kui poolt komisjonile eraldatud tehnilise abi vahenditest kasutatakse praeguste Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi juhtumitega seotud uurimuste ja hinnangute rahastamiseks ning rakendamiseks, edulugude ja õppetundide esiletoomiseks tulevikuks ning osa tehnilise abi assigneeringutest kasutatakse andmebaasi loomiseks tööturule naasmise kohta pikemas perspektiivis. Ma nõuan ka, et vähemalt osa nendest assigneeringutest kasutatakse tehnilisteks meetmeteks, mis aitaksid lühendada taotlemismenetlust, sest see on paljude abi taotlemise juhtumite puhul liiga pikk. Tahan julgustada liikmesriike uurima ja kasutama ära võimalusi, mida pakub Globaliseerimisega Kohanemise Euroopa Fond töötajatele, keda on tabanud massilised koondamised, ning kasutama olemasolevaid vahendeid koondatud töötajate abistamiseks ja toetamiseks nende naasmisel tööturule. Julgustan liikmesriike veelgi rohkem vahetama parimaid tavasid ning õppima eelkõige nendelt liikmesriikidelt, kes on juba kasutusele võtnud riiklikud teabevõrgustikud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kohta, kaasates sellesse kohaliku tasandi tööturu osapooled ja sidusrühmad, et võimalike massiliste koondamiste puhuks oleks korralik abistamisstruktuur juba paigas.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Komisjon taotleb Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist, et olla suuteline pakkuma sobivat ja piisavat tehnilist abi vastuseks paljudele

taotlustele eri riikidest, kus töötute arv kasvab rahvusvahelise majandus- ja finantskriisi ning ka globaliseerumise tõttu, mis mõjutab paljude ettevõtete maksevõimet. Parlamendikomisjoni ühehäälneline heakskiit näitab, et parlamendiliikmed, kes tegelevad selle probleemiga kõige põhjalikumalt, on selle taotluse suhtes üksmeelse. Seega usun, et Euroopa Parlament peaks sellesse samamoodi suhtuma.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuna mõistan Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi olulisust tööliste ümberõppe tagamisel ja ülemaailmse kriisi sotsiaalmajandusliku mõju leevendamisel, andsin oma poolthääle resolutsioonile, milles edendatakse koondatud töötajatele mõeldud abi ja abimehhanismide paremat rakendamist. Lisaks meetmete tugevdamisele kinnitatud toetuskavade elluviimise tõhusamaks järelevalveks, auditeerimiseks ja hindamiseks tahaksin rõhutada vajadust tunda huvi algatuste vastu, mille abil saavad liikmesriigid, eriti Portugal, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid rohkem ja laiaulatuslikumalt kasutada, ning vajadust teha jõupingutusi nende algatuste edendamiseks.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Nõustusin raportiga ja komisjoni ettepanekuga eraldada 1 110 000 eurot Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist, et rahastada komisjoni algatusel tehnilist abi. Õigusliku aluse artikli 8 lõike 1 kohaselt võib komisjoni algatusel kasutada tehnilise abi rahastamiseks maksimaalselt 0,35% konkreetset aastal kättesaadavatest Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahenditest. Igal aastal võib kasutada kuni 1,75 miljonit eurot fondi rakendamise seotud kulude katmiseks. Nõustusin komisjoni ettepanekuga katta sellest summast järgmisi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahetamisega seotud tegevusi: järelevalve ja rakendamise kohta tehtud uurimused, teadmiste baasi loomine, teabe ja kogemuste vahetamine liikmesriikide ning komisjoni ekspertide ja audiitorite vahel, võrgustike väljatöötamine, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ekspertide rühma koosolekute korraldamine, fondi rakendamist käsitlevate seminaride korraldamine, teabe- ja avalikustamistegevus ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi veebilehe arendamine ja dokumentide kõigis ELi keeltes avaldamise rahastamine. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tegevus on oluline ja sellest fondist eraldatava raha eesmärk on pakkuda ühekordset toetust globaliseerumise või ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud töötajatele, et hõlbustada nende naasmist tööturule.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest usun kindlalt, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondiga kaasneva menetluse paindlikumaks muutmine on oluline.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2010. aasta otsuses kutsutakse üles eraldama 1 110 000 eurot, et rahastada kontrolli- ja järelevalvemeetmeid, kuid eelkõige teabetegevust ning tehnilist ja haldustuge seoses vahendite kasutamise liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite poolt. Kui menetluste aega lühendatakse, on ülioluline esitada arusaadav teave. Samamoodi on läbipaistvuse ja selguse saavutamiseks oluline tagada Euroopa Liidule vahendid, mis toovad ta kodanikele lähemale. Alates 1. maist 2009 saab fondi kasutada ka selliste töötajate toetamiseks, keda on koondatud majanduskriisi ja finantsturgude mõjude tõttu, mis muudab selle veelgi asjakohasemaks ja vajalikumaks.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on piirkond, kus valitseb solidaarsus, ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond moodustab sellest ühe osa. See toetus on hädavajalik, et aidata globaliseerumise tõttu töötuks jäänud inimesi ja äritegevuse ümberpaigutamise ohvreid. Üha rohkem ettevõtteid kolib oma tegevuse mujale, et kasutada ära väiksemaid tööjõukulusid eri riikides, eelkõige Hiinas ja Indias. Sellel on sageli kahjulik mõju nendele riikidele, kus austatakse töötajate õigusi. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on aidata töötajaid, kes on sattunud ettevõtete ümberpaigutamise ohvriteks, ning fond aitab väga palju lihtsustada nende edaspidist asumist uuele töökohale. Sellest tulenevalt on vaja hinnata ka selle abimehhanismi tulemuslikkust. Niisiis soovib komisjon Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutusele võtta selleks, et katta fondi toimimise vahetamisega ettevalmistusega kaasnevad halduskulud. See hõlmab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi rakendamise ja töötajate uuesti tööturule integreerimise kohta tehtud uuringuid, fondi alal pädevate liikmesriikide teenistuste vaheliste võrgustike väljatöötamist, heade tavade vahetamist ning veebisaidi loomist ja kasutuselevõtmist.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärk on pakkuda kiiret abi töötajatele, kes on langenud maailmakaubanduse struktuurimuutuste ohvriks.

Komisjon kiitis 24. aprillil 2010 heaks uue ettepaneku Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta. Viimane puudutab 1 110 000 euro kasutuselevõtmist fondist. See summa kataks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi põhitegevused, milleks on järelevalve ja rakendamise kohta tehtud uurimused, teadmiste baasi loomine, teabe ja kogemuste vahetamine liikmesriikide ning fondiga seotud Euroopa ekspertide vahel, seminaride korraldamine ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi veebilehe arendamine ja dokumentide avaldamine kõigis ELi keeltes.

Minu arvates saab fondi rakendamise üle ainult rõõmu tunda, sest üks selle kasuteguritest on liikmesriikide julgustamine kasutama ära võimalusi, mida Globaliseerimisega Kohanemise Euroopa Fond pakub, eriti siis, kui tegemist on töötajatega. Usun, et teadmistebaasi loomine on väga kasulik, sest see seob liikmesriike ning julgustab neid tegema üksteisega koostööd ja võtma eeskujuriikidelt, kellel on selles valdkonnas rohkem kogemusi. Lõpetuseks on minu jaoks paljutõotav ka see, et selles protsessis juhib liikmesriike ekspertide rühm, ning loodetavasti näeme Globaliseerimisega Kohanemise Euroopa Fondi tulevastes ettevõtmistes ka edasist arengut.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis käsitletakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmist 1 110 000 euro ulatuses, et anda komisjoni algatusel tehnilist abi. Vastavalt komisjoni ettepanekule kavatakse sellest summast katta järgmisi Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahelhindamisega seotud tegevusi (artikkel 17) – järelevalve ja rakendamise kohta tehtud uurimused, teadmistebaasi loomine, teabe ja kogemuste vahetamine liikmesriikide ning komisjoni ekspertide ja audiitorite vahel, võrgustike väljatöötamine, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ekspertide rühma kontaktisikute koosolekute korraldamine, fondi rakendamist käsitlevate seminaride korraldamine, teabe- ja avalikustamistegevus (artikkel 9) ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi veebilehe arendamine ja dokumentide avaldamine kõigis ELi keeltes. Eelarvekomisjonis võeti raport vastu vaidlusteta. Ka meie, rohelised, toetasime seda.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Äsjane finantskrahhi ähvardas paljud inimesed töötuks ja vaeghõivatuks. On hea, et EL rajaneb solidaarsuse põhimõttel. Alates Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi asutamisest 2006. aastal on esitatud peaaegu 30 taotlust 154 miljoni euro suuruses kogusummas ning abi on antud 33 000 töötajale kogu Euroopas. See toetus on hõlmanud paljusid sektoreid, sealhulgas arvuti-, mobiiltelefoni- ja autotööstust.

Balti riike tabas finantskriis väga valusalt. 2008. aasta oktoobrist 2009. aasta juulini on Leedu ehitusettevõtetes kaotanud töö enam kui 1600 töötajat. Pooltel neist ei õnnestunud leida uut tööd või tuli minna pensionile ja küsida abi. Suurema osa kuludest katab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ja ülejäänud maksab Leedu tööhõivefond. Tahan tänada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi abi eest, mille saajaid valitakse väga põhjalikult ja mille näol on tegemist sotsiaalselt vastutustundliku toetusega. Toon ühe konkreetse näite: 2009. aasta maikuuks olid viie kuu jooksul oma töö kaotanud 651 inimest, kes töötasid Leedu ettevõttes AB Snaigė (külmutusseadmete tootja) ja selle kahe tarnija juures. See mõjutas otseselt töötajaid ja nende perekondi ning samuti Alytuse linna, kus Snaigė asub. Tekkinud olukorda arvestades eraldati töötajatele suur hulk Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendeid. Antud raha tagab töötajatele võimaluse leida tööd ning saada väljaõpet ja ümberõpet.

Raportid: Barbara Matera (A7-0180/2010, A7-0181/2010, A7-0179/2010)

David Casa (PPE), kirjalikult. – Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi selleks, et aidata töötajaid, keda globaliseerumine on negatiivselt mõjutanud. Komisjon on võtnud vastu ettepanekuid fondi kasutuselevõtmise kohta, et aidata Iirimaa ja Hispaaniat. Tahaksin rõhutada, et juhtumid, mil neid vahendeid tõeliselt vaja läheb, on üldjuhul ülimalt kiireloomulised. Seega peaks selliste vahendite kasutuselevõtmise lubamise menetlus olema võimalikult tõhus ja kiire. Sellest tulenevalt nõustun järeldustega, mille on teinud meie raportöör, ja seepärast hääletasin ma raporti poolt.

Raportid: Barbara Matera (A7-0180/2010, A7-0181/2010, A7-0179/2010, A7-0178/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on ääretult tähtis vahend, mis toetab ülemaailmse majandus- ja finantskriisi tagajärjel koondatud töötajate uuesti tööturule integreerimist.

Euroopa institutsioonidel on olnud enim abi vajavate liikmesriikide majanduse elavdamise toetamisel tähtis roll.

Kutsun veel kord ELi institutsioone üles koos tegutsema, et anda abi kiiresti ja paindlikult, lihtsustatud menetluste alusel, sest nii saab ruttu reageerida nende töötajate vajadustele, keda praegune majanduslangus on enim mõjutanud.

Raport: Michail Tremopoulos (A7-0139/2010)

Sonia Alfano (ALDE), kirjalikult. – (IT) Vastavalt uurimusele, mille Sitsiilia maakond 2009. aasta lõpus avaldas, usub 75% inimestest, et Euroopa fondide positiivne mõju puudub sootuks või on väga väike. Kui

me nüüd mõtleme sellele, et kontrollikoja sõnul jäi 51% programmiperioodiks 2000–2006 Sitsiiliale eraldatud vahenditest kasutamata ja suurt osa kasutatud vahenditest varjutas eeskirjade eiramine, mõistame kergesti, miks rahva usaldust peaaegu üldse pole.

Seepärast toetan kolleegi raportit täielikult. Usalduse institutsioonide vastu saab taastada üksnes täielik läbipaistvus, mille eesmärk on tagada rahva teavitamine avaliku sektori vahendite tõhusast kasutamisest. Igaühel peab olema võimalus teada, kellele vahendeid eraldatakse, ja eriti seda, milleks need mõeldud on. Ühtlasi peab rahval olema võimalus jälgida kõiki etappe programmitööst kuni meetmete elluviimiseni.

Kui kodanikele on tagatud võimalus jälgida Euroopa rahalisi vahendeid, ei kujuta see endast ainult demokraatliku protsessi põhjapanevat väljendust, vaid ka takistust nende avaliku sektori vahendite ebaseaduslikuks kõrvaldamiseks. Tuletan teile meelde, et läbipaistvus ei tähenda vaid dokumentide avalikustamist. See on alles esimene samm. Teave peab olema kättesaadav ja kergesti mõistetav. Vastasel korral on selle esitamine vaid tehniline ülesanne, mis ei teeni demokraatliku kontrolli eesmärki.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin raporti poolt, sest selles toetatakse kooskõlastatud ja teostatavat käsitust heade tavade piirkondadevahelisest vahetamisest, mille eesmärk on võimaldada ühtekuuluvuspoliitikaga tegelejatel teiste kogemustele tugineda. Minu arvates on need ülekaalukad probleemid, mis on ühtekuuluvuspoliitika elluviimisega tegelevatel inimestel seoses projektijuhtimisega tekkinud, ülioluline ajend valitsemise täiustamiseks ja hõlbustamiseks. Liikmesriikidel tuleks ühtekuuluvuspoliitika elluviimine deentraliseerida, et tagada mitmetasandilise valitsemise nõuetekohane toimimine, austades seejuures partnerluse ja subsidiaarsuse põhimõtet. Mul on hea meel auditeerimisjuhendi loomise ja selle lihtsustamise üle eelkõige abikõlblikkuse, finantskorralduse ja finantsaruandluse küsimustes.

Tahaksin juhtida tähelepanu takistustele, mida võimalikud kandidaadid on seoses struktuurifondide kasutamisega nimetanud. Need on suurem bürokraatiakoormus, liiga keerulised õigusaktid, läbipaistvuse puudumine otsustusprotsessides ja kaasrahastamise eeskirjades ning makseviivitused. Kui neid takistusi tahetakse ületada, tuleks struktuurifondidest kaasrahastatavate projektide puhul määrata kindlaks pikaajalised kriteeriumid ning eriliste geograafiliste omadustega piirkondade, näiteks äärepoolseimate piirkondade jaoks välja töötada erimeetmed koos uute kvalitatiivsete näitajatega.

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjalikult. – (IT) Austatud juhataja! Toetan kolleeg Winkleri seisukohta ja hääletasin ühenduse innovatsioonipoliitika läbivaatamise poolt. Eriti nõustun ma sooviga koostada laiapõhjaline strateegia, mis ei hõlma mitte ainult tehnoloogilist innovatsiooni, vaid ka halduslikku, organisatsioonilist ja sotsiaalset uuendust. Niisiis leian, et finantsmaailma ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kaasamine uuenduslikkuse edendamise meetmete määratlemisse ning tähelepanu pööramine poliitilistele ja majanduslikele eesmärkidele piirkondlikul tasandil on ülioluline.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Michail Tremopoulose algatusraporti algne versioon ei meeldinud mulle üldse. Seepärast esitasin kümme muudatusettepanekut selle ümbertegemiseks. Niisiis tulime koos kolleegidega Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist toime sellega, et taaskehtestasime inglise keele kõrval suhtluskeelena prantsuse ja saksa keele, piirdusime nõutava teabe puhul sellega, mis on tõepoolest kasulik, säilitasime Euroopa raha nõuetekohase kasutamise eelduse, ja nii edasi. Vahendite kasutamine peaks tõepoolest olema läbipaistvam, kuid see ei saa olla ettekäändeks, et muuta Euroopa raha taotlemise menetlused liiga koormavaks. Tänu meie tegevusele saavad Euroopa kodanikud küll lisateavet Euroopa vahendite kasutamise kohta, kuid see ei suurenda bürokraatiat. Seega hääletasin ma raporti muudetud versiooni poolt.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin poolthääle kreeklasest kolleegi Michail Tremopoulose algatusraportile regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvuse kohta. Mul on hea meel Euroopa läbipaistvuse algatuse üle, mille Euroopa Komisjon võttis vastu selleks, et suurendada Euroopa Liidu juhtimise läbipaistvust ja avatust ning aruandekohustuslikkust. Toetan vajadust töötada välja määruused ja rakenduseeskirjad nii, et menetlused oleksid läbipaistvad, tagaksid võimalikele abisaajatele parema juurdepääsu struktuurifondidele ja vähendaksid osalejate halduskoormust. Liikmesriikide korraldusasutused peavad läbipaistval viisil näitama struktuurifondide poolt rahastatud projektide kõiki etappe. Loodan, et Euroopa Parlamendi liikmeid teavitatakse projektide elluviimisest nende valimisringkondades ja kaasatakse sellesse.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Hääletasin raporti poolt. Struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide tõhus kasutamine on meie majanduse kasvu ja töökohtade loomise eeldus. Et tagada vahendite kasutamise läbipaistvus, tuleks Euroopa läbipaistvuse algatus täies ulatuses ellu viia. Praegu puudub piisav teave komisjoni otsuste kohta, mis puudutavad suurprojektide rahastamist. Ka liikmesriigid teavitavad avalikkust ELi abi saajatest erineval määral. Usun, et läbipaistvus tuleks tagada kõikidel tasanditel, sest see käib käsikäes

struktuurifondidest toetuste saamise lihtsustamise protsessiga ning võimaldab üldsusel osaleda avaliku raha kulutamise üle peetavas arutelus, mis on ELi rahaliste vahendite tõhusaks kasutamiseks oluline.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Praegusel ajal, mil majandus- ja finantskriis avaldub horisontaalse nähtusena, mis levib kulutulena valimatult kõikidesse sektoritesse, ei ole ka põllumajandus mingi erand ning ka seal on hädasti vaja rahalist toetust ja läbipaistvust.

Michail Tremopoulose raport täiendab komisjoni teatist Euroopa läbipaistvuse algatuse kohta, milles sätestatakse ettepanekud vahendite saajate andmete avalikustamise ning ühise haldamise ja partnerlussuhete läbipaistvuse edendamise kohta. Kuna usun, et rohkem teavet ja eelkõige lihtsam teave võib ELi ühtekuuluvuspoliitika keerulise maailma ärimaailmale lähemale tuua, hääletan selle raporti poolt.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa läbipaistvuse algatus on kehtinud alates 2005. aastast, mil komisjon selle vastu võttis. Vaid aasta hiljem avaldati roheline raamat, mille eesmärk oli suurendada ELi juhtimise läbipaistvust ja avatust ning aruandekohustuslikkust. Nende dokumentide vastuvõtmise põhjus oli Euroopa kodanike põhiõigus teada, kes Euroopa raha saab. Igatiks neist annab suurema või väiksema rahalise panuse nendesse projektidesse.

Rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide seas on tavaks avaldada internetis teavet suuprojektide kohta enne nende rahastamise kohta otsuse tegemist. Euroopa Komisjon on selle tava puhul siiani erand olnud, kuigi pole mõjuvat põhjust, miks ühenduse täitevasutus peaks järgima leebemaid läbipaistvusstandardeid. Neil asjaoludel on Euroopa Parlamendi poolt komisjonile esitatud nõue avaldada internetis õigeaegselt teavet, et tagada vahetu juurdepääs dokumentidele Euroopa rahaliste vahendite kohta, igati kooskõlas ELi tasandil omaks võetud läbipaistvuspoliitikaga. On oluline, et komisjoni poolt heaks kiidetud projektid ei tekita mingeid kahtlusi ja et üldsust teavitatakse nendest alates toetuse taotluste esitamise kõige varajasematest etappidest.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Struktuurifondidest raha eraldamise viiside läbipaistvus, eriti abisaajate, toimingute nimetuste ja toimingutele eraldatud avaliku sektori toetuse suuruse tagantjärele avalikustamise kaudu, on Euroopa avaliku raha kulutamist käsitleva arutelu keskmes.

Kuid ebaselge on abisaaja määratlus ja see, milline abisaajale makstav toetuse summa tuleks avaldada (eraldatud summa või tegelikult makstud summa).

Mul on hea meel selle raporti soovitude üle, sest need soodustavad vastastikust usaldust kõikide sidusrühmade vahel ja see aitab Euroopa rahalisi vahendeid paremini kasutada.

David Casa (PPE), kirjalikult. – ELis on palju fonde, mis on tehtud kättesaadavaks nii kodanikele kui ka muudele üksustele. Paljud kaebavad, et nendele fondidele juurdepääsemise menetlused on keerulised ja üleliia bürokraatlikud. Fondidega kaasnevate menetluste kohta tuleks esitada selgemat teavet ja läbipaistvus selles, kuidas vahendeid kulutatakse, peaks olema suurem. Nõustun raportööri järeldustega ja olen seepärast otsustanud hääletada selle raporti poolt.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletan raportis välja pakutud meetmete poolt, sest usun, et läbipaistvus peaks olema iga poliitika, eriti ühtekuuluvuspoliitika üldiste eesmärkide saavutamise peamine tingimus.

Andmete esitamise ja kättesaadavuse erinevused, mis tulenevad sellest, et liikmesriigid ja korraldusasutused tõlgendavad neid Euroopa läbipaistvuse algatuse miinimumnõudeid ilmselgelt erinevalt, ei võimalda täielikku võrdlust ELi tasandil. Seepärast on mul siiralt hea meel selliste selgemate reeglite kehtestamise üle, mis käsitlevad ühiselt hallatud fondidest abisaajate kohta teabe avaldamist. Bürokratia vähendamine, fondidest toetuste saamise protsessi lihtsustamine ja finantsjuhtimise tõhusama kontrolli võimaldamine on positiivsed sammud.

Samuti on minu arvates hea mõte ettepanek kasutada kaht keelt seoses ametliku teabega, mida liikmesriigid avalikkusele rahaliste vahendite andmise protsessi kohta esitavad.

Lõpetuseks leian, et komisjon peaks läbipaistvust suurendavate tavade kasutamisel eeskujuga andma. Eriti tuleks seda teha rahaliste vahendite eraldamisel ELi suurprojektidele, mille puhul ei mõista keegi, miks läbipaistvusstandardid on jätkuvalt leebemad kui sarnastel projektidel näiteks Euroopa Investeeringupangas ja Maailmapangas.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin poolthääle regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvust käsitlevale raportile, et tagada suurem kontroll selle üle, kuidas avaliku sektori vahendeid kasutatakse. Lisaks

praegustele miinimumnõuetele tuleb kiiresti hoolitseda selle eest, et struktuurifondidest abi saajate nimekirjad, mis avaldatakse komisjoni veebilehel, sisaldaks suurema läbipaistvuse huvides üksikasjalikumat teavet. Sellised üksikasjad võiksid olla näiteks teave asukoha, heakskiidetud projektide kokkuvõtete ja toetuse liikide kohta ning projektipartnerite kirjeldus.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Regionaalpoliitika ja Euroopa Liidu Ühtekuuluvusfond on liikmesriikidevahelise solidaarsuse põhimõtte seisukohalt esmatähtis. On ülioluline, et neile mõeldud vahendeid kasutatakse tõhusalt ja sihikindlalt ning et need soodustaksid arengut valdkondades, milleks need on antud. Läbipaistvus rahaliste vahendite kasutamisel on liikmesriikide tähtsaim kohustus ja karistused kehva haldamise eest aitavad erinevusi Euroopa Liidus rohkem vähendada.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Võttes arvesse Euroopa suurust ja piirkondlikku mitmekesisust ning Euroopa institutsioonide usaldusväärsuse tähtsust, hääletasin mina raporti poolt, sest usun, et avaliku teabe jagamine ja menetluste standardimine on esmatähtis, tagamaks regionaalpoliitika elluviimisel ja rahastamisel vajaliku läbipaistvuse, mille eesmärk on majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus ning õiglasema Euroopa tugevdamine. Samuti tahan rõhutada, et ühiste reeglite täitmise tagamine ja objektiivse teabe avaldamine avaliku sektori investeringute kohta ei tohiks põhjustada rohkem bürokraatiat. Niisiis on minu arvates oluline bürokraatiat vähendada, et suurendada läbipaistvust ja Euroopa poliitika tõhusust.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvus on eriti tundlikud teemad ja pakuvad piirkonnas, mida mina esindan, suurt huvi.

Ühtekuuluvuspoliitika programmiperioodi 2007–2013 tingimuste alusel kuuluvad Veneto maakond ning teised Põhja- ja Kesk-Itaalia piirkonnad eesmärgi 2 alla (piirkondlik konkurentsivõime ja tööhõive), millele eraldatakse 16% olemasolevatest vahenditest. Suurem osa vahenditest (83%) eraldatakse piirkondadele, mille areng on maha jäänud ja mille hulka kuuluvad ka Lõuna-Itaalia piirkonnad.

Nõustun raportööri selles, et komisjoni Euroopa läbipaistvuse algatusega peavad kaasnema võrdlusnäitajad, mis on kõikide jaoks ühesugused, et tagada ühtlane ja tõhus läbipaistvuse määr. Esitatavate dokumentide liigi kindlaksmääramine, juurdepääsu tagamine nendele dokumentidele eriti suurprojektide puhul ja ühise järgitava mudeli loomine hoiab ära igasuguse raiskamise ja läbipaistvuse puudumise menetlustes. Kui on tagatud selgemad ja üksikasjalikumad ühised reeglid, mis siiski ei kahjusta haldussuutlikkust, tunnustatakse tublisid piirkondi ja karistatakse neid, kes ei määratle oma nõudeid ja projekte piisavalt täpselt.

Ian Hughton (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Tremopoulose raporti lähtepunktiks on idee, et läbipaistvus on ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamise eeltingimus, ning ma toetan igati üleskutset suuremale läbipaistvusele regionaalpoliitikas. Samuti kutsutakse raportis liikmesriike üles kaasama piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi täielikult poliitika rakendamisse ning ma olen kindel, et kui Šotimaa on iseseisev, kaasab Šotimaa valitsus kõik Šotimaa piirkonnad täielikult nendesse küsimustesse.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult*. – (LT) ELi rahaliste vahendite saajate kohta avaliku teabe esitamine on Euroopa läbipaistvuse algatuse üks nurgakive. Minu arvates on finantsmääruses kehtestatud nõue, mille järgi on liikmesriigid kohustatud esitama teavet ühiselt hallatavate ELi rahaliste vahendite kulutamise kohta, muu hulgas abisaajate tagantjärele avalikustamise kaudu, ebapiisav. Komisjon on piirdunud andmete avaldamise ühtse soovitusliku standardi kohta ettepaneku tegemisega ja ELi üldsusele oma regionaalpoliitika peadirektoraadi veebilehel linkide pakkumisega, mille kaudu pääseb liikmesriikide elektroonilistele aadressidele, kus on avaldatud nõutud andmed Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Ühtekuuluvusfondist abi saajate kohta. Nende ühiselt hallatavate fondide puhul on nimetatud lingid ja nende sisu ainuüksi liikmesriikide vastutusel ning sisu põhineb korraldusasetuste esitataval teabel. Andmete esitamise ja kättesaadavuse erinevused ei võimalda täielikku võrdlust ELi tasandil. Seepärast nõustusin Euroopa Parlamendi esitatud ettepanekutega varustada need liikmesriikide andmebaasid otsingumootoriga ning muuta need täiesti ühilduvaks, et hõlbustada esitatud andmetest kogu ELi hõlmava ülevaate saamist, ning tagada, et andmete kasutatavuse huvides oleksid kogutud andmed esitatud ja hallatud struktureeritud ja võrreldaval viisil. Nende ettepanekute rakendamine edendaks Euroopa läbipaistvuse algatust.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult*. – (PL) Hindan kõrgelt komisjoni ja parlamendi tööd regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvuse vallas. See sektor neelab lõviosa ELi eelarvest, seepärast on maksumaksjatel õigus teada, kuidas nende raha kasutatakse, ja neil peaks olema piiramatu juurdepääs sellisele teabele.

Samuti tahan väljendada lootust, et tänu võetavatele meetmetele luuakse uusi õigusakte ja avaldatakse vaatluste alusel andmeid, mille tulemusel muutuvad rakendusmenetlused lihtsamaks ja läbipaistvamaks.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) Pidades silmas Euroopa institutsioonide ja ametiasutuste lähendamist kodanikele, kelle huve nad teenivad, ning nende poolt sotsiaalsesse ja majanduslikku ühtekuuluvusse ja Euroopa säästvasse arengusse antava panuse esiletõstmist, on Euroopa Liidu üks esmatähtsaid muresid see, kuidas suurendada läbipaistvust.

Hääletasin raporti poolt, sest toetan komisjoni sellise üldkehtiva ja väljakujunenud valiku edendamisel, mille eesmärk on tagada juurdepääs teabele ühenduse rahaliste vahendite saajate kohta. See annab meile võimaluse kõrvaldada erinevused selles, kuidas liikmesriigid seda teavet avaldavad. Nii on meil aga võimalik saada Euroopa tasandil täielik ülevaade esitatud andmetest ning samal ajal suureneb meie usaldusväarsus ja vastutustundlikkus Euroopa kodanike silmis.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin raporti poolt, sest minu arvates on vajadus regionaalpoliitika läbipaistvuse järele selleks, et parandada juurdepääsu teabele Euroopa läbipaistvuse algatuse andmebaasi kantud võimalike abisaajate kohta, väga suur. Usun, et kohalike ja piirkondlike ametiasutuste kaasamine on regionaalpoliitika läbipaistvuse seisukohalt ülioluline, sest neil on kohustus täita selles valdkonnas kahte osa. Ühest küljest saavad nad kasutada Euroopa läbipaistvuse algatuse eeliseid, sest see lubab võimalikult suurt ligipääsu rahaliste vahendite saajate andmebaasile. Nii saab leida konkreetseid näiteid piirkondliku rahastamise heade tavade kohta. Ühtlasi täidavad kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused tähtsat osa selle andmebaasi populariseerimisel, kasutades kõiki sobilikke vahendeid, et teave oleks kodanikele võimalikult kergesti kättesaadav.

Samuti tuleb töötada välja süsteemid, mille abil mõõdetakse Euroopa läbipaistvuse algatuse andmebaasi kasutamise määra, et me saaksime võimalikult selge ülevaate sellest, kui palju andmebaasis sisalduvat teavet kasutatakse. Kui tuvastatakse selle vähene kasutamine, tuleb vähe kasutatavat andmebaasi haldavatel asutustel leida tõhusamad viisid selle kasutamise populariseerimiseks.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjalikult. – (IT) Abisaajate, eraldatud vahendite ja projektide jälgitavus on Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kasutamist reguleerivate dokumentide oluline osa, mille eesmärk on tagada kulude läbipaistvus. Läbipaistev süsteem optimeerib investeringuid ja vähendab kulusid. See on nii oluline, et soovitatav on suurendada teatamis- ja avalikustamiskohustuste rikkumiste eest määratavaid karistusi, arendada nüüdisaegsemat ja toimivat korraldusasutuste vahelist võrgusüsteemi, määratleda ühine alus eri riikide tegevuse standardimiseks ja luua seos avalikustamise, kontrolli ja auditeerimise vahel. Need toimingud tuleks lisada kriisi vastu võitlemise meetmete paketti. Samasuguse soovitusena esitas Euroopa Parlament ühenduste finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse ning aastaaruande hääletuse ajal, pidades silmas, et läbipaistvate menetluste nõue hoiab ära üleastumisi.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Läbipaistvus ühenduse vahendite kasutamisel ja avalik teave ELi rahaliste vahendite saajate kohta on Euroopa läbipaistvuse algatuse puhul hädavajalik. Niisugune avalikustamine võimaldab hinnata, kuidas avaliku sektori vahendeid kasutatakse, ning see on demokraatia õitsenguks ja alati liiga piiratud vahendite mõistlikuks haldamiseks esmatähtis. Kuid praeguse kriisi ajal vajame muid mehhanisme, mis võimaldavad suuremat läbipaistvust, eriti eelteavet komisjoni otsuste kohta, mis puudutavad suurprojektide rahastamist. Seepärast on tähtis jätkata kõikide kehtivate mehhanismide arendamist, et tulemuseks oleks suurem läbipaistvus seoses ELi rahaliste vahendite saajatega. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjalikult. – (SK) Euroopa fondidest rahastatavaid projekte käsitleva teabe avaldamine võimaldab liikmesriikide üldsusel kahtlemata võtta osa arutelust avaliku sektori vahendite parema kasutamise üle.

Minu arvates on suurema läbipaistvuse saavutamiseks vaja kehtestada selged reeglid teabe avaldamise kohta, kuid selle tagajärg ei tohi siiski olla täiendav halduskoormus võimalikele abisaajatele, kellel on juba niigi raskusi keeruliste haldusnõuete täitmisega.

Mul oleks siiralt hea meel, kui internetis avaldataks teavet suurprojektide kohta õigeaegselt, mis võimaldaks vahetu juurdepääsu projektidokumentidele, eriti neile, mis puudutavad keskkonnamõju hindamist, mille tähtsusesse suhtutakse sageli pealiskaudselt või millest asjaosalised isegi mööda hiilivad. Siis oleks kodanikuühiskonnal võimalik esitada oma arvamusi komisjoni veebilehe kaudu ning aidata sellega kaasa demokraatlikule kontrollile ja projektide kvaliteedi paranemisele.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa läbipaistvuse algatus võeti vastu aastaid tagasi, kuid selle edusammud on jäänud tagasihoidlikuks. Näiteks põllumajandustoetuste saajate avalikustamine on toonud päevavalgele, et sageli lähevad need vahendid suurettevõtetele, kuningakodadesse ja nii edasi. Kui EL suhtub

läbipaistvusse tõsiselt, tuleb seda otsuste tegemisel ka järjekindlalt rakendada. Nagu tavaliselt, tähendab läbipaistvuse algatus enamjaolt vaid tühje sõnu, ja seepärast jäin ma erapooletuks.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Teabe kogumine avaliku sektori toetuste tegeliku kulutamise kohta ja raha tegelike saajate kohta on oluline ja samuti on see õige. Kuid see ei tohi põhjustada komisjonile nii laialdaste volituste andmist, et liikmesriigid ei saa näiteks enam oma projekte ega partnereid ise valida. Sel põhjusel jäin ma erapooletuks.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Avalik-õiguslike institutsioonide finantsläbipaistvus on nüüdisaegse demokraatia alustala. Kodanikel peab olema juurdepääs teabele iga euro kulutamise kohta, sest iga euro tuleb maksudest, mida nemad on tasunud. Ei ole saladus, et 2005. aastal komisjoni poolt vastu võetud Euroopa läbipaistvuse algatus annab esimesi tulemusi. See teeb mulle rõõmu. Samas on veel palju ära teha. Täheldan kurvastusega, et Euroopa Komisjoni kasutatavad läbipaistvusstandardid on regionaalpoliitika elluviimisel leebemad kui teistel institutsioonidel, sealhulgas leebemad kui põhiliselt need standardid, mida kasutab Euroopa Investeerimispank. Puudub igasugune põhjus, miks selline asjade seis peaks jätkuma. Ma jagan resolutsioonis väljendatud rahulolu edusammude üle, mis on saavutatud seoses sotsiaalse kontrolliga regionaalpoliitika eesmärkide elluviimiseks eraldatud vahendite jaotamise üle. Samuti hindan kõrgelt seda, et resolutsioonis rõhutatakse kodanikuühiskonna organisatsioonide rolli ühtekuuluvuspoliitika programmitöö süsteemis. Olen kindel, et resolutsioonis välja pakutud meetmed aitavad suurendada programmide tõhusust ja seadustada ELi ühtekuuluvuspoliitikat. Neid tegureid silmas pidades otsustasin ma resolutsiooni toetada.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Andsin poolthääle Michail Tremopoulose raportile, mis sisaldab sätteid Euroopa regionaalpoliitika tõhususe ja läbipaistvuse suurendamise kohta. Kui tahame võimalikele Euroopa struktuurifondidest abi saajatele tagada parema juurdepääsu vahenditele, tuleb rahastamisaotlustega kaasnevad halduskoormust muuta minu arvates väiksemaks ja menetlusi, mis on seotud juurdepääsuga ELi rahalistele vahenditele, läbipaistvamaks. Reeglite ja nende kohaldamise selgemaks ja lihtsamaks muutmine tõhustab ELi raha eraldamist. Samuti tundub mulle, et kodanike parem teavitamine Euroopa Liidu elluviidavatest projektidest, eriti nendest, mis on seotud struktuurifondide kasutamisega, on hädavajalik. Niisiis toetan seda, et Euroopa Komisjon avaldab üldsusele rohkem teavet suurprojektide kohta, mis on ellu viidud nende vahendite abiga, ükskõik, kas projektid on juba lõpule viidud või alles pooleli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Tahan kiita ja õnnitleda Kreeka roheliste hulka kuuluvat kolleegi Michail Tremopoulost selle puhul, et täna võeti vastu tema raport regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvuse kohta. Tulemus – 629 poolthäält ja vaid 6 vastuhäält – näitab, kui hiilgavat tööd ta on sellega teinud.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), kirjalikult. – (FR) Ma toetasin Tremopoulose raportit, milles kutsutakse Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide korraldusasutusi üles suuremale läbipaistvusele struktuurifondide vahendite eraldamisel ja kasutamisel, ning hääletasin selle poolt. Võrreldavate andmete saamine rahaliste vahendite haldamise kohta kogu Euroopa Liidus on oluline, et projektide omanikud ja kodanikud teaksid, millised on ELi rahastamisprioriteedid, millised sidusrühmad on juba raha saanud, kuidas vahendeid on kasutatud ning millised on eri projektide menetlused ja tähtajad. Selle eesmärk on anda võimalikele abisaajatele rohkem teavet vahendite kohta ja jälgida tõhusamalt nende kasutamist. Siiski tuleb tähele panna, et ei ületataks ülemäärast läbipaistvuse piiri ning et korraldusasutusi ja projektide omanikke ei koormataks üle teabenõuetega, mis on asjakohatud, ebatõhusad ja vastupidise toimega. Seepärast muutsime juhatajaga ühte enamusse kuuluvate kolleegidega regionaalarengukomisjonist algteksti, et läbipaistvuse eesmärki ei saavutataks ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamise eesmärgi arvelt, sest ühtekuuluvuspoliitikas tuleb tegelda just nende kahe olulise küsimusega – lihtsuse ja nähtavusega.

Nicole Sinclair (NI), kirjalikult. – Hääletasin selle meetme vastu, kuid ma ei teinud seda sellepärast, et olen läbipaistvuse vastu – kaugel sellest. Et ma olen üks vähestest Ühendkuningriigist pärit parlamendiliikmetest, kes on aruandeid auditeerinud, usun ma suuremasse läbipaistvusesse. Kuid see hääletus on ELile iseloomulik: sellega teeseldakse läbipaistvust ja luuakse maksumaksja kulul veel rohkem bürokraatiat. Minu valijad on rohkem väärt.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Raportis kirjeldatakse valdkonnaülelele juhtpõhimõttele vastavat läbipaistvust programmitöös ja ühtekuuluvuspoliitika üle otsustamisel ning esitatakse mitu tehnilist ja haldusalast ettepanekut, mis on osutunud regionaalpoliitika tõhusamal arendamisel kasulikuks. Lisaks probleemidele, mis ümbritsevad abisaajaid puudutavate andmete laialdasemat levitamist ning bürokraatiat

vähendamise ja menetluste kiirendamise vajadust, on minu poolthääle saanud dokumendi eesmärk luua läbipaistvus piirkondade, liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahelistes partnerlussuhetes.

Selle probleemi tõttu ning võttes aluseks muudatusettepaneku, mille ma olen allkirjastanud, lisatakse viide vajadusele paremini suunatud, korrapärasema ja õigeaegsema teabe andmise järele partnerorganisatsioonidele eelkõige suurema tehnilise abi ja parema koolituse kaudu. Kahtlemata on see kasulik partneritele kõige kaugematest Euroopa Liidu piirkondadest, näiteks äärepoolseimatest piirkondadest.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Kallid kolleegid! Tahan rõhutada, et läbipaistvus on minu kodumaa Leedu jaoks väga oluline. ELi fondid, näiteks struktuurifondid ja Ühtekuuluvusfond, on aidanud kujundada Leedu majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnaalast arengut ning teevad seda ka tulevikus. Seega on oluline, et kodanikele antaks võimalus olla nende vahendite eraldamise tunnistajaks ja mõjutada seda. Selleks on vaja ühiskonna osalust. Ühiskonna osalus võib väljenduda otsustusprotsessis eri viisidel nii ELi rahaliste vahendite eraldamisel kui ka kasutamisel. Ühiskonna laialdasem osalemine vähendaks korruptsiooni ja suurendaks vahendite tõhusat kasutamist, mis on eriti oluline sellise riigi jaoks nagu Leedu. Samuti on tähtis avalikustada ELi rahaliste vahendite saajad. See soodustaks arutelusid avaliku raha kasutamise üle riigis ning see on jällegi toimiva demokraatliku riigi üks aluspõhimõtteid. Tahan esile tuua ka vajaduse piirkondlike ja kohalike asutuste ning eelkõige tavakodanike osalemise järele. Raport sisaldab mõnda tähelepanekut kõikehõlmava internetiplatvormi kohta, mis annab olemasolevatest vahenditest ülevaate ja parema ettekujutuse. See on hea algus, kuid eri ühiskonnakihtidest pärit inimeste – rikaste ja vaeste, suurlinnade ja väikeste külade elanike – kaasamiseks tuleks rohkem ära teha. Kodanikuühiskond ja vabariik saaksid samuti programmide tõhustamise edendamisel ja aruandekohustuslikkuse täiustamisel kaasa aidata.

Kerstin Westphal (S&D), kirjalikult. – Ütlen sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel, et me oleme üldiselt selle raportiga nõus. On oluline, et Euroopa Parlament võitleb regionaalpoliitika suurema läbipaistvuse nimel, kuid me ei ole nõus rikkujate esiletoomisega, nagu on nõutud raporti lõikes 16. Kindlasti nõustume me rangema hoiakuga teavitamis- ja avalikustamisnõuete täitmise suhtes, kuid suurema läbipaistvuse – mida me samuti toetame – eesmärki ei tohiks täita valede vahenditega. Kui rikkujaid hakatakse esile tooma, kardame me nõiajahti. Euroopa Komisjoni ei tohiks muuta moraalseks autoriteediks, kes saavutab distsipliini sellega, et toob rikkujaid esile või süüdistab neid. Lükkaime niisuguse suhtumise tagasi ka seepärast, et see võib põhjustada veel keerulisema olukorra ja ohu, et liikmesriigid jäta selle rakendamata. Sellest murest hoolimata nõustume raporti üldiste ideedega, nagu ma juba ütlesin, ja meie arvates on tegemist väga kasuliku dokumendiga.

Raport: Seán Kelly (A7-0190/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa ülesehituse mõtlesid välja Euroopa asutajad, et tagada Euroopas rahu. Kuigi Põhja-Iirimaa valitsevad ikka veel pinged, peab tänapäeva Euroopa jätkama finantsabi pakkumist, et toetada nii kaua sõdinud kahe kogukonna lepitamist. Seega peaks Euroopa Liit tagama, et rahastamist jätkatakse teatud projektide puhul, mis võimaldavad tugevdada kestva rahu saavutamiseks vajalikke sidemeid. Arvestades asjaolu, et Euroopa Liidu Kohus tühistas hiljuti õiguslikule alusele viidates määruse (EÜ) nr 1968/2006, mis võimaldas sellist rahalist toetust anda, pidid Euroopa Parlamendi liikmed vastu võtma uue määruse, mis põhineks asjakohasel õiguslikul alusel. Seepärast hääletasin ma uue määruse poolt.

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Andsin oma poolthääle raportile, milles käsitletakse ELi jätkuvat toetust Rahvusvahelisele Iirimaa Fondile. Ajavahemikul 2007–2010 on Euroopa Liit maksnud sellesse fondi 15 miljonit eurot. ELi-poolne rahastamine (mis moodustab kogutoetusest 57%) on fondi tõhusaks toimimiseks ülimalt tähtis.

Alates fondi loomisest 1986. aastal on sel on olnud positiivne mõju nii Iirimaa kui ka Põhja-Iirimaa puudutavates küsimustes ning fond on aidanud ja toetanud paljusid piiriüleseid algatusi. Fond toetas rahu ja lepituse saavutamist, edendas suhteid ja suurendas kaasatust ning aitas kaasa majanduslikule ja sotsiaalsele arengule. Fondil oli ilmselge ja oluline mõju asjaomastele kogukondadele ning ta aitas suuresti kaasa püüdlustele saavutada püsiv rahu, eelkõige koostöös programmiga PEACE Põhja-Iirimaa ja selle piirialadel läbi viidud tegevuse kaudu.

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) Rahvusvaheline Iirimaa Fond on hea näide riikidevahelisest ja rahvusvahelisest koostööst. Sõltumatu rahvusvahelise organi juhitud fondi rahastavad mitmed riigid: Euroopa Liidu liikmesriigid, Ameerika Ühendriigid, Kanada, Uus-Meremaa ja Austraalia. Nii Põhja-Iirimaa kui ka Iiri Vabariigis aitavad projektid soodustada rahvuslaste ja unionistide vahelisi kontakte, dialoogi ja

leppimist. See rahvusvaheline toetus lõpeb siiski 2010. aastal. Seepärast peaksime kaaluma, kuidas saaks fondi tegevusprioriteete, eelkõige neid, mis on seotud majandusliku ja sotsiaalse arengu edendamisega ning rahudialoogile kaasaaitamisega, rahastada pärast seda.

Rahvusvahelise Iirimaa Fondiga hõlmatud projektid juba täiendavad ELi programmi PEACE raames toimuvat. Oleks kasulik teha kindlaks, mis saab neist projektidest ELi tulevase eelarve kavandamise kontekstis. Seepärast kutsun Euroopa Komisjoni üles uurima, kuidas võiksid struktuurifondid jätkata Rahvusvahelise Iirimaa Fondi ülesannete täitmist, eelkõige eesmärgi „Euroopa territoriaalne koostöö” raames.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Pärast aastaid Iirimaa valitsenud ebakindlust loodi Rahvusvaheline Iirimaa Fond, mille eesmärk on tagada piirkonnas majanduslik ja finantsstabiilsus. Nagu näha, vaadeldakse raportis fondi tulevikuplaane ja määratakse kindlaks mõned põhieesmärgid, millega tuleb tegelda. Nõustun raportööri järeldustega ja seepärast otsustasin hääletada selle raporti poolt.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – Andsin oma poolthääle Seán Kelly raportile ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse ELi rahalist toetust Rahvusvahelisele Iirimaa Fondile.

Selliseid piirkondadevahelisi koostöö- ja lepitusprojekte tuleks toetada, pidades silmas eelkõige sotsiaalsele ja majanduslikule arengule kaasaaitamist. Fond on olnud kesksel kohal kogukondade lepitamisel ja tuleb tunnustada ELi olulist rolli selles valdkonnas. Rahvusvahelise Iirimaa Fondi algatuste raames saavutatust võib nii mõndagi õppida ning saadud teadmisi võib kasutada teistes Euroopa Liidu piirkondades, kus esineb kogukondade kõrvalejäämist ja kohtab pingeid.

Soovin rõhutada eriti ELi rahaliste vahendite kasutamist Rahvusvahelise Iirimaa Fondi projekti „Jalgpall rahu nimel” toetamiseks. Lepitamisele ja noorte vastastikusele mõistmisele kaasaaitamine spordi kaudu on algatus, mida tuleks kiita. Spordi kasutamist üksikisikute toetamiseks ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemiseks ei tohiks tõepoolest alahinnata.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Põhja-Iirimaa rahuprotsess on näide edasiminekest, mis on pälvinud ja peaks ka edaspidi pälvima Euroopa institutsioonide toetuse. Nagu ka Euroopa integratsiooni puhul, saab konfliktijärgsetes olukordades nagu see siin saavutada stabiilsuse nii, et kehtestatakse *de facto* solidaarsed tingimused, mis soodustavad ja suurendavad piiriüleseid ja kogukondadevahelisi suhteid. Loodan, et ka teised Euroopa Liidu osad, mida vaevab lahkulööjate terrorism, vaatavad Iirimaa protsessi ja õpivad sellest. See võimaldab neil vägivalla välja juurida ja ehitada üles ühiskonna, kus kõik võivad end koduselt tunda, austades õigusnorme, traditsioone ja inimõigusi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Rahvusvahelise Iirimaa Fondi tegevuse pikendamise poolt, sest minu arvates on tähtis rõhutada, et Euroopa Liidu rahvaste ja kogukondade rahu missioon on majandusliku ja sotsiaalse arengu ning samuti inimväärikuse ja kodanike elukvaliteedi parandamise põhitegur. Seda on näha konkreetse Iirimaa juhtumi puhul. Euroopa Liidule peaks jääma oluline roll rahu hoidmisel ja piirkondlike, etniliste ja kultuuriliste pingete kaotamisel ning seega sotsiaalseks ja majanduslikuks arenguks vajalike tingimuste loomisel.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Rahvusvaheline Iirimaa Fond on alates selle loomisest 1986. aastal aidanud edendada majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning soodustanud rahvuslaste ja unionistide vahelisi kontakte, dialoogi ja leppimist kogu Iirimaaal. EL peab jätkuvalt toetama Iirimaa rahuprotsessi, andes oma panuse Rahvusvahelise Iirimaa Fondi, nagu seda on tehtud alates 1989. aastast. Selle toetuse suurendamise abil saaks tugevdada solidaarsust liikmesriikide ja nende kodanike vahel. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Soovitus teisele lugemisele: Marian-Jean Marinescu (A7-0162/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Tegemist oli konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatavat Euroopa raudteevõrgustikku käsitleva määruse teise lugemise hääletusega. Ma hääletasin Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vahel välja töötatud kompromisside poolt. Need kompromissid peaksid tegelikult võimaldama kujundada välja tingimused, mis tagavad parema juhtimise läbilaskevõimsuse jaotamisel ja peamiste Euroopa-siseste kaubaveokoridoride haldamisel. Kui määrus on vastu võetud, peaks see parandama suurte raudtee-kaubavoogude tõhusust Euroopa kaubaveokoridorides, aidates seega kaasa transpordi põhjustatud saaste vähendamisele. Kõiki neid põhjuseid arvesse võttes hääletasin nõukoguga läbi räägitud teksti poolt, et jõuda teisel lugemisel kokkuleppele.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin poolthääle oma rumeenlasest sõbra Marian-Jean Marinescu raportis sisalduvale soovitusetele teisele lugemisele, mis käsitleb nõukogu esimese lugemise seisukohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku kohta. Toetan muudatusi, mis on tehtud seoses rahvusvaheliste raudteekoridoride organiseerimisega, mille eesmärk on luua konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatav Euroopa raudteevõrgustik. Lisaks toetan ideed, mille kohaselt moodustaks juhatus iga kaubaveokoridori jaoks ühtse organina universaalteenistuse, mis pakub taotlejatele võimalust nõuda ühest kohast ja ühe toiminguna raudteeliini kasutamist vähemalt üht riigipiiri ületaval teekonnal.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan seda määrust konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku loomise kohta, mille rakendamisel on loodetavasti lisandväärtus kogu ühendusele, sest Euroopa saab ühendatud ühtse raudteevõrgustikuga. See tagab inimeste ja kauba tõhusa liikumise Euroopa piirkondade vahel. Samuti on määrusega tehtud otsus täita raudteekoridori elluviimise tähtaegu. Vastu on võetud pikem, viieaastane Leedule meelepärane ajavahemik, mille jooksul tuleb Leedus paigaldada Euroopa mõõtmetega rööpmed. Nüüd, mil Leedu kogeb majanduskriisi valusaid tagajärgi, on see otsus eriti sobiv, sest sarnaselt teiste kriisist kahjustatud riikidega on ka Leedu rahalised võimalused lähitulevikus raudtee infrastruktuuri arenguprojektidesse investeerida piiratud.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ajal, mil kaubaveosektor stabiilselt kasvab, pakub see ELi tasandil väga suurt potentsiaali. Seepärast tundub paradoksaalne, et üha vähem ettevõtteid otsustab raudteeveo kasuks. Ainult 10% Euroopa Liidus aset leidvast kaubaveost toimub raudteel. Tegelikult on raudteekaubaveo määr vähenenud 20 aasta taguse ajaga võrreldes poole võrra. Euroopa Komisjon on tunnistanud raudteekaubaveo võtmerolli alates 2001. aastast.

Siis seati Euroopa transpordipoliitikat käsitleva valge raamatu tähtajaks 2010. aasta. Raudtee-kaubaveoturu ees on nüüd ülesanne parandada teenuste kvaliteeti, sest nõuetele mittevastavus paneb raudteekaubaveo konkurentsisis teiste transpordiliikidega ebasoodsasse olukorda. On võimatu selgitada langust raudteekaubaveo sektoris, kui meil on olemas kolm raudteelaste õigusaktide paketti. Need ei ole liikmesriikide õigusaktidega piisavalt ühtlustatud ja raudteesüsteemid ei ole piiriülevalt ühendatud. Seda olukorda arvestades on Euroopa Parlamendi esitatud määruse eesmärk muuta raudteekaubaveo tõhusamaks, aidates kaasa ühtlustamisele liikmesriikide ja infrastruktuurihaldajate vahel.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjalikult. – Toetan jõupingutusi raudteekaubaveo tõhustamiseks, sest sellel on maanteekaubaveoga võrreldes keskkonnavalised eelised. Soovin siiski selgitada, et olen vastu Euroopa Liidus toimuvale raudteede jätkuvale liberaliseerimisele, mis on nüüdseks kaasa toonud killustatuse, investeringute puudumise ja raudteekaubaveo ebatõhususe. See nõukoguga saavutatud kompromiss on püüd olukorda parandada. Seepärast hääletasin selle poolt. Kuid see tugineb liberaliseerimisele, mille vastu ma olen kindlalt. See hääletus ei puuduta siiski dereguleerimist, mis sisaldub juba aluslepingus.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjalikult. – Toetan kõiki jõupingutusi raudteekaubaveo tõhustamiseks, sest sellel on maanteekaubaveoga võrreldes keskkonnavalised eelised.

Soovin siiski selgitada, et olen vastu Euroopa Liidus toimuvale raudteede jätkuvale liberaliseerimisele, mis on nüüdseks kaasa toonud raudteekaubaveo killustatuse ja ebatõhususe ning samuti investeringute puudumise selles valdkonnas.

See nõukoguga saavutatud kompromiss on püüd olukorda parandada. Seepärast hääletasin selle poolt, kuigi see tugineb liberaliseerimisele, mille vastu ma olen kindlalt. See hääletus ei puuduta dereguleerimist, mis on sätestatud juba aluslepingus.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Määruse eelnõus määratletakse raudteekaubaveo koridorid, teisisõnu mitut liikmesriiki läbivad teed, kus ettevõtjad kooskõlastavad infrastruktuuri haldamist ja toimimist. See pakub tõelist Euroopa lisandväärtust, sest määrusega parandatakse läbipaistvust raudteeliinide jaotamisel ja haldamisel ning edendatakse riikidevahelist kooskõlastamist kõikidel tasanditel: olemasolev läbilaskevõime, investeringud, infrastruktuuritööd, tegevuse korraldamine jne. Ka universaalteenistuse loomine iga koridori jaoks võimaldab ettevõtetel suhelda ühe kontaktisikuga. See sümboliseerib raudteekoridori haldamist Euroopa perspektiivis. Seepärast on kõnealune määrus kindel märguanne tõelise Euroopa transpordi- ja infrastruktuuripoliitika kohta. Tegemist on tähtsa sammuga raudteekaubaveo poole, mis on kiirem ja usaldusväärsem ning seega ka arvestatav ja ökoloogiline alternatiiv pikamaa-maanteetranspordile. Tõeline Euroopa vaade oli seda vajalikum, et sellega rõhutatakse raudtee-kaubaveoturu olulisust.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin poolthääle sellele raportile, mis aitab kaasa konkurentsivõimelisema Euroopa raudteekaubaveo võrgustiku loomisele. Transpordisektori muutlikkus viimastel aastakümnetel ning liikmesriikide raudteeturgude avatuse suurenemine (mis põhjustab tõsisaid probleeme seoses nende vastavuse puudumisega) sunnib rakendama meetmeid, mis soodustavad tõhusa jaotusvõrgustiku loomist ELi liikmesriikide vahel.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Viimastel aastakümnetel on raudteekaubaveo turuosa pidevalt langenud ja 2005. aastal moodustas ainult 10% sedalaadi kaubaveost. Selle probleemiga tegelemiseks on komisjon toetanud mõtet võtta teema tõhusamalt käsile. 2008. aasta detsembris esitas komisjon ettepaneku võtta vastu määrus konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku kohta.

2009. aasta aprillis võttis Euroopa Parlament esimesel lugemisel ettepaneku vastu, toetades komisjoni. Lisaks jõudis nõukogu selle määruse suhtes poliitilisele kokkuleppele, ehkki mõningate muudatustega. Seadmata kahtluse alla raudteekaubaveo tähtsust ja vajadust kooskõlastada sedalaadi vedusid Euroopa tasandil ning toetades niinimetatud kaubaveokoridoride moodustamist, tuleb siiski tõdeda, et ELi riikide praeguses majandus- ja finantskliimas nõuab integreeritud kaubaveosüsteemi loomine liikmesriikidelt kindlasti väga suuri investeeringuid ning me ei saa tagada, et nad suudavad selliseid investeeringuid endale lubada või neid teha. Õnnestamata selle määruse eesmärke, ei tohiks me seepärast siiski unustada, et määruse heakskiitmise korral on praegustel kasinatel oludel loomulikult oma mõju igasugusele plaanile.

Carlo Fidanza (PPE), kirjalikult. – (IT) Mul oli hea meel, et täiskogu hääletusel kiideti heaks soovitus teisele lugemisele, mis käsitles määrust konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku kohta.

Raportis nähakse ette üheksa kaubakoridori kasutuselevõtt Euroopa Liidu liikmesriikide vahel ning universaalteenistuse loomine iga koridori jaoks, et tagada kõikidele riiklikele ja eraraudtee-ettevõtetele vajalik teave iga koridori läbilaskevõimsuse jaotamise kohta. Raportis rõhutatakse koostalitlusvõimet kaubaveo valdkonnas. Selleks luuakse ühendus meresadamate ja laevatatavate siseveeteedega.

Määrus kujutab endast kindlasti suurt sammu edasi Euroopa raudteeliikluse kooskõlastamisel, praegu küll ainult kaubaveo osas, ja aitab kaasa raudteeturu liberaliseerimisele, mis on selles sektoris esmatähtis eesmärk.

Mul on kahju, et mõningad parlamendiliikmed proovisid saboteerida prioriteetset Stockholmi ja Napoli vahelise koridori projekti, esitades muudatusettepaneku, mille kohaselt Brenner oleks marsruudilt välja jäänud. Selline vastutustundetu katse luhtus tänu Itaalia parlamendisaadikute läbinägelikkusele. Seepärast toetasin ma kõhklematult soovitus teisele lugemisele.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle dokumendi poolt suurima heameelega. See kujutab endast suurt sammu Euroopa kaubaveo ja transpordi jaoks, mis muutub nüüd konkurentsivõimelisemaks ja vähem kulukaks. Euroopa liigub parema ühenduse poole Euroopa raudteevõrgustike, kaubaveokoridoride ning mere- ja jõesadamate vahel. See on Euroopa raudteetranspordisektori jätkusuutlikus arengus oluline samm, mis võimaldab lõpuks ometi pakkuda tõelist alternatiivi lennu- ja maanteetranspordile. Nüüdsest haldavad liikmesriike ühendavaid rahvusvahelisi koridore piiriülesed asutused, kes kooskõlastavad infrastruktuuri haldamist ja raudteeliinide jaotamist. Lisaks kõigele sellele moodustatakse iga raudteekoridori jaoks universaalteenistus, mille loomist ma innukalt kaitsesin. Selline uuendus võimaldab Euroopal areneda ning iseloomustab Euroopa soovi saavutada transpordisektoris parem koostöö ja suurem lõimumine. Mul on hea meel, et see raport vastu võeti, sest see loob tugevamad alused suurele Euroopa raudteekaubaveo võrgustikule, millest ma olen puudust tundnud juba aastaid.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjalikult. – Selgitused Marinescu raporti (A7-0162/2010) hääletuse kohta. Toetan jõupingutusi raudteekaubaveo tõhustamiseks, sest sellel on maanteekaubaveoga võrreldes keskkonnavalged eelised. Soovin siiski selgitada, et olen vastu Euroopa Liidus toimuvale raudteede jätkuvale liberaliseerimisele, mis on nüüdseks kaasa toonud killustatuse, investeeringute puudumise ja raudteekaubaveo ebatõhususe. See nõukoguga saavutatud kompromiss on püüd olukorda parandada, seega hääletasin selle poolt, kuid see tugineb liberaliseerimisele, mille vastu ma olen kindlalt. See hääletus ei puuduta siiski dereguleerimist, mis sisaldub juba aluslepingus.

Thomas Mann (PPE), kirjalikult. – (DE) Hääletasin just Marinescu raportis sisaldunud muudatusettepaneku vastu, mille eesmärk on moodustada keskne kooskõlastusorgan, mis tegutseks kaubaveo haldamisel universaalteenistusena. Veel 162 kolleegi hääletasid samamoodi pärast petitsiooni, mida ma aitasin esitada. Pooldame kvaliteeti ja konkurentsivõimet raudteekaubaveo valdkonnas. Soovime näha paindlikke ja tõhusaid lahendusi ning lisaks usume raudteeveo edendamisse keskkonnavalgedel põhjustel. Reisijate kohalik ja

pikamaavedu ei tohiks siiski mingil viisil mõjutatud saada. Raporti äärmiselt keeruline tekst ei sisalda sõnaselget avaldust selle kohta. Kahjuks andis Euroopa Parlament poolthääle komisjoni ja nõukogu enamuse soovitusel, mille kohaselt hakkab tulevikus rongiliinide jaotamist haldama täiendav keskne kooskõlastusorgan. Selle tulemuseks on pädevuse killustumine, millel on tõsine mõju sõidugraafikute koostamisele. Põlisel transiidiriigil Saksamaal toimib raudteevõrgustik juba peaaegu täisvõimsusel. Kõik kolm kavandatud koridori läbivad olulisi keskusi. Hesseni liidumaal jäävad Stockholmist Palermosse suunduvale teele sellised linnad nagu Fulda ja Frankfurt. Euroopa Parlamendi hea maine Euroopa tarbijaid kaitsva peamise organina on täna kahjustada saanud. Liikmesriigid kaotavad õiguse otsustada oma raudteevõrgustike üle ja kõiki Euroopa kodanikke mõjutab sellega kaasnev rongide hilinemine.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) See raport kinnitab pilti Euroopast, mis on vastupidine solidaarsust ja koostööd hindavale Euroopale, mida vajame praegu rohkem kui kunagi varem. Maad tuleks arendada Euroopa inimeste üldistest huvidest lähtudes, mitte erasektori ettevõtjate üksikute huvidest järgi. Transpordipoliitika erastamine teenib eurokraatia huve ja kahjustab minu kaaskodanike omasid. Hääletan selle kahjuliku dokumendi vastu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatav Euroopa raudteevõrgustik on äärmiselt oluline, kui Euroopa Liit soovib saavutada ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegias sätestatud eesmärgid. Seda silmas pidades aitab eri riiklike võrgustike vahel kiiret ja tõhusat ühendust võimaldavate raudteekoridoride loomine parandada infrastruktuuri kasutamise tingimusi. On ülimalt tähtis, et parandaksime kehtivaid eeskirju eesmärgiga muuta raudteekaubavedu praegusega võrreldes konkurentsivõimelisemaks. See ei too mitte ainult majanduslikku, vaid ka keskkonnaval kasu, sest raudteetransport on keskkonnasäästlikum. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Hääletasin konkurentsivõimelisemaks kaubaveoks kasutatavat Euroopa raudteevõrgustikku käsitleva määruse kompromissetepaneku vastu. Sellega võetakse võim riiklikelt infrastruktuuri haldavatelt asutustelt, mis on siiani töötanud väga tõhusalt ja tulemuslikult, sealhulgas rahvusvahelises sfääris. Lisaks kaasneb kavandatud meetmetega rohkem bürokraatiat, mis ei saa olla meie eesmärk. See aga vähendab tõhusust. Läbilaskevõime jääb kasutamata. Minu arvates on sel kõigel negatiivne mõju raudteeveole kogu Euroopas.

Kui EL soovib tõepoolest hõlbustada kaubavedu raudteevõrgustikus, tuleks kehtestada esmatähtsad eesmärgid üleeuroopaliste transpordivõrgustike loomiseks. Täielik lõunasuunalise koridori laienemine näiteks niinimetatud Koralmi tunneli kaudu tooks kaasa ennenägematu nihke raudteevõrgustike suunas. Peaksime toetama raudteekaubavedu, mitte suuremat tsentraliseerimist.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – Otsustasin anda soovitusel teisele lugemisele oma poolthääle selles osas, milles hiljuti toimunud korduvate mitteametlike kolmepoolsete kohtumiste käigus eesistujariigi Hispaaniaga kokkuleppele jõuti. Pean oluliseks saavutatud tempot mitte kaotada. Eelnõu esimesel lugemisel 2009. aasta aprillis toetas minu fraktsioon eesmärgi, et konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatav raudteevõrgustik loodaks läbi Euroopa Liidu kulgevate koridoride kaudu, nagu on sätestatud komisjoni 2008. aasta detsembri ettepanekus. Minu toetust sellele kokkuleppele suurendab ka Leedu raudteevõrgustiku tähtsus ja majanduslik väljavaade, mida see minu riigile pakub. On ülimalt tähtis – mitte ainult Leedu, vaid ka Euroopa Liidu kui terviku jaoks – peatada raudtee turuosa vähenemine kaubaveos. Olen veendunud, et see kokkulepe on raudtee-kaubaveoturule kasulik. See aitab parandada teenuste kvaliteeti ja loob sünergiat liikmesriikide raudteesüsteemide vahel.

Vilja Savisaar (ALDE), kirjalikult. – (ET) Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid. Kahjuks ei saanud ma toetada nelja grupi kompromissmuudatusettepanekut, kuna sellega jäeti 1. lisa punktis 8 kirjeldatud raudteekoridorist kõrvale Eesti ja Läti. Arvestades raudtee üldist tulevikuperspektiivi ja Rail Baltica projekti, siis oleks oodanud, et antud koridori kaasatakse ka Tallinn ja Riia. Kahjuks kitsendati vastuvõetud muudatusettepanekuga meie, Eesti ja Läti võimalusi ning seeläbi ei liigutud lähemale kõigi Euroopa Liidu liikmesmaade ühendamisele ühtsesse raudteesüsteemi.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – Toetan jõupingutusi raudteekaubaveo tõhustamiseks, sest sellel on maanteekaubaveoga võrreldes keskkonnaval eelised. Soovin siiski selgitada, et olen vastu Euroopa Liidus toimuvale raudteede jätkuval liberaliseerimisele, mis on nüüdseks kaasa toonud killustatuse, investeringute puudumise ja raudteekaubaveo ebatõhususe. See nõukoguga saavutatud kompromiss on püüdnud olukorda parandada. Seepärast hääletasin selle poolt. Kuid see tugineb liberaliseerimisele, mille vastu ma olen kindlalt. See hääletus ei puuduta siiski dereguleerimist, mis sisaldub juba aluslepingus.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Kuigi maanteeveole alternatiivi pakkuvad kaubaveod on aastaid vähenenud, on siiski tegemist väga turvalise ja tõhusa kaubaveoliigiga. Selle raportiga püütakse suurendada raudteekaubaveo turuosa, moodustades vähemalt kahe liikmesriigi vahel koridorid kaupade kiireks vedamiseks.

Pärast raporti lugemist saan ma aru, et nende koridoride moodustamisega ei looda reisijateveo arvelt kaupu eelistavaid marsruute, sest ma mõistan, et kaht liiki raudteeliiklust koheldakse samamoodi. Universaalteenistus on kooskõlastamiseks strateegiliselt tähtis, sest taotletud marsruutide haldamine hakkab toimuma selle teenistuse kaudu. Nõukogu ettekujutuses oleks selle näol tegemist kõigest infolauaga, kuid ma nõustun raportööriga, kes usub, et teenistus on soovitud kaubavoo tagamiseks väga oluline organ.

See koridoride võrgustik võimaldab Euroopa raudteeteenuseid paremini sünkroniseerida. Sellega luuakse seosed eri transpordiliikide vahel ja hoogustatakse investeerimist kõnealusesse sektorisse. Seepärast leian, et see raport on minu häält väärt.

Thomas Ulmer (PPE), kirjalikult. – (DE) Olen täielikult selle raporti vastu, kuigi kahjuks ei ole lõpphääletus teisel lugemisel võimalik. Deutsche Bahni jaoks, kes on ainus konkureerima pidav ettevõtte Saksamaa liberaliseeritud võrgustikus, on universaalteenistuse strateegia näol tegemist sundvõõrandamisega võrdväärse meetmega ning selle tulemuseks on ebasoodne konkurentsiolekord, mida ei saa heastada, sest Saksamaa on ühendanud reisijate- ja kaubaveo ning puuduvad eraldiseisvad ülikiired võrgustikud. Soovitan Deutsche Bahnil tungivalt uurida võimalusi see otsus vaidlustada.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Olen kindel, et konkurentsivõimeliseks kaubaveoks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku loomine on põhjendatud ja vajalik. Siiski on tõsiseid kahtlusi seoses artikli 12 lõike 2 a tõlgendamisega. Selles nähakse ette universaalteenistuste loomine. Kahtlused puudutavad eelkõige otsuste tegemise õigust seoses võimalusega kasutada konkreetseid raudteevõrgustikke. Lisaks muudab olukorra keerukamaks asjaolu, et mõned liikmesriigid ei ole veel andnud vabaks juurdepääsu oma raudteeturule.

Eelnimetatud silmas pidades hääletasin muudatusettepaneku 83 teise osa vastu.

Raport: David Martin (A7-0043/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin oma poolthääle otsusele, mis käsitleb parlamendi kodukorra kohandamist pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Täiskogus vastu võetud muudatused jõustuvad 1. detsembril 2010. Kodukorra muutmine osutus vajalikuks, et võtta arvesse 18 uue parlamendiliikme saabumist, õigusloomepädevuse suurenemist ja uut eelarvemenetlust, mis annab parlamendile nõukoguga võrdsed õigused. Ülejäänud muutused on seotud Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja subsidiaarsuse põhimõtte järgimisega, võttes arvesse liikmesriikide parlamentide üha suurenevat mõju; parlamendi õigusega teha ettepanekuid aluslepingute muutmiseks; komisjoni presidendi ametissenimetamise menetlusega, võttes arvesse, et parlamendil on selles küsimuses rohkem õigusi; liidu liikmesriigi võimalusega astuda liidust välja ning lõpetuseks aluslepingute rikkumisega liikmesriigi poolt. Mul on kahju, et uut kodukorda ei ole läbi vaadanud kõrgem õigusorgan eesmärgiga tagada, et kodukord oleks kooskõlas hierarhiliselt kõrgemal asetsevate dokumentidega, eelkõige aluslepingutega ja liikmesriikide põhiseadustega.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Annan oma poolthääle ettepanekule kohandada parlamendi kodukorda Lissaboni lepinguga. Parlamendile antud suuremad volitused peavad kajastuma suuremas vastutuses. Lissaboni leping on äärmiselt oluline, sest Euroopa Liit peab suutma ühendada laienemise süvenemisega. Kõnealuse aluslepinguga suudeti seda teha tasakaalustatud, usaldusväärset ja õiglasel viisil, parandades järjepidevust, õiguspärasust, demokraatiat, tõhusust ja otsuste tegemise läbipaistvust, selgitades pädevuse jaotust Euroopa Liidu ja liikmesriikide vahel ning aidates kaasa suurema tõhususe saavutamisele institutsioonidevahelistes ja -sisestes suhetes ELiga.

Muudatused, mis kaasnevad kodukorra kohandamisega vastavalt Lissaboni lepingule, on teoks saanud suuresti tänu Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni püüdlustele muuta parlamendi otsustusprotsess ning tema suhted liikmesriikide parlamentidega selgemaks ja lihtsamaks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa institutsioonide poolt välja töötatavate õigusaktide suur arv, selliste õigusaktide koostamisel kasutatav osalemist eeldav meetod, sellega seotud dokumentide rohkus ning asjaolu, et allikate ja õigusnormide hierarhia ei ole alati selge, nõuavad parlamendilt nende riskide vähendamist, püüdes viia oma kodukorra vastavusse hiljuti jõustunud Lissaboni lepinguga. Usun, et see on menetluste selguse ja õiguskindluse pärast vajalik.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu jõustumisega peab Euroopa Parlament näitama, et ta on kohandunud uute tegevusnõuetega ja otsustusprotsessis jagatava vastutusega. Soovin esile tõsta parlamendi volituste suurendamise mõju, riikliku esindatuse uut kuju ning tihedamate suhete sisseseadmist liikmesriikide parlamentidega. Nõustun nüüd esitatud kodukorra muudatustega, mis hõlmavad ka õigusloomemenetluste lihtsustamist ja selget sõnastamist, et aidata veel paremini vastata üldsuse, institutsioonide ja liikmesriikide vajadustele, tagades samas tingimused Euroopa poliitika tõhusaks rakendamiseks.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin muudatusettepaneku 110 vastu. Selles nähakse ette, et Euroopa Parlament teeb koostööd liikmesriikide parlamentidega, aga mitte kohalike omavalitsuste parlamentidega. Sellega eiratakse mõne liikmesriigi põhiseadusest tulenevat tegelikku olukorda. Näiteks kuigi Flandria astus sel nädalal ajaloolise sammu iseseisvuse poole, on Belgia föderaalne parlament nüüd ELi mõttes liikmesriigi parlament. Sellest olenemata on Belgia põhiseaduse mõttes Flandria parlamendil mõningates ELi küsimustes täielik pädevus. Muudatusettepanekuga eiratakse ka teiste liikmesriikide tegelikku poliitilist olukorda: on naeruväärne, et Euroopa Parlament ei saa täiel määral teha koostööd Šotimaa parlamendiga sellistes küsimustes nagu näiteks kalandus, kus Šotimaal on rohkem mängus kui kogu ülejäänud Ühendkuningriigil kokku.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingu heakskiitmisega on Euroopa Parlamendile antud uued kohustused ja see tähendab, et parlamendi kodukord vajab kohandamist uute õigusnormidega. Seega viiakse selle sättega parlamendi kodukord vastavusse Lissaboni lepingus sisalduvate uute nõuetega. Seepärast hääletasin ma nii, nagu ma seda tegin.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Käesolev kodukorra kohandamine tuleneb osaliselt Lissaboni lepingu jõustumisest. Selles mõttes on tegemist vormilise toiminguga. Kuid nende muudatuste tegemise käigus püüavad kaks suurt fraktsiooni – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon ning Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis – kärpida nende liikmete õigusi, kes ei kuulu nimetatud suurtesse fraktsioonidesse. See on eriti väärt ja ebaõiglane, sest see jääks kahe silma vahele aruteludes Lissaboni lepinguga seotud suurte kohanduste üle. Näiteks on tehtud ettepanek, et fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed ei saa enam nagu siiani ise otsustada, kes neid esindab. See on demokraatlikus poliitikas ainulaadne juhtum ja vastuvõetamatu. Igas oma nime väärivas demokraatlikus parlamendis võib fraktsioon ise otsustada oma esindatuse üle konkreetsetes komisjonis.

Nüüd aga on siin tehtud ettepanek, et president – kes kuulub ühte kahest suuremast fraktsioonist – peaks otsustama, milline fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliige peaks neid esimeeste konverentsil esindama. Teisisõnu, poliitilised vastased saavad valida esindaja, kelle põhimõtted on nende omadega kõige sarnasemad. See on ennekuulmatu. Minu arvates saab fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete esindaja valida ainult häälletusega, millel osalevad kõik fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmed. Seepärast hääletasin esitatud muudatusettepaneku vastu.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Üha sagedamini esineb looduskatastroofe, mille tulemusel inimesed kaotavad elatise ja kogu vara. Eriti raskelt saavad kannatada need, kelle kodud ujutatakse üle, sest sageli saab kahjustada või hävib kogu nende elamu sisu. Lisaks kaasnevad tõsised kahjustused põllumajandusmaale, mille taastamine maksab väga palju. Ohvriks jäänud inimestel on raske seda endale lubada või ei suuda nad selle eest üldse maksta. Hääletasin resolutsiooni poolt, sest looduskatastroofilt löögi saanud inimestele on oluline abi anda.

Aldo Patriciello (PPE), kirjalikult. – (IT) Euroopa Parlament on võtnud vastu otsuse kohandada parlamendi kodukorda Lissaboni lepinguga. Parlamendi kodukorra muudatustest, mille parlamendiliikmed vastu võtsid, on mõned seotud 18 uue parlamendiliikme saabumisega 12 liikmesriigist, õigusloomepädevuse tugevdamisega ning uue eelarvemenetluse kehtestamisega, millega antakse parlamendile nõukoguga võrdsed õigused. Kodukorras tehtud muudatustes võetakse arvesse ka eelarve-eeskirju, niivõrd kui võrd parlament langetab selles küsimuses otsuseid koostöös nõukoguga. Eelkõige on muudatused seotud kolmeaastase finantsraamistikuga, mis saab parlamendi heakskiitu nõudvaks õigusaktiks, parlamendiliikmetele kättesaadavaks tehtavate dokumentidega, eelarveprojekti läbivaatamisega, eelarvemuudatustega ja eelarve lõpliku vastuvõtmisega.

Lisaks pean eriti tähtsateks neid muudatusi, mis on seotud Euroopa Liidu põhiõiguste harta järgimisega, parlamendiliikmete õigusega esitada muudatusettepanekuid aluslepingute kohta, komisjoni presidendi valimise menetlusega ning eelkõige selliste konkreetsete sätete väljajätmisega, mis puudutavad ühise välis-

ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametissenimetamist. Loodan, et need muudatused tehakse aluslepingu teksti kiiremas korras, arvestades, kui põhjanevad on need uuendused kogu liidu jaoks.

Paulo Rangel (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma annan poolthääle David Martini raportile, mis on valminud pärast pikki läbirääkimisi, milles osalesid kõik Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni kuuluvad põhiseaduskomisjoni liikmed, kaasa arvatud mina. Raportis keskendutakse muutustele, mille peab tegema parlamendi kodukorda pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Pärast novembrikuisel istungil toimunud esialgset hääletust, millega tehti vajalikud muudatused, mis olid otseselt seotud Lissaboni lepingu jõustumisega, lükati muude muudatusettepanekute hääletamine edasi, et võimaldada pikemat järelemõtlemisaega. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, kuhu Portugali sotsiaaldemokraatlik partei kuulub, on allkirjastanud erinevaid kompromissmuudatusettepanekuid, eelkõige seoses komisjoni presidendi ja asepresidendi või välis- ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning eurorühma presidendi infotunniga, parlamendiliikmete põhimääruse rakendamise ja aluslepingute ning delegeritud õigusaktide läbivaatamisega. Soovin siiski esile tõsta eriti muudatusettepanekuid, mis on seotud parlamentidevahelise koostööga, Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide suhtega õigusloomeprotsessi jooksul ning Euroopa Parlamendi delegatsiooni koosseisuga COSACi juures – need on kolm teemat, millele pean pöörama erilist tähelepanu, olles Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni asepresident, kes vastutab suhete eest liikmesriikide parlamentidega.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Täna hääletab Euroopa Parlament oma kodukorra vajalikku kohandamist pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Pärast novembrikuisel istungil toimunud hääletust lükati hääletamine nende muudatusettepanekute üle, mis ei olnud otseselt seotud lepingu jõustumisega, käesolevale istungile edasi. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon, kuhu ka mina kuulun, allkirjastas kaksteist muudatusettepanekut, mis olid seotud mitmesuguste küsimustega: komisjoni presidendi ja Euroopa Liidu kõrge esindaja infotund, kirjalikult vastatavad küsimused nõukogule ja komisjonile, korrapärase parlamentidevaheline koostöö, parlamendiliikmete põhimääruse rakendamine, Euroopa asjade komisjonide konverents, aluslepingute läbivaatamine ja õigusloomepädevuse delegeerimine.

Hääletan dokumendi täiendavate muudatuste poolt ning soovin nende hulgas esile tõsta sätteid, mis käsitlevad subsidiaarsust ja proportsionaalsust õigusaktide hindamisel ja Euroopa Parlamendi suhteid liikmesriikide parlamentidega õigusloomeprotsessi jooksul.

Rafał Trzaskowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Käesolev teine muudatusettepanekute käsitlemise ring lõpetab Euroopa Parlamendi kodukorra kauakestnud kohandamise Lissaboni lepinguga kaasnenud muutustega. Kuigi täna hääletatud muudatusettepanekud käsitlevad väiksemal määral põhilisi lepinguga seotud muudatusi, mis on parlamendi seisundit otsustusprotsessis tugevdanud, on need kodukorra muudatustele oluliseks täienduseks ja võimaldavad meil uusi võimalusi täielikult ära kasutada. Nagu kõigi muutuste puhul ja eelkõige selliste tähtsate muutuste puhul, nagu seda on alusaktide muudatused, sõltub väga palju sellest, kuidas neid rakendatakse.

Nõrkused peituvad üksikasjades ja just seepärast on oluline jälgida seda protsessi lõpuni.

Raport: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0183/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Üks 2011. aasta põhieesmärk on ELi teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse rahastuse säilitamine, edendamine ja hankimine raamprogrammi asjakohase rahastamise kaudu ning seeläbi Euroopa 2020. aasta eesmärkide toetamine.

Rahastamisaotluste arv on suurenenud proportsionaalselt nende kontrollimehhanismide arvu suurenemisega, mis on kehtestatud püüdena tagada ühenduse rahaliste vahendite nõuetekohane kasutamine.

Sisebürokratia ning üha enamate eeskirjade ja haldusmenetluste kehtestamine vähendavad üldsuse usaldust protsessi vastu. Sellise keerulise süsteemiga on eriti raske toime tulla väiksematel organisatsioonidel, näiteks VKEdel, alustavatel kõrgtehnoloogiaettevõtetel, väiksematel instituutidel, ülikoolidel ja uurimiskeskustel.

Kutsuksin üles muutma juurdepääsu teadusuuringute rahastamisele lihtsamaks. Kõiki sidusrühmi kaasates tuleb arendada vastastikust usaldust. See aitab innustada teadusuuringuid ja uuendusi, mis muudaks Euroopa ligitõmbavamaks elamis- ja töötamiskohaks.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Komisjoni 2011. aasta eelarve projekt ei vasta probleemidele, millega Euroopa vastamisi seisab. Kui meil on kohustusi 142 miljardit eurot – s.t 1,15% Euroopa kogurahvatulust –, teeb komisjon ettepaneku rahastada uusi prioriteete, aga ka finantsraamistikuga

2007–2013 juba hõlmatud programme, võttes raha olemasolevatele programmidele eraldatud summadest ja eelarvemarginaalist, mis on juba sisuliselt olematuks jäänud. Majanduskasvu ja tööhõivet käsitlev 2020. aasta strateegia, mis peaks olema liidu tegevuskava järgmise kümne aasta jooksul, ning võitlus kliimamuutuse vastu ei saa ju ometi toimuda rahaliste vahenditeta. On vastuvõetamatu rahastada tulevast tööstusriikidega toimuva koostöö vahendit arenguabi rahaga. Pole mõeldav vähendada kolmandiku võrra Euroopa rahalist abi Lähis-Ida rahuprotsessile. See ei ole tõsiseltvõetav suhtumine. Me ootasime komisjonilt rohkem julgust. Aga Euroopa Parlament ootab ikka veel finantsperspektiivide vahehindamise projekte, mida Euroopa väga vajab. See küsimus peab tulevastel nõukoguga peetavatel eelarveläbirääkimistel olema keskne. Euroopa Parlamendi Demokraatliku Liikumise delegatsioon kavatseb selle eest seista.

Göran Färm, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, otsustasime hääletada selle poolt, et anda volitus 2011. aasta eelarve läbirääkimisteks. Üldiselt oleme raportis nimetatud eelisvaldkondadega nõus. Näiteks usume, et on oluline investeerida noortes, teadusuuringutesse ja uuendustesse ning keskkonnasäästlikku tehnoloogiasse. Samuti usume, et uuele majanduskasvu ja tööhõivet käsitlevale Euroopa 2020. aasta strateegiale tuleb anda piisavad rahalised vahendid, et see strateegia võiks olla edukas.

Kuid me tahaksime rõhutada, et me ei pea vajalikuks põllumajanduse otsetoetuste suurendamist. Lisaks oleme vastu sellele, et EL annab püsivat turutoetust piimatoodete ja piimatööstusele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Parlamendi roll ELi eelarve läbirääkimistes on pärast Lissaboni lepingu jõustumist suurenenud. Praegusel majandus-, rahandus- ja sotsiaalse kriisi ajastul on rahalistel vahenditel Euroopa Liidu majanduskasvu ja konkurentsivõime motiveerimiseks ülimalt suur kaal. Seoses sellega on oluline suurendada Euroopa Liidu Solidaarsusfondi, tingimusel, et valitsused kasutavad seda tõhusalt, leevendamaks kriisi mõju vaesemates piirkondades.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Tuletan meelde, et 2011. aasta eelarve protsess oli esimene omalaadne pärast Lissaboni lepingu jõustumist ning et selle puhul on vaieldamatult vajalik suurem koostöö ja kooskõlastamine teise eelarvepädeva institutsiooniga. Soovin esile tõsta hoolt ja jõupingutusi selle pärast, et tagada piisav rahastamine ELi strateegilistele arengusuundadele, eelkõige noorte ja uuenduste valdkonnas, kõrvuti energiatõhususega, kliimamuutuse vastu võitlemisega ning tööhõive ja soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks. Lisaks usun, et on ülimalt oluline hoolitseda põllumajandussektori jätkusuutlikkust tagavate mehhanismide elujõulisuse eest. Viitan siinkohal eriti piimasektorile. Arvestades praegust kriisi ja suurt survet liikmesriikide rahandusele, soovin veel kord rõhutada vajadust tagada ELis eelarve jätkusuutlikkus, et püüelda edasi põhieesmärgi – sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse – poole. Pean siiski oluliseks, et 2011. aasta eelarves kajastuks algusest peale ELi 2020. aasta strateegias sisalduvate suurprojektide finantsmõju. Need hõlmavad algatusi „Innovatiivne liit”, „Noorte liikuvus”, „Ressursitõhus Euroopa”, „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava” ning „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime 2011. aasta eelarve projekti käsitleva raporti vastu, sest see ei vasta vähimalgi määral rahastamisvajadustele praeguses Euroopa Liidus, kus euroala loomine on suurendanud sotsiaalset ja piirkondlikku ebavõrdsust, ega arvesta korralikult majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse põhimõtet.

Sel kriisiajal on veelgi enam vaja teist ELi eelarvet, mis vähemalt kahekordistaks rahalised vahendid, et vähemalt pool eelarvest (arvutuse aluseks on 2% ELi kogurahvatulust) oleks suunatud investeringutena tootmissektorisse ja liikmesriikide sotsiaalsete ülesannete toetamise. See aitaks luua rohkem tagatud õigustega töökohti, võidelda vaesusega ning vähendada piirkondlikku ebavõrdsust, et majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust suurendada.

Teisalt on samuti oluline suurendada ELi kaasrahastamise määra nõrgema majandusega riikide puhul, eelkõige seoses sotsiaalprogrammide ja tasuvate investeringutega.

Lõpetuseks tuleb märkimisväärselt vähendada sõjanduslikul otstarbel eraldatavaid rahasummasid ning muuta eelarve põhieesmärgi nii, et saavutada tasakaalustatud areng ja sotsiaalvaldkonna edasimineku.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) 2011. aasta eelarve projekt on esimene pärast Lissaboni lepingu jõustumist ning selle koostamisel on vaja suuremat koostööd ja kooskõlastamist kõigi läbirääkimistes osalejate vahel, et protsessi käigus suudetaks kogukulutustes kokku leppida. Juulis peetavad kolmepoolsed kõnelused peavad olema selgelt ettevalmistava iseloomuga, et varakult oleks võimalik kindlaks teha suuremat üksmeelt nõudvad punktid. Eelarvele suuremat mõju avaldavad punktid on Euroopa finantsstabiilsusmehhanism, ELi 2020. aasta strateegia ja noori hõlmavad programmid.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) 2011. aasta eelarve sisaldab mitmeid punkte, mida võib tõsiselt kritiseerida. Näiteks suurendatakse Euroopa Pagulasfondi eelarvet, mis muu hulgas aitab kaasa varjupaigataotlejate ümberasustamisele ELis, samas kui välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontexi) rahastamist vähendatakse. Samuti vähendatakse rahalist abi Palestiinale, kuid näiteks ELi kandidaatriikidele, sealhulgas Türgile ette nähtud eelarvet suurendatakse tublisti. Seepärast hääletasin 2011. aasta eelarvet käsitleva raporti vastu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Meie, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon, ei olnud vastu raportööri poolt kolmepoolseks kohtumiseks seatud prioriteetidele. Esitasime mõned üksikasjalikumad muudatusettepanekud struktuurifondide, maaelu arengu ja põllumajanduspoliitika nn rohelisemaks muutmiseks, mis ilma igasuguse üllatuseta lükati kõik tagasi, kuid mille võib taas esitada detailsemalt septembrikuisel eelarve esimesel lugemisel parlamendis. Teistesse komisjonidesse kuuluvad rohelistest parlamendiliikmed on oma komisjonide nimel samuti muudatusettepaneku allkirjastanud. Kuid et taas oli raportööri eesmärk teksti mitte liigselt paisutada, hääletati ka enamiku nende muudatusettepanekute vastu.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Toetan oma fraktsiooni seisukohta seoses selle parlamendi dokumendiga, mis on koostatud vastusena Euroopa Komisjoni esitatud 2011. aasta eelarve projektile. Arvame, et võimatu on määratleda selgelt eelarveprojekti mõju strateegias sisalduvatele suurprojektidele ning et selleks on vaja rohkem ja paremat teavet.

Lisaks on mul hea meel näha, et komisjoni projekti on tuleva aasta ühe prioriteedina lisatud ka noorteprogrammid, kuid olen pettunud, et rahastamist on suurendatud vaid natuke, samas kui neilt algatustelt oodatakse rohkem. Äärepoolseimatest piirkondadest pärit parlamendiliikmed ja mina ise toetasime muudatusettepanekut, sest peame vastuvõetamatuks, et 2011. aasta eelarves on programmi POSEI summa 2010. aasta eelarve omast väiksem, eriti ajal, mil ELi ning Colombia ja Peruu kokkuleppe sõlmimisel on suur mõju banaani- ja suhkrukasvatusele ning rummitootmisele. Seda tehes kutsume ka komisjoni soodustama võimalikult kiiret uurimist selle olukorra mõju kohta neile piirkondadele.

Róża Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), kirjalikult. – (PL) Raportis, mis puudutab volitust 2011. aasta eelarve projekti käsitlevaks kolmepoolseks kohtumiseks ja mis täna Euroopa Parlamendi täiskogu istungil vastu võeti, nimetatakse kuut prioriteetselt valdkonda 2011. aasta eelarve läbirääkimistel. Üks neist on noorteprogrammid, näiteks „Noorte liikuvus”, „Elukestev õpe”, „Euroopa noored” ja „Erasmus Mundus”. Raporti üldiseid märkusi sisaldava osa lõikes 12 tuuakse välja, et neile programmidele eelarveprojekti kavandatud assigneeringute kasv ei ole piisav, vaatamata praegusele väga kõrgele täitmismäärale (mis küündis aastatel 2007–2009 igal aastal 95–100%-ni). Mul on hea meel selle üle, et heakskiidetud tekstis kutsutakse üles neid assigneeringuid suurendama, et noorteprogramme oleks võimalik ellu viia viisil, mis on kohane, arvestades nende tähtsust Euroopa kodanikuühiskonna jaoks.

Olenemata majanduskriisist, mis on sundinud liikmesriike tublisti säästma, jätkab Euroopa Liit oma tegevusringi laiendamist. Seda tehes tuleb siiski pakkuda piisavat rahastamist juba olemasolevatele programmidele. Sidonia Elżbieta Jędrzejewska raportis juhitakse tähelepanu sellele küsimusele, mida minu arvates on eelarveläbirääkimistel õigusega esmatahtsaks peetud.

Angelika Werthmann (NI), kirjalikult. – (DE) Austatud kolleegid! Volituse andmine kolmepoolseks kohtumiseks on Euroopa Parlamendile ülimalt tähtis, sest sellega määratakse kindlaks parlamendi seisund läbirääkimistel. Kriis ja majanduslangus mõjutavad 2011. aasta eelarvet kõvasti ja see ilmneb muu hulgas väga nappides varudes. On siiski ka positiivseid märke. Üks neist on noorteprogrammidele antud prioriteet. Kui Euroopa Liit soovib leida püsiva tee kriisist väljumiseks, on väga oluline, et ta investeeriks noortesse, sest noored on meie tulevik. Lisaks, võttes arvesse Euroopa majanduslikku olukorda, peame toetama volitust, mille alusel oleks võimalik koostada sotsiaalselt tasakaalus ELi eelarve, milles võetaks arvesse ka konkurentsivõimet. Tänan teid.

Raport: Werner Langen (A7-0187/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjalikult. – (IT) Lugupeetud juhataja! Nagu hiljutine majandus- ja finantskriis küllaldaselt tõestas, peame kasutusele võtma paremini reguleeritud ja läbipaistvama tuletisinstrumentide turu strateegia, et hoida ära liialt riskantseid olukordi. Eriti hea meel on mul raportööri ettepaneku üle anda keskne kontroll Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse kätte ja nõude üle, et tulevase turuinfrastruktuuri kulud peavad katma turuosalised, mitte maksumaksjad. Seetõttu hääletasingi ma selle raporti poolt.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Selles resolutsioonis nõuab Euroopa Parlament tuletisinstrumentide turu rangemat järelevalvet. Toetasin seda, sest mulle tundub, et parlament peab andma nõukogule ja komisjonile selgelt märku, et neid õiguslikke meetmeid rakendatakse. Eesmärk on vältida liigset spekulatsioonide, kehtestades selleks standardse menetluse ja luues järelevalveorganid ning võttes kasutusele ühise tehinguregistri.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin oma suurepärase sakslasest kolleegi Werner Langeni koostatud algatusraporti poolt, mis käsitleb tuletisinstrumentide turu ja mis oli koostatud vastuseks Euroopa Komisjoni samateemalisele teatisele. Toetan komisjoni algatust, mille eesmärk on parandada tuletisinstrumentide suhtes kohaldatavat õigust. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele tuleb anda juhtroll Euroopa Liidu arvelduskodadele lubade andmises, usaldades sellele asutusele arvelduskodade järelevalve.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest arvan, et tuletisinstrumentide turu (tulevaste tehingutega kauplemise) läbipaistvust tuleb parandada ja seda turu õigusaktidega rohkem reguleerida. Tuletisinstrumentid võivad olla kasulikud, kuna võimaldavad majanduses finantsriskide üleandmist, aga läbipaistmatuse ja reguleerimatuse tõttu süvendasid need finantskriisi. Mul on hea meel komisjoni algatuse üle reguleerida paremini tuletisinstrumente (eelkõige börsiväliseid tuletisinstrumente, et vähendada riskide mõju finantsturgude kui terviku stabiilsusele), standardida tuletisinstrumentide lepingud, kasutada kesket andmebaasi ja korraldatud kauplemiskohti.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Werner Langeni raportis esitatakse mitmeid meetmeid, mille eesmärk on muuta tuletisinstrumentide turg läbipaistvamaks. Arvestades seda, kuidas 2008. aasta finantskriis tekkis, ja haprust, mida sellised keerulised tooted on turule lisanud, on stabiilsemaks ja läbipaistvamaks muutmine kahtlemata paljulubav samm. Seepärast hääletasin Langeni raporti poolt.

Sellel põhjal peaksime rõhutama midagi, mis on igasuguse rahandus-, majanduskriisi ja turuteemalise arutelu peamine põhimõte. 2008. aasta kriis, mis määras ära endiselt meie ühiskonda koormavad negatiivsed tagajärjed, tekkis sellest, et me arvasime liiga kaua ekslikult, et me ei pea arvestama reaalmajandusega, millel pole mingit pistmist tuletisinstrumentide ja keerulise finantsstruktuuriga. Sellepärast on mul hea meel igasuguse meetme üle edendada finantsturgude, pangatoodete ja aktsiaturgude läbipaistvust, aga me ei tohi unustada, et majandussüsteem, mille maailma turud põhinevad, vajab hädasti muutmist. Seetõttu peame valima reaalmajanduse tugevdamise, kuna see on ainus kindel rikkuse ja püsiva stabiilsuse allikas.

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Kõigepealt tahaksin kiita oma sõpra ja kolleegi Werner Langenit täna parlamendis hääletusele pandud raporti projekti eest.

Finants- ja majanduskriisi ajal oleme näinud ohte, mida kujutavad endast mõned finantsinstrumendid, mida turud häbitult kasutavad ilma igasuguste eeskirjade ja piiranguteta. Paljud inimesed ja arvukad kohalikud omavalitsused, sealhulgas Itaalias, on langenud nende väga riskantsete instrumentide ohvriks ja on nüüd silmitsi ärevust tekitava eelarvepuudujäägiga.

Sellise täbara olukorra vältimiseks on minu arvates kohane – õigupoolest vajalik – reguleerida tuletisinstrumente piisavalt, et turg oleks stabiilsem ja turvalisem, mis võimaldaks ettevõtjatel ja tarbijatel langetada teadlikumaid otsuseid. Euroopa Liit peab varasemat finantspoliitikat radikaalselt muutma ja edastama sellealase tugeva signaali, et sellised instrumendid nagu börsivälised tuletisinstrumentid ei saaks tulevikus enam ohustada kogu finantsturgu.

Lõpetuseks toetan Werner Langeni täna vastu võetud tekstis esitatud suuniseid, eeskätt sellepärast, et tuletisinstrumentid ei ole mitte ainult selle valdkonna asjatundjate eelis, vaid masside kasutuses. Seetõttu tagavad karmimad õigusaktid parema läbipaistvuse, mis võimaldab turuosalistel „määrata õigesti riskide hinda”.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Karmimas tuletisinstrumentide turuga seotud õigusloomes tuleb arvestada ettevõtete konkreetset olukorda. See peab tagama selle, et nende finants- ja tegevusriskid on ka edaspidi tuletisinstrumentide abil soodsatel tingimustel kaetud ja mõneti kohandatud.

Mittefinantsettevõttes kasutavad neid instrumente raha, intresside ja toormaterjalidega seotud riskide katmiseks. Selline kaitse, mis ei ole spekulatsioon, on aidanud kaasa tööhõive ja investeringute stabiilsusele ja kasvule.

Ent esitatud reguleerivad meetmed ei tohi selgelt halvendada ettevõtete riskide katmist.

Tahaksin erandeid ja väiksemaid kapitalinõudeid kahepoolsete tuletisinstrumentide korral, eelkõige VKEde jaoks.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Mina hääletasin vastu, sest kuigi raportis on positiivseid punkte ning sellega püütakse kehtestada mõned minimaalsed piirangud ja eeskirjad tuletisinstrumentide turu jaoks, siis tegelikult see sisulise probleemiga ei tegele. Majandusliku ja finantsebastabiilsuse üks peamisi põhjusi on pangaväliste tehingute, mis sisaldavad riskipreemiaid ja teisi tuletisinstrumente, väljatöötamine ja sagenemine.

Rahaturgude hiljutine kokkukukkumine ja Kreeka võlakirjade vastane spekulatsioon näitasid mitte ainult seda, et finantssüsteemi suhtes on vaja kohaldada ranged õigusakte, vaid ka seda, et teatud tehingud, näiteks riskipreemia tehingud, tuleks keelata. Minu arvates oleks vale keskenduda ainult reguleerivatele meetoditele (nagu raportis esitatud) ja sellest ei piisaks, sest need ei käsitle probleemi õigest vaatevinklist ega paku piisavalt lahendusi.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Nagu praegune majandus-, finants- ja sotsiaalne kriis tõestas, on vaja tuletisinstrumente tõhusalt reguleerida, et nende finantsinstrumentide turustamine oleks läbipaistvam. Nende toodete järelevalve peab olema tulemuslikum, et nendega kauplemine turgu ei kahjustaks. Kuna tuletisinstrumente on erinevaid ja investoreid tuleb kaitsta, toetan ka karmimaid eeskirju info jagamise jaoks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel, et Euroopa Liidu institutsioonide abil püütakse saavutada tuletisinstrumentide turude suurim võimalik tõhusus, turvalisus ja kindlus, kuna mõistetakse selle tähtsust majandusarengu jätkusuutlikkuse jaoks ning vajadust reguleerida ja kontrollida nende finantsinstrumentidega kauplemist. Arvestades tuletisinstrumentide turu suurust ja selle mõju maailma majandusele, nagu seda näitas praegune majandus- ja finantskriis ning maailma majanduses riskide osakaalu suurenemine kordades, arvan, et läbipaistvuse tagamine on väga tähtis. See ei ole oluline mitte ainult turude tulemuslikuks järelevalveks, vaid ka selgete, lühikeste ja täielike aruandlusnormide loomiseks. Riikidest emitentide krediidiriski vahetustehingud, mida finantspekuleerijad kasutavad, on viinud põhjendamatu suurte riiklike kursivahedeni. See toob esile vajaduse selle turu läbipaistvuse järele ja kõikehõlmavamate Euroopa Liidu õigusaktide järele krediidiriski vahetustehingute, eelkõige riigi krediidiriski vahetustehingute sõlmimise kohta. Tuleb loota, et tulevased õigusaktid tagavad mitte üksnes tuletisinstrumentide turude läbipaistvuse, vaid ka kvaliteetse valitsemise. Tahaksin toonitada, et tulevase turuinfrastruktuuri kulud peavad kandma turuosalisi, mitte maksumaksjad.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selle asemel et teha lõpp tuletisinstrumentidega kauplemisele, on enamik parlamendiliikmeid piirdunud sellega, et kaitsevad riigi krediidiriski vahetustehingutega spekulatsioonide piiramist. Nad kutsuvad komisjoni üles kaaluma tuletisinstrumentide, eelkõige krediidiriski vahetustehingute jaoks riski ülempiiride kehtestamist ning nende üle kokkuleppe sõlmimist rahvusvaheliste partneritega. Ent nagu on öeldud, saab komisjon esitada septembris ainult ettepaneku tuletisinstrumentide turude kohta ja parlament võtab selle alusel nõukoguga võrdsetel alustel vastu õigusakti.

Kahju, et seda tuleb nii kaua oodata ja näha mõne euroala riigi intressimääradest tingitud kohustuste kasvamisest jätkusuutlikku taset ületavaks, teades, millist laastavat mõju see krediidiriski vahetustehing on avaldanud kogu protsessile. Riigi krediidiriski vahetusinstrumentid tuleb ära keelata.

Tõsi, parlament tegi täna ettepaneku keelustada krediidiriski vahetustehingud, mis on puhtspekulatiivsed tehingud ja hõlmavad võlgniku rikkumisele panustamist, aga seejärel piirdus pikemate vanglakaristuste nõudmisega väärtpaberite ja tuletisinstrumentide lühikeseks müümise korral. Seetõttu toetasime me positiivseid ettepanekuid ning olime vastu sellele tagurlikule seisukohale ja tohutule kapitaliturgude reguleerimisega viivitamisele.

Astrid Lulling (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Werner Langeni koostatud tuletisinstrumentide turu käsitleva raporti poolt, sest, nagu raportööri, olen veendunud, et selle sektori kohta on vaja õigusakte ja tuletisinstrumentide turud peavad olema läbipaistvamad. Eriti pooldan ideed juurutada keske vastaspoolega arvelduskodade vaheliste tuletisinstrumentide tehingute läbiviimise jaoks. Tehingute standardimine ja arvelduskodade sõltumatuse tagamine on väga tähtis samm edasi.

Ent komisjoni, nõukogu ja parlamendi koostöös peagi kehtestatavad õigusaktid ei tohi tuletisinstrumentide turge täielikult kammitsatesse panna, sest neil on maailma rahanduses tähtis roll. Oluline on eristada tuletisinstrumente, mida kasutatakse ettevõtete tegevusega otseselt seotud riskide katmiseks, ja tuletisinstrumente, mida kasutatakse ainult spekulatsiooniks (nagu raportööri ongi eristanud). Ainult viimati

mainitud tuletisinstrumentid võivad ohustada kogu süsteemi ja nende üle tuleb kohast järelevalvet teostada, et vältida hiljutiste kriiside kordumist.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Varem oli tuletisinstrumentidel majanduses riski ülekandmise tõttu tähtis roll, ent tuletisinstrumentide turgude läbipaistmatusel ja reguleerimatusel oli finantskriisis äärmiselt hävitav mõju. Üks Euroopa majandust kõige enam mõjutanud instrument, mis tõstis riigivõlgade intressimäärasid, oli krediidiriski vahetusinstrument. Määruses toetatakse selle instrumendiga spekulatsioonide keelustamist, sest see võib moonutada riigivõlaturge. Ülioluline on teha vahet tuletisinstrumentidel, mida kasutatakse riskijuhtimiseks, et katta reaalseid ohte, ja tuletisinstrumentidel, mida kasutatakse ainult spekulatsioonideks. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu hääletasin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Mul on hea meel, et resolutsiooni jäid kõige olulisemad lõiked – peamiselt lõiked 33, 34, 35 ja 36 – ning põhjendused K, S ja X. Sel põhjusel andsimegi oma poolthääle. Kui kas või ükski eraldi hääletusele pandud osa oleks tagasi lükatud, oleksid rohelised raporti vastu hääletanud.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult*. – Werner Langeni raporti peamised punktid on vastu võetavad. Komisjonis toimunud arutus peeti selle sektori ohte tähtsaks. On selge, et tuletisinstrumentidega kauplemise maht tõstatab küsimusi selle tegevuse reguleerimise kohta, nii et läbipaistvust ja ühtlustatud järelevalvet peetakse väga oluliseks. Samas ei ole vaja suurendada kauplemisele tehtavaid kulutusi, sundides sellised tehingud üksikutele börsidele. Õnneks teab Werner Langen hästi, millised piirangud on sellisel lähenemisviisil, mis võib suurendada arvelduskodades tehtavate tehingute kulusid mujal tehtutega võrreldes kuni kümme korda. Samuti peame hoolitsema selle eest, et säilivad nn kohandatud tuletisinstrumentid, mis võimaldavad ettevõtetel maandada kaubaturu võimalike hinnatõusudega seotud riske. Samuti peame tagama rahvusvahelise kooskõla, eelkõige suurima turu – Ameerika Ühendriikidega.

Raport: Maria Badia i Cutchet (A7-0154/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Interneti kiire areng viib seal saadaval olevate ja vahetatavate omavahel ühendatud asjade levimiseni. Seega luuakse asjade internet, kus on kõike alates raamatutest ja lõpetades autodega ning sisaldades ka elektriseadmeid ja toitu. See Euroopa Parlamendi algatusraport on vastus Euroopa Komisjoni teatisele, milles on 14 meedet, mis peaksid tagama ELi juhtrolli omavahel seotud asjade uute võrgustike väljatöötamises. Parlamendi raportis pööratakse erilist tähelepanu eraelu puutumatusete kaitsele, viisidele, kuidas asjade internet saaks parandada Euroopa tarbijate elukvaliteeti, ning asjade interneti kättesaadavusele ja kõikehõlmavusele. Kuna pooldan täielikult neid prioriteete, hääletasin selle algatusraporti poolt.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjalikult*. – (IT) Info- ja kommunikatsioonitehnoloogia arengud on viimase 20 aasta jooksul esile kutsunud tõelise revolutsiooni teadmiste valdkonnas, eelkõige inimeste üha parema interneti- ja veebitundmise tõttu.

Nüüd, kui oleme pannud teadmised internetti ja kaotanud teabevahetuses kauguste mõju, on selle tehnoloogia viimane saavutus võimalus ühendada uus raadiosageduslik tuvastussüsteem toodetega, nii et nood saaksid tarbijatele kohe teavet anda.

Pooldan katseprojektide elluviimist selle uue IT-võimaluse eetiliste ja sotsiaalsete tagajärgede uurimiseks, sest sellest võib tulevikus saada uus töövaldkond, ning sellepärast ma toetan Maria Badia i Cutcheti raportit.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Mul on hea meel komisjoni esitatud teatise üldmotiivide üle. Uute rakenduste väljatöötamine ja asjade interneti toimimine koos tohutu mõjuga Euroopa inimeste igapäevaelule ja kommetele on tihedalt seotud selle süsteemi usaldamisega Euroopa tarbijate poolt.

Tähtis on tagada õigusraamistik, mis ühelt poolt kaitseb Euroopa tarbijat ning teiselt poolt edendab avaliku sektori ja erasektori investeringuid asjade internetti.

Asjade internet on majanduslikus mõttes suur võimalus, kuna võimaldab optimeerida tootmisprotsessi ja energiatarbimist ning loob uusi töökohti ja teenuseid üha suureneva arvu Euroopa inimeste ja ettevõtete jaoks.

Kui EL tõesti tahab sellel turul juhtrollis olla, peab ta selleks olema ettenägelik ning edendama uurimistegevust ja katseprojekte.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Interneti kiire ja järjepidev kasv on viinud selleni, et praegu on umbes 1,5 miljardit inimest arvutite ja mobiilide kaudu omavahel ühenduses. Järgmine samm on üleminek omavahel

ühendatud arvutite võrgult omavahel ühendatud asjade võrgule – asjade internetile, mis ulatub raamatutest autodeni ja kodumasinatest toiduni. Näiteks võiks külmkapi programmeerida aegunud või aegumas tooteid ära tundma. Need tehnoloogilised uuendused aitavad täita inimeste erinevaid ootusi, soodustada majanduskasvu, uuendustegevust ja inimeste heaolu ning andes eeliseid majandusele.

Selleks tuleb aga luua konkreetset kaugeleulatuvad õigusaktid, mis võimaldaksid sel asjade internetil olla usaldusväärne, aktsepteeritud ja turvaline. Eluliselt tähtis on tagada täielik eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitse. Rakendada tuleb piisavalt andmekaitsemeetmeid, et hoida ära isikuandmete võimalikku väärkasutust ja muid selliste andmetega seotud riske. Sellepärast toetan seda ettenägelikku lähenemist, unustamata sealjuures, et asjade interneti peamine eesmärk on olla inimestele kasulik.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin raporti poolt. Asjade interneti väljatöötamine on suurepärane majanduskasvu ja konkurentsi parandamise võimalus, mis viib suure ühiskondliku muutuseni, mõjutades märkimisväärselt inimeste käitumist. Sell pärast on mul hea meel komisjoni kavatsuse üle avaldada 2010. aastal teatis eraelu puutumatus kaitse ja usalduse kohta infoühiskonnas, sest minu arvates on äärmiselt tähtis alati jälgida isikuandmete kaitsega seotud aspekte.

Sama oluline on arutelu raadiovaikuse õiguse tehniliste ja õiguslike külgede üle. Asjade interneti tekitatavaid põhjalikke muutusi arvestades on samuti tähtis võimaldada tehnoloogiate ühtset arendamist piirkondlikul tasandil, et vältida praegusest suuremaid lõhesid, kaasata sellesse protsessi nõuetekohaselt valitsused ja pöörata tähelepanu äärepoolseimatele piirkondadele.

Lõpetuseks arvan, et peame suurendama Euroopa Liidu poolset rahastamist asjade internetile seitsmenda raamprogrammi uurimisprojektide ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi katseprojektide raames, samuti keskendumalairibainfrastruktuuri arendamisele, lairiba turuletoomisele ja andmerändluskulude edasisele vähendamisele.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjalikult. – (RO) Hääletasin asjade interneti raporti poolt, sest tundsin, et selle raporti vastuvõtmine annab tugeva tõuke uuendusliku tehnoloogia arengule Euroopa Liidus. See pakub Euroopa ettevõtetele ärivõimalusi, on kasulik kliimamuutuse vastu võitlemisel ning parandab energia- ja transpordijuhtimist.

Variraportöörina esitasin muudatusettepanekuid, mis aitavad kaitsta isikuandmeid, et ettevõtted, kes neid näevad, ei saaks neid kasutada muudel eesmärkidel. Seetõttu on raportis olulisi inimeste põhiõiguste kaitse alaseid sätteid.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Asjade internet on tulevikuidee, mille juured on tänapäevas. Meie arvamused sellest, kas see toimib kõigi inimeste kasuks ühtselt ja tõhusalt, on erinevad. Uute tehnoloogiate inimeste igapäevaelu toomise süsteemi tuleb juurutada rangelt tarbijate eraelu puutumatus kaitstes. Komisjon peab pidevalt andmekaitse töörühmaga nõu pidama, mitte ainult siis, kui ta seda vajalikuks peab. Jutt on seadistest ja tehnoloogiast, mis suudab edastada teavet asja asukoha, omaduste ja tunnuste kohta. Koos raadiovaikuse õigusega tuleb neid mehhanisme kasutada ainult inimese soovil, mitte kogu toodangule. Samas peab komisjon asjade internetiga seotud projektide elluviimise kohta otsuse tegemisel mõtlema sellele, millist võrku nende asjade ühendamiseks kasutada. Praegu on internetis palju küberrünnakuid. Nii palju kui mina aru saan, võib veebi kaudu asjade interneti ühendamine olla oht julgeolekule ja praegust võrku märkimisväärselt koormata. Paralleelse võrgu loomine asjade ühendamiseks võib olla praeguses olukorras lahendus, kui jagame ära digitaalse sagedusala.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Maria Badia i Cutcheti raporti poolt, toetades asjade interneti loomist. Arvan, et uus infotehnoloogia on meie ühiskonnale väga kasulik, ent peame hoolitsema selle eest, et arvestatakse võimaliku mõjuga tervisele ja keskkonnale ning eraelu puutumatus kaitsega seotud küsimustega.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Internetist on saanud miljonite inimeste igapäevaelu osa. Tänapäeval on sellel asendamatu roll sidevahendina ning teabe ja teadmiste edastajana. Internetis oleva teabe hüppeline kasv on teinud sellest tööriista, millel on palju kasutusvõimalusi, mille arv kasvab. Samal ajal on aga selles hakanud levima uut liiki kuritegevus, millele on teabevoos kiirus ja mittemateriaalsus ning võrgu kasutajate poolt kättesaadavaks muudetud isikuandmete tohutu kogus kasulik.

Jagan raportis väljendatud muret seoses vajadusega tegeleda interneti kasutamise piiramisega poliitilistel põhjustel ning parandada võrku kasutavate laste ja noorukite turvalisust. Nõustun arvamusega, et võrgu

kasutamine ja juhtimine peab olema erakätes, aga arvan, et liikmesriigid ei saa jätta loomata selle suhtes kohaldatavaid õigusakte. Selle põhieesmärk oleks vältida kodanike õiguste rikkumist.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Uue tehnoloogia mõju inimeste julgeolekule ja elukvaliteedile on vaieldamatu ning see toob esile nii sellest saadava kasu kui ka riskid. Selles kontekstis tähendab asjade internet uusi võimalusi inimestele, aga see ei takista nii suure potentsiaaliga tööriista võimalike riskide tuvastamist. Tahaksin rõhutada uurimistegevuse edendamist ja katseprojektide käivitamist ning tekkivate võimaluste täielikku ärakasutamist, eelkõige energiasäästu ja tootmisprotsesside optimeerimises ning uute töökohtade loomises ja väljakutsetega tegelemises. EL peab aga töötama välja ühise tugiraamistiku, et tugevdada eeskirju, mis käsitlevad süsteemi järelevalvet, konfidentsiaalsust, teabe turvalisust, eetilist haldamist, eraelu puutumatust, isikuandmete kogumist ja säilitamist ning tarbija teavitamist. Asjade interneti kiire areng nõuab selle ohutut, läbipaistvat ja mitmepoolset haldamist. Seda arvestades jagan komisjoni muret ohutuse, isikuandmete kaitse ja inimeste eraelu puutumatuse pärast ning asjade interneti valitsemise pärast, et tagada eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Asjade internet on 1999. aastal Ameerika Ühendriikides alguse saanud projekt. Selle populaarsus üha kasvab ning arvatakse, et järgmise 10–15 aastaga tekitab see pöördelise muutuse inimese ja asja ning asja ja asja vahelises suhtlemises üha sagedamini kasutatava raadiosagedustuvastuse tehnoloogia (RFID) kaudu.

Asjade interneti arendamises on lisaks uuenduslikkusele ja positiivsetele asjadele, mida see võib meie igapäevaelu tuua, ka palju ebaselgust, nii ideelisel kui ka tehnilisel tasandil, mis annab alust muretsemiseks. Selle sammu taga olev tehnoloogia on raadiosagedustuvastus ehk RFID, mida esindab märgis – kiibist ja antennist koosnev elektrooniline seadis. Vaid mõne millimeetri laiune kiip suudab teavet säilitada, vastu võtta ja edastada juhtmeta. See tekitab mitmeid küsimusi, muu hulgas seoses omandi, juhtimise ja eraelu puutumatusega.

Eraelu puutumatuse ja andmekaitsega seoses märgib raportöör, et „asjade interneti väljatöötamise käigus on oluline tagada kõikide põhiõiguste (mitte üksnes eraelu puutumatuse) kaitse,” mis on meie arvates positiivne vaatenurk. Ent meil on tõsisel kahtlusi andmete haldamisega seoses. Edasised sammud ei ole veel selged ja seetõttu jääme meie erapooletuks.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Kuna tehnoloogia muutub üha arenenumaks, peavad EL ja teised poliitikakujundajad nende arendustega kursis olema. Raportis on palju tähtsaid teemasid, nagu eraelu puutumatuse ja tervise küsimused, ja ma toetan täiel määral raportööri üleskutset ELile olla selles valdkonnas ettenägelik.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Info- ja kommunikatsioonitehnoloogial on olnud tähtis roll sotsiaalse arengu, majanduskasvu, teadus- ja uuendustegevuse ning loovuse edendamisel nii Euroopa avalikus kui ka erasektoris. Kiired muutused, mis internetis on viimastel aastatel aset leidnud, on viinud uute mureküsimusteni ja vajaduseni, et Euroopa Liidul oleks ühine tugiraamistik olemasolevate sätete jõustamiseks süsteemi haldamises, eelkõige seoses konfidentsiaalsuse, teabe julgeoleku, eetilise juhtimise, eraelu puutumatuse ning isikuandmete ja tarbijateabe kogumise ja säilitamisega. Seda arvesse võttes on oluline, et asjade interneti eest vastutav asutus tagaks ohutuse, andmekaitse ja eraelu puutumatuse kõigile selle kasutajatele, sest ainult selline getusemisiis saab ELi kodanikele kasulik olla. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu hääletasin.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Poolteist miljardit inimest on juba võrgus ja kasutavad internetti. Asjade internet kujutab endast sellise uut liiki suhtlustehnoloogia pealetungi, mille eesmärk on tekitada teatud liiki suhtlus inimeste ja asjade ning asjade endi vahel. Tooteteavet salvestatakse, võetakse vastu ja edastatakse. Siiski tuleb karta, et selle uue tehnoloogia puudused kaaluvad üles kõik eelised. Tuleb hoolitseda selle eest, et eraelu puutumatus oleks kaitstud ja et isikuandmeid ei saaks kuritarvitada. Siiski näib, et võrgukasutajad on tulevikus veelgi haavatavamad kui täna. Hääletasin raporti poolt, sest on selge, et selle koostaja esitatud eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse meetmeid on vaja.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Uute tehnoloogiaarenduste, antud juhul asjade interneti puhul on alati vaja võimalikule kasule lisaks tegeleda ka eetiliste küsimustega ja kaitsta isikuõigusi. Raportiga liigutakse selles suunas ja sellepärast hääletasin selle poolt.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjalikult. – (LT) Internetist, mida hakati laiemalt kasutama alles kaks aastakümnet tagasi, on saanud lahutamatu ühiskonna osa, nagu telefon või raadio. Tänapäeval on internetiühendus 1,5 miljardil inimesel ja mõne aasta pärast on see arv kaks korda suurem. Peagi võimaldab tehnoloogia viimane sõna võrguühendust mitte ainult arvutitele, vaid ka autodele või isegi raamatutele,

toidule ja muudele asjadele. Kui auto on interneti ühendatud, saab juhile edastada teavet rehvirõhu kohta. Programmeeritud külmikud suudavad leida aegumiskuupäeva ületanud tooteid. Hääletasin raporti poolt, sest asjade interneti elavdab kriisist räsitud majandust ning aitab luua uusi töökohti ja teenuseid üha enamatele ELi kodanikele ja ettevõtetele. Samuti aitab see optimeerida tootmisprotsesse ja säästa energiat, mis on kliimamuutuse vastu võitlemisel väga tähtis.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Meie, rohelised, oleme oma sotsialistist kolleegi, Maria Badia i Cutchet'i raportit jõuliselt toetanud. See saab olema tähtis uus internetitehnoloogia kasutusviis. Arvatakse, et järgneva 10–15 aasta jooksul tuleb asjade interneti meie igapäevaellu. See kasutab teabe vastuvõtmiseks ja edastamiseks juhtmevaba RFID-tehnoloogiat (raadiosagedustuvastust). See töötab pisikese kiibiga, mis suudab säilitada palju teavet asja või seda kandva isiku kohta. Näiteks põllumajanduslikus toidutööstuses saab raadiosagedustuvastusega paremini ja kiiremini tooteid jälgida ning selle abil saab teavet toote koostise – keemiliste omaduste, gluteenisalduse jms – kohta. Sarnased rakendused on juba kasutuses, näiteks kiip, mis suudab edastada juhile reaajas teavet rehvirõhu kohta. See uus tehnoloogia on revolutsioon inimese ja asja ning asjade omavahelises suhtlemises, suurendades seda. Uuendus seisneb asjade omavahelises suhtluses. Kõige sagedamini tuuakse näiteks külmkapid, mis on programmeeritud nii, et suudavad tuvastada aegunud või aegumas tooted.

Raport: Francisco Sosa Wagner (A7-0185/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Jürgen Creutzmann, Wolf Klinz, Silvana Koch-Mehrin, Britta Reimers ja Michael Theurer (ALDE), kirjalikult. – (DE) Laste seksuaalse ärakasutamise ja lapsporno vastu võitlemine on väga tähtis. Peame kasutama kogu oma jõudu suhtlusvõrgustikes lapsporno vastu võitlemiseks. Laste ärakasutamise alaline ja tulemuslik ohjeldamine on nii poliitiline kohustus kui ka õigusriigi nõue. Saksa Vaba Demokraatlik Partei Euroopa Parlamendis arvab, et selline kriminaalne internetisisu tuleb võimalikult kiiresti eemaldada.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin oma poolthääle sellele algatusraportile, millega püütakse mõjutada interneti haldamise foorumit, mis toimub 25.–29. septembril Vilniuses. Parlament palub foorumil suurendada arenguriikide osalust oma tegevuses ning kooskõlastada oma tööd riiklike ja piirkondlike foorumitega. Samuti kutsub parlament ELi üles töötama välja strateegia interneti haldamise põhipunktide kohta ning ärgitada Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsiooni (ICANN) reformi.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Mul ei ole muud võimalust kui anda oma poolthääle Francisco Sosa Wagneri raportile interneti eetilise ja turvalise haldamise tagamise vajaduse kohta.

Tööriist, mis on kaotanud sidepidamises aja ja kauguse, võib anda tohutut kasu, ent on samas ka igapäevane ohuallikas nii isikuandmete kaitse seisukohalt kui ka laste jaoks. Tuleb tagada teabe vaba liikumine ja vaba suhtlemine, aga ainult siis, kui oleme kindlad, et nõrgimad isikud ja kõige tundlikumad andmed on korralikult kaitstud. Ainult niimoodi saab interneti ka edaspidi aidata kaasa positiivsetele ühiskondlikele muutustele ja austada iga üksikisiku väärikust.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Internet on üldine avalik hüve ning selle juhtimine ja kontroll selle üle teatud valitsuse poolt on pälvunud palju kriitikat.

Euroopa Liit peab töötama välja strateegia, mis peegeldab üksmeelset seisukohta interneti haldamise põhiküsimustes ning mida saab rahvusvahelistes foorumites ja kahepoolsetes suhetes USAga kindlalt kaitsta.

Toetan Euroopa Komisjoni pooldavat arvamust praeguse juhtimismudeli kohta, mis on loodud erasektori eestvedamisel.

Samuti tahaksin nõuda arenguriikide suuremat kaasamist, eelkõige nende osaluse rahastamise abil.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Internetil on viimase 20 aasta jooksul olnud tohutu mõju ühiskonnale ja avalikule elule. EL on selle hea näide, sest siin elab vaid veidi üle 7% maailma elanikkonnast aga peaaegu 19% internetikasutajatest. Interneti haldamine on olnud avaliku poliitika prioriteet, et inimesed saaksid nautida interneti kõiki võimalusi. Selleks on otsitud parimaid lahendusi sobimatu või keelatud sisu probleemi lahendamiseks, püütud tagada piisavat tarbijakaitset ja lahendada üleilmse võrgu jurisdiktsiooniprobleeme.

Olen täiesti nõus seisukohaga, et internet on üldine avalik hüve, mis peaks alati kaitsma ja austama avalikke huve. EL peab töötama välja strateegia interneti haldamise põhipunktide kohta ja ma toetan eesistujariigi Hispaania algatust koostada Euroopa harta internetikasutajate õiguste kohta. Peame liikuma Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsiooni sisemise reformi suunas, et selle struktuur oleks esinduslikum, et

rahvusvahelisel üldsusel oleks selle üle suurem kontroll ning et see annaks oma tegevusest rohkem aru ja oleks läbipaistvam.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääle interneti haldamist käsitlevale raportile, mis puudutab selliseid tundlikke teemasid nagu põhiõiguste ja -vabaduste kaitse, interneti kättesaadavus ja kasutamine ning küberkuritegevus. Eesistujariigi Hispaania ettepanek luua Euroopa harta internetikasutajate õiguste kohta ja kehtestada viies põhivabadus (vabadus kasutada interneti) annaks ELile tõhusamad vahendid, mis võimaldavad ühelt poolt paremat julgeolekut ning teisalt laialdast võrdset juurdepääsu internetile.

Göran Färm, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, otsustasime veebisaitide blokeerimist puudutava sõnastuse üle hääletamisel erapooletuks jääda. Arvame, et need meetmed on mõnel juhul õigustatud, näiteks lapspornoga seotud kuritegude puhul, aga kõnealusel tekstis räägitakse veebisaitide blokeerimisest küberkuritegude korral, mis on meie jaoks liiga laialivalguv, et selle poolt hääletada.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) See, et internetil on nüüd avalik roll – see ei mõjuta ainult igapäevaelu, vaid ka massiliikumisi, poliitilisi ideid ja suhtlusstrateegiaid –, on vaieldamatu fakt. Õigustatult võib öelda, et internet on asunud asendamatusse avalikku rolli ja Euroopa Liidu liikmesriigid ei saa seda eirata. Nad peaksid nõudma paremat kättesaadavust ja interneti haldamises osalemist, kahjustamata erakasutuse juhtrolli ja võrgu igapäevast juhtimist seda tehes, sest see on osutunud interneti elujõulisuse ja kasvu jaoks tähtsaks. Liikmesriikide osa on muutumas olulisemaks, nagu ka küberkuritegevuse ning kasutajate ja nende eraelu puutumatus kaitse küsimused, samuti avalikkuse õigus interneti kasutada ja end seal väljendada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Arvestades interneti üha tähtsamat rolli inimeste ja asutuste igapäevaelus ning isegi erinevate riikide juhtimises, samuti selle mõju majanduslikule, kultuurilisele, sotsiaalsele ja inimarengule, on interneti haldamine maailma tasandil ülioluline. See tähendab, et on äärmiselt tähtis, et Euroopa Liit kaitseks sellesse valdkonda aktiivse sekkumise tingimusi, avalikke hüvesid, oma väärtusi ja põhimõtteid. Seda arvesse võttes andsin oma poolthääle sellele raportile, milles rõhutatakse üleilmse mitmekesisuse esindatuse tagamise tähtsust praegu internetiturgu kontrollivates organisatsioonides, näiteks Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsioon (ICANN) ja Interneti numbrite organisatsioon (IANA).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raport lähtub sellest tähtsast rollist, mis on internetil, millest on saanud asendamatu vahend demokraalike algatuste, poliitilise arutelu, digitaalkirjaoskuse ja teadmiste levitamise edendamisel. Internetiühendus tagab paljude põhiõiguste kasutamise (näiteks eraelu puutumatus, andmekaitse, sõna-, ühinemis- ja pressivabadus, mittediskrimineerimine, haridus ning kultuuriline ja keeleline mitmekesisus), ent see ka sõltub sellest.

Sellepärast juhitakse raportis tähelepanu sellele, et kõikide tasandite ametiasutustel ja sidusrühmadel on üldine kohustus tagada kõigi inimeste õigus osaleda infoühiskonnas.

Samuti käsitletakse raportis küberkuritegevuse ohte info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat kasutavale ühiskonnale ning märgitakse, et terrorismirünnakutele, vihakuritegudele ja lapspornoga tegelemisele ärgitamine on sagenenud. See seab avalikkuse (sh lapsed) ohtu ja raportis on kirjas, et „üldstrateegia kujundamisel tuleks siiski suurendada avalike asutuste rolli”. Lõpetuseks väljendatakse raportis muret Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsiooni (ICANN) struktuuri pärast, mis ei ole üldse esinduslik, ja rahvusvahelise üldsuse, sealhulgas ELi piiratud kontrolli pärast ICANNi tegevuse üle.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Raportis tunnistatakse interneti tähtsust kultuurilise mitmekesisuse ja demokraatliku kodanikuaktiivsuse edendamisel. Siiski on demokraatlike väärtuste propageerimiseks vaja, et valitsused ei kehtestaks tsensuuri, ja seetõttu on mul hea meel lõike 13 üle.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Arutelu interneti haldamise üle on muidugi eriti tähtis olukorras, kus see suhtlusvahend on paljudes riikides inimeste era- ja tööelus muutunud täiesti hädavajalikuks. Just sel põhjusel on meile täiesti arusaamatu, miks me peaks jätma interneti puudutavate strateegiliste otsuste tegemise ühele Ameerika Ühendriikide eraettevõttele.

Raport, mille üle me täna hääletasime, on tähtis sellise juhtimismudeli loomisel, millesse on kaasatud ka lõpptarbivad. Minu arvates on vaja õhutada ülikoolide ja ettevõtete koostööd, kaasa arvatud kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil. Samas peame Aasia äärmiselt kiiret arengut arvestades kaasama ka sealseid turuosalisi. Lisaks peame pöörama palju tähelepanu tasakaalu saavutamisele kasutajate eraelu puutumatus kaitse ja isikuandmete salvestamise vahel erinevatel veebisaitidel, seda mitte ainult sotsiaalsete võrgustike tekkimise, vaid ka internetimüügi arengu tõttu. Veel üks väga oluline asjaolu on see, et internet on suurepärase

vahend Euroopa kultuuripärandi ja väärtuste propageerimiseks, samuti uuendustegevuse stiimul, mis võimaldab vähendada lõhet meie ja maailma teiste piirkondade vahel.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel raporti nende põhjenduste üle, milles öeldakse, et internet on üldine avalik hüve, mida tuleb valitseda avalikkuse huvides. Raportis toonitatakse interneti tähtsust poliitilistes aruteludes. Hääletasin selle teksti vastu nende agaralt esitatud põhimõtete pärast. Kuidas me saame propageerida ühelt poolt avalike huvide austamist ning teisalt nõuda vaba konkurentsi mitteparssivat valitsemist avaliku ja erasektori poolt? Kuigi tekstis on hea see, et mainitakse üldsuse huvide tähtsust, on saavutatud tulemus vastupidise mõjuga. Euroliberaalide dogmatism tähendab Euroopa hukatust.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Internet on tänapäeval üleilmne töövahend, nii et selle haldamisel tuleks arvestada ühiseid huve. Internet on tänapäeval üks peamisi vahendeid demokraatlike väärtuste levitamisel kogu maailmas ning see on hädavajalik vahend igasuguste ideede, poliitilise diskussiooni ja teadmiste leviku edendamiseks. Seetõttu tuleb interneti arendada nii, et internet oleks kõigile ELi inimestele võrdselt kättesaadav. Sama tähtis on selle turvalisus kõikidele kasutajatele, eelkõige lastele, kes ei suuda end nii hästi kaitsta selle kasutamisest tulenevate ohtude eest. Kui me tahame, et internet oleks ka edaspidi üldine avalik hüve, peame vältima olukorda, kus selle üle domineerib üks organisatsioon või organisatsioonide rühm. Sellepärast ma hääletasingi nii, nagu ma hääletasin.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Internetiga seoses peame ühelt poolt järgima sõnavabaduse põhimõtteid ning teiselt poolt võitlema küberkuritegevuse ja interneti kuritarvitamise vastu. Ent me ei tohiks säilitada andmeid kuritegevuse ja terrorismi vastu võitlemise nimel, kui puudub alus kahlusteks. Internet on tekitanud uusi probleeme, näiteks andmekaitse suhtlusvõrgustikes või seoses selliste projektidega nagu Google Street View. Interneti viimaste arengutega seotud probleeme käsitleti vähe, mistõttu jäin ma hääletusel erapooletuks.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjalikult. – (EL) Internet on üldine avalik hüve ja peaks toimima avalikes huvides. Vaja on luua konkreetne interneti haldamise infrastruktuur, et tagada selle turvalisus, moraalsus ja autentsus ning vähendada küberkuritegusid. Vaja on ülemaailmset avatud koostööd interneti haldamisel, koostada Euroopa harta internetikasutajate õiguste kohta ja tunnistada ELi viiendat põhiõigust – õigust internetiühendusele. Sel põhjusel andsin täna oma poolthääle tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni koostatud interneti haldamist käsitlevale raportile, kus märgitakse, et EL peaks võtma vastu strateegia, milles sätestatakse interneti võrdne kättesaadavus kõigile ja mis tagab interneti neutraalsuse, eraelu puutumatus, andmekaitse, sõnavabaduse ja alaealiste kaitse. Erilist tähelepanu tuleks pöörata küberrünnaku suhtes kõige altimale elanikkonnarühmale. Alaealiste võimalikult heaks kaitseks tuleks kehtestada vajalikud piirangud ning edendada rahvusvahelist koostööd ebaseadusliku ja kahjuliku internetisisu vastu võitlemisel.

Fiorello Provera (EFD), kirjalikult. – (IT) Internetist on nüüdseks saanud tööriist, mis on äärmiselt tähtis siseturu arengus, mis on Euroopa Liidu majanduskasvu ja arengu nurgakivi. Enam kui 60% Euroopa elanikkonnast saab praegusel ajal kasutada arvuteid. Seetõttu tundub, et liit peaks olema interneti haldamist käsitleva arutelu eestvedaja, tagades nii selle, et teenus, mis on muutunud sotsiaalses ja kaubanduslikus suhtluses hädavajalikuks, kajastab liidu selliseid väärtusi nagu tarbijate ja alaealiste kaitse. Sellepärast toetan ma Francisco Sosa Wagneri raporti sisu ja ettepanekuid.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjalikult. – (ES) Kõigepealt kiitus raportööri raporti ja selle suurepärase ajastamise eest, arvestades interneti haldamise foorumi (IGF) järgmise kohtumise peatset toimumist esmakordselt ELis.

EL on osalenud selles foorumis selle loomisest saati, aga see, et see toimub Vilniuses, muudab meie delegatsiooni veelgi tähtsamaks. Interneti haldamise foorumi loomisest möödub sel aastal viis aastat ja Tunise tegevuskava kohaselt peab see nüüd otsustama, kas jätkata oma tegevust või mitte. ELi delegatsioon juba andis Sharm-el-Sheikhis oma nõusoleku foorumi jätkamisele praegusel kujul, sest see on tähtis vahend avalikuks dialoogiks kõikide interneti haldamises osalejate vahel.

Selline peab meie seisukoht endiselt olema ka Vilniuses toimuvate arutelude ajal. Mis puudutab teisi küsimusi, nagu Interneti nimede ja numbrite määramise korporatsiooni arendamine, millel on kindlasti oluline koht tulevase foorumi aruteludes, siis on Francisco Sosa Wagneri raportis selgelt välja öeldud, millist ühist seisukohta meie, Euroopa institutsioonide esindajad, interneti haldamise foorumil kaitseme.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Andsin raportile lõpphääletusel vastuhääle, sest see pooldas valitsuste sekkumist interneti haldamisse, mis ei ole roheliste fraktsiooni seisukoht.

Alexandra Thein (ALDE), kirjalikult. – (DE) Laste seksuaalse ärakasutamise ja lapsporno vastu võitlemine on eluliselt tähtis. Peame tegema kõik endast oleneva, et vältida lapsporno kättesaadavaks tegemist internetis. Laste ärakasutamise alaline ja tulemuslik ohjeldamine on nii poliitiline kohustus kui ka õigusriigi põhimõte. Saksa Vaba Demokraatliku Partei liikmed Euroopa Parlamendis arvavad, et selline kriminaalne internetisisu tuleb võimalikult kiiresti kustutada.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Hääletasin Francisco Sosa Wagneri raporti poolt, sest EL peaks interneti haldamise kõikides tahkudes olema rahvusvahelises plaanis jõulises juhtrollis. Raportis väidetakse, kui tähtsaks EL peab vajadust ülemaailmse interneti turvalisuse ja stabiilsuse järele, inimõiguste austamist, sõnavabadust, eraelu puutumatus, isikuandmete kaitset ning kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse edendamist.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Hääletasin interneti haldamist käsitleva raporti poolt, aga jäin erapooletuks selle löike üle hääletamisel, milles nõutakse intellektuaalomandi õiguste omanike kaitsmise prioriteediks seadmist, asetades nad tarbijatega samale tasandile.

Interneti haldamise hea tava peab õigupoolest tagama kõigile varade, eelkõige kultuurivarade kättesaadavuse digitaalses keskkonnas, aga seda ei tohi saavutada loojate, eelkõige autorite õigusi kahjustades. Neid õigusi ei tohi käsitleda pelgalt intellektuaalomandi õigustena, vaid autorid peaksid saama valida endale sobiva viisi, kuidas inimesed nende töid nautida saavad.

Lisaks peavad olema tagatud kasutajate eraelu puutumatus ja loovus.

Seetõttu on väga tähtis saavutada kasutajate ja loojate õiguste tasakaal, et inimesed saaksid teadlike kodanike, tarbijate ja loojatena oma andeid kasutada.

Raport: Hermann Winkler (A7-0143/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt teades, et teatud aladel, eelkõige äärepoolseimates piirkondades, on probleeme uuenduste kättesaadavusega. N-ö kriitilise massi puudumisega seotud probleemidega tuleb arvestada, et õhutada nende piirkondade potentsiaali paremat ärakasutamist sellistes valdkondades nagu teadus- ja uuendustegevus. Ainulaadsed geograafilised ja ilmastikuolud on äärepoolseimatele piirkondadele eriomased eelised teatud tegevuste edendamise seisukohalt, näiteks elurikkuse, mereressursside, kliimamuutuse, taastuvenergia, veevarude, keskkonna, loodusvarade, tervishoiu ja uute tehnoloogiatega seotud tegevuse edendamiseks.

Konkreetselt loodusvarade ja bioloogilise mitmekesisusega seoses pakuvad äärepoolseimad piirkonnad Euroopa teadusuuringute jaoks head juurdepääsu troopilistele ökosüsteemidele, milles on ainulaadne elurikkus ja põllumajandus. See võimaldab Euroopa teadusruumis viia teadusuuringuid läbi looduslikes laborites. Need on ka head kohad katsetamiseks. Vaatamata selliste piirkondade võimalustele ja neile suunatud jõupingutustele on paljudes sellistes piirkondades endiselt palju probleeme konkurentsi, majanduskasvu ja tööhõivet soodustavate tegurite parandamisega, nagu on sätestatud Lissaboni strateegias, eelkõige teadus- ja arendustegevusega seoses.

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjalikult. – (IT) Lugupeetud juhataja! Toetan Hermann Winkleri arvamust ELi uuendustegevuse edendamise poliitika läbivaatamise kohta ja hääletasin selle poolt. Eriti olen nõus sooviga luua laiaulatuslik strateegia, mis ei hõlmaks mitte ainult tehnilist innovatsiooni, vaid ka halduslikku, organisatsioonilist ja ühiskondlikku innovatsiooni. Arvan, et selleks on vaja kaasata uuendustegevuse edendamise meetmete loomisse rahandusmaailm ning väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ning pöörata tähelepanu nii poliitilistele kui ka majanduslikele eesmärkidele piirkondlikul tasandil.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Selles algatusraportis vaadeldakse ühenduse innovatsioonipoliitika meetmeid ja seatakse mitmed prioriteedid uue innovatsioonipoliitika määratlemiseks. Sealhulgas väljendab parlament soovi, et uuendustegevus ei piirduks ainult tehnoloogiaga, vaid hõlmaks ka halduslikke, organisatsioonilisi ja sotsiaalseid uuendusi. Samuti rõhutatakse selliste uute innovatsiooninäitajate väljatöötamist, mis oleksid sobivamad üha enam teadmispõhise majanduse jaoks. Lõpetuseks pooldatakse raportis teadusuuringute ja uuendustegevuse raamprogrammide ning struktuurifondide vahelise koostöö mõju parandamist, mis on minu arvates tähtis punkt. Kuna olen täiel määral nõus raportis propageeritud tegevussuundadega, toetasin seda hääletusel.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Mu sakslasest kolleegi Hermann Winkleri algatusraport, mis koostati pärast Euroopa Komisjoni teatist „Ühenduse innovatsioonipoliitika läbivaatamine muutuva maailma

taustal”, sai minu poolthääle. Uuendustegevus on praegu liidu ees olevatele suurtele ühiskondlikele ja keskkonnaprobleemidele edukalt reageerimises ja strateegiliste poliitiliste eesmärkide saavutamises määrava tähtsusega. Me ei saavuta 2020. aastaks seatud energia- ja kliimaeesmärke, kui ei kiirenda sobiva, vastupidava ja tõhusa energiatehnoloogia väljatöötamist ja üldist kasutussevõttu. Toetan ülikoolide ja ettevõtete vahel dialoogi parandamist. Eelarvega seoses peame avaliku sektori püsirahastamise tasandil muutma innovatsioonipoliitika rohkem ühendusepõhiseks.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetasin seda raportit. Teadusuuringud ja uuendustegevus on määrava tähtsusega praeguste suurte ühiskonna- ja keskkonnaprobleemide edukal lahendamisel ja ELi strateegiliste poliitiliste eesmärkide saavutamisel, muu hulgas konkurentsivõime, kliimamuutuse, tööhõive ja demograafiliste muutustega seoses. Konkurentsivõimelisuse säilitamiseks peab EL investeerima jätkusuutlikku tehnoloogiasse, hoolitsedes selle eest, et see oleks piisavalt rahastatud. Seni on Euroopa teadusuuringute ja uuendustegevuse vallas palju maha jäänud, kuna see valdkond on väga killustunud ning teadus- ja uuendustegevuse ja nende tulemuste turuletoomise vahel on lõhe. Minu arvates peaks Euroopa Komisjoni tulevane innovatsioonikava lahendama teadusuuringute ja uuendustegevuse erasektoripoolse rahastamise probleemi, mis võimaldaks ettevõtetel luua uuenduslikke tooteid ja teenuseid ning kohandada neid turule.

Mara Bizzotto (EFD), kirjalikult. – (IT) Sõltumata sellest, kas uuendatakse tooteid või protsesse ja kas uuendused on pöördelised või järkjärgulised, on need tõhususe ja jätkusuutlikkuse poole püüdlevate tänapäevaste majandus- ja ärisüsteemide konkurentsivõime alus. Sellepärast tuleb toetada teadustegevust, mis on iga uuenduse ja avastuse alus, eriti veel siis, kui teadustegevus viib väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad kokku uue tehnoloogia maailmaga.

Sel põhjusel saan ma Hermann Winkleri koostatud raportit, mis lisab teadmiste kolmnurka kolmanda külje, kelleks on tarbijad, ainult toetada. Vajame oma praeguses pidevalt muutuvus elus tugipunkte. Sellepärast peab majanduskasv ning majandus- ja ühiskondliku süsteemi konkurentsivõime olema alati inimlikes mastaapides.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Praegu eraldatakse Euroopa Liidu eelarvest innovatsioonile alla 1%. Selline on olukord ajal, mil Euroopa on mõistnud, et meie tulevik on teadustegevuse, innovatsiooni ja hariduse kolmnurgas. Euroopa Parlamendi taotlus suurendada uuendustegevusele eraldatavaid vahendeid on sellises olukorras täiesti õigustatud. Lähemas aeg, mil hakkame tegelema perioodi 2014–2020 finantsprognosidega, ja peame siis seda taotlust kaaluma. Euroopa majanduse jätkusuutlikkuse muutmise peab Euroopa ees olevate majandus- ja keskkonnaprobleemide lahendamise tulemusena tegema Euroopa ettevõtted konkurentsivõimelisemaks ja võimaldama uute võimaluste tekkimist iga riigi majandusele.

Lisaks ja eelkõige seoses finantskriisiga ja raskustega krediitide saamisel on rahaeralduste suurendamine nii ELi kui ka riikide tasandil ning sobivate finantsinstrumentide loomine ettevõtete innovatsioonivõime seisukohalt otsustava tähtsusega. Vahendite hajutamine paljude eesmärkide ja erinevate ELi algatuste vahel ei ole seni rahuldavat tulemust andnud. Rahastada tuleb neid valdkondi, kus bumerangiefekt on kõige suurem. Olulisim kriteerium peab olema lisandväärtus Euroopa jaoks.

Vito Bonsignore (PPE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin raportit poolt. Kõigepealt tahaksin raportööri Hermann Winklerit suurepärase raportit eest kiita.

Innovatsioon ja teadustegevus, nagu haridus ja koolituski, on Euroopa jaoks tehnoloogia alal üha enam konkureerivas maailmas edukas olemise võti. Seni aga on sellele sektorile eraldatud ainult 1% ELi eelarvest, aga sellest ei piisa Euroopa ees olevate raskete ülesannetega toimetulekuks. Euroopa Liidul on aeg investeerida rohkem teadustegevusse ja innovatsiooni. Olen veendunud, et saame majanduskriisist jagu, ja rohkemate vahendite eraldamine on selleks üks võimalus.

Samuti arvan, et peame looma stiimulid erainvesteeringute tegemiseks tehnoloogilisse innovatsiooni ja muidu julgustama selliseid investeeringuid, sest ainult teadustegevuse abil saab meie turg konkurentsivõimeline olla ja tulla toime üha suureneva arvu ümberpaigutamistega. Lõpetuseks toetan „toetuse saajate huvidele vastavate rahastamisvahendite” loomise kavasid ja bürokraatia vähendamist väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, mis peaks soodustama otsustavat tehnoloogilist innovatsiooni.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Innovatsioonipoliitika peab käsitlema meie ees olevaid suuri ühiskondlikke probleeme, ühendades kõiki asjaosalisi.

Investeeringid teadmistesse ja reformidesse, mis edendavad tehnoloogilist progressi, teadus- ja uuendustegevust, haridust ja koolitust, et suurendada rikkust, majanduskasvu ja tööhõivet keskpikas ja pikas perspektiivis, on hädavajalik.

Võitlus uute probleemidega nõuab uue tehnoloogia innovaatilist rakendamist ja uuenduslikku sotsiaalsete küsimustega tegelemist organisatsiooni tasandil.

Tahaksin kutsuda üles suurendama jõupingutusi tehnoloogilistelt uuendustelt sotsiaalsete uuendusteni – avalike teenuste ja piirkondade uuendusteni – liikumisel.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Nutikaks majanduskasvuks, mille aluseks on teadmistel ja innovatsioonil põhinev majandus, on vaja konkreetseid meetmeid riigiüleste ja riiklike asutuste poolt.

Tõhusama poliitikaga, mille eesmärk on toetada ettevõtjaid uurimisvaldkonnas, peab kaasas käima uutesse katsetustesse investeerimise soodustamine, et hoolitseda selle eest, et lisaks kõigele muule oleks Euroopa tööturul konkureerimiseks valmis oskustöölisi. Samal ajal, kui palume riikidel rohkem teadustegevusse investeerida, peaksime andma neile Euroopa õigusraamistik, mis on nii üldine kui ka spetsiifiline ning milles on ühtsed kooskõlastatud arengusuunised ja seirevahendid, millega kontrollida, kas rahastamine annab soovitud tulemusi.

Soovin ja toetan Euroopa tasandi õigusakte praktilise koolituse, koolitamise ja kutseõppe meetmete kohta, mille mõned riigid juba on oma haridussüsteemi lisanud, samuti õiguste ja kohustuste meetmeid hariduse valdkonnas. Kui me aga tahame, et teadustegevuse rahastamiseks eraldatakse 3% SKPst, peab akadeemiline maailm esitama rohkem garantiisid näiteks lektorite akadeemilise produktiivsuse kohta, ning me peame vältima vahendite tüki kaupa jagamist, mis on viimastel aastatel põhjustanud niigi piiratud vahendite valet ja ebaraportionaalset kasutamist ebarahuldavate tulemustega.

Lõpetuseks nõustun väitega, et on vaja tegutseda ühtse patendikohtu süsteemi suunas, et standardida õigused riigiülel tasandil.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Uuendustegevusel on tänapäeva ühiskonnas eriti tähtis koht. Uuendustegevusel põhinev ühiskond suudab vältida võimalikke kriise, nii sotsiaal-majanduslikke kui ka looduslikke. Järelilikult peab innovatsioonipoliitika suutma soodustada ühiskonna arengut, mitte pidurdama seda erinevate bürokraatlike nükete kasutamisega. Nagu Hermann Winkler oma raportis märgib, peab innovatsioon arvestama tänapäeval ka sotsiaalse väärtusega, mille uuendused kaasa toovad. Minu arvates tuleb 21. sajandi uuendustega seoses mõelda ka nende mõjule üksikisikule ja ühiskonnale tervikuna. Selliste uuendustega seoses nagu seda on näiteks asjade internet tuleb arvestada isikuandmete kaitsega ning õigusega eraelu puutumatusel ja seda õigust austada. Euroopa ühiskond ei tohiks muutuda tõsieluseriaaliks, kus kõik on jälgitav. Vastupididi, uuendused peavad aitama kaasa inimeste vabale suhtlemisele avatud ühiskonnas. Tehnoloogilised ja ühiskondlikud uuendused on ju tegelikult meie arengu alus. Sel põhjusel palun komisjonil tegeleda selle küsimusega võimalikult vastutustundlikult ja esitada visioon tulevase innovatsiooni tegevuskava koostamise kohta.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Teadmised ja uuendustegevus on poliitilises tegevuskavas ja kõnepruugis tähtsamaks muutunud ning tänapäeval on vähe neid, kes julgevad kahelda sellesse valdkonda investeerimise olulisuses ja vajaduses teadmiste, uuendustegevuse, ettevõtete ja töökohtade omavahelise ühendamise järele.

Selline üksmeelsus võib aga muuta selle teema suureks mulliks, nagu on juhtunud paljude teiste n-ö moeteemadega, nagu keskkond, majanduslik jätkusuutlikkus või ettevõtluse toetamine. Neist teemadest räägitakse paljudel valimismanifestide ja -programmide lehekülgedel ning need kaotavad lõpuks igasugused erijooned, mis neil varem võisid olla, ja jäävad vaid faktide konstateerimiseks. Sellega seoses pean juhtima tähelepanu negatiivsele tehnoloogilisele populismile, mille all Portugali peaminister kannatab, kuigi valitsus on teinud tõsisid jõupingutusi teatud punktides. Töötingimuste ja teadusliku tootmise parandamisega seoses oleks parem keskenduda rohkem sisule ja vähem sõnadele ning meeles pidada, et kuigi konkurentsipüsimeks on vaja kõrgelennulisi ideid, on selleks vaja ka realistlikkust.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Tänapäeval tunnistavad kõik innovatsiooni vajalikkust majandusliku ja sotsiaalse arengu edu ja jätkusuutlikkuse ning Euroopa eduka lõimumise jaoks. Üha kiirenevas arengutempos on veelgi selgemaks muutunud, kui tähtis on uuendustegevus, millega peavad alati kaasas käima uurimistegevus ja haridus. Seda arvesse võttes toetan raportit ELi innovatsioonipoliitika läbivaatamise kohta, kus rõhutatakse, et EL peab keskenduma selle valdkonna vahendite suurendamisele. Samuti tahaksin

juhtida tähelepanu erasektorile mõeldud stiimulite ja Euroopa innovatsioonipoliitika kui prioriteedi elluviimise jaoks koostatud kõikehõlmava strateegia tähtsusele.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Oleme nõus raporti mitme tahuga, kuigi selle sõnastus ei keskendu just alati kõige tähtsamatele teemadele. Näiteks oleme nõus, et uuendustegevus on ainult üks osa sellest, mille abil tulla toime praegusel ajal meie ees olevate probleemidega, nii sotsiaalsel kui ka üleilmsel keskkondlikul tasandil, ning et ühiskonna jaoks on teisigi sama olulisi valdkondi.

Ent tähtsus, mida omistatakse igale Euroopa 2020. aasta strateegias nimetatud valdkonnale, näiteks ettevõtlusaktiivsus, tööhõive, demograafilised muutused ja kaasav ühiskond, on selline, et dokument ja muutuv maailmas vajaliku uuendustegevuse analüüs ei ole piisavad, et edendada liikmesriikides tõelist majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, tõsta tootlikkust, luua töökohti ja tõsta palku, mis on meie arvates kõik tähtsad. Seepärast jääme erapooletuks.

2. septembri 2009. aasta teatises „Ühenduse innovatsioonipoliitika läbivaatamine muutuva maailma taustal” toob Euroopa Komisjon välja ELi innovatsioonipoliitikas pärast 2005. aastat aset leidnud muutused. Nüüd tuleb loota, et peagi esitatava tegevuskava mõned punktid võetakse taas päevakorda ja ka viiakse ellu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Raport Euroopa Liidu innovatsioonipoliitika ees olevate probleemide kohta on väga hea dokument, milles on tõstatatud kõige olulisemad selle teemaga seotud küsimused. Toetasin koos kolleegidega sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist seda raportit, sealhulgas muudatusettepanekut 46, milles kutsutakse komisjoni ja liikmesriike üles kooskõlastama oma jõupingutused ühenduse patendi ja ühtse patendikohtusüsteemi üle kokkuleppele jõudmise suunas. See küsimus on veninud palju aastaid ja palju aastaid on korrutatud samu ühtset patenti toetavaid väiteid ja vaidluspunkte (nt mitmesse keelde tuleks Euroopa patendid tõlkida). Mõned juriidilised küsimused on pärast Lissaboni lepingu jõustumist lahenduse leidnud. Määrusi saab olema kaks: üks patendi enda kohta ja teine keelesüsteemi kohta.

Lisaks sellele on aga patendikohtusüsteemi küsimus. Sellise süsteemi loomiseks on vaja reguleerida Euroopa Liidu ja Euroopa Patendiorganisatsiooni vahelist suhet, et see oleks kooskõlas ELi institutsioonide, sealhulgas Euroopa Parlamendi pädevustega. Patendisüsteemi üksikasjadesse laskumata, mis saab kahtlemata olema paljude arutelude teema, tahaksin toonitada, et see teema on Euroopa Parlamendi praegusel ametiajal üks tähtsamaid. Sellepärast arvan, et peame igal sammul kutsuma teisi institutsioone üles alustama konstruktiivset koostööd selles valdkonnas, mida Hermann Winkleri raportiga tehaksegi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Hermann Winkleri raportis käsitletakse mitut tähtsat teemat, sealhulgas ökoinnovatsiooni ja keskkonnasõbralikku ettevõtlust. Meie planeedi ees olevaid probleeme arvestades on selge, et selle valdkonna uuendustegevus on eluliselt tähtis. Minu kodumaa Šotimaa on ökoinnovatsiooni paljudes tahkudes esirinnas, eelkõige taastuvenergia valdkonnas. Šoti valitsus on loonud 10 miljoni naela suuruse Saltire auhinna, mille eesmärk on soodustada uuendustegevust loodete ja lainete energia valdkonnas, ja see sobib kenasti ELi laiemate jõupingutustega luua muutuvasse maailma sobiv poliitika.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult. – (LT) Ülemaailmne konkurents investeeringute pärast on viinud selleni, et kolmandatesse riikidesse kolitakse lisaks teatavatele tootmisüksustele ka nendega seotud teadus- ja arendustegevus. Niisugune suundumus kujutab endast sisulist ohtu Euroopale kui tööstuskeskkonnale. Vastuabinõuna tuleb järjekindlalt toetada innovatsioonipotentsiaali, enne kui see suundumus muutub pöördumatuks. Komisjoni sõnul kasutatakse praegu otseselt innovatsioonimeetmeteks alla 1% ELi eelarvevahenditest. Arvestades ühiskonnaprobleeme, mis lähiajal lahendamist ootavad, on see ebapiisav. Seetõttu nõustun üleskutsetega suurendada ELi innovatsioonieelarvet. Seda tuleks arvesse võtta finantsperspektiivi 2014–2020 kavandamisel. Lisaks, ja eriti seoses finantskriisiga ja raskustega krediitide saamisel, on rahaeraldiste suurendamine nii ühenduse kui ka riikide tasandil, samuti toetuse saajate huvidele vastavate rahastamisvahendite loomine ettevõtete innovatsioonivõime seisukohalt otsustava tähtsusega. Innovatsioonipoliitika tõhususe suurendamiseks tuleb eri toetusinstrumente paremini koordineerida, tõhusamalt üksteisega siduda ning nende haldamine peab olema karmim; teisisõnu, rahaline abi peab olema sihipärasem.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjalikult. – (PL) Aina uute ja uute uuenduste juurutamiseta ei oleks areng võimalik. Uuendusi on vaja igal pool majanduses ja ühiskonnaelus – alates uutest raviviisidest ja üha kiirematest suhtlusvahenditest kuni uute ideedeni tööstuses ja teaduses ning alternatiivsete energia saamise viisideni. Ülemaailmset majanduskriisi ja vananevat elanikkonda arvestades on see eriti tähtis. Tahaksin

juhtida tähelepanu sellele, et lisaks innovatsioonipoliitika valdkonnaülesele iseloomule on oluline ka kodanikualgatus.

Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete, samuti põllumajandusettevõtete uuenduslikkus on konkurentsivõimelise majanduse oluline osa. Majanduse kiire arengu eest hoolt kandes, mis hõlmab ka keskkonna eest hoolitsemist, ei tohiks me unustada inimesi ja sotsiaalset ebavõrdsust, sest need erinevused võivad suureneda ja arengumeetmetele vastu töötada.

Clemente Mastella (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin selle raporti poolt, sest arvan, et Euroopa majanduse praegune jätkusuutlikuks muutumine peaks tegema Euroopa ettevõtted konkurentsivõimelisemaks. Majandusprobleemidest peavad saama riikide majanduste jaoks uued võimalused. Tegevuse – mitte ainult tootmise, vaid ka sellega seotud teadus- ja arendustegevuse – kolmandatesse riikidesse üleviimise vastu võitlemine peab olema üks meie eesmärke.

Konkurentsivõime kui poliitilise eesmärgi kõrval peab Euroopa Liit tegelema ka muude meie ühiskonna ees olevate probleemidega, sealhulgas kliimamuutuse ja demograafiliste muutustega. Praegu kulutatakse innovatsiooniga seotud meetmetele alla 1% liidu eelarvest. Eesolevaid ühiskonnaprobleeme arvestades arvame, et see protsent on ebapiisav.

Sellepärast toetasin raportööri seisukohta, milles nõutakse, et peatne perioodi 2014–2020 finantsperspektiivi kavandamine peaks hõlmama ka ELi innovatsioonieelarve suurendamist. Stiimulid peavad olema eesmärgile suunatud, leida tuleb uusi tehnoloogiaid toetavaid vahendeid ja luua nende vahele kooskõlastatud seosed ning parandada asjaosaliste vahelist kooskõlastamist. Lisaks innovatsiooni avalikule rahastamisele tuleb ergutada ja soodustada ka erarahastamist.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Mis puudutab teadusuuringuid ja koolitust, siis on uuendustegevus üks olulisimaid teadmiste loojaid ELis. Ühenduse innovatsioonipoliitika on ELi 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärkide elluviimiseks väga tähtis. Uuendustegevus nõuab aga rahalisi vahendeid, mida eelkõige ettevõtetele ei ole ja mida neil, eelkõige VKEdel, ei ole lihtne hankida. Seega on selle määruse heakskiitmine tähtis samm ettevõtjate toetamise suunas. On ju ettevõtjad Euroopa uuendustegevuse tõesõbrad.

Miroslav Míkolášik (PPE), *kirjalikult*. – (SK) Minu arvates on vastuvõetamatu, et üleilmne majanduslik konkurents on tekitanud olukorra, kus mitte ainult tootmisüksused, vaid ka vastavad uurimis- ja arendusressursid viiakse üle kolmandatesse riikidesse.

Selle suundumusega tuleb otsustavalt võidelda, luues julge ja läbimõeldud tööstusuuenduste poliitika, mis tagab Euroopa Liidu majanduse konkurentsivõime ja ülemineku väiksema süsinikdioksiidheitega teadmuspõhisele majandusele.

Sellepärast ei ole ELi eelarvest 1% suunamine uuendustegevusse minu arvates piisav ja olen ühel meelel raportööri, et see puudujääk tuleb parandada perioodi 2014–2020 finantsperspektiivis, millega hakatakse tegelema selle aasta lõpus.

Arvestades seda, et finantskriis on kaotanud uuenduslike äriprojektide jaoks krediidi saamise võimalused, peavad ka liikmesriigid mõtlema tõsiselt teadus- ja arendustegevuse rahastamise märgatavale suurendamisele, mis tagab nende konkurentsivõime pikemas perspektiivis ning aitab kaasa töökohtade säilitamisele ja loomisele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Teadusuuringud, innovatsioon ja haridus on riigi konkurentsivõime jaoks olulised. Et ettevõtted jääksid uuendusvõimeliseks, peavad nad palju investeerima, mis on sageli aga probleem, eelkõige krediidi saamise võimaluste kokkukuivamist arvestades. Ajal, mil ressursse on vähem, on vaja edendada säästlikku tehnoloogiat. Jälle on nii, et ühelt poolt peame toetama maapiirkondi, viies sinna lairibaiühenduse, ja samas teiselt poolt kärbitakse nende piirkondade infrastruktuuri, kui erastatakse raudtee, postkontorid jne.

Räägime küll ülikoolide ja uurimisasutuste tähtsusest, aga samas hoopis vähendame nende rahastamist. Nagu alati, rõhutame VKEde tähtsust sellega seoses, aga vaatame, kas sõnadele järgnevad ka teod. Raport on sisuliselt vanade meetmete meeldetuletamine ja seetõttu jäin ma erapooletuks.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult*. – (EL) Järgmise kümne aasta strateegias (EL 2020) on teiseks põhieesmärgiks teadus- ja arendustegevusse tehtavate investeeringute suurendamine 3%ni SKPst aastaks 2020. Algatusraportis kutsutakse komisjoni üles looma konkreetsed kaugeleulatuvad algatused, kuna Lissaboni strateegia ei ole selles konkreetses valdkonnas tulemusi andnud.

Tuleb märkida, et Euroopas kulutatakse teadus- ja arendustegevusele alla 2% (Ameerika Ühendriikides 2,6% ja Jaapanis 3,4%), peamiselt väheste erainvesteeringute tõttu. Praeguse majanduskriisi tõttu tööturul aset leidvad muutused ja tootmisprotsessi muutumine teevad vajalikuks innovaatikavaldkonna arendamise, mis ei loo mitte ainult tehnoloogilist, vaid ka ühiskondlikku lisandväärtust.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Just homsed uuendused on need, mis aitavad Euroopal toime tulla tulevaste kümnendite suurte majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnaprobleemidega. Vaja on suurendada jõupingutusi Euroopa kaugeleulatava innovatsioonipoliitika elluviimiseks. Selline on loogika, mis on aluseks Hermann Winkleri raportile, mida ma toetasin. Kõigepealt peame suurendama selle poliitika jaoks eraldatavat rahalist abi. Uuendustegevusele mõeldud eelarvet tuleb oluliselt suurendada ja ma loodan, et finantsperspektiiv 2014–2020 seda sisaldab.

Ka liikmesriigid peavad tegema rohkem tööd, et saavutada Barcelona eesmärk nii kiiresti kui võimalik, eraldades vähemalt 3% oma SKPst teadus- ja arendustegevusele. Samuti on väga tähtis parandada liidu ja riikide poliitika kooskõlastatust. Et innovatsioonipoliitika tulemusi annaks, peab see kindlasti olema kõikehõlmav, sidus ja pikemaajaline. Lisaks tuleb parandada dialoogi uurimistegevuse ja majanduse vahel. Sellega seoses on mul hea meel Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi loomise üle, mis nende kahe valdkonna vahelisi suhteid soodustab.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Kahju, et osade kaupa hääletamisel ei kiidetud heaks Euroopa Patendikohtu nõude väljajätmist, nagu soovisid rohelised, ja see jäeti sisse. Raportis nõutakse aga ühiste patendikoondiste, -platvormide ja kõigi õiguste litsentside kasutamist ning selles rõhutatakse patentide kvaliteedi tähtsust.

Raport: Michael Cashman (A7-0165/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et vaesuse kaotamine on ülitahtis. Lissaboni lepingus peetakse ELi koostöö- ja arengupoliitika kõige tähtsamaks eesmärgiks vaesuse kaotamist ning arvestades seda, et see on moraalne kohustus, mille pikaajaline kasulikkus ELi huvidele on oluline, arvan, et see on vaja seada eesmärgiks ka välispoliitikas. Samuti tasub märkida, et vaatamata Euroopas ja mujal maailmas valitsevale sügavale majanduskriisile, ei saa ega tohi me unustada välisabi, sest see on õiglasema ja solidaarsema maailma loomise jaoks tähtis.

Kuna eesmärgid, mis pandi paika aastal 2000 toimunud aastatuhande tippkohtumisel, kus võtsime endale kohustuse teha rohkem vaesuse vastu võitlemisel, on veel kaugel ja aasta 2015, mis ajaks me need eesmärgid saavutama pidime, aina läheneb, peaksime kiiremas korras läbi vaatama erinevad tegurid, mille abil aastatuhande arengueesmärgid võimalikult hästi täidetud saaksid. Sellepärast tahaksin tänada raportööri selle dokumendi eest ja kasutada võimalust sellele projektile toetuse avaldamiseks.

Roberta Angelilli (PPE), kirjalikult. – (IT) Igal aastal sureb peaaegu kaheksa miljonit alla viieaastast last. Kolm ja pool miljonit sureb raseduse ajal aset leidnud komplikatsioonide tõttu kohe pärast sündi. Umbes neli miljonit sureb ainuüksi neljas riigis: Indias, Nigeerias, Kongo Demokraatlikus Vabariigis, Pakistanis ja Hiinas.

Paljusid neist surmadest oleks lihtne vältida, näiteks rinnaga toitmise, putukamürgiga töödeldud sääsevõrkude kasutamise ja vaksineerimise abil, peamiselt kopsupõletiku ja malaaria vastu. Paljud emad ei tea, kui tähtis on vaksineerimine, või kui teavad, siis on nad nii vaesed, et neil ei ole arsti juurde sõitmiseks raha.

Neile lastele tuleviku andmiseks ei ole vaja tohutuid investeeringuid; piisab vaid sellest, et anda neile riikidele odavaid ravimeid, mis on meie jaoks igapäevase ennetava meditsiini osa, rajada kaevud, kust saab joogivett, jagada lihtsaid sääsevõrke ja hoolitseda selle eest, et abisaadetised jõuavad sihtpunkti.

Seetõttu on kõigepealt vaja poliitilist otsustavust midagi inimeste päästmiseks ette võtta, et lõpetada need tapatalgud, mille ohvrid on süütu lapsed, kelle ainus süü on see, et nad sünnivad vaesesse riiki.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Michael Cashmani esitatud raporti poolt, sest mulle tundub, et parlament pidi võtma selge seisukoha, mis toetab aastatuhande arengueesmärkide saavutamist. Me ei tohi lubada, et praegune majanduskriis selle küsitavaks muudaks. Oleme nende 2000. aastal toimunud aastatuhande tippkohtumisel vastu võetud eesmärkide saavutamisest veel kaugel. Jutt on äärmise vaesuse ja nälja vähendamise, kõigile alghariduse tagamisest, soolise võrdõiguslikkuse edendamisest, vastsündinute suremuse vähendamisest, emade hügieenitingimuste parandamisest, HIV/aidsi, malaaria ja tuberkuloosi vastu võitlemisest, jätkusuutlikust keskkonnahoiust ja ülemaailmse arengupartnerluse loomisest. 2010. aasta

septembris kohtuvad kõik ÜRO liikmesriigid, et panna paika vastav tegutsemiskord ja parandada tulemusi. Selle resolutsiooni vastuvõtmisega näitab Euroopa Parlament riigipeadele ja valitsusjuhtidele, et soovib aastatuhande arengueesmärgid saavutada.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Toetan seda raportit. Vaesuse vähendamine on üks ELi arengupoliitika peamisi eesmärke. Majandus- ja finantslanguse tagajärjed on aga aeglustanud arenguriikide ja veel enam vähim arenenud riikide edusaame. Sellepärast peaksid ELi liikmesriigid tegema erakorralisi jõupingutusi selle nimel, et seada võimalikult kiiresti sisse konkreetsed arenguabimeetmed, mis hõlmavad kaubandust, arengukoostööd ja ühist põllumajanduspoliitikat. Samuti peame püüdma hõlbustada arenguriikide maailmamajandusse integreerumist ja soodustada nende riikide kaubanduse arengut. Komisjon peab tagama arenguriikidele ja vähim arenenud riikidele suunatud abimeetmete tõhusa haldamise ning rahalise abi jagamise läbipaistvuse ja tõhususe.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Trevor Colman ja Nigel Farage (EFD), kirjalikult. – Ühendkuningriigi Sõltumatus Partei ei toeta võla kustutamist, kuna see ei ole järgmistel põhjustel majanduslikult mõistlik. 1. Laenuandja riik on tavaliselt ka laenuvõtja riik. Näiteks tuleb märkimisväärne osa ülemeremaadele antavast abist Ühendkuningriigist, ent Ühendkuningriik ja seega selle maksumaksjad ei anneta tavaliselt hea meelega, kui samas Ühendkuningriigi ettevõtete võlakooormus aina suureneb. 2. Võlgade kustutamine ei lase kolmanda maailma võlgnikust riikidel rohkem rahvusvahelist raha saada. Seega ei ole see võlgnikust riigi huvides. 3. Võla kustutamine tekitab moraalse ohu. Aga kuidas siis jääb nende paljude kolmanda maailma riikidega, kes täidavad oma võlakohustusi? 4. Kustutamine tähendab kaudselt leppimist pettuse, korrupsiooni ja laenude ärastamisega, mis on Aafrika võlgnikust riikides nii tavaline. 5. Kuna paljudel maailma riikidel on praegu tohutult võlgu, siis kes otsustab, kelle võlg kustutada? Siin peitub jälle üks moraalne oht.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Michael Cashmani raport 2000. aastal seatud aastatuhande arengueesmärkide täitmise ulatuse kohta sai minu poolthääle. Kõik näib viitavat sellele, et need eesmärgid jäävad saavutamata. ELil on selles tohtu vastutus, sest oleme peamine vaeste riikide abistaja, ja sellega seoses võetakse meid arenguküsimustes rahvusvahelises plaanis kuulda. Michael Cashmani raportis hinnatakse väga õiglaselt aastatuhande arengueesmärkide saavutamise hetkeolukorda, pöörates erilist tähelepanu äärmuslikule vaesusele, naiste olukorrale, tervishoiule, haridusele ja keskkonnale. Raportiga tuletatakse meile meelde, et Euroopa Liit peab hoolitsema selle eest, et erinevate üksuste arengupoliitika oleks omavahel kooskõlas. Riigi põllumajandus-, kalandus- ja äritegevus ei tohi sattuda vastuollu selle arenguga. Kogu raportis näitab parlament end ettenägeliku tegutsejana, toetades uusi rahastamisviise, mida on vaja üldisemalt kasutusele võtta. Aastatuhande tippkohtumisel 2000. aastal koostatud aruanne on tähtsam kui kunagi varem. Meie juhtide kohus on teha need realistlikud ja saavutatavad eesmärgid teoks nii kiiresti kui võimalik. Eelkõige on küsimus tahtes.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Hääletasin raporti poolt, sest aastatuhande arengueesmärkide saavutamine peab jääma üheks Euroopa Liidu põhieesmärgiks. Aastatuhande arengueesmärkide täitmine kõigest hoolimata on väga tähtis ja kiireloomuline ülesanne nii ELi kui ka maailma tasandil. EL ja rahvusvaheline üldsus peaksid koondama oma jõupingutused ja kasutama konkreetseid abinõusid selleks, et parandada võimalusi seoses aastatuhande arengueesmärkide saavutamise. Tahaksin toonitada, et praegu ei ole õige aeg säästa haigete ja nälgivate inimeste arvelt. Sellepärast peame pöörama erilist tähelepanu sellistele valdkondadele nagu tervishoid, naised, lapsed ja vaesuse vastu võitlemine ning pöörama rohkem tähelepanu tööhõivele ja inimväärsele tööle. Tahaksin rõhutada, et vaesuse vähendamist aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kaudu tuleb tunnistada ELi poliitika üldeesmärgina ja Euroopa peab näitama maailmale teed, püüdes maailma vaesimatele antud lubadustest ühiselt kinni pidada. Olen nõus Euroopa Parlamendi üleskutsega, et suurem osa ELi rahalisest abist antaks kõige suuremas puuduses inimestele, keskendudes eelkõige naistele, lastele, puuetega inimestele ja kõigile neile, kellele on abi kõige rohkem vaja. Erilist tähelepanu tuleb pöörata ka soolisele võrdõiguslikkusele, vähemuste õigustele ja diskrimineerimise vastu võitlemisele.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel, et Euroopa on maailma suurim arenguabi andja.

Arenguabi on aidanud leevendada arenguriikides elavate miljonite inimeste vaesust. Äärmuslikus vaesuses olevate inimeste arv on langenud 1,8 miljardilt 1,4 miljardile. Paaegu 90% vaeste perekondade lastest käib nüüd koolis. Malaria ja tuberkuloosi vastu võitlemise vallas on tehtud suuri edusamme ja vastsündinute suremus väheneb märkimisväärselt.

Hiljutine toidu- ja kütusekriis ning üleilmne majanduslangus on aga palju viimase kümnendi edusamme olematuks muutnud.

Praeguses finants-, majandus- ja kliimakriisis on süüdi rikkad riigid, aga arenguriigid on need, kes ülemaailmse soojenemise pärast kõige rohkem kannatavad. See tähendab, et peame parandama kõiki kliimamuutuse vastaseid meetmeid, näiteks sobiva tehnoloogiaga varustamine.

Tahaksin kutsuda üles eraldama arenguriikidele täiendavaid rahalisi vahendeid. Need peaksid olema keskpikas ja pikas perspektiivis jätkusuutlikud ja tulema erasektorist, süsinikdioksiiditurult ning tööstusriikide ja majanduslikult rohkem arenenud arenguriikide avalikust sektorist.

David Casa (PPE), kirjalikult. – Aborti puudutava lõike (42) vastuolulise sõnastuse tõttu hääletasin raporti vastu. Arvan, et abort on moraalselt vale, ja ma ei saa sellise lõikega nõustuda. Sellegipoolest pean ka mina ütleva, et kõikide teiste küsimuste käsitlemisel on raportöör teinud suurepäraseid tööd.

Carlo Casini (PPE), kirjalikult. – (IT) Väga kahju, et Euroopa Parlament ei ole juba aastaid suutnud lahendada üht kurba vastuolu. Igasse dokumenti, kus pakutakse kenasti välja maailmas vaesuse, nälja ja vägivalla vastu võitlemise meetmed, suudavad mõned lisada kas otsese või kaudse viite nn abordiõigusele kui elanikkonna tervist ja arengut soodustavale vahendile.

Selle mõne isiku algatuse puhul valitseb ühelt poolt enamiku ükskõiksus ja teiselt poolt vähemuse enesekindluse puudumine. Ent vastuolu ja tragöödia on ilmselged. Kõigi inimeste võrdse väärikuse põhimõte ja ühiskonna noorimate liikmetega erilise ja õiglase solidaarsuse põhimõte hüljatakse just siis, kui peaksime püüdlema diskrimineerimise vastu võitlemise ja tervise kaitsmise eesmärgi saavutamise poole.

Sama juhtus ka täna Michael Cashmani raporti puhul, mille lõige 42, olles vastuolus kogu dokumendiga, pani mind ja paljusid parlamendiliikmeid lõppkokkuvõttes raportit tervikuna maha hääletama. Kui võrrelda, siis tegelikult kaaluvad raportis propageeritavad halvad asjad head asjad üles.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Aastatuhande arengueesmärkide saavutamine on arengupoliitika prioriteet. Vaid mõni kuu enne ÜRO kõrgetasemelist kohtumist on tõde selline, et vaatamata märkimisväärsele edule mõne aastatuhande arengueesmärgiga, oleme loodetud tulemustest väga kaugel. Tuleb teha rohkem. Liikmesriigid peavad oma ametliku arenguabi lubadustest kinni pidama. Vaja on uurida uusi rahastamismehhanisme, mis ei tõsta praegusel kriisi ajal makse. Eelkõige on vaja arengupoliitika muuta sidusaks (nii nagu oli sätestatud käesoleva aasta mais vastu võetud resolutsioonis ELi arengupoliitika sidususe ja riikliku arenguabi suurendamise kohta).

Mul on hea meel, et parlament seadis aastatuhande arengueesmärkide jaoks prioriteediks tervishoiu, hariduse, ühiskonna haavatavaimad rühmad ja vaesuse kaotamise konkreetsete meetmete abil ettevõtlus-, põllumajandus- ja kalanduspoliitikas. Seda tehti ka üleskutsega luua uus üldine valitsemise süsteem, milles on suurem sõnaõigus arenguriikidel ja mis edendab neis riikides demokraatiat, rahu ja õigusriigi põhimõtteid. Aga ma ei ole nõus arvamusega, et abort on rasestumisvastane vahend.

Mário David (PPE), kirjalikult. – (PT) Scott McKenzie laulis kord, et kui lähed San Franciscosse, pane kindlasti mõned öied juustesse, sest kohtud seal suursuguste inimestega. Maailm aga ei ole selline ja seda sõnumit ei saa kasutada praegu maailmas valitseva keerulise majandusliku ja sotsiaalse olukorra kohta. Sellepärast hääletasin ma raporti vastu, kuigi muidugi ei kahelnud ma nende eesmärkide taga olevas heas tahtes. „Kujutage ette, et pole riike, seda pole raske teha, pole millegi eest tappa ega surra ja poleks ka religiooni. Kujutage ette, et kõik inimesed elavad rahu.“ Aga John Lennon lisas ka: „Võite öelda, et olen unistaja.“ Kahjuks ei ole reaalne elu selline. Meie võimuses on aga muuta maailm õiglasemaks ja turvalisemaks kohaks, kus igaühel on natukenegi väärikust.

Raportis esitatud ettepanekutega tahetakse saavutada mitmeid eesmarke, aga ei keskenduta tulemuslikele prioriteetidele ja ei määratleta neid. Kõikides suundades rabamine tähendab seda, et ükski neist eesmärkidest ei ole saavutatav. Lõpetuseks näib mulle, et need on liiga riigikesksed eesmärgid ja keskenduvad keskvalitsusele. Ma ei ole sellise lähenemisega nõus. Arvan hoopis, et aastatuhande arengueesmärkidele mõeldud investeeringud peaksid minema liidu projektidele, nagu aastatuhande külad, milles kõik ELi institutsioonid jõuliselt osalevad.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjalikult. – Toetan väga seda raportit aastatuhande arengueesmärkide saavutamise suunas liikumise kohta. Ajal, mil riigid vähendavad oma abieelarveid, jääb ELil oma rahastamislubaduste täitmisest puudu 20 miljardit eurot. ELi liikmesriigid ei tohiks kõhelda oma kohustuste täitmisel Euroopa arengukonsensuse raames. Lisaks tuleb aastatuhande arengueesmärke vaadelda arengut

soodustavast vaatevinklist, tegeledes samal ajal vaesuse algpõhjustega. Liikmesriigid peavad eraldama 2015. aastaks 0,7% kogurahvatulust abi jaoks, nagu lubatud, mitte seda protsenti vähendada, mis on kriisi ajal kahekordselt ärevust tekitav, sest kogurahvatulu ise samuti väheneb. Lisaks ei ole vastuvõetav, et EL laiendab ametliku arenguabi mõistet ka teistele rahavoogudele, nagu migrantide rahaülekanded kodumaale või võlgade kustutamise meetmed. Arengu mahajäämusega tegelemiseks peab arenenud maailm võitlema jõuliselt maksuparadiiside ja ebaseaduslike kapitalivoogude vastu, sest need röövivad arenguriikidelt vahendid, mida neil hädasti vaja on. Arvan, et arenguvaldkonna eest vastutamine peaks jääma arenguvolinikule, kes peab nõudma poliitika paremat sidusust, eelkõige seoses kaubandus-, ühise põllumajandus- ja kalanduspoliitikaga.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Parlament edastab jõulise sõnumi, kui võtab vastu resolutsiooni aastatuhande arengueesmärkide saavutamise suunas tehtud edusammude kohta. See näitab, kui tähtsaks peab Euroopa vaesuse, nälja, haiguste ning vastsündinute ja emade suremuse kaotamist aastaks 2015. Enne Euroopa Ülemkogu toimumist on see sõnum selge. ELi riigipead ja valitsusjuhid peavad oma rahalubadustest kinni pidama, kaasa arvatud praeguse üleilmse majandus- ja finantskriisi ajal – võib-olla nüüd enamgi kui varem. Liikmesriikidel on vaja anda abiks 0,7% RKTst. Oma rahaliste lubaduste täitmiseks peab Euroopa looma uued rahastamismehhanismid, näiteks 0,05% suurune maks finantstehingutelt. Arvestades seda, kui suures mahus neid tehinguid praegu tehakse – hiljuti ületas see summa maailma RKTd 70 korda – annaks selline maks aastas 10 miljardit eurot. Lisaks oleks hea see, et ka rahandussektor annaks oma panuse. See tundub õiglasena, kui arvestada, et sektor on saanud tohutuid riigiabisummasid, et elada üle enda tekitatud enneolematu kriisi. ELi ühepoolne algatus võiks elavdada sellist tegevust ka mujal maailmas.

Anne Delvaux (PPE), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel, et toimus hääletus Michael Cashmani raporti üle, mis käsitleb edusamme aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks lähtuvalt vahekokkuvõttest ÜRO 2010. aasta septembri kõrgetasemelise kohtumise ettevalmistamisel. See lihtsalt tuli vastu võtta. Vaid viis aastat enne aastatuhande arengueesmärkide saavutamise tähtaega aastal 2015 on see rahvusvahelise üldsuse jaoks ainulaadne võimalus suurendada jõupingutusi nende eesmärkide saavutamiseks. Olukord on kriitiline ja nõuab kohest tegutsemist. Tuleb uuesti püüda kustutada vähim arenenud riikide võlad ja vähendada arenguriikide võlakooormust.

Samuti pooldan tõhusamate meetmete kasutuselevõttu, et jälgida, kuidas täidetakse võetud kohustust eraldada aastaks 2015 ametlikuks arenguabiks 0,7% kogurahvatulust. Aastatuhande arengueesmärkide rahastamine peab algama riiklikul tasandil ning arenguriigid peavad nende eesmärkide saavutamiseks looma ja eraldama ka oma vahendeid, aga abistajariigid peavad pidama kinni oma lubadusest ametlikku arenguabi märkimisväärselt suurendada. Antud lubadustest tuleb septembris toimuval kohtumisel kindlasti kinni pidada.

Harlem Désir (S&D), kirjalikult. – (FR) Aastatuhande arengueesmärkide saavutamine aastaks 2015 on rahvusvahelise üldsuse põhimõtteline lubadus. Ent me ei ole leidnud endale vahendeid selle lubaduse täitmiseks. Kui kaks kolmandikku ajast on möödas, on selge, et paljud vähim arenenud riigid ei suuda saavutada ühtegi vaesuse kaotamise ning hariduse ja tervishoiu kättesaadavaks muutmise eesmärki ning enamik arenguriike on nende saavutamisest samuti kaugel. Euroopa on maailma kõige suurem annetaja, aga 0,4%ga kogurahvatulust ei saa olla rahul, kuna seda on palju vähem kui seda on 2010. aastaks arenguabiks ettenähtud sihttase – 0,56%, mille me ise määrasime. On ju abivajadus suurem kui kunagi varem, eelkõige toiduga kindlustatuse, kliimamuutuse vastu võitlemise, hariduse, tervishoiu – eelkõige HIVsse nakatunutega seoses – ning emaduse ja reproduktiivtervise valdkonnas. Michael Cashmani raportiga nõuab sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis, et 17. juunil toimuval Euroopa Ülemkogul kiidetakse heaks ettepanek kehtestada 0,05% maks rahvusvahelistelt finantstehingutelt, mis annaks 10 miljardit eurot, ning seada eesmärk saavutada aastaks 2012 ametliku arenguabi osakaaluks 0,63% kogurahvatulust, et jõuda 0,7%ni.

Leonidas Donskis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Raporti variraportöörina andsin oma kindla poolthääle raportile, mille eesmärk on aastatuhande arengueesmärkide edukas saavutamine. Toetan täielikult kolleegide jõupingutusi selle nimel, et Euroopa Liidu hääel selles küsimuses oleks ühine ja edumeelne. Ma ei saanud siiski toetada kahte esitatud muudatusettepanekut, milles sisalduvad sätted on mulle kui liberaalile vastuvõetamatud. Sellepärast hääletasin vastu üleskutsele, et EL kehtestaks valuutatehingute ja tuletisinstrumentide tehingute maksu, et rahastada ülemaailmse tähtsusega avalikke hüvesid, kaasa arvatud aastatuhande arengueesmärke. Euroopa Liit ei peaks kehtestama oma kodanikele lisamaksu, eriti veel sellist maksu, mille toimimist ja mõju ei ole veel täiel määral hinnatud. Samuti ei ole ma nõus sellega, et arenguabimeetmed peavad olema õiguslikult siduvad.

Liikmesriigid peavad täitma oma kohustuse suurendada ametlikku arenguabi, aga Euroopa Liit ei tohiks liikmesriike seaduslikult karistada, kui need ei tule finantskriisis oma kohustuste täitmisega täielikult toime. Kõiki liikmesriike ei tabanud kriis ühtmoodi ja mitte kõik ei suuda 0,7% saavutada. Euroopa Parlament peaks julgustama neid leebemate ja vastuvõetavamate vahenditega kui seda on ranged õiguslikud meetmed.

Lena Ek (ALDE), kirjalikult. – (SV) See, et nii palju parlamendiliikmeid hääletas vastu sellele, et anda arenguriikide naistele õigus reproduktiivtervisele ja oma enda keha kontrollimisele, püüdes raportist välja jätta lõiget 42, on ärevust tekitav. See on Euroopa abordivastaste seas leviv väga suurt ärevust tekitav suundumus kasutada abiprogrammi oma vaadete propageerimiseks. Pereplaneerimise kättesaadavus on tähtis tegur, mis võimaldab arenguriikide naistel ise oma elu juhtida ja selle tulemusel end vaesusest välja aidata.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Michael Cashmani raporti poolt, sest aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseni on veel pikk tee. Nende saavutamiseks aastaks 2015 on vaja tugevdada olemasolevaid meetmeid, eelkõige täites liikmesriikide võetud kohustusi arenguriikidele antava abiga seoses.

Mul on hea meel, et vastu võeti ka lõige 42, mis kutsub kõiki liikmesriike ja komisjoni üles suurendama vähenevat rahastamist arengumaade seksuaal- ja reproduktiivtervise ning -õiguste valdkonna jaoks ning toetama vabatahtlikku pereplaneerimist, turvalisi aborte, sugulisel teel levivate nakkuste ravi ja inimesi päästvatest ravimitest ja rasestumisvastastest vahenditest koosnevate reproduktiivtervise alaste vahenditega, sealhulgas kondoomidega varustamist.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Vaesuse kaotamine ning rikaste ja vaeste vahelise lõhe kaotamine on tähtsad eesmärgid ning kõik valitsused peaksid neile tähelepanu pöörama ja vahendeid eraldama. ÜRO võttis need vastu aastatuhande tippkohtumisel 2000. aastal, aga Euroopa Liidul kui suurimal annetajal on selle ühise jõupingutuse tulemuste saavutamisel suurim roll.

Vaatamata jõupingutustele, mida on teinud arenenud riigid, kellest paljudes valitseb kriis, mis võib nende lubaduste täitmise ohtu seada, lasub vastutus abisaajatel, kes peavad järgima hea valitsemistava ja õigusriigi põhimõtteid ning austama elementaarseid kodanikuvabadusi. Paraku olen pettunud, et heade kavatsuste varjus soovib raportöör, et parlament võtaks vastu resolutsiooni, mis liikmesriikide ja kolmandate riikide asjaomaseid volitusi rikkudes propageerib aborti kui aastatuhande arengueesmärkide saavutamise viisi. See taktika ei ole uus, mis aga ei muuda seda vähem salakavalaks ega laiduväärseks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Rahvusvaheline üldsus on andnud põhimõttelise lubaduse saavutada aastatuhande arengueesmärgid aastaks 2015. Euroopa on maailma suurim abiandja. Need arenguriikidele antavad vahendid on aidanud leevendada vaesust, vähendada suremust ja parandanud miljonite inimeste oskusi. Äärmuslik vaesus on vähenenud, peaaegu 90% vaeste perede lastest käib koolis ja vastsündinute suremus on vähenenud märkimisväärselt. Siiski on veel palju teha ja palju abi anda, et vähem arenenud riigid saavutaksid aastatuhande arengueesmärgid kaotada vaesus ning tagada hariduse ja tervishoiuteenuste kättesaadavus. Euroopa kui suurim põhiõiguste kaitsja, kelle aluspõhimõte on solidaarsus, ja maailma suurim arenguabi andja peab selles küsimuses olema eestvedaja, eelkõige järgmisel ÜRO tippkohtumisel, mis toimub septembris. Olen aga pettunud, et raportis on üllaste eesmärkide kõrval ka inimese südametunnistust puudutavad tundlikud teemad, nagu abort. Aborti toetava poliitika propageerimine ei aita saavutada aastatuhande arengueesmäärke. Sellepärast hääletasin raporti vastu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) 2000. aastal avaldatud aastatuhande deklaratsiooni algne eesmärk oli vähendada äärmuslikus vaesuses elavate inimest arvu poole võrra, tagada kõigile puhas vesi ja haridus ning peatada HIV/aidi levik. Raportis tunnistatakse, et oleme nende (olgu et piiratud) eesmärkide saavutamisest kaugel. EL on oma abielarvet vähendanud, samas kui selle liikmesriigid kulutasid hiljuti tuhandeid miljoneid dollareid oma pankade päästmiseks, pannes nii selle maksumuse inimeste kanda ning jättes pankasid kontrollivad majandus- ja finantsgrupid puutumata.

Tekstis on siiski ka vastuolusid, mis meie arvates vajaksid esiletoomist, eeskätt kaubanduse liberaliseerimise kritiseerimine, toetades samas Doha vooru lõpuleviimise kaudu kaubanduse avamist Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames, ning majanduspartnerluslepingute ja vabakaubanduspiirkondade tunnustamine. Kaubanduse liberaliseerimine suurendab ebavõrdsust, suurendades töötajate ja loodusvarade ärakasutamist, vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ning riikidevahelisi sõltuvussuhteid. Arenguabi neile eesmärkidele kulutamine, nagu seda on teinud EL ja Ameerika Ühendriigid, tähendab seda, et aastatuhande arengueesmäärke 2015. aastaks ei saavutata.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin raporti poolt, sest toetan arengupoliitika ühe peamise eesmärgi saavutamist, nimelt vaesuse vähendamist. Liikmesriikidel on tähtis roll ja nad peavad oma lubadustest kinni pidama. Peame seda neile taas kord meelde tuletama. Kuigi senised edusammud on julgustavad, eelkõige vaeste perede laste kooliskäimise suurenemise ning malaaria ja tuberkuloosi vastu võitlemisega seoses, on veel vaja märkimisväärseid jõupingutusi, et kõigi antud lubadused saaksid 2015. aastaks täidetud ja seda praegusele kriisile vaatamata. Samuti toetan finants- ja tuletisinstrumentide tehingute maksu kehtestamist, arenguriikide võlakohustuse vähendamist ja vähim arenenud riikide võlakoorma kustutamist. Lõpetuseks hääletasin ka mitmete selliste muudatusettepanekute poolt, mille eesmärk on töötada välja seksuaal- ja reproduktiivtervise alased meetmed, sest need on aidsi vastu võitlemiseks ja emade suremuse vähendamiseks hädavajalikud. Neid meetmeid ei tohi eirata.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Michael Cashmani raportis on tähtsad üleskutsed ELile ja selle liikmesriikidele rakendada mitmesuguseid meetmeid rahvusvahelise arengu valdkonnas. Toetan neid üleskutsesid kogu südamest. Samuti tuleb lisada, et tegutseda saab ka mujal kui ELi või liikmesriikide tasandil. Näiteks Šotimaa panus arenguriikidega töötamise näol on märkimisväärne ja Šoti valitsus on avaldanud rahvusvahelise arengupoliitika dokumendi, mille eesmärk on aidata kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – (FI) Tahaksin mainida aastatuhande arengueesmärkide saavutamise raporti lõiget 14, milles kutsutakse ELi üles andma märkimisväärset rahalist tuge vaestele riikidele kliimamuutuse tagajärgedega võitlemiseks ning milles lisaks nõutakse, et need vahendid peavad olema olemasolevate arenguabilubaduste suhtes täiendava iseloomuga.

Kliimamuutus on fakt ja me peame õppima sellega elama. Üks tähtsamaid vigu, mis keskkonnaliikumine on olukorra hindamisel teinud, on see, et pikka aega keelduti rääkimast kohanemisest. See oli nagu luksus läänes, sest kohanemismetmed ja selleks vajalikud vahendid ei olnud maailma vaeste jaoks. Kopenhaageni konverentsil lasub au arenguriikidele mõeldud kliimafondi loomise eest.

Kliimamuutuse rolli arenguriikide probleemide seas ei tohiks aga ületähtsustada. Näib, nagu varjutaks kliimamuutus kõik muud probleemid meie peas. Inimesed on endale pähe võtnud, et kui me heitkoguseid vähendame, kaovad ka kõik teised probleemid. Enam väärin üks arusaam olla ei saa. Peame hoolitsema selle eest, et sajad miljonid lapsed ei jääks ilma vaktsiini ja hariduseta ning me ei seaks kliimamuutusega seoses ohtu erosiooni vastu võitlemist ega muid lahendatavaid keskkonnaprobleeme.

Parim viis kliimat hoida on aidata inimestel pääseda vaesusest, sest just vaesus paneb inimesi valima keskkonnale kahjulikke lahendusi. Sellepärast arvan, et raportisse tuleks sõnaselgelt kirja panna, et kliimamuutuse vastu võitlemiseks ja sellega kohanemiseks eraldatud vahendid ei tohi tulla ELi teiste arenguabisummade arvelt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Raportis on teatud positiivseid punkte. Need on põhjapoolsete riikide keskkonnavõlg lõunapoolsete riikide ees ning täiendava abi nõudmine selle valdkonna jaoks. Samuti toetan nõuet, et riigivõla kustutamist ei peetaks ametliku arenguabi osaks.

Sama kehtib ka nõude kohta tekitada õiglane rikkuse jaotumine, toetada kohalikke väiketulusid ja luua meetmed maa, vee ja muude elurikkusega seotud varade kättesaadavaks tegemiseks. Ent on kahju, et pärast selliste ettepanekute tegemist toetatakse raportis majanduspartnerluslepinguid, Doha vooru ja kõiki Maailma Kaubandusorganisatsiooni lepinguid, teisisõnu, et selles toetatakse propageeritavatele põhimõtetele vastupidist. Seetõttu olen erapooletu.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL jääb aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel liikumapanevaks jõuks ja on ka maailma suurim abiandja. See tähendab, et ta peab täitma oma kohustused ja olema 2010. aasta septembris toimival ÜRO tippkohtumisel juhtrollis. Aastatuhande arengueesmärkide elluviimine, eelkõige vaesuse kaotamine, on miljonite maailma inimeste kannatuste lõpetamiseks väga tähtis. Siiski tuleb märkida, et taas kord, kasutades salakavalalt vaesuse vastast võitlust ettekäändena, püütakse salamisi sisse panna teemasid, mis tekitavad põhimõttelisi lahkkelisid – konkreetselt on juttu abordipoliitikast arenguriikides – ja mida ei muudeta nii nähtavaks kui need vääraks.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Vaesuse vähendamine on olnud arengupoliitika üks peamisi eesmärke juba iidsetest aegadest saati. Viimastel kümnenditel pole küll kuigi palju saavutatud; arengupoliitika algatused on andnud sageli hoopis vastupidiseid tulemusi. Eriti tekitab muret see, et paljudes riikides on tööstusriikide rahadega hoitud võimul diktaatoreid ja valitsevat klassi ning surutud maha vaeseid rahvahulki. Isegi näljahäda leevendamise programmid paistavad olevat ainult aidanud kaasa elanikkonna plahvatuslikule kasvule.

Igatahes, kui me tahame võidelda vaesusega, peame vältima toiduga spekulereimist ja arengupoliitika läbi vaatama.

Väikelaenu on selgelt hea eneseabi viis. Samuti peaksime saama loota, et arenguabi saanud riigid võtaksid tagasi sealt meie riikidesse ebaseaduslikult tulnud inimesed. Eesmärkide täitmine ei ole tõenäoline seni, kuni me pole arenguabi põhjalikult muutnud. Sellepärast olin raportile vastu.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Minu arvates tuleks lõikest 22 kaotada üleskutse, et EL peaks lõpetama põllumajandustoodete ekspordi subsideerimise. Raporti koostaja ja kolleegid, kes seda mõtet pooldavad, teavad väga hästi, et tegelik probleem ei ole eksporditoetustes, mis toetavad kriisi ajal Euroopa põllumajandustootmist. Jäin lõplikul hääletusel erapooletuks, sest arvan, et raport peaks olema rohkem realistlik ja pragmaatiline ning vähem ideoloogiline.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Raportis ei arvestata sellega, et EL saab teisi abistada ainult siis, kui ta enda majanduslik olukord on hea. Mida kiiremini EL kriisi tagajärgedest üle saab, seda kiiremini saab ta anda pikaajalist ja säästvat arengut toetavat abi. Aastatuhande arengueesmärke käsitlevas raportis ei arvestata sellega piisavalt, mistõttu ma hääletasin selle vastu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Võttes arvesse ELi liikmesriikide kohustusi ja vajadust järgida Lissaboni lepingut, otsustasin toetada raportit, mis käsitleb edusamme aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks lähtuvalt vahekokkuvõttest ÜRO 2010. aasta septembri kõrgetasemelise kohtumise ettevalmistamisel. Euroopa Liit, kes on maailma suurim arenguabi andja, peaks tegema kõik selleks, et viia ellu oma prioriteedid, nagu vaesuse vähendamine ja kaotamine. Sellega seoses ootame, et 2010. aasta juunis, mitu kuud enne ÜRO kõrgetasemelist kohtumist aastatuhande arengueesmärkide saavutamise hetkeolukorra hindamiseks, võetaks Euroopa Ülemkogu vastu ühine seisukoht selles küsimuses, sest arenguriikide probleemidega – vaesuse ja nälja ning tervishoiu ja hariduse küsimustega – tuleb tegeleda sidusalt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mul on hea meel, et võtsime täna vastu Michael Cashmani raporti aastatuhande arengueesmärkide kohta. Nii kaua kui tagame tulemusliku abi, päästame elusid ja kaotame vaesuse. 2010. aasta septembris kohtuvad ÜRO liikmesriigid New Yorgis, et arutada aastatuhande arengueesmärkide poole liikumist ja leppida kokku abinõudes, mille abil eesmärgid saavutada.

Täna vastu võetud raport on väga oluline dokument, mis aitab määratleda ELi nõudliku seisukoha selles küsimuses enne septembri tippkohtumist ja avaldada poliitilist survet ELi liikmesriikidele. Selle raporti heakskiitmine suurema osa parlamendiliikmete poolt saadab ELi riigipeadele ja valitsusjuhtidele enne nende kohtumist 17. juunil Brüsselis selge erakonnaülese sõnumi, et EL peaks jääma tugevaks ja tegema kõik endast oleneva, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid, eriti just finantskriisi ajal.

Catherine Soullie (PPE), kirjalikult. – (FR) See raport aastatuhande arengueesmärkide saavutamise edusammude kohta on muutunud millekski, mida ma ei saanud toetada. Pärast Michael Cashmani raporti projekti lõike 42 teise punkti vastuvõtmist arvasin, et pean hääletama kogu raporti vastu. Nn turvaliste abortide taga oleva mõiste selgusetust lihtsalt ei saanud eirata. Aborti, mis on mõnel erilisel põhjusel vajalik, ei tohi pidada rasestumisvastaseks vahendiks. Seda enam, et nagu kõik meditsiinilised protseduurid, ei ole see kunagi ohutu. Me ei tohi seda alatähtsustada. Areng sõltub eelkõige elu austamisest.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Järk-järgult saab selgeks, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks on vaja suuremaid jõupingutusi. Sellepärast toetan resolutsiooni liidu soovi kohta luua tõhusam ja sidusam poliitika, et vähendada vaesust ja nälga poole võrra, tagada kõigile algharidus, kaotada sooline ebavõrdsus ja parandada paljude inimeste tervist.

Tahan näha, et Euroopa täidab oma kohustused, alustades 0,7% eesmärgi saavutamiseiga. Samuti on vaja sidusamat arengupoliitikat. Euroopa põllumajandustootjatele antavad toetused tähendavad seda, et arenguriikide põllumajandustootjad ei saa oma toodete eest head hinda. Vaesuse kaotamine saab alguse õiglasest kaubandusest.

Samuti tahan, et kehtestatakse maks valuuta- ja tuletisinstrumentide tehingutelt ning et G20 ja ÜRO kaotaksid lõpuks maksuparadiisid, maksudest kõrvalehoidumise ja ebaseaduslikud rahavood. Viimane aeg on luua rohkem läbipaistvust ning muuta teenitud tulu ja makstud maksud automaatselt avalikuks. Olen kaua pooldanud riikide aruandluse süsteemi, et arenguriikide omavahendid jääksid nende endi arengu soodustamise tarbeks.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Aastatuhande arengueesmärkide programmis esitatud eesmärk on väga üllas ja arvan, et peame tegema kõik võimaliku, et seda saavutada. Leedu on väike riik, mille kahepoolne arengueelarve on piiratud. Üleilmsed eesmärgid on keerulised ja meie jaoks mõnikord saavutamatud. Suurem osa (umbes 50%) meie kahepoolsest abist läheb Euroopa naabrusspoliitika sihtriikidele. Seda mitte sellepärast, et me ei muretseks Aafrika või Kariibi mere piirkonna elanike pärast nii palju kui meile lähemal olevate inimeste pärast. Leedu ja teiste sarnases olukorras riikide jaoks ei ole tähtis mitte abieraldiste suurus, vaid nende tulemuslikkus. Peame saavutama võimalikult häid tulemusi suhteliselt väheste vahenditega ja see ei ole kauges riikides alati võimalik. Meie jaoks on tähtis aidata seal, kus saame, ja kui mitte rahaliselt, siis oma lõimumiskogemusi ja muid kasulikke teadmisi jagades. Vaesuse vähendamine – olgu see siis Leedus või Aafrika kaugeimas nurgas – peab olema üks meie peamisi prioriteete. Korruptsioonivastane võitlus ja vaesimate abistamine on meie moraalne kohus ja ELi kauaaegne huvi. Alarakendatud või töö kaotamise ohus inimeste arv on kasvanud ja seetõttu peame suunama kõik oma jõupingutused eelkõige kõige haavatavamate elanikkonnarühmade kaitsmisele.

Ettepanek võtta vastu otsus CARIFORUMi–EÜ parlamentaarses komisjonis osaleva delegatsiooni moodustamise ja selle liikmete arvu kohta

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) CARIFORUM-EL, mis kujutab endast Euroopa riikide ja teatavate Kariibi mere riikide partnerlust, väärrib enesestmõistetavalt meie toetust. Areng, võitlus vaesusega, demokraatia, inimõigused, üleilmsete rahu ähvardavate ohtude peatamine, turvalisus ja stabiilsus on tugisambad, mille najal tugevdada Kariibi mere piirkonda. Kuid ma ei leia, et selleks tuleks moodustada parlamentaarse komisjoni eraldi delegatsioon, eriti kui selles ei osale üldse fraktsioonilise kuulumiseta parlamendiliikmeid. Seetõttu hääletasin ma selle ettepaneku vastu.

9. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.50 ja seda jätkati kell 15.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

10. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

11. Infotund komisjoni presidendi osavõtul

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund komisjoni presidendi osavõtul.

Manfred Weber, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president, kallid kolleegid! Komisjon kiitis täna oma istungil suure hääleteenamusega või isegi ühehäälselt heaks uue SWIFT-lepingu.

Tahaksin komisjoni presidendilt küsida – sest ta on kindlasti teadlik paljude meie kodanike murest andmete edastamise pärast –, kus ta näeb olulist edasiminekut ja kuidas me saame veenda oma kodanikke selle lepingu vajalikkuses.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Komisjon võttis muudetud lepingu projekti toepoolest täna ühehäälselt vastu. Me leiame, et sellega täidetakse rangeid eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitse tingimusi. Selle lepinguga tagatakse vajaduse ja proportsionaalsuse põhimõtte täitmine ning tema ainus eesmärk on tõkestada, uurida ja avastada terrorismi ja selle rahastamist ning terrorismi eest vastutusele võtta.

Praegune leping austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida on tunnustatud eelkõige põhiõiguste hartas. Lepinguga tagatakse olulised kaitseabinõud ajaks, mil andmete esitaja andmeid töötleb. Lepinguga nähakse ette ka andmete kasutamine läbipaistvalt ja võimalus saada õiguskaitsset.

Seepärast leiab komisjon, et see projekt on põhiõigustega kooskõlas ja sellest leiab asjakohased vastused muredele, mida parlament väljendas viendat vahelepingut käsitleva resolutsiooni hääletusel 2010. aasta märtsis.

Manfred Weber, fraktsiooni PPE nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, mul on üks lühike lisaküsimus. See puudutab esitatud lepingu sisu. Tahaksin korrata oma eelmist küsimust. Kuidas mõjutab see leping

Atlandi-üleseid suhteid? Kui oluline on see muude teemade jaoks, mida me peame USAga arutama? Oleksin väga tänulik, kui saaksite meid selles küsimuses pisut valgustada.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – See on tegelikult väga oluline. Võin teile öelda, et meie Ameerika partnerid peavad seda praegustel läbirääkimistel Euroopa Liiduga tõenäoliselt üheks põhilisemaks, kui mitte lausa kõige tähtsamaks küsimuseks. Sellel lepingul on Euroopa Liidu ja USA suhetes otsustav roll. Alates 1. jaanuarist 2010 on kadunud juurdepääs märkimisväärselt suurele hulgale andmetele, mis varem USA administratsioonini jõudsid, ja see põhjustab nende programmis probleeme. Seepärast leiame, et Atlandi-üleste suhete tähtsust silmas pidades peaksime lahendama ka selle küsimuse. Atlandi-ülesed suhted on kahtlemata üliolulised, mis aga ei tähenda, et me võiksime loobuda oma eraelu puutumatus ja andmekaitse põhimõtetest.

Samas arvan, et oleme jõudnud nüüd väga hea lepinguni ja volinik Malmström on teinud ära väga suure töö. Niisiis usun, et ka avaramast poliitilisest vaatenurgast on oluline, et me jõuaksime oma Ameerika partneritega selles küsimuses kokkuleppele.

Martin Schulz, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud komisjoni president! Kolleeg Manfred Weberi küsimuse juurest edasi minnes küsin, kas volinik Malmström on kolleegiumi teavitanud, et parlament tunneb läbirääkimiste praeguse seisu pärast tõsist muret.

Kas komisjon teab, et parlament ei pea komisjoni tänaseid otsuseid piisavaks edasiminekuks? Lugupeetud president, kas te mõistate, et kui see, mille te täna vastu võtsite, ka niisugusel moel rakendub, saavad selliste eraettevõtete nagu SWIFTi töötajad suurema kontrolliõiguse kui Euroopa Liidu ametnikud? Kas volinik Malmström selgitas teile seda? Kui jah, siis kuidas te võisite nii otsustada? Kui ei, siis miks volinik Malmström teid sellest ei teavitanud?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Vastutav volinik loomulikult teavitas kolleegiumi pidevalt läbirääkimiste kulgemisest. Alles täna andis volinik Malmström meile ülevaate nende läbirääkimiste lõpptulemusest. Veelgi enam, ta ütles meile, et on hoidnud tihedat sidet paljudega teist Euroopa Parlamendis. Me teame hästi muresid, mida parlament on väljendanud, ja ta ütles mulle, et on parlamenti läbirääkimiste seisust korrapäraselt teavitanud.

Komisjon on oma osa läbirääkimistel andnud, nüüd on parlamendi otsustada, kas nõustuda kokkuleppega või mitte. Ma soovitan tungivalt teil seda teha, sest see on oluline ka Euroopa kodanike turvalisuse jaoks. Me usume, et saavutasime vajaliku põhiõiguste kaitset ja andmekaitse, kuid tegemist on mõistagi väga tundliku teemaga. Meie arvates on parlamendi õigusi igati arvesse võetud, kuid meil tuli pidada läbirääkimisi Euroopa Liidu nimel ja nagu ma teile ütlesin, tegi komisjon oma tänase otsuse ühehäälselt.

Martin Schulz, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja! Austatud komisjoni president, suur tänu, et kirjeldasite kenasti oma arutelusid. See ei olnud siiski vastus minu küsimusele. Seepärast püüan sel korral oma küsimuse täpsemalt sõnastada ja palun ka teil oma vastuses väga täpne olla.

Kas volinik Malmström rääkis teile komisjoni arutelude käigus, enne kui kolleegium tegi oma otsuse, ohust, et parlament võib teksti, mille te praegu lepinguna esitate, tagasi lükata? Või ütles volinik Malmström teile: „Me saame selle tekstiga parlamendis enamuse.“? Ma täpsustan oma küsimust veelgi. Kas volinik Malmström ütles: „Me saame selle tekstiga parlamendis enamuse.“ või ütles ta: „Selle teksti puhul ei saa kindel olla, et me saame parlamendis enamuse.“? Oleksin tänulik, kui te annaksite täpse vastuse.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Volinik Malmström ei suuda ette näha parlamendi hääletuse tulemusi. Ta teab seda väga hästi.

Teie küsimus oli, kas volinik Malmström on öelnud mulle või kolleegiumile, millised saavad olema parlamendi hääletuse tulemused või reaktsioon – kas parlament ütleb hääletusel „jah“ või „ei“.

Loomulikult loodab ta, et parlament on poolt. Vastasel juhul poleks ta komisjoni nimel neid läbirääkimisi lõpule viinud. Pärast seda, kui parlament ütles mõned kuud tagasi „ei“, oli meil komisjonis väga oluline arutelu. Ma vestlesin korduvalt ka volinik Malmströmiga. Me kõik teame – aga eriti teab väga hästi volinik Malmström, kes on pühendanud palju aega parlamendiga suhtlemisele –, et selle lepingu puhul võivad tekkida mõned küsimused, kuid me ei oska ette aimata, kuidas parlament kavatses hääletada. Seda ütlen teile praegu mina. Tema ei öelnud mulle muud kui seda, et ta peab endiselt parlamendiga nõu. Lepingut pole olemas enne, kui esitatud leping läbib hääletuse.

Rohkem ei oska ma vastutava voliniku poolt mulle ja kolleegiumile esitatud teabe kohta paraku midagi öelda.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Lugupeetud president! Ärge muretsege, mul ei ole plaanis esitada küsimust SWIFTi kohta, räägime sellest hiljem, kuid eile toimus Angela Merkeli ja Nicolas Sarkozy tippkohtumine. Nad leppisid kokku majanduse juhtimise põhimõtetes Euroopa Liidus, mitte euroalal. Mina isiklikult ei pea seda väga kohaseks otsuseks, sest selles küsimuses ei tohiks euroala Euroopa Liidule vastandada. Me vajame majanduse juhtimist Euroopa Liidus ja me vajame majanduse juhtimist euroalal – vajame seda mõlemas. Euroalal vajame seda rohkemgi kui Euroopa Liidus, sest meil on ühisraha.

Minu küsimus presidendile on järgmine. Mida te sellest arvate? Kas te nõustute meiega, et me vajame majanduse juhtimist samavõrra nii euroalal kui ka Euroopa Liidus? Teiseks leiame, et sellel majanduse juhtimisel peaks pilku peal hoidma komisjon. Ülemkogu, mis saab kokku neli korda aastas, ei suuda tagada majanduse juhtimist kõikide probleemide puhul, mis Euroopas esile kerkivad. Nüüd on komisjoni kord ohjad enda kätte haarata. Ma sooviksin kuulda ka komisjoni seisukohta selles küsimuses.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Härra Verhofstadt, kui rääkida volitustest, mis on Euroopa Liidule juba antud, siis loomulikult on komisjon Euroopa majanduse juhtija. See on ainus asutamislepinguga kooskõlas olev lahendus. Mis puudutab kaubandust, konkurentsi ja väga olulist osa eelarvealase järelevalve volitustest, siis vastutab taas komisjon ja ma leian, et seda tuleb teinekord meelde tuletada mõnele meie valitsusele, kes pole aluslepingute vastavat kohta korralikult lugenud.

Sellegipoolest ei suuda komisjon seda ülesannet üksi täita. Me peame töötama koos nõukoguga, kellel on mõned väga olulised volitused, ja samuti koos Euroopa Ülemkoguga, kes juhatab Euroopa Liidu toimetustes kätte üldise suuna ja annab vajaliku tõuke. Ma nõustun ka teie esimese väitega. Tegelikult on meil euroala ja kogu Euroopa Liidu jaoks lahendus olemas. Piisab, kui lugeda artiklit 136. Lissaboni lepingu artikliga 136 nähakse ette tunduvalt suuremad võimalused esitada euroala käsitlevaid ettepanekuid, sest sellel artiklil on euroalal eritähendus. Kui lisandub kohustusi, lisandub ka õigusi, ja mitte üksnes nende jaoks, kel on ühisraha, vaid kogu Euroopa Liidu jaoks. Seepärast loodan, et Euroopa Liidu majanduse juhtimine muutub tugevamaks, kuid alati kooskõlas lepingu ja ühendusemeetodiga.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Austatud president! Esimene proovikivi veeretatakse meie ette mõistagi neljapäeval, mil meil tuleb langetada otsus Euroopa 2020. aasta strateegia kohta. Igal juhul loodan ma, lugupeetud komisjoni president, et Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimist ei hakka kontrollima ega korraldama ülemkogu. Selle eest peab vastutama komisjon, sest ma pole veel kordagi näinud, et riigipead ja valitsusjuhid üksteist kritiseeriksid või karistaksid. Omataoliste seas seda ei juhtu ja seetõttu leian, et komisjon peaks kaitsma oma kohta Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisel ja samuti töörihmas, mida juhib praegu Herman Van Rompuy.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – (FR) Austatud juhataja! Härra Verhofstadt, te olete ka ise olnud Euroopa Ülemkogu liige, te tunnete ülemkogu hästi. Euroopa Ülemkogu on kahtlemata väga tähtis institutsioon, kuid ta ei saa juhtida majanduspoliitikat rohujuure tasandil. See oleks suur viga.

See poleks mitte üksnes vastuolus asutamislepingute vaimuga, vaid oleks suur viga. Euroopa Ülemkogu näitab kahtlemata kätte suuna ja annab vajaliku tõuke – see on sätestatud asutamislepingu artiklis 16 –, kuid pärast seda lasub ülesanne kontrollida poliitika rakendamist eri institutsioonidel, oma volituste piires komisjonil ja samuti nõukogu eri koosseisudel.

Mul on rõõm teile teatada, et komisjon on otsustanud osaleda igati 2020. aasta strateegia elluviimise kontrollimisel. Jääb vaid loota, et meie liikmesriigid toetavad seda strateegiat. Seni toimunud arutelud julgustavad mind. Ma loodan ka Euroopa Parlamendi toetusele. Parlamendi vastuvõetud seisukohad annavad mulle julgust ja ma võin teile öelda, et komisjon on valmis oma osa täielikult täitma.

Austatud juhataja! Lõpetuseks soovin teid südamest tänada väga selge seisukoha eest, mille parlamendi neli põhifraktsiooni võtsid pressikonverentsil. Sellega kaitsti ühendusemeetodit ja austati Lissaboni lepingu vaimu.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president! Muudame teemat: Mehhiko laht. Deepwater Horizon on usutavasti nimi, mis paneb praegu inimesi kogu maailmas mõtisklema selle üle, kus on kasvu, nafta raiskamise ning inimese ja tehnoloogia piirid. Seoses sellega soovin teada, härra Barroso, kuidas kavatsed komisjon ettevaatusabinõuna keelustada kavandatava nafta- ja gaasitootmise nendes Põhjamere ja Arktika piirkondades, kus Euroopa Liidul on vastutus. See on asi, mida saab veel otsustada.

Teiseks tahaksin teada, kas te ka tegelikult usute, et Euroopa Liidu nafta- ja gaasitootmiseeskirjad kaitsevad meid sarnaste katastroofide kordumise eest meie vastutuse all olevates piirkondades.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Me ei tea veel USAs toimunud õnnetuse põhjuseid, sest uurimine alles kestab. Oluline on teada, kas põhjused olid peamiselt tehnilist laadi või olid need seotud vajakajäämistega õiguslikus raamistikus või ettevõtte nõuetelevastavuses. Seepärast on liiga vara hakata rääkima sellest, mis võiks või saaks juhtuda Euroopas.

Kuigi nafta ammutamine ei toimu Euroopas sama äärmuslikes tingimustes kui Mehhiko lahes, peame olema valmis võimaluseks, et ka meie ranniku lähedal võib toimuda õnnetus. Puurimismeetodites on sarnasusi, kuigi Põhjameri on tunduvalt madalam.

Komisjon jälgib asjade kulgu väga tähelepanelikult. Volinik Oettinger sai juba maikuus kokku ELi vetes tegutsevate suuremate naftakompaniidega, et saada täpne ülevaade olukorrast Euroopas ja kuulda naftatööstuse esindajatelt kinnitust praeguse ohutuse taseme kohta.

Komisjon teeb liikmesriikidega koostööd, et tagada Euroopa kodanike ja keskkonna kaitsmiseks jõuline ennetus- ja õnnetustele reageerimise süsteem.

Rebecca Harms, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Austatud president! Ma palun, et te ütleksite veel kord, kas teie arvates piisab direktiivist, mis käsitleb vastutust keskkonna ees seoses merealuse nafta- ja gaasitootmisega. Ma tahaksin teada, kas te usute, et Mehhiko lahe katastroofi arvestades on ühtlustamata ja suhteliselt väikesed vastutuse ülemmäärad just need, mida me vajame. Samuti tahaksin teada, kas te arutate selle üle, et kiiremas korras tuleks täiustada naftaplatvormide tehnilist kontrolli. Kas te tõesti leiate, et Arktika keskkonna- ja kliimatingimused säästavad piisavalt inimesi ja tehnoloogiat, et me peaksime riskima merealuse naftatootmisega ka selles piirkonnas? Seal ei pruugi olla pooltki nii sügav kui Mehhiko lahes, ent tingimused on karmid.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Jah, teil on õigus. Esiteks on meil õigusaktid. Meil on siduvad uued standardid ja nõuded, mida kohaldatakse avamerel toimuva puurimise ja seal asuvate naftatootmisobjektide suhtes ning mis käsitlevad seadmeid, töötajate ohutust, keskkonnasäästlikkust, õnnetuste ärahoidmist ja nendeks valmisolekut. Lisaks on liikmesriigid jõustanud hulgaliselt riiklikke õigusakte, et säilitada Euroopas avameretegevuse suur ohutus.

Teiseks on meil reageerimissüsteem, mille abil ollakse valmis võitlema naftatankerite või puurimispaikade ja tootmisobjektide leketest tingitud katastroofidega. See süsteem hõlmab hulka Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ohjatud vahendeid, mis keskenduvad reostuse ärahoidmisele ja sellele reageerimisele.

Kolmandaks on meil olemas ühenduse kodanikukaitsemehhanism, mille abil on võimalik reageerida igasugusele suuremale kriisilukorrale. Mis puudutab teie konkreetset küsimust vastutuse kohta, siis enamik Euroopa Liidu ohutuse- ja keskkonnavalasteid õigusakte ei käsitle üksikuid tööstusharusid, kuid me võime näha, et neid õigusakte saab kohaldada kõikide oluliste majandussektorite suhtes. ELi õigusaktides on sätestatud ohutuse miinimumstandardid, mida liikmesriigid peavad püüdma kõikides oma riigi õigusaktides järgida. See on kooskõlas lähimuspõhimõttega.

Timothy Kirkhope, fraktsiooni ECR nimel. – Lubage mul pöörduda hetkeks tagasi ELi ja USA suhete juurde, et öelda, milline rõõm on minul ja mu fraktsioonil – mis on antud teema juures üks tähtsamaid – kuulda SWIFT-lepinguga toimunud edasiminekest, milles on meil olnud väga suur osa.

Kas ma tohin paluda, et president Barroso räägiks vahest meile vajalikest õppetundidest, mida komisjon on saanud seoses SWIFT-lepinguga ning mida saaks edukalt ja kasulikult rakendada, kui me hakkame tegelema väga oluliste broneeringuinfot käsitlevate lepingutega, mis tuleb esmalt sõlmida USAga, kuid samuti Kanada ja Austraaliaga?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Kõikide õppetundide kokkuvõtmiseks on tõenäoliselt liiga vara, sest protsess pole veel läbi.

Ma loodan väga, et see viiakse lõpule üksmeeles Euroopa Parlamendiga, sest ilma teie toetuseta ei saa me sellega hakkama. See on tõesti oluline.

Siin on kaks põhiküsimust.

Üks neist puudutab põhiõiguste ja andmekaitsega seotud turvalisust. See on meil südamel ja me usume, et leping annab praegusel kujul vastuse mureküsimustele, mida parlament pärast esimest hääletust väljendas.

On veel üks üldisem teema, mida teie, härra Kirkhope, esile tõstsite. Täna teid selle eest. See on ELi ja Ameerika Ühendriikide suhete tähtsus. USA on üks meie olulisemaid partnereid, vahest isegi kõige olulisem. Seepärast usun, et peame proovima ka poliitiliselt kokkuleppele jõuda.

Asepresident Biden käis siin ja rääkis meile väga kirglikult Atlandi-üleste suhete tähtsusest, kaasa arvatud kõnealusel valdkonnas. Komisjon ei soovitaks hääletust, kui me ei oleks veendunud, et see on Euroopa kodanike hüvanguks. Ma tahan seda mõtet rõhutada. See on vajalik ka meie turvalisuse jaoks. Ühtlasi oleks see leping märguandeks, et me oleme valmis panustama tähtsasse suhtesse oma kõige olulisema partneriga.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Ma jagan seda seisukohta täielikult. Leian, et Euroopa Parlamendi käitumine antud küsimuses on eriti viimasel ajal olnud kõigile heaks demokraatlikuks eeskujuks. Minu lisaküsimus puudutab terrorismivastase võitluse kohustuse jagamist Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahel. Kas president arvab, et lepingud, mida me oleme arutanud, panevad liiga suure kohustuse Ameerika Ühendriikidele ja võimaldavad samas meil valida, kas võtta kohustus vastu või hoopiski jagada terrorismivastase võitlusega seotud vastutust ja vahendeid?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Leian, et see on tähtis küsimus. Tegelikult avaldasid ameeriklased meie ühise vestluse ajal valmisolekut meid toetada, kui me soovime luua sarnast süsteemi Euroopa tasandil. See on otsus, mille me peame siin Euroopas vastu võtma.

Me oleme küll nõus esitama lepingu alusel rangetel tingimustel Ameerika ametiasutustele teatud andmeid, ent võiksime siiski mõelda ka sellele, mida saaksime paremini teha endi seas. Ameeriklased ütlesid, et nad on valmis meid tehnilisest küljest aitama, sest nad on investeerinud sellesse valdkonda rohkem kui meie. Minu arust võiks selle peale tulevikus mõelda, sest ma leian, et me kõik peame osalema võituses terrorismi vastu. Oleks suur viga mõelda, et terrorismivastane võitlus on Ameerika ülesanne ja meie ainult toetame neid. Võitlus terrorismiga ja kõikide meie kodanike turvalisuse kaitse on meie ühine vastutus.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Euroopa Parlament võttis täna vastu Michael Cashmani raporti aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kohta. Üks meie peamisi sõnumeid teile, komisjonile, kõlab nii: muidugi tahame teha kõik selle nimel, et ühendada kõik ELi vahendid, saavutamaks aastatuhande arengueesmärgid 2015. aastaks.

Seni pole aga EL ja selle liikmesriigid oma kohustusi täitnud. Ainuüksi aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks võetud kohustustes on praegu 20 miljardi euro suurune puudujääk. Seepärast tahaksin teada, mida te kavatsete ette võtta – pidades silmas eriti eelseisvat ülemkogu kohtumist –, et tuletada eelkõige liikmesriikidele meelde nende kohustusi ning avaldada survet, et EL annaks septembris ÜRO konverentsil selge ja lõpliku pildi ega lubaks üksikutel liikmesriikidel pidevalt oma kohustusest mööda hiilida, samas kui kriis kasvab ning miljard inimest elab vaesuses ja näljas.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Austatud juhataja! Ma jagan täielikult muret, mida te oma küsimusega väljendasite. Praegu on tõesti oht, et piiratud eelarve tõttu ei suuda osa liikmesriike oma kohustusi täita.

Komisjonil oli mõni päev tagasi Addis Abebas kokkusaamine Aafrika Liidu komisjoniga ja üks meie Aafrika partnerite tõstatatud teema oli seotud sellega, et neil on mõnikord tunne, nagu kohustustest ei peetaks kinni. Seega on küsimus ka meie usaldusvärsuses ja vastutuses.

Nii et kahtlemata kaitseb komisjon põhimõtet, et me peame täitma oma kohustusi, näiteks neid, mis on võetud seoses kliimamuutuse vastase võitluse kiire rahastamisega. Mul on kavas osaleda kõrgetasemelisel kohtumisel New Yorgis. Just täna sain peasekretär Ban Ki-moonilt kirja, milles ta rõhutas selle teema olulisust, ja me jagame tema muret täielikult.

Ma tõstatan selle küsimuse sel nädalal Euroopa Ülemkogus, kuid samuti järgmisel nädalal Kanadas G 20 ja G 8 laienetatud kohtumistel. Nii et me tegeleme sellega väga põhjalikult.

Osalesin aastate eest Gleneaglesi G 8 tippkohtumisel ja tegelikult on olukord selline, et ka kõige arenenumad riigid pole kõiki oma lubadusi veel täitnud.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Mul pole vähimatki kahtlust, et komisjon on vahepealsetel aastatel korduvalt välja pakkunud uusi algatusi just nimelt nende arengupoliitika ülesannete vallas. Minu jaoks seisneb küsimus selles, mida on komisjonis tehtud, et luua struktuurid, vahendid ja tingimused näiteks komisjoni ja eelkõige volinik Piebalgsi koostatud kaheteistkümmepunkti kava rakendamiseks. Teisisõnu, mida komisjon ise teeb, et luua tingimused poliitikavaldkondade sidususe jaoks?

Näiteks miks ei ole leitud sellisele tõsisele teemale nagu pingutused aastatuhande arengueesmärkide saavutamise nimel mingit kohta Euroopa 2020. aasta strateegias?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Komisjon täidab oma osa ühenduse eelarve kaudu. Tegelikult oleme mitmel puhul teinud liikmesriikidele ettepaneku lisarahastamiseks. Mäletan, et näiteks G8 tippkohtumisel Jaapanis tegin ma ettepaneku eraldada kulutamata summadest lisaks miljard eurot, et aidata kaasa maaelu arengule Aafrikas ja teistes arenevates maailma osades.

Et täita kõik kohustused, mille Euroopa on endale võtnud, peab suurem osa rahast tulema liikmesriikide eelarvest. Praeguses raamistikus ja praeguse finantsperspektiiviga ei ole meil võimalik paindlikum olla. Nii me siis räägimegi liikmesriikidega, et saaksime oma varasemad lubadused ka päriselt täidetud.

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Lugupeetud juhataja! Ma jätkan küsimusega majanduskasvu kohta, pidades silmas neljapäevast ülemkogu kohtumist. Praegusele majanduskriisile ja Euroopat ähvardavale kokkukukkumisele tuleb reageerida investeringute suurendamisega. Seetõttu on põhimure tagada rahastamisvahendid.

Soovin küsida, kas teil Euroopa majandusliku arengu poliitilise juhina ja komisjoni kui organi juhina on kavas kaaluda võimalust emiteerida Euroopa võlakirju, et rahastada tähtsaid Euroopa arenguinvesteeringuid näiteks üleeuroopalistesse kiirteedesse, Euroopa teadusuuringutesse kliimamuutuse valdkonnas, e-tervisesse, üleeuroopalisse navigatsioonisüsteemi või olulisi investeeringuid energiasse, näiteks veeldatud maagaasi terminalidesse Euroopa – Vahemere piirkonnas. Teisisõnu, kas te olete mõelnud sellele, et rahastada olulisi üleeuroopalisi investeerimisprojekte võlakirjade emiteerimise teel?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Me loodame, et neid küsimusi käsitletakse järgmises finantsperspektiivis. Muidugi püüame muuta need vastastikused seosed esmatahtsaks juba ELi 2020. aasta strateegias seoses Euroopa tasemel toimuma hakkava rahastamisega, olgu tegemist energia- või transpordivaldkonnaga või muud liiki mittemateriaalse valdkonnaga, nagu on digitaalarengu tegevuskava.

See on just üks sektor, millel on meie arvates lisandväärtus ja kus on mõistlikum kulutada eurosid pigem Euroopa kui liikmesriigi tasandil, sest selliste investeringute jaoks on olemas Euroopa põhimõtted.

Selle rahastamist tuleb loomulikult arutada liikmesriikidega. Praegu on liikmesriikidega eelarveküsimuste arutamiseks väga keeruline aeg, ent me usume, et suudame panna aluse tugevamate vastastikuste seoste loomiseks Euroopa tasandil.

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Lugupeetud president, ma arvan, et ei saanud oma küsimusele vastust. Kas te usute, et me saame reageerida majanduslanguse ohule Euroopa võlakirjade viivitamatu, üleeuroopalise ja kooskõlastatud emiteerimisega?

Ärge unustage, et meil tuleb tegemist teha hiigelsuurte konkureerivate turgudega Indias, Hiinas ja USAs. Kas Euroopa vastab suurte üleeuroopaliste investeringutega? Kas eurovõlakirjadel on nende investeringute rahastamises oma osa? Mis teil plaanis on?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ausalt öeldes ei usu ma, et kõik liikmesriigid oleksid praegu avatud mõttele kasutada selliste kulude jaoks eurovõlakirju. Alles hiljuti võtsime vastu väga olulise ja edasipüüdliku programmi, mis käsitleb mehhanismi või vahendit võlaprobleemidega riikide abistamiseks. See on tegelikult teatud kohustus, mille liikmesriigid võtavad finantsturgude ees. Seega arvan, et praegu on väga raske saada liikmesriikidelt nõusolekut kasutada selliste projektide jaoks eurovõlakirju. Kuid ma leian, et on olemas võimalused kasutada muid mehhanisme. Ma kõnelesin oma programmis näiteks avaliku ja erasektori partnerlusest, kõnelesin Euroopa Investeerimispannga tõhusamast kaasamisest. Me kaalume väga avatult kõiki võimalusi neid väga tähtsaid projekte rahastada. Ent kui te soovite minu ausat vastust, siis praegu on väga raske, kui mitte võimatu kasutada sel konkreetsel eesmärgil eurovõlakirju.

Diane Dodds (NI). – President Barroso, te olete alati toetanud Põhja-Iirimaa ja seda olulist edasiminekut, mis on saavutatud meie rahvale stabiilse ja rahuküllase tuleviku ülesehitamisel. Oma töökoonna aruandes väljendasite enda ja komisjoni toetust kohalikele detsentraliseeritud valitsemisinstitutsioonidele ja tööle, mida need teevad, et tagada Põhja-Iirimaa rahvale rahulik ja helge tulevik.

Praegusel majanduslikult pingelisel ajal on põllumajandus ja toiduainetööstus Põhja-Iirimaa üks olulisemaid majandussektoreid. Karistused, mis on kavandatud puhuks, kui komisjoni audiitorid tuvastavad ühtse otsemaksete kava rikkumise, võivad seda olulist tööd kahjustada.

Härra Barroso, kas olete nõus, et Põhja-Iirimaa põllumajandus- ja maaelu arengu ministriumile kehtestatud karistused aastatel 2004–2006 aset leidnud ühtse otsemaksete kava rikkumiste eest on ülemäära suured võrrelduna tegeliku kahjuga sellele kavale? Kas teie ja põllumajanduse peadirektoraat oleksite nõus võtma uuesti kaalumisele ettepaneku vähendada kõiki karistusi ühtemoodi 5%, tingimusel, et Põhja-Iirimaa ministrium võtab parandusmeetmeid, millega tagatakse süsteemide täpsus, ja arvestades, et esialgu taotletud raha on juba tagasi nõutud?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Täna teid tähelepanekute eest, mis puudutasid komisjoni toetust Põhja-Iirimaaale. Edusammud Põhja-Iirimaaal valmistavad meile kahtlemata heameelt ja me toetame neid. Komisjon on sellesse protsessi palju panustanud. Mul on samuti meeles külaskäik Põhja-Iirimaaale ja ma meenutan seda veel kaua.

Ma olen teadlik ühtse otsemaksete kavaga seotud probleemist, mille te tõstasite. Volinik Ciolos on visandanud selles küsimuses meie seisukohta, kuid lubage mul öelda väga selgelt: raamatupidamisarvestuse kontrollimine ja heakskiitmine on haldusmenetlus. Asjaomasel liikmesriigil võimaldatakse igati avaldada oma arvamust, kuid tähtis on protsessi sõltumatus.

Komisjon ei saa muuta korrigeerimiste taset vastavalt oma äranägemisele, sest selles järgitakse kehtestatud põhimõtteid, et tagada kõikide liikmesriikide võrdne kohtlemine. Olen kindel, et kõik siinviibijad on nõus vajadusega pidada täielikult kinni meie aruandekohustuse eeskirjadest. See on äärmiselt oluline. Alles eile oli mul väga huvitav mitmetunnine kohtumine komisjoni ja kontrollikojaga ning ma tahan teile öelda, et kuigi me toetame Põhja-Iirimaaad tuliselt, peame järgima rangelt oma aruandekohustuse eeskirju.

Diane Dodds (NI). – Kulutan veel teie aega, et esitada sel teemal üks lisaküsimus.

Põhja-Iirimaaal tuntakse veidi muret, et tegelik vähendamise määr on kehtestatud üksikute juhuslike kontrollide põhjal.

Oleksin tänulik, kui president jälgiks, et komisjon hindaks nõuetekohaselt olemasolevaid menetlusi, tagamaks kava korralik haldamine.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma võin loomulikult komisjoni nimel igati kinnitada, et me proovime tagada kava nõuetekohase haldamise.

Kuid ma kordan, et raamatupidamisarvestuse kontrollimine ja heakskiitmine on algatusmenetlus, mis hõlmab mitmeid samme, millega tagatakse liikmesriikide kaitseõigus ja samuti võimalus pöörduda sõltumatu lepitusorgani poole. Me peame suhtuma sellesse tõsiselt ja objektiivselt.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja! President Barroso, te tegite väga selge avalduse. Euroopa majanduse juhtija on Euroopa Komisjon. Ajal, mil me püüame majanduse juhtimist tugevdada, oleks meil siiski vaja näha rohkem ühendusemeetodit. Teiega seisame me õlg õla kõrval, kuid nõukogu ringkondades liiguvad mõtted, et tuleks hakata suunduma pigem valitsustevahelise meetodi poole, seda ka stabiilsuse ja kasvu pakti puhul.

Millised on need olulised töökonna ja selle tegevuse tulemustega seotud aspektid, mida tuleks teie meelest järeldustes arvesse võtta, et saavutada ühendusemeetodit kasutades tugevam majanduse juhtimine ning tugevam stabiilsuse ja kasvu pakt? Kas te saaksite mõnest aspektist lähemalt rääkida? See oleks väga kasulik ka avaliku arutelu jaoks.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Töökind sai loodud selleks, et toetada Kreekat, ja nagu te teate, osaleb komisjon töökonnas väga konstruktiivselt ja lojaalselt. Tegelikult lõi töökonna Euroopa Ülemkogu eesistuja koostöös komisjoniga. Komisjon osaleb töökonnas ja ma olen selle edusammudega rahul. Euroopa majanduse koordineerimiseks astutavate sammude suhtes on tekkimas üksmeel ja enamik nendest sammudest on täiesti kooskõlas meie 12. mai teatises tehtud ettepanekutega. Seega lubage mul öelda, et kõnealune töökind täidab tähtsat ülesannet, sest nad tegelevad oluliste küsimustega nagu stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamine ning Euroopa poolaasta. Ootan huviga Euroopa Ülemkogu eesistuja neljapäevast ettekannet ülemkogus. Komisjon mõistagi ei loobu oma algatusõigusest ja teeb edasisi ettepanekuid, tuginedes muu hulgas ka kõnealuses töökonnas tekkivale üksmeelele.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Me teame, kui keeruline on mõnes liikmesriigis majanduslik olukord ning kuidas see mõjutab nii nende kui ka teiste riikide elanike meeleolu ja valitsuste otsuseid.

Härra Barroso, alles hiljuti rääkisite vajadusest kaitsta Euroopa Liidu ühtsust ja säilitada ELi 27 liikmesriigi lõimumine. Tahaksin küsida ja teada saada, kuidas te kavatsete kaitsta seda eesmärki olukorras, kus suureneb surve leida uusi meetodeid, mille hulka kuulub näiteks mõtte luua Euroopa majandusamet, et koordineerida majandust euroalal täpsemalt. Milliseid tagatisi saate meile anda selle kohta, et riike, mis näevad arengulõhe ületamisel tõsist vaeva, ei käsitataks Euroopa Liidus teisejärgulistena?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Esiteks olen ma öelnud mitmel korral siin parlamendis ja ka mujal, et me oleme vastu igasugusele Euroopa Liidu institutsioonide konkureerimisele ja kõrvutamisele.

Meil on üks liit, Euroopa Liit koos oma institutsioonide ja praeguse 27 liikmesriigiga ja loomulikult järgime me täielikult aluslepinguid.

Praeguses raamistikus saaksime majanduse koordineerimiseks ning kontrollimiseks ja heakskiitmiseks rohkem teha. Meil on nimelt aluslepingu artikkel 121, milles öeldakse selgelt, et liikmesriikide majanduspoliitika on ühise huvi küsimus. See, mida teeb üks liikmesriik, mõjutab ka teisi. Artikkel 121 kutsub liikmesriike selgelt üles kooskõlastamisele. Meil on artikkel 126, milles käsitletakse eraldi eelarvepoliitikat, ja artikkel 136, millega lubatakse komisjonil võtta ka euroalal, kuid üldises ühenduse raamistikus koordineerimise tugevdamiseks meetmeid.

Sellest on tähtis aru saada. Me võime teha ettepanekuid euroala kohta, kuid alati Euroopa Liidu raamistikus ja ilma, et käsitleksime euroala millenagi, mis seisab ülejäänud Euroopa Liidust eraldi. Ma pean seda ülimalt oluliseks, et tagada solidaarsuspõhimõttel tugineva liidu edukas toimimine.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Minu arvamus komisjoni ja töökonna viimaste kuude tegevusest erineb mõnevõrra president Barroso omast.

Mul on tunne – ja palun tõendage mulle, et see on ekslik –, et mõtte majanduse elavdamisest ja vajalikest karmistamismeetmetest, mis on ka minu meelest üliloolised, on laialdaselt maad võtnud, sealhulgas ajakirjanduses, kuid mõtte kasvust ja arengust on suuresti tagaplaanile jäänud. On oht, et stabiilsuse ja kasvu paktist jääb järele ainult stabiilsuse pakt – kui just mitte selle kavatsuste, siis vähemalt väljakuulutatud meetmete osas.

Ma leian, et olulisem on võtta meetmeid, mille abil on võimalik toetada majanduskasvu, ja alustada tuleks eurovõlakirjade loomisest. Tahaksin teie käest kuulda, kas mure majanduskasvu pärast on ka tegelikult töökonna põhimure, ent veelgi enam, kas see on ka komisjoni põhimure.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Töökond sai loodud majanduse juhtimiseks ja kui ma väljendasin oma üldist rahulolu senise tööga, viitasin ma just sellele. Majanduskasvust on saanud nüüd mõistagi eraldi teema. Kasv on Euroopa Liidu majanduse jaoks kõige olulisem küsimus. Ilma kasvuta ei saa me pakkuda oma kodanikele seda, mida nad meilt ootavad. Me ei suuda säilitada oma sotsiaalset turumajandust. Meie kodanikud ei saa rakendada kõiki oma võimeid.

ELi 2020. aasta strateegia eesmärk ongi just kasv, kasv ja veel kord kasv. Mitte igasugune kasv, vaid arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv. Muidugi leiame, et kasvu jaoks on vaja usaldust ja kui Euroopa finantsturgude usaldusväärsus ei taastu, ei ole meil võimalik saavutada nii suurt kasvu ega ennistada kriisielset kasvupotentsiaali. Seepärast on eelarve konsolideerimine ja reformid nii olulised ning neis ei tuleks näha mitte lõppeesmärki, vaid vahendit, millega saavutada suurem kasv, mis aitab parandada Euroopa kasvupotentsiaali.

Syed Kamall (ECR). – Ma usun, et me oleme kõik veendunud majanduse kindla juhtimise vajalikkuses. Kuid tunnistagem ausalt, mis praegu toimub. Oleme näinud vaid seda, kuidas jõhkralt mõnitatakse stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirju ning hoitakse end rakkes ettevõtmistega, mida me kutsume tõenäoliselt üsna ilustavalt bilansiväliseks tegevuseks ja finantskorralduseks.

Me võime kindlasti kõik nõustuda, et ELi liikmesriigid peavad järgima kindla rahapoliitika, eelarvepoliitilise vastutuse ja ausa arvepidamise põhimõtteid, kuid kas te näete siin ELi võimalust saada kontroll liikmesriikide eelarvete üle või püüate te pigem lahendada tõelist probleemi seoses riikidega, kes on võltsinud arvepidamist ja kuhjanud tohtu eelarvepuudujäägi?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ausalt öeldes ei lähene ma sellele küsimusele pädevuse nimel võitlemise ega võimu haaramise vaatenurgast. Probleem ei ole selles. Oleme praegu ilmselgelt – meenutagem aluslepingu artiklit 120 – olukorras, kus liikmesriigi majanduspoliitika ei ole üksnes selle riigi huvi küsimus. Oleme praeguse kriisi käigus näinud, et ühes liikmesriigis võetud otsustel on väga otsene kõrvalmõju teistele

riikidele. Seega oleks mõistlik näiteks see, kui liikmesriikidel oleks oma eelarvet koostades ülevaade ka teiste tegevusest, sest teiste otsused mõjutavad nende endi otsuseid.

Lubage mul väljendada selgelt: me ei taha sugugi sekkuda riikide parlamentide suveräänsetesse õigustesse. Neid tuleb kindlasti austada. Kuid oleks mõistlik, et Euroopa majanduspoliitikat arutades – ja me oleme näinud, kui sõltuvad me üksteisest oleme – oleksime teadlikud ka kavatsustest teiste riikide majanduses. See on asja tuum. Mis on koosolemise lisandväärtus? See ongi see mõistlik suund, mida komisjon pakub, ja me usume, et selles küsimuses on nüüd tekkimas ka üksmeel.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Lugupeetud kolleegid! Praegune kriis on teinud selgeks, et Euroopa Liidul ei ole võimalik enam aega kaotada. Majanduspoliitika küsimustes on vaja kohest tegutsemist. Me vajame konkreetseid tegusid kolmes valdkonnas: majanduse juhtimises, pikaajalises majanduskasvustrateegias ja finantsteenuste reformis. Neid tegusid tuleb pealegi teha nii, et ei unustataks kaasata läbiproovitud ühiseid strateegiaid, näiteks ühist põllumajanduspoliitikat või ühtekuuluvuspoliitikat. Sest vaevalt suudab Euroopa olla maailmas edukas, kui tal puudub sisemine ühtekuuluvus ja ohutute toiduainete tootmine.

Seetõttu küsin ma komisjoni presidendilt, kas tema eesmärk on ühtlustada Euroopa 2020. aasta strateegia olemasolevate ühiste strateegiatega. Tahaksin küsida teilt kui ühenduse mõtte eest seisjalt – mille tõttu ma teid väga austan –, kas te soovite kolmes eelnimetatud ELi poliitikavaldkonnas säilitada põhimõtte, et kõikide muudatuste kehtestamisel tuleb käsitada ELi ühtsena ja võtta arvesse euroalasse mittekuuluvate riikide huve, tehes kindlaks, et see ei mõjuta ELi sisemist ühtekuuluvust.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Teil on täiesti õigus, kui te rõhutate sellist lähenemist majanduspoliitikale, mida mina olen nimetanud terviklikuks. Sellest on mööda vaadatud ja ma arvan, et liikmesriigid on sellest veast teadlikud.

Kui me räägime Euroopa majanduspoliitikast – mõelgem kas või stabiilsuse ja kasvu paktile või finantsteenuste reformile –, jõuame lõpuks ikka välja kasvuni. Jätkusuutliku kasvu jaoks on mõistagi vaja Euroopa majanduse kindlat juhtimist. Me peame pidama kinni stabiilsuse ja kasvu paktist ning meil on vaja, et riigi rahandus oleks usaldusväärne, kuid me vajame ka finantsturu regulatiivset järelevalvet ja peame oma kasvupotentsiaali investeerima. Just seda käsitlebki ELi 2020. aasta strateegia. See käsitleb reformi. Seepärast rõhutangi, et vajame eelarve konsolideerimist ja struktuurireformi.

Ja loomulikult peame järgima meile siin Euroopas nii olulisi majandusstrateegiaid, pidades silmas majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust mitte üksnes kuueteistkümnes või seitsmeteistkümnes – ma loodan, et Eesti liitub euroalaga üsna pea –, vaid kõigis kahekümne seitsmes liikmesriigis.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president! Euroopa Ülemkogu eesistuja Herman Van Rompuy tahab kasutada töökonda selleks, et luua ELi praegusest majanduskriisist väljajuhtimiseks kiiresti uued eurot käsitlevad eeskirjad.

Lugupeetud komisjoni president, te olete juba korduvalt tsiteerinud artiklit 121. Te räägite täiesti õigustatult vastastikusest sõltuvusest ja sellest, et majanduspoliitika ei ole loomulikult vaid üksiku liikmesriigi huvi küsimus. Minu konkreetne küsimus teile, komisjoni president, on järgmine: millises ulatuses valmistab töökond ette võimalikke sanktsioone riikide suhtes, kes rikuvad korduvalt eelarvega seotud eeskirju? Kas komisjon suudab ette kujutada ELi toetuste või tõukefondidest eraldatud toetuste tagasivõtmist? Mida arvab komisjon mõttest võtta võimaliku karistusena ajutiselt ära hääleõigus? Mida arvab komisjon nõudmistest kehtestada maksejõuetutele liikmesriikidele ühtsed maksejõuetust käsitlevad eeskirjad?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Te tõstatasite mitu küsimust. Esimene on see, mida me teeme praegu töökonnas ja tööpoolest ka komisjonis. 12. mai teatises on sellest juba juttu: me uurime võimalust tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti, sealjuures avardades – eelistan seda sõnastada järgnevalt – eeskirjade järgimise stiimulite arsenalit.

Mõned inimesed räägivad karistustest, ent mina usun, et eeskirjade järgimise stiimulid on mõistlikud, sest stabiilsuse ja kasvu paktist kinnipidamise tagamiseks peavad kõnealused vahendid olema usutavad. Nagu me oleme näinud, oli probleem selles, et osa liikmesriike ei järginud lepingut, mille nad olid ise vastu võtnud ja ratifitseerinud.

Kuidas me saame seda teha? Me tahame teha seda õiglaselt, mitte lihtsalt karistades neid riike, mis saavad osa Ühtekuuluvusfondist. See on põhjus, miks me otsime viise, kuidas rakendada kõnealuseid eeskirjade järgimise stiimuleid sõltumata sellest, kas riigid saavad Ühtekuuluvusfondist osa või mitte. Neid eeskirjade järgimise stiimuleid on võimalik tugevdada mitmel moel, näiteks tuues nende kohaldamise aega ettepoole,

sealhulgas kasutades neid pakti ennetavate meetmete puhul, või veidi tulemuslikumalt, suurendades nende automaatset rakendumist. Me kaalume mitmeid võimalusi ja komisjon esitab sel teemal mõned õigusakti ettepanekud.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Lugupeetud president Barroso, ma tahaksin kuulda teid kõnelemas tööpuudusest, kui te käsitate üksikasjalikult majanduse juhtimiseks moodustatud töökonna eesmärgi, sest te olete korduvalt nimetanud seda strateegiat aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiaks.

See peaks kaasama ka eelkõige need rohkem kui 20 miljonit eurooplast, kes tunnevad end tõrjutuna, sest jõhker kriis on nad tööturul ukse taha jätnud. Meil on üle 20 miljoni töötut, kes tahavad saada selgitust, kui me räägime neile, et majanduse juhtimine, stabiilsus ja järelevalve – majandus- ja finantsjärelevalve pakett – kajastuvad strateegias, mille otsene eesmärk on saada kõik need inimesed, keda kriisi puhkemine on isiklikult mõjutanud, tagasi tööle, täis tahet suurendada tööviljakust ja järelikult ka konkurentsivõimet.

Eelkõige tahaksin kuulda teid ütlemas, kuidas see kajastub nende ELi liikmesriikide osalemises, kellele antakse võimalus, millel ei tohi lasta raisku minna ja mida tuleb arvesse võtta eelseisval G 20 kohtumisel Torontos, kui hakatakse määratlema majanduse üleilmse juhtimise uusi eeskirju.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (PT) Ma usun, et see, mida parlamendiliige López Aguilar ütles, on ülioluline. Me peame lähenema sellele kõigele terviklikult. Me ei saa vaadelda üksnes mõningaid stabiilsuse ja kasvu paktiga seotud juhtimiseeskirju. Samuti peame vaatama, mida me saame Euroopa majanduskasvu jaoks ära teha, eelkõige tagamaks, et kasv oleks jätkusuutlik ja kaasav.

Oleme korduvalt öelnud, et me ei soovi selle muudatuse, selle kohandamise kulude jäämist kõige nõrgemate kanda. Nead ei ole seda kriisi põhjustanud. Seepärast leiame, et kahjud tuleb paremini ümber jaotada ja nagu ütles ka parlamendiliige López Aguilar, vaja on välismõõdet. Seepärast läheme ka G 20 kohtumisele kindla otsusega pakkuda välja mehhanismid, mis käsitlevad finantssektori osa kriisile reageerimises, ning sooviga tugevdada maailma tasandil ja eriti G 20 raames ühtset Euroopa seisukohta.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Kui rääkida Euroopa 2020. aasta strateegiast, uuest Euroopa strateegiast, millega edendatakse tööhõivet ja majanduskasvu, siis sisaldavad selle põhieesmärgid, mille Euroopa Ülemkogu käesoleva aasta 25. ja 26. märtsil heaks kiitis, ka sihte parandada teadus- ja arendustegevuse tingimusi nii, et avaliku ja erasektori investeeringud moodustaksid selles sektoris kokku 3% SKPst. Samuti on selles mainitud, et komisjon töötab välja näitaja, mille mõte on kajastada teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni intensiivsust.

Minu küsimus on järgmine:

millist meetodit te kavatsete selle näitaja väljatöötamisel kasutada ja kas konsultatsioonide kava on selle jaoks juba koostatud?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Teil on õigus. Oleme viidanud kolmele protsendile, kuid me ei ole nimetanud üksnes teadus- ja arendustegevust, vaid ka innovatsiooni mõistet, kuivõrd küsimus ei ole lihtsalt teaduses, vaid ka selles, kuidas teadustegevus majandustegevusse üle kantakse. Mida saab teadus teha selleks, et suurendada majanduskasvu ja tööhõivet? Nagu teate, ei ole innovatsiooni mõõtmiseks ühtki väljakujunenud näitajat. See on tehniline küsimus, milles on isegi mõned asjatundjad eri meelt.

Mina isiklikult olen arutanud seda näiteks OECDga. OECD peasekretär ja mõned tema eksperdid käisid hiljuti Brüsselis ning me tegutseme koos nende ja teistega selle nimel, et töötada välja innovatsiooni näitaja, millega oleksid nõus nii akadeemilised ringkonnad kui ka poliitikaringkonnad. Me tegeleme sellega ja kindlasti soovime seda teha avalikus arutelus, nii et igasugune kaastöö on väga teretulnud. Tegemist on ülimalt tehnilise küsimusega, kuid minu arvates on väga oluline, et me töötaksime innovatsiooni jaoks välja paremad näitajad.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja! Me teame, et majandusliku ja sotsiaalse olukorra parandamisest on huvitatud paljud ELi liikmesriigid. Majanduskasv on endiselt väga tagasihoidlik ja sellest ei piisa, et vähendada tööpuudust ja luua uusi töökohti, mida EL vajab.

Samas on võetavad meetmed, eriti stabiilsuse pakti ja selle kriteeriumide järgimise nimel rakendatavad karistuspõhimõtted, vastuolus vajaliku töökohtade loomise ja majanduskasvuga ning lisaks suurendavad need ebavõrdsust ja vaesust. Nii oleme me vaesuse vastu võitlemise Euroopa aastal olukorra ees, kus tõrjutus, vaesus ja tööpuudus on kasvamas.

Niisiis huvitab mind, kas teie, lugupeetud president, ei leia, et on tungiv vajadus pidada nende makromajanduslike strateegiate puhul esmatähtsaks sotsiaalset jätkusuutlikkust, selle asemel et nõuda edasi rahanduslikku jätkusuutlikkust, mis mõjub sotsiaalsele jätkusuutlikkusele õõnestavalt. Kas te ei arva, et on aeg minna tagasi stabiilsuse ja kasvu pakti ja selle loogikaga hõlmamatute kriteeriumide juurde ning tõsta esmatähtsana esile tööhõivet ja võitlust sotsiaalse kaasatuse nimel?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (PT) Ma arvan, et meil ei saa olla sotsiaalset jätkusuutlikkust ilma rahandusliku jätkusuutlikkuseta. Ilma rahandusliku jätkusuutlikkuseta pole usaldust, ilma usalduseta pole investeringuid, ilma investeringuteta pole töökohti. Seepärast ei tohiks te asuda opositsiooni kindlate ja usaldusväärsete makromajanduslike strateegiatega ega vastandada sellele muret vaesuse ja kõige haavatavamate pärast.

Mis puudutab vaesust, siis me ise tegime vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemisest ühe 2020. aasta strateegia eesmärgi, millele lisandusid mõned konkreetset sihid, ja ma olen nõus, et praegusel ajal ohustab vaesus meie ühiskonda rohkem. On näha uusi vaesusilminguid, mis on vägagi murettekitavad. Seetõttu peavad valitsused uurima, kuidas nad saaksid sellele probleemile oma eelisvaldkondade hulgas reageerida, kuid lahendus – pean jällegi kordama – ei saa olla eelarvedistsipliini puudumine, sest kui see on lahendus, siis näeksime arvatavasti, kuidas mõne riigi ja sellest tulenevalt ka nende kõige haavatavamate elanike olukord halveneb.

John Bufton (EFD). – Mind huvitab, kas te oskate mulle palun öelda, kes sellest Kreeka väljalunastamise paketist tegelikult kasu saab. Kas Kreeka rahvas või Kreeka rikkaim erapankur Spiro Latsis, kellele kuulub 40% Kreeka suuruselt kolmanda panga Eurobank EFG Groupi aktsiatest?

Kas teie ja Spiro Latsise sõpruse puhul võib äkki tegemist olla huvide konfliktiga?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Pakett, mille esitasid Kreeka ja Euroopa institutsioonid, toob kasu Kreeka rahvale ja kogu Euroopa majandusele. Kui see poleks nii, ei oleks 27 liikmesriiki seda heaks kiitnud. Mis puudutab teie kahtlustavat vihjet, siis minu arvates ei vääri see mingit vastust.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Tuleb välja, et Saksamaa ja Prantsusmaa valitsused on nõus, et Euroopa Liit ei vaja uusi institutsioone. Tundub, et vähemalt Angela Merkel ja Nicolas Sarkozy püüdsid seda eelmisel nädalal öelda. Ometi on ilmnunud – nagu me juba kuulsime –, et oleme taas muutmas stabiilsuse pakti, määrates selles karistused (nagu hääleõiguse äravõtmine) liikmesriikidele, kellel puudub finantssektoris kord.

Minu küsimus on väga lihtne. Kas te usute, et Euroopa majanduse juhtimise probleemi lahendamiseks piisab üksnes finantssektori distsiplinaarküsimuste kohandamisest või et ühenduse tasandi rahandusvahendiga ja riigi tasandi finantsvahendiga lõpetame ummikuse?

On probleeme, mida oleme ka korduvalt esile toonud. Just eile alandas Moody's ilma ühegi mõjuva põhjuseta taas Kreeka krediidireitingut. Kas vaherahu, millele te viitasite, toob tulevikuks konkreetseid, käegakatsutavaid tulemusi?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Euroopa Liidu institutsioonid koos liikmesriikidega annavad endast parima, et meil oleks stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamisel midagi usaldusväärsemat.

On üsna ilmne, et mõned liikmesriigid ei suutnud rakendada ja järgida eeskirju, millega nad olid ise nõustunud.

Juba praegu on kehtivate aluslepingute alusel ja ilma uute reformideta võimalikud teatud piirangud ja isegi karistused.

Tahame, et see toimuks tulevikus objektiivsel viisil. Otsime võimalusi, kuidas parandada pakti usaldusväärset õiglaselt, et meetmeid saaks rakendada objektiivselt, olenemata riigi kuulumisest rikkaimate või vaesimate liikmesriikide hulka. Ma usun, et stabiilsuse ja kasvu pakti usaldusväärsem rakendamisviis on meie kõigi huvides.

Juhataja. – Sellega on infotund komisjoni presidendi osavõtul lõppenud.

12. Reitinguagentuurid (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu järgmistel teemadel:

- suuliselt vastatav küsimus, mille esitasid komisjonile fraktsiooni GUE/NGL nimel Nikolaos Chountis ja Jürgen Klute reitinguagentuuride kohta (O-0051/2010 – B7-0302/2010),
- suuliselt vastatav küsimus, mille esitas komisjonile fraktsiooni S&D nimel Udo Bullmann reitinguagentuuride kohta (O-0072/2010 – B7-0309/2010),
- suuliselt vastatav küsimus, mille esitas komisjonile fraktsiooni PPE nimel Jean-Paul Gauzès reitinguagentuuride kohta (O-0077/2010 – B7-0312/2010),
- suuliselt vastatav küsimus, mille esitas komisjonile fraktsiooni ALDE nimel Sylvie Goulard reitinguagentuuride kohta (O-0078/2010 – B7-0313/2010).

Nikolaos Chountis, esitaja. – (EL) Lugupeetud juhataja! Täname arutelu Euroopa Parlamendis käsitleb reitinguagentuuride tegevust ning nende mõju maailma ja Euroopa majandusele. Euroopa Liit ja Euroopa Keskpang on avaldanud eeskirju, millega antakse sellistele reitinguagentuuridele nagu Moody's, SnR ja Fitch õigus hinnata mitte ainult äriühinguid, vaid ka Euroopa Liidu liikmesriike endid.

Kui kriis puhkes, tunnistasid needsamad Euroopa Liidu institutsioonid, et reitinguagentuuridel oli väga negatiivne roll. Euroopa Komisjonilt oleks oodanud nende agentuuride rolli piiramist, kuid vastupidi, nende osa suurendati ja see muudeti ametlikuks 2009. aasta novembris uues määruses.

Reitinguagentuurid olid 2009. aasta alguses juba hakanud Kreeka krediidireitingut alandama. Selle tagajärjel on Kreeka intressimäär varasemaga võrreldes kahekordne ning riik on sattunud varade vähenemise ja spekulatiivse laenamise nõiaringi. Me kõik teame, millised olid lõpptulemused. Sellegipoolest püüdis Moody's veel eile tekitada jõhkra spekulatiivse vahelesegamisega Kreeka majanduse ja euro jaoks negatiivset õhkkonda, alandades Kreeka majanduse reitingut ilma ühegi mõjuva põhjusega nelja punkti võrra.

Moody's on üks kolmest USA eraettevõttest, millel on Euroopa Liidu ametlik tunnustus liikmesriikide majanduse hindamiseks, vaatamata sellele, et kõik Euroopa ja USA majandusteadlased, poliitikud ja institutsioonid panevad suure osa vastutusest hiljutise kriisi eest selle ettevõtte õlule.

Täpsemalt öeldes pani USA Kongressi endine analüütik just sellele agentuurile süüks, et selle ülemused sundisid agentuuri andma ohtlikele väärtpaberitele positiivse reitingu. Kümned äriühingud on süüdistanud just seda agentuuri, sest selle koostatud reitingud on sundinud neid suuremaid summasid maksma. Nimelt see agentuur koos ülejäänud „püha kolmainusega”, agentuuridega SnP ja Fitch, sai kümneid kaebusi Ameerika Ühendriikide linnadest, piirkondadest ja osariikidest, mida eksitati investeerima ja mis kaotasid seetõttu miljoneid dollareid. Just seda agentuuri süüdistavad arvukad kindlustusfondid, kes kaotasid ekslike reitingute tõttu oma investeringud. Ainuüksi Ohio osariigi kindlustusfond kaotas 450 miljonit USA dollarit.

Kuna me teame seda kõike ja kuna pole vastuvõetav, et Euroopa riikide majandust hindavad omakasupüüdlilikud USA eraagentuurid, peaks selle tööga tegelema avalik ja demokraatlikule kontrollile alluv agentuur, mis ei ole kuidagi seotud erahuvidel. Selle asemel, härra Barnier, näeme ometi, kuidas komisjon isegi praegu veel menetlust aeglustab, mille tagajärjel jätkab spekulatsioonimaffia majanduspoliitika rõhumist ja juhtimist Euroopa Liidu liikmesriikide töötajate ja kodanike arvel.

Minu arvates peaks Euroopa Parlament ükskord ometi tunnistama oma vastutust, vahele astuma ning nõudma, et Euroopa Komisjon ja nõukogu looksid pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist õigusakte, et sellele vastuvõetamatule olukorrale lõpp teha.

Gianni Pittella, esitaja asendaja. – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis püüab juhtida selle suuliselt vastatava küsimusega tähelepanu reitinguagentuuridega seotud probleemidele. Meie eesmärk on saada Euroopa Komisjonilt teada järgmised sammud, alates võimalusest luua Euroopa reitinguagentuur, mida me toetame ja mis tundub olevat kuju võtmas, arvestades osaliselt seda, mida president Barroso on ise selle teema kohta öelnud.

Me peame jagama kiitust, kui selleks on põhjust, ja tunnistama, et reitinguagentuurid on saavutanud peaaegu võimatu: nad on suutnud täita otsustavat rolli nii 2008. aasta finantskriisi varajastel etappidel, Lehman Brothersi kokkukukkumisel kui ka praegusel teisel etapil, mis algas Kreeka võlakriisiga.

2008. aastal nad eirasid ja mõnel juhul isegi soodustasid halbade laenudega seotud riske ja nüüd on nad otsustanud aidata omalt poolt kaasa turgude stabiilsusele, alandades armutult Kreeka, Portugali ja Hispaania

reitinguid just samal ajal, kui Euroopa Liidu, Rahvusvahelise Valuutafondi ja Kreeka valitsuse vahel on käimas läbirääkimised. Lugupeetud president Buzek, pole kahtlustki: need inimesed on kurja juur!

Ma ei taha veeretada kogu süüd maailmas ja Euroopas toimunu pärast reitinguagentuuride kraesse. Ometi võiks tõsiasi, et nad on kohal igas kuriteopaigas – ja ma viitan Parmalati, Enroni ja Lehman Brothersi juhtumitele –, panna meid reageerima kohasemal ja otstarbekamal moel kui praegu, sest praegu ei tee me midagi.

Lugupeetud volinik, millal viiakse selles asjas ja selles sektoris läbi uurimine? Me tegelesime selle teemaga mõni aeg tagasi koos kolleeg Gauzèsiga, kui koostasime reitinguagentuuride määruse eelnõud. Nüüd on vaja valdkondlikku uuringut, et heita veidi valgust skandaalsele, vastuvõetamatule olukorrale seoses selle sektoriga, kus on tekkimas kontsentratsioon ja oligopol.

Võtkem olukord kontrolli alla enne, kui asjad lähevad veel hullemaks, ja mingem sõnadelt üle tegudele. Nii nagu Euroopa avalik-õigusliku agentuuri loomise vajaduse üle, peame mõtisklema ka selle üle, millist osa saavad riigivõlakirjade hindamisel täita sõltumatud kontrollikojad, kes vabastaksid nõnda eraagentuurid sellest vastutusest.

President Sarkozy ja kantsler Merkel – ma kohe lõpetan – on ametlikult palunud Euroopa Komisjonil koostada mõned ettepanekud, et tugevdada konkurentsi reitinguagentuuride turul. On kahju, et Euroopa Ülemkogus, kuhu kuuluvad ka president Sarkozy ja kantsler Merkel, on tegelikult just valitsused need, kes viivitavad finantsjärelevalve paketi heakskiitmisega ja takistavad sel moel Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse, kontrolli eest vastutava Euroopa asutuse moodustamist.

Seepärast, kallid Nicolas ja Angela, peaksite te korra majja lööma oma kodus, enne kui hakkate Barrosole ütleva, mida teha.

Jean-Paul Gauzès, esitaja. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Reitinguagentuurid olid siin parlamendis mureks juba eelmise ametiaja lõpus ja seoses sellega tahaksin esile tuua nii komisjoni kui ka parlamendi reageerimisvõimet, kui võrd seal võeti vastu reitinguagentuuride määrus.

Täna tõstatame selle küsimuse taas nende tähelepanekute tõttu, mida on kriisi ajal olnud võimalik reitinguagentuuride rolli kohta teha. Neid agentuure saab kritiseerida selle pärast, et nad ei näinud ette kriisi saabumist, neid saab kritiseerida reitingute muutlikkuse pärast ja reitingute avaldamise otsuste ebasobiva ajastuse pärast, eriti kui need käsitlevad riigivõlakirju.

Sellegipoolest arvan, et peame analüüsima seda teemat kainelt. Esiteks ei ole tõsiasi, et reitinguagentuurid hindavad tooteid, mida nad on investoritele pakkunud, iseenesest midagi rabavat. Investoritel, kes annavad ja paigutavad oma raha, on õigus teada riske või raskusi, mis võivad tekkida, nagu neil on ka õigus teada saada, millised reitingud on head.

Olukord muutub pisut segasemaks siis, kui neid reitinguid kasutatakse panganduseeskirjade puhul, et määrata kindlaks omavahendite summa, mis peab pankadel olema mõnede oma investeeringute katteks. Sellest vaatenurgast ei paku 2009. aasta määrus õigupoolest lahendust, sest mõte oli näha ette nii reitinguagentuuride heakskiitmine kui ka järelevalve. Reiting võib seega olla seaduslik, ent kas on ka seaduslik avaldada reitinguid nii, nagu agentuurid seda teevad?

Minu meelest peavad dokumendid, mille te esitate – ma rõhutaksin, lugupeetud volinik, et te esitasite uue finantsmääruse raamistikus just ettepaneku Euroopa järelevalve kehtestamise kohta reitinguagentuuride üle –, võimaldama leida lahenduse nende küsimustele ja eelkõige reitinguagentuuride konkurentsi küsimusele. Minu silmis ei lahenda probleeme pelgalt Euroopa agentuuri loomise kinnitamine, isegi kui tegemist on avalik-õigusliku agentuuriga. Kui eesmärk on luua agentuur, mis avaldaks reitinguid heatahtlikumal, suuremeelsemal moel kui teised agentuurid, ei ole sellest suurt kasu.

Minu arust tuleb esitada rohkem küsimusi tingimuste kohta, mille alusel agentuurid oma reitinguid avaldavad. On reitingud eraettevõtete kohta ja on reitingud riigivõlakirjade kohta. Tahaksin rõhutada riigivõlakirjadega seotud reitinguid. Asutus, mis hakkab parlamendi nõudel vastutama Euroopas tegutsevate reitinguagentuuride kontrollimise ja järelevalve eest, on Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus, uus finantsteenuste asutus. Samuti leian, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele antavad volitused peaksid lisaks loale teostada agentuuride üle tõhusat järelevalvet sisaldama ka luba näha riigivõlakirjade puhul ette võimalus kontrollida viisi, kuidas reitinguagentuurid riigivõlakirjade reitinguid avaldavad, kuigi mitte seda tsenseerida.

Me ei saa lubada olukorda – ja selliseid olukordi on kahtlemata tekkinud –, kus 15 minutit enne turgude sulgemist alandab mõni agentuur mõne riigi reitingut, tuues sellega kaasa täiesti soovimatuid tagajärgi. Tegelikult tuleb meil rakendada ennetussüsteem, mis sunniks reitinguagentuure teavitama järelevalveasutust vajaduse korral väga lühikese aja jooksul tingimustest, mille alusel nad kavatsesid reitinguid avaldada, nii et järelevalveasutus saaks kontrollida nii seda, kas standardsest korrast on kinni peetud, kui ka eelkõige seda, et tingimused, mille alusel reiting avaldatakse, ei mõjutaks olukorda ebasoodsalt, eriti riigivõlakirjade puhul. Äriühingute võlg ei ole sama mis riikide võlg. Seda tuleb käsitleda teistmoodi. Mõned on maininud kontrollikoda, kuid igas Euroopa riigis sellist koda ei ole ja kõik nad pole sõltumatud.

Selline, austatud juhataja, lugupeetud volinik, on meie küsimuste sisu. Kuidas me saame täiustada reitinguagentuuride tegutsemismeetodeid ja eelkõige teabelevi ning kuidas me saame parandada konkurentsi?

ISTUNGI JUHATAJA: LIBOR ROUČEK

asepresident

Sylvie Goulard, *esitaja*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Austatud volinik, te tulete riigist, kus reitingud kipuvad alati tekitama elevust – pean silmas Michelini teatmiku hinnanguid parimatele restoranidele. Seepärast ei hakka me ütleva, et oleme reitingute vastu, kuna lõppude lõpuks aitavad nad kaasa ausale konkurentsile ja võimaldavad tunnustada eritasemelisi saavutusi.

Seega nõustun ma täielikult Jean-Paul Gauzèsi äsjaste sõnadega. Keegi ei taha teha reitinguagentuuridest deemoneid. Tegelikult on asi vaid selles, et tuleb vaadelda nende tegutsemise tingimusi. Tegemist on institutsioonidega, millel on tõepoolest üsna märkimisväärne võim, ja seepärast peame tähelepanelikult uurima, kuidas nad töötavad.

Jean-Paul Gauzès jõudis äsja minust ette, öeldes, et on vahe, kas hinnatakse eraettevõtteid või riigivõlakirju. Probleem on mõlemal juhul siiski sama, teisisõnu: kas meetodika on õige? Kas kasutatakse õigeid kriteeriume, et hinnata, mida ettevõtte teeb või kuidas riik oma võlga toime tuleb? Teiseks, kas reitinguagentuuri ja hindamisobjekti võimalikud seosed on piisavalt läbipaistvad?

Kõik see väärib tegelikult põhjalikku uurimist ja järelevalvet ning me oleme teile tänulikud, et läksite julgesti edasi ettepanekutega, mille parlament eelmisel ametiajal Jean-Paul Gauzèsi raportis tegi.

Seoses sellega on minu meelest väga oluline, et jätkaksime tööd, millega parlament on juba algust teinud. Ma jagan arvamust, et Euroopa reitinguagentuur ei pruugi olla praegu esmatahtis. Tähtis on tagada, et järelevalve, mis meil praegu olemas on, mida praegu teostatakse, oleks reguleeritud.

Tahaksin öelda paar sõna Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse, üsna varsti loodava asutuse kohta. Ma olen üks finantsjärelevalve paketi raportööre, nagu ka Sven Giegold, kes viibib siin istungisaalis ja kes on Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse raportöör. Tahaksin esitada üleskutse liikmesriikidele – eesistujat ei ole kohal, ent ma tean, lugupeetud volinik, kui võimekas te olete talle sõnumite edastamisel ja samuti kui kõrgelt me hindame teie pingutusi teha antud küsimuses edusamme. Minu arvates peavad liikmesriigid suhtuma asjasse tõsisemalt.

Ei saa ühelt poolt teha uhkeid avaldusi ajakirjanduses, olles põhjendatult häiritud agentuuride teatud otsuste tagajärgedest, ja teiselt poolt loopida kõikaid kodaratesse, kui hakatakse looma uut asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust. Me tahame tõesti, et see asutus oleks selgelt kindlaks määratud, varustatud Euroopa tasandil suurte volitustega ja oleks eelkõige võimeline teostama reitinguagentuuride üle järelevalvet. See oleks üks kõnealuse asutuse ülesannetest, üks tähtsamatest.

See peegeldab ühtlasi meie soovi näha, et näiteks turu infrastruktuuri ja arvelduskodade üle teostaks järelevalvet Euroopa asutus. Meile valmistab muret turgude vähenenud läbipaistvus. Me ei ole vaenulikud konkurentsi suhtes, kaugel sellest. Me ei ole vaenulikud sidusrühmade vahelise konkurentsi suhtes, kaugel sellest. Lihtsalt öeldes peab viis, kuidas nende teenuseid hinnatakse, vastama läbipaistvuse ja tõsiseltvõetava käitumise normidele, mis iseloomustavad turgusid, mis on oma nime väärilised.

Seetõttu julgustame veel kord teid edasi liikuma ja palume riike, et nad ei takistaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse käimalükkamist, et nad ei muudaks järelevalvepaketti sisutuks, sest kui hakatakse kohaldama vetoõigust, võime avastada, et oleme lõppkokkuvõttes võimetud teostama järelevalvet nende asjade üle, mida kõik siin parlamendis ja pealinnades tahaksid veel rangemalt kontrollida.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud Euroopa Parlamendi liikmed! Alustuseks tahaksin tänada südamest fraktsioone, kes on esitanud need küsimused ühe äärmiselt olulise teema kohta. Olen tänulik äsja kõnelnud Nikolaos Chountisele, Gianni Pittellale, Jean-Paul Gauzèsile, Sylvie Goulardile ja teistele parlamendiliikmetele, kes selles küsimuses sõna võtavad.

Ma tahaksin, et te kuuleksite minu ausat arvamust ja mõistaksite täielikult minu otsusekindlust selles ja ka teistes küsimustes, mis puudutavad kriisi ajal saadud õppetunde ja läbipaistvust, millele kodanikel ja äriühingutel on õigus. Mul oli ka 20. aprillil võimalus rääkida teile reitinguagentuuridest ja nende tähtsusest majanduse ja finantsturgude toimimisel.

Proua Goulard, lugupeetud parlamendiliikmed, te olete kindlasti nõus, et kui tuleb kontrollida, kas toode, äriühing ja vajaduse korral riik – viitan siinkohal riikides valitseva olukorraga seotud riskidele ja ma tulen selle teema juurde tagasi – on hea tervise juures või palavikus, ei ole termomeetri lõhkumisest palaviku ravimisel kasu. Küsimus on selles, kas termomeeter töötab korralikult ja kas me saame vajaduse korral kasutada hindamiseks ja kontrollimiseks mitut termomeetrit.

Mul on tunne, et võib pikalt rääkida sellest, kuidas töötab termomeeter, ja niisiis ka sellest, kuidas toimivad reitinguagentuurid, mis mängivad olulist osa äriühingute ja samuti riikide olukorraga seotud riskide hindamisel. Härra Chountis, teil on õigus: kriis on näidanud ja näitab endiselt, et need agentuurid pole just alati tegutsenud eeskujulikult, sest nad on teinekord põhjustanud väga tõsiseid tagajärgi.

Austatud parlamendiliikmed, see on valdkond, milles G 20 on langetanud kindlameelseid otsuseid – ta on teinud seda ka teistes küsimustes –, mis antud juhul on hõlmanud järelevalve ja juhtimiseeskirjade sisseseadmist. Tahaksin teile meelde tuletada – paljud teist on seda maininud, sealhulgas Jean-Paul Gauzès ja Sylvie Goulard –, et kriisi ajal täitis komisjon väga kiiresti oma kohustusi ja seadis reitinguagentuuride tegevust reguleeriva määruse viimase kahe aasta üheks eeliseesmärgiks.

2009. aasta septembris, teisisõnu aasta pärast Lehman Brothersi kokkukukkumist, võeti reitinguagentuuride määrus Euroopa Parlamendi täienduste ja väga suure toetuse ja abiga vastu – ja ma olen taas tänulik Jean-Paul Gauzèsile, kes käsitles probleeme, mida nende agentuuride tegutsemismeetodid põhjustasid ja mis aitasid omal moel finantskriisile kaasa.

Selle määrusega kehtestati kõigile Euroopa Liidus asutatud agentuuridele kohustuslik registreerimissüsteem ja hulk rangeid nõudeid, et püüda välistada võimalik huvide konflikt, parandada reitingute ja kasutatava meetodika kvaliteeti ning viimaks tagada agentuuride tegevuse suurem läbipaistvus.

Austatud Euroopa Parlamendi liikmed, ma olen kindel, et need uued eeskirjad suurendavad märgatavalt reitingute andmise sõltumatust ja usaldusväärsust, muudavad reitingutega seotud tegevuse läbipaistvamaks ning parandavad reitingute, sealhulgas Euroopa Liidu liikmesriikide riigivõlakirjade ja ELi finantseerimisasutustega seotud reitingute kvaliteeti.

Kahe nädala eest, 2. juunil – tegemist on teise etapiga – võttis komisjon minu õhutusel vastu reitinguagentuuride määru kohta esitatud muudatusettepaneku, et anda loodavale Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele ainuõigus registreerida reitinguagentuure ja teostada nende üle järelevalvet.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus tuleb siiski alles luua. Ma nõustun täielikult sellega, mida Sylvie Goulard hetk tagasi ütles ja millesse te kõik usute: nagu me hiljuti järelevalvepaketi, Larosière'i paketi raportööridega arutasime, peavad Euroopa Parlament ja nõukogu jõudma paindliku ja usutava kompromissini, et rakendada ettepanekut, milleks on nende kolme sõltumatu asutuse loomine 1. jaanuaril. Me pole veel selleni jõudnud.

Me peame pingutama, et sellele kokkuleppele lähemale jõuda, ja siinkohal esitan ma taas üleskutse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Ma kordan, lugupeetud juhataja, et komisjon on valmis ja eriti mina olen valmis aitama kaasa selle paindliku kompromissi leidmisele.

Liati on läbipaistvusest saadava tulu suurendamiseks ja reitinguagentuuride konkurentsi tagantõukamiseks sisse viidud säte, mille eesmärk on hõlbustada juurdepääsu teabele, mis käsitleb kõikide tellimata krediidireitingu avaldamisest huvitatud reitinguagentuuride struktureeritud finantsinstrumente.

Teisisõnu, kui agentuur saab teavet, mis võimaldab tal töötada välja struktureeritud finantsinstrumente käsitleva krediidireitingu, on teistel agentuuridel õigus kasutada sama teavet oma reitingu väljatöötamiseks.

Praegu on meil käsil see etapp. Sellest ei piisa. Euroopas ja kogu maailmas tunnistatakse üha enam, et krediidireitingute andmise menetluse praeguste puudustele, mille kriis on välja toonud, ei pöörata piisavat tähelepanu, ja ma tahaksin väljendada selles küsimuses oma nõusolekut Nikolaos Chountisega.

Seepärast olen palunud oma talitustel hinnata uuesti kogu reitinguagentuuride ülesehitust ja rolli. Selles raamistikus viime lähikuudel läbi nende agentuuride tegutsemismeetodite uurimise, nagu te seda nimetasite, härra Pittella, kuid igal juhul objektiivse ja väga täpse analüüsi ja kontrolli, lähtudes uuest õigusaktist, kuigi seda praegu veel täielikult ei rakendata – selleks peame ootama detsembri alguseni.

Nagu te kõik, lugupeetud parlamendiliikmed, leian ka mina, et probleem on olemas ja see on üsna lihtsalt seotud antud turu mitmepalgelisusega. See turg on liiga kontsentreeritud, on liiga vähestes kätes. Selles sektoris ei ole piisavalt konkurentsi ja see teeb meile muret. Härra Pittella, tegemata hetkel mingit konkreetset valikut, kaalub komisjon struktuurimeetmeid, sealhulgas Euroopa sõltumatu reitinguagentuuri loomist, mis mõne jaoks meist – kõnelen siinkohal iseenda nimel – on teretulnud nähtus, eriti kui rääkida riikides valitseva olukorraga seotud riskide reitingutest, mida Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard ja Gianni Pittella äsja nimetasid.

Üks teine struktuurimeede, mida me kaalume, on suurendada sõltumatute avalik-õiguslike asutuste osalust krediidireitingute andmisel. Erilist tähelepanu tuleb pöörata riigivõlakirjadele – sest just neid peame me silmas, kui räägime Kreekast ja võib-olla ka teistest riikidest –, tagamaks, et rakendatavad meetmed on ka tõepoolest õiged ja nõuetekohased.

Pankade ja teiste finantsasutuste hoolsuskohustuse eiramine ning investeeingu usaldusväärsuse hindamise alternatiivsete kriteeriumide puudumine väärivad samuti eritähelepanu. Ka tuleb põhjalikult läbi vaadata praegused finantsmäärused, millega on krediidireitingute kasutamine selgelt ette nähtud.

Need on teemad, millega me tegeleme, ja me ei heida kõrvale ühtki keerulist küsimust, mis on komisjonil praegu käsil. Me saame esitada oma esialgsed suunised septembris ja tegeleme siis ka muude oluliste küsimustega, mis on seotud läbipaistvuse ja järelevalvega tuletisinstrumentide tooteid ja lühikeseks müüki käsitleva määruse kontekstis.

Lisaks esitame selle aasta lõpus või 2011. aasta alguses mõned õigusakti ettepanekud, mille eesmärk pole mitte üksnes jätkata seda – proua Goulard, tõlgendan järgnevalt teie sõnu –, mida minu eelkäija on teie toetusel alustanud, mida rakendatakse, kuid millest ei piisa, vaid mille eesmärk on saavutada ka suurem läbipaistvus, et hoida ära huvide konfliktid ja tagada, et neid reitinguid oleks rohkem, et nad oleksid mitmekülgsemad ja kui tegemist on riikides valitseva olukorraga seotud riskidega, et nad ei keskenduks riikidele etteheidete tegemisele.

Antolín Sánchez Presedo, *fraktsiooni S&D nimel*. – (ES) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Reitinguagentuurid ei suutnud ette näha kõrge riskitasemega hüpoteeklaenude turu kriisi, struktureeritud finantsinstrumentidega seotud riske ega Lehman Brothersi kokkukukkumist.

2009. aasta aprillis vastu võetud määrusega suurendatakse reitinguagentuuride läbipaistvust, allutatakse nad Euroopa järelevalvele ja hakatakse käsitlema teemasid, mis on seotud nende vastutuse ja kvaliteediga, püüdes lahendada mõnda nende tegevuses esinevat huvide konflikti. Komisjoni uus ettepanek jätkab sama suunda.

Olen veendunud, et meie siin Euroopa Parlamendis aitame kaasa järelevalve olemasolule alates 1. jaanuarist 2011 ja lisaks hakkame osalema järelevalveprojektides, et tagada rangem õiguslik raamistik.

Roll, mida reitinguagentuurid võlakriisis ja riigieelarve puudujäägi kriisis mängivad ning mis paljastas, et reitinguid valmistatakse ette ja edastatakse agentuuri oma suva järgi; reitingute tugevalt tsükliisoodumalik mõju, kui nende koostajaks on agentuurid, mida kirjeldatakse mõnikord kui püromaanidest pritsimehi, kes valavad veelgi õli tulle; agentuuride ning peamiste rahvusvaheliste ja Euroopa finantseerimisasutuste seisukohtade konflikt, mis on osutunud nii ulatuslikuks, et Euroopa Keskpank on otsustanud riigivõlakirjadega seotud tehingute puhul nende agentuuride reitinguid mitte arvestada – kõik see tingib vajaduse vaadata reitinguagentuuride roll uuesti põhjalikumalt läbi ja kohandada seda vastavalt üldistele huvidele.

Praegu tõstatatakse avalikult küsimus: kas reitinguagentuurid suudavad anda objektiivseid ja vastutusvõimelisi reitinguid, eriti kui need puudutavad riigivõlakirju? Küsimused, mida esitatakse, on oma olemuselt sügavamad – nagu te ütlesite, struktuurilist laadi – ja puudutavad reitingute vastavust demokraatlikele põhimõtetele, sest neis kajastub mõte pingutustest, mida teevad pensionärid, töölised ja elanikkonna haavatavad osad, kes ei soovi, et vastutusvõimetusega turgude toimimise suhtes lastaks nende pingutused raisku või sõtkutaks jalge alla.

Need küsimused puudutavad sõltumatust. Kas avalik-õiguslikud reitinguagentuurid sobivad ühte eraomandiga? Kas on võimalik olla samal ajal kohtumõistja ja huvitatud pool? Kas krediidireiting saab toimida ärimudelina, mis põhineb maksetel, mida teevad needsamad objektid, keda uuritakse? Kas objektid saavad ise valida, kes neid uurib?

Ameerika Ühendriikide senat juba käsitleb neid küsimusi ja ka meie peame neid käsitlema. Need küsimused puudutavad vastutust ja jätkusuutlikkust.

Kas on võimalik tagada vastutusvõimeline juhtimine, millega välditakse lühiajalisi väljavaateid ja tagatakse stabiilsus? Kas reitinguagentuurid suudavad jääda Euroopa ametiasutuste panuse ja peamiste rahvusvaheliste avalik-õiguslike asjaosaliste jõupingutuste suhtes erapooletuks? Kas nad reageerivad sellele, kuidas mõjutavad turgu nende põhjustatud tagajärjed, mida võib, nagu te ütlesite, liigitada kahjulikeks? Kas reguleerimise eesõigus säilib? Kas reguleerimisasutus hakkab olema seotud eeskirjadega, millega nähakse ette nende reitingute kasutamine? Kas konkurentsi ei tule endiselt?

Mis puudutab õiguspärasust, siis kas agentuurid säilitavad nii vähese kontrolliga nii suure mõju meie majanduse üle? Kas oleks vaja järelevalvest enamat ning tuleks seada sisse juhtimise struktuuri ja isegi äriühingu struktuuri sisekontroll?

Tuleks kehtestada Euroopa avalik krediidireitingute andmise süsteem ja olemasolevatele Euroopa agentuuridele tuleks anda uued ülesanded, samas tuleks luua uusi agentuure ning kaaluda vajadust uusi põhimõtteid järgiva üleilmse reitingute andmise süsteemi järele.

Need, lugupeetud volinik, on küsimused, mis vajavad vastust.

Sharon Bowles, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Veidi aega tagasi oli kuulda hääli, mis ütlesid, et reitinguagentuurid ei oleks pidanud alandama Kreeka ja teiste riikide võlakirjade reitingut. „Vaadake, mida see on teinud euroga,” ütlesid nad.

Mul oli kavas küsida, kas on vaja öelda veel midagi, et tõestada tohutu huvide konflikti tekkimist, kui riigid hakkaksid ise sisuliselt oma võlakirju hindama. Ent täna hommikul ütles volinik Rehn statistikat käsitlevas arutelus, et reitingu alandamine, millega Moody's eile hakkama sai, ei olnud „sobivalt ajastatud” ja et see hakkab mõjutama komisjoni suhtumist reitinguagentuuride määрусesse.

No andke andeks! Ma mõistan pettumust, kuid ma mõtlesin: kas te olete hulluks läinud? Mina ei soovi reitinguid, mis on sobivad, olgu see sobivus investeerimispankade jaoks või sobivus keskpankade jaoks. Tõepoolest, reitingud on olnud neile tuginemiseks pisut liiga „sobivad” ka reguleerivatele asutustele, tõrjudes kõrvale hoolsuskohustuse nõuetekohase täitmise.

Avalik-õiguslik agentuur mitteriikliku vara jaoks – sellel on oma võlud, aga kuidas saame hakkama sellega seotud garantiiga? Kuidas saame jagu poliitilisest sekkumisest, kui ohus on pangakapital, ja selle makromajanduslikest tagajärgedest?

Suutlikkuse, sõltumatuse ja usaldusvääruse suurendamisel on meil veel arenguruumi, kuid olen veendunud, et oma osa, olgu avalikus või erasektoris, on ettevõtete juhtimise põhimõtetel ja see peaks olema nii ka Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse ja teiste järelevalveasutuste puhul.

Sven Giegold, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik Barnier! Suur tänu saksa keele kasutamise eest.

Esiteks tahaksin öelda, et kriis, mille oleme taas läbi elanud, tõstatab uuesti mõningad põhiküsimused. Lisaks sellele, mida on juba öeldud, tahaksin eriti rõhutada veel kord teatud aspekte. Üks neist on see, et reitinguagentuurid on osutunud korduvalt oletamisagentuurideks, teisisõnu agentuurideks, mis ei suutnud hinnata riske paremini kui teised. Järelikult peame oluliselt vähendama nende reitinguagentuuride koostatud hinnangutele omistatud tähtsust võrrelduna teiste turul saadaolevate hinnangutega.

Teine keskne probleem, mis on esile kerkinud, on selle turu muutumine oligopoolseks. On vaid mõned tõsised teenusepakkujad. Sellest tulenevalt oleks mõistlik suurendada teenusepakkujate arvu ja avardada nende tausta. Ses suhtes on teie tähelepanekul, härra Barnier, et turule tuleks tuua rohkem osalejaid – mida on märkinud siin ka teised – iva sees.

Kolmandaks on meil keskne stiimulite küsimus, millest on selle arutelu käigus vähe juttu olnud. Mida me reitinguagentuuride seas märkame? Olukorda, kus kliendid valivad reitinguandjaid nende vähete olemasolevate agentuuride seast ja maksavad neile selle tegevuse eest. See sarnaneb olukorraga, kus üliõpilased

külastavad enne eksamit oma professorit ja lepivad temaga summas kokku ning pärast kõik imestavad, kuidas küll said kõik hinded nii head olla. Selle stiimulite küsimusega tuleb tegelda.

Tean, et komisjon mõtleb selle üle, kuidas on võimalik teha nii, et finantstoodete pakkujad ei saaks enam reitinguagentuuri ise valida, nagu see on senini olnud. See viib meid nende reformide tuumani, mis on vajalikud erasektori teenusepakkujaid kaasavate, teisisõnu muude kui riigivõlakirjade valdkondade hindamise puhul. Me peame lammutama selle väära stiimulite süsteemi. Selle asemel, et asendada erasektori oligopol avaliku sektori monopoliga, mida vasakpoolsed on mõnikord soovitanud teha, peaksime veenduma, et avalik-õiguslik agentuur tagaks reitingute andmiseks pidevalt eri osalejate valimise ning reitingute kvaliteedi avalikkuse ja järjekindla kontrolli.

Härra Barnier, ma jään huviga teie ettepanekuid ootama. Ma loodan, et need ettepanekud annavad meile võimaluse lahendada järjekindlalt probleemid, mis on jäänud sellesse valdkonda ka pärast varasemaid kiiduväärseid – sealhulgas Jean-Paul Gauzèsi ning komisjoni eelmise koosseisu ja nõukogu – jõupingutusi, ning et me ei loo seda tehes uut monopoli, vaid püüame pigem saada stiimulite ja reguleerimise keerdküsimused pisuva kontrolli alla.

Kay Swinburne, fraktsiooni ECR nimel. – Lugupeetud juhataja! Juba päris finantskriisi alguses oli selge, et reitinguagentuuride töös on olnud tohutuid puudusi. Sellest tulenevalt oli see üks esimesi küsimusi, millega EL eelmisel aastal tegeles. Direktiivi ajakohastamine, mille eesmärk on suurendada peamiselt USAs registreeritud agentuuride vastutust tegevuse eest ELis, on kiiduväärt samm nende tegevuse põhjalikumaks kontrollimiseks siin Euroopas.

Reitinguagentuurid on ülimalt võimsad organisatsioonid ja neil on võime liigutada reitingu muutmise abil turge. Seepärast tuleb pidevalt veenduda nende sõltumatuses ja seda säilitada. Reitingutega seotud otsused, mis vallandavad miljardite eurode voo, ei tohiks siiski tulla turule üllatusena. Näiteks peaksid reitinguagentuurid avaldama oma jooksvad stressitestid ja stsenaariumide analüüsid nii, et paraneks turu läbipaistvus ja väheneks vapustuste hulk.

Peame siiski meeles pidama, milleks reitinguagentuurid on loodud: et hinnata kohustuste täitmata jätmise riski, olgu tegemist toote või ettevõttega, eriti börsil noteeritud ettevõttega, sealhulgas finantseerimisasutuse või isegi suveräänse riigiga. Nii nagu me ei tohiks süüdistada reitinguagentuure selles, et nad ei reageeri meie pankade olukorda käsitlevale seaduslikule teabele, ei tohiks me kasutada neid ka selleks, et vabandada välja turu reaktsiooni meie riigi rahanduse kehvale seisule.

Kuigi nende tegevuse põhjalikumalt kontrollimist tuleks toetada, oleks vaja läheneda kriitilisemate ettepanekutega ühele teisele küsimusele, nimelt sellele, miks on turud, investorid, suurettvõtted ja suveräänsed riigid jäänud nii truult lootma reitinguagentuuridele, selle asemel et täita hoolsuskohustust ja ise teavet koguda. Eelkõige, miks jäävad krediidireitingute turul kõlama kolm nime, kui turul on palju rohkem pakkujaid? Kui me oleme vastanud nendele laiematele küsimustele, muutub reitinguagentuuride vastutuselevõtmise viis mõttekamaks. Sellise suure turuvõimu ja -mõju korral peab neil olema ka märkimisväärne vastutus.

Jürgen Klute, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin teile vaid meelde tuletada, et reitinguagentuur Moody's alandas eile õhtul taas Kreeka reitingut. Me kõik teame, et Kreeka valitsus on avaldanud viimastel nädalatel oma rahvale tohutut survet, et saada kriis kontrolli alla. Me kõik teame, et Euroopa Liit on pannud kokku 750 miljardi euro suuruse paketi, et toetada kriisi käes vaevlevaid riike ja aidata neid sealt välja. Sellegipoolest on Kreeka reitingut alandatud. Tegelikult on sama saatus tabanud ka Hispaaniat, sest pärast säästupaketi vastuvõtmist alandati ka tema reitingut.

Volinik Barnier, te kasutasite äsja kujundlikku väljendit termomeetrist ja ütlesite, et seda ei tohi katki teha. Ma kahtlen siiski, kas termomeeter ikka on reitinguagentuuride puhul sobiv kujund. Termomeeter ei tee endastmõistetavalt midagi klientide, patsientide olukorra parandamiseks. Ta ei saa seda lihtsalt teha. Lõppude lõpuks pole termomeeter ravim ja ilmselt teeb see patsiendi olukorra hullemakski. Ometi pole vastuvõetav, et neid jõupingutusi tegevate riikide reitingut alandatakse üha edasi, hoolimata kõigist nende ponnistustest.

See tõstatab küsimuse, mida need reitinguagentuurid siis tegelikult teevad. On juba öeldud, et nad ei suutnud märgata kriisi lähenemist. Seetõttu ei aidanud reitinguagentuurid kriisi prognoosida ega diagnoosida. Veidi enne kokkukukkumist sai Lehman Brothers üsna positiivse reitingu. Niisiis, nende meetoditega, mida reitinguagentuurid kasutasid, ei suutnud või ei soovinud nad tunnistada, mis meil tulemas oli. Ses suhtes on see vahend täiesti läbi kukkunud.

Nad pole ka aidanud meil kriisi ohjata. Tsiteerisin just üht ajalehte: „Reitingud ei ole vaatamata kõigile püüdlustele aidanud kriisiolukorda parandada ja kardetavasti” – nii on öeldud ajakirjanduses – „ei suuda me koostatud pakette lõpuni viia.” See tähendab, et nad tirivad meid allapoole ja alandavad meie reitingut veelgi enam.

Lõpetuseks tahaksin juhtida tähelepanu sellele, et riigid ja äriühingud lihtsalt ei ole võrreldavad. Me peame võtma need reitingud põhjalikuma vaatluse alla. Väikesest vuntsimisest ei piisa. Me vajame põhjalikku reitingüsteemide reformi.

Godfrey Bloom, fraktsiooni EFD nimel. – Lugupeetud juhataja! Reitinguagentuurid müüsid oma hinge kuradile mõne aasta eest, kui nad hakkasid tuginema äriühingutele, mille võlakirju tuli tasu eest hinnata. Kes maksab, tellib ka muusika.

See põhjustas paratamatult valesti hindamist. Enamik reitinguagentuure palkab lapsi, kes suudavad vaevu bilanssi lugeda. Nad muudavad oma hinnanguid alles siis, kui häving on juba kõigi jaoks ilmselge. On mõistusevastane, et tavaliselt on riskifondid need, kes avastavad arvude tagant tõe. Näiteks paljastasid nad Enroni. Kuid see tõe arvude kohta võib olla ebapopulaarne, eriti siin, mis on ka põhjus, miks me neid vihkame.

Siiski teavad ka krediidiagentuuride kokaiiniuimas noorukid, et Iirimaa, Kreeka, Hispaania, Itaalia, Ühendkuningriigi ja Portugal on laostunud. *Kaput on kaput* igas keeles!

Niisiis, mida pakub välja meie parlament? Meie oma reitinguagentuuri, millele me maksame, et see meie pilli järgi tantsiks. See võib kleepida euroala läbikukkunud majandusega riikide emiteeritud rämpsvõlakirjadele külge AAA-reitingu. Küsimus on: keda sellega lollitatakse? Pakun, et kui jätta kõrvale mõned Inglismaa krahvkonnanõukogud ja BBC majanduskorrespondendid, siis sama hästi kui mitte kedagi. Kui Euroopa inimesed saavad aru, et nad on olnud hiiglaslikus ebaõnnestunud rahaeksperimentis katsejäreteks, põletavad nad selle hoone siin maatas ja giljotineerivad meid kõiki, ning kes saab seda neile ette heita?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Reitinguagentuuride tekitatud kahju on praegu väga selgelt näha. Riigivõlakirjade kriis on andnud just kinnitust oma tsüklisoodumuslikust iseloomust. Reitinguagentuurid, mis olid enne tulekahju puhkemist pimedusega löödud, käituvad nagu tõelised süütajad, lehvitates kriisileekidele tuult. Komisjoni 2009. aasta septembri määrus on jäänud nagu ikka tähelepanuta. Kaasasündinud ettenägelikkuse puudumise tõttu on Euroopa organid sunnitud võtma kiireloomulisi meetmeid.

Meile esitatud ettepanekud ulatuvad turuseaduse säilitamisest, mille teeb loomuvastaseks ilmne huvide konflikt, Nõukogude Liidu stiilis ülemäärase reguleerimiseni, mida armastab Euroopa Komisjon. Me hüppame vihma käest räästa alla. José Manuel Barroso hiljuti väljendatud soov allutada reitinguagentuurid Euroopa Keskpanga ja komisjoni järelevalvele on lihtsalt ebareaalne, eriti pärast Jean-Claude Trichet' rabavat avaldust 2010. aasta veebruaris. Tsiteerin: „Püüdlused kindlustada pangabilanssi nõuavad suurt konfidentsiaalsust.” Teisisõnu, see nõuab varjatust ja salajas hoidmist.

On selge, et me tegeleme probleemide tagajärgede, mitte põhjustega. Teadmine, kas agentuuridele peavad maksma investorid või emitendid ja kas viimatinimetatud peavad kuuluma erasektoris või avalikku sektorisse, olema sõltumatud või järelevalve all, ei lahenda midagi. Nagu Maurice Allais on öelnud: seni, kuni enam ei ole võimalik kasutada krediiti *ex nihilo*, osta ilma saamata ja müüa ilma omamata, kõigub kapitalism tõusu ja languse vahel, tuues rahvale ja majandusele kaasa üha laastavamaid tagajärgi.

Seega peame eelkõige keelustama igasuguse raha või võlakirjade väljastamise ilma tegeliku ja käegakatsutava katteta. Sel moel teeme lõpu metsikutele ja ebamõistuspärastele spekulatsioonidele turgudel, ja see tähendab, et reitinguagentuure pole enam vaja.

Edward Scicluna (S&D). – Lugupeetud juhataja! Euroopa juhtide hiljutine rünnak reitinguagentuuride vastu seoses riigivõlakirjade reitingute langetamise ajastuse ja määraga võib tunduda mõnele veidi liialdatuna.

Ometi on reitinguagentuuride läbikukkumised hästi teada – usun, et selles suhtes on kogu parlament üksmeel. Nad on andnud kõrgeid reitinguid võlakirjadele, millega seotud kohustused jäeti varsti pärast seda täitmata. Nüüd, mil tuuled on hakanud puhuma teisest kaarest ja majanduse väljavaated on kogu Euroopas endiselt kahvatud, saab neile süüks panna ülereageerimist vastupidises suunas. Tundub, et neid ei veennud isegi mõjukas ja ennekuulmatu 750 miljardi euro suurune pakett. Sellegipoolest peame olema reageerides ettevaatlikud ja mitte tulistama halbade uudiste toomise pärast sõnumitoojat.

Üks asi on kindel: ükskõik, kas reitinguagentuurid üle- või alahindavad finantstoodet, on nende mõju maailma finantsturul tohutu. Tegelikult saavad nad riiki ja selle rahvast, sealhulgas töölisi ja pensionäre pantvangis hoida ja seda nad ka teevad. Sellel on kahtlemata poliitilised tagajärjed, millega tuleks tegelda.

Peame aru saama, kuidas reitinguagentuurid reitinguid loovad ja müüvad. Silmanähtav probleem on asjade korraldus väärtepaberite emitendi ja agentuuride vahel. Teine küsimus on agentuuride enda arv ja nendevahelise konkurentsi tõhusus. Kui pankade ja finantseerimisasutuste tegevust tuleb reguleerida – seda peabki tegema –, siis miks peaks reitinguagenteure kohtlema teistmoodi, arvestades eriti reitinguagentuuride turu oligopoolset ülesehitust?

Probleemi põhjused, sealhulgas huvide konfliktid, on seega selged. Ent lahendused tunduvad olevat keerulisemad. Jäägem siis tasakaalukaks ja leidkem õige lahendus, proovides mitte üle reageerida ja sellega tõsist kahju teha.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Austatud juhtaja, lugupeetud volinik! Reitinguagentuuridel on olnud üleilmises finantskriisis ja eurot tabanud raskustes tohutu osa ja nad ei vääri kaugeltki mingit kiitust. Läbipaistvuse puudumine, huvide konfliktid, rahastamine teenuse ostjate kaudu ja reitingute avaldamise küsitav ajastus, millel on tsükliisoodumuslik mõju või mille aluseks on tagantjärele tarkus, kõnelevad enda eest. Reitinguagentuurid on olnud ja on endiselt ses suhtes vähese tähelepanuvõimega ega näe neid probleeme.

Mina isiklikult olen teinud ettepaneku, et EL peaks tegutsema kohe, ja mul on hea meel, et ka teie arvate samuti. Me peame looma Euroopa reitinguagentuuri sihtasutuse mudeli põhjal. See sihtasutuse mudel peab muidugi mõista olema rahaliselt sõltumatu. Euroopa Keskpank, komisjon ega ükski liikmesriik ei tohiks tema tegevusse poliitiliselt sekkuda. Et tegemist on sõltumatu sihtasutusega, võib sellest Euroopa agentuurist saada kolme nimetatud reitinguagentuuri oligopolile või vähemalt monopolile tõsine konkurent. Peaks olema nii, et igale Euroopas pakutavale tootele ja kõikidele Euroopas tegutsevatele emitentidele tuleb anda kaks reitingut, millest üks peab tulema sellelt Euroopa agentuurilt.

Selleks et olla sõltumatu, peab sihtasutus olema ka rahaliselt sõltumatu. See tähendab, et meil on vaja stardiraha, mille võiks anda Euroopa Investeeringupank või vahest komisjon, ja sealt edasi rahastaks see Euroopa sihtasutus end ise. Küsimus, kas rahalised vahendid selleks peaksid tulema teenuse ostjatelt või kasutatajatelt, vajab veel selgitamist. Selle küsimuse tõstatas veidi aega tagasi ka Sven Giegold. Me peame jõudma otsusele ka selles.

Üks üldine märkus. Me peaksime ka kaaluma, kas saaksime oma usaldust reitinguagentuuride vastu kuidagi kärpida, sest mulle tundub, et praegu sõltume neist liiga palju.

Vicky Ford (ECR). – Lugupeetud juhataja! Mul on reitinguagenteure käsitleva arutelu üle hea meel. Me peame tõesti mõtlema reitingute usaldamisele ja sellele, kuidas konkurentsi suurendamiseks agentuuride lisandumisele kaasa aidata, ning samuti sellele, kuidas pääseda laenuvõtja poolt kinni makstud reitingute puhul huvide konfliktist. Ma tahaksin siiski öelda, et kõikidele investoritele on alati teada olnud, et sellise konflikti esinemine on võimalik ja et krediidireitingud ei ole iseenesest ostu- või müügisoovitused.

Peaksime meeles pidama ka seda, et 2020. aasta eesmärkide saavutamiseks vajab EL investeeringuid. Selleks on vaja turu usaldusväarsust ja reitinguagentuuridel on selles ülisuur osa. Kui reitingud toimivad, hõlbustavad nad laenajate, madalamate intressimäärade ja seega riiklike emitentide juurdepääsu finantsturgudele, rääkimata maksumaksjate rahast. Nad annavad ka investoritele mõningaid juhiseid, ent nagu ma ütlesin, mitte ostu- ja müügisoovitusi.

Pidage palun meeles, et Euroopas pole ükski AAA-reitinguga hinnatud riiklik või äriühingust emitent kunagi oma rahalisi kohustusi täitmata jätnud. Isegi kriisi ajal on AAA-reitinguga hinnatud struktureeritud laenude osas kohustuste mittetäitmise määr Euroopas alla 0,3%, mis tähendab, et 99,9% selle reitinguga laenude puhul on rahalised kohustused täidetud. Meil on seda investorite usaldusväarsust tõesti vaja. Meil on tõepoolest vaja oma reitinguagentuurid vaatluse alla võtta, kuid pidage palun meeles, et nad pole eksinud kõiges.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Olen veendunud, et reitinguagentuurid tuleks muuta läbipaistvamaks ja vastutavamaks, kuid ma ei nõustu kõigi nendega, kes tahaksid piirata nende tegutsemisala ja funktsioone. Reitinguagentuuride möödalaskmised riskide ennustamisel ja turgude hoiatamisel peegeldavad lihtsalt praeguste avaliku sektori finantseerimisasutuste ja -organite ning kogu pangandussüsteemi tunduvalt ilmekamaid puudusi.

Ma usun vabasse turgu ja leian, et ka reitinguagentuuride sektoris võiks olla rohkem avatust ja konkurentsi. Ent Euroopa avalik-õigusliku reitinguagentuuri loomine oleks siiski vasturääkiv tegu – häbiväärne autoritaarne üritus suurendada avaliku sektori kontrolli turu üle.

Lühidalt öeldes oleks liiga suur lihtsusetootlus piirduda oma analüüsis küsimusega, mis käsitleb reitinguagentuuri vastutust praeguse finantskriisi eest, kui kriis on eelkõige majanduslik. Faktid ja rakendatud põhimõtted tõendavad, kuidas Euroopas ja paljudes riikides usuti, et tõelist majandust on võimalik asendada rahandusega, jättes sel moel unarusse kogu tootmissektori.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Lugupeetud juhataja, lugupeetud volinik! Täna arutelu reitinguagentuuride järelevalve ja kontrolli raamistiku teemal on kahjuks veelgi päevakajalisem pärast eilset Moody'se otsust alandada Kreeka krediidireitingut veel nelja terve punkti võrra. Teadagi pole see viimastel kuudel esimene kord, kui Kreeka krediidireitingut tõsiselt alandatakse. Ometi on eilne reitingualandamine ilmselgelt provotseeriv ja lubamatu, sest selles ei võeta arvesse ei finantsalase ümberkorraldamise programmi kohaldamisel tehtud edusamme, mida eilsest saati Ateenas viibivad eesistujakolmiku esindajad tunnustasid, finantsstabiilsuse fondi loomist ega tõsiasja, et Kreeka majanduse vajaduste rahastamiseks on eraldatud 110 miljardit eurot.

On see mõistlik, et ajal, mil Euroopa Keskpanga president, Deutsche Banki juht ja Euroopa Komisjoni esindaja kiidavad Kreeka valitsust memorandumiga rakendamise eest, millega aidati kaasa euro taastugevumisele dollari suhtes ja Euroopa rahaturu elavdamisele, alandab Moody's veelgi Kreeka reitingut, andes sellega täpselt vastupidise hinnangu? Minu arvates tõendab see samm selgelt huvide konflikti olemasolu, sest see ei õõnesta lihtsalt Kreeka püüdlusi korraldada ümber finantssektor, vaid valab ka õli tulle pidevatele spekulatiivsetele turgude rünnakutele Kreeka majanduse ja kogu euroala vastu.

See omakorda kinnitab, et agentuurid avaldavad reitinguid, tagamata nende usaldusväärsust ja kontrollimata oma reitingutega seotud stiimuleid ja tagajärgi. See tõstatab tõsiseid küsimusi demokraatia ning riikliku ja Euroopa suveräänsuse kohta, arvestades, et me räägime euroala riikide majanduse hindamisest.

Võib tuua ka palju teisi näiteid. Kuid meil tuleb teada, mida teeme meie, et kaitsta Euroopa majandust nendest kahtlase väärtusega ja läbipaistmatutest reitingutest põhjustatud spekulatsioonide eest. Vajame kiiret tegutsemist kahel tasandil. Esiteks peame võtma meetmeid, et luua konkurentsivõimeline Euroopa reitinguagentuur, ja teiseks peame looma nende agentuuride jaoks range ja usaldusväärse tegevusraamistiku, milles sätestatakse läbipaistvad ja ühtsed standardid, mis käsitlevad reitingute andmise kriteeriume, reitingute avaldamise ajastust, arvestades ka sellega kaasnevat turu reaktsiooni, ning reitingute täpsuse ja usaldusväärsuse hindamist aja möödudes.

Juozas Imbrasas (EFD). – (LT) Üldise kriisi foonil paljastab reitinguagentuuride määramise valdkonnas tekkinud kriis selle süsteemi ohte. Mis peamine, keegi ei tunne end riskihindamise lõpptulemuse eest vastutavana, kuigi nende agentuuride tegevusel on märkimisväärne mõju finantsturu stabiilsusele ning nendest sõltuvad väga olulised laenusaaamise võimalused ja laenu hind. Teiselt poolt on hea, et komisjon – mõistes, et meil tuleb taastada usk turgu ja suurendada investorite kaitset – sätestab uusi, kogu ELi hõlmavaid eeskirju, millega nähakse ette üldine reitinguagentuuride reguleerimise kord. Reitinguagentuure käsitlevate eeskirjade muutmine tähendab paremat järelevalvet Euroopa Liidu tasandil ja suuremat läbipaistvust selles sektoris, ent seda sektorit tuleks analüüsida veel ja üksikasjalikumalt.

Tuleb tagada reitinguagentuuride piisav kontroll ja kehtestada rikkumiste eest asjakohased karistused. Reitinguagentuuri tegevusega seotud laenu peavad muutuma läbipaistvamaks, et investorid ja reitingu kasutajad oleksid paremini kaitstud, ja eelkõige selleks, et krediidireitingute sektoris suureneks konkurents.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Moody'se eilne arusaamatu otsus näitab selgelt reitinguagentuuride valitsevat seisundit ja võimu ning otsuste langetamise vähest läbipaistvust. Kõik reitinguagentuurid tuleb registreerida ning nende tegevus ja nende otsuste alused põhjalikult läbi vaadata. Me peame tagama reitinguagentuuride sõltumatuse ja see tähendab, et me ei tohi lubada reitinguagentuuride rahastajateks neid, kelle krediidivõimet kontrollitakse.

Tuleb kõrvaldada ebakõlad ja huvide konfliktid: meil ei saa olla reitinguagentuure, mis annavad äriühingutele ühtaegu konsultatsioone ja reitinguid. Vaja on läbipaistvust, mis tähendab, et hindamismudelid ja -alused tuleb avalikuks teha. Me peame tõrjuma monopolistlikku valitsevat seisundit n-ö teise arvamus ja suurema konkurentsiga. Selleks on meil vaja ka Euroopas asuvaid agentuure. On pakutud sihtasutuse mudelit, kuid alternatiiv võiks olla aktsiaseltsi mudel. Kangaroo Group esitab sügisel koos Wolf Klinziga komisjonile üksikasjaliku ettepaneku.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Probleem on selles, et reitinguagentuuride tegevus mitte üksnes ei viinud praeguse finantskriisini, vaid on aidanud seda ka hullemaks teha. 2009. aastal vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus reitinguagentuuride kohta oli kavandatud reaktsioonina nende tegevuse reguleerimiseks. Selle määrusega on kehtestatud kõikide Euroopa Liidus tegutsevate reitinguagentuuride kohustuslik registreerimine ja selles keskendutakse kolmele põhiaspektile: järelevalvele, läbipaistvusele ja huvide konfliktidele.

Oleme läbipaistvuse ja reitinguagentuuride turu oligopoolse ülesehituse küsimuse lahendamisest siiski üsna kaugel. Ei ole normaalne, et liikmesriikide majandus ja sealt edasi nende äriühingud tuginevad vaid kolme agentuuri reitingule. Spekulatsioonid riigi reitingu teemal võivad viia mingil põhjusel kriitilises seisus riigid pankrotini. Antud asjaoludel leian ma, et on vaja luua üks Euroopa reitinguagentuur, mis oleks praegustele ettevõtetele tõeline konkurent ja alternatiivne vahend.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, lugupeetud volinik! Me kõik teame, et on lausa naeruväärne, kuidas üks Briti ja kaks USA erafirmat teevad otsuseid ELi liikmesriikide pankrottide kohta. Minu arvates on see reitinguagentuuride oligopol ülimalt plahvatusohtlik. Teine üllatav asi on aeg, mil need agentuurid tegusaks muutuvad. Euro suudab vaevalt hakata jõudu koguma, kui jällegi alandatakse kellegi reitingut. Kogu jutt sellest, kuidas need agentuurid on teadlikud oma vastutusest, paistab uues valguses, kui võtta arvesse, et töötute USA kodanike laenu, mis pakiti väärtpaberitesse, said sageli AAA-reitingu ja kuulutati seega täiesti turvalisteks.

Lähemal vaatlusel on reitinguandjate neutraalne seisund osutunud petlikuks, sest neile maksavad väärtpaberite emitendid. Kaheldav on ka reitingute hindamise kvaliteet. Lõppude lõpuks andsid nad enne rahvusvahelist finantskriisi pankadele, mis seejärel üsna pea kokku kukkusid, kõrgeima reitingu.

Seetõttu on ülim aeg hakata reitinguagentuure kontrolli all hoidma. Kõrgendatud järelevalve reitinguagentuuride üle ei peaks siiski piirduma üksnes ELi tasandiga.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Praeguse kriisi taustal tabab reitinguagentuuride tegevust üha kasvav kriitika, sest nad ei ole suutnud olla äriühingute ja isegi riikide krediidiriski määra hindamisel objektiivsed. Need agentuurid ei andnud varakult kriisiohule viitavaid hinnanguid, vaid on tegelikult alandanud mitme Euroopa riigi reitingut ja sellega kriisi süvendanud.

Põhiprobleem on konkurentsi puudumine krediidireitingute teenuste turul, sest selles valdkonnas valitsevad vaid kolm USA ettevõtet. Ses suhtes toetan ma president Barroso ettepanekut luua Euroopa reitinguagentuur. Nagu te kõik teate, muutis üks nendest kolmest agentuurist eelmisel nädalal lubamatu eksimuse tõttu Saksamaa krediidireitingut.

Lõpetuseks tahan öelda, et Euroopa Liit peab tulevikus tagama reitinguagentuuride tegevuse parema reguleerimise.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Olen kuulnud väga tähelepanelikult seda pärastlõunast arutelu reitinguagentuuride teemal ja ma ei ole kohe kindlasti reitinguagentuuride toetaja ega nende kaitsja.

Teiselt poolt ei tunne ma mingit muret teatava monopoli- või oligopolivormi tekkimise pärast reitinguagentuuride hulgas. Ma ei ole kuulnud siin ainsatki sõnavõttu sel teemal, kuidas sai olla võimalik, et teatud riigid, kus sellised tohutud võlad tekkisid, sattusid niisugusesse väljapääsmatusse finantsseadusse. Leian, et oleks väga hea kaaluda vabaturu toimimise huvides riigipoolse sekkumise süsteemi väljatöötamist. Kui me arendame oma mõtteid ses suunas edasi, vahest on meil siis reitinguagentuuridega vähem muret.

Lara Comi (PPE). – (IT) Austatud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Täna teid veel kord võimaluse eest võtta sõna sel arutelul, mis leiab aset päevi pärast seda, kui üks reitinguagentuur alandas järjekordselt Kreeka laenureitingut.

Küsimustest, mis puudutavad nende agentuuride iseloomu ja juhtimist – need agentuurid on oma tähtsuse tõttu meie majandussüsteemis nüüd peaaegu et institutsionaliseerunud –, on saanud toimuva poliitilise debati põhiosa, tulenevalt nende rollist üleilmses finantskriisis ja praeguses euroala kriisis.

Selline majandussüsteem nagu meil ei saa toimida ilma sõltumatute asutusteta, mis analüüsivad riikide rahandust ja eraettevõtete raamatupidamisaruandeid. Ülesanne on tagada, et need reitinguagentuurid tegutseksid läbipaistvalt ja ühtsete standardite kohaselt, sest nende eksimus võib tuua äriühingule pankroti või olla oluline tegur uue kriisi puhkemisel.

Arvan, et me ei tohi reitinguagentuure mingil juhul riigistada, vaid peame pigem püüdma seada tasakaalu nende sõltumatuse ja vajaduse tagada valitsuste ees aru andmise sobiv määr. Seetõttu on tasakaalustatud lahenduse leidmine minu meelest õige viis kindlustada parem tulevik, sealhulgas Euroopas.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Eilne Kreeka krediidireitingu alandamine Moody'se poolt tõstatab kahtlemata mitmeid küsimusi, nagu on öelnud ka teised parlamendiliikmed.

Selles küsimuses tahaksin lisada ühe nüansi, et meil oleks võimalik proovida aru saada, kas nende agentuuride tegutsemisraamistik on lõplikult puhas, kas see on läbipaistev ja kas see on ametlik. Suurem osa kaebustest, mille eraisikud on Ameerika Ühendriikides nende konkreetsete agentuuride vastu esitanud, on osutunud põhjendamatuks 1933. aasta seaduse tõttu, milles on sätestatud, et reitinguagentuurid ei vastuta raha eest, mis kaotatakse eksliku reitingu tagajärjel.

Seepärast kipub nende konkreetsete agentuuride tegevus olema kontrollimatu. Spekulatsioonimängudel pole otsa ega äärt ja Euroopa õigusliku raamistiku puudumine põhjustab tõsiseid nägelusi nii Euroopa Liidus kui ka igas üksikus riigis.

Peame mõistma, et vaba majandus ei tähenda džungliseadusi, see ei tähenda vastutamatus. Seal, kus seda ei mõisteta, peame reageerima oma õigusaktidega, peame kehtestama seadusi. Lugupeetud president, te rääkisite suuremast konkurentsist, suuremast agentuuride arvust. Me ootame komisjonilt lähitulevikus palju.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja! Olen teile kõigile tänulik põhjalike ja avameelsete sõnavõtude eest. Ma ei hakka uuesti rääkima nende agentuuride rollist ja nende avaldatavate reitingute tähtsusest, proua Comi andis sellest äsja väga hea ülevaate.

Minu teine sissejuhatav märkus, mis kordab äsjaseid härra Papanikolaou ja härra Strejčeki tähelepanekuid, on see, et me peame parandama nende agentuuride tegutsemisviisi. Vaja on läbipaistvust – ma tulen selle juurde tagasi – ning need reitingud peavad olema võimalikult lõplikud ja objektiivsed. Me saavutame selle, me peame selle saavutama, ent see ei vabasta ettevõtteid, eelkõige finantseerimisettevõtteid nõuetekohasest juhtimisest, sisestest ja välistest järelevalvesüsteemidest ja kriisiohjamisvahenditest – seegi on osa komisjoni koostatud ettepanekutest –, samuti ei vabasta see riike kohustusest end korralikult juhtida, korraldada nõuetekohaselt oma eelarvet ja kontrollida oma kulutusi.

Asun nüüd reitinguagentuuride juurde. Loodetavasti võetakse neid agentuure käsitleva määruse uus muudatusettepanek vastu viivitamata, et tagada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse tõhusam järelevalve nende agentuuride üle. Proua Le Pen – keda pole küll enam siin –, te peaksite oma teabe uuesti üle vaatama. Ei keskpank ega komisjon hakka nende agentuuride üle järelevalvet teostama. Me tahtsime turul rohkem järelevalvet ja rohkem läbipaistvust ning on täiesti loogiline, et see roll tuleks anda uuele sõltumatule asutusele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele. Nagu Wolf Klinz kenasti ütles: meil on vaja seda läbipaistvust, sest näeme, mis on toimunud paaril viimasel aastal.

Ometi – nagu ma äsja oma sõnavõtu alguses ütlesin – ei käsitle need ettepanekud koos olemasolevate õigusaktidega kõiki küsimusi. George Sabin Cutaş mainis reitinguagentuure käsitlevat õigusakti, mida tuleks nõuetekohaselt rakendada praeguse hetke ja aasta lõpu vahel, kuid mida kohaldatakse täiel määral alles 2010. aasta detsembrist.

Teatud küsimusi pole näiteks põhjalikult uuritud. Mitmekesistamine, suurem konkurents – Kay Swinburne ja Edward Scicluna viitasid vajadusele agentuuride turu järele, mis poleks koondunud vaid üksikute inimeste kätte. Sven Giegold rääkis ka väga selgelt praegu levinud emitent-maksab-mudelist. Kas see on aus mudel? On see jätkusuutlik? Othmar Karas tõstas samuti selle küsimuse.

Peame sellele teemale keskendudes hindama samal ajal eeskirju, mis on sätestatud detsembris jõustuv uues õigusaktis, sest me oleme seadnud konkreetse sihtmärgina üles huvide konfliktide vähendamise. Kas sellest õigusaktist piisab? Igal juhul peame Sven Giegoldi nimetatud emitent-maksab-mudeli üle mõtisklema.

Kolmas teema, mida peame oma uute püüdluste raames käsitlema, on Euroopa ja liikmesriikide õigusaktid. Kas pole mitte nii, et need õigusaktid tuginevad liialt reitinguagentuuride avaldatud krediidireitingutele? Lõpetuseks, Elena Băsescu tõstas just küsimuse, mis käsitles teatud meetodika väljatöötamist riikides valitseva olukorraga seotud riskide jaoks. Ka siin peame tegema põhjalikumaid töid.

Tahaksin tänada Antolín Sánchez Presedot selle eest, et ta toetab kiiret kokkulepet järelevalvepaketi kohta. See on tegelikult üks põhiaspekte, sest me vajame Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust selleks, et nende agentuuride üle järelevalvet teostada, ja ka muudeks asjadeks.

Jah, me vajame struktuursemat reageerimist. Seepärast uurime tähelepanelikult kõiki neid küsimusi, mille ma äsja tõstatasin, ja eriti põhjalikult sõltumatust, mida Sharon Bowles nii väga näha soovis. Ka mina tahan nende agentuuride sõltumatust – pean selle all silmas usaldusväarsust. Uurime põhjalikult kõiki asjaosalisi, kes ei tegutse piisavalt hästi, turgude ülesehitust ja konkurentsi, sealhulgas mõtet – mis on minu arust igati õigustatud – luua Euroopa agentuur, et käsitleda eelkõige riikides valitseva olukorraga seotud riskide küsimust ja vahest ka muid küsimusi.

Ma ei ole nimetanud selle agentuuri staatust. Saab see olema avalik-õiguslik agentuur, eraagentuur, erasektori ja avaliku sektori partnerlus või Wolf Klinzi huvitava mõttena pakutud sihtasutus? Lähinädalatel on meil kavas tegelda ka kõikide nende küsimustega.

Paljud teist – sealhulgas Sharon Bowles, Nikolaos Chountis just äsja ja Anni Podimata hetk tagasi – mainisid hiljutist Kreeka reitingu alandamist. Volinikuna ei ole mul kavas kommenteerida üksikasjalikult iga reitingut, mille mõni reitinguagentuur on andnud. See võtaks väga palju aega ja see pole meie töö. Avaldatud või avaldatavate reitingute usaldusväarsusest rääkides ei tasu muutuda liiga dramaatiliseks.

See ei takista mind ega minu kolleegi ja sõpra Olli Rehni, kes pöördus teie poole täna hommikul, ütlemast, et mind üllatas – ja ka Andreas Mölzer väljendas oma üllatust –, et üks nendest agentuuridest ajastas viimase Kreeka reitingu just eilseks. Lugupeetud parlamendiliikmed, oleme vägagi teadlikud – ja peame ütleva nii ka avalikkusele –, et nagu Jürgen Klute mainis, teeb Kreeka praegu oma eelarve stabiliseerimiseks ja tugeva, kindla kasvu taastamiseks tohutuid jõupingutusi.

Komisjon usub igati sellesse protsessi, mis ei ole lihtne, kuid mis on vajalik ja mis peab õnnestuma. Samuti on oluline märkida, et Kreeka pole ükski. Talle on toeks Euroopa solidaarsus. Seda solidaarsust väljendasid mõne nädala eest kõige kõrgemal tasemel riigipead ja valitsusjuhid, komisjon, keskpang ja Rahvusvaheline Valuutafond ning seda on jätkuvalt tunda ja see tõestab end.

Mitmesugused reitingud ja kogu nendele koondunud tähelepanu, ka arutelud meetoodika ja ajastuse üle – kõik see julgustab mind meie agentuuride reformimise töös – töös, mida oleme alustanud, nagu ma märkisin meie 2. juuni teatises, ja ma tahaksin tähelepanu juhtida sellele, et me esitame neil teemadel hiljemalt aasta lõpuks või järgmise aasta alguses mõned õigusakti ettepanekud.

Lõpetuseks, härra Klute, te mainisite, et kõikidel neil teemadel kõneldes räägime me enamast kui lihtsalt reitinguagentuuridest. Me peame põimima selle elemendi, selle vahendi, mida tuleb kindlasti täiustada – rohkem läbipaistvust, kontrolli, usaldusväarsust ja mitmekesisust –, aruka reguleerimise ja tõhusa järelevalve kõikehõlmavasse struktuuri. Need on õppetunnid, mida me saame sellest veel kestvast kriisist, ja me võtame neist kõigist õppust. Ma ütlen ikka ja jälle, ma kordan: ükski asjaosaline, ükski toode, ükski turg, ükski piirkond ei tohi pääseda tõhusast järelevalvest ega arukast reguleerimisest.

Selline oli ka komisjoni 2. juunil esitatud ettepanek, mida toetas mõne päeva eest Luxembourgis ministrite nõukogu, ja ma loodan – mis on ka president Barroso soov –, et seda toetab ka Euroopa Ülemkogu. Pealegi võite te, lugupeetud parlamendiliikmed, minuga ja meiega arvestada – me esitame teile ükshaaval, samm-sammult praegusest hetkest kuni järgmise aasta alguseni ettepanekuid seoses kõikide kohustustega, mille oleme endale võtnud, et saaksime Euroopa tasandil ja tublis koostöös teiste maailma piirkondadega, eriti Ameerika Ühendriikidega, targemaks igast õppetunnist, mida see kodanikke, tarbijaid ja äriühinguid mõjutav kriis on meile andud.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

13. Väärtpaberite üldsusele pakkumine ja läbipaistvuse nõuete ühtlustamine (direktiivide 2003/71/EÜ ja 2004/109/EÜ muutmise) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on majandus- ja rahanduskomisjoni nimel Wolf Klinzi koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisel avaldatava prospekti muutmise kohta ja direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele

emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele (KOM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD)) (A7-0102/2010).

Wolf Klinz, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Kui mul kulub üle nelja minuti, teen lõppsõna lühemalt, et ma ei ületaks oma kuut minutit.

Prospektidirektiiv pandi algselt kokku 2003. aastal, tingimusega, et see vaadatakse 2009. aasta septembris uuesti läbi. Seda on ka tehtud. Prospektidirektiiv käsitleb prospektide täiendamist, kinnitamist ja avaldamist kui eeltingimusi väärtpaberite üldsusele pakkumiseks või reguleeritud turule emiteerimiseks Euroopa Liidus. Üldjoontes puudutab praegune ülevaatamine tehnilisi aspekte ning selle eesmärk on kaotada õiguslik ebakindlus ja põhjendamatult koormavad nõuded.

Alustuseks tahaksin tänada südamest kõiki parlamendiliikmeid, kes on siin koos meiega tööd teinud, ja samuti variraportööre. Meil on olnud väga hea koostöö, ka komisjoniga. Ilma niisuguse hea koostööta poleks me tegelikult suutnud jõuda selle paketiga esimesel lugemisel vähem kui kümne kuuga eduka kokkuleppeni. Tahaksin nüüd tutvustada lühidalt sõlmitud kokkulepet – ja see hõlmab ka kolmepoolseid läbirääkimisi –, tuues välja kaheksa põhipunkti, milles me jõudsime üksmeelele.

Esiteks oli üks meie eesmärkidest hõlbustada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juurdepääsu kapitaliturule. Te teate, et USAs hangib märksa suurem protsent ettevõtteid, sealhulgas VKEsid, rahalisi vahendeid turu kaudu, samas kui Euroopas on üldine tava, eriti väikeste äriühingute hulgas, et rahalised vahendid tulevad pangalaenude teel. Tahame siin anda väikestele äriühingutele võimaluse kasutada turgu rohkem kui varem. Seepärast tõstsime VKEsid bürokraatia ja kuludega koormavast prospektinõudest vabastamise künnise 2,5 miljonilt eurolt 5 miljonile eurole.

Teine punkt puudutab investorite kaitset. Tahame olla kindlad, et saame anda sellise hõlbustamise käigus väikesele erainvestorile piisavaid tagatisi. Seetõttu tõstsime väärtpaberite puhul prospektinõudest vabastamise künnise nimiväärtuselt 50 000 nimiväärtusele 100 000.

Kolmas punkt, mille tahaksin esile tuua, puudutab küsimust, kuidas võimaldada töötajatel osaleda äriühingu aktsiakapitalis, ilma et see äriühing peaks kandma suhteliselt suuri prospekti väljaandmise kulusid. Tegemist on niisiis prospektinõude lõdvendamisega, kui pakutakse töötajate osalusprogramme. Siin oleme toonud sisse proportsionaalsusklausli, milles oleme kõrvaldanud ebavajaliku avalikustamishõlme. Samal ajal oleme siiski taganud, et on olemas dokument, milles on esitatud üksikasjalikult põhiteave, nii et sedalaadi osaluse võimalust ära kasutavad töötajad kujutaksid ette, mis neid ootamas on. Samuti oleme hoolitsenud selle eest, et ka äriühingud, mis on noteeritud kolmandas riigis, s.t väljaspool Euroopa Liitu, vabastatakse sarnaselt Euroopa äriühingutega prospektinõudest, kui nad pakuvad oma töötajatele aktsiaid, tingimusel, et nad suudavad tõendada vastavust avalikustamishõlmetele.

Neljas teema, mida me arutasime ja milles kokkuleppele jõudsime, on üldiselt tuntud niinimetatud prospekti kokkuvõttena. Seda võib käsitleda järgmisel moel: prospekt on tavaliselt üks paks ja mahukas dokument, mis sisaldab sageli mitusada lehekülge. Lisaks on sellel kokkuvõtte, mis koosneb tihti veel 50, 60 või 70 leheküljest. Me tahame, et Euroopa Parlament lühendaks seda nii, et alles jääks niinimetatud investorite põhiteave või dokument, mis sisaldab sellist investoritele olulist teavet, mida esitavad traditsioonilised investeerimisfondid nagu eurofond. Komisjon ei olnud tegelikult selle peale mõelnud ja soovis vaid tagada, et kokkuvõtte tõepoolest ka sisaldaks põhiteavet.

Oleme nüüd kokku leppinud, et kui kokkuvõtte säilitab oma praeguse kuju, peame ühtlasi tagama, et selles leiduks tõesti põhiteave, mis sätestatakse lõplikult direktiivi nõuete ja teisel astmel toimuva väljatöötamise kaudu. See aitaks lühendada kokkuvõtet märgatavalt, kahandades praegust 60-, 70- või 80-leheküljelist mahtu vahest 20 või 30 leheküljeksi, ja muudaks selle loetavamaks, eelkõige väikeinvestoritele. See on oluline, sest me ei taha, et väikeinvestorid kõrvale jääksid.

Viiendaks vastutuse küsimus: kes tagab prospekti koostamisel sisu täpsuse? Kui seda prospekti kasutab vahendaja ja kui ta teeb omavolilisi sisumuudatusi, siis on vastutajaks vahendaja. Prospektinõue aegub kas pakkumisperioodi lõppedes või kauplemise alates, sõltuvalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Seitsmendaks läbivaatamisklausel: nii nagu eelminegi, tuleb ka see direktiiv viie aasta pärast läbi vaadata.

Minu viimane tähelepanek on see, et kõnealuse dokumendi näol on meil tegemist esimese õigusaktiga, mis on viidud kooskõlla Lissaboni lepingu sätetega. Lõpetuseks lubage mul öelda, et majandus- ja rahanduskomisjoni juhatus on suutnud kanda hoolt selle eest, et Euroopa Parlamendile antakse piisavalt aega. Meil on komisjonile vastamiseks kolm kuud ja vajaduse korral antakse veel kolm kuud pikendust.

Sellele vaatamata oleme võtnud endale kohustuse anda, juhul kui muud variandid ebaõnnestuvad, kiire heakskiit, see tähendab suruda see õigusakt läbi võimalikult ruttu.

See rahuldab kõiki asjaosalisi.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Lugupeetud juhataja, austatud parlamendiliikmed! Kui mul oli au esineda Euroopa Parlamendi ees 13. jaanuaril, enne Euroopa Komisjoni liikmeks nimetamist, võtsin ma endale kohustuse parandada investorite kaitset ja vähendada halduskulusid, mis tekivad ettevõtetele, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, kes – nagu me teame – moodustavad ühtsel turul 80–90% majandussektorist. Seetõttu on mul hea meel, et parlament on selle läbivaadatud prospektidirektiivi esimesel lugemisel vastu võtnud. Tegemist on muudetud direktiiviga, milles lihtsustatakse ja selgitatakse väärtpaberite emiteerimise eeskirju, millega toetatakse väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid – nagu Wolf Klinz meile äsja õigesti meelde tuletas –, hõlbustades nende juurdepääsu kapitaliturgudele, ning millega aidatakse tugevdada kapitali siseturgu. Läbirääkimistes selle direktiivi üle oli palju kasu tihedast koostööst Euroopa Parlamendiga ja enamgi veel, sest parlament ja nõukogu on esitanud olulisi täiustusi, kuid ka komisjonil on endastmõistetavalt oma osa.

Seepärast tahaksin komisjoni nimel südamest tänada teie raportööri Wolf Klinzi ning majandus- ja rahanduskomisjoni tõhusa töö ja edasiviiva koostöö eest. Me oleme praeguse kompromisstekstiga rahul, sest see on koostatud esialgse ettepaneku vaimus.

2003. aasta prospektidirektiivil olid väga selged ja vaieldamatud vourused. Selles sätestati ühtlustatud eeskirjad (mis sisaldasid üht olulist uuendust) selle kohta, mida Euroopa äriühingud peavad väärtpaberite emiteerimisel avaldama. Kui prospekt on ühes liikmesriigis heaks kiidetud, kehtib see kogu liidus. 2003. aasta raamistikku tuli siiski ümber kohandada, et parandada prospektisüsteemi õiguslikku selgust ja tõhusust ning vähendada halduskulusid.

See on põhjus, miks edaspidi kehtivad tänu teile ja tänu sellele läbivaatamisele teatud liiki väärtpaberite emissioonide korral väikestele ettevõtetele, väikelaenajatele ning eelisostuemissioonidele ja riiklikele tagatistele lihtsustatud deklareerimise kohustused. Prospekti kokkuvõtte vormi ja sisu täiustatakse. Prospekti avaldamise kohustusest vabastamise erandeid on selgitatud juhtudel, kui äriühingud müüvad vahendajate või jaeturustusahelate kaudu või annavad aktsiad üle töötajatele. Lisaks tühistatakse deklareerimiskohustused, mis praegu kattuvad osaliselt läbipaistvusdirektiivi nõuetega.

See on meie ühistöö tulemus. Selle läbivaadatud direktiiviga nähakse niisiis ette tasakaalustatud vahend, mida on kohandatud vastavalt keerukatele küsimustele, mille on tõstatanud kapitaliturgude investorid ja emitendid, olgu tegemist väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega või suurte soliidsete äriühingutega. Selle dokumendi vastuvõtmine esimesel lugemisel annab kindlalt märku, et Euroopa Liit peab kinni oma kohustusest lihtsustada ja vähendada halduskoormust, kuid samal ajal säilitada ja isegi parandada investorite kaitset. See on põhjus, miks ma tahaksin veel kord tänada teie raportööri ning tänada teid selle eest, et kiitsite selle paindliku kompromissi heaks, soosides lihtsustamist ja eelkõige soosides kogu Euroopas väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Diogo Feio, fraktsiooni PPE nimel. – (PT) Alustuseks tahaksin mainida tõhusat tööd, mida oleme saanud majandus- ja rahanduskomisjonis teha tänu mitmete selle liikmete ettepanekutele, ja tuua esile raportööri, meie kolleegi Wolf Klinzi rolli hea tulemuse saavutamisel. Rääkides prospektidest, räägime me mõistagi avalikustamisest, turu turvalisusest ja paremast juurdepääsust investeerimisele. Just sel põhjusel olen ma mõnikord tundnud, et tarbijatele vajaliku kaitse ja investorite kaitse vahel, mis on samuti vajalik, on selgesti tajutav konflikt.

Meie suutsime leida tasakaalu. Lahendused ei olnud sageli ühesugused, ent olulisem on see – ja see väärib ka rõhutamist –, et lõppkokkuvõttes pöörati läbivaatamisel tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, vajadusele austada väikeinvestoreid, pidades silmas suurema lihtsustamise võimalust, suuremat selgust erandite osas ja äriühingute väiksemaid kulusid, milleks tuli vähendada tihti ülemäärast halduskoormust.

Nõukogu, komisjoni ja parlamendi vastavad seisukohad ei ole kolmepoolsetel läbirääkimistel endastmõistetavalt sageli täpselt samad. Sellegipoolest oli võimalik saavutada ELi tasandil turu tulevase turvalisuse huvides tasakaal ja ma tahaksin siinkohal rõhutada, et see on hea.

Catherine Stihler, fraktsiooni S&D nimel. – Lugupeetud juhataja! Tahaksin tänada raportööri ja kõiki variraportööre koostöö eest.

Usun, et fraktsioon S&D kiidab saavutatud kompromissid heaks, sest need on õiglasel ja toovad meie arvates kaasa investorite suurema kaitse, eriti väikeste ja investitorite puhul. Ma leian, nagu ütles ka volinik, et need on saavutatud esialgse direktiivi vaimus.

Kui vaadelda kokkuvõtet ja põhiteavet sisaldavat dokumenti – Wolf Klinz rääkis sellest ja vajadusest saavutada selgus –, leian ma, et oleme jõudnud sõnastuseni, millega tagatakse selgus ja väljendatakse samas arusaadavalt, et tsiviilvastutus jääb põhiprospektiga seotuks.

Lisaks oleme täpsustanud prospekti või lisateabe avaldamise tähtaega ning selgitanud ka prospektiga seotud nõudeid ja kohustusi, kui väärtpabereid ei müü otse emitent, vaid see toimub vahendajate kaudu.

Künnistest. Tuleb tunnistada, et tegemist oli pigem väikese sõrmenipsu kui järsu muutusega, kuid saavutatud kompromissid olid õiglasel ja tasakaalus ning fraktsioon S&D toetab neid.

Leian, et kiiduväärt samm on saada selgust kutselise investori määratluses ja samuti kolmandate riikidega kauplemise järelevalve mõjus.

Kooskõlas parema reguleerimisega tundub mõistlikuna ka otsus, et töötajate osaluskeemide puhul ei nõuta prospekti. Lõppude lõpuks, kui töötajad ei soovi investeerida omaenda firmasse, peaks juhtkond vahet tegema sellest omad järeldused.

Töö delegeeritud õigusaktidega – Wolf Klinz mainis seda. Kolme kuu kompromiss on ülioluline ja see on samm parlamendi võetud suunas.

Ma kasutan prospektidirektiivi otsust kindlasti mõõdupuuna töös, mida hakkab tegema ehitustoodete raportöörina, samas kui nõukogu kasutab mõõdupuuna pigem lemmikloomade direktiivi kui prospektidirektiivi.

Mis puudutab prospekti elektroonilist avaldamist, siis minu meelest on ka see teretulnud. Seda on ka klausel, milles nõutakse direktiivi läbivaatamist viie aasta pärast.

Nii et kokkuvõttes, lugupeetud juhataja ja austatud raportöör, toetab fraktsioon S&D saavutatud kompromisse ja me jääme rõõmuga ootama võimalust toetada homsel hääletusel esimese lugemise kokkulepet.

Olle Schmidt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Lugupeetud juhataja! Finantskriisi taustal nõutakse põhjendatult finantsturu suuremat läbipaistvust ja paremat reguleerimist. Minul pole selle vastu midagi, ent nagu alati uute eeskirjade sisseseadmisel, tuleb seda teha tasakaalustatult. Euroopa majanduse kasvuvõimet ei suurenda ebamõistlikud ettepanekud, isegi kui neil on õiguspärased eesmärgid.

Seetõttu tahaksin tänada raportööri, kolleeg doktor Klinzi suurepärase töö eest, milles võetakse seisukoht nende ülemäärastes peensustes langevate eeskirjade ja määruste suhtes. Tema ettepanek suurendab õiguskindlust ja kaotab põhjendamatult ranged nõuded, et vähendada 2012. aastaks äriühingute halduskoormust 25%. Minu fraktsioon ja loomulikult ka mina oleme rahul kompromissiga, milleni doktor Klinzi ja teistega jõuti. Ettepanek vähendab väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduskoormust, kuid – ja ma leian, et on oluline seda öelda – ta teeb seda investorite kaitset vähendamata. Seda mainis ka Michel Barnier.

Arutelu on muidugi keskendunud künnistele, mida tuleb kohaldada prospektide avaldamisel seoses näiteks eelisostu emissioonidega. Arvan, et need on hästi tasakaalustatud ja võimaldavad siseturul paremini toimida. Ettepanek tähendab mõistagi seda, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted ei pea prospekti koostama ja seetõttu on neil lihtsam kapitali ligi meelitada. Künnis tõstetakse 2,5 miljonilt eurolt 5 miljonile eurole. See on tasakaalustatud ettepanek. See hõlbustab ka regionaalpankadel võlakirju välja võtta, sest selliste mittekapitaliväärtpaberite nagu intressi kandvate laenude ja struktureeritud toodete puhul tõstetakse künnised 50 miljonilt eurolt 75 miljonile eurole.

Kokkuvõttes tahaksin sarnaselt kolleegiga Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis tänada doktor Klinzi tõesti suurepärase töö eest. See raport on suur samm edasi miljonite väikeste Euroopa äriühingute tingimuste parandamiseks.

Vicky Ford, *fraktsiooni ECR nimel.* – Lugupeetud juhataja! Tean, et see pole meil just kõige esilekõundivam raport, kuid ta võiks seda olla, sest prospektidirektiiv on tegelikult aidanud otsustavalt reguleerida Euroopa firmade juurdepääsu kapitalile. See iseenesest on Euroopa tulevase majanduskasvu arenguvaru jaoks äärmiselt tähtis.

On olnud suur rõõm töötada koos variraportööridega, kuid eriti Wolf Klinzi juhendusel. Ta on andnud algele komisjoni ettepanekule ja nõukogu seisukohale tõelise väärtuse. Leian, et tulemusena saadud dokument pole mitte üksnes tehniliselt toimiv, vaid sellega on saavutatud Euroopas ka hea tasakaal investorite kaitse ja ettevõtete kapitaliturule juurdepääsu lihtsustamise vahel. Oleme teinud õiguskindluse nimel suurt tööd ning selgeid edusamme on tehtud ka prospektide ajakohastamisel ja lisadega täiendamisel. Oleme püüdnud aidata investoreid seoses kokkuvõtte sisu ja põhiteabe mõistega.

Mul on eriti hea meel selle üle, et eelisostuemissioonide avalikustamise kord muutub lihtsamaks. Usun, et see aitab nii suuremaid kui ka väiksemaid äriühinguid. Ajal, mil turud on ebastabiilsed, võib prospekti hind olla see, mis paneb mõne äriühingu loobuma isegi katsest hankida lisakapitali. Praegusel hetkel peame seda eriti meeles pidama.

See on väga rõõmustav pretsedent. Ma jään ootama edasist valdkondlikku analüüsi, kui vaatleme aasta lõpu poole finantsinstrumentide turgude direktiivi. Nagu ma ütlesin, on see näide konkreetsest meetmest, mille me võtame, et parandada Euroopa keskkonda ettevõtjate jaoks ja meie tulevikku investeerimiseks.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Me teame mitut asja. Me teame, et see kriis on olnud kui muteeruv viirus: see algas kinnisvarakriisina, muutus hiljem panganduskriisiks, seejärel majanduskriisiks ja lõppes riigivõlakirjade kriisina, mis võib tuua selles sektoris enda kannul teisi kriise.

Teame ka seda, et see kriis on olnud väga kulukas. Teie talituste andmetel moodustavad finantssektorile antava abiga seotud kohustused 3,5 miljardit eurot, teisisõnu ühe kolmandiku ELi sisemajanduse koguproduktist. Samuti teame, et üks kriisi peamisi põhjusi oli toodete, institutsioonide ja turgude läbipaistvuse puudumine.

Seepärast on raport, mida me praegu arutame, nii tähtis. Kui te soovite statistikat, siis tuletaksin teile meelde, et ainuüksi Ameerika Ühendriikides suurenes aastatel 2000–2006 varaga tagatud väärtpaberite maht neli korda ja hüpoteegiga tagatud väärtpaberite maht seitse korda. Pealegi ütlesid ühe lugupeetud panga nõustajad alles hiljuti kohtu ette ilmutades, et neil ei olnud eriti head ettekujutust sellest, mida nad müüsid.

Teame ka seda – ja see on kolmas tõdemus –, et paljud nendest kohustustest, mille me endale G 20 kohtumisel võtsime, pole jõudnud – nagu ütleb üks Hispaania poeet – muusade juurest teatrisaali, nad ei ole jõudnud kujutelmast kirjasõnani.

Samuti teame, et kogu selle finantssektori ümberkujundamise juures on kolm põhimõtet, mida mina pean peamisteks: üleeuroopaliste üksuste üle peavad teostama järelevalvet üleeuroopalised asutused; meie käsutuses peavad olema vajalikud meetmed, et avastada viirus ja vältida nakkust; ja viimaseks, me peame vältima olukorda, kus rahvas peab maksma nende nakkuste eest, mida ta ei ole ise põhjustanud.

Lugupeetud volinik, teil on teha suur töö, kui me ei taha, et järgmine kriis tabaks meid kõige ootamatul hetkel.

Lõpetan prantsuse keeles, soovides teile teie ülesande täitmisel *de l'audace, encore de l'audace et toujours de l'audace* – vaprust, vaprust ja veel kord vaprust.

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Läbipaistvuse topeltkohustuste kaotamise ja avalikustamisnõuete vähendamisega väikese turukapitalisatsiooniga äriühingute puhul saavutatakse hinnanguline kokkuhoid 110 miljonit eurot aastas. Seetõttu aitab prospektidirektiivi läbivaatamine anda tagantõuke Euroopa Liidu väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsile. Me ei tohi unustada, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted on Euroopa Liidu majanduse edasiviiv jõud. Aastatel 2002–2008 löid nad Euroopa Liidus 9,4 miljonit töökohta ja praegu pakuvad tööd 90 miljonile Euroopa kodanikule.

Samas tuleks finantslähbipaistvuse nõudeid Euroopa Liidu tasandil ühtlustada, et vähendada Euroopa äriühingute halduskoormust. Sellest tulenevalt peab vastloodud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus kontrollima prospektide läbivaatamise ja kinnitamise seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamist.

David Casa (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mitmel viimasel aastal oleme näinud Euroopa turgudel suurt ebastabiilsust ja paljud on kandnud suurt kahju. Seega peame tagama, et investorid, eriti jaeinvestorid, saaksid

Euroopa Liidus piisavat kaitset. Investoritel peaks olema võimalus saada teadlike otsuste tegemiseks vajalikku teavet. Hästi struktureeritud raamistiku olemasolu muudab ühtlasi Euroopa turgu turvalisemaks ja järelikult tõsisemaid investoreid ligimeelitavaks.

Prospektidirektiiv on olnud põhjapanev, sest sellega on kehtestatud kogu Euroopa Liidus selle sektori normid, nagu on tehtud ka eurofondide direktiiviga. Tehnilisi õigusakte, millega seda muutuvat sektorit reguleeritakse, tuleks korduvalt läbi vaadata, kohandada ja ajakohastada, et tagada nende jätkuv asjakohasus ja päevakajalisus. Olen nõus, et mõned direktiivi sätted olid ebavajalikud ja mitmed ettevõtete kohustused tuleks kaotada. Kasu, mida need investorile toovad, on tühine, samas kui nad koormavad äriühingut märkimisväärselt. Määratluste tõhustamine tõlgendamisprobleemide vältimiseks eri liikmesriikides tõhustaks ka asjaomast sektorit.

Lõpetuseks tahaksin tunnustada meie raportööri Wolf Klinzi suurepärase töö eest. Tahaksin kiita ka kõiki variraportööre. Leian, et see raport on tasakaalukas ja proportsionaalne.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Lugupeetud juhataja, austatud volinik! Minu arvates on raport prospektidirektiivi muutmise kohta rõõmustav, sest paljud nendest muudatustest vähendavad äriühingute halduskoormust. Raportöör ja variraportöörid on teinud niisiis suurepärase töö.

Prospektinõudeid vähendades peab vastukaaluks arvestama alati investori kaitse küsimust. Prospekti kokkuvõtte õiguslikku alust selgitati ja laialdase õigusliku aluse mõttest loobuti ning see on hea, sest pikk prospekti kokkuvõtte oleks raskesti mõistetav ja investoril oleks võinud tekkida tunne, et tegelikku prospekti pole vaja hoolikalt läbi lugedagi. Nüüd peab prospekti kokkuvõtte vastama lihtsalt prospektile, nende vahel ei tohi olla vasturääkivusi. Tegelik õiguslik vastutus peitub prospektis endas leiduva teabe tõetruuduses. Tahan avaldada ka tunnustust prospekti sisu käsitlevate nõuete selgitamise eest, sest nõuete ühtne ülesehitus saab üksnes suurendada nende kokkuvõtete arusaadavust.

Oma teises muudatusettepanekus tahtsin, et prospektinõue jääks töötajate kapitalipaigutuste puhul alles. See põhines arusaamal, et kõiki investoreid tuleb kohelda võrdselt. Ei saa kogu aeg järjekindlalt eeldada, et äriühingu töötajate hulka kuuluv väikeinvestor teab äriühingust ja selle väärtpaberitest piisavalt. Tulevikus on selle teema juurde vahest veel põhjust tagasi tulla ja selle üle mõtiskleda.

Sellel direktiivil on tähtis eesmärk: see, et investor võiks tugineda oma investeerimisotsustes lihtsalt ligipääsetavale selgele ja arusaadavale teabele. Usun, et direktiivi muutmine aitab eelnimetatud probleemist hoolimata kaasa muutustele õiges suunas.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Tahaksin kiita Wolf Klinzi erakordsete pingutuste eest selle raporti koostamisel ja teha järgnevad täpsustused. Komisjoni ettepanek lihtsustada ja täiustada prospektidirektiivi võimaldab investoritele paremat kaitset, sest neile antakse piisavat asjakohast teavet. Ainulaadne Euroopa pass kehtib igal Euroopa Liidu turul, kui mõne liikmesriigi asjaomased asutused on selle registreerinud ja kinnitanud.

Bürokraatia vähendamiseks on minu arvates vaja asjakohast õiguslikku raamistikku, et kaotada vastuvõtva liikmesriigi teavitamisega seotud ebakindlus. Lisaks võime äriühinguid mõjutavatest üleliigsetest ülesannetest vabanedes saavutada 2012. aastaks asjaomaste põhjendamatult suurte kulude ja halduskoormuse 25% vähenemise. Lõpetuseks tahaksin öelda, et uute eeskirjadega nähakse ette investorite parem kaitse, milleks pakutakse neile võimalust analüüsida enne investeringu tegemist paremini väärtpaberiga seotud riske.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Vastutuse küsimuse selge reguleerimine on endastmõistetavalt läbipaistva väärtpaberituru loomulik osa. Sealjuures peame pöörama tähelepanu eelkõige väikeinvestorite kaitsele. Väärtpaberite edasimüügi korral on investoril vaja teada, kes vastutab teabe täpsuse ja kehtivuse eest. Kui me suhtume investorisse kui kaitset väärivasse tarbijasse, on oluline, et talle antakse juurdepääs olulisele teabele, mida toote, antud juhul väärtpaberite hindamiseks vaja on. Ainult siis on investor võimeline tegema teadlikke otsuseid.

Samavõrd on ELi ühisel kapitaliturul tähtis, et me koostaksime võrdleva loetelu riikidevahelistest erinevustest tsiviilvastutuse korras. Praegusel kriisi ja eelkõige ebakindluse ajal tähendab see, et investorile antakse väärtpaberituru vastava läbipaistvusega tagasi korralik kindlustunne.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Prospektiga reguleeritakse väärtpaberite pakkumist üldsusele ja nende emiteerimist ühenduse reguleeritud turule. See on omamoodi pass, mis võimaldab juurdepääsu kõikidele ELi turgudele. Kontrolli ja läbipaistvuse huvides pean ma õigeks väikeinvestorile pakutavat kaitset ja eriti teavitamisnõuet. Selles, et haldustökete kaotamise teel parandatakse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juurdepääsu väärtpaberitele, näen ma investeringut tulevikku.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja! Lubage mul veel kord tänada kõiki kõnelejaid heakskiidu ja lisamärkuste eest. On selge, et edastatav dokument on paindlik kompromiss. Sel kujul ei saa see sisaldada iga esitatud mõtet ja ettepanekut, kuid samas leian, et Euroopa Parlamendil, härra Klinz, teie komisjonil, õiguskomisjonil ja teistel on põhjust rahul olla, sest praeguse dokumendi koostamisel oli kogu läbirääkimisprotsessi jooksul palju kasu – ja mul on tõsi taga – teie märkustest, ettepanekustest ja edasiviivast kriitikast.

Dokumenti on lisatud suur hulk muudatusettepanekuid, mille te koos kolleegidega majandus- ja rahanduskomisjonist esitasite. Need puudutavad eelkõige – ma kordan, lugupeetud parlamendiliikmed – direktiivi reguleerimisala, sätet prospekti kokkuvõttesse lisatava põhiteabe kohta, töötajate suhtes kohaldatavat korda või isegi prospektidirektiivi „lissaboniseerimist”, kui kasutada uut väljendit.

Diogo Feio nimetas konflikti investorite kaitse ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vajaduste vahel. Lubage mul talle meelde tuletada, et väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks töötatakse välja proportsionaalne prospekt. Ka George Sabin Cutaş tõstas selle ülesande, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete erikohtlemise teema. Niisiis, härra Feio, töötatakse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks välja proportsionaalne prospekt, teise astme prospekt, mis austab siiski investorite kaitse vajadust.

Teine küsimus, mille Sari Essayah äsja tõstas, oli kutselised investorid ja eraisikute kohtlemine. Direktiiv võtab nende kahe erinevust täiel määral arvesse. Tahaksin teile meelde tuletada, et kokkuvõtte ülesanne on kindlustada eraisikute nõuetekohane ja korralik kaitse.

Lugupeetud parlamendiliikmed, komisjon saab vastu võtta kõik muudatusettepanekud ning seega toetab seda dokumenti, mida teevad, nagu ma märkisin, ka Wolf Klinz, sõnavõtjad eri fraktsioonidest, Diogo Feio, Catherine Stihler, Olle Schmidt ja Vicky Ford, kes kiitsid selle suurepärase kompromissi oma fraktsioonide nimel heaks. Oleme kindlad, et selle direktiiviga tugevdatakse investorite kaitset ja vähendatakse emitentide halduskulusid ning et see aitab veelgi rohkem kaasa tõelise kapitalituru väljakujunemisele Euroopa Liidus. Me ei tohi seda võimalust kasutamata jätta.

Lõpetuseks tahaksin tänada parlamendiliige García-Margallo tema panuse eest, sest lisaks sellele tekstile, mis tähistab tõelisi edusamme, on ta asetanud need edusammud märksa üldisemasse konteksti, millega ta pealegi järelevalvepaketi, arutelu all oleva läbipaistvuspaketi puhul väga tõhusalt tegeleb. Lubage mul teile meelde tuletada, et selle läbivaatamisega parandatakse läbipaistvust ja kohandatakse seda emitentide, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vajadustega, samas austades – ma kordan – investorite kaitset. Järelevalve osa lisati järelevalvepaketti, koondteksti, ja just selle tekstiga tegeleb koos teiste kolleegidega parlamendiliige García-Margallo, kes kutsub meid näitama üles ühist vaprust.

Teie ise olete näidanud seda üles selles dokumendis, mis tähistab tõelisi edusamme, ja ma usun, et meil kõigil õnnestub tõestada seda koos nõukoguga kompromissides, mis on sama paindlikud, kompromissides, mille me peame lähiajal saavutama, käsitledes muid arutluse all olevaid dokumente, riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide reguleerimist ning eelkõige selle teksti jaoks vajalikku tähtsat Euroopa järelevalve projekti, varem kõne all olnud reitinguagentuure ning arvukaid muid reguleerimise, läbipaistvuse ja kontrolli küsimusi, mida me peame võtma selle kriisi õppetunnina. See on meie ülesanne.

Wolf Klinz, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja! Mul on ainult paar lühikest märkust. Esiteks tahan tänada volinikku ja kõiki parlamendiliikmeid sõbralike kommentaaride eest. Mul on hea meel, et te jagate minu vaateid. Meie koostöö on tegelikult võimaldanud meil tasakaalustada eri eesmärgid, nimelt ühelt poolt VKEd kergem juurdepääs kapitalile ja haldustökete kõrvaldamine ning teiselt poolt investorite kaitse parandamine ja tagamine ning edasimineku tõelise Euroopa siseturu loomisel.

Loodan, et kui seda prospektidirektiivi uut versiooni hakatakse viie aasta pärast läbi vaatama, saame luua seose prospektidirektiivi ning turu kuritarvitamise ja läbipaistvuse direktiivide vahel ning et me jõuame vahest nii kaugele, et ei vali mittekapitaliväärtpaberite puhul emissiooni lähtekohaks mitte koduturu, vaid mõne teise Euroopa Liidu liikmesriigi.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 16. juunil 2010.

14. Mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu järgmiste suuliselt vastatavate küsimuste üle:

– suuliselt vastatav küsimus nõukogule, mille on eelarvekomisjoni nimel esitanud Reimer Böge mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 läbivaatamise kohta (O-0074/2010 – B7-0310/2010), ja

– suuliselt vastatav küsimus komisjonile, mille on eelarvekomisjoni nimel esitanud Reimer Böge mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 läbivaatamise kohta (O-0075/2010 – B7-0311/2010).

Reimer Böge, esitaja. – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Esitame eelarvekomisjoni nimel Euroopa Komisjonile ja nõukogule need suuliselt vastatavad küsimused mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise kohta usumatute probleemide ajal, millega majandus ja ELi poliitika silmitsi seisavad, ning ajal, mil esitatakse ka küsimusi Euroopa Liidu projekti jätkusuutlikkuse kohta. Me esitame need suuliselt vastatavad küsimused, sest need on seotud 2006. aasta mais institutsioonidevahelise eelarvealase kokkuleppe raames tehtud ühiste avalduste ja antud lubadustega, mis enam ei näi kehtivat. Selline mulje on vähemalt meil jäänud.

Kõige tipuks on veel Lissaboni lepingu rakendamine, millega kaasnevad uued prioriteetid väliskaubanduse, spordi, kosmoseuuringute, kliimamuutuste ja energia vallas, mis on vaid vähesed näited. See tähendab, et peame nende uute prioriteetide jaoks oma eelarves koha leidma. ELi toimimise lepingu artikkel 311 sätestab sõnaselgelt, et Euroopa Liit peab end varustama oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega ilma laenu võtmata.

Võiks öelda, et 17. mai 2006. aasta avaldus eelarve läbivaatamise kohta sisaldab kõike vajalikku tollal tehtud otsuste põhjalikuks läbivaatamiseks ja vajaduse korral muutmiseks ning ka sõnaselget kinnitust, et parlament on kaasatud ja osaleb sellega seotud arvamuse kujundamise protsessis.

Kuna olin tol ajal selle küsimuse eest vastutav raportöör, pean pettumusega praegu küsima, kas need kokkulepped ja kohustused olid tõelised või olid need kohe algusest peale pettus, mis oli vajalik lihtsalt nõukogus kokkuleppe saavutamiseks. Lugupeetud volinik Lewandowski! Kas komisjon kõhkleb ettenähtud analüüsis ja ettepanekutes sellepärast, et nõukogu ei taha selles küsimuses edasi liikuda? Peate otsustama, kas tahate olla nõukogu või parlamendi poolel.

Lisaksin sellele, et institutsioonidevahelise kokkuleppe artikkel 4 ütleb sõnaselgelt, et kui põhilepingutes tehakse muudatus, mis mõjutab eelarvet, tehakse vastavalt muudatused ka mitmeaastases finantsraamistikus ja institutsioonidevahelises lepingus. Need kohustused – alates Euroopa välisteenistusest ja eespool nimetatud prioriteetidest – muudavad läbivaatamise vajalikuks, kusjuures mitte ainult tehnilisest küljest, vaid institutsioonidevahelise eelarvealase kokkuleppe ja mitmeaastase finantsraamistiku puhul kindlasti ka poliitilisest küljest. Kuna seda kõike pole vaja teostada finantsraamistiku esimesel aastal, siis mõjutab see kindlasti mitmeaastast kavandamist.

Siinkohal tahaksin lisada, et meid solvas otsus, mis tehti kiiruga stabiliseerivate päästemeetmete pakettide kohta – kuigi see oli muidugi hädavajalik ja puudus muu võimalus, kuid samal ajal on sellega teatud määral jalge alla tallatud parlamendi õigused seoses eelarvet puudutavate küsimustega. Komisjon võiks kaaluda, kas ta peaks rakendama aluslepingu artiklit 124, st kas ta peaks astuma sammu ja korraldama eelarvemenetluse raames regulaarseid kohtumisi kõrgeimal tasandil – institutsioonide presidentide tasandil, et need tundlikud küsimused viimaks tähelepanu alla tuua. Sest me peaks ka loodetavasti lepitusmenetluse ajaks või ajal rääkima mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisest – ELi toimimise lepingu artikkel 312, mis käsitleb heakskiitmismenetlust – ja institutsioonidevahelise eelarvealase kokkuleppe poliitilisest läbivaatamisest, seda ka poliitilise vajaduse vaatevinklist, et teha kohandusi kooskõlas Lissaboni lepinguga kehtestatud varude, läbivaatamise, paindlikkuse ning tulevaste poliitiliste projektide osas, nagu Galileo, ITER ja Euroopa välisteenistus, et teha kindlaks, millised projektid annavad Euroopale lisandväärtust, ning muidugi rakendada võimaluse korral piiranguid.

Täna siin kõneldes pean küsima nii komisjonilt kui ka nõukogult väga tõsise küsimuse: kas nende arvates peaks nüüd kõiki neid kokkuleppeid pidama kehtetuteks. Või olete te tegelikult valmis parlamendiga nõu pidama? See on Lissaboni lepingu huvides, et me võtaksime finantsraamistiku vastuvõtmise käigus kõik vajalikud meetmed, et lihtsustada selle õigusakti vastuvõtmist? Ma pole siiani sellest veel mingeid märke näinud, mistõttu pean teile esitama järgmise küsimuse: kas olete valmis ja arvate, et suudate mitmeaastase finantsraamistiku läbi vaadata, tehes samal ajal meiega koostööd, et kooskõlastada see Lissaboni lepingu sätetega? Teie – nii komisjoni kui ka nõukogu – vastused mõjutavad otsustavalt meie koostööd eelarveküsimustes lähiaastatel.

Luis Espadas Moncalvillo, nõukogu eesistuja. – (ES) Tere päevast! Täna Euroopa Parlamendi liikmeid võimaluse eest vastata teie küsimustele sel teemal, mis on nii oluline.

Pea alustuseks rõhutama, et Euroopa Ülemkogu kohtumisel 2005. aasta detsembris ei lepitud kokku, et mitmeaastane finantsraamistik tuleks läbi vaadata. Komisjonil paluti hoopis Euroopa Liidu kulutuste ja vahendite kõik üksikosalad täielikult ja põhjalikult läbi vaadata ning seejärel selle kohta aruanne esitada. Euroopa Ülemkogu leidis ka, et otsuseid selle aruande kõigi aspektide kohta võiks teha aruande enda alusel ning et seda võetaks arvesse järgmise finantsraamistiku jaoks tehtavates ettevalmistavates uuringutes.

Praeguseks pole komisjon nimetatud aruannet veel esitanud. Nõukogu ei usu, et hetkel on tohtu või suur vajadus kehtiv mitmeaastane finantsraamistik läbi vaadata. See tuleneb peamiselt vajadusest kaaluda eelarvealast ja makromajanduslikku olukorda, millega liikmesriigid praegu heitlevad. Nõukogu vastu võetud seisukoht on seega selline, et iga uut vajadust rahastades tuleb praegu eraldatud summad esmatähtsaks seada või ümber jaotada. Igal juhul eeldab mis tahes otsus mitmeaastane finantsraamistik läbi vaadata komisjoni ettepanekut ja seda ettepanekut pole veel saadud.

Siiski on selge, et kui otsus finantsraamistik läbi vaadata oleks tulnud vastu võtta, oleks see ilmselt tulnud teha seoses aluslepinguga, sealhulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 312.

Tahaksin kasutada võimalust korrata nõukogu seisukohta, mis sisaldub nõukogu 2011. aastaks esitatud eelarvesuunistes, mis võeti vastu 16. märtsil ja esitati parlamendile käesoleva aasta 25. märtsil peetud kolmepoolse dialoogi käigus. Konkreetsemalt öeldes nõustub nõukogu komisjoniga, et Lissaboni õigusaktide pakett peab endast kujutama tehnilist rakendamist ning ei saa tähendada 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe, mis käsitleb eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist, sisu muutmist.

Pea rõhutama, et oluline on võtta Lissaboni õigusaktide pakett vastu niipea kui võimalik, nii et selle uue lepinguga kehtestatud nõuded saaks õigusaktidesse ilma liigse viivitusega üle võtta. Kõnealuse protsessi osana on nõukogu valmis alustama arutelu Euroopa Parlamendiga Lissaboni õigusaktide paketi üle.

Lugupeetud kolleegid! Olen tänulik võimaluse eest, mida esitatud küsimus andis: selgitada nõukogu seisukohta selles küsimuses, ning mul on hea meel vastata kõikidele muudele küsimustele, mida parlamendiliikmed peavad kohaseks küsida.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Alustan kohe tõsiselt vastustega küsimustele, sest kui Reimer Böge on need esitanud, siis on piisavalt põhjust neid tõsiselt võtta.

Mis puudutab küsimust finantsraamistiku läbivaatamise kohta, siis aruanne institutsioonidevahelise kokkuleppe toimimise kohta on teil nüüd käes. Selles analüüsitakse paindlikkust ja varusid – mitte omaette eesmärgina, vaid võimalike uute arengute kontekstis.

Järeldus on väga selge: varud on väga napid peaaegu kõikides rubriikides. Me ei saa näiteks eeldada, et rubriigi 2 (põllumajandus) raames rahuldatakse täiendavad vajadused alati, kui tekib uusi vajadusi seoses rahastamisega. Komisjon saab ainult esitada ettepanekuid finantsraamistiku läbivaatamiseks, kui konkreetsed vajadused on teada ja neid ei saa katta muudest vahenditest – mida siiani pole juhtunud. Isegi ITERi puhul vajame selle suuremahulise projekti pikaajalise rahastamiskohustuse võtmist.

Seoses eelarveridadega, mis peaksid aitama kaasa keskkonnasäästliku, aruka ja kaasava majanduskasvu 2020. aasta strateegia elluviimisele, siis oleme 2011. aasta eelarveprojekti ette näinud umbes 58 miljardit eurot – see on 40% eelarvest – mis aitab kaasa 2020. aasta strateegias loetletud eesmärkide saavutamisele.

Minnes edasi teise küsimuse juurde kõnealuse menetluse kohta: komisjoni põhiidee oli viia kehtiva institutsioonidevahelise raamistiku sätted kooskõlla Lissaboni lepingu uue raamistikuga. Eesmärk oli säilitada nii palju järjepidevust kui võimalik ja teha nii vähe muudatusi kui uue lepingu tõttu vaja, kuid peamine eeldus oli säilitada samal tasemel paindlikkus ja samasugune jõudude tasakaal institutsioonide vahel.

Me teame, mis küsimused on veel otsustamata, arvestades meie eeldusi. Otsustamata küsimus on niinimetatud nullivaba paindlikkus, mis on lepitusmenetlusele alates 2007. aastast kaasa aidanud. Kõik, kes lepitamisprotsessis osalesid, teavad, et see oli hädavajalik ning seetõttu peame seda kaitsma. Küsimus oli sättes, mis käsitleb nõukogu otsustamist kvalifitseeritud häälteenamusega, et tasakaalustada ja muuta finantsraamistikku, mida on alates 2007. aastast mitmel korral tehtud. Arvan, et uue lepingu vormis ega sisus pole midagi, mis oleks vastuolus vajalikul tasemel paindlikkusega, ning me oleme väga paindlikud, kui asi jõuab mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkust käsitleva uue ja uuendusmeelse artikli koostamiseni.

Eelarve uus läbivaatamine, mis on viibinud, peaks andma võimaluse luua tuleviku jaoks poliitiline visioon, nagu ütles selgelt Reimer Böge. Küsimus on kutsumuses, mitte aruandes institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta, ning seega loodame täita parlamendi ootused ja oleme nagu alati valmis koostööd tegema.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Saan aru, et see on ehk minu poolt kohatu, kuid kardan, et pean tegema kodukorda puudutava märkuse. Minu jaoks on fotograafia põhimõtteliselt kena vaba aja veetmise viis. Siiski kahtlen, kas parlamendiliikmete uus komme teha parlamendis teistest pilti, eriti salaja ja selja tagant, on kohane.

Tean, et Hans-Peter Martini Nimekirja liikmete jaoks on varjatud kaamerate kasutamine tavaline. Austatud juhataja! Kas te võiksite palun seda olukorda selgitada? Kõik, kes tahavad minust pilti, võivad selle saada. Saadan neile hea meelega foto PDFina või e-postiga. Kui ma istun siin Martini Nimekirja liikmekaasõitjana, leian, et salaja selja tagant pildistamine, et seda jäädvustada, on lapsik. Lugupeetud juhataja! Palun teil olukorda tulevikus parandada, sest see pole parlamendis sobiv, ning palun teil minu mure edastada.

Juhataja. – Täna teid, härra Obermayr. Oleme teie palve teada võtnud ja anname asja uurimiseks edasi.

Marian-Jean Marinescu, fraktsiooni PPE nimel. – (RO) Nagu Reimer Böge ütles, kohustab Lissaboni leping Euroopa Liitu tegelema uute prioriteetidega. Seega on vaja tagada rahalised vahendid, mis on vajalikud selleks, et saavutada need eesmärgid ja viia ellu ELi poliitika selles kontekstis. See olukord nõuab ilmselt laiaulatuslikku läbivaatamist, mis hõlmab kõiki Euroopa Liidu kulutuste ja rahastamisega seotud aspekte, sealhulgas tehnilisi ja poliitilisi kohandusi mitmeaastases finantsraamistikus ja institutsioonidevahelises kokkuleppes, ning samuti kuni 2013. aastani kokku lepitud teatavate eelarvevahendite läbivaatamist.

Kuid me ei tohi jätta tähelepanuta asjaolu, et kestmas on majanduskriis, ja peame kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid, et sellest kriisist üle saada. Lisaks nimetatud laiaulatuslikule läbivaatamisele, mida tuleb teha kaalutletult ja üksikasjalikult, arvan, et vaja on ka pragmaatilist seisukohta, et lihtsustada meie ees seisvaid ülesandeid ning aidata meil sellest perioodist kiiremini väljuda. Nagu nõukogu eesistujariik ütles, arvan, et kogu siiani kulutamata raha tuleks ümber jaotada töökohtade loomist ja kriisist väljatulekut edendavatesse valdkondadesse. Lisavahendeid pole vaja. On vaja vaid kasutamata rahalised vahendid ümber jaotada.

Liikmesriikidel peab olema võimalik Euroopa programmide raames kanda rahalisi vahendeid ebapiisava nõudlusega valdkondadest ümber valdkondadesse, kus taotlused on ületanud selleks eraldatud vahendid. Lisaks on pärast 2007. aastat heaks kiidetud mitmeid algatusi, nagu idapartnerlus või tulevane Doonau piirkonna strateegia. Nendes vahenditesse raha ümberjaotamine aitaks oluliselt kaasa lisaks iga kaasatud liikmesriigi panusele, et käivitada ja viia ellu selles piirkonnas asuvate riikide jaoks suure tähtsusega projekte, kuid mitte ainult neid.

Eider Gardiazábal Rubial, fraktsiooni S&D nimel. – (ES) Austatud juhataja! Arutelud, milles oleme Euroopa Parlamendis viimastel kuudel osalenud, on olnud suure tähtsusega.

Me ei kavanda midagi enamast ega vähemast kui Euroopa Liidu tulevikku. Me arutleme näiteks Euroopa 2020. aasta strateegia üle, et me ei jääks maha teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni, töökohtade loomise, maailma konkurentsivõime ja keskkonnaküsimuste vallas. Tahaksin teada, kas komisjon ja nõukogu usuvad, et neid eesmärgi on võimalik saavutada ilma ELi eelarvet oluliselt suurendamata, või kavatsen jälle piirduda hästi kõlavate avalduste tegemisega.

Me ei saa ka unustada – ja oleme seda siin juba meenutanud, – et Lissaboni leping hakkas kehtima mõne kuu eest ning selle tulemusel on alustanud tööd Euroopa välis teenistus, millega kaasnevad ka rahalised kulud. Tahaksin teada, kuidas kavatsen seda rahastada.

Toon teile näite selle kohta, mida me minu arvates ei tohiks teha, aga mida ma olen kahjuks siin kuulnud. Näiteks esitas komisjon hiljuti paranduseelarve, et maksta banaane tarnivatele Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidele 190 miljonit eurot nelja aasta jooksul. Kas te tõesti usute, et see kohustus tuleb täita kolmandatele riikidele antava muud laadi abi arvelt? Kas me tõesti kavatsen rahastada uusi kohustusi, kärpides neid, mida oleme varem võtnud?

Usun, et vajadused on selged ja ka vastused peaksid seda olema. Siiski, igaks juhaks meenutan, mida nõukogu ütles, kui ta kehtiva finantsraamistiku vastu võttis, ning ma tsiteerin: „Globaliseerumise kasvav tempo ja kiired tehnoloogilised muutused pakuvad jätkuvalt uusi võimalusi ja esitavad uusi väljakutseid. Selle taustal nõustub Euroopa Ülemkogu, et EL peaks oma finantsraamistiku põhjalikult ümber hindama, seda nii tulude kui kulude poolel, et jätkata ja parandada kaasajastamist. Seetõttu kutsub Euroopa Ülemkogu komisjoni üles viima läbi täieliku ja laiaulatusliku läbivaatamise, mis hõlmab ELi kulutusi, sealhulgas ühisele

põllumajanduspoliitikale, ja vahendeid, sealhulgas Ühendkuningriigi tagasimakset, ja mille kohta komisjon peaks esitama aruande 2008./2009. aastal.“

Nojah, nüüd on meil käes 2010. aasta keskpaik ja parlamendil on vaja esitada kahele ülejäänud institutsioonile suuliselt vastatav küsimus, et teada saada, kas nad kavatsavad täita kohustuse, mille nad oleksid pidanud täitma eelmisel aastal.

Seda on juba öeldud ja see võib teatud määral õige olla: me oleme raskes majanduslikus olukorras; oleme majanduskriisis, kus enamik riike kärbibvad oma eelarveid ning leitakse, et on absurdne küsida Euroopa Liidu jaoks rohkem raha. Tahaksin aga teile selle kohta öelda kahte asja.

Esiteks need kärped, mida ELi liikmesriigid teevad, tehakse selleks, et vähendada puudujääki, ning Euroopa Parlamendi ja ELi eelarved ei ole puudujäägis. Tegelikult need ei ole puudujäägis, sest see on aluslepingute nõue.

Teiseks – ja mis on veel palju tähtsam – kui me tõesti usume Euroopa projekti ja tahame ka edaspidi olla kaasarääkijad, siis peame reageerima nüüd. Selles protsessis saavad olema võitjad ja kaotajad ning kui me ei taha kuuluda kaotajate hulka, peame kavandama selge ja eesmärgikindla strateegia.

Loodan, et see soov ei jää üksnes kavatsuseks, sest me ei saa endale seda lubada.

Anne E. Jensen, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DA) Austatud juhataja! Tahaksin alustuseks meenutada nõukogule, et just nemad pakkusid välja vahehindamise läbiviimise. See oli nõukogu, kes nõudis, et me finantsperioodi keskel vaataksime, kas rahalisi vahendeid võiks kasutada kuskil mujal või kas võiksime uuesti läbi vaadata selle, kuidas neid vahendeid kasutatakse. Nüüd ütleb nõukogu, et ta parem sellest ei räägiks. Nüüd on komisjoni kord astuda järgmine samm. Komisjon väidab, et ta on muidugi hinnanud rahalisi vahendeid ja seda, kui palju selles paindlikkust on. Tahaksin tänada härra Lewandowski, sest meil on suurepärase raport, mis näitab, et üldjoontes paindlikkus puudub.

Seetõttu on meil vaja ennast kokku võtta ja kaaluda, millised võimalused meil on olemas. Me peame mitte ainult kaaluma, kui palju paindlikkust meil on, vaid ka seda, kas on mingeid programme, mis ei toimi. Kas on mingeid võimalusi kokkuhoiuks? See oli eeldatavasti ka üks nõukogu kavatsusi. Kas on võimalik mingeid prioriteete muuta? Me loomulikult ei mõtle ainult selles suunas, kuidas kulutada rohkem raha, vaid ka selle peale, kuidas oleks võimalik seda raha paremini kulutada. Ka see võib olla üks võimalus. Kas me ei peaks sellel teemal arutelu alustama? Probleemid ei lahene paratamatult ise, kui me neist räägi. Oleks hea mõte sellise aruteluga algust teha.

Mind on üllatanud liikmesriikide valmisolek abistada väljaspool ELi eelarvet. Ma külastasin Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri Vigos. Nad on seal üürinud laeva, et viia läbi püügipiirkondade kontroll, mis on hädavajalik. Liikmesriigid maksavad selle eest hea meelega eelarveväliselt. Ütlen teile, et sellega kaasneb palju bürokraatiat, kui nii väike agentuur kogub raha 27 liikmesriigilt. Seetõttu pole selline teguviis õige. Peame pea liiva seest välja tõmbama. Meil on vaja pidada üks aus arutelu sellel teemal ja vaadata, kuidas saame neid probleeme lahendada.

Helga Trüpel, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik Lewandowski ja härra Espadas Moncalvillo! Olen pettunud nii nõukogu eesistujariigi Hispaania kui ka volinik Lewandowski tänases vastuses.

See, mida te siin teete, on vastutuse enda kaelast ära veeretamine. Luis Espadas Moncalvillo ütleb: jah, meil on vaja, et komisjon midagi koostaks. Siis ütleb volinik Lewandowski täitsa õigesti: meil on vaja poliitilist visiooni Euroopa Liidu tuleviku jaoks, kuid ta ei ütle meile, milline see välja võiks näha. Täna ta kordas lihtsalt jälle: jah, me peame sellest rääkima ja me esitame dokumendi. Komisjon ja nõukogu, teil on olnud palju aastaid aega teha selle poliitilise algatuse osas edusamme. Kas tohin teile meenutada, et kui Euroopa Parlament hääletas 2006. aastal häälteenamusega praeguse finantsperspektiivi poolt, tehti seda tingimusel, et viiakse läbi vahehindamine ning kõik tulud ja kulud pannakse proovile. Austria kantsler Schüssel ütles selle puhul: „Kui me ei tule välja uue süsteemiga, oleme üksteise kõri kallal, kui järgmise finantsperspektiivi juurde jõuame“. Peame peatama Ühendkuningriigi tagasimakse ning peame tõesti teadma, milline on meie positsioon poliitiliste eesmärkide mõttes, kuid ilmselgelt peame ka eelarve osas kokku leppima. Siiani pole see teoks saanud ja mul on sellest sügavalt kahju. Mida meil tõesti vaja on, on arutelu Euroopa Liidu eelarve rahastamisallikate üle. Kas meil pole näiteks vaja CO₂ heite maksu ja finantstehingute maksu just selleks, et saaksime vältida uue maksukoormuse asetamist meie kodanike õlgadele, samal ajal luues Euroopa eelarvele läbipaistva aluse?

Tulude koha pealt räägivad kõik, et me ei saa lihtsalt edasi vusserdada oma põllumajanduspoliitikaga, eriti pärast nn tervisekontrolli, ning et see peab olema keskkonnasõbralikum ja jätkusuutlikum. Siiani pole selle kohta veel mingeid ettepanekuid kuulda olnud. Mis puudutab struktuurifonde, siis kui räägime kliimapolitikast, on ilmselge, et peame ka oma struktuuripoliitikat muutma ja see peab muutuma jätkusuutlikumaks, kui kavatseme tõsimeeli ühised kliimamuutustega seotud eesmärgid enda kanda võtta.

Sama lugu on ka kõigi meie hariduspoliitika eesmärkidega, mis tähendab Euroopa 2020. aasta strateegiat. Või vaadake meie teaduspoliitikat: kui tahame julgustada oma Euroopa andeid erineval moel ja investeerida rohkem teadmisesse ja haridusse, peab see kajastuma järgmises finantsperspektiivis. Samuti kui tahame olla vastutavad välispoliitika ja kriiside ennetamise eest, tuleb ka seda Euroopa eelarves kajastada. Kuna me nüüd kõik teame, et liikmesriigid vastutavad oma võla vähendamise eest ise, peab meil Euroopas olema ühine arusaam meie ühiste globaalsete huvide kohta maailmas ning see peab kajastuma meie järgmises finantsperspektiivis. Me ei tohiks raisata enam rohkem aega, sest oleme juba raisanud aastaid vanade struktuuride turgutamisele. Seetõttu peame kiiresti kõnealuse läbivaatamise ette võtma, et saaksime kindlaks teha uued prioriteedid.

Jacek Włosowicz, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Finantsperspektiiv aastateks 2007–2013, mille Euroopa Parlament võttis vastu 2006. aastal, on kahtlemata kogu Euroopa Liidu kordaminek. Ma ütlen kordaminek, sest kuueks aastaks kehtestatud finantsraamistik on veel üks samm üksikute liikmesriikide üha suurema integratsiooni suunas. Mul pole vaja meenutada kõigile, kui oluline on ühtekuuluvuspoliitika – eriti mis puudutab Euroopa Liidu siseküsimusi –, mis suurel määral aitab tõsta elatustaset ja seda eelkõige 12 hiljuti vastu võetud liikmesriigis. Me ei tohi muidugi ka unustada Euroopa majanduse konkurentsivõime arendamiseks määratud vahendeid või põllumajandustootjatele antavaid rahalisi vahendeid.

Viimasel ajal räägitakse üha enam sellest, et tuleb eraldada rohkem vahendeid muu hulgas innovatsiooni edendamiseks ja keskkonnahoidlike tehnoloogiate arendamiseks. Need on kahtlemata Euroopa Liidu majanduse jaoks tähtsad küsimused ja seda eriti kriisi ajal. Kuid niisugused teadaandmised põhjustavad väga palju ärevust sellistes riikides nagu Poola, sest seal on olemas tõeline oht, et ühtekuuluvuspoliitika jaoks mõeldud vahendeid vähendatakse, kusjuures ühtekuuluvuspoliitika on põhimõtteliselt üks Euroopa Liidu aluseid. Seega peame tegema kõik selleks, et tagada, et Euroopa Liidu poliitika ei kaotaks oma kõige olulisemat tunnusjoont.

Austades ja mõistes piirkondadevahelisi erinevusi, peame kõigest väest püüdlema negatiivsete kontrastide ja suure ühiskondliku ebavõrdsuse kaotamise poole. Üksnes võrdsete võimaluste Euroopat austatakse rahvusvahelisel areenil ning temast saab tähtis partner tänapäeva maailma kõige olulisematele poliitilistele ja majanduslikele jõududele.

Seetõttu tekkis mul küsimus: kas on võimalik, et praegustest finants- ja majandusprobleemidest mõjutatud mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine võiks rikkuda Euroopa solidaarsuse aluspõhimõtet ning anda löögi liikmesriikidele, kes on Euroopa Liidu struktuurides kõige vähem aega olnud?

Marta Andreasen, *fraktsiooni EFD nimel.* – Austatud juhataja! Mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise teema on esile kerkinud ajal, mil Euroopas on tõsine majandus- ja finantskriis. Seega me ei ole olukorras, kus meil oleks võimalik täita Lissaboni lepingu ja Euroopa 2020. aasta strateegia nõudeid.

Euroopa Komisjoni president teatas muret tekitavalt, et demokraatia võib Kreekas, Hispaanias ja Portugalis kaduda, kui ei astuta kiireid samme võlakriisi lahendamiseks. Kas keegi arvab, et need riigid saavad rahastada ELi eelarve suurendamist? Kas keegi arvab, et ülejäänud liikmesriikidel on võimalik nimetatud riigid võlast vabastada ja lisaks rahastada ELi eelarve suurendamist? Vastus mõlemale küsimusele on eitav. Nüüd tuleb teha mõned rasked valikud, et ELi eelarvet saaks vähendada. Nüüd on aeg vabaneda programmidest, mis pole tõhusaks osutunud ja mida meil praeguses ELi eelarves on mitmeid.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Mõni aeg tagasi esitasin kirjalikult vastatavad küsimused nõukogule ja komisjonile määruse ja mitmeaastase finantsraamistiku kohta. Need puudutasid eelkõige kavandatava määruse artikli 8 lõiget 3 ja Euroopa Kohtu 6. mai 2008. aasta otsust kohtuasjas C-133/06. Nõukogu ütles, et nad veel tegelevad nimetatud määrusega, ning seega tahaksin teada, kas nõukogu on nüüd võtnud vastu seisukoha artikli 8 lõike 3 kohta.

Komisjon teisest küljest ütleb, et kõnealusel määrusel ja seega artikli 8 lõikel 3 pole teist õiguslikku alust, ning viitab sellega seoses Lissaboni lepingu artiklile 312. Kas komisjon võiks seda täpsustada? Kõigest hoolimata ei ole nad veel suutnud mind veenda. Mis minu arvamusse puutub, siis kõnealusel määrusel on selgelt teine õiguslik alus, sest nõukogus puudub selline üksmeel, mida nõuab artikli 312 lõige 2. Nagu mina

seda näen, on seega loomisel seadusevastane otsustamisprotsess, mille Euroopa Kohus eespool mainitud otsuses ära keelas. Lisaks tahaksin rõhutada, et artikli 312 lõike 2 üleminekuklausel blokeeriti igatahes 2009. aasta novembris Hollandi parlamendis ja see ei saa olla üks võimalus.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Tervitan nõukogu eesistujat ja volinikku.

Me koondame oma tähelepanu mujale. 2011. aasta eelarveprojekti räägitakse seoses 2020. aasta strateegiaga 58 miljardist eurost, mis on umbes 40% eelarvest, et rahastada seitset suurprojekti ehk lipulaeva, nagu komisjon neid nimetab. Kuid 2011. aasta eelarveprojekti räägitakse 85%st ühtekuuluvuse ja loodusvarade jaoks.

Liitigi 2020. aasta strateegias, nagu sellest räägitakse 2011. aasta eelarveprojekti, ei kasuta komisjon kordagi sõnu „ühtekuuluvus“ või „põllumajandus“. See tähendab, et eelarves on nn halle alasid ja osalisi kattuvusi, sest olen kindel, et kõigi arvates peaks ühtekuuluvus- ja põllumajanduspoliitika olema 2020. aasta strateegiasse kaasatud. See toob endaga kaasa pingeid liikmesriikide vahel ja, nagu praeguseni on toimunud, mitteametlikke ettepanekuid, mis ilmuvad esile järsku, mida kritiseeritakse ning mis siis kaovad ja mida enam ei mainita.

Austatud volinik! Nõukogu on võtnud uusi kohustusi ka väljaspool kehtivat finantsraamistikku, nagu toiduainete rahastamisvahend, Galileo, majanduse elavdamise kava, rahvusvaheline katsetermotuumareaktor, finantsjärelvalve ja finantsstabiliseerimise kava, mis viivad meid kaugemale mitmeaastasest finantsraamistikust, mille me 2005. aasta detsembris vastu võtsime.

Vajame selgitusi, et teada esiteks seda, kas kõiki neid lipulaevu on võimalik rahastada ilma põllumajandus- ja ühtekuuluvuspoliitikat kahjustamata ning kas peame kärpima traditsioonilisi poliitikavaldkondi, et rahastada uusi prioriteete, mida nõukogu meile esitab. Erikomitee, kes hakkab tegelema järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga, alustab tööd käesoleva aasta juulis.

Lugupeetud volinik! Meil on vaja seda läbivaatamist – ütlen kaasliikmele, kes on praeguseks juba ära läinud –, millega tingimata ei kaasne vajalike vahendite suurendamine, vaid võimaluse korral nende ümberkorraldamine. Austatud volinik! Vajame kõnealust läbivaatamist just selleks, et nimetatud erikomitee asutada samal ajal finantslähivaatamise ettevalmistamisega.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Viimaste kuude ja aastate majandus-, sotsiaal- ja finantskriis, Lissaboni leping oma uute volitustega ning ülesanne, mille oleme endale võtnud seoses Euroopa 2020. aasta strateegiaga, nõuab tohutu hulga uute rahaliste vahendite käikulaskmist.

Paradoks, mille tunnistajateks praegu, ka käimasoleva arutelu käigus oleme, on see, et just praegu näivad nii komisjon kui ka nõukogu vaikivat ning ei ole suutelised otsustama ja valikuid tegema. Teame aga, et kui tahame sellest raskest majanduslikust ja sotsiaalsest faasist väljuda, kui tahame lähiaastatel tegeleda oluliste keskkonnaalaste küsimustega, ühtekuuluvuspoliitika ja põllumajanduse arendamisega, peame jõulisemalt investeerima Euroopasse ja Euroopa toimimisse ning seega ka tema esmatähtsasse funktsiooni, milleks on eelarve.

Selleks ei tohi me karta arutleda isegi eelarvepiirangute ajal mõtte üle investeerida rohkem vahenditesse ning olla tugevad ja võimelised arendama arutelu ja mõttevahetusi, et püüda lahendada vahendite suurendamise ning nende tõhusama ja paindlikuma kasutamise küsimust. See on ülesanne, mis meie ees seisab.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Meil on seda läbivaatamist kiiresti vaja. Sellega on juba mitu aastat hiljaks jäädud ning selle viivituse pärast kimbutab Euroopa Komisjoni üks poliitiline mure teise järel. Lissaboni lepinguga alustatud muutusi tuleb nüüd ilmselt ka vaadata praeguse finants- ja majanduskriisi kontekstis.

Kui volinik ütleb korduvalt, et peaksime nüüd seadma endale poliitilised eesmärgid ja prioriteedid, võin talle öelda, et minu arvates peaks meie prioriteediks olema säästmine, eelkõige kokkuhoid halduskuludel rubriigi 5 raames.

Oleme olukorras, kus me ei tea Euroopa Liidu halduskulude täpset ulatust. ELi asutuste ja detsentraliseeritud asutuste halduskuludid rubriik 5 ei hõlma. See toob mind mu küsimuse juurde: mida on teil kavas teha, et tagada, et meil lõpuks oleks läbipaistvus oma halduskulude osas? Mida te täpsemalt kavatsete ette võtta, et tagada kulutuste oluline vähendamine?

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Resolutsioonis käesoleva aasta eelarve kohta kiitis Euroopa Parlament heaks võimaluse pikendada 2007.–2013. aasta mitmeaastast finantsraamistikku aastateni 2015–2016. Me

kõik teame, et püüdes hoida puudujääki kontrolli all ja vähendada valitsemissektori võlga vähendavad liikmesriigid investeeringuid. See tähendab, et ELi rahaliste vahendite kasutamine viibib veelgi. Kuid need vahendid on ülitähtsad sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks.

Kas komisjon ja nõukogu on seega nagu Euroopa Parlamentki valmis pikendama mitmeaastast finantsraamistikku aastateni 2015–2016? Globaliseerumise, vananeva elanikkonna ja kliimamuutuste tõttu tekkinud probleemidest tuleb jagu saada. Olen kindel, et 2020. aasta strateegia rakendamisega teeme õige valiku ja kaitseme tööhõivet, elukvaliteeti ja oma sotsiaalset mudelit. Kuid kui me peame toime tulema sellega seotud investeeringutega, siis kuidas me saame suurendada Euroopa Liidu eelarvet? 2009. aastal oli ülejääk enam kui 2,2 miljardit eurot. Kas komisjon ja nõukogu tahavad, et seda ELi eelarve vahendite ülejääki kasutatakse järgmise aasta eelarve tugevdamiseks või et see moodustaks fondi, millest saab rahastada ELi prioriteete?

Kuidas nad toimiksid edasi seoses Euroopa Parlamendiga selles osas, mis puudutab ELi prioriteetide püstitamist? Nad pooldavad ELi prioriteetide selget järkjärgulist suurendamist, et saaksime läbipaistval ja üksmeelsel moel otsustada, mida tahame toetada konkreetses vormis ja rahaliselt ning mida toetame rangelt poliitilisest vaatenurgast, kuid kas sel on ka mingi mõju eelarvele?

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja ja volinik! On kahju, et Euroopa Liidu eelarve, mis peaks olema solidaarsuse ja koostegutsemistahte sümbol, on muutunud jäigaks tööriistaks, millest kodanikud aru ei saa ning mis jääb maha Euroopa ühiskonna ootustest ja mida ei saa rakendada ühiskonnas avalduvate kriisi tagajärgede vastu võitlemiseks.

Sellest seisukohast võttes ei möödu päevagi, ilma et meedia või mõni tipp-poliitik ei räägiks vajadusest tugevama Euroopa Liidu eelarve järele. On suurenenas pinged tulude vahel, mis on liiga tagasihoidlikud ja liialt sõltuvad liikmesriikide osamaksetest, ja raha vahel, mida Euroopa Liit vajab, et majanduskasvule hoogu anda. Näiteks 2011. aasta eelarveprojekti komisjon lihtsalt esitab 50 miljoni euro suuruse manööverdamisvaru, et toetada uusi projekte, mis on seotud tööhõive ja ettevõtete konkurentsivõimega, mis on esmatähtsad prioriteedid. Seega on finantsraamistiku läbivaatamine tõsine väljakutse Euroopa Liidu tuleviku jaoks, kui tahame liitu muuta tõeliseks poliitiliseks ja majanduslikuks liidriks ning eelkõige ka tegutsejaks, kes on lähemal oma kodanikele ajal, mil ligi 25 miljonit neist mõjutab töötus.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Austatud juhataja! Arutelu Reimer Böge küsimuse üle pole tegelikult palju vilja kandnud. Ettenähtud vahehindamine pole teoks saanud ja lisaks on praegu antavad lubadused väga kasinad. Sellises olukorras peab ka Euroopa Parlament olema kaasatud asjade juhtimisse. Tahaksin teha kolm ettepanekut.

Esiteks, kui raha juurde ei tule, peame lihtsalt eelarvete raames prioriteete muutma. Peame hästi järele vaatama, kus on suured rahad põllumajanduse vallas ja Ühtekuuluvusfondi raames, ning suunama need rohkem hädavajalikele aspektidele, nagu kokkulepped ELi 2020. aasta strateegia kohta.

Teiseks tuleb sisse tuua rohkem paindlikkust, nagu volinik juba viitas. Ilma paindlikkuset ei oleks me kunagi saanud kokku rahalisi vahendeid majanduse elavdamise kava jaoks seoses kriisiga. Peame hoogustama otsingut valdkondade järele, kus on veel ruumi, ja võimaluste järele rakendada rahalisi vahendeid erineval moel.

Kolmandaks on meil vaja teha uuendusi. Üheks näiteks on rahaliste vahendite ülekandmine teadusuuringute seitsmendast raamprogrammist Euroopa Investeeringupank (EIP). Nimetatud vahendeid kasutati siis selleks, et anda allutatud laene ettevõtjatele ja ülikoolidele, andes nii sellel kriisihetkel olulise tõuke lähiaastatel tehtavateks investeeringuteks.

Tahaksin teada, milline on teie seisukoht küsimuses, kuidas sisu ja rahalised vahendid omavahel seotud peaksid olema. Lõpetuseks selline mõte: ehk võiksite kaasa tulla ideedega, mida siin parlamendis on nii tihti väljendatud.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Tahaksin tänada oma kolleegi Reimer Böget nende küsimuste ja käimasoleva arutelu eest eelarve üle.

Enne hääletasime 2011. aasta eelarve üle ning me kõik teame, kui keeruline oli hakkama saada eelarve väga piiratud varudega. Teame samuti, et pidime läbi viima eelarve vahehindamise. Seoses komisjoni mitteametliku dokumendiga, mida lugesin, küsiks, mis seisus see praegu on. Tean, et kaldun veidi teemast kõrvale, kuid kas mõned selles dokumendis sisalduvad mõtted on veel komisjoni kavas edasiseks aruteluks? Olen iseäranis

mures seisukohtade pärast seoses põllumajanduskulutuste ja igasuguste püüete pärast seda poliitikavaldkonda taas riikide pädevusse anda.

Teised on muidugi arutlenud liikmesriikide eelarvete ja valitsuste tegeliku olukorra üle ning tundnud muret lisarahastamise otsimise pärast, kui kõikidel meie liikmesriikidel on finants- ja majandusprobleeme. Kuid kui meil saab olema n-ö rohkem Euroopat, on vaja rohkem vahendeid. Ma arvan, et üks suur raskuspunkt meil siin parlamendis on see, et me pole piisavalt teada andnud Euroopa Liidu eelarve väärtusest ja sellest, mida sellega tehakse.

Kui mäletate – jällegi tänasest hääletusest – me hääletasime Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi üle. Kui kodanikud on raskustes – kas ülejutuste või töökohtade kriisi tõttu – pöörduvad nad Euroopa Liidu poole abi saamiseks ja eelarvetoetuse saamiseks. See annab Euroopa Liidule solidaarsuse, mis on midagi, millele ei saa hinda määrata. Arvan, et peame sellest teadlikud olema.

Kui me jätkuvalt mõõdame ja loeme eurosid, selle asemel et vaadata, mida me püüame Euroopa Liidus luua, siis arvan, et piirame sellega oma tulevikunägemust selle kohta, mida me kõik Euroopa Liidus kalliks peame. Siinkohal on ehk kohane võrdlus koogiga – inimeste jaoks on Euroopa Liidu eelarve nagu kook. Kui meil on selle järele rohkem nõudlust, siis me lõikame sellest järjest õhemaid viile – juhul kui me ei suurenda vahendeid.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud nõukogu eesistuja, volinik, kallid kolleegid! Mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine on Euroopa Liidu tuleviku jaoks ülimalt tähtis.

Lissaboni lepingu kohaselt lähevad uued kohustused üle ELi tasandile ja need kohustused nõuavad vahendeid. Kuid kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku ja mitmete rubriikide raames ilmnevate vähendatud varude kontekstis ma ei usu, et suudame rahastada lepingus ette nähtud uusi kohustusi.

Sellises majanduskriisis, nagu me praegu kogeme, on vähe tõenäoline, et liikmesriigid suurendavad oma osamakseid, kuid me võime kehtiva finantsraamistiku läbi vaadata. See tähendab, et võime vaadata, kuidas olemasolevaid vahendeid kõige paremini ära kasutada. Niisuguses kontekstis peame seega uue mitmeaastase finantsraamistiku uuesti läbi vaatama, sest teine variant – peita pea liiva alla ja teeselda, et probleemi pole – ei tundu mulle parima strateegiana sellega tegelemiseks.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Teil on õigus, lugupeetud volinik, kui ütlete, et mitmeaastane finantsraamistik 2007–2013 ja selle läbivaatamine peavad esile tooma poliitilise nägemuse ning meil peab olema julgust see uus poliitiline nägemus omaks võtta. ELi 2020. aasta strateegia peab moodustama aluse mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamiseks ja tulevasele finantsväljavaatele.

Kahjuks avaldab majandus- ja finantskriis mõju nii ELi kui ka liikmesriikide eelarvetele. Meil on vaja lahendusi ka selleks, et lahendada sotsiaalne kriis, mis on välja arenenud majandus- ja finantskriisi tulemusena. Mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamine on hea alus Euroopa Liidu majanduse taastumiseks.

Tahan eriti mainida transpordi infrastruktuuri ja hoonete energiatõhususe arendamist. Alles 2009. aasta aprillis muutsime määrust, mille tulemusel kõik liikmesriigid saavad 4% Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) toetusest, et kasutada seda hoonete energiatõhususe suurendamiseks ja sotsiaalkorterite ehitamiseks. Kas komisjon on hakanud rakenduskavasid koos liikmesriikidega korrigeerima, et neid kohandada ja parandada Euroopa fondide kasutamist?

Edit Herczog (S&D). – Austatud juhataja! Kas arvate, lugupeetud volinik, et Lissaboni leping on suurim poliitiline saavutus meie parlamendi jaoks? Mina arvan küll nii. Kas nõustute, et Lissaboni lepingu uued pädevused on parimad vahendid selleks, et meie majandust ajakohastada? Mina nõustun. Kas arvate, et nii saame saavutada töökohti ja majanduskasvu? Mina arvan seda. Kui ka teie vastused on jaatavad nagu minul, siis peate nõustuma, et üldisema finantsraamistiku haldamine ja rahaliste vahendite leidmine, et saavutada oma eesmärgid, mis on Lissaboni lepingus sätestatud, peab olema nii Euroopa Parlamendi kui ka nõukogu ja komisjoni jaoks prioriteet number üks.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud eesistuja! Oli vist nii, et volinik ütles alguses, ja tal oli selles õigus, et peame finantskriisist õppust võtma ja rakendama meetmeid, et see taas ei korduks.

Tal on selles täiesti õigus ning ilmselt annab Lissaboni leping meile tugevama kontrolli niisuguste olukordade üle, sest mida meil tegelikult tuleb lähiminevikust õppida, on see, et poliitikal ja poliitikutel polnud olukorra üle kontrolli, vaid me lubasime pankuritel, reguleerivatel asutustel ja reitinguagentuuridel teha, nagu nemad soovisid, ning nüüd näeme, kus me selle tulemusel oleme.

Peame tagama, et see enam ei korduks, ja meie kui poliitikud – eriti siin Euroopa Liidus – peame võtma olukorra kontrolli alla, sest eeldatakse, et meil on kõik kontrolli all ning kõik teised peaksid joonduma selle järgi, järgima seadust ning tagama, et igapäevaselt toimitakse nõuetekohaselt.

Luis Espadas Moncalvillo, nõukogu eesistuja. – (ES) Lugupeetud juhataja! Tahaksin anda vastuse mõnele kõnele, mitte kõigile, sest neid on olnud väga palju, kuid tahaksin vastata lühidalt mõnele neist.

Eriti härra Lewandowskile: tahaksin väljendada oma nõusolekut tema murega, et praegusel majandusliku ebakindluse ja raskuste ajal peaksid liikmesriigid ja Euroopa Liit ise kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid selleks, et võidelda töötuse vastu ja tulla kriisist välja nii ruttu kui võimalik.

Tahaksin öelda härra Marinescule, et nõukogu suunistes lepiti tõepoolest kokku, et välisteenistuse tugevdamise tulemusel ei tekiks suuremaid kulusid. Teisisõnu ei tohiks sellega mingil juhul kaasneda suuremad kulud ja rohkemate vahendite eraldamine selleks otstarbeks, vaid et pigem säiliks eelarve neutraalsus.

Proua Gardiazábal Rubialile tahaksin öelda, et kehtiv eelarveraamistik annab piisavad paindlikkusemehhanismid, et katta mõned neist algatustest, mida ta välja pakub, ning et Euroopa Liidu eelarve pole puudujäägis, kuid seda toidavad muidugi liikmesriikide osamaksed ja eriti kogurahvatulu vahendid. On lihtne hinnata, et nende vahendite intensiivsem kasutamine raskendaks olukorda, milles liikmesriigid on, ja mis, nagu te kõik teate, on praegu väga tundlik. Seega oleks kõnealuse kanali kasutamine ELi eelarve suurendamiseks vastuoluline kriisilukorras, mida praegu kogeme.

Kirjeldatud esialgne seisukoht ei tähenda siiski, et läbivaatamist ei võiks kaaluda, kui esinevad või tekivad erandlikud asjaolud, nagu käesoleval programmiperioodil varem mitmel korral on juhtunud. Seda saab aga teha üksnes siis, kui on kaalutud muid rahastamisvõimalusi.

Tahan öelda proua Trüpelile, et seda võib tõesti väljastpoolt nii tõlgendada, et komisjon ütleb, et nõukogul ei ole õigus finantsraamistiku muutmise vajaduse või suuna osas, mida selleks tuleb järgida, ning et nõukogu omakorda palub komisjonilt dokumenti, mis oleks alus kõnealuse läbivaatamise käivitamiseks. Tegelikult oleme kõik sattunud väga keerulisse makromajanduslikku olukorda – nagu ennegi ütlesin –, mis nõuab kahte asja: esiteks selle prioriteediks seadmist, et probleemid tuleb lahendada liikmesriikide tasandil, ja teiseks ELi jõupingutuste säilitamist sellistena, nagu need on praegu kehtivas finantsraamistikus paika pandud, ilma mingeid muudatusi tegemata seni, kuni meil on piisavalt dokumenteeritud ja üksmeelne uuring selle kohta.

Tahan rõhutada härra Wlosowiczile, et ma toetan teda ühtekuuluvuspoliitika kaitsmisel. Nõukogu on seda poliitikat alati kaitsnud kui Euroopa Liidu võrdkuju ja platvormi lähenemiseesmärkide saavutamiseks, mis EL on endale seadnud. Seega peaks olema arusaadav, et nõukogu toetab alati seda poliitikat täielikult.

Tahaksin öelda proua Andreasenile, et olen temaga nõus, et praeguses olukorras pole võimalik ELi vahendeid suurendada. Seega, nagu ma enne ütlesin oma esimeses sõnavõtus, peame neid vahendeid kasutades prioriteete muutama ja eraldisi ümber jaotama, et muuta kulutused üha tõhusamaks ning saavutada oma eesmärgid kõige arukamal moel.

See ei tähenda mingil juhul, et on oht, et demokraatia mõnes teie poolt mainitud riigis kaob, ning seetõttu ma arvan, et peaksime välistama isegi selle võimaluse, et nii võiks juhtuda, isegi kui see võimalus on väga ebatõenäoline.

Pidades silmas Daniël van der Stoepi sõnavõttu, tahan öelda, et meil on kavas teha ettepanek uurida paindlikkuse võimalust finantsraamistiku määruuses.

Härra Cozzolinole tahan öelda, et minu seisukoht on sama, mida enne väljendasin, st et praeguste hoiakute juures on liikmesriikidel, kes teevad suuri jõupingutusi puudujäägi vähendamiseks, raske anda Euroopa Liidu eelarvesse rohkem vahendeid.

Tahaksin öelda härra Ehrenhauserile, et me seame prioriteedid ja jaotame vahendid rubriigi 5 raames ümber nii palju kui võimalik ja vähendame selle suurust või eraldisi eeldusel, et see ei mõjuta negatiivselt kontrolli või arukat ja tõhusat kulude jaotamist. Kirjeldatud meede on seega osa üldisest liikumisest paindlikkuse ja prioriteetseerimise suunas, millest enne rääkisin.

Härra Fernandesile pean ütleva, et me ei kaalu mingil tingimusel mitmeaastase finantsraamistiku edasilükkamist. Vastupidi, asjad arenevad normaalselt ja uus finantsraamistik võetakse vastu siis, kui selleks on sobiv aeg.

Sama ütlen proua McGuinnessile: praegu pole puudujääkide, majandusolukorra halvenemise ja paljude riikide raskuste tõttu võimalik rohkem vahendeid jaotada ning seega peame leidma viisi, kuidas neid vahendeid paremini kasutada.

Samuti tahan öelda vastuseks teisele sõnavõtjale, et ELi eelarvet kohandati kriisile reageerimiseks ja see pole viimase kahe aasta jooksul tekkinud uues olukorras muutumatu olnud ning on reageerinud ka tekkinud sotsiaalsetele probleemidele. Seda näitab näiteks Euroopa majanduse elavdamise kava.

Lisaks ja lõpetuseks annan nõukogule edasi parlamendiliikmete ülejäänud märkused ning tahaksin neid nii isiklikult kui ka nõukogu nimel nende kõnede eest tänada.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Tahaksin tänada parlamendiliikmeid nende sekkumise eest. Kuulates teie kommentaare jäi kõlama selge toetus läbivaatamisele, mis teie arusaama kohaselt tähendab uut raha uute ülesannete rahastamiseks. Teisest küljest kuulsin ka muret seoses praeguse finantskriisiga kaasneva, mis sunnib liikmesriike tegema suuri kärpeid riiklikes kulutustes.

Palju oli küsimusi läbivaatamise kohta – mis ei ole enam vahehindamine, sest see on edasi lükatud kokkuleppes kahe eelarvapäeva institutsiooni vahel. See toimub septembris ja hõlmab võimalike kandidaatide uute omavahendite koguse kindlakstegemist eesmärgiga asendada nende liikmesriikide osamakseid, mis on siiani ülekaalus olnud. See ei saa olema niivõrd tehniline kui võrd poliitiline aruanne, mis puudutab ka Lissaboni lepingu tagajärgi ja leiab kindla toetaja Edit Herczogi näol. Usun, et Lissaboni lepingut ei tohiks seostada ainult täiendavate halduskuludega – nagu see tänapäeval on – ja kõnealune leping peaks tõestama, et see on lisandväärtus, mitte ainult seoses uute ametikohtade ja uut tüüpi halduskuludega, mis Euroopa Liidu maksumaksjatele tavaliselt kõige vähem meeldivad.

Mis puudutab artikli 8 lõiget 3, mille nõukogu välja jättis, peame paindlikkust kaitsma ühel või teisel kujul. See on selge järeldus, millele oma lepitusmenetluse käigus alates 2007. aastast oleme jõudnud. Härra Garriga Polledo luges üles mitu suuremat ülesannet. Küsimus pole järelevalveasutustes, vaid peamiselt suuremahulistest projektides, nagu ITER, Galileo ja teised, mida on raske kehtivasse mitmeaastasesse finantsraamistikku paigutada. Kuid meil on kavas kogused kindlaks teha. ITERi puhul on väga selge, et see toimub ajavahemikul 2012–2013. Meil on aga vaja lahenduse leidmiseks võtta pikaajaline kohustus ning selleks on meil enne vaja eelarveeraldisi.

Mis puudutab haldusteemat, siis ma ei saa lubada Martin Ehrenhauserile täielikke vastuseid läbipaistvuse kohta, kuid ma võin lubada, et me oleme komisjonis võtnud väga kindla seisukoha seoses personali nullkasvuga. Enne 2013. aastat ei looda uusi ametikohti. See on minu arusaam vaoshoitusest, mida kriisi ajal vaja on. Ma ei saa täielikult vastata küsimustele selle kohta, kuidas ülejääkidega praeguse finantskorra kohaselt toimida, kuid see võiks olla üks teema arutelus järgmise finantsperspektiivi reeglite üle.

Proua McGuinness küsis mitteametliku dokumendi kohta. See dokument on juba unustatud, minevik, seda pole enam! Uued dokumendid kahe suure kulutusvaldkonna – ühtekuuluvus- ja ühise põllumajanduspoliitika kohta peaksid ilmuma oktoobris või novembris ja need peaksid olema erinevad sellest mitteametlikust dokumendist, mis lekkis.

Ootan rõõmuga koostööd edasiste sammude vallas. Ajakava on väga selge: hääletus Lissaboni paketi üle toimub parlamendis novembris ja on võimalik, et see päädib lepitusega. See tähendab, et hääletus toimub oktoobris ja lepitusmenetlus novembris.

Reimer Böge, esitaja. – (DE) Lugupeetud juhataja! Palun vabandust, kuid kuna meil on mõned minutid aega enne järgmist päevakorrapunkti, tahaksin teha kaks kokkuvõtvat kommentaari.

Ma saan aru liikmesriikide keerulisest olukorrast, mida eesistuja mainis mõnes esitatud argumentis. Kuid nõukogu vastused ei kajasta siiski täielikult Euroopa Liidu kui terviku ees seisvaid vajadusi ja eelarvega seotud probleeme ega liidu edasist suunda. Seetõttu peame koostööd tegema.

Voliniku vastustest saan aru, et ta on ukse edasisteks kõnelusteks paokile teinud ja püüame nüüd jalga ukse vahele saada.

Eelarvekomisjon esitab seetõttu vahearuande mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise heakskiitmismenetluse kohta vastavalt kodukorra artiklile 81, nii et täiskogule antakse läbirääkimiste volitus edasisteks kõnelusteks septembris.

Arutelu on lõppenud (kodukorra artikkel 149).

Georgios Stavrakakis (S&D), *kirjalikult*. – (EL) Lissaboni leping seab ELile uued prioriteedid, samal ajal kui ELi 2020. aasta strateegia sisaldab ELi tuleviku jaoks olulise tähtsusega valdkondades suuri eesmärke, mis muudavad andmeid, millel kehtiv mitmeaastane finantsraamistik põhineb. Mis veelgi olulisem, praeguse majanduskriisi tagajärjed, millest pole veel täielikult aru saadud ja mis jätkuvalt laienevad, on näidanud, et väljakutsed, millele reageerima meid üles kutsutakse, muutuvad järsult iga aastaga ja nõuavad korrektuuride tegemist mitmel tasandil, kui tahame, et meie poliitika oleks tõhus. Kuid me teame, et ühtegi uut ELi välja arendatud poliitikat, algatust ega programmi ei saa rakendada ilma selleks vajalike rahaliste vahenditeta. Kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku varud on väga kitsad – ütleks isegi, et ängistavad – ja ei jäta ruumi manööverdamiseks tulevastel aastatel. Näiteks jaotistes 1a ja 4 sätestatud varudest ei saa ettenägematuid nõudeid täita. Seetõttu on meil kiiresti vaja kehtiv mitmeaastane finantsraamistik läbi vaadata, et näha ette vajalikud vahendid, mis võimaldavad ELil oma ettevõtmisi au sees hoida ja reageerida Euroopa kodanike suurenenud nõudlusele. Raisates aega, raiskame võimalusi.

(Istung katkestati kell 18.55 ja seda jätkati kell 19.05.)

Kirjalikud avaldused

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

15. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0307/2010).

Komisjonile on esitatud järgmised küsimused.

Esimene osa

Küsimus nr 20, mille esitas **Laima Liucija Andrikiēnė** (H-0291/10)

Teema: Valgevene kohalike valimiste kulgemine ja tulemused

Valgevenes korraldati 2010. aasta aprilli lõpul kohalike omavalitsuste valimised. Teatati paljudest demokraatlike valimiste põhimõtete ja protseduuride rikkumistest. Kohalike omavalitsuste rohkem kui 21 000 kohale oli valitsusmeelsete kandidaatide vastu üles seatud hinnanguliselt ainult 360 opositsiooni kandidaati.

Milline on komisjoni seisukoht nende valimiste suhtes? Kas eelmiste valimistega võrreldes on olnud mingit edasiminekut demokraatlike standardite järgimisel? Milline on komisjoni seisukoht seoses inimõiguste jätkuva rikkumisega Valgevenes? Kuidas komisjon hindab poliitilist ja inimõiguste olukorda Valgevenes, pidades silmas lähenevaid presidendivalimisi 2011. aastal?

Štefan Füle, *komisjoni liige*. – Vastuseks proua Andrikiēnė olulisele ja aktuaalsele küsimusele ütlen, et komisjon on täielikult teadlik kõigist demokraatlike põhimõtete ja protseduuride rikkumistest, millest paljud valitsusvälised organisatsioonid on Valgevene kohalike valimistega seoses teada andnud. Ka Euroopa Liidu missioonide juhid Minskis on juhtinud tähelepanu ebakõladele ja vastukäivustele eriti just häälte lugemises.

Enne valimisi tehti Valgevene valimisreedes mõned muudatused. Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) Demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo arvamusel kohaselt, mis anti välja 3. juunil 2010. aastal, oli see samm mõne vea kõrvaldamiseks valimisreedest. Kuid nimetatud aruandes sedastatakse, et need muudatused tõenäoliselt ei lahenda probleemi, et valimisreedus ei ole ikkagi selline, et tagada tõeliselt demokraatlikud valimised.

Seda arvesse võttes edastan ma oma kavandatava visiidi ajal Minskisse juulis sealsetele ametivõimudele selge sõnumi, et mitmetes demokratiseerumise jaoks peamise tähtsusega valdkondades on vaja edasi liikuda, kui Valgevene soovib tõsiselt Euroopa Liiduga taas suhteid tihendada.

Üks neist valdkondadest on valimisi käsitlevad õigusaktid, mis on üheks kõige ilmsemaks demokraatlike standardite mõõdupuuks. Selle osas ma palun tungival, et Minsk järgiks jätkuvalt OSCE korraldust viia enne järgmisi presidendivalimisi läbi valimisreeduse reform. Neile valimistele eelneval ajal pöörab komisjon erilist tähelepanu ka teistele demokratiseerumise peamistele aspektidele – eelkõige meedia, valitsusväliste

organisatsioonide ja üldisemalt kodanikuühiskonna kogunemisvabadusele, milles viimasel ajal pole edusammudest teada antud.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Tānan teid vāga vastuse eest, kuid mul on ūks tāiendav kūsimus. Maailm reageerib Valgevene sūndmustele vāga mitmel moel. 8. juunil vōttis USA administratsioon vastu otsuse pikendada veel ūheks aastaks finantssanktsioone Valgevene kōrgete ametiisikute, sh president Aleksandr Lukašenka vastu. Mul on tunne, et see on reaktsioon ebademokraatlike kohalike valimiste vastu Valgevenes, ning tahaksin kuulda teie hinnangut sellele. Ja kas Euroopa Liit kavatses astuda ka mingit sarnast sammu reaktsioonina kodaniku-, poliitiliste ja muude inimōiguste rikkumise vastu Valgevenes? Teisisōnu, millise seisukoha kavatses vōtta Euroopa Liit?

Štefan Fūle, komisjoni liige. – Varasemalt oleme proovinud kaasamispoliitikat ja oleme proovinud isolatsioonipoliitikat, kuid ausalt ōeldes pole kumbki neist tāielikult toiminud ega saavutanud seda, mida me suhetes Valgevenega saavutada tahtsime. Nūid pūuame rajada alust millelegi, mida ma nimetaks kriitiliseks sekkumiseks. Komisjon tōotab ūhise vahekava kallal, mida ma kirjeldaks kui raamistikku nii headeks kui ka halbadeks aegadeks suhetes Euroopa Liidu ja Valgevene vahel. See saab olema raamistik demokraatiseerumise suunas astutavatele sammudele ja jārjārgulisele sekkumisele Euroopa Liidu poolt. Seda tutvustatakse ka Euroopa Ūlemkogule ja muidugi Euroopa Parlamendile ning ma usun kindlalt, et see on kōige kohasem vastus inimōiguste rikkumistele Valgevenes, mille tunnistajateks me oleme.

Janusz Włdysław Zemke (S&D). – (PL) Hārra Fūle, tahaksin teid tānada selle teabe eest, kuid pean tōstatama kaks kūsimust. Esiteks, teil on varsti kavas visiit Valgevenesse ja meil on ūks palve seoses rahvusvāhemustega. Valgevenes valitseb olukord, kus sealsed kodanikud on tihti vāga erinevate rahvusrūhmade esindajad. Probleem puudutab Poola pāritolu Valgevene kodanike kohtlemist. Teine kūsimus seisneb palves, et kōigis nendes meetmetes pandaks rohkem rōhku stipendiumide loomisele Valgevene noorte jaoks, sest see on praegu kōige olulisem tegevussuund.

Štefan Fūle, komisjoni liige. – Osa programmist keskendub inimestevahelistele kontaktidele – noorte ja ūliōpilaste vahel. Teisest kūljest pole minu kavas kōnelusteks Minskis ūksnes ūldised inimōiguste rikkumist puudutavad kūsimused, vaid ka konkreetsed kūsimused seoses vāhemustega. Ma pōoran sellele teemale erilist tāhelepanu. Kohtusin Angelika Borysi ja teiste Valgevene opositsiooni esindajatega ning me arutlesime mitte ainult Poola vāhemuste olukorra ūle Valgevenes, vaid ka vōimaluste ūle, kuidas komisjon ja Euroopa Liit saaks neid aidata.

Ma ei pea seda eraldiseisvaks teemaks. Ma ei pea seda valimiste teemaks, nagu mōned vōivad kujutleda. See on tōepoolest tōsine kūsimus. Tōstatan oma kōneluste ajal Minskis ametivōimude ja vāhemuste vaheliste suhete kūsimuse.

Juhataja. – Kūsimus nr 18, mille esitas **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0277/10)**

Teema: Eelarve konsolideerimise tagajārjed Euroopa Liidu ūhisraha usaldatavusele

Et Euroopa Liidu riikides euro kehtestada ja et kodanikud selle heaks kiidaksid, korraldas Euroopa Komisjon kōigis euroala liikmesriikides suure teabekampaania, millel olid positiivsed tagajārjed. Kuid praegu teeb euro peamiselt eelarveprobleemide tōttu euroala riikides ja turgudel toimuva kontrollimatu spekulatsiooni tōttu lābi usaldatavuse kriisi ning tekitab rahutust ja kahtlusi paljude Euroopa Liidu kodanike seas, nagu ilmneb riigisisestest uuringutest. Tahaksin komisjonilt kūsida:

Kas on korraldatud eriuuringuid, mis nāitavad elanikkonna rūhmade kaupa Euroopa avaliku arvamuse seisukohta selles kūsimuses?

Mida kavatses komisjon ette vōtta ūhisraha maine parandamiseks ja kodanike usalduse tōstmiseks selle vastu?

Kas uute riikide vastuvōtmine euroalasse jātub takistusteta?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Tahan tānada proua Kratsa-Tsagaropoulout vāga asjakohase kūsimuse eest – vōi tegelikult terve hulga kūsimuste eest, – sest euro kuvand ja usaldusvārsus on kōigile eurooplastele selles otsustavas pōõrdpunktis ja neil rasketel aegadel suurt muret tekitab kūsimus. Euro ei ole ūksnes rahanduslik kord. See on ka poliitiline pōhiprojekt – vōi isegi see peamine Euroopa Liidu poliitiline pōhiprojekt. Seega mōjutab euro saatus, kuvand ja usaldatavus kogu Euroopa projekti vāga palju.

Mul on siin neljaleheküljeline hoolikalt kohandatud vastuse projekt, mille palusin oma talitusel koostada. Mul on kiusatus see ette lugeda, kuid see võtaks umbes 12 minutit teie ajast. Kuid ma olen valmis selle teile kättesaadavaks tegema ning ma võin selle ka oma kodulehele üles panna. Küsimus ei ole ainult meedia tegevuses ja -kampaaniates – nii olulised kui need ka pole, – vaid samuti poliitikas ja konkreetsetes sammudes selleks, et kaitsta eurot süsteemsete rünnakute eest, mis on seda hiljuti tabanud.

Ütlen muuseas, et me viime läbi regulaarseid kvantitatiivseid uuringuid. Meil on regulaarsed Eurobaromeetri kiiruuringud, mida viime läbi kõigis liikmesriikides – oleme seda teinud mitme tsükliks. Kasutame kõiki võimalusi, et anda aktiivselt teada uusimatest arengutest ja poliitilistest sammudest, mida oleme teinud seoses euro ning majandus- ja rahaliiduga.

Avalikkusele huvi pakkuvaid küsimusi käsitletakse kõigi kättesaadavate kanalite kaudu, nagu kodulehekülg, väljaanded, küsimused ja vastused, voldikud ja mitmed erinevad majanduspoliitika kujundamisega tegelevad võrgustikud, ametiühingud, tööandjate organisatsioonid jne. Me töötame kõikidel rinnetel koos liikmesriikidega, et edastada eurot hõlmavaid sõnumeid.

Mis puudutab selle teema keskmes olevaid poliitikavaldkondi ja siinkohal vastan Kratsa-Tsagaropoulou küsimuse teisele osale: Mida kavatsed komisjon ette võtta ühisraha maine parandamiseks ja kodanike usalduse tõstmiseks selle vastu?

Tahan selle kohta öelda kolme asja. Esiteks oleme otsustanud luua väga olulise finantstoe, mida nimetatakse Euroopa finantsstabiilsuse mehhanismiks ja rahastamisvahendiks – peaaegu 500 miljardit eurot, – mis koos päästemeetmete paketiga Kreekale koordineeritud ja tingimusliku finantsabi andmiseks on aidanud peatada rahalise ebakindluse kulutulena levimise enne, kui sellest saab suurtulekahju kogu Euroopas. Me astume konkreetseid samme, et kaitsta finantsstabiilsust ja eurot Euroopas.

Teiseks teevad meie liikmesriigid suuri jõupingutusi eelarve konsolideerimise nimel. Tegelikult on Euroopat hetkel läbimas eelarvete konsolideerimise ja struktuurireformide laine eesmärgiga taastada ja tugevdada usku eurosse ning majandus- ja rahaliitu ja nende usaldusväarsust.

Me ei tee seda ilma hoolika kohandamiseta. Me teeme seda koordineeritult ja erineval viisil, nii et riigid, kellel on eelarves vähe manööverdamisruumi või pole seda üldse – nagu Kreeka, Hispaania ja Portugal – peavad kiirendama oma eelarve konsolideerimist. Kuna paljudel teistel riikidel on veel eelarves kokkuhoiuvõimalusi, ei tohiks nad konsolideerimisega enne järgmist aastat algust teha – seda selleks, et tagada, et me ei lämmataks praegu käimas olevat majanduse taastumist.

Alles täna esitasime kokku 15 ülemääraste eelarvepuudujäägi menetlust ning meie hinnangu põhjal on meie liikmesriikide eelarve konsolideerimise strateegiad kooskõlas koordineeritud ja diferentseeritud eelarvekriisist väljumise strateegiaga.

Lõpetuseks, majanduse juhtimise tugevdamine on väga olulise tähtsusega selleks, et suurendada euro usaldusväarsust, ning ma toepoolest loodan teie toetusele, kui te hääletate resolutsiooni üle Euroopa 2020. aasta strateegia ja majanduse juhtimise tugevdamise kohta. Me vajame teie toetust, et veenda Euroopa Ülemkogu ja liikmesriike ning säilitada hoogu selle suunas, et meil oleks rangem eelarve- ja majandusjärelevalve ning poliitika koordineerimise süsteemid järgmise aasta alguseks paigas.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Austatud juhataja ja volinik! Täna teid väga teie vastuse eest ja selle eest, et andsite meile kõigile võimaluse pidada meeles ühisraha ja euroala ellujäämist toetavat poliitikat.

Minu küsimuse mõte oli rohkem seotud teavitamisega, mida peame tegema, sest kodanikud ei saa aru nendest ennekuulmatutest tehnilistest küsimustest seoses Euroopa majanduseluga ja nad ei jaga neid ning on oht, et nad tunnevad, et euro toetamisel on oma hind, selle asemel et see pakuks turvalist tulevikku. Seda ärgitavad tagant sellised stsenaariumid ja oht, et mõned riigid loobuvad ühisrahast.

Liikmesriigid ja Euroopa organid vastutavad ühiselt meie saavutuse – euro toetamise eest, kuid avaliku arvamuse jaoks on vaja toetusmeetmeid, millel pole midagi pistmist finantskorrektsioonidega vastavates riikides.

Olli Rehn, komisjoni liige. – Ma olen teie arutluskäiguga nõus ja arvan, et on ülimalt tähtis, et me näeksime euros peamist poliitikavahendit Euroopa majanduspoliitika jaoks ja jätkusuutliku kasvu saavutamiseks ning et me seejuures ei näeks seda üksnes sümbolina, vaid ka eurooplasi siduva vahendina ühise Euroopa kodu ülesehitamisel. Sellega seoses oleme korraldanud suure hulga teavitustegevusi.

Näiteks 2010. aasta esimesel poolel – ma nimetan teile vaid tähtsaimad sündmused – viisime läbi teavituskampaania eurost saadava peamise kasu kohta 10 euroala riigis: Saksamaal, Prantsusmaal, Itaalias, Portugalis, Hollandis, Hispaanias, Austrias, Soomes, Maltal ja Belgias. Samuti korraldasime kaks nädalat tagasi Brüsseli majandusfoorumi, kus käsitleti majandus- ja finantsküsimumi. Seal lepiti kokku rekordilises arvus – enam kui tuhandes – poliitikaküsimumes ja seda sündmust kajastati laialdaselt meedias. Antud juhul pöörduiti selgelt arvamuse kujundajate poole ja püüti selle olulise foorumi kaudu luua mitmekordistavat mõju. Ma võiksin selle loeteluga veelgi jätkata.

Oleme nimetatud tegevusega ametis ning arvan, et saavutame parimad tulemused, kui meil on õige poliitika ja õiget laadi kampaaniad selleks, et tagada, et meie inimesed oleksid asjaga hästi kursis.

Oma nooruses õppisin ma varuosade müüjaks. Alustasin 12aastaselt ja lõpetasin selle karjääri 20aastaselt. Meil olid alati väga selged põhimõtted: sul peab kõigepealt olema olema toode, enne kui saad seda hästi turustada – mõlemat on vaja. Vaja on usaldusväärset toodet, usaldusväärset poliitikat ja arukat turunduskampaaniat, et võita meie inimeste südamed ja meeled.

Nikolaos Chountis, esitaja. – (EL) Lugupeetud juhataja, austatud volinik, kuulasin teie vastust väga tähelepanelikult. Ma ei tea, kas see 12-leheküljeline memorandum, mida mainisite, sisaldab vastust ühele osale mu kolleegi küsimusest – täpsemalt, uute riikide integreerimise kohta euroalasse ja kõnealuse integratsiooni väljavaadete kohta.

Ma tean – ja teie teate, – et see uus liige on Eesti. Mida me praegu näeme, on see, et selleks, et need riigid saaksid euroalasse siseneda, rakendatakse karme finantsüsteemi ümberkorraldamise programme, mille tulemuseks on see, et Eestis kohaldatakse täna tohutuid riigiteenistujate palgakärpeid ning töötuse määr on tõusnud 20%ni, kusjuures noorte seas on see mitu korda kõrgem.

Minu küsimus on: kas selline euroala eestoa kuvand on atraktiivne? Kas see on usaldusväärne? Kas see loob eeltingimused edasiseks elujõulisuseks?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Selle peamine põhjus, miks Eesti on pidanud eelarvedistsipliini järgima, pole mitte euro, vaid tõsiasi, et Eesti majandust, nagu meie kõigi majandusi, tabas tõsine finantskriis ja majanduskasv seiskus. Majanduskasv oli negatiivne, mis tähendas seda, et Eesti riigi rahandus ei olnud lihtsalt enam jätkusuutlik.

Eesti võlatase on väga madal: hetkel 7,2%, samal ajal kui Euroopa keskmine on 75%, kuid see üleminek oli väga muret tekitav ning majanduslikus mõttes oli see kaine praktilise mõistusega tehtud otsus, et tagada, et Eesti suudaks jätkata oma stabiilsusele orienteeritud poliitikat ja kindlustada riigi rahanduse jätkusuutlikkust. See oli Eesti parlamendi hiljuti tehtud demokraatlik otsus ning seda poliitikat on Eesti küllaltki edukalt järginud.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Lugupeetud volinik! Nagu teame, on Kreeka kõige nõrgem lüli euroahelas ja kulus kaks kuud, enne kui Kreekale anti abipakett. Nimetatud viivitus tekkis suuresti Saksamaa tõttu ja läks maksma 100 miljonit eurot ning kahtlemata see nõrgestas eurot. Kuidas komisjon seda näeb ja milliseid samme ta astub, et niisugused viivitused tulevikus enam ei korduks?

Olli Rehn, komisjoni liige. – Ma ei taha olla osaline mingis üksteise süüdistamise mängus. Minu arvamus on, et poliitika ja majanduspoliitika kujundamine Euroopa Liidus on alati poliitilise tahte küsimus, kuid ka võimaluste küsimus. Seekord sai mingil hetkel nende otsuste tegemine võimalikuks, et anda Kreekale tingimuslikku ja koordineeritud finantsabi ning hiljem luua Euroopa finantsstabiilsuse mehhanism. Need toimivad praegu.

Mis puudutab Kreekat, siis esimesed osamaksud kokku 20 miljardi euro suurusest abist ELilt ja Rahvusvaheliselt Valuutafondilt saadeti Kreekasse mai keskel. Kreeka viib oma ELi ja Rahvusvahelise Valuutafondi ühisprogrammi ellu õigeaegselt ja vastavalt vastastikuse mõistmise memorandumile. Pealegi on Euroopa finantsstabiilsuse mehhanism ja rahastamisvahend, mille loomine hiljuti otsustati, hõlpsasti kättesaadavad, nii et see ühenduse vahend, mis moodustab kuni 60 miljardit eurot, saab kasutada Euroopa Liidu eelarvet laenu tagatisena võimalikes tegevustes. See on olemas ja töötab. See on hõlpsasti kättesaadav, kui seda palutakse ja kui seda on tõesti vaja.

Seejuures ratifitseeritakse see kuni 440 miljardi euro suurune eriotstarbeline rahastamisvahend – valitsustevaheline kokkulepe, mida nimetatakse ka Euroopa finantsstabiilsuse rahastamisvahendiks – 90% ulatuses käesoleva kuu lõpuks ja mõni nädal pärast seda hakkab see tööle. See tähendab, et kui meil on kiire ja tungiv vajadus, on meil olemas vahendid selle lahendamiseks nimetatud mehhanismi ja vahendi abil.

Lõpetuseks ütlen, et sellega me üksnes võidame endale aega ja asja põhiolemus on see, et peame ette võtma väga tõsise eelarvete konsolideerimise kampaania Euroopas, kus viimased kaks aastat on täielikult hävitanud möödunud 20 aasta jooksul eelarvete konsolideerimise vallas saavutatud tulemused.

Juhataja. – Küsimus nr 19, mille esitas **Mairead McGuinness** (H-0257/10)

Teema: ELi struktuurifondid ja tõrjutuse rahastamine

ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni osalisena on EL käsitlenud selle põhielemente, nagu diskrimineerimisega võitlemist, võrdseid võimalusi ja aktiivse kaasamise meetmeid, oma puudega isikute strateegias.

Märtsis 2010 osales komisjon Brüsselis toimunud konverentsil, mille korraldas toetatud elamist propageeriv Euroopa ühendus (*European Coalition for Community Living*) ja kus käsitleti küsimust, miks rahastatakse tõrjutust, kui samas propageeritakse kaasamise edendamist, ning Euroopa Liidu vahendite kasutamist puudega isikute hoolekandeesutuste ülalpidamiseks.

Komisjon on teadlik VVOde murest asjaolu pärast, et Euroopa struktuurifondide vahendeid kasutatakse puudega isikute olemasolevate hoolekandeesutuste renoveerimiseks või uute ehitamiseks, mis on vastuolus kõnesolevate isikute õigustega.

Võttes arvesse, et ELi üldine puuetega isikute strateegia ja ÜRO konventsiooni eesmärgid on paljuski sarnased, siis milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta kõnesoleva probleemi lahendamiseks ning selleks, et ELi vahendeid ei kasutataks sobimatul viisil, vaid need suunataks puuetega inimestele toetatud elamisvõimaluste loomiseks ühiskonnas?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Vastaksin Mairead McGuinnessi esitatud suuliselt vastatavale küsimusele nii, et kuigi hoolekandeesutuste töö korraldamise ja haldamise kohustus lasub liikmesriikidel, on komisjon väga huvitatud sellest, et edendada puuetega inimeste õigust elada iseseisvalt, kasutades kohaliku tasandi abiteenuseid kui alternatiivi hoolekandeesutuses elamisele.

Käesoleva aasta lõpuks võtab komisjon vastu Euroopa puuetealase strateegia aastateks 2010–2020, mis sätestab sidusa raamistiku ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni rakendamiseks. Strateegia prioriteetide seas on toetada puuetega inimesi, et nad saaksid elada iseseisvalt, ja kõigi vastavate süsteemide deinstitutionaliseerimine. Eriti tõstetakse strateegias esile struktuurifondide võimalikku rolli sellega seoses.

Prioriteetid struktuurifondide kasutamisel seatakse muidugi liikmesriikide ja piirkondlikul tasandil, kuid komisjon töötab üheskoos liikmesriikidega, et vahetada häid tavaid ja juhiseid selle kohta, kuidas nimetatud fonde paremini kasutada, et edendada puuetega inimeste isiklikku sõltumatust ja õigust elada iseseisvalt.

Tahaksin samuti nimetada Euroopa Sotsiaalfondi kui vahendit, millega saab kaotada takistused puuetega inimeste eest osalemisel võrdse ühiskonnaliikmena. Sotsiaalfond saab muu hulgas rahastada nõustamist, puuetega inimeste erivajadustele kohandatud koolitust, rehabilitatsiooni, töökohtade loomist sellises valdkonnas nagu sotsiaalmajandus, eritoetusi selleks, et edendada puuetega inimeste ettevõtlust ja teadlikkuse suurendamise kampaaniaid võitlemaks diskrimineerimise vastu. Selle abil saab ka läbi viia personalikoolitust ja ümberõpet, et hõlbustada üleminekut hoolekandeesutustelt kohaliku tasandi teenustele.

Samal ajal saab kasutada Euroopa Regionaalarengu Fondi, et arendada sotsiaalset infrastruktuuri niisuguste uute teenuste toetuseks.

Seoses sellega on komisjon koostanud vahendite paketi struktuurifondide kasutamiseks, et tagada puuetega inimeste jaoks juurdepääs ja nende mittediskrimineerimine. Kõnealused vahendid on loodud selleks, et võimaldada korraldusasutustel, vahendusasutustel või projektide elluviijatel valmistada ette, rakendada, teostada järelevalvet ning hinnata struktuurifondi programme ja projekte.

Seán Kelly (PPE). – Täna teid küsimuse esitaja McGuinnessi nimel ausa ja üksikasjaliku vastuse eest. Mul on vaid üks või kaks lühikest küsimust. Esiteks, kas komisjon astub mingeid samme nende vastu, kes on kasutanud struktuurifonde sobimatul moel ja seda eriti puuetega inimestele pakutavate teenuste valdkonnas? Teiseks, kui ruttu me tegelikult suudame sellise teguviisi kõikides liikmesriikides lõpetada, kui see üldse võimalik on?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Kui aset leiab mingi üldine struktuurifondide väärkasutamise juhtum, siis saab komisjon sekkuda, kuid esmast kohustust ja vastutust selle eest, et esitada oma poliitiline tegevuskava ja korraldada ise oma sotsiaalkaitseüsteem, sealhulgas mis puudutab neid inimesi, kes elavad

pikaajaliseks hoolduseks ette nähtud asutustes, kannab liikmesriik. Püsima jääb muidugi küsimus: kas me saaksime keeldu peale panna, kui liikmesriigid jätkavad investeerimist muul moel? Te teate, et struktuurifonde kasutatakse komisjoni ja liikmesriikide vahelise jagatud vastutuse korra alusel. Kuid liikmesriigid ning nende piirkonnad võivad neid programme juhtides ja ellu viies programme ja projekte valida.

Kuid isegi kui me ei saa keeldu kehtestada, oleme juba teinud tööd koos liikmesriikidega selle kallal, et seda poliitikat liikmesriikides muuta. Näiteks Bulgaaria valitsusega oleme kaks aastat teinud koostööd, mille raames valitsus ei kasutanud seda raha hoolekandeesutuste jaoks, vaid võttis omale kohustuse korraldada asju nii, et ELi vahendeid ei kasutatakse olemasolevatesse hoolekandeesutustesse investeerimiseks ja et nendesse valdkondadesse investeerimisel järgitakse deinstitutionaliseerimise põhimõtet.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Esiteks tahaksin tänada volinikku tema vastuse eest ja tema pühendumuse eest puuetega inimeste eest seismisele.

Mul on kaks täiendavat küsimust.

Jutuks tuli peamine probleem seoses struktuurifondide vahendite kasutamise ja see on eelkõige Ida-Euroopas valitsev probleem. Varem, kommunistlikul ajajärgul elasid puuetega inimesed, eelkõige vaimse puudega inimesed riigistatud lossides ja mõisates. Üks probleem on see, et struktuurifondide raha kulutati nende losside ja mõisate renoveerimiseks, misjärel need hooned suleti ja puuetega inimesed sealt välja koliti. Mis nendest hoonetest saab? Kas komisjonil on kavas seda küsimust laiemalt uurida seoses turismi ja töökohtade loomisega?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Ma olen väga hästi teadlik sellest, et riigikorra muutumine tähendab ka selle muutumist, kuidas suhtutakse varasema poliitika jäänukitesse.

Loomulikult on valitsused need, kes otsustavad, mida nad oma hoolekandeesutustega teevad ning kas nad tahavad oma vara renoveerida või mitte ja muuks otstarbeks kasutada. Võin teile ainult seda öelda, et mis puudutab deinstitutionaliseerimist eesmärgiga tuua puuetega inimesed ühiskonda ja mitte jätta neid hoolekandeesutustesse, siis oleme püüdnud koos liikmesriikidega arutelude läbiviimise eest vastutavatele komisjoni töötajatele nimetatud aspekte teadvustada.

29. aprillil 2010. aastal pidas regionaalpoliitika peadirektoraat komisjoni töötajatele seminari teemal „Kas teie nimetaksite seda koduks?“, kus esitleti parimaid ja halvimaid tavasid ELi vahendite kasutamisel pikaajalist hooldust pakkuvate asutuste lammutamiseks, et meie töötajad saaksid aru, millist poliitikat tuleb rakendada selleks, et püüda muuta meelsust suhtlemisel liikmesriikide valitsustega.

Samuti on olnud väga hea koostöö regionaalpoliitika peadirektoraadi ning tööhõive, sotsiaalküsimuste ja võrdsete võimaluste peadirektoraadi vahel võimalike edasiste sammude osas, sest me usume, et sotsiaalfondi investeeringud peaksid teenima nende piirkondade elanikkonda. Seda ei tohiks kasutada üksnes majade renoveerimiseks, vaid ka töökohtade ja majanduskasvu loomiseks asjaomastes piirkondades.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Ma tahan juhtida teie tähelepanu ühele minu arvates väga aktuaalsele ja konkreetsele küsimusele. Minu kodumaal Kreekas ja ilmselt ka teistes riikides kärbitakse kokkuhoiukavade tõttu sotsiaalkulutusi ning puuetega inimestele teenuseid pakkuvate keskuste ja sihtasutuste rahastamine sageli peatatakse.

Mul on tuua üks hiljutine näide: üks keskus, mis pakub nägemisprobleemidega ja muude puuetega inimestele, peamiselt lastele teenuseid. Viiskümmend last on jäetud rahapuuduse tõttu saatuse hooleks. Minu küsimus on: kas need viiskümmend last võivad loota, et see sihtasutus on Euroopa Sotsiaalfondi raames rahastamiseks abikõlblik? Mida me selles osas teha saame?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – On väga selge, et sotsiaalpoliitika valdkonnas vastutavad liikmesriigid oma sotsiaalkaitseüsteemide korraldamise – sealhulgas pikaajalist hooldust pakkuvate asutuste teenuste kavandamise, rahastamise ja kvaliteedi kontrolli eest.

Meie ei saa sekkuda ega sundida valitsust oma poliitikat muutma. Me saame vaid võtta üldiseid meetmeid selleks, et sundida valitsust oma elanikkonna eest hoolt kandma.

Üks asi, mida me sotsiaalfondiga muidugi teha saame, on koolitada töötajaid ja aidata selliste inimeste eest paremini hoolitseda, kuid peamise otsuse selle kohta, kas pidada mingit hooldekodu või mitte, teeb liikmesriigi valitsus.

Teine osa

Juhataja. – Küsimus nr 21, mille esitas **Chris Davies** (H-0246/10)

Teema: ELi keskkonnanäesmärkide kindlustamine

Kas komisjon tunnistab, et ülemäärased arutelud ELi sees ja suutmatusega kooskõlastada kõiki diplomaatilisi vahendeid üle kogu maailma põhjustasid olukorra, kus ELi eesmärged ei suudetud kindlustada ei ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste kliimamuutuste konverentsil Kopenhaagenis ega CITESi osaliste kohtumisel Dohas?

Kas komisjon võiks anda ülevaate sellest, mida kavatakse teha planeerimise ja kooskõlastamise parandamiseks, et oma panust suurendada ja saavutada edaspidistel keskkonnakonverentsidel positiivsemaid tulemusi?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Härra Davies, teie küsimus tõstatab olulise teema, milleks on Euroopa Liidu diplomaatia tõhusus rahvusvahelistel keskkonnaalastel läbirääkimistel Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi ja Doha ohustatud looma- ja taimeliikidega kauplemise alase kohtumise pettumust tekitavate tulemuste taustal.

Meil on ilmselgelt vaja võtta neist kogemustest palju õppust ja seda Lissaboni lepingu asjakohaste sätete taustal. Siinkohal arvan, et selleks, et teha tasakaalukaid järeldusi tuleviku tarvis, peame tunnustama, et nimetatud kohtumiste tulemuste põhjuseid on mitmesuguseid ja neid tuleb analüüsida iga juhtumi põhjal eraldi.

Ilmselgelt ei ole kerge ülesanne leppida kokku ühises seisukohas 27 liikmesriigi vahel, kes esindavad 500 miljonit kodanikku, rahvusvaheliste läbirääkimiste raames sellistel keerulistel teemadel, millel on Euroopa Liidu majandusele ja ühiskonnale otsene mõju. Siiski ei takistanud see ELi selles, et leppida kokku CITESi ja kliimamuutuste alastel läbirääkimistel ühises tegevussuunas ning viia läbi mitmeid oma rahvusvahelistele partneritele suunatud teavitustegevusi.

CITESi osaliste konverentsi puhul oli EL võtnud seisukoha paljudes küsimustes enam kui kuus kuud enne kohtumist ning ELi ja liikmesriikide delegatsioonid viisid kogu maailmas läbi teavitustegevusi seoses ELi oluliste ettepanekutega haide ja tiigrite kohta. ELi-sisesed arutelud neil teemadel edenesid enne osaliste konverentsi ja selle ajal lüüriku. Kuid ma tunnistan täielikult, et hariliku tuuni puhul ei täidetud neid tingimusi kahjuks sellisel määral.

Üldisemalt rääkides on komisjon arvamusel, et EL saab ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni raames tõhusamalt tegutseda, kui ta on selle täieõiguslik osaline. Komisjon tõustab seega oma jõupingutusi selleks, et veenda kolmandaid riike, kes pole veel ratifitseerinud CITESi konventsiooni Gaborone muudatust, seda tegema, kuna see võimaldaks ELil konventsiooniga ühineda.

Mis puudutab kliimamuutuste alaseid läbirääkimisi, siis ELi-sisene arutelu Kopenhaageni kontekstis ei olnud ülemäärane ja EL on tunduvalt parandanud oma diplomaatiliste allikate koordineeritust kogu maailmas.

ELil oli enne Kopenhaageni konverentsi koostatud tõhus teavituskava kolmandate riikide jaoks ning ta valmistas ette ja esitas Kopenhaageni kohtumisel ühise seisukoha kõigis peamistes küsimustes. Kopenhaageni konverentsile eelnenu ajal astus ELi eesistujakolmik kooskõlastatud diplomaatilisi samme rohkem kui 40 riigis ja läbi viidi ka hulk eesistujakolmiku ühiseid teavitusmissioone ning osaleti mitmetes erinevates kahe- ja mitmepoolsetes mitteametlikes dialoogides. ELi tehniliste läbirääkimiste meeskonnad arutasid läbi ja arendasid edasi ELi seisukohti mitmete erinevate kahepoolsete visiitide ajal kolmandatesse riikidesse.

Kui vaadata Kopenhaageni ja Doha kohtumiste näidetest kaugemale, on oluline näha, et Lissaboni lepingu üks peamisi eesmärged on teha Euroopa Liidu hääli maailmas paremini kuuldavaks. Lissaboni lepingu rakendamine tugevdab märkimisväärselt ELi välist esindatust rahvusvahelistes keskkonnaküsimustes.

Selles valdkonnas teeb Lissaboni leping komisjonile ülesandeks tagada Euroopa Liidu väline esindatus. Juhul kui nõukogu peab seda poliitiliselt kohaseks, et Euroopa Liit asub läbirääkimisi pidama rahvusvaheliste lepingute üle, kohustab Lissaboni leping nõukogu volitama komisjoni neid läbirääkimisi Euroopa Liidu nimel läbi viima küsimustes, mis kuuluvad liidu pädevusse. Nõukogu võib niisugust volitust läbirääkimissuunistega täiendada.

Euroopa Parlament on muidugi kohe ja täiel määral selle tegevuse kõigisse etappidesse kaasatud.

Komisjon arutleb praegu nõukogus liikmesriikidega selle üle, kuidas seda raamistikku rakendada. Neis aruteludes jälgib komisjon väga valvsalt, et Lissaboni lepingu rakendamise tõhusaks tulemuseks oleks ELi

ühtne ja sidus esindatus mitmepoolsetes läbirääkimistes. Igasugune teistsugune Lissaboni lepingu tõlgendamine seab ohtu ja tegelikult nõrgendab ELi positsiooni rahvusvahelisel areenil, mis pole kindlasti see, milleks Lissaboni leping mõeldud on.

Kaalul on ELi kui organisatsiooni tulevik ja tõhusus ülemaailmsel keskkonnaalastel läbirääkimistel ning komisjon loodab selles küsimuses Euroopa Parlamendi toetusele.

Chris Davies (ALDE). – Volinikul ja minul on kahtlemata ühised eesmärgid ning ma toetan komisjoni tema võitluses nõukoguga, kuid kui vaadata selliseid konverentse nagu CITES, näen, et jaapanlased käivad ilmselt kotitäie kullaga ühest suursaatkonnast teise. Teie kirjeldaks seda kui teavitustööd.

Seetõttu ma esitan teile konkreetse küsimuse, kuna te puudutasite Euroopa Liidu diplomaatiliste võimete tugevdamise teemat. Milliseid kohtumisi on teil olnud või on kavas Catherine Ashtoniga, et arutleda selle üle, kuidas välisestistust saaks tervenisti komisjoni teenistusse tuua, et tagada, et meie diplomaatilisi võimeid rakendatakse täiel määral?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Vastuseks konkreetsele küsimusele, mille esitasite: mul pole Catherine Ashtoniga sel teemal kohtumist olnud. Arvan, et üks asi on üsna selge seoses CITESi ja eriti hariliku tuuniga: oleme teinud mitmed valearvestused – kui nii võib öelda.

Esitaks võeti komisjoni seisukoht lihtsalt liiga hilja vastu. Teiseks oli vist nii, et see arutelu peeti nõukogus kõige viimasel alaliste esindajate komitee kohtumisel ning isegi kui ma saaksin selle üle Catherine'iga aru pidada, oleks ikka liiga hilja.

Seega arvan, et peaksime neist kogemustest õppima. Kuid, nagu te õigesti märkisite, on see üks neist ülesannetest, mida peame koos täitma, kusjuures me peame selleks otstarbeks kasutama ka oma tulevast ja loodetavasti hästi toimivat välisestistust.

Juhataja. – Küsimus nr 22, mille esitas **Dan Jørgensen** (H-0255/10)

Teema: 1,2-dikloroetaani (EDC) segude küsimus

Taanis ja Saksamaal tehtud uuringutest nähtub, et eriti just lapsed puutuvad kokku suure hulga erinevate keemiliste ainete ning eeskätt hormoone kahjustavate kemikaalidega (näiteks ftalaatplastifikaatorid). Need uuringutulemused näitavad, et REACHis ette nähtud lubade andmise protsess üksikult vaadeldavatele hormoone kahjustavatele kemikaalidele, mille puhul eeldatakse toimetasemest madalamaid kontsentratsioone, ei ole enam ohutu ega tulemuslik, kuna koostoimes moodustavad sellised kemikaalid ohtliku segu.

Kuidas mõtleb komisjon selle tühiku REACHi sätetes täita ja tagada, et hormoone kahjustavatele kemikaalidele ei antaks lubasid ekslikul eeldusel, nagu me puutuksime igal ajahetkel kokku korruga vaid ühe kemikaaliga?

Küsimus nr 23, mille esitas **Fiona Hall** (H-0265/10)

Teema: Sisesekretsioonisüsteemi kahjustavaid kemikaale käsitlevad ELi meetmed

Hormoone kahjustavaid kemikaale käsitlev ELi tegevusstrateegia võeti vastu enam kui kümne aasta eest, suures osas tänu Euroopa Parlamendi 1997. aasta algatusraportile. Vahepeal on teaduslikku tõestust leidnud mõnede sisesekretsioonisüsteemi kahjustajate kindel side vähiga, viljakuse vähenemisega ning nende võimalik mõju käitumisele ja arengule. Hoolimata mitmest poliitilisest avaldusest sisesekretsioonisüsteemi kahjustavaid kemikaale käsitleva ELi tegevuskava toetuseks ja hoolimata selliste kemikaalide erinimekirjast, pole ELi tasandil ikka veel võetud mingeid praktilisi meetmeid, et eemaldada kõnealused kemikaalid meie keskkonnast.

Kas komisjon võtab nüüd meetmeid, et kasutada ära avaliku sektori rahastatava teadusuuringu tulemusi ja tagada, et kõnealuste kemikaalidega, mis ohustavad tõsiselt inimeste tervist, tegeldakse REACH-määruse alusel esmajärjekorras?

Milliseid konkreetseid meetmeid soovib komisjon võtta oma tulevases aruandes, milles käsitletakse sisesekretsioonisüsteemi kahjustavate kemikaalide teemat ELi strateegiat?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Komisjon on teadlik sellest, et on tehtud mitmeid uuringuid erinevate kemikaalide koosmõju kohta. Näiteks avaldasid Taani ametiasutused 2009. aasta lõpus mitme uuringu tulemused, milles käsitleti erinevate sisesekretsioonisüsteemi kahjustavate ainete kumulatiivset toimet riskirühmadele, nagu väikesed lapsed ja naissoost töötajad, mida te ka oma küsimuses mainisite.

Selle Taanis tehtud uuringu tulemusel võttis nõukogu 2009. aasta detsembris vastu järeldused, milles paluti komisjonil uurida, kuidas käsitletakse kehtivates ELi õigusaktides erinevate sisesekretsioonisüsteemi kahjustajate kumulatiivset toimet, ja vaadelda laiemalt üldist probleemi, kuidas niisugust tüüpi kemikaalide kumulatiivse toimega tegeleda.

Mis puudutab üldisemalt kemikaalide kumulatiivse toime küsimust, siis avaldas komisjon hiljuti internetis segude toksilisuse kohta ajakohase aruande, mis oli keskkonna peadirektoraadi rahastatava kaheaastase uuringu tulemus.

Komisjon peab nüüd nimetatud aruande üle sidusrühmadega nõu ning on ka esitanud ametliku taotluse seoses segude toksilisusega tervise- ja keskkonnariskide teaduskomiteele, tekkivate ja hiljuti avastatud terviseriskide teaduskomiteele ning tarbekaupade teaduskomiteele.

Hiljemalt 2012. aasta alguseks koostab komisjon mainitud uuringu ja sellega seotud konsultatsiooniprotsessi alusel lõpliku aruande, milles hinnatakse, kuidas ja kas asjaomased ühenduse õigusaktid, sealhulgas REACH-määrus, käsitlevad piisavalt mitmete erinevast allikast pärit kemikaalidega erineval teel kokkupuutest tulenevaid riske. Selle põhjal kaalub komisjon sobivaid muudatusi, suuniseid ja hindamismeetodeid.

Sisesekretsioonisüsteemi kahjustajaid käsitleva ühenduse strateegia käivitamisest alates 1999. aastal oleme jõuliselt investeerinud ühenduse teadustegevuseks ette nähtud eelarve kaudu sellesse, et parandada meie arusaama mehhanismidest, kuidas ained sisesekretsioonisüsteemi toimimist mõjutavad. Sama aja jooksul oleme lisanud konkreetseid meetmeid, käsitledes sisesekretsioonisüsteemi kahjustajaid kahes peamises kemikaalide alases õigusaktis, milleks on REACH-määrus ja taimekaitsevahendite määrus. Samuti on komisjon aktiivselt osalenud rahvusvahelistes algatustes, et töötada välja sisesekretsioonisüsteemi kahjustajate tuvastamiseks vajalikud testimismeetodid ja -strateegiad.

Lõpetuseks ütlen, et komisjon käivitas hiljuti laiaulatuslikuma uuringu, et koondada kõik uusimad teaduslikud andmed ja esitada soovitusi seoses testimisstrateegiate ja -kriteeriumidega sisesekretsioonisüsteemi kahjustajate tuvastamiseks. Nimetatud uuring viiakse lõpule järgmise aasta teisel poolel. Selle uuringu tulemusi võetakse arvesse olemasoleva sisesekretsioonisüsteemi kahjustajaid käsitleva ühenduse strateegia läbivaatamisel ja sisendina kehtivate ELi õigusaktide rakendamisel, mille all ma pean silmas nii taimekaitsevahendite määrust kui ka REACH-määrust.

Seega, kokkuvõttes on komisjon teadlik teie mõlema tõstatatud küsimuse tõsidusest ning töötab pingsalt nende lahendamise eesmärgil kõige tõhusamal moel. See pole lihtne, sest veel puuduvad piisavad teadmised, kuid see on kindlasti keeruline probleem, mis edaspidi väärrib meie tähelepanu ja hoolikat kaalutlemist.

Dan Jørgensen (S&D). - (DA) Austatud volinik! Te ütlete, et esitate 2012. aastal aruande, milles jõuate järeldusele, kas asjaomaste õigusaktide läbivaatamine on põhjendatud seoses sellega, et neis ei võeta arvesse koostoimet. Selles küsimuses ma säästan teid vaevast, sest me saame juba praegu kinnitada, et see nii on. Need õigusaktid ei võta koostoimet arvesse. Need meie seast, kes on REACHi kallal töötanud, ja need, kes on sellega üksikasjalikult kursis – nagu minu teada ka teie – teavad vägagi hästi, et koostoimet ei ole lihtsalt kõige ohtlikumate ainete – kantserogeenide ja sisesekretsioonisüsteemi kahjustavate kemikaalide – puhul arvesse võetud. Pealegi põhineb REACH-määrus kahel aluspõhimõttel, milleks on ettevaatusprintsip ja meie turu kõige kaitsetumate tarbijate ehk teisisõnu muu hulgas laste ja rasedate kaitse põhimõte. Seega, kas komisjon ei peaks nüüd esitama ettepanekuid REACHi ja võib-olla ka muud laadi õigusaktide läbivaatamiseks, et seada tingimuseks, et koostoimet tuleb asendamise põhimõtte alusel autoriseerimismenetluses arvesse võtta.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Nagu ma juba ütlesin, on tegelik probleem selles, et kõnealuses valdkonnas puuduvad usaldusväärsed uuringutulemused ja faktid. Teil on õigus, kui nimetasite ettevaatusprintsipi. Alusleping kohustab meid ettevaatusabinõusid kasutusele võtma ka keskkonna valdkonnas, kuid ma tahaksin siiski saada võimalikult palju andmeid ja rajada ettepanekud nii usaldusväärsetele uuringutulemustele kui võimalik.

Alates aastast 1999, kui kõnealune lähenemine alguse sai, on ühenduse piires läbi viidud juba 84 uuringut, kuhu on kaasatud olnud ligikaudu kaks miljonit inimest. Kui ma aga arutlesin selle üle eile kolleegidega, et saada üksikasjadest lühiülevaade, oli nende peamine sõnum just see, et meil pole ikka veel piisavalt teadmisi, et väga konkreetseid meetmeid võtta. Kinnitan teile siiski taas, et kaalun seda tõsiselt edaspidi.

Fiona Hall (ALDE). – Tänan teid, lugupeetud volinik, vastuse eest, kuid olen ülimalt pettunud, kuna juba 13 aastat on seda kaalutud: 13 aasta jooksul on läbi viidud 84 uuringut. Teatud osa elanikkonnast – eelkõige

sündimata lapsed – on väga kaitsetud nende kemikaalide suhtes ja muutused on osutunud pöördumatuteks, mistõttu inimeste elud on rikutud juba enne nende sündi.

Arvestades seda, mida ütlesite ettevaatusprintsibi kohta, siis mis takistab komisjoni vähemalt esitamast kemikaalide nimetusi, mida lisada REACH-määruse loetellu, mille põhjal saaks minna edasi nende ainete keelustamisega?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Võiksin tegelikult oma vastust korrata. Asi on nii, et kui me räägime ettevaatusprintsibist, on äärmiselt oluline, kuidas me kõnealusel tegevuses seda arvesse võtame ja milleks me seda peame. Mina tahan lihtsalt, et oleks rohkem andmeid kogutud. Uuringutegevust, millega oleme algust teinud, ei käivitanud me selleks, et saada koondteadmisi selle kohta, mida oleme kogunud ELi teadusuuringite programmide raames, vaid selleks, et saada ülevaade kõigest, mis toimumas on – kogu maailmas selle valdkonna kohta olemasolevatest teadmistest. See ongi kogu eesmärk, kuid saan teie pettumusest täiesti aru. Nagu teate, olen selle valdkonnaga tegelenud pool aastat ning uurin kindlasti täiel määral kõike, mida välja tõite, ja püüan vaadata, kuidas me seda tulevikus kõige paremini käsitleda saame.

Lena Ek (ALDE). – Austatud juhataja! Toiduga kokku puutuvaid materjale käsitlevad kehtivad ELi õigusaktid lubavad ikka veel küllaltki kõrget bisfenool A taset. Seetõttu on oht, et see võib sattuda toidu sisse või ka kehasse laiemal tavakasutuse puhul, kui sellega igapäevaselt kokku puututakse.

Kuidas võetakse Euroopa Toiduohutusameti arvamust bisfenool A kohta, mis pidi esitatama 2010. aasta mai lõpus – arvan, et nüüdseks on see esitatud – REACH-määruse raames arvesse edaspidises tegevuses seoses bisfenool A-ga? Ma pean silmas meie väikelapsi, pudeleid jne.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Muidugi me võtame kõiki olemasolevaid teaduslikke andmeid tõsiselt arvesse oma tulevaste poliitiliste sammude ettevalmistamisel või selle selgitamisel, miks me peaksime rakendama praegu kehtivaid ja olemasolevaid õigusakte.

Seega peame lihtsalt järk-järgult parandama oma teadmiste kvaliteeti, aga teadmisi on meil selles vallas veel liiga vähe. Probleem on tõsine ning kinnitan teile veel kord, et kui meil on asjakohased teadmised olemas, siis me ka tegutseme.

Juhataja. – Küsimus nr 24, mille esitas **Seán Kelly** (H-0256/10)

Teema: Üleujutuste direktiivi rakendamine

Kas komisjon võiks anda üleujutuste direktiivi (2007/60/EÜ⁽¹⁾) kohaldamise kohta ajakohastatud teavet, milles keskendutakse eeskätt lirimaale?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Härra Kelly, üleujutuste direktiiv võeti vastu 2007. aastal ja selle rakendamine on käimas. Eelmisel kuul tuletasid uued üleujutused meile meelde nende nähtuste tõsiseid tagajärgi ning seda, kui oluline on üleujutusrisi maandamine, mis keskendub ennetamisele, valmisolekule ja kaitsele.

Üleujutuste direktiivis nähakse ette, et kõik liikmesriigid koostaksid laiaulatuslikud kavad üleujutuste riski vähendamiseks. Oluline on see, et kõnealuste kavade osas tuleb konsulteerida üldsuse ja huvitatud pooltega ning liikmesriigid peavad piiriüleste veeteede küsimuses koostööd tegema. Kaks esimest rakendamistähtaega on juba möödas.

Esiteks pidid õigusaktid olema liikmesriikide õigusesse üle võetud 2009. aasta novembriks. Praeguseks on 12 liikmesriiki, kaasa arvatud Iirimaa, tähtajast kinni pidanud. Kümme liikmesriiki pole veel direktiivi ülevõtmisest teada andnud ja viis liikmesriiki on teada andnud üksnes osalisest ülevõtmisest. Vastusena sellisele olukorrale võtab komisjon rikkumiste suhtes meetmeid.

Tähtaeg, milleks liikmesriigid peavad komisjoni teavitama halduskorraldusest, saab läbi 26. juunil käesoleval aastal. Kaksikümmend kolm liikmesriiki, sealhulgas Iirimaa, on komisjoni teavitanud. Komisjon kontrollib praegu, kas kogu asjakohane teave vastutavate ametiasutuste ja majandamissüksuste tegevuse geograafilise ulatuse kohta on vastavuses direktiiviga. Peamiste rakendamistähtaegadeni on veel natuke aega.

Kogu Euroopa Liidus valmistavad liikmesriigid ette järgmised sammud: esiteks viia 2011. aastal läbi esialgne üleujutusrisi hindamine ja teha kindlaks võimaliku olulise üleujutusrisi piirkonnad, teiseks koostada 2013. aastaks üksikasjalikud üleujutusohu ja -risi kaardid, kolmandaks koostada 2015. aastal esimesed

⁽¹⁾ ELT L 288, 6.11.2007, lk 27.

üleujutusrisiki maandamise kavade. Enne nimetatud kavade vastuvõtmist tuleb konsulteerida ka üldsuse ja huvitatud pooltega.

Mis puudutab Iirimaa, siis nagu meie aru saame, on rakendamine igati käimas ning meil pole põhjust arvata, et Iirimaa on kõnealuse direktiivi rakendamisega hiljaks jäänud. Iirimaa on komisjoni teavitanud direktiivi ülevõtmisest oma õigusaktidesse ja halduskorraldusest. Me tervitame lisaks ka seda, et Iirimaa on juba ette võtnud katseprojektid Dodderi valgalas Dublini piirkonnas ja Lee valgalas Iirimaa lõunaosas, mille kohta koostati üleujutusrisiki maandamise kava projekt ja esitati see avalikuks aruteluks.

Iirimaa võtab endale aktiivse rolli ka Euroopa tasandil, edendades väärtuslikku teabevahetust liikmesriikide vahel erinevatel direktiivi rakendamisega seotud teemadel, näiteks kuidas tegutseda tulvavee ja vihmaveest põhjustatud üleujutuste puhul ning kuidas kaardistada üleujutusi ja välja töötada üleujutusrisiki maandamise kavasad.

Seán Kelly (PPE). – Austusest teiste vastu teen lühidalt. Esiteks tänan teid, lugupeetud volinik, väga üksikasjaliku ja põhjaliku vastuse eest, mida ma väga hindan. Mul on vaid üks täiendav küsimus. Kui mõni riik tähtaegadest kinni ei pea, kas komisjon ei kaaluks siis ELi Solidaarsusfondi kättesaadavaks tegemist tulevaste üleujutuste puhul, sest meil on hetkel esitatud üks taotlus seoses üleujutusega?

Gay Mitchell (PPE). Ma kuulasin, mida räägiti teabevahetuse kohta eelkõige seoses tulvaveega. Ma elan juhtumisi Dodderi jõe lähedal Dublinis. Üsna väikesed jõed võivad põhjustada linnades küllaltki lühikese aja jooksul kohutava laastamistö.

Kas võiksin paluda, et koostataks juhend, mis hõlmaks ka näiteks selle tagamist, et lüüsisväravad oleksid vabad, mitte prahiga tõkestatud, kuna see põhjustab sellist kahju, nagu eespool mainitud. Kui oleks vastav juhend, siis kohalikud asutused peaksid seda ka järgima, kuid see võiks olla ühtlasi parim tava, mida saab kogu Euroopa Liidus jagada ja mida minagi toetaksin.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Üleujutuste ennetamine ja riskide maandamine nõuab seda, et Euroopa Liidu jõgedega seotud probleeme lahendatakse riikidevahelisel tasandil ning millega kaasnevad suuremahulised investeeringud.

Tahan komisjonilt küsida, kas ta kaalub siseveekogude alase ühise poliitika koostamist sarnaselt ühise merenduspoliitikaga, mis käsitleb integreeritud viisil territoriaalset planeerimist, keskkonnakaitset, merekeskkonna kaitset, meretransporti ja siseveekogude või rannikupiirkondadega piirnevate alade arendamist.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Käesoleval suvel aset leidnud üleujutused tegid Iirimaa palju kahju, eeskätt infrastruktuurile, poodidele ja elamutele. Kokku tekitas see ligi ühe miljardi euro väärtuses kahju.

Kuid kogu süüd ei saa panna vihmajulele. Suurim probleem Iirimaa oli see, et veeteid pole korras hoitud. Veeteede direktiiv on väga oluline direktiiv. Lisaks on palju kahju tehtud – ja tehakse siiani – elusloodusele, eriti haruldastele linnuliikidele, sest ka linnustiku kaitse direktiivi pole rakendatud.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Esiteks, paljud teist mainisid rahastamist. On kaks võimalust: üks on ennetamine, millega seoses peaks vaatama Ühtekuuluvusfondi poole, ning teine puudutab Euroopa tasandi fonde – Interregi programmid ja kõik nendega seotud tegevused.

Kui mingi katastroof aset leiab, on kindlasti veel üks võimalus, mida mainis ka üks austatud parlamendiliige – nimelt Euroopa Solidaarsusfond. Euroopa Liidu Solidaarsusfondi puhul on olemas väga selged suunised seoses selle rakendamisega ja kahju laadiga. Mis puudutab Iirimaa esitatud taotlust solidaarsusfondile, siis tekkinud kahju jäi vajalikust lävest allapoole, kuid komisjon tegeleb praegu selle taotluse hindamisega.

Kui kahju suurus jääb allapoole solidaarsusfondi kasutuselevõtuks vajalikku tavapärasest 0,6% läve, peab see kahju vastama erandlikuks kasutuselevõtuks kehtestatud erikriteeriumidele. Kui leitakse, et see nii on, siis abi ka antakse. Me ei tohiks aga kahte asja – ennetamist ja hüvitamist – lihtsalt segi ajada.

Olen nõus ka parimate tavade jagamise osas, mida mainiti – arvan, et on oluline, et riskide maandamise kavasad koostataks nõuetekohaselt ja õigesti. Mis puudutab koostööd piiriülese mõju puhul, siis toetame seda tugevalt veepoliitika raamdirektiivis. Jõe valgaladel põhinev lähenemisviis on piiriülene ja sellega luuakse teatud side, mille raames liikmesriigid peaksid koostööd tegema. Neil palutakse koostööd teha ning nad on tegelikult kohustatud seda tegema, kui nad oma piiriüleseid lahendusi ette valmistavad.

Lõpetuseks mainin, et 2012. aastal tahame koostada kavandi veekogude ja nende majandamise kohta. Nimetatud kavandi raames tahame käsitleda kolme teemat. Üks teema, millele selles tähelepanu pöörame, on põud.

Juhataja. – Küsimus nr 25, mille esitas **Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė** (H-0262/10)

Teema: Keskkonnamõju hindamise direktiivi (85/337/EMÜ) läbivaatamine

Aeg-ajalt kuuleme laiaulatuslike infrastruktuuriprojektide kavandamise ja elluviimise käigus esinevatest probleemidest, seda eriti energiasektoris. Enamik probleeme tuleneb selliste projektide keskkonnamõju hindamise vähesest läbipaistvusest ja erapooletusest. Nagu selgub hiljutisest komisjoni aruandest, ei ole kehtivate õigusaktidega (direktiiviga 85/337/EMÜ⁽²⁾) tagatud keskkonnamõju hindamise täielik sõltumatus. Olukorra lahendamiseks pakutakse peamiselt kahte võimalust. Esimene võimalus on, et komisjon kaasatakse keskkonnamõju hindamise menetlusse suuremal määral; teine, et keskkonnamõju hindamise rahastamine toimub hinnatava projekti arendajast sõltumatult.

Millal komisjon kavatses esitada keskkonnamõju hindamise direktiivi läbivaadatud teksti? Millist lahendust komisjon tõenäoliselt eelistab keskkonnamõju hindamise sõltumatuse tagamiseks?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – On tõsi, et keskkonnamõju hindamise direktiiviga on vastutus vajaliku keskkonnaalase teabe kogumise ja selle esitamise eest ametiasutustele asetatud projekti arendaja õlule. Selle tulemuseks aga ei ole läbipaistmatu ja erapoolik keskkonnamõju hindamine, kuna kõnealune direktiiv sisaldab mitmeid tagatisi, mis tagavad projektide keskkonnamõju läbipaistva ja objektiivse hindamise.

Need tagatised leiduvad esiteks miimumteabe kirjelduses, mis lisatakse keskkonnamõju hindamise direktiiviga nõutavasse keskkonnamõju hindamise aruandesse, ja teiseks konsultatsioonides pädevate keskkonnaasutuste ja üldsusega. Tõepoolest, kogu arendaja esitatud teave tuleb avaldada keskkonnaasutustele ja üldsusele, kellega tuleb konsulteerida.

Enne lõpliku otsuse tegemist saab sellise teabe täpsust igal konsultatsioonihetkel vaidlustada. See tähendab, et pädevate keskkonnaasutuste võimuses on esitatud teabe nõuetekohase hindamisega edasi minna, samal ajal kui valitsusvälised organisatsioonid või huvitatud pooled võivad kogu selle hinnangu neile esitatud andmete põhjal vaidlustada – mida nad väga tihti ka teevad –, kui need ei kajasta tegelikku olukorda või ei ole selgelt vastavuses keskkonnamõju hindamise direktiivi sätetega. Lõplikus otsuses teostusloa andmiseks või sellest keeldumiseks tuleb arvesse võtta konsultatsioonide tulemusi ja kogutud teavet ning see peab sisaldama ka otsuse aluseks olevaid peamisi põhjendusi. Kõik see tehakse ka üldsusele kättesaadavaks.

Kuid kui aus olla, siis teie küsimus on väga asjakohane. Pärast enam kui 20 aastat rakendamist oleme kindlaks teinud valdkonnad, milles on vaja parandusi teha, ja jõudnud järeldusele, et keskkonnamõju hindamise direktiiv tuleks läbi vaadata. Minu eesmärk on esitada uus tekst, mis keskkonnakaitset veelgi parandab, võtta arvesse probleeme kliimamuutuste, energia ja bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas, integreerida Euroopa Kohtu kohtupraktika ning ühtlustada ja lihtsustada olemasolevaid menetlusi niipalju kui see on võimalik.

Selles kontekstis on keskkonnamõju hindamiste üldine kvaliteet keskne teema, mille osas on kindlasti paranemisruumi. Ühest küljest saaks parandada arendaja esitatud keskkonnamõju hindamise dokumentide kvaliteedi kontrolli. Teisest küljest saaks parandada keskkonnamõju hindamise enda kvaliteeti.

Minu talitused on juba alustanud tööd keskkonnamõju hindamise direktiivi läbivaatamisega. Juuni lõpuks käivitatakse laiaulatuslik konsulteerimine avalikkuse ja sidusrühmadega. Olete loomulikult kutsutud osalema ja ka oma seisukohti avaldama.

Kui kõik asjakohased andmed ja teave on olemas, teeb komisjon kindlaks sobivad poliitikavalikud keskkonnamõju hindamise direktiivi muutmiseks ja sealhulgas ka viisid keskkonnamõju hindamiste sõltumatuse tagamiseks. Kõigi komisjoni ettepanekute puhul tuleb läbi viia õigusliku mõju hindamine. Ma ei saa teile veel anda kuupäeva, millal komisjon ettepaneku esitab, kuid kavatsen kindlasti selle ettepaneku esitada oma ametiaja jooksul, parem varem kui hiljem, kuigi enne seda tuleb muidugi veel üsna tõsiselt tööd teha.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Kõnealune probleem on liikmesriikide jaoks oluline ja seda nii projektide mõttes, mida kohalikul tasandil liikmesriikides läbi viiakse, kui ka rahvusvaheliste projektide mõttes, mille näiteks võiks ehk olla energetika infrastruktuuri projektid, nagu Nordstreami projekt

(2) ELT L 175, 5.7.1985, lk 40.

Läänemeres. Nagu mainisite, on ühiskonnal õigus osaleda ja käitajad peaksid võtma arvesse ühiskonnas väljendatud muret, kuid millegipärast ei võetud isegi sõltumatute teadlaste käest saadud infot arvesse. Seetõttu arutleme täna vajaduse üle luua sõltumatu mõju hindamise mehhanism ning tahaksin küsida, kas teie arvates saaks Euroopa Komisjon reguleerida liikmesriikide õigusakte selles küsimuses või, eeldades, et tegemist on rahvusvahelise projektiga, kas Euroopa Komisjon saaks ise niisugustesse asjadesse sekkuda?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Põhimõtteliselt olete taas juhtinud tähelepanu õiges suunas. Kui projektil või investeeringul ei ole piiriülest mõju, siis on üsna selge, kuidas töö peaks käima. Subsidiiaarsus on sel juhul kindlasti kaalul ja mul pole midagi lisada.

Kui protsess on läbipaistev, kui kõik saavad arvamust avaldada – mis muide oli keskkonnamõju hindamise direktiivis varasemal ajal tehtud muudatuste eesmärk, mille tulemusel viidi see 2003. aastal vastavusse Århusi konventsiooniga, mis peaks just selle tagama –, siis peaks tulemuseks olema see, mida mainisite.

Piiriüleste projektide puhul on asi pisut keerulisem. Praegu nõutakse direktiiviga piiriüleste projektide puhul seda, et toimuksid läbirääkimised või rohkem teabevahetust asjaomaste isikutega. Nii peaks see olema ka juba Espoo konventsiooni alusel, kuid Euroopa Liidu liikmesriikide puhul kohaldatakse muidugi kõnealust keskkonnamõju hindamise direktiivi.

Ausalt öeldes on komisjonil selles ainult menetluslik roll. Peame hoolitsema selle eest, et võetaks arvesse kõiki vajalikke menetlusi, mis ideaalsel juhul peaksid viima sõltumatu mõju hindamiseni, mida esmalt teeb arendaja ning vajaduse korral kontrollivad ja vaatavad üle liikmesriikide ametiasutused. Seda me tagame. Peame teadma, et oleme keskkonnamõju hindamise kontseptsiooni kaasamisega toonud esile kaks tähtsat asja. Üks on see, et keskkonda võetakst tõsiselt arvesse igasuguse investeeringu puhul, ja teine on see, et kõigil juhtudel konsulteeritaks üldsusega, nii et kõik oleks läbipaistev. Kuid te näitate õiges suunas. Ma arvan, et teie küsimus või see, mis teie mõttekäigu taga peitub, on teema, mida peab tulevikus keskkonnamõju hindamise direktiivi läbivaatamisel käsitlema, kuid ma ei saa teile praegu anda vastust selle kohta, millise suuna me võtame. Arutelu on nüüd algamas ning ma kindlasti uurin neid asjaolusid edaspidi.

Marian Harkin (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Ma teen väga lühidalt. Tahan vaid küsida, miks te otsustasite esitada viis küsimust ühele volinikule ja ainult ühe teisele volinikule.

Kas sellel on mingi põhjus? On reeglitekohane ja ootuspärane, et igale volinikule esitatakse kaks kuni kolm küsimust. Tahan teada, mis põhjusel see nii oli.

Juhataja. – Need küsimused esitati sellises järjekorras.

Sarah Ludford (ALDE). – Kuidas on volinik Dalliga? Kas tema jätame üldse välja? Tundub, et infotunni aega ei kasutata väga otstarbekalt, kui te ühe voliniku täielikult välja jätate.

Juhataja. – Tegelikult kaks volinikku.

Malcolm Harbour (ECR). – Austatud juhataja! Tahan, et te annaksite juhatajale aru – ma räägin siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimehena –, sest kaks minu komisjoniga seotud juhtivat volinikku pole täna õhtul saanud võimalust vastata minu juhitava parlamendikomisjoni liikmete ega ka teiste küsimustele.

Kui te istungi alguses teadsite, ja te kindlasti teadsite ja teadis ka sekretariaat, et aeg on piiratud, poleks kõigepealt mingil juhul vaja olnud algusesse panna kahte küsimust, mis polnud määratud ühelegi volinikule. Euroopa Parlamendi liikmed esitavad küsimusi just volinikele, sest nad on siin kohal ning need eespool mainitud kaks küsimust oleks võinud kohe kõrvale jätta. Kui nii veel juhtub, siis tuleks minu arvates kodukorda selles osas vastavalt muuta.

Teiseks oli üsna selge, kui palju aega on, ja te oleksite seega pidanud küsimused ära jagama nende kolme voliniku vahel, kes on vaevaks võtnud, viisakad olnud ja siia tulnud. See on häbiväärne, et parlament eirab seda, et kaks volinikku on siia tulnud, ja neile ei anta mingit aega. Niisiis, komisjoni esimehena nõuan kindlalt, et teie kui selle istungi juhataja annaksite aru juhatajale ja väljendaksite meie suurt rahulolematust selle istungi kohutava korraldusega.

Juhataja. – Kõigis maailma parlamentides lähevad infotunnid üle aja ning see juhtus ka täna õhtul siin. See juhtub alati.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Ka mina tahaksin märkida, et aega pole jaotatud otstarbekalt. Mul oli samal ajal koosolek põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis ja hääletused ning

ma tuln sealte ära selleks, et olla parlamendis kohal. Te ilmselgelt pole parlamentaarse kontrolli osapoolte vahel aega õigesti jaotanud. Olete väga paindlikult lubanud lisaküsimusi. Minu arvates me peaks volinike ja härra Barnier' suhtes mingit lugupidamist üles näitama. Seda nõuab parlamentaarne kord. Ütlen seda teile, lugupeetud juhataja, keda ma isiklikult väga austan. Te olete pärit riigist, kus nüüdisaegne parlamentaarne demokraatia sündis. Kuid parlamentaarsel demokraatial on kord, reeglid ja põhimõtted. Mul on tõeliselt kahju selle pärast, mis täna õhtul aset leidis. See ei tee kellelegi au – ei parlamendile ega ka juhatajale, austatud juhataja.

Juhataja. – Me tegelikult alustasime hiljem, sest mõned volinikud ja parlamendiliikmed polnud kohal. Osaliselt põhjustas see juhtunu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ma olen osalenud kõigis infotundides 1994. aastast saadik, kuid sellise ulatusega skandaali pole ma enne näinud. Kord on selline, et kui te vähendate sõnavõtu aega, siis teete seda iga voliniku puhul.

Mina esitasin esimese küsimuse volinik Dallile ja olin kindel, et minu kord tuleb. Sellel ajal, kui me siin räägime, kõneleb president José Barroso minu fraktsiooniga ning sellelt arutelult lahkumisest saati olen siin istunud 45 minutit ja oodanud oma järjekorda. Ütlen teile, et te oleks pidanud mind sellest teavitama. Pean tõesti ütleva, et ma pole sellise korraldusega nõus ning nõuan, et te ei lühendaks infotundi veelgi. See on kõige olulisem asi parlamendis. Me ei ole mingi hääletusmasin selle institutsiooni jaoks! Kõigil parlamendiliikmetel on õigus osaleda infotunnis – see on põhiõigus, mille oleme laenanud eelkõige Briti parlamendisüsteemilt.

Juhataja. – Nagu juba ütlesin, lähevad kõigis parlamentides kõigis riikides infotunnid üle aja – ja nii juhtus ka siin. Ma lasen esitada viimase küsimuse.

Juhataja. – Küsimus nr 27, mille esitas **Kathleen Van Brempt** (H-0301/10)

Teema: Linnustiku kaitse ja looduslike elupaikade direktiivid

Linnustiku kaitse direktiiv (79/409/EMÜ⁽³⁾) ja elupaikade direktiiv (92/43/EMÜ⁽⁴⁾) on pideva surve all. Väga levinud on väide, et need takistavad majanduslikku arengut. Kuid Antwerpeni sadama näide tõestab vastupidist. Pea kogu sadamapiirkond on linnustiku kaitse direktiivi alusel erikaitseala, kuid looduskaitse ja arendamine käivad siin käsikäes majandusarenguga, nagu volinik ise hiljuti kindlaks tegi. Kui võtta arvesse neile direktiividele avaldatavat survet, oleks bioloogilise mitmekesisuse aastal sünnis volinikult küsida seda, milline on tema seisukoht linnustiku kaitse ja elupaikade direktiivide suhtes.

Kas volinik on ühel meelel president Barrosoga, kes kinnitas peaminister Balkenendele saadetud kirjas, et eespool nimetatud direktiivide läbivaatamine ei ole vajalik, vaid vaja on hoopis stabiilset asjakohast õiguslikku raamistikku ning nimetatud direktiivid võimaldavad piisaval määral majandusarengut?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Kehtivad ELi elupaikade ja linnustiku kaitse direktiivid võimaldavad vajaliku paindlikkuse, mis tagab looduskaitse ja majandusarengu kokkusobivuse. Komisjon ei usu, et läbivaatamine oleks praegu õigustatud. Põhjused selleks on järgmised:

loodust käsitlevad ELi õigusaktid on üleilmseks eeskujuks looduskaitse alal – need on teaduspõhised, õiguslikult kohaldatavad ja põhinevad ökosüsteemidel kui põhiüksusel. Natura võrgustik on üks kõige arenenumaid, ulatuslikumaid ja paindlikumaid looduskaitse süsteeme maailmas. See on üks Euroopa Liidu keskkonnapoliitika suurimaid saavutusi.

Bioloogiline mitmekesisus on komisjoni jaoks tema praegusel ametiajal üks peamine keskkonnaalane prioriteet. Käesoleva aasta märtsikuus nõukogu kinnitas taas, et kaitsealad ja ökoloogilised võrgustikud on meie bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks tehtavate jõupingutuste nurgakivi, ning rõhutas vajadust rakendada täiel määral linnustiku kaitse ja elupaikade direktiivi ja kiirendada Natura 2000 võrgustiku väljakujundamist.

Oleme praegu kõnealuste õigusaktide rakendamisega otsustavas etapis. Kogu Euroopas on Natura 2000 alade kindlaksmääramine lõpule jõudmas ning nüüd on esmatähtis tagada, et Natura 2000 võrgustikku hallataks tõhusalt ja varustataks ressursidega asjakohaselt, et see saavutaks täielikult oma eesmärgid.

(3) EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

(4) EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

ELi elupaikade direktiiv on ainulaadne, paindlik vahend, mis võimaldab põllumajandus-, kalandus-, metsandus-, jahindus- ja isegi suuremaid arendusprojekte läbi viia viisil, mis ei hävita meie looduspärandi ökoloogilist väärtust. Natura alad ei ole suletud piirkonnad, kus inimtegevus ja majandusareng peavad olema välistatud. Enamik neist aladest on elavad maastikud, mis on kujunenud aastatepikkuse inimsekkumise tulemusel. Natura ala kindlaksmääramine ei tähenda, et sealne majandustegevus peab olema külmutatud. Vastupidi, on palju näiteid, nagu Antwerpeni sadam, kus ma hiljuti käisin ja mida ka teie oma küsimuses mainisite ning kus majandusareng jätkub edukalt kõrvuti looduskaitsega. Loodust käsitlevate direktiivide sätete õige rakendamine, keskkonnaprobleemide varajane integreerimine kavandamisprotsessi ning kõigi sidusrühmade laialdane teavitamine ja kaasamine on selliste edulugude võti.

Lõpetuseks ütlen, et arvestades, et me pole 2010. aastaks saavutanud poliitilist eesmärki peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, peame hindama põhjuseid, miks see meil ebaõnnestus. Selles kontekstis peame samuti hindama üksikasjalikult, kas meie kehtivate õigusaktide rakendamine on tõhus bioloogilise mitmekesisuse kaitseks, ja mõtlema selle üle, milliseid parandusi tuleks lõpuks teha.

Kathleen Van Brempt (S&D). – Ma teen väga lühidalt. See oli vastus, mida tahtsin kuulda. Ma arvan, et kõik keskkonnaorganisatsioonid ja paljud majanduse vallas tegutsejad, kes usuvad, et see on väga hea direktiiv, on väga rõõmsad seda teie suust kuules.

Juhataja. – Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu vastata ei jõutud, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellela on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.35 ja seda jätkati kell 21.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

16. Majanduslanguse ja finantskriisi soolised aspektid – Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiste 2006–2010 tulemuste hindamine ja soovitusel tulevikuks – Naiste õiguste harta – järelmeetmed (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu järgmistel teemadel:

– naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni nimel Raül Romeva i Rueda koostatud raport majanduslanguse ja finantskriisi sooliste aspektide kohta [2009/2204(INI)] (A7-0155/2010),

naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni nimel Ilda Figueiredo koostatud raport naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiste 2006–2010 tulemuste hindamise ja soovitusel tulevikuks [2009/2242 (INI)] (A7-0156/2010) ning

– suuliselt vastatav küsimus, mille esitasid Zita Gurmai ja Britta Thomsen Euroopa Parlamendi Sotsialistide ja Demokraatide Progressiivse Liidu fraktsiooni nimel, Ilda Figueiredo ja Eva-Britt Svensson Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni nimel, Antonia Parvanova Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel ning Marije Cornelissen Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel komisjonile: „Naiste õiguste harta – järelmeetmed” [2010/2692(RSP)] (O-0059/2010 – B7-0305/2010).

Raül Romeva i Rueda, raportöör. – (ES) Austatud juhataja! Täna teid võimaluse eest seda teemat arutada. Alustaksin küsimusega, mis on väga lihtne, ent toob minu arvates praegu arutatava probleemi olemuse väga selgelt esile: kui Lehman Brothersi asemel oleks olnud Lehman Sisters, kas me siis räägiksime täna sel teemal? Me ei tea, sest seda ei juhtunud, kuid on selge, et selline olukord oleks väga suurel määral erinenud praegusest, mida iseloomustavad laenuuraha järsk vähenemine ning majandus- ja finantskriis.

Ökonomistide seas, kelle hulka kuulub nii feministe kui ka mittefeministe, valitseb erakordselt selge konsensus, et praeguse kriisi põhjustajaks on mitmed institutsioonid, mida põhimõtteliselt ja sisuliselt juhtisid mehed. Seega on meil objektiivsed andmed, mille kohaselt on mehed selle olukorra eest otseselt vastutavad.

Ei ole võimalik öelda, kas juhul, kui enamus oleks olnud naised, mitte mehed, oleks kujunenud samasugune olukord, aga ma usun, et nii kriisi põhjused kui ka ohjamine ja muidugi ka praegune taastumine oleksid olnud teistsugused.

Ma arvan, et on oluline rõhutada veel ühte olulist asjaolu: näiteks finantsasutused, mille juhtorganites on esindatud rohkem naisi, on sellises olukorras märksa vähem kannatanud. Ma arvan, et seetõttu on meil aeg peatuda ja järele mõelda, mis ongi selle raporti eesmärk.

Mingis mõttes on meie eesmärk osutada, et lisaks sellele, et käesolev kriis on erakordselt tõsine probleem, on see ühtlasi – ja peabki olema – võimalus teha korrektiivse mõnes küsimuses, mille lahendamisel oleme selgelt liikunud valel teel. Halvad poliitilised otsused ning mitme poliitikasuuna elluviimisel valitsenud ebavõrdsus on üks osa nendest probleemidest.

Selles osas tahaksin esile tuua ning rõhutada väga selgelt poliitiliste kriisimeetmete mõnda puudujääki. Neis ei kasutata seda võimalust ära: näiteks ei viidata niinimetatud Lissaboni järgses perspektiivis, 2020. aasta strateegias kusagil soolisele mõõtmele. Vähemalt siiani ei ole võetud kindlasuunalist kurssi selge makromajanduspoliitika ja tööhõivesuuniste ning hästi mõistetava ja silmnähtava soolise mõõtme väljatöötamisele. Üks asi on koostada deklaratsioone, ent meie oleme praegu huvitatud sellest, et võetaks konkreetseid kohustusi.

Selle raporti eesmärk on käivitada vähemalt arutelu ning tõstatada mõningaid küsimusi, mis meie arust on olulised. Me teame, et mõned liikmesriigid ning mõned valitsused – sealhulgas eesistujariigi Hispaania valitsus – on selleteemalist arutelu suunanud ning mõningaid probleeme tõstatanud. Lisaks selle asjaolu rõhutamisele ja tunnustamisele tahaksin samuti toetada järgmisi eesistujariike, kes tõstavad tulevikus samasuguseid probleeme või kavatsevad seda teha.

Ent ma arvan, et tähelepanu tuleks juhtida millelegi muule. Kui me tõesti tahame mõnda neist vigadest parandada, on väga oluline, et me mõistaksime, et põhjuste seas on mitu peamist tegurit, mille seast olulisim on poliitilise tahte puudumine selleks, et viia ellu selgesõnalist võrdõiguslikkuse poliitikat.

Selles raportis nõutakse seega esiteks poliitilist tahet, teiseks kujutlusvõimet, mida tuleb minu arvates rõhutada, ning kolmandaks – see on raporti peamine aspekt – käegakatsutavaid, selgeid ja, kui soovite, siduvaid ning kohustuslikke meetmeid. Meil on headest kavatsustest küllalt.

Vaja on kindlat kohustuste võtmist, ja ma ütlen uuesti: siduvaid ja kohustuslikke meetmeid, mis tuleb ellu viia. Näiteks täieliku tööhõive tagamine nii meestele kui ka naistele, kuid eriti naistele peaks olema eesmärk omaette.

Lühidalt, käegakatsutavad eesmärgid on saavutada 2020. aastaks naiste tööhõive määra tõus 75%-le ja vähendada palgaerinevust 0–5% tasemele. Need on eesmärgid, mille täitmist oleme juba tükk aega nõudnud. Need on meetmed, mille üle praegu vähemalt juba arutatakse ning mis võiksid mõne arvates meist olla – ma kordan – kohustuslikud.

Me teame, et nii volinik Reding kui ka eesistujariik Hispaania on neid küsimusi korduvalt tõstatanud, ning me palume teistel fraktsioonidel ja ka teistel riikidel mõista, et see ei ole üksnes kapriis, vaid käesoleva kriisiga seotud kohustus ning vajadus ja – ma kordan veel – võimalus. Igal juhul tahaksin lõpetuseks tunnustada erinevate fraktsioonide tehtud tööd ja väljendatud toetust ning kõiki nende jõupingutusi selle nimel, et see tekst väljendaks konsensust ja kompromissi ning rõhutaks selgelt nii probleemi kui ka lahendusi, mis selle jaoks olemas on ning peaksid olemas olema.

Ilda Figueiredo, raportöör. – (PT) Austatud juhataja, austatud volinik! Raport, mida ma praegu tutvustan, on valminud naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raames toimunud koostöö tulemusena, millega kaasnes ühtlasi naisorganisatsioonide ja ekspertide osalusel toimunud kuulamine ning milles osales ka Euroopa Komisjon. Täna kõiki asjaosalisi.

Meie koostatud võrdõiguslikkuse juhiste (2006–2010) analüüsi kohaselt usume, et on tehtud mõningaid edusamme ning et naiste ja meeste võrdõiguslikkuse mõnda põhiaspekti on esile toodud. Ent tegelikkuses pole neid täielikult realiseeritud, kuna puudus vajalik poliitiline jõud.

Eriti tuleb rõhutada tegelikkuses eksisteerivat ebavõrdsust, nagu raskused tagatud õigustega ning väärrika palgaga töökohtadele juurdepääsul, vaesus, jätkuv diskrimineerimine ja stereotüübid, mis aitavad põlistada ebavõrdsust, sealhulgas koolitusele ning juhtivatele ametikohtadele edutamisele juurdepääsu osas ning majanduslikus ja poliitilises mõttes. Selliseid tendentse süvendavad ka ELi poliitikameetmetes esinevad vastuolud, mistõttu enam kui 85 miljonit inimest – neist enamik naised ja lapsed – elab vaesuses, mille põhjuseks on tööpuudus, ebakindlad töökohad, madalad palgad, minimaalsest toimetulekutoetusest madalamad sissetulekud ja pensionid ning halb juurdepääs kvaliteetsetele avalikele teenustele.

Praegune majandus- ja sotsiaalkriis on eriti raskete tagajärgedega naiste jaoks, mis suurendab ebavõrdsust ja diskrimineerimist. See puudutab naiste ja meeste palga erinevust, mis ulatub keskmiselt üle 17%, ja kaudset diskrimineerimist, mis suureneb tööpuuduse kasvades, mõjutades naisi ja tütarlapsi.

Viimastel aastatel loodud töökohad, eelkõige noortele ja naistele loodud töökohad, olid valdavalt ebakindlad ja madala palgaga, mis ei vasta põhiõigustele, eriti seoses emadusega. See põhjustab samuti madalat sündimust. Eriti tekitab muret teatavate naissoost elanikkonnarühmade laialdane diskrimineerimine. Kõige rängemini mõjutab see eakaid, naisi ülalpeetavate pereliikmetega, sisserändajatest naisi ja vähemuste hulka kuuluvaid või puuetega naisi.

Lisaks vaesuse ja kuritegevuse kõrgele määrale on vägivalda ning diskrimineerimise tõttu jätkunud või suurenenud naiste ja lastega kaubitsemise ning prostitutsioon paljudes Euroopa Liidu riikides. See nõuab kiireloomulist lahendust. Kahjuks käsitleti komisjoni esitatud Euroopa 2020. aasta strateegia ettepanekutes soolist mõõdet ebarahuldavalt. Seetõttu loodame, et olukorra lahendamise juurde pööratakse tagasi ning et volinik seab võrdõiguslikkuse strateegia elluviimisel eesmärgiks nende probleemide lahendamise. Ent see ei kuulu ühegi üksiku Euroopa Komisjoni peadirektoraadi pädevusse ning vaja on palju suuremat kaasamist. Raportis kirjeldatud paljudest meetmetest tahaksin seega rõhutada nelja valdkonda.

Institutsiooni tasandil teeme ettepaneku, et Euroopa Liidu uus soolise võrdõiguslikkuse strateegia oleks Pekingi tegevusprogrammil ja selle saavutustel põhinev tegevuskava ja poliitiline kohustus, arvestades, et naiste ja tütarlaste inimõigused on üldiste inimõiguste võõrandamatu, lahutamatu ja jagamatu osa. Samuti peame tähtsaks, et nõukogu võtaks pärast parlamendiga konsulteerimist vastu komisjoni uue ettepaneku soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta. Selle eesmärk on anda võrdõiguslikkuse poliitikale suurem poliitiline jõud ja uus hoog ning eraldada sellele töhusaks elluviimiseks ELi rahalisi vahendid. Me usume, et hädavajalik on korraldada igal aastal nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendi kolmepoolne kohtumine Euroopa Liidu soolise võrdõiguslikkuse strateegia edusammude läbivaatamiseks, samuti iga-aastane soolise võrdõiguslikkuse konverents, milles osaleksid eri liikmesriikide naisorganisatsioonid ja ametiühingud ja muidugi Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide liikmed ning mis pööraks igal aastal erilist tähelepanu eelnevalt kindlaks määratud küsimusele.

Samuti tahaksin juhtida teie tähelepanu vajadusele võtta kõigi ettepanekute ettevalmistamisel arvesse soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist. Lõpetuseks – austatud juhataja, ma lõpetan kohe – tahaksin rõhutada meie nõudmist, et juba välja kuulutatud meetmeid kohaldataks ja ellu viidaks. See puudutab nii võrdõiguslikkuse instituuti, vägivaldakeskust kui ka kehtivate direktiivide täies mahus kohaldamist, nii et naiste emantsipatsioon ja nende isiklik ja ametialane eneseteostus saaks muutuda meie algatuse ning kogu strateegia keskseks eesmärgiks. Täna teid väga. Palun kaaluge kindlasti meie tehtud soovitusi.

Zita Gurmai, esitaja. – Austatud juhataja! See on teretulnud asjaolu, et komisjon on otsustanud taas kord rõhutada oma kindlat kohustust tagada naiste ja meeste võrdõiguslikkus. Selleks on koostatud dokument pealkirjaga „Naiste harta”, mida esitleti rahvusvahelisel naistepäeval.

Teiseks ametiajaks tagasisivalimisele eelnenud arutelude käigus andis komisjoni president Barroso parlamendile lubaduse töötada välja naiste harta. Lisaks on dokumendi valmimine seotud 15 aasta möödumisega tegevusprogrammi vastuvõtmisest ÜRO naiste maailmakonverentsil Pekingis ja ÜRO naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni 30. aastapäevaga. Seega täidab dokument mitut rolli, mis kõik on olulised.

Kuidas kavatseb komisjon sellesse algatusse kaasata muid ELi institutsioone, kodanikuühiskonda ja muid sidusrühmi?

Hiljutine Eurobaromeetri soolise võrdõiguslikkuse teemaline uuring tõi esile, et 62% eurooplastest usub, et sooline ebavõrdsus on endiselt probleem paljudes ühiskonna valdkondades. Kuidas saab naiste hartaga muuta seda tajutavat ebavõrdsust? Kuidas saab naiste harta sisu teisendada mõõdetavateks eesmärkideks ja selgeteks sihtideks?

Komisjon jätkab töötamist naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia põhjal, mis tavapärased hõlmab viit aastat. Praegused juhised katsid ajavahemiku 2006–2010. Kuidas täpselt kavatseb komisjon siduda valmiva viieaastase soolise võrdõiguslikkuse strateegia naiste hartaga ning kuidas kaasatakse sidusrühmad sellesse töösse?

Tuleviku osas näitab raport selgelt, et meie praegused probleemid on muu hulgas andmete ebapiisavus ning asjaolu, et soolise võrdõiguslikkusega seotud saavutusi pole selgete eesmärkide puudumise tõttu võimalik hinnata. Kui te olete otsustanud tulemusi saada, tuleb hinnata ebavõrdsuse põhjuseid ja meie tegevuse

tulemusi. Raport puudutab aastateks 2006–2010 mõeldud soolist võrdõiguslikkust käsitlevate suuniste elluviimise hindamist, ent muidugi peame seadma endale kõrgemaid sihte.

Viimaks tahaksin veel mainida Euroopa lähenemiskeeldu. Me ei tohi kõigile Euroopa naissoost ohvritele parima kaitse pakkumisega enam viivitada. Kutsun komisjoni ja nõukogu jõudma eesistujariigi Hispaania juhtimisel võimalikult uuendusmeelse ja tõhusa kokkuleppeni.

Eva-Britt Svensson, esitaja. – (SV) Austatud juhataja! Täiuslikus maailmas ei oleks tänaõhtune arutelu vajalik. Me elaksime võrdõiguslikus ühiskonnas. Aga me ei ela täiuslikus maailmas ning peame seetõttu seda arutelu. Ent me ei tohi aruteluga piirduda. Naistele suuremate õiguste andmiseks ja soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks tuleb võtta konkreetseid meetmeid.

Naiste õiguste hartat, mis väljendaks kõiki poliitikavaldkondi hõlmavat seisukohta, on hädasti vaja. Ma arvan ja usun, et avalduste tegemisest ja võrdõiguslikkust ülistavast ilukõnest ei piisa. Eri valdkondi puudutavate ja eraldi seisvate, isoleeritud meetmete kohaldamisest samuti ei piisa. Ei, võrdõiguslikkuse küsimusega tegelevad meetmed – võrdõiguslikkuse strateegia ja Ilda Figueiredo esitatud raport – peavad lähtuma kõikehõlmavast lähenemisest, ent me vajame ka mitmekülgselt naiste õiguste hartat.

Ma usun, et sellise harta koostamiseks peame kasutama teadmisi, oskusi ja kogemusi, mis pärineksid ka väljastpoolt parlamenti. Naiste organisatsioonides, valitsusvälistes organisatsioonides ja laiemalt kodanikuühiskonnas leidub oskusi, teadmisi ja kogemusi, mida peaksime kõikehõlmava harta koostamisel ära kasutama.

Komisjonil on võimalus käivitada ja kooskõlastada ELi institutsioonide, liikmesriikide parlamentide, valitsusväliste organisatsioonide ja teiste asutuste koostööd sellise harta koostamiseks. Olen kindel, et arvestades volinik Redingi pühendumust võrdõiguslikkuse edendamisele on meil võimalus selline harta koostöös komisjoniga välja töötada.

Tahaksin lisaks öelda, et sageli – vähemalt iga kord Euroopa Parlamendi valimiste eel – arutame, kuidas saada rohkem naisi parlamendivalimistel ning laiemalt poliitilises otsustusprotsessis osalema. Selles osas usun ma, et ei piisa sellest, kui me läheme ja kutsume naisi üles valimistel osalema. Ei, naised ja meie kodanikud üldiselt on selleks liiga arukad. Muidugi nad vaatavad, mida me oleme nende elu muutmiseks teinud, mida on teinud Euroopa Parlament nende olukorra parandamiseks ja nii edasi.

Sellepärast peaksime praegu kasutama seda parlamendi koosseisu ametiaega, näitamaks ELi ja maailma naistele, et me oleme tõesti võimelised enamiku naiste elu mõjutama.

Antonyia Parvanova, esitaja. – (BG) Täna, kui me hindame naiste ja meeste võrdõiguslikkuse suuniste elluviimise tulemusi, alustades samal ajal seda valdkonda puudutavate tulevaste suuniste väljatöötamist, tuleb meil erilist tähelepanu pöörata soolisele võrdõiguslikkusele otsest või kaudset mõju avaldavatele poliitikasuundadele.

Me ootame, et Euroopa Komisjon töötaks välja poliitika naiste abistamiseks, kes on langenud ebaõigluse, diskrimineerimise, nälja, vaesuse, inimkaubanduse või vägivalla muude vormide ohvriks. Peame arvestama, et kuigi sooline võrdõiguslikkus on vältimatu eeldus selleks, et saaksime täielikult kasutada oma peamisi inimõigusi, ja üks Euroopa Liidu aluspõhimõte, eksisteerib endiselt poliitikas ning naiste eludes ebavõrdsus.

Seepärast on eriti oluline, et me teeksime jõupingutusi soolise võrdõiguslikkuse poliitika tugevdamiseks, mis on majandusliku arengu ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamise vahend. Me peame võtma arvesse uue, sotsiaalses mõttes jätkusuutliku mudeli vajadust, mis peab kaasama kõiki oskusi, mida naistel majandusele pakkuda on, taastama naiste ja meeste poolt avalikus ja eraelus võetavaid kohustusi puudutava tasakaalu ning tagama tasakaalu töö ja pereelu vahel.

Kui vaadata naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiseid käsitlevat raportit, siis illustreerib kõnealune suuliselt vastatav küsimus eriti ilmekalt Euroopa Parlamendi suhtumist soolise võrdõiguslikkuse edendamise poliitikasse. Ma leian, et naiste õiguste harta ning käesoleva aasta jooksul vastu võetav jõustamisstrateegia tingib vajaduse tugevdada viimastel aastakümnetel selles vallas saavutatud edusammude ning töötada välja stabiilsem Euroopa poliitika arenenuma ühiskonna loomiseks.

Me ootame, et komisjon teeks ettepaneku lisada soolise võrdõiguslikkuse strateegiasse meetmed, mis tagaksid konkreetseid õigusloomega seotud algatused naiste vastu suunatud vägivalla vastaseks võitluseks ning õigusloomega seotud ja mitteseotud vahendid tööturul valitseva diskrimineerimise ja palgaerinevuste kaotamiseks ning naiste kvalifitseerimata töödele suunamise lõpetamiseks. Samuti tuleb osana Euroopa

2020. aasta strateegiast võtta tõhusaid meetmeid naiste tööhõive määra ja sotsiaalsete tagatiste parandamiseks, samuti viia ellu programme suurendamiseks naiste keskkonnasäästlikus majanduses osalemist, teostada poliitikat, mis tagaks naiste suurema esindatuse juhtivatel ja otsuste langetamisega seotud töökohtadel, ning samuti viia läbi asjakohased õigusloomealased muudatused, et suurendada juhtivatel töökohtadel töötavate naiste arvu.

Euroopa naiste õiguste alase teadlikkuse suurendamine on meie ühine kohus. Ma usun ka, et meie ühiste jõupingutuste tulemusena jõutakse tõhusa Euroopa poliitikani, mille eesmärk on soolise võrdõiguslikkuse edendamine, mida toetavad asjakohased strateegiad, jõustamismeetmed ja konkreetsed programmid. Tahaksin juhtida erilist tähelepanu asjaolule, et ülemaailmse majanduskriisi taustal muutub esmatähtsaks naiste roll põllumajanduses.

Meie ühised meetmed, mille eesmärk on kaotada tööhõive alane ebavõrdsus ning kaasata rohkem naisi äriühingute juhtimisse ja üldisemalt igasse ühiskonna valdkonda, tagavad head tulemused. Soolise võrdõiguslikkuse saavutamine mõjutab kasulikult tootlikkust ja majandusarengut, pakkudes meie ühiskonnale ohtralt sotsiaalseid ja majanduslikke eeliseid.

Austatud volinik! Me pole lihtsalt piisavalt edasipüüdlirikud. Me ei kasuta Euroopa Parlamendi tugevust otsustavalt ära. Me vastutame oma valijate ees. Nemad peavad soolist ebavõrdsust Euroopa Liidu kõige olulisemaks lahendamata probleemiks ning me ootame teie toetust, et saaksime selle probleemi lahendamise nimel koostööd teha.

Marije Cornelissen, esitaja. – Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi uue koosseisu valimisest on möödunud peaaegu aasta. Volinik Redingi ametisse nimetamisest on möödunud peaaegu pool aastat. Nii et meile on jäänud naiste ja meeste ellu tegeliku muudatuse toomiseks kokku neli aastat. See, milline hinnang Euroopa Parlamendi ja volinik Redingi tööle nende nelja aasta pärast antakse, sõltub meie tegudest ning toetusest, mida me ühiskonnast leida suudame.

Ainult sõnadega ei avalda kellelegi muljet. Ma ei taha, et ma peaksin nelja aasta pärast ütleva: „Näete, siin on volinik Redingi allkirjaga paberitükk ja siin on suur kuhi parlamendi resolutsioone.“ Ma tahan, et ma saaksin öelda: „Jah, me tagasime kõigile Euroopas elavatele isadele kahenädalase vanemapuhkuse. Jah, me muutsime võrdõiguslikkust käsitlevaid õigusakte, et need hõlmaksid kõiki alasid, ka transseksuaalseid inimesi. Jah, meil on toimiv süsteem, mis tagab, et naised ja mehed oleksid järgmises Euroopa Komisjonis võrdselt esindatud.“ Ma tahaksin öelda: „Jah, naiste ja meeste ebavõrdsus väheneb ja varasemast rohkem naisi töötab väärrika palgaga väärikel kohtadel. Ning jah, väheneb ebavõrdsus seoses naiste ja meeste tegutsemisega hoolekande vallas ja varasemast rohkem mehi hoolitseb pere eest ilma palka saamata.“

Ma loodan, et kõik Euroopa Parlamendi fraktsioonid võtavad homme need kaks raportit – Ilda Figueiredo ja Raül Romeva i Rueda raportid – üksmeelselt vastu, ning ma loodan, et volinik Redingil jätkub julgust viia need raportid ellu, ehkki nõukogu hääleteenamuse saavutamine ei tundu praegu lihtne ülesanne.

Me ei saa sellega üksi hakkama. Me peame kaasama need inimesed, kelle jaoks on see oluline. Ma ei ole väga rahul sellega, et naiste harta väljatöötamine on seni kulgenud ilma parlamendi või kodanikuühiskonna kaasamiseta, ent ma pean vastuvõetavaks, et Euroopa Komisjon on sellisel moel teinud ettevalmistava avalduse, et anda märku oma pühendumisest soolise võrdõiguslikkuse tagamisele.

Olulisem on see, mis juhtub edasi. Kui volinik Rehn meie küsimustele vastab, tahaksin väga kuulda, millist edasipüüdlikku strateegiat ta järgmiseks neljaks aastaks kavandab.

Isabel Martínez Lozano, nõukogu eesistuja. – (ES) Tere õhtust, austatud juhataja. Tahaksin teid tänada võimaluse eest täna õhtul koos austatud Euroopa Parlamendi liikmetega selles arutelus osaleda. Nõukogu praeguse eesistujariigi nimel tahaksin teile täna esitatud raportite eest tunnustust avaldada. Pole kahtlust, et neis kirjeldatakse selgelt Euroopa naiste probleeme, probleeme, mis praegustel rasketel aegadel meie ees seisavad, ning raskusi, millega meie kui poliitikut järgmistel aastatel kokku puutuma peame.

Olen nende küsimuste – nende probleemide, mida te täna olete rõhutanud – lahendamise nimel töötanud viimased kuus kuud Hispaania kui nõukogu eesistujariigi esindajana ning mõned aastad enne seda komisjoni liikmena.

Nagu ma ütlesin, olen pühendanud osa oma tööst Hispaania kui nõukogu eesistujariigi esindajana sellele, et sooline mõõde kajastuks uues majanduskasvu ja tööhõive strateegias, ELi 2020. aasta strateegias, mis võetakse kõigi eelduste kohaselt vastu sel neljapäeval, 17. juunil. See strateegia on vaieldamatult oluline vahend, mis mõjutab järgmise kümne aasta jooksul kogu meie poliitikat.

Lisaks sellele, et antud strateegias käsitletakse soolist mõõdet, oli minu eesmärk ka soolise vägivalda vastu võitlemise lisamine tegevuskava prioriteetide hulka. On tõsi, et see küsimus, mis peegeldab vaieldamatult ebavõrdsuse julmimat aspekti, on liikmesriikides endiselt tõsiseks sotsiaalseks probleemiks, nagu tunnistatakse ka äsja esitatud raportites.

Seega võtsime vastu järeldused, mis aitavad kaasa komisjoni ja liikmesriikide seatud eesmärkide elluviimisele ja vahendite kasutamisele, et kaotada naistevastane vägivald. Vastuvõetud tekst kohustab 27 liikmesriiki ning komisjoni välja töötama ühiseid algatusi ja vahendeid, et naistevastane vägivald kui häbiplakk likvideerida.

Üks neist järeldustest käsitleb vajadust töötada välja soolise vägivalda ennetamise ja selle vastase võitluse Euroopa strateegia. Komisjon on juba alustanud tööd selle strateegiaga, mille põhieesmärk peab olema Euroopa tasandil võrreldava teabe kogumine, ühiste eesmärkide ja nende elluviimiseks vajalike vahendite väljaselgitamine ning esimeste sammude tegemine soolist vägivalda jälgiva Euroopa järelevalveasutuse loomise suunas.

Mis puudutab vägivalda, siis te teate, et nendes järeldustes tehti samuti ettepanek luua soolise vägivalda ohvritele tasuta nõustamistelefon, mis täiendab mitmeid naissoost ohvrite sotsiaalse kaitse tugevdamiseks võetavaid meetmeid. Palusime samuti komisjonil uurida õiguslikku alust võimalike uute õigusaktide vastuvõtmiseks, mis aitaksid meil nende kuritegude vastu kõrgis liikmesriikides tõhusamalt võidelda.

Teiselt poolt käsitleti võrdõiguslikkuse küsimust 7. juunil tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu kohtumisel taas Euroopa tasandil seoses liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste vastuvõtmisega. Nagu ma just ütlesin, arutatakse neid suuniseid Euroopa Ülemkogu 17. juuni kohtumisel. Nendes suunistes loetakse meeste ja naiste võrdõiguslikkust peamiseks faktoriks, mis võimaldab lisaks praeguse majanduskriisi olukorras tööhõive taastamisele võtta järgmisel aastakümnel kasutusele ka uus, arukas, jätkusuutlik ja ühendav arengumudel. Põhjus on selles, et jätkusuutlik peab olema ka sotsiaalmudel, mis peab vastama prognooside kohaselt järgmise 20 aasta jooksul oluliselt vananeva elanikkonna vajadustele, arvestades, et elanikkonna eest hooldamine ei saa jääda ainuüksi naiste vabatahtlikult võetud ülesandeks.

Kui teie esitatud raporteid käsitlevate esialgsete arutelude ning Hispaania kui eesistujariigi peetud arutelude põhjal võib midagi kindlalt väita, siis seda, et kui me tahame majanduskasvu taastamisele tugeva aluse luua, peab Euroopa olema võimeline arvestama kõigi oma kodanike, sealhulgas kõigi naiste potentsiaali, võimete ja teadmistega. Ehkki naised on Euroopa Liidus kõrghariduse omandanud inimeste seas enamuses (60%), ei suuda naised mõne meie tootmissüsteemides valitseva struktuuri tõttu, mis on niihästi ebaõiglased kui ka ebatõhusad, oma võimeid täielikult välja arendada.

Selleks et kõrvaldada meie tööturul kõik sellised ebavõrdsuse ilmingud, mis on ühisele arengule tõeliseks takistuseks, peab eesmärk saavutada 2020. aastaks 75% suurune tööhõive määr kehtima nii meeste kui ka naiste puhul. Küsimus ei ole üksnes õigluses. Kui me võrdleme Euroopa Liidu meeste ja naiste tööhõive määra, võib näha, et töökoht on 76%-l meestest ning töötavate naiste protsendimäär on 63%. Seetõttu tuleb selles osas järgmistel aastatel teha erilisi jõupingutusi, et rohkem naisi jõuaks tööturule. Meie ühise arvamuse kohaselt tuleb naiste osalust tööturul suurendada ka viisil, millele osutas Raül Romeva i Rueda, nimelt võttes meetmeid palgaerinevuste kõrvaldamiseks, mille määr saavutas eelmisel aastal Euroopa Liidus keskmiselt peaaegu 18%.

Tähelepanu tuleb pöörata ka muudele soolise võrdõiguslikkusega seotud ning ELi 2020. aasta strateegias käsitletud küsimustele, näiteks sooliste stereotüüpide kaotamine hariduses ning kutsealases ja akadeemilises nõustamises. Me teame, et sellised stereotüübid toovad praegu kaasa segregatsiooni tööturul ning vajaduse leida tasakaal töö ja eraelu vahel.

Kui rääkida sotsiaalsest kaasamisest ja vaesusevastasest võitlusest – kinnitan Ilda Figueiredole, et see on erakordselt oluline küsimus –, siis pöörasime erilist tähelepanu naiste olukorrale, arvestades, et neid ohustab suurem vaesusrisk kui mehi, kuna nad saavad madalamat palka ja pensione ning võtavad endale ise ülesandeks tasustamata hoolekandetöö tegemise.

Ühtlasi teeb meile suurt heameelt, et saavutasime parlamendiga mees- ja naissoost füüsilisest isikust ettevõtjate võrdset kohtlemist käsitleva direktiivi ettepaneku osas üksmeele. Tänu sellisele kokkuleppele jõudmisele on järgmisel nõukogu kohtumisel võimalik see direktiiv vastu võtta. Selle direktiiviga antakse füüsilisest isikust ettevõtjatest naistele ja neid abistavate abikaasadele või partneritele täiendavad õigused.

Nagu ma ütlesin, oleme mitmel istungil käsitletud täna arutusel olevate probleemidega seotud võimalusi ja ettepanekuid. Lõpetuseks – ja ma olen kindel, et volinik Reding räägib sellest samuti –, me arutasime ka

tulevast soolise võrdõiguslikkuse strateegiat (2011–2015), mis annab Euroopa Parlamendile järgmistel kuudel kahtlemata alust intensiivseks aruteluks ning millega seotud juhised esitab komisjon järgmiste kuude jooksul.

Ma olen veendunud – austatud juhataja, sellega ma ka lõpetan –, et arutelu kriisi ja majanduse taastamise üle ei tohi juhtida tähelepanu Euroopa sotsiaalmudeli tugevdamiselt kõrvale. See oleks viga. Praegusel hetkel oleks see suur viga ning seetõttu pean ma vajalikuks võrdõiguslikkuse alaseid arutelusid ning poliitikat jätkata, kuna need on mitmete aastate jooksul aidanud meie majandusel mitte üksnes areneda, vaid lisaks sellele ka säilitada kadestamisväärse ning laitmatu sotsiaalse ühtekuuluvuse mudeli.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Euroopa Parlamendi raportööride töö avaldas mulle sügavat muljet. Samuti avaldab mulle sügavat muljet see, kuidas erinevad fraktsioonid väikeste erinevustega sama suunda järgivad. Erinevused pole nii olulised kui suund ise, oluline on see, et eesmärk on sama.

Täna teid ka selle eest, et te kõik rõhutasite – nii eelkõnelejad, raportöörid kui ka suuliselt vastatava küsimuse esitajad –, et meil ei ole vaja rohkem pabereid, vaid tegusid. Olen teiega nõus, kuna tegelikult me teame, mida me tahame ja miks me seda tahame. Me teame, et ainukeseks võimaluseks meie ühiskonda arendada on sooline võrdõiguslikkus, mis ei puuduta üksnes naisõiguste küsimusi, vaid kõiki eluvaldkondi horisontaalselt.

Just sellepärast alustas komisjon esimest korda ajaloo jooksul oma viieaastast ametiaega sissejuhatava avaldusega – nagu seda on nimetatud –, hartaga, mis näitab komisjoni iga liikme pühendumist naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamisele oma vastutusalas ning mis seega näitab kogu komisjoni kohustust seada soolise võrdõiguslikkuse küsimus esmatähtsaks kohale.

See on üks asi. Teine küsimus on: kuidas jõuda tegudeni? Kuidas anda komisjoni poolt märtsis esitletud naiste hartale mõjuv sisu? Nüüd jõuame rakendamise juurde. Esiteks palusin ma kõigil kaasvolinikel strateegia elluviimisele kaasa aidata, nii et enda juhitava ametiasutuse ja vastutusala piires annavad siinkohal panuse ka ülejäänud 26 volinikku, mitte ainult soolise võrdõiguslikkuse volinik, kes teiega praegu kõnelusi peab. Et seda pole kunagi varem juhtunud, on see väga oluline, ning ma usun, et selline suhtumine on kooskõlas taotlusega, mida kõik fraktsioonid siin on väljendanud.

Kuidas me nende ideedeni jõudsim? Hartas loetletud viis prioriteeti ei ole õhust võetud. Need on valminud sidusrühmadega peetud laiapõhjalise nõupidamise tulemusena, mille me 2009. aastal uut strateegiat ette valmistades läbi viisime. Tulen selle strateegia juurde hiljem tagasi.

Esmalt tahaksin rääkida Euroopa Parlamendi esitatud raportitest, millel on väga suur tähtsus. Esiteks Raül Romeva i Rueda raport. See on kooskõlas komisjoni seisukohaga, mis puudutab kriisi mõju naistele ning seda, kuidas kriisimeetmete elluviimisel tuleb võtta arvesse nende mõju naistele. Juhtisin sellele küsimusele tähelepanu juba oma viimases aastaaruandes meeste ja naiste võrdõiguslikkuse kohta, rõhutades, et käesolev kriis mõjutab naisi rohkem kui varasemad majandussurutised, kuna naised töötavad tänapäeval rohkem palgatöötajatena ning vähem tasuvatel töökohtadel. Kriisi algusaegadel nägime meeste tööpuuduse väga kiiret tõusu, mis oli peamiselt tingitud ehitus- ja tööstussektorit tabanud probleemidest. Nüüd võime näha, et meeste ja naiste tööpuudus suureneb samasuguse kiirusega ning valitseb oht, et riikide eelarvekärbete ning soolist võrdõiguslikkust puudutavate kulutuste kärpimise tõttu – mis ei ole loodetavasti liiga ränk, ent on siiski arvestatav – avaldab see kindlasti mõju naiste tööhõivele. Seega on väga oluline, et me sellest teadlikud oleksime ning et meil tuleb selleks meetmeid esitada. Seepärast toetan ma kindlalt jõupingutusi, mille eesmärk on majanduse elavdamise meetmete rakendamisel arvestada ka soolist mõõdet. Ma usun, et kriis annab meile ainulaadse võimaluse viia ellu poliitikat, mis parandab tulevikus meie tööturul ja ühiskonnas valitsevat soolist võrdõiguslikkust. Eesistujariik on juba väga selgelt välja öelnud, et meie eesmärki – jõuda 75% suuruse tööhõive määrani – ei ole võimalik saavutada ilma naiste osaluseta tööturul.

Kui rääkida Euroopa 2020. aasta strateegia soolisest mõõtmest, siis ei saa kolmes selle strateegia peamises valdkonnas ilma naisteta midagi saavutada. Naised moodustavad ülikooli lõpetajatest kuni 60% ning me ei kasuta neid tööturul. Ent kui me taotleme nutikat majanduskasvu, keskkonnahoidlikku majandust, kus me vajame teadmistega inimesi ja kus me ei saa neid väga hea haridusega intelligentseid naisi kõrvale jätta, siis ei saa me ilma naiste abita kunagi oma eesmärgi saavutada. Seepärast usun, et 2020. aasta strateegia õnnestumiseks on vaja naisi aidata. Strateegia eesmärgi ei ole võimalik saavutada, kui me ei paranda oluliselt naiste kaasamist tööturule. Seepärast pean ma väga positiivseks, et Euroopa Parlament on strateegias tugevalt esindatud soolist mõõdet pidevalt rõhutanud, käitudes väga õigesti, sest me peame tõesti tagama, et naised aitaksid strateegia elluviimisele kaasa ning saaksid sellest ka kasu.

Meie soolise võrdõiguslikkuse strateegia, mille ma tänavu sügisel esitan, sisaldab mitmeid väga konkreetseid punkte, mis ei puuduta lähikuid, vaid järgnevaid aastaid. Me vajame reaalseid juhiseid, mis näitaksid, kuidas viia neid väga konkreetseid punkte ellu 2010. aastast kuni meie volituste lõppemiseni – teie volituste lõppemiseni Euroopa Parlamendi liikmetena ning minu volituste lõppemiseni Euroopa Komisjoni volinikuna. Strateegia eesmärk on seega parandada juhtimist ning poliitilist dialoogi ja seda viiakse ellu Euroopa tasandil tihedas koostöös peamiste partneritega. Täna sel istungil öeldi väga õigesti, et me võime praegu ju soolise võrdõiguslikkuse strateegia kirja panna, ent praktikas peavad seda kohaldama liikmesriigid. Me võime näha, et kõik sidusrühmade vahendid, mis aastate jooksul on loodud – alates Pekingi tegevusprogrammist – toimivad hästi. Kriisi ajal peame kindlustama, et need toimiksid jätkuvalt hästi ja keegi ei prooviks neid likvideerida. Ma loodan parlamendi abile. Kui midagi sellist mõne valitsusega juhtuma peaks, olen kindel, et me tõstaksime Euroopa Parlamendis kohe häält.

Nii et see koostöö, millele tulevase strateegia ideed toetuvad, peab edasi arenema viljakaks ja, nagu te soovite, regulaarseks dialoogiks – ja nagu ma alguses ütlesin, olid sidusrühmad need, kes algatasid selle teema kohta avaliku arutelu. Seetõttu rõhutan Ilda Figueiredo koostatud uut strateegiat käsitleva raporti tähtsust. Austatud raportöör! Ma pean teie mõtet korraldada tehtud töö läbivaatamiseks igal aastal parlamendi, nõukogu ja komisjoni kolmepoolne kohtumine suurepäraseks. Ma arvan, et selle mõtte elluviimine oleks väga positiivne, kuna see annaks kõigile – komisjonile, nõukogule ja ka parlamendile – stiimuli teha rohkem. Selline soolist võrdõiguslikkust puudutav dialoog võiks põhineda Euroopa Komisjoni koostatud aastaaruandel soolise võrdõiguslikkuse kohta. Ma arvan, et see oleks edasiminekuks vägagi teostatav ja konkreetne võimalus.

Samuti arvestan sellega, et liikmesriigid toetavad komisjoni poolt soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas tehtud samme, esiteks sellega, et nad kiidavad heaks uue strateegia, mida nad teevad muidugi pärast seda, kui on kuulnud parlamendi arvamust minu poolt septembri lõpus esitatud ettepanekute kohta, ning lisaks sellega, et uuendavad ELi soolise võrdõiguslikkuse pakti.

Kokkuvõttes on olemas kolm valdkonda, milles ma tahaksin näha ELi väga tõhusaid ja väga käegakatsutavaid samme, ehkki juhul, kui ma räägin kolmest valdkonnast, ei tähenda see, et nende arv kolmega piirduki, ja ma arvan, et me võiksime ehk need kolm valdkonda enda põhieesmärkideks lugeda.

Esiteks tuleb meil otsustavalt tegutseda, et võidelda naistevastase vägivalla vastu ning tagada ohvrite tõhus kaitse. Meie ühine õigusruum peab olema ala, kus ohvreid koheldakse väärikalt ja austusega ning neile pakutakse kõrgetasemelist kaitset ja toetust mitte üksnes ühes, vaid mitmes valdkonnas. Minu prioriteet on tagada, et komisjon esitaks 2011. aasta esimeses pooles antud valdkonda puudutava ühtse paketi. Ma tean, et Belgia kavatses eesistujariigina korraldada novembrikuus olulise konverentsi, kus antakse hinnang seni tehtud sammudele, pooleliolevatele tegevustele ning neile meetmetele, mis tuleb tulevikus võtta. Hispaania eesistumisajal tehtud ettevalmistava töö tulemusi arendatakse edasi: sügisel antakse neile tulemustele hinnang ja kavandatakse lisameetmed ning 2011. aasta alguses esitatakse ühtne pakett.

Tahaksin korrata seda, mida ma kuulamisel ütlesin ja mis on komisjoni hartas samuti selgelt väljendatud: komisjon kasutab kõiki võimalikke vahendeid, vajaduse korral ka kriminaalõigust, et teha lõpp naiste suguelundite moonutamisele. Me leiame, et see on brutaalne komme, mille täitmine ei tohi Euroopas mingil juhul ja ühelgi ettekäandel jätkuda.

Me valmistame samuti ette õigusakti, mis parandab naiste osalemist otsustamisprotsessis. Teil on õigus: naised on nii riigiasutuste kui ka eraettevõtete kõigil otsustamistasanditel tugevasti alaesindatud, kõikjal peale ülikooliõpingute. Euroopa peab tegema samme, et see erinevus muutuks võimalikult väikeseks.

Ma tean, et ma ei rääkinud paljudest teistest küsimustest, näiteks mitmesugused puhkused, mida võiks rasedus- ja sünnituspuhkusele lisada, lastehoiuasutustega seotud eesmärgid, palgaerinevused ning meie võimalused selleks, et nende probleemide käsitlemist läbipaistvamaks muuta. Käsitletakse määrgiste, hartade ja hüvitiste küsimust ning teisi küsimusi. Kõike seda arutatakse septembri lõpus.

Mis puudutab konkreetsete sammude küsimust, siis peaksite just teie siis sekkuma ja ütleva, et see on mõttetus, et need sammud pole piisavalt jõulised, ja ütleva, mida teie arvates vaja on. Ma töotan koos oma abilistega ühiselt nende probleemide lahendamise nimel. Me oleme kuulnud kõigi sidusrühmade arvamust. Me oleme tutvunud teie raportite ja resolutsioonidega ning me oleme ära kuulanud eesistujariigi Hispaania korraldatud väga olulisel konverentsil osalenud ministrite arvamuse. Ma arvan, et üheskoos saame me sellega hakkama, nii et te võite nelja aasta pärast öelda: „Jah, me saime sellega hakkama.“

Livia Járóka, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Austatud juhataja! Vaatamata ELi soolise võrdõiguslikkuse poliitikas viimase viiekümne aasta jooksul tehtud edusammudele, mida me täna arutasime, on veel palju eesmärgi

saavutamata, nagu mitmed kõnelejad ütlesid. ELI 2006–2010. aasta juhistes – ja paljud kolleegid viibisid siin, kui me komisjoniga eelmiste juhiste üle arutlesime –, väljendatud edasipüüdlike eesmärkide poole tuleb jätkuvalt liikuda. Need eesmärgid on majanduslik iseseisvus, era- ja tööelu ühitamine, võrdne esindatus, vägivalla kaotamine, stereotüüpide kaotamine ning soolise võrdõiguslikkuse edendamine välispoliitikas. Me kõik saame sellest aru.

Eelmiste juhiste eesmärkide täitmisel ning uute juhiste eesmärkide määratlemisel, millele praegune arutelu ja kõik raportid oleksid pidanud osutama, on näha, et komisjon peab võtma konkreetsed meetmed praeguste juhiste mõju tagamiseks ning samuti selleks, et juhiste puudustest õppida ja need kaotada.

Mulle teeb kõige rohkem muret nähtavus, nähtav mõju, mida me saame avaldada soolise võrdõiguslikkuse reaalseks tagamiseks mõeldud riiklikele ja piirkondlikele vahenditele. Ehkki finantskriisi mõju hindamine on endiselt raske, nagu kolleeg Romeva i Rueda kinnitas, on meile kõigile täiesti selge, et sel perioodil oli naistele erakordselt ränk mõju.

Seega on olukord ilmselgelt selline ning seda tuleks lõputult rõhutada, et naiste majanduslike ja sotsiaalsete võimaluste avardamiseks mõeldud investeeringute ebapiisavus piirab täielikult majandusarengut ning aeglustab Euroopas vaesuse ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähenemist. Lisaks puudus eelmistes juhistes – sellest räägiti tegelikult palju, ent tehti vähe – viide võitlusele mitmesuguse diskrimineerimise vastu, kuna mitmekordne diskrimineerimine vanuse, puude, etnilise või rassilise päritolu, usu, rahvusliku päritolu ja sotsiaal-majandusliku olukorra tõttu loob naiste mõjuvõimu ja ühiskonnaelus osalemise suurendamisele mitmeid takistusi. Sellest probleemist me eriti ei räägi. Sama harva räägime sellest, kui oluline on soolisel alusel eristatud andmete kogumine, töötlemine ja avaldamine. Lõpuks, peamiselt vahendid...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Edite Estrela, *fraktsiooni S&D nimel.* – (PT) Austatud juhataja, austatud volinik, austatud nõukogu eesistuja! Hiljuti ajakirjas Time ilmunud artiklis „The New Sheriffs of Wall Street” öeldakse, et USA naised ei juhi Wall Streeti ega ole süüdi praeguse finantskriisi puhkemises, kuid finantsturu ebapiisava reguleerimise tõttu tekkinud olukorras on just naised need, kelle poole nüüd pöördutakse ja kes edutatakse juhtivatele töökohtadele, et nad oma meessoost ülemuste põhjustatud probleemid lahendaksid.

See on huvitav. Mehed põhjustasid kriisi ja naised peavad selle lahendama. Irooniat kõrvale jättes on ülemaailmne majandus praegu suurimas languses pärast Suurt depressiooni. See avaldab sotsiaalset mõju kogu Euroopa Liidule ning kriisi halvimal tagajärjel puudutavad naised, kuna nende töökohad on ebakindlamad, nende vallandamine on tõenäolisem ning neile laieneb väiksema tõenäosusega sotsiaalkindlustussüsteemide kaitse. Sellega seoses eksisteerib põhjendatud hirm, et mitmed liikmesriigid võivad vähendada kulutusi sotsiaalsektorile, mis mõjutab taas eelkõige naiste olukorda. Pole õiglane, et kõige haavatavamad on need inimesed, kes peavad spekulatsioonide vigade eest maksma.

Lõpetuseks tahaksin väljendada tunnustust eesistujariigiile Hispaaniale, kes seadis prioriteediks võitluse soolise vägivalla vastu.

Sophia in 't Veld, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Esmalt tahaksin oma fraktsiooni nimel tänada mõlemat raportööri ning öelda, et minu fraktsioon toetab kogu hingest mõlemat raportit, kuna need käsitlevad väga olulist küsimust, nimelt soolist võrdõiguslikkust, mille tähtsust rõhutab minu arvates ka mõlemas raportis käsitletud lai teemaring.

Head kolleegid! Ma pean aga ütlema, et olen veidi pettunud, sest kui me väidame, et tahame tegusid, et tahame järgmise nelja aasta jooksul midagi saavutada, et see küsimus kuulub kõige tähtsamate hulka, et pool elanikkonnast kannatab diskrimineerimise all ja et pool elanike võimetest jääb kasutamata, siis millest tuleneb see, et me peame seda arutelu kõige hilisemal kellaajal? Kus on fraktsioonide juhid? Miks me lepime sellega, et seda küsimust ei peeta suurimaks prioriteediks? Head kolleegid! Ma teen ettepaneku nõuda, et järgmisel korral antaks selle teema arutamisele päevakorras võtmetähtsus, ning kui meile seda ei lubata, võiksim me end ukse külge aheldada. Ma ei arva, et peaksime sellega kauem leppima.

Marina Yannakoudakis, *fraktsiooni ECR nimel.* – Austatud juhataja! Täna arutelu eesmärk on uurida võimalusi naiste olukorra parandamiseks; mõnikord pakub sellist võimalust positiivne diskrimineerimine, näiteks kvoodid, mõnikord konkreetselt soolist võrdõiguslikkust käsitlevad õigusaktid. Toetan seda, et raportites viidatakse liikmesriikide koostöö tugevdamisele palgaga seotud diskrimineerimisega võitlemise, töökohtadele võrdse juurdepääsu loomise ning naiste ja meeste vägivalla mis tahes vormide, sealhulgas inimkaubanduse ja naiste suguelundite moonutamise eest kaitsmise vallas, kuid samuti tuleb teha jõulisi

samme naiste mõjuvõimu suurendamiseks, suurendades usku nende võimetesse, edendades haridust ja võttes meetmeid valikuvabadust soodustava keskkonna loomiseks.

Üks mees, kes pidi diskrimineerimist taluma, ütles ükskord: „Mul on unistus.“ Ka minul on unistus. Ma ootan päeva, mil me töötame mitte üksnes töökohtadel suurema võrdõiguslikkuse tagamise nimel, vaid ka naiste mõjuvõimu suurendamise nimel, et nad võiksid vabalt otsuseid langetada ja tunda end piisavalt tugevana, et enda seatud eesmärged saavutada. Need oleksid tõelised naisi puudutavad juhised. Ent me peame liikuma väikeste sammude haaval. Me kõik pooldame võrdõiguslikkuse põhimõtet ja ma ütleksin, et see on meie põhiõigus, ent miks kaasata teemasid, mis muudavad sõnumi segasemaks? Ettepanekute sisu on keeruline ning see, et neisse on kaasatud liikmesriikide pädevusse kuuluvad küsimused, nagu riiklikud tervishoiukulutused, ei aita olukorda parandada.

Praegu on teel takistus. Mul on kahju seda öelda, aga kui me tahame võrdõiguslikkust saavutada, peame tagama, et häirivad tegurid on kadunud, sest me saame ühiselt edasi liikuda vaid takistustevabal teel.

Charalampos Angourakis, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (EL) Austatud juhataja! Tahaksin osutada, et me oleme kuulnud palju sõnu, ent vähe põhjendusi. Selles mõttes pean ma mõlemat raportit, eriti kriisi mõju käsitlevat raportit parimal juhul soovide nimekirjaks. Ma ütlen seda sellepärast, et kahjuks ei käsitleta neis raportites probleeme, mida praegune vastuvõetamatu olukord on naistele põhjustanud.

Arvan, et kui praegu tõstetakse Kreekas naiste pensioniiga 5–17 aastat, siis on põhjuseks kapitalistlik süsteem ja 2020. aasta strateegia, mida ei vaidlustata. Ma ei taipa, kuidas saab volinik rääkida teistsugustest naiste võrdõiguslikkuse tagamise meetmetest ilma seda strateegiat vaidlustamata.

Austatud volinik! Ükskõik milliseid meetmeid te võtate, ei saa te 2020. aasta strateegias midagi kahtluse alla seada, sest te pole seda praktiliselt vaidlustanud. Seepärast leiame, et probleemi saab lahendada ainult naiste ja kõigi töötajate võitlusega kriisi tagajärgede vastu, võitlusega kapitalismi kukutamise nimel.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Keskendun kahele küsimusele, mis mulle suurt huvi pakuvad: majandus- ja finantskriis ning neile järgnenud majanduslangus. Neid ei tohiks mingil juhul kasutada ettekäändena seni soolise võrdõiguslikkuse vallas saavutatud edusammude tühistamiseks. Keskpikas perspektiivis võib see majanduskasvu veelgi kahjustada.

Naiste ja meeste palgaerinevus püsib ning ma kardan, et kogu Euroopas kestab selline olukord endiselt edasi. Euroopas on meeste ja naiste palgaerinevus keskmiselt 17,8%. Siinkohal eksisteerib kahjuks ka negatiivseid hälbeid, nagu minu kodumaal Austrias. Austria föderaalvalitsuse viimase naisi käsitleva raporti kohaselt teenivad naised üksnes 58,4% meeste kogupalgast. Ainult kahes riigis valitseb suurem palgaerinevus. Meie üldine eesmärk peaks olema nende nähtamatute tõkete lõhkumine ja mineviku kolikambrisse saatmine.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Ma arvan, et Ilda Figueiredo raportist rääkimine on oluline ja täiesti õige. Seda raportit arutati pikalt naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonis, mille aseesinaine ma olen, nii kompromissmuudatustepanekute esitamise kui ka Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni arvukate ettepanekute esitamise ajal.

Austatud kolleegid! Selles raportis tutvustatakse mõningaid suurt muret tekitavaid valdkondi, mis pole õigel ja asjakohasel viisil tähelepanu ja lahendust leidnud. Meie poolt esindatava ühiskonna enamiku jaoks peamise tähtsusega eetilisi ja kultuurilisi küsimusi ei võetud arvesse. Eelkõige ei keskendu raport endiselt 2006–2010. aasta juhiste hindamisele, ehkki nelja-aastase kava lõpp on lähenemas ning Euroopa Parlament peaks olema võimeline oma seisukohti selles küsimuses väljendama. Seetõttu ei saa ma varjata oma kahtlusi selle raporti suhtes.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Tahaksin Raúl Romeva i Ruedat ja Ilsa Figueiredot tänada majanduslanguse soolist mõõdet ja võrdõiguslikkuse juhiseid käsitlevate raportite koostamisel tehtud töö eest.

Euroopa Parlament on väga selgel seisukohal, et soolise võrdõiguslikkuse poliitika vajab süvalaiendamist, arvestades, et jutt käib olulisest väärtusest, mis puudutab 52% Euroopa elanikest.

Meie strateegia peab hõlmama selliseid aspekte nagu pere- ja tööelu ühitamine, võrdne esindatus, stereotüüpide kaotamine ja soolise vägivalda kõigi vormide kaotamine.

Tahaksin kasutada käesolevat võimalust, et paluda volinik Redingil reageerida korduvatele üleskutsetele, mida on teinud Euroopa Parlament, suur osa liikmesriikidest ning Euroopa naiste lobi, mis alustas täna

kampaaniat ohvritele lähenemiskeelu kehtestamise toetuseks. Praegu pole aeg takerduda menetluslikesse küsimustesse, mis selle algatuse elluviimist edasi lükkavad. Praegu on aeg dialoogiks ja mõistmiseks.

Meil on sada tuhat põhjust, et tegutseda kohe, viivitamata; ainuke asi, mida me vajame, on poliitiline tahe.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Möödunud viiel aastal oleme saavutanud küll teatud edu naiste ja meeste majandusliku sõltumatuse valdkonnas, kus naiste tööhõivemäär tõusis pea kuuekümne protsendini, kuid samas ei ole toimunud mingitki muutust paremusele naiste ja meeste palgalõhe kaotamise osas. Naised said 2007. aasta andmetel keskmiselt 17% vähem palka kui mehed. Minu koduriigis Eestis oli see vahe üle 30 protsendi. 2007 oli majandusliku tõusu aasta. Milliseid numbreid me saame teada peatselt, kui tuleb järgmine vastav analüüs?

Kõigis riikides esitletakse edukate ettevõtete edetabeleid, esitletakse riigi rikkamaid, plaksutatakse neile. Ja need on reeglina 99% ulatuses mehed. Kui me nüüd mõtleme naiste ja meeste palgavahele, siis väljendub ju nimetatute kasumites ja väljavõetud dividendides naistele ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mul on tänase naiste õiguste teemal peetava arutelu üle väga hea meel ja ma avaldan heakskiitu ka neile suurepärasele raportile. Ent mulle ei tee erilist heameelt asjaolu, et vähemalt minu kodumaal Ungaris pole enamik naisi oma õigustest teadlikud ega võimelised neid kasutama. Selline olukord nõuab kiireloomulisi meetmeid. Üks põhjus, miks naised ei suuda oma õigusi kasutada, on see, et nad pole võimelised juristi palkama. Milliseid lahendusi ma soovitan? Me vajame erikoolitusega juriste, tasuta õigusabiteenuseid ning veebilehte, mis sisaldaks vastuseid kõigile igapäevastele juriidilistele probleemidele, millega naised kokku puutuvad. Millised need juriidilised probleemid on? Näiteks naine, kes pole kuude kaupa lapse ülalpidamistoetust saanud, peab teadma, mida teha, kelle poole abi saamiseks pöörduda. Naine, kes kannatab abikaasapoolse füüsilise väärkohtlemise all ja pöördub politseisse ainult selleks, et kuulda, et tegu on pereprobleemiga ja nad ei saa sekkuda, peab saama välja selgitada, kas politseinikel on õigus või on tal võimalik kellelki abi saada. Kolme lapsega naine, kellele tööintervjuul kahekümnendat korda ning väljamõeldud põhjustel ära öeldakse, peab saama välja selgitada, kas tal on võimalus nõuda kahju kohtulikku hüvitamist. Naine, kes vallandatakse niipea, kui tööandja avastab tema raseduse, peab teadma, kas tal on võimalik kellegi poole pöörduda. Sellistel ja sarnastel juhtudel peaks...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Anna Záborská (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Täna arutatavas naiste õiguste hartas viidatakse ÜRO õigusaktidele. Selline menetlus kahjustab liikmesriikide valitsusi, kelle ainupädevusse kuulub riiklikest vajadustest lähtuvate otsuste elluviimine. ÜRO-le viitamine kõigutab tugevalt riigiasutuste autoriteeti.

Me ei vaja hartat olukorras, kus olemasolevaid õigusakte ei rakendata. Kollektiivse võhiklikkuse tõttu eelistame aga meie, naised, uut deklaratsiooni, selle asemel et võidelda juriidiliselt siduvate õigusaktide rakendamise nimel.

See harta on üks osa Euroopa Liidus toimuvast vastuolulisest arengust. Moraaliküsimuste reguleerimine on meile juba harjumuseks saanud. Praegu on Euroopa Liidus toimuv sotsiaalne manipuleerimine tekitamas ebahariliku paradoksi. Me tegeleme vaba konkurentsi ettekäändel riikide majanduse erastamisega, aga riigistame ühtlasi meeste ja naiste vahelisi suhteid. Euroopa Liit kopeerib Kesk- ja Ida-Euroopa halbu kogemusi. On kahju, et sotsiaalse manipuleerimise käigus ei võeta arvesse ajaloolisi kogemusi, mis võimaldaks vältida uut tagasilööki, mille esimesteks ohvriteks on naised.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Väljendan heakskiitu Raül Romeva i Rueda raportile, milles juhitakse tähelepanu kriisi sageli unustatud aspektile, nimelt selle tagajärgedele naiste jaoks.

Juba kriisi alguses oli Euroopa Parlament esimesi, kes hoiatas kahjulike tagajärgede eest, mida kriis võib naistele avaldada, kui asjakohaseid meetmeid ei võeta. Samuti osutasime, et asjakohase poliitika elluviimisel ja asjakohaste meetmete võtmisel pakub käesolev kriis võimalust muuta Euroopa Liit ühiskonnaks, mis võtab rohkem arvesse meeste ja naiste vahelist võrdõiguslikkust.

Arvestades, et erinevates kärpekavades ei tagata võimalust kriisile diferentseeritult reageerida, tuleb uskuda, et meie nõuandeid ignoreeriti. Kriis tabas esimesena tootmist ja ehitustööstust, mis annavad peamiselt tööd meestele. Hiljem on enamik mõjutatud sektoritest ning esimesed ohvrid kuulunud sotsiaal-majandusliku püramiidi alumisse kihti, kus naised on enamuses.

Seepärast on meil vaja selle probleemiga kiiresti tegeleda ning võtta Euroopa Liidus ja selle liikmesriikides vastu võetud kärpekavades arvesse ka naiste probleeme. Ma ei taha, et me peaksime ajas kolmkümmend aastat tagasi minema. Kaalul on naiste sõltumatus.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Viimastel päevadel on Euroopa Liit, osaliselt majanduskriisiga võitlemise ettekäändel sundinud minu kodumaad Itaaliat täitma reeglit, mille kohaselt peavad avalikus sektoris töötavad naised 65 aastasel pensionile minema, muutes nende pensioniea seeläbi võrdseks meeste omaga.

Ma usun, et me peaksime selliseid võrdsete kohustuste tagamiseks mõeldud õigusnorme pooldama, kuid ma usun samuti, et naised tunnevad, et neil on teised prioriteedid: võitlus tööpuuduse ja ebakindlate töökohtade vastu ning vastuvõetamatu palgaerinevuse kaotamine.

Lisaks eksisteerib suur probleem seoses ebapiisavate teenustega. Kui tuua vaid üks näide, siis on võrdõiguslikkusest väga raske rääkida, kui lastehoiuasutusi on nii vähe. Isegi töökohta leida või säilitada on raske. Ma olen kindel, et Euroopa Komisjon näitab ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Austatud volinik, head kolleegid! Majandustegevuse aeglustumisel ja finantskriisil on vaieldamatult sooline mõõde. On oht, et ebavõrdsus, mille vastu me võitleme, süveneb veelgi. Palgaerinevused, tööõigust puudutav surve, raseduse ja sünnitusega seotud sotsiaalkindlustus ning tööturu tingimused on vaid mõned näited.

Eri liikmesriikide kriisiga seotud eelarvekärped on vältimatu reaalsus. Need mõjutavad peamiselt avalikke teenuseid ja nende teenuste kättesaadavust. Kulude vähendamise meetmed ei mõjuta eriti riigi kõige mõjukamaid ametiasutusi. Seetõttu keskendub säästmine valdkondadele, kus kärbetest mõjutatud rühmadelt oodatakse kõige väiksemat vastupanu, toetudes asjaolule, et inimesed saavad hakkama, kuna muud võimalust pole. Laste ja eakate vanemate eest hoolitsemise kohustus jääb igasuguses olukorras alles. Selle rolli peavad võtma eelkõige naised.

Kulude vähendamise meetmetest üks esimesi on vähendada toetust sotsiaalhoolekandeesutustele, mis annavad tööd peamiselt naistele. Liikmesriikide valitsuste kohustus on võtta eelarvekulude kärpimise meetmete ja nende mõju planeerimisel arvesse ka sellist vaatenurka ning lähtuda laiema elanikkonna koormuse suurendamisel tasakaalustatud lähenemisest.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Tahaksin alustuseks öelda, et meie arvates oleks naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhiste (2006–2010) tulemuste hindamist käsitlev raport, mille eesmärk on mõjutada järgmise seda valdkonda puudutava strateegia väljatöötamist, võinud olla enesekindlam ning sisaldama vähem vaieldavaid kohti. Kui eesmärk oli tõesti saavutada võimalikult suur konsensus, oleks tulnud käsitleda mitut eetilisel tundlikku teemat, eeskätt naiste seksuaal- ja reproduktiivtervishoiu küsimust teistmoodi.

Kui see kõrvale jätta, tahaksin rõhutada, et ka nn normaalse majanduskasvu ajal on naiste õigused tõsisel ohus, eriti seoses meeste ja naiste erineva olukorraga tööl, ühiskonnas ja pereelus, ent selline majanduslik ja sotsiaalne kriis, mida me praegu kogeme, süvendab neid probleeme olulisel määral. Seepärast peavad liikmesriigid kohalike ja piirkondlike asutuste ning ühenduse institutsioonide tasandil võtma suuremaid strateegilisi kohustusi seoses kaitsmisega ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Majanduskriisi soolised aspektid, soolise võrdõiguslikkuse juhised ning naiste õiguste harta on kolm teemat, mida iseloomustab ühine nimetaja: naiste staatus ühiskonnas. Kui me tõepoolest tahame parandada naiste seisundit ühiskonnas, vajame konkreetset poliitikat ja meetmeid, mida tutvustatakse ka fraktsiooni S&D manifestis soovitatud naiste õiguste hartas.

Kui me tõesti tahame, et naised oleksid nii avalikus kui ka erasektoris otsuste tegemisega seotud ametikohtadel paremini esindatud, siis on Euroopa institutsioonides soolise võrdõiguslikkuse tagamine vältimatult vajalik. Ma usun, et Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon peavad 2014. aastal selles osas eeskujuga andma, võttes endale kohustuse ja näidates üles tugevat poliitilist tahet.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Mulle valmistab pettumust, et vaatamata Euroopa Liidus tehtud suurtele edusammudele, mis puudutavad eelkõige sama töö eest samasuguse palga saamist, räägime me 2010. aastal endiselt naiste õigustest.

Tahaksin ka rõhutada naiste õiguste puudumist eeskätt kolmandates riikides. Töötasin mõned kuud vabatahtlikuna Malawis ning sealsete naiste kohtlemine tekitas minus õudust. Esiteks tegid naised ära suurema osa rängast põllutööst, samal ajal kui mehed ringi logesid, ning teiseks tekitas minus erakordset vastikust asjaolu, et mõned neist meestest, eriti üks, keda kutsuti Hüääniks, omasid naiste suhtes seksuaalseid õigusi.

Ma arvan, et Euroopa Liidul on aeg seada mõne sellise jälestusväärse kombe kaotamine neile riikidele arenguabi andmise tingimuseks. Valitsusvälised organisatsioonid võiksid seda praegusest veidi rohkem rõhutada. Ma ootan pikisilmi Euroopa naiste õiguste hartat, millest saab loodetavasti eeskujut, mida järgitakse kogu maailmas.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Raportöörid – keda ma tänan – tõstatasid olulise teema, mida ka volinik Reding osaliselt käsitles. Me peame tagama, et poliitilised meetmed naiste õiguste ja võrdsete võimaluste tagamise kohta oleksid kaasatud ning tõhusamini lõimitud nii Euroopa kui ka liikmesriikide üldise poliitika kujundamisse. Ma pean silmas kriisi, vaesust, arengut, koostööd, tööhõivet ja heaolu.

Ma usun siiski, et komisjon, meie kui parlamendiliikmed ja liikmesriigid peaksid rõhutama kolme teemat. Esiteks soovin ma, et volinik Reding rõhutaks naiste rolli Euroopa Liidu välissuhetes. Ilda Figueiredo raport räägib uuest poliitikast, millest naised peaksid paremini teadlikud olema. Teine küsimus puudutab komisjoni toetust Euroopa lähenemiskeeldu käsitleva direktiivi eelnõule, mis on määrava tähtsusega vahend, aidates tagada ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Viimastel aastatel ja aastakümnetel on Euroopa Liit olnud naiste ja meeste võrdse kohtlemise poolest eeskujuks. Me peame Euroopa rolli teerajajana süvendama. Komisjoni esitatud naiste harta on minu arvates hindamatu samm, mis aitab tagada Euroopa Liidus naistele ja meestele võrdsed õigused. Ent jõupingutused selleks, et tugevdada naise rolli majanduses, tagada võrdne palk ja tuua rohkem naisi otsuste langetamisega seotud ametikohtadele, ei tohi jääda üksnes tühjadeks sõnadeks. Me peame neid tegudega tõestama. Eelkõige peame tegema suuremaid jõupingutusi, et veenda meessoost otsustajaid oma murede ehtsuses. Naiste probleemid on ühiskonna probleemid, mis puudutavad igahüht. Ent me peame tegema lõpu naiste diskrimineerimisele nii meie ühiskonnas kui ka väljaspool seda ning me peame selleks otsustavalt tegutsema.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Palusin kõneaega sellepärast, et ootan teilt, austatud volinik, et te oleksite parlamendi käesoleva ametiaja lõpuks võimeline meile tehtust asjakohase ülevaate andma.

Teie tänane avaldus, et kavatsete kehtestada ELi tasandil nõuded, mis tagaksid kohustuslike kvootide abil naiste esindatuse ettevõtete juhatustes, on juba üsna paljutootav. Teie teadaanne on mõistlik, õiglane, juba kaua viibinud ning ennustab eelkõige majanduslikku edu. Loodan siinkohal, et te teete oma sõnad teoks.

Olen ise korduvalt proovinud esitada muudatusettepanekuid finantsturgude reguleerimist, ärietikat ning tööhõivepoliitika suuniseid puudutavate õigusaktide kohta. Ootan juba ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Majanduslikuks ja lõpuks ka sotsiaalseks kriisiks kujunenud finantskriis avaldab meeste ja naiste võrdsuse osas tehtud edusammudele katastroofilist mõju.

Olenemata sellest, kas me räägime tööpuuduse määrast või palgaerinevusest, on selge, et naised kannatavad kriisi tagajärgede tõttu rohkem, kuna nad on meestest sageli haavatavamad olukorras. Seepärast on tähtis, et me seaksime endale selged eesmärgid lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis, et me kehtestaksime konkreetseid meetmeid, mis aitaksid kiireloomulisi probleeme lahendada ning võimaldaksid meie tegude ja eesmärkide elluviimiseks reaalseid vahendeid.

Liikmesriikidel on kindlasti üldsuse teadlikkuse tõstmise ning heade tavade vahetamise vallas palju teha. Sama kindel on aga see, et meie kui Euroopa Parlamendi liikmete ülesanne on vältida täiesti sisutühjade ning

uuendusteta tekstide vastuvõtmist. Vastupidi, me peame tagama, et need sisaldaksid asjakohaseid ja konkreetseid lahendusi. Lihtsus, tõhusus, uuenduslikkus, see on ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Esitatud raport on väga üksikasjalik ja kvaliteetne. See väärrib tunnustust.

Tahaksin keskenduda mõnele konkreetsele punktile, mis on tüüpilised just postkommunistlikele riikidele, kuna riigiabi anti neis riikides eeskätt maskuliinse loomuga sektoritele või meessoost enamusega sektoritele, eriti autotööstusele, mis on ekspordile orienteeritud ja peamiselt meeste valitsetav sektor. Seevastu näiteks neid sektoreid, kus enamik töötajatest olid naised, valitsus niimoodi ei toetanud.

Samuti tuleks rõhutada, et postkommunistlikud riigid on alati olnud poolindustrialse majandusega ning seetõttu on väga raske leida võimalust just nende sektorite toetamiseks, kus enamik töötajaid on naised. Ühtlasi on eriti postkommunistlike riikide sotsiaalkulutustes oodata väga ränki kärpeid ning see mõjutab kõige enam naisi. Seetõttu tuleb keskenduda ka sellele asjaolule ning leida sellele probleemile lahendus.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Me oleme kõik selles küsimuses üksmeelel ning ma usun, et see on väljaspool igasugust kahtlust. Kuid ma tahaksin teha ettepaneku, mis võimaldaks ehk protsessi mõnevõrra kiirendada ja edusamme teha.

Me peaksime tagama, et kõigis Euroopa Parlamendis arutatavates raportites kajastataks ning võetaks alati arvesse soolise võrdõiguslikkuse küsimust. Ma olen kindel, et on mitmeid ettepanekuid, võib-olla mitte kõik, kuid igatahes mitmeid, mis hõlmavad võrdõiguslikkusega seotud kaalutlusi. See võib meil aidata oma institutsiooni sees kiiremaid edusamme saavutada. See annaks Euroopa Parlamendile ühtlasi võimaluse eeskujuga anda.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, austatud volinik! Ma võiksin kommenteerida mitmeid täna arutatud küsimusi, kuid tahaksin seoses kriisiga öelda, et me peaksime keskenduma sellele, et kriisi põhikoormus ei langeks naiste õlgadele.

Kui me räägime liikmesriikide kõigis parlamentides ja Euroopa Parlamendis eelarve konsolideerimisest, siis see konsolideerimine ei tohi toimuda sotsiaalselt haavatavate rühmade arvel, see ei tohi toimuda laiemalt naiste arvel. Kui me hakkame kärpeid tehes kahjustama sotsiaalteenuseid, haridust ja koolitust ning eelkõige lapsehooldust, siis see mõjutab naiste tulevikku ja elukvaliteeti. Teisisõnu üritan teie tähelepanu juhtida järgmisele probleemile: Euroopa 2020. aasta strateegias tuleks soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamisele taas suurt tähelepanu pöörata ning tagada, et loogilise sammuna võetakse tulevikus vastu soolise võrdõiguslikkuse eelarve, sest üksnes siis saame tagada, et Euroopas viiakse ka tulevikus ellu kõik see, mida me praegu soovime ja nõuame.

Isabel Martínez Lozano, eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Täna õhtul on välja öeldud palju huvitavaid asju. Tahaksin avaldada teile tunnustust tehtud töö ning nende ideede eest, mis on kahtlemata suurel määral seotud ka kriisist väljumist käsitlevate ettepanekutega.

Volinik Reding ütles, et meil on juba praegu palju dokumente ning nüüd on aeg tegutseda. Olen sellega täiesti nõus. Minu arvates on kodanikuühiskond seda valitsustelt nõudnud juba 1995. aastast: et me hakkaksime tegutsema. Tegutsemine tähendab tõelise võrdõiguslikkuse nimel töötamist ning – nagu Raúl Romeva i Rueda ütles – kujutlusvõime ja poliitilise tahte ülesnäitamist. Tõeline võrdõiguslikkus tähendab naiste elu parandamist, nende igapäevaelu paremaks muutmist, päev-päevalt meeste ja naiste elu paremaks muutmist.

Seda, kui tähtis on näha kriisist võimalust, on täna õhtul korduvalt rõhutatud. Olen selle avaldusega nõus. Olen nõus, et kriis pakub meile ka võimalusi. Mõne jaoks pakub see juba praegu võimalusi, ent me ei tohi eirata asjaolu, et eksisteerib ka ohte ning tagasiminekiid.

Võrdõiguslikkuse küsimuses on alati edusamme ja tagasiminekiid, nagu naised liigagi hästi teavad. Kunagi pole tehtud edusamme, millega poleks kaasnenum tagasiminekiid. Just seetõttu, selliste tagasiminekiute vältimiseks pean ma vajalikuks, et me ei hülgaks Euroopa konsensust, et me ei kaotaks silmist juhiseid, mis on meil võimaldanud viimastel aastatel suuri edusamme teha. Samuti ei peaks meie, liikmesriigid, juhiste täitmise eest kõrvale kalduma. Nagu volinik väga õigesti ütles, on väga oluline, et me täidaksime alati komisjoni soovitusi.

Ma lõpetan kohe ja ei jätka enam väga pikalt. Ma usun, et me ei saa oma identiteedi tunnuseid ega poliitika ühtsust selja taha jätta; sama poliitika võimaldas meil maailmale oma häid külgi näidata. Olen Ilda Figueiredoga nõus, et tulevikus peame samas vaimus jätkamiseks kooskõlastama oma tegevust paremini nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendiga ning muidugi peame alati silmas pidama seda, mida nõuab kodanikuühiskond.

Tahaksin väljendada Euroopa Parlamendile tunnustust toimunud arutelu ja täna õhtul esitatud raporti eest. Hispaanial on enne eesistuja volituste Belgiale üleandmist jäänud nõukogu eesistujariigina 15 päeva. Me oleme teinud jõupingutusi selle nimel, et võrdõiguslikkuse küsimust praegusel poliitilises mõttes keerukal ajal tähelepanuta ei jäetaks. On enesestmõistetav, et eesistujariik Hispaania jätkab tööd selle nimel, et võrdõiguslikkuse küsimus muutuks Euroopa Liidu üheks prioriteediks.

Viviane Reading, komisjoni asepresident. – (FR) Asutatud juhataja, te olete kogu õhtu jooksul olnud väga lahke ja võimaldanud parlamendiliikmetel soovi korral sõna võtta ning ma ei taha, et te peaksite rangust üles näitama sellega, et te mind mu kõne lõpus katkestaksite.

Seetõttu ei korda ma seni öeldut. Tahaksin kõigile sõna võtnutele lihtsalt öelda, et ma jätsin nende ettepanekud meelde. Eelkõige jätsin meelde kaks korduvat mureküsimust: esiteks kriisi mõju naistele ning teiseks konkreetsete tegude vajadus.

Ma jagan neid muresid volinike kolleegiumiga ning esitan teile septembri lõpus tegevusprogrammi. Meie strateegia toimib tegevusprogrammi kaudu, mille viivad oma nelja-aastase ametiaja jooksul ellu kolm nimetatud institutsiooni, tehes koostööd sotsiaalpartnerite ja sidusrühmadega, kelle all ma pean silmas naisühendusi ja liikmesriikides võrdsete võimaluste tagamisega tegelevaid asutusi.

Täna teid koostöö eest, täna kõiki naisi nende innukuse eest ning täna iseäranis neid väheseid mehi, kes kõigi nende naiste hulgas vastu pidasid.

Raül Romeva i Rueda, raportöör. – (ES) Austatud juhataja! Tahaksin alustuseks rääkida pettumusest, mida kolleeg Sophia in 't Veldi mainis ning mida me kõik selgelt tunneme. Kuid nagu me oleme näinud, on samuti ilmselge, et see on vähemalt meie jaoks põhimõtteline, oluline ja esmatähtis küsimus. Niimoodi tajume seda meie ning me jätkame oma jõupingutusi, kuni teatud fraktsioonide esimehed mõistavad oma soost olenemata, et seda küsimust tuleb käsitleda prioriteetsena, mitte lihtsalt õhtu viimaste arutelude raames.

Teine küsimus, mida minu meelest tuleks rõhutada ja mida kolleegid mitmel erineval viisil väljendasid, puudutab seda, et võrdõiguslikkus ei ole kõigest kapriis ega tarbetu kulutus, vaid pigem investeeering. Ning lisaks sellele, et tegu on vajaliku investeeeringuga, on see ka naiste õigus.

Me peame seda selliste küsimuste arutamisel meele pidama. Me peame mõistma, et praegusele sarnanevas kriisiolukorras on võrdõiguslikkuse nimel tehtavate jõupingutuste, aja, poliitilise tahte ja raha kulutamise jaoks vaja kogu meie leidlikkust ja selgelt ka kogu meie poliitilist tahet ja suurimat tähelepanu.

Kolmas küsimus, mida ma tahaksin samuti väga lühidalt puudutada, on seotud minu veendumusega, et rõhutada tuleb asjaolu, et kui me tahame saavutada 2020. aastaks eesmärgi tagada 75%-line tööhõive mitte ainult meeste, vaid ka naistele, tuleb mõista, et see eeldab aktiivsete meetmete võtmist, mis julgustaksid naisi avalikus elus rohkem osalema, ning samuti selliste meetmete võtmist, mis julgustaksid ja kohustaksid mehi pereelus suuremat rolli võtma. Üht eesmärki ilma teiseta saavutada pole võimalik. Oluline on see, et me võtaksime oma poliitika kujundamisel arvesse seda, et need küsimused on seotud. Vastasel korral kohustame taas naisi kahel lisapäeval töötama.

Samuti pean oluliseks neljandat ja viimast küsimust: kuidas vältida kriisi kasutamist kärpeme eesmärgil valdkondades, kus see on kõige vähem vajalik. Me teame, et just Hispaania võrdõiguslikkuse ministeeriumi eelarve on praegu kõige väiksem. Võimalus, et selles valdkonnas kärpeid tehakse, tähendaks, et seda ei peeta esmatähtsaks. See oleks tõsine viga ning minu arvates peaksid ülejäänud Euroopa Liidu liikmesriigid mitte üksnes mõistma selle ministeeriumi tähtsust, vaid lähtuma sellest eeskujust ka oma riigis.

Ilda Figueiredo, raportöör. – (PT) Austatud juhataja! Ka mina tahaksin rõhutada, et kuigi praegune arutelu toimub õhtul, on sellel osalenud märkimisväärne arv Euroopa Parlamendi liikmeid, mis on sellisel kellaajal toimuva arutelu jaoks ebaharilik. Asjaolu, et arutelu ajal valitsenud tingimuste kiuste saavutati selline osalusprotsent, tähendab triumfi naiste õiguste ja võrdõiguslikkuse eest peetavas võitluses.

Teiseks tahaksin samuti rõhutada, et täna peetud kõnedes osutati üldiselt konkreetsele tegevusele ja ideedele, mille me nüüd peame ellu viima. Kõik siinviibijad saavad väljakutse vastu võtta ja need ideed ellu viia.

Lõpetuseks usun ma, et tugevnenud poliitiline tahe ettepanekuid, kõnesid ja lubadusi ellu viia on tänaõhtuse arutelu väga meeldiv aspekt, mida ma tahaksin säilitada. Suurenenud poliitiline tahe, mis väljendub kas ELi ja liikmesriikide kogu poliitikas või konkreetsetes meetmetes naiste paremini nähtavale toomiseks, et võrdõiguslikkus saavutataks koos sotsiaalse arenguga, annab meie algatusele võtmetähtsuse ning me loodame, et nelja aasta pärast – nagu volinik ütles – saavutame parlamendi, komisjoni ja nõukogu tehtud tööle toetudes oodatud tasakaalu.

Seega lõpetaksin tõdemusega, et tänu suurenenud poliitilisele tahtele ja tähelepanule, mis on suunatud naiste unistustele ja püüdlustele, saame nende emantsipeerumisele ja unistuste täitumisele oluliselt kaasa aidata. See peab tähendama iga naise jaoks eneseteostust eraelus ja ametikohal, tööd ning õigustega töökohta, osalemist ühiskonnaelus ja soovi korral majanduselus ning poliitikas ja suuremat eneseteostust pereelus.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud. Hääletus toimub homme kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Corina Crețu (S&D), kirjalikult. – (RO) ELi sotsiaalministrid on tunnistanud, et 120 miljonit eurooplast elab allpool vaesuspiiri. Kui vaadata enne majanduskriisi algust pärinevat statistikat, tõsis vaeste arv üksnes kahe aasta jooksul 50% võrra. Majanduslangus on süvendanud viimase kümne aasta jooksul valitsenud suundumust: vaesusega kokkupuutuvate naiste arv on palju suurem kui meeste oma. Töötus, ebatervislikud töötingimused, elatusaseme miinimumist madalamad pensionid ning kvaliteetsetele avalikele teenustele juurdepääsuga seotud probleemid kuuluvad vaesuse peamiste põhjuste hulka, mille iseloom võimaldab meil rääkida Euroopa vaeste feminiseerumisest. Kahjuks on mitmed parempoolsed valitsused majanduslanguse ettekäändel sugudevaheliste erinevuste vastu võitlevast poliitikast loobunud. Hooldusteenuseid ning vanemapuhkust võimaldavaid eelarveid on tabanud eriti rängad kärped, millel on tõsised kahjulikud tagajärjed, sealhulgas lastele. Jõudnuna vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta keskpunkti, on hinnang ikka negatiivne. Tegelikult tundub tulevik sünge, kuna paljude liikmesriikide valitsused ja Euroopa institutsioonid kulutavad vähe aega muretsemisele nende kaasinimeste elujärje parandamise pärast, kes kannatavad kõige enam.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Igasuguse diskrimineerimise kaotamine kõigis ühiskonna ja majanduselus sfäärides on kõigi kodanike inimõiguste ja heaolu kaitsmise vältimatu eeldus. Küsimus, kuidas edendada meeste ja naiste võrdsete võimaluste põhimõtet ning tagada naiste suurem kaasamine täieõiguslike osalistena majandus- ja ühiskonnaelus, peab pidevalt päevakorral olema. Ma usun, et sugude õiglase ja võrdse esindatuse tagamiseks peab see suhtumine kajastuma ühises põllumajanduspoliitikas. Teiselt poolt võib see arusaam aidata tagada Euroopa tasandil erinevate poliitikate tõhusa elluviimise. Ma usun, et majanduses soolise võrdõiguslikkuse tagamine on maaelu arengu jaoks erakordselt oluline ning et selle küsimuse lahendamiseks 2. samba raames rakendatavaid meetmeid tuleb säilitada ka tulevases ühises põllumajanduspoliitikas. Arvestades, et Euroopa õigusaktides edendatakse soolise võrdõiguslikkuse põhimõtet ning see sisaldub vältimatu nõudena Euroopa 2020. aasta strateegias, peame vajalikuks kaasata see küsimus tulevases ühisesse põllumajanduspoliitikasse, mis tähendab ühtlasi selle põhimõtte edendamiseks uute vahendite kasutamist.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Soolise võrdõiguslikkuse põhimõtet ei rakendata tõhusalt. Hispaanlasest kolleegi Elena Valenciano sõnul kaitstakse ELis lehma paremini kui naisi. Me kannatame igas eluvaldkonnas diskrimineerimise all. Me teenime meestest 18% vähem, me oleme sagedamini töötud ning poliitikas, avalikus elus ja ärimaailmas alaesindatud. Kõige kahetsusväärsem on asjaolu, et naised ei saa isegi oma põhiõigusi täielikult kasutada. Naiste õigust elule ja isikupuutumatusle ja reproduktiivõiguseid rikutakse märksa sagedamini. Näiteks Poolas toetatakse naiste suhtes inimõiguste piiramist. 1997. aastal leidis konstitutsioonikohtu esimees abordiõiguse liberaliseerimist põhjendades, et raseda naise mõnest kodanikuõigusest ilmajätmine on enesestmõistetav. Lisaks sellele, et see ei kahjustanud tema karjääri, tugevdas see tema positsiooni „moraalse eeskujuna“.

Soolise võrdõiguslikkuse küsimus peab liidu eelarves märgatavalt kajastuma. Majanduskriisi ei tohi anda ettekäändet meeste ja naiste võrdõiguslikkust tagavate meetmete piiramiseks. Tulemusi võib saavutada üksnes sidusa, pikaajalise poliitilise strateegia abil. Lihtsalt eri soost inimeste võrdse kohtlemise edendamisest ning diskrimineerimisvastaste seaduste vastuvõtmisest ei piisa. Õigusaktid ei taga automaatselt võrdõiguslikkust. Töö peab algama rohujuure tasandil sotsiaalse teadlikkuse ning naistevahelise solidaarsuse loomisega. Naiste olukorra parandamine eeldab võitlust stereotüüpide ja diskrimineerivate tavade vastu ning meesšovinistide kõrvaldamist avalikust elust.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjalikult. – (PL) Austatud juhataja, head kolleegid! Naiste olukord tööturul ei olnud enne kriisi rahuldav. Ent olukord oli paranemas, vaatamata keerukatele ja igavesti lahendamatuks muutunud probleemidele, nagu samasuguse töö eest makstava palga erinevused ning naiste alaesindatus ettevõtete juhtivatel ametikohtadel. Neid positiivseid arenguid ei tohiks arutelust välja jätta. Ühest komisjoni aruandest on näha, et 1995. aastast alates on naiste osatähtsus ELi majanduskasvus suurenenud veerandi võrra ning et naiste tööhõive määr suurenes viimase kümne aasta jooksul 7,1% võrra, jõudes 59,1%ni. Kriisi tõttu suureneb tööpuudus naiste seas kiiremini kui meeste hulgas. Naised töötavad peamiselt avalikus sektoris, nii et kulude vähendamise põhimõtte liigne kasutamine ohustab neid otseselt. Kohaldatud kriisiohjamismehhanismide eesmärk on võimaldada kiiresti tööle naasmine neile inimestele, kes jäid töötuks otseselt kriisi tagajärjel, ent seejuures jäetakse praegu tähelepanuta alalised töötud. Isikliku olukorra survele töötavad naised praegu sagedamini osalise tööajaga ning ebakindlatel töökohtadel. Olles kõigist neist ohtudest teadlikud, peaksime püüdma kasutada horisontaalseid lahendusi, et tagada kriisieelne tööhõive määr ning mitte lubada langustendentsi.

17. Ühine Läänemere teadus- ja arendusprogramm (BONUS-169) (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni nimel Lena Eki koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus ühenduse osalemise kohta mitme liikmesriigi algatatud ühises Läänemere teadus- ja arendusprogrammis (BONUS-169) (KOM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD)) (A7-0164/2010).

Lena Ek, raportöör. – (SV) Austatud juhataja! Viimase 150 aasta jooksul on Läänemeri muutunud puutumatuks, puhtast, vähetoitelisest arktilisest merest veekoguks, mida ähvardab pidev kriis. Eutrofeerumise, vetikate õitsemise, mürgiste jäätmete ning bioloogilise mitmekesisuse kahjustamisega seotud probleemid muutuvad järjest suuremaks. Läänemere olukord on väga tõsine. Hoolimata sellest, et 1990. ja 2000. aastatel tehti edukaid katseid lämmastiku- ja fosforiheite vähendamiseks, kannatab peaaegu kogu Läänemeri praegu eutrofeerumise mõju all. Ka keskkonnamürkide ning raskemetallide tasemed on kõrged, ehkki näiteks tina, elavhõbeda ja DDT-heite vähendamisel on tehtud edusamme.

Ma ei tea, kas keegi teist on sellel suurel ja kunagi täie tervise juures olnud sisemerel vetikate õitsemist näinud. Kui te lähete suvel paadiga kaunisse arhipelaagi sõitma, kohtate detsimeetripaksust rohelist ning haisvat vetikakihti. Seda vett joonud koerad surevad ning kui lapsed selles suplevad, tabavad neid oksendamine ja seedehäired. Selline olukord valitseb praegu mitmel pool Läänemere ääres. Majandusarengu tagamiseks ja meie maapiirkondade elanikele ka tulevikus täisväärtusliku elu võimaldamiseks on hädavajalik suurendada meie teadmisi, mis puudutavad Läänemere keskkonnamõjusid.

Läänemere piirkonna ökosüsteem on keerukas ning seda pole võimalik mõista, kui teadlased ei tee kogu selles sisemerel asuva püügiala uurimiseks koostööd. Selles piirkonnas tehakse juba praegu palju teadusuuringuid, ent sageli ei kaasne sellega asjakohane koordineerimine. Täna arutatav ettepanek, mida me nimetame lühidalt BONUSeks, on esitatud eesmärgiga olukorda muuta. Ühises teadusprogrammis osalevad Läänemere-äärsete riikide, sealhulgas tegelikult ka Venemaa teadlased, et selle piirkonnaga seotud keskkonnaprobleemidele reageerida. BONUSega luuakse enam kui 500 kaheksast Läänemere-äärsest liikmesriigist pärineva teadlase jaoks strateegiline kava, milles seatakse nende tööle ühised rõhuasetused. EL ja Läänemere piirkonna riigid investeerivad seejärel keskkonnauuringutesse ligi 1 miljard Rootsi krooni.

Läänemere ümber asuvates riikides, mille majandus sõltub mitmel erineval moel merest, elab 85 miljonit inimest. Samal ajal aitavad just meie ühiskonnad probleeme süvendada, paisates vette saasteaineid ja jäätmeid. Et Läänemerd oleks võimalik päästa, on vaja teadusuuringutest paremat koguülevaadet. Seda valdkonda puudutavad teadusuuringud on killustatud ning sõltuvad liiga palju kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil teadusuuringute tegemiseks eraldatud summade suurusel.

BONUS lähtub selle asemel ELi teadusuuringute ja tehnoloogiaarengu raamprogrammide kogemusest. BONUS tulemusena lõimitakse riiklikud uurimisprogrammid ja osalevate riikide tegevus esimest korda ühisesse strateegilisse programmi, millel on selge rõhuasetus.

Tahaksin tänada kõiki – oma kolleege, eesistujariiki Hispaaniat ning teaduse ja innovatsiooni volinikku – kelle töö tegi selle võimalikuks. Seda laadi kooskõlastatud investeeringud keskkonnauuringutesse on üks tegureid, mis aitab muuta Euroopa jätkusuutlikuks, dünaamiliseks ja ressursse säästvaks piirkonnaks. Läänemeri on kõigi kaheksa seda sisemerd ümbritseva riigi kultuuris, nii kirjanduses, muusikas kui ka kunstis, vägagi elus. Me tahame, et meri oleks ka meie lapselaste ajal alles. BONUS loob osa platvormist, mis võimaldab tulevikus selliseid investeeringuid teha.

Máire Geoghegan-Quinn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Tahaksin tänada Euroopa Parlamenti ja eeskätt raportöör Lena Eki toetuse eest Euroopa Komisjoni ettepanekutele ühise Läänemere teadusprogrammi BONUS kohta. Tahaksin samuti tänada tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni variraportööre asjakohase toetuse eest ning Euroopa Parlamendi keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni programmile BONUS antud positiivse arvamuse eest.

Üheksast Läänemere-äärsest riigist kaheksa on Euroopa Liidu liikmesriigid ning me kõik oleme teadlikud praegu Läänemerd ohustavatest ning väga keerukatest ja kiireloomulist lahendust nõudvatest keskkonnaprobleemidest, mida Lena Ek mõni hetk tagasi oma väga väljendusrikkas kõnes rõhutas. Praegu ohustavad need pidevalt suurenevad probleemid Läänemere piirkonna võimet pakkuda jätkuvalt erinevaid kaupu ja teenuseid, millest me kõik oleme harjunud sõltuma. Teadusel on riikliku teadus- ja keskkonnapoliitika toetamisel väga oluline roll. Ent Euroopa teadussüsteemi killustatus ning kooskõlastamise ja sidususe puudumine liikmesriikide teadusasutuste vahel muudab teadustöö kulukamaks ja vähem tõhusaks.

Selline probleem puudutab ka Läänemere piirkonda. On selge, et ükski Läänemere riik ei suuda eraldi tegutsedes selle piirkonna keerukaid keskkonnaprobleeme lahendada. Läänemere keskkonnaprobleemide lahendamiseks tuleb piirkonna jaoks kiiresti välja töötada strateegiline ja integreeritud teadusuuringute strateegia, võimaldada piiriülest koostööd, koondada ressursse, jagada teadmisi ning parandada teadlaste piiriülest liikuvust. Sellisel moel suudame tagada Läänemere piirkonna jätkusuutliku arengu. Algatus BONUS ning ELi Läänemere piirkonna strateegia raames tehtud jõupingutused tagavad vajaliku struktuuri ja vahendid nende probleemide tõhusaks ja kooskõlastatud lahendamiseks.

Pea algatuse BONUS elluviimise asjus 27. aprillil sõlmitud institutsioonidevahelist kokkulepet positiivseks. Ent seejuures tahaksin väljendada ka sügavat kahetsust, et liikmesriigid pole jõudnud Euroopa Komisjoni esialgses ettepanekus kirjeldatud reaalse ühiskassa mudeli rakendamise osas kokkuleppele. Konsortsiumi kvaliteedi ning oodatud mõju tagamine on võimalik vaid siis, kui eksisteerib reaalselt ühiskassa põhimõttel töötav rahastamismehhanism ning parimaid ettepanekuid piiriülese teadustöö tegemiseks valitakse välja rangelt teadusliku pädevuse kriteeriumist lähtudes. Vastasel korral pole piiriülese koostöö eeliste, lisandväärtuse ja paranenud tõhususe täielik ärakasutamine võimalik. Seetõttu tahab Euroopa Komisjon rõhutada, et kõnealuse otsuse mõju ei tohiks käsitleda pretseedendina tulevikus tehtavate ettepanekute jaoks. Enne edasiste Lissaboni lepingu artiklile 185 põhinevate algatuste tegemist peavad liikmesriigid võtma oma kohuseks tagada piiriülese rahastamise ja koostöö võimaldamiseks reaalse ühiskassa olemasolu.

Praeguse algatuse juurde tagasi tulles – Euroopa Komisjon on täiesti veendunud, et programm BONUS võimaldab Läänemere piirkonna keskkonnauuringute programmide potentsiaali optimaalselt ära kasutada, tõsta piirkonna teadussuutlikkust, parandada teadlaste piiriülest liikuvust, edendada sünergiaid ja vältida teadustegevuse kattumisega kaasnevat raiskamist. See programm tagab Läänemere jätkusuutliku tuleviku.

Anna Rosbach, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamuse raportöör. – (DA) Austatud juhataja! BONUS-169 on oluline katseprojekt, mis hõlmab konkreetses piirkonnas keskkonnaprobleemide lahendamiseks tehtavat koostööd. Programmi toetavad üldjoontes kõik Läänemere-äärsed riigid. Programmi eesmärk on kaasata ka ELi mittekuuluvaid riike, mis reostavad oma heitveega Läänemerd, mida peetakse üheks maailma reostatumaks mereks. Programmi BONUS erakordselt keerukas ülesanne on heita valgust Läänemere piirkonna arvukatele keskkonnaprobleemidele. Läänemerd ohustavad kõik reostuse liigid, mis maailmas eksisteerivad, alates paberivabrikutest ja teistest sarnastest tööstusettevõtetest kuni kalavarude hävimiseni. Detoneerimata sinepigaasi pommid ning Venemaa gaasijuhtmed ei paranda ökosüsteemi olukorda. Seetõttu olen programmi BONUS suhtes vägagi toetaval seisukohal. Ent see ei tohi jääda ainsaks algatuseks, vaid sellega peab kaasnema üksikute liikmesriikide keskkonnateadlikkuse suurenemine, mis väljendub tegudes, sealhulgas rahaliste vahendite eraldamises.

Lambert van Nistelrooij, fraktsiooni PPE nimel. – (NL) Austatud juhataja, volinik Geoghegan-Quinn, raportöör Ek! Läänemerele eriomased probleemid ja selle eriolukord nõuavad konkreetset käsitlemist. Seetõttu on mul hea meel, et me saame tänu kokkuleppele asjad käsile võtta ja tööd alustada. Samas tahaksin jagada mõningaid mõtteid.

Nagu volinik juba ütles, püüame esimest korda rakendada reaalselt ühiskassa, mille kasutamise kriteeriumideks on pädevus ja valdkonnaülesus. Konsulterimise tagajärjel jõuti üsna pragmaatilise seisukohani, mille kohaselt võivad ka riigid ise projektide loetelust sobivad välja valida, et tagada oma ülikoolide ja asutuste kaasamine. Mul ei ole selle vastu iseenesest midagi, tegelikult olen sellega nõus, ent me peame olukorda hindama. Seda tuleb teha tõhusalt ning kui seda tehakse õigesti ja koostöö on varasemast edukam, võib see saada eeskujuks sellele, mida me ELi 2020. aasta strateegial ootame. Euroopa maksab natuke juurde ja liikmesriigid maksavad

juurde. Me ei räägi üksnes teadusuuringutest, vaid ka tulemuste edasisest rakendamisest. Samuti tuleb tõhusalt taastada keskkonna kvaliteet, nii et me peaksime seda hoolega jälgima.

Tahaksin teha veel paar märkust. Esiteks võib Läänemere puhul kasutatud strateegia olla eeskujuks ka teistele makropiirkondadele, näiteks Doonau piirkonnale. Tahaksin volinikult küsida, kas selles valguses on seda piirkonda puudutavad mõtted ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Adam Gierek, *fraktsiooni S&D nimel.* – (PL) Läänemere heoluga seotud teadusuuringuid käsitlevad määrused, mida komisjoni ettepanek käsitleb, sisaldavad üht olulist elementi – strateegilise planeerimise etappi. Ilma selle etapita tegeleksime üksnes selliste teadusuuringute laiaulatusliku arendamisega. Ent me vajame laiemat tegevuskava, paremat strateegiat, mis hõlmaks lisaks merele endale ka selle valgala, mis, nagu me kõik teame, kannatab praegu ränkade üleujutuste all.

Erilist tähelepanu tuleks pöörata ka ekspertide valikule, kuna ettepanekus ette nähtud laiaulatuslikud teadusuuringud ei tohiks piirduda selliste nähtuste uurimisega, mida on võimalik laboris reprodutseerida. Siin on väliuurimistööd tihedalt seotud konkreetse riigi õigusruumi kuuluva territooriumiga. Seetõttu tuleb ELi õigusaktide kohaldamisel pidada silmas ka riikide õigusakte. Komisjon peaks selle asjaoluga sõltumatute ekspertide valikul arvestama.

Läänemere piirkonna uute liikmesriikide teadussuutlikkuse parandamisel tuleb võtta arvesse asjaolu, et esiteks on nende riikide teaduspotsentsiaal erinev ning üldjoontes on võimekate teadustöötajate käsutuses kehvemas seisukorras laboriseadmed. Seetõttu üllatab mind, et ühiskassast antava mitterahalise infrastruktuuritoetuse osakaalu puhul on kehtestatud 25% suurune piirmäär. Teiseks ei ole ühiskassa idee paljude riikide jaoks vastuvõetav nii juriidilistel põhjustel kui ka seetõttu, et see võiks kahjustada neis riikides praegu elluviidavaid teadusuuringute programme. Kolmandaks on programmi strateegilise etapi elluviimiseks vaja aega. Seda etappi tuleks paremini ära kasutada.

Seetõttu tuleb esiteks määratleda Läänemere ja selle valgalade jaoks teadusuuringute prioriteetid ning seejärel peaksid projektis osalejad investeerima oma uurimiseadmetesse, et saavutada valmisolek nende prioriteetide elluviimiseks. Oluline on, et neisse teadusuuringutesse kaasataks idapartnerluse alusel ka Venemaa.

Satu Hassi, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FI) Austatud juhataja, head kolleegid! Täna raportöör Eki suurepärase töö eest. Teadusprogramm BONUS, mis väärrib igati toetust ja on suurepärase algatus, on valminud ELi Läänemere piirkonna strateegia tulemusena.

Ma pean ka seda strateegiat väga suureks sammuks edasi. Umbes kuus aastat tagasi toimunud laienemine muutis Läänemere igas mõttes ELi sisemereks. Inimesed pole seda piisavalt kiiresti mõistnud. Nagu kolleeg Ek märkis, on tehtud palju Läänemerd puudutavaid teadusuuringuid, ent liiga vähe kooskõlastatud koostööd teadmiste baasi loomiseks, mis aitaks näiteks parandada ELi poliitikat ning seda läbimõeldumaks muuta.

Ma loodan, et teadusuuringute kooskõlastamine aitab meil kahest probleemist vähemalt teadlikuks saada. Esiteks on Läänemere ökoloogiline seisund ärevust tekitav. See on üks maailma reostatuimaid meresid. Maailma suurim hapnikuvaba, teisisõnu surnud merepõhja ala asub Läänemeres. On öeldud, et Euroopa suurim kõrb asub Läänemere põhjas.

Teine probleem, mida teadusuuringud aitavad inimestel loodetavasti paremini mõista, on asjaolu, et Läänemere seisundis oleme süüdi me ise. Peamine probleem on eutrofeerumine, mille tagajärgi kirjeldas hästi ka raportöör. Eutrofeerumist põhjustavate toitainete – lämmastiku ja fosfori – peamiseks allikaks on põllumajandus. Peamiselt on see seotud Läänemere valgalas asuvate ELi põllumajanduskäitistega.

Seetõttu loodan ma, et ühiselt organiseeritud ja kooskõlastatud teadusuuringud aitavad inimestel sellest kõigest piisavalt teadlikuks saada ning et see aitab meil ühtlasi töötada kõigi sektorite, aga eriti põllumajanduse jaoks välja paremaid ja nutikamaid meetodeid ja protsesse, kuna järve ja merre sattunud väetised tähendavad põllumajandustootjate jaoks üksnes ressursside raiskamist.

Ent me peame meeles pidama, et üksnes teadusuuringutega ei lahenda midagi. Samuti peame mõistma, et Läänemere päästmine eeldab tegelike muutustute tegemist ka poliitikas, eeskätt põllumajanduses, aga ka teistes sektorites. Ma loodan, et meil õnnestub teha Läänemere kui maailma ühe reostatuima mere päästmisest edulugu, millest ülejäänud maailm saab õppida.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Toetan Läänemere teadus- ja arendusprogrammi (BONUS-169), mis ühendab liikmesriikide ja Euroopa Komisjoni poolse teadustöö Läänemere keskkonna ja mereressursside haldamise vallas. Programm BONUS-169 on uuenduslik mudel, mis toimib eeskujuna ka teiste teadusuuringutega seotud piirkondlike koostööprojektide jaoks.

Sarnaselt Läänemere piirkonnale võidakse liikmesriikide ja komisjoni poolt ühiste probleemide lahendamiseks ja piirkondades säästva arengu toetamiseks võetavate meetmete kooskõlastamisest ka teised piirkonnad, näiteks Edela-Euroopa.

Seetõttu kutsun parlamenti ja komisjoni üles kaaluma võimalust luua Edela-Euroopa piirkonna jaoks ühine teadusprogramm, mis keskenduks eriti olulistele valdkondadele, nagu meri, bioloogiline mitmekesisus ning merest saadavad energiaressursid, ning mille eesmärk oleks Euroopa Atlandi-telje ja sellega piirnevate piirkondade säästev areng.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) ELi osalemine ühises Läänemere teadus- ja arendusprogrammis tõendab, et Euroopa institutsioonid tahavad poliitikat, programme ja muud teadussektoriga seoses mainitud tegevust paremini kooskõlastada. Probleemide lahendamiseks ning programmide tõhususe parandamiseks on vaja ühist tegevust ELi tasandil, hõlmates kogu teadustegevuse ühtse ja kooskõlastatud programmi alla, mis edendaks piirkonna säästvat arengut.

Programm BONUS on Läänemere piirkonna jaoks eriti oluline. Ent selle roll ei tohiks piirduda üksnes nimetatud piirkonnaga. Mulle meeldiks, kui tulevikus kasutatakse seda programmi eeskujuna teiste Euroopa piirkondlike koostööprojektide jaoks, näiteks Doonau või Vahemere piirkonnas. See võimaldab meil tagada Euroopa Liidu, mis on mõjuvõimas, dünaamiline ja konkurentsivõimeline.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Ühise Läänemere teadus- ja arendusprogrammi (BONUS-169) rakendamine on toonud ilmsiks Läänemere piirkonna katastroofilise olukorra, eriti nendes paikades, kus mitte üksnes Euroopa Liidu liikmesriigid, vaid ka teised ELiga piirnevad riigid kavandavad ja viivad ellu suuremahulisi energeetika infrastruktuuri projekte. Mõnel pool on genotoksilisus suurenenud mitusada korda. Programm BONUS on juba tõestanud oma võimet Läänemere keskkonna seirele kaasa aidata ning seetõttu tuleb Läänemere seisundi aktiivset uurimist jätkata. Et teadusuuringud oleksid võimalikult ulatuslikud ja objektiivsed, on väga oluline, et teadustegevusse kaasataks võrdsel alusel kõigist Läänemere-äärsetest riikidest pärit teadlasi. Kõnealune programm on osaliselt ennetav meede, mis juhhib tähelepanu Läänemere keskkonna halvale seisundile. Keskkonnakatastroofe suudame peatada vaid juhul, kui rahastame asjakohaselt teadusuuringuid ja märkame ohte õigel ajal. Ning ma loodan, et me tagame Läänemere ...

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Teatud piirkondade keskkonnaprobleeme saaks lahendada märksa edukamalt, kui üksikud riigid koondaksid enda läbi viidud teadustöö tulemused. Seetõttu pooldan komisjoni ettepanekut ning raportööri ettepanekut toetada Läänemere piirkonna programmi BONUS.

Minu arvates on hea mõte lisada põhjendus, milles nõutakse komisjonilt programmi lõpphindamist, et selgitada välja seda tüüpi programmide rakendamise kvaliteet ja tõhusus, eriti seoses seatud eesmärkide suunas tehtud edusammudega. Need tulemused tuleks avaldada programmi veebilehel, et kodanikud saaksid teada, kuidas programm edeneb ja toimib. Tegelikult saavad ka ettevõtlussektori esindajad seda piirkonda käsitlevate uurimistulemuste alusel koostatud soovitusi ja tekkinud võimalusi oma äriplaanide koostamisel kasutada.

Meie jaoks on oluline, et selle programmi tulemused tooksid keskkonnale, kodanikele ja piirkonna arengule selget kasu, seda eriti praeguse majanduskriisi taustal.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Toetan ühise Läänemere teadus- ja arendusprogrammi BONUS loomist igati. Olen kindel, et vastastikusel piiriüleisel koostööl ning kogemuste vahetamisel põhineva tugevdatud riikidevahelise teadusprogrammi loomine aitab Läänemerd tõhusamalt kaitsta ning paneb aluse piirkonna säästvale arengule. Programmi BONUS algatasid kaheksa liikmesriiki. Läänemere ääres on veel üks riik, Venemaa. Seetõttu on Venemaa teadlaste osalemine programmis põhjendatud. Selle uurimisprogrammi tulemuste põhjal peaks olema võimalik teha ettepanekuid, mis puudutavad selle piirkonna jaoks kavandatavat ELi strateegiat ning makropiirkondade rolli tulevases ühtekuuluvuspoliitikas, mida me parlamendis kaks kuud tagasi arutasime. On kahju, et me ei suutnud avameelselt arutada ja määrata kindlaks tagajärgi ja ohte, mis kaasnevad Läänemere jaoks sellega, kui ehitatakse ja kasutatakse (...).

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Piotr Borys (PPE). – (PL) Aitäh, austatud juhataja, et mulle sõna andsite.

Tahaksin öelda, et kogu Läänemere piirkonnaga seotud praeguseid teadusuuringuid tuleks näha osana kogu hiiglasliku Euroopa Liidu territoriaalse ühtsuse tagamisest. Keskendagem praegu mitmele olulisele paralleelsele strateegiale: Läänemere strateegia, Vahemere strateegia ja Doonau strateegia. Tuleb aga meeles pidada, et need piirkonnad peavad olema omavahel ühendatud.

Praegu toimub peamine kaubavahetus Indohiinaga ning seetõttu on väga tähtis keskenduda selle tagamisele, et ka Läänemere strateegias hõlmatakse võimalust luua ühendused TNT põhja-lõuna võrgustikuga. Õnneks on see strateegia praegu avalikkusele kättesaadav ning ma loodan, et ka Läänemere piirkond ühendatakse erinevate paralleelsetel lahendustel põhineva TNT-võrgustiku kaudu tihedalt Lõuna-Euroopaga.

Máire Geoghegan-Quinn, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna raportöör Lena Eki ning kümnet Euroopa Parlamendi liiget, kes leidsid aega täna hilisõhtul selle teema arutamiseks kohal olla.

Ma olen väga rahul, et kõik ELi seitsmenda raamprogrammi eriprogrammi „Koostöö“ raames välja kuulutatud Lissaboni lepingu artikli 185 kohased algatused on nüüd vastu võetud. See tähendab kõigi Euroopa Liidu institutsioonide jaoks poliitilist võitu. On ilmne, et algatus BONUS aitab Läänemere piirkonna riike selle piirkonna väga keerukaid ja kiireloomulisi keskkonnaprobleeme lahendada, edendades koostööt ja vältides täiel määral riikliku iseloomuga teadustegevuse raiskavat kattumist.

Arvestades võtmetähtsusega ülemaailmseid poliitilisi probleeme, mis puudutavad selliseid poliitikavaldkondi nagu kliimamuutus, energia, toit ja tervishoid, on ressurside koondamine ja koostöö muutumas hädavajalikuks. Artikli 185 kohastel algatustel on mõne sellise põhiprobleemi lahendamisel võtmeroll. Nendest algatustest saadavad kogemused aitavad meil leida veelgi paremaid ja tõhusamaid viise koostöö tegemiseks Euroopa tasandil, kasutades täielikult ära nii liikmesriikide kui ka ühenduse teadusprogramme.

Nagu ma jaanuaris Euroopa Parlamendi ees enda ametissekinnitamisele eelnenud kuulamisel ütlesin, olen ma sügavalt pühendunud Euroopa teadusruumi täielikule teostamisele, ent kui me seda eesmärki saavutada tahame, peame tegema üksmeelset koostööd. See on hädavajalik Euroopa Liidu edasise majandusarengu seisukohast ja juhul, kui soovime tagada, et EL tõuseks maailmas uurimis- ja uuendustegevuse ning teaduse vallas juhtpositsioonile.

Lena Ek, raportöör. – (SV) Austatud juhataja! BONUS on tegelikult Lissaboni lepingu artikli 185 kohane katseprojekt ning ma võin öelda kõigile, kes programmi BONUS elluviimisel osalevad, kes seda loevad või keda selle mõju puudutab, et see ei ole lihtne. Euroopa Liidu ning erinevate liikmesriikide poolt teaduse arendamiseks eraldatud vahendite ühendamine ei ole lihtne. See on väga keeruline ülesanne. Akadeemilist teaduskultuuri ja traditsioone puudutavate erinevuste kooskõlastamine pole kerge. Programmi tegelikku elluviimist jälgib 16 suurt uurimisrühma, viissada teadlast, kaheksa riiki ning ülejäänud EL, lisaks kõigile teistele, kes kavatsevad hinnata ja kontrollida, kas me tegutseme õigesti ja tõhusalt.

See nõuab asjaomastelt teadlastelt palju. See nõuab palju ka liikmesriikidelt ja nende valitsustelt ning ma võin teile kinnitada, et see nõuab ränku poliitilisi otsuseid ja tugevat poliitilist juhtimist. Ent me peame seda tegema. Meie teadusprogrammid vajavad põhjalikku hindamist ning me peame sellele tohutu vastutuse enda peale võtma, kuna meil on vaja need probleemid Läänemere kaitsmise eesmärgil üheskoos lahendada. Ent me peame ka leidma mudeli, mis võimaldaks meil mujal Euroopas edusamme teha. See puudutab suuri jõgesid ning Vahemerd ja seda, kuidas maksumaksjate poolt ELi programmidele ja liikmesriikide programmidele antud ühiseid vahendeid üldiselt kasutatakse.

Läänemeri on olnud jääaja lõpust alates osa meie ühisest ajaloost ja kultuurist, see on näinud viikingiaega ja keskaegset kaubavahetust ja olnud Külma sõja ajal „vabaduse mereks“. Praegu on see meri, mida armastavad meie vanemad ja lapsed ning mille eest me oleme kohustatud hoolt kandma. Arvestades neid raskusi ja meie ees seisvaid suuri probleeme, tahaksin kõiki asjaomaseid inimesi veel kord tänada. Töö ei lõppe siin tehtud otsustega ja dokumentide allkirjastamisega. Praegu töö alles algab.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

18. Schengeni infosüsteemi käsitlevate Schengeni *acquis'* sätete kohaldamine Bulgaarias ja Rumeenias (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Carlos Coelho koostatud raport, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus Schengeni infosüsteemi käsitlevate Schengeni *acquis'* sätete kohaldamise kohta Bulgaaria Vabariigis ja Rumeenias (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE)) (A7-0199/2010).

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Austatud juhataja, austatud volinik, head kolleegid! Tahaksin teha neli olulist märkust. Esiteks hindamismenetlus. Pärast 2007. aastal toimunud ühinemist Euroopa Liiduga alustasid Rumeenia ja Bulgaaria tööd täielikuks lõimumiseks Schengeni alaga. Kui nõukogu teeb otsuse sisepiiride kaotamise kohta, tuleb hindamismenetluse abil eelnevalt kindlaks teha, et vajalikud tingimused ühenduse õigustiku asjaomaste osade rakendamiseks on täidetud. Need osad hõlmavad andmekaitset, Schengeni infosüsteem, õhu-, maismaa- ja merepiiri, politseikoostööd ning viisade väljaandmist.

Hindamismenetlus algas andmekaitset puudutava osaga. Sellega kontrolliti, kas nende kahe liikmesriigi andmekaitse on kõigi andmekaitset käsitlevate sätete rakendamiseks valmis. Saadud tulemused on seega eeltingimus, mis võimaldab jätkata hindamismenetlust seoses Schengeni infosüsteemi kaudu nendes riikidesse andmete edastamisega. Kui see otsus heaks kiidetakse, on see esimene samm kontrolli kaotamise poole sisepiiridel Bulgaaria ja Rumeeniaga.

Teiseks juurdepääs dokumentidele. Nõukogu esitas parlamendile selle otsuse eelnõu. Hindamisaruandeid ja järeldusi puudutavat teavet aga ei saadetud, ehkki need dokumendid oleksid võimaldanud parlamendil juurde pääseda kogu teabele, mis on vajalik põhjendatud ja motiveeritud arvamuse koostamiseks. Nõukogu edastas need dokumendid alles pärast seda, kui parlament oli seda nõudnud.

Pooldan Rumeenia suursaadiku tehtud jõupingutusi, kes aitas seda olukorda lahendada, tehes avalduse, et salajased dokumendid liigitatakse ümber piiratud juurdepääsuga dokumentideks. See lubas meil ajagraafikust kinni pidada, ent kui parlamendi arvamust küsitakse Schengeni *acquis'* ülejäänud valdkondade kohta, kordub sama probleem. Seetõttu on hädavajalik, et parlament ja nõukogu jõuaksid salajaste dokumentide edastamise asjus võimalikult kiiresti kokkuleppele.

Kolmandaks küsimuseks on Rumeenia ja Bulgaaria hindamine. Bulgaaria puhul pandi tähele mõningaid vajakajäämisi seoses Euroopa Nõukogu soovitus nr (85)15, mis reguleerib isikuandmete kasutamist politseivaldkonnas, vastuvõtmise, rakendamise ja kohaldamisega. Samuti täheldati puudusi isikuandmete kaitse riikliku komisjoni tegevuses. Bulgaaria võttis vajalikud meetmed nende soovitude täitmiseks ning 26. aprillil tegi nõukogu järelduse, et andmekaitse valdkonna tingimused on täidetud.

Rumeenias pandi tähele puudujääke järgmistes valdkondades: kaks vastuvõtmist ootavat seadust, mis reguleerivad isikuandmete töötlemist, andmekaitsega tegeleva riikliku asutuse ruumid ja ressursid ning seoses Schengeni alase teabega korrapärase hindamise kehtestamine. Rumeenia on üldiselt võtnud vajalikud meetmed nende soovitude täitmiseks ning seni lahendamata puudujäägid ei takista riigil kohaldada asjakohasel viisil andmekaitsega seotud nõudeid. Seega on kindlaks tehtud, et Rumeenia ja Bulgaaria on täitnud kõik andmekaitse valdkonna tingimused.

Lõpetuseks, austatud juhataja, sellest, mis puudutab Schengeni hindamismehhanismi läbivaatamist. Kasutan juhust ja tuletan meelde, et Schengeni hindamiseks on vaja luua lihtne, tõhus ja läbipaistev Euroopa hindamismehhanism. Parlament ei võtnud eelmise aasta oktoobris esitatud ettepanekuid vastu. Palun komisjonil kasutada võimalikult ruttu oma algatusõigust.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja, ma olen kindel, et Bulgaaria ja Rumeenia teevad kõik võimaliku, et sätestatud kuupäeval ehk 2011. aasta märtsis oleksid tingimused sisepiiridel kontrolli kaotamiseks täidetud. Komisjon toetab oma volituste piires igati mõlemat riiki, et aidata neil Schengeni hindamist edukalt läbida.

Schengeni hindamiste läbiviimine on nõukogu ülesanne ning hindamistulemuste põhjal teeb nõukogu otsuse sisepiiridel kontrolli kaotamise kohta. Hindamismenetlus kestab veel, nii et tehtud ettevalmistustele on vara hinnangut anda. Ent nagu kinnitab andmekaitsega seotud hindamise positiivne tulemus, mis võimaldab Bulgaarial ja Rumeenial nüüd Schengeni infosüsteemile juurde pääseda, on esimesed sammud olnud edukad.

Euroopa Parlamendi ja Carlos Coelho ettepaneku kohaselt peaksid Bulgaaria ja Rumeenia teavitama nõukogu ning parlamenti järeldusena tehtud soovistest. Praeguse Schengeni hindamise puhul on tõepoolest

tavaks, et asjaomased liikmesriigid esitavad nõukogule aruande soovitude täitmiseks võetud meetmete kohta, kuna hindamismehhanismi rakendamine kuulub nüüd nõukogu ainupädevusse. Sellest tulenevalt ning kehtivate õigusaktide kohaselt on asjakohase teabe parlamendile esitamine nõukogu ülesanne.

Sellega seoses tahaksin Carlos Coelho ettepaneku vastu võtta ja kinnitan, et Coelho mainitud põhjustel teen ma peatselt, sügisel ettepaneku Lissaboni lepingu jõustumise järgse uue hindamismehhanismi kohta.

Ma arvan, et nii liikmesriigid kui ka parlament peaksid selle mehhanismi rakendamises osalema. Liikmesriikide kaasamise eesmärk on mõistagi vastastikuse usalduse säilitamine seoses nende võimega kohaldada kõiki sisepiiride kontrolli kaotamist võimaldavaid kaasnevaid meetmeid, eeskätt sisepiiride, viisade väljaandmise ja politseikoostöö vallas.

Euroopa Parlamenti tuleks tõepoolest hindamistulemustest täielikult teavitada. Komisjoni eesmärk on kõrvaldada uue mehhanismi abil praegused puudujäägid, millele raportöör viitas. Praegu ei võeta reaalseid järelemeetmeid enne hindamiste lõppu ning soovitusi ei viida alati ellu. Parlamendi toetus on selles protsessis tõesti väga teretulnud.

Mariya Nedelcheva, *fraktsiooni PPE nimel*. – (BG) Toetan Carlos Coelho ja avaldan heameelt Bulgaariat ja Rumeeniat käsitlevas raportis mainitud edusammude üle. Head tulemused ning isikuandmete kaitsega seotud hindamise järeldused võimaldasid määrata kindlaks kuupäeva, mil Schengeni infosüsteemi hakati rakendada ka Bulgaarias.

Nii Bulgaaria ühinemine Euroopa Liiduga kui ka riigi ühinemine Schengeni alaga annavad kõigile Bulgaaria kodanikele põhjust entusiasmiks. Tegelikult on tegu entusiasmist enamaga, kuna see puudutab võimalust kaotada piiridel kontroll ning tagada inimestele õigus kogu Euroopa Liidus vabalt liikuda. Nimetatud edu põhjuseks on tohtud jõupingutused ja resolootne tegutsemine praeguse Bulgaaria valitsuse poolt, kes on teinud kõik võimaliku, et teha tasa eelnenud aastad, mil tingimuste täitmisega hilineti, ning et teha vajalikud ettevalmistused Schengeni *acquis'* kohaldamiseks.

Schengeni ala ei tähenda üksnes liikumisvabadust. See tähendab ka tugevdatud politsei- ja tollikoostööd, eriti seoses inimkaubanduse ja kaupade salakaubaveo ning üldisemalt organiseeritud kuritegevuse vastase võitlusega. Bulgaaria ja Rumeenia ühinemine Schengeni alaga on samm kodanike Euroopaga seotud unistuse täitumise suunas. Selle eesmärgi saavutamiseks läheb vaja pidevaid jõupingutusi ning seda, et kõnealuste riikide valitsused Schengeni *acquis'* nõuetest kinni peaksid, rääkimata Euroopa institutsioonide järjekindla toetuse vajadusest.

Euroopa Parlamendi juurdepääs hindamisaruannetes sisalduvatele soovitudele ning edasisi meetmeid puudutavatele dokumentidele tagab meie kõigi viljakandva dialoogi jätkumise. See läbipaistev dialoog tagab ka Rumeenia ja Bulgaaria kodanikele lepingutes käsitletud põhiõiguste tegeliku kohaldamise.

Ioan Enciu, *fraktsiooni S&D nimel*. – (RO) Eile tähistasime me 25. aastapäeva sellest, kui Euroopa kodanikud said esimest korda vabaduse Euroopa Liidus piiranguteta liikuda. Selle tähtpäeva puhul teatas volinik Malmström, et Schengen on saanud üheks võimsamaks sümboliks, mis osutab ELi suutlikkusele oma kodanike elukvaliteeti parandada. Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni esimees Martin Schulz ütles, et Schengen on tõenäoliselt Euroopa Liidu kõige edukam ning käegakatsutavam saavutus viimase 30 aasta jooksul. Sama tähtpäeva puhul tahan ka mina lihtsalt öelda: palju õnne Schengenile ja vabadusele! Rumeenia ja Bulgaaria võivad olla Schengeni alale sünnipäevakingituseks.

Pärast hindamiste lõppu jõudis nõukogu järeldusele, et mõlemad liikmesriigid on piisavalt valmis tegema esimesi samme Schengeni alaga liitumise suunas. Me toetame seda sammu, hääletades homme raporti poolt. Sellest, et Rumeenia ja Bulgaaria kodanikud viimaks ühineda saavad, ei võida üksnes nemad, vaid ka kogu Euroopa Liit. Tihedam koostöö majandus-, sotsiaal-, ja haldusvaldkonnas tugevdab ELi. Osana ühinemisprotsessist peavad mõlema liikmesriigi valitsused täitma Schengeni alastes soovitudes sisalduvaid nõudeid.

Olen rahul, et Euroopa Parlament on oma rolli Euroopa demokraatia tagajana edukalt täitnud. Raportööri esitatud ettepaneku eesmärk on üksnes algatada läbipaistev koostöö Euroopa institutsioonide vahel. See on ainuke võimalus saada Euroopa õigusaktide arutamisel ja heakskiitmisel kiireid ja käegakatsutavaid tulemusi. Euroopa Liidu institutsioonide vahelised eriarvamused ei tohi viivitada ega ohustada Euroopa kodanike õiguste, vabaduste ja heaolu tagamist, kuna kõik Euroopa institutsioonid eksisteerivad kodanike teenimiseks.

Nagu Carlos Coelho ütles, võimaldab hindamissüsteemi kehtestamine tagada julgeoleku ning tugevdada vastastikuse usalduse põhimõtet, mis on Schengeni ala säilitamiseks hädavajalik. Toetan Carlos Coelho ettepanekuid.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Mõni päev tagasi tähistasime koos president Buzeki ja president Barrosoga Schengeni lepingute sõlmimise aastapäeva. Täna hilisõhtul teeme nõukogu otsuse eelnõu ettevalmistamiseks uue konkreetse sammu.

Ideede staadiumist oleme jõudnud tegude ja koostööni, Bulgaaria ja Rumeenia piiril kontrolli kaotamise vältimatu eeltingimusteni, mis on esialgsete hindamiste kohaselt loomulikult täitmisel. Tegelikult peaksid need kaks riiki olema varsti võimelised tagama isikuandmete kaitse ja töötlemise.

See on hea uudis ning selle tagajärg on nende kahe riigi täielik lõimimine Schengeni süsteemi, mis aitab kaasa mitte üksnes nende riikide, vaid kogu Euroopa kontinendi julgeoleku ja jõukuse suurenemisele. Ma olen kindel, et see aitab võidelda ebaseadusliku rände ja sisserände, rahvusvahelise kuritegevuse ning kõrvalekalte muude probleemide vastu. See aitab ohte vähendada.

Kaks lühikest märkust ...

(*Juhataja katkestas kõneleja.*)

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud juhataja! Kuna SIS on Schengeni ala lahutamatu osa, on arutatav küsimus erakordselt oluline. Ka mina olen pärit uuest liikmesriigist. Ma mäletan, kuidas Läti soovis alaga ühineda. Seetõttu pean Bulgaaria ja Rumeenia ühinemist väga rõõmustavaks.

Ent ma pean osutama, et ilmnunud on mõningad puudujäägid. Minu fraktsioon jagab täielikult raportööri arvamust, et järelmeetmed on vajalikud. Teisisõnu tuleb parlament teavitada sellest, kuidas probleeme lahendatakse, ning võtta arvesse meie muret seoses andmekaitsega. Ma loodan ka, et vabade kohtade puudumine ei ole projektiga SISOne4ALL liitumisel takistuseks.

Lõpetuseks, me jagame täielikult raportööri muret seoses Schengeni uue hindamismehhanismiga. Me usume, et parlament peaks olema suuteline teostama demokraatlikku järelevalvet, ning ma toetan igati volinik Malmströmi vastavasisulist avaldust.

Zbigniew Ziobro, *fraktsiooni ECR nimel*. – (PL) Rumeenia ja Bulgaaria võtsid Schengeni *acquis* vastu 2007. aastal, kui nad Euroopa Liiduga ühinesid. Nüüd on meil aga hea meel arutada nõukogu otsuse eelnõud Schengeni *acquis* kohaldamise kohta kahes Euroopa Liidu uusimas liikmesriigis, mis on üks viimaseid vajalikke samme enne kontrolli kaotamist sisepiiridel Bulgaaria ja Rumeeniaga. Mõlemad riigid said eksperdikomisjonilt heakskiitva hinnangu valmisoleku kohta kaotada kontrollid ELi sisepiiridel ning täheldatud puudujäägid tuleb kaotada, nagu kindlasti ka tehakse. Sellisel juhul on Bulgaaria ja Rumeenia eeldatavasti tehniliselt valmis 2010. aasta oktoobris SIS II süsteemiga ühinema, nagu praegune kava ette näeb. Tänu sellele on kahel uuel riigil võimalik Schengeni alaga liituda, hoolitsedes samal ajal asjakohasel määral kodanike julgeoleku ja nende huvide eest.

John Bufton, *fraktsiooni EFD nimel*. – Austatud juhataja! Schengen oli kompromisslahendus, mis puudutas ühelt poolt inimeste ja kaupade vaba liikumist ning teiselt poolt usaldust nende liikmesriikide suhtes, kes soovivad oma territooriumil turvalisuse ja julgeoleku tagamiseks vajalikke meetmeid võtta. Ehkki Ühendkuningriik ei rakenda ametlikult Schengeni *acquis*d, kasutame me Schengeni infosüsteemi osasid kuritegevusega võitlemiseks. Samal ajal annab see süsteem ning üldisemalt Schengeni *acquis* nutikamale kurjategijale laiema kandepinna rahvusvahelise kuritegevuse ja korrupsiooniga tegelemiseks.

Pärast Rumeenia ja Bulgaaria ühinemist SISiga peab põhiküsimuseks olema, kas need liikmesriigid on valmis tagama riigisisest piisava kontrolli, et lubada vaba liikumist kogu mandri piires. Schengeni infosüsteemi teise põlvkonna suunas liikumise suhtes on esitatud tõsiseid vastuväiteid, eeskätt seoses hinna ja tõhususe vahelise tasakaaluga. Ühendkuningriik teostab iseseisvalt ranget kontrolli ja ei luba ilma passita reisimist. Kas me peame tulevikus andma rahalist toetust Schengeni süsteemiga ühineda soovivates riikides teabekogumissüsteemide väljatöötamiseks, et leevendada kuritegevuse võimalikku suurenemist seoses avatud piiride poliitikaga?

Schengen tõi endaga kaasa illegaalsete kaupade ning inimeste piiriülese salaveo võimaluse suurenemise. Et piirikontrollita reisimise korral oleks tagatud julgeolek, sõltub suures osas üksikute liikmesriikide võimest viia läbi asjakohastele nõuetele vastavat kontrolli.

Schengeni infosüsteemi laiendamine suurendab korrupsiooni võimalust ning pakub võrku sisse murda soovivatele kurjategijatele märksa suuremat hulka teavet. Samuti võib tugevam lõimumine koos liikmesriikide osaluse suurendamisega tähendada vajadust laiendada Schengeni infosüsteemis kasutatud meetmeid, eriti nüüd, kui läheneb SIS II süsteemi kasutuselevõtt. Näiteks millisest hetkest alates tuleb biomeetriliste andmete salvestamist pidada tulemuslikuks?

Kriitikud muretsevad ka selle pärast, et süsteemi võib kasutada kindlate poliitiliste vaadetega inimeste jälgimiseks ning kogutud teavet võidakse kasutada poliitiliste eesmärkide täitmiseks. Ohte suurendab asjaolu, et *acquis*'ga ühineb järjest rohkem riike. Praegu on Schengeni infosüsteemile juurdepääs umbes 500 000 arvutil. Pole võimalik teada, kui paljud nende arvutite süsteemidest on kahjulikust tarkvarast vabad. Üldiselt on iga teine arvuti puutunud kokku kahjuliku nakkusega. Nuhkvara võimaldab kolmandal isikul juurde pääseda arvutikasutajaga samadele andmetele. Mida laiaulatuslikum on süsteem, seda enamatele andmetele on võimalik juurde pääseda ning seda suurem arv kurjategijaid soovib süsteemi kuritarvitada.

Liikmesriigid peavad tõendama, et nende turvasüsteemid on erakordselt kõrgelt arenenud, kuid isegi suurimate jõupingutuste ja parima tahtmise juures ei saa välistada turvaaugu võimalust, mis ohustaks omakorda kõiki asjaosalisi.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Tahaksin raportöör Coelhot väga sügavalt tänada viisi eest, kuidas ta seda ettepanekut käsitles, ning avaldan talle kogu tehtud töö eest tunnustust. Avaldan tugevat toetust tema poolt varem öeldule, mis ei puuduta üksnes praegust andmekaitsega seotud hindamist, vaid ka teisi aruandeid, mis koostatakse hindamist ootavate valdkondade kohta.

Nõukogu peab suutma tagada Euroopa Parlamendi liikmetele kogu vajaliku teabe, mis võimaldaks parlamendil võtta vastu sobiv ja õiglane otsus. Ma loodan siiralt, et me jõuame lahenduseni, nii et me saame oma tööd normaalses tingimustes jätkata ja informeeritud otsuseid langetada.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Esiteks tahaksin väljendada Carlos Coelhole selle Rumeenia ja Bulgaaria jaoks väga olulise raportiga tehtud erakordse töö eest tunnustust ning teha järgmised täpsustused. Rumeenias vastu võetud isikuandmete töötlemise seadus on oluline samm, mis võimaldab täita kõiki Schengeni alaga liitumiseks vajalikke tingimusi.

Haldus- ja siseministerium on viimasel ajal teinud olulisi edusamme, nii et Rumeenia on valmis 2011. aasta märtsiks ettenähtud tähtjal Schengeni alaga ühinema. Mitmes Euroopa ekspertide koostatud aruandes toodi Rumeeniat eeskujuks, eriti merepiiri valvamise süsteemi SCOMAR poolest. Samal ajal hõlmavad ülejäänud meetmed piiripolitsei uute piirkondlike teenistuste loomist, koostöö parandamist Frontexiga ning investeringute jätkamist, et tagada maismaapiiri julgeolek.

Lõpetuseks tahaksin rõhutada, et julgeolek piiridel ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Ka mina tahaksin alustuseks ühineda nendega, kes raportöör Coelhole tunnustust avaldavad. Ta on Rumeenia ja Bulgaaria heaks tõesti erakordselt head tööd teinud.

Esiteks tahaksin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et Rumeeniat on seoses meretranspordi ohutuse valdkonnas kasutatavate heade tavadega eeskujuks toodud. Lisaks sellele usun ma, et nii Rumeenia kui ka Bulgaaria täidavad SIS-süsteemiga ühinemiseks vajalikke tingimusi. Seepärast arvan, et samuti peaks komisjon mõlemat riiki toetama, et lõpetada ka teised hindamised, nii et me saaksime Euroopa Liidu ühise alaga ühineda.

Me räägime praegu kogu Euroopa Liidu, sealhulgas selle väärtuste laiendamisest. Üks neist väärtustest on vabadus ning õigus vabalt liikuda.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Eurooplased saavad Schengeni lepingust kasu. See lihtsustab inimeste tõhusat ja vaba liikumist, turismi arengut ning kaubavahetuse kasvu. See on nii tänu meie tegevusele ja tähendab Euroopa Liidu jaoks suurt saavutust. Ent selleks on hädavajalik sobiva tehnilise infrastruktuuri olemasolu, mis võimaldaks neid protsesse jälgida. Me teame oma kogemusest, et Schengeni lepinguga ühinevate riikide ülesanne ja vastutus on täita Schengeni infosüsteemiga seotud nõudeid. See on meie ühistes huvides ning toetab meie ühist julgeolekut. Seda valdkonda puudutavaid standardeid tuleb kaitsta.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Tahaksin tänada Carlos Coelhot, kes on parlamendi ekspert Schengeni alal ning kes on tõepoolest teinud selles valdkonnas ära tohutu töö.

Esiteks teeb mulle heameelt, et nõukogu juures tegutsev Schengeni hindamise töörühm andis Bulgaaria ja Rumeenia avaldustele pooldava hinnangu ning et need riigid on lahendanud kõik probleemid, mis selle olulise saavutuseni jõudmist takistasid. Ma arvan, et kõige olulisem küsimus on muidugi sisepiiride kaitse, ning usun, et me jätkame ka tööd SIS II-ga ning kasutatavate biomeetriliste andmetega. See küsimus puudutab muidugi tulevikku, ent pidagem meeles, et see protsess seisab meil ees.

Ma loodan, et meie Bulgaaria ja Rumeenia sõbrad saavad kogeda sama rõõmu, mida kogesid tšehhid ja teised riigid ning ka minu kodumaa, Poola, kaks aastat tagasi, kui tõkked sümboolselt eemaldati ning Schengen sai reaalsuseks. See mõjutab tegelikult Euroopa Liidu sidusust ning ajaloolist lähenemist vana ja uue liidu ühendamisele. Loodan samuti, et Bulgaaria ja Rumeenia täidavad järgmisel etapil kõik vajalikud nõuded, ning soovin, et volinik Malmström kiirendaks seda tööd ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Austatud juhataja, mul ei ole palju lisada, kuna siin tundub valitsevat väga tugev konsensus. Ma nõustun täielikult nendega teie hulgast, kes väljendasid arvamust, et sel nädalal oli tõepoolest põhjust tähistada. Schengeni ala on Euroopa Liidu saavutus; me võime selle üle erakordselt uhked olla. See annab inimestele võimaluse piirideta Euroopas vabalt liikuda ning ma loodan, et Schengeni ala laieneb peagi kahe uue liikme võrra. Samal ajal on juurdepääs Schengeni infosüsteemile muidugi väga oluline esimene samm.

Nendes riikides tuleb teha endiselt mõningaid jõupingutusi seoses viisade väljaandmise, politseikoostöö, kohtumenetluse, organiseeritud kuritegevuse ja teiste selliste küsimustega ning me jälgime muidugi olukorda hoolikalt. Ma ise kavatsen mõlemat riiki aasta lõpus külastada, et oma toetust väljendada ja edusammudega kohapeal tutvuda. Ma tahan neid riike praegu tehtavate edusammude eest tõeliselt tänada.

Nagu mõned teie seast ütlesid, on selleks, et ülejäänud liikmesriigid näeksid konkreetseid tulemusi, väga tähtis usalduse olemasolu. Sellega seoses on süsteemi läbipaistvuse suurendamine ning Euroopa Parlamendi suurem kaasamine hindamis- ja kohaldamisprotsessi väga oluline samm.

Seepärast loodan ma, et me saame selle uue hindamismehhanismi väljatöötamisel koostööd teha. Tahaksin omakorda tänada Carlos Coelhot seoses nende kahe riigiga tehtud töö eest ning ootan võimalust teiega edasist koostööd teha.

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Austatud juhataja, lisaksin neli viimast märkust. Esiteks tänan häid kolleege lahkete sõnade eest ning variraportööre suurepärase koostöö eest. Teiseks rõhutan, et eksisteerib laialdane konsensus toetada neid algatusi, aga nõuda seejuures, et parlamenti teavitataks kuue kuu jooksul nende soovitude järeelmeetmetest, mida pole veel ellu viidud.

Kolmandaks tahaksin meenutada, et see on ainult esimene samm. Nagu volinik Malmström meile õigesti meelde tuletaks, tuleb astuda veel teisi samme. Neljanda ja viimase märkusena tahaksin väljendada tunnustust volinik Malmströmile, kes lubas, et sel sügisel esitatakse hindamissüsteemi käsitlev õigusloomega seotud algatus.

Nende kahe riigi edusammude hindamine on praegu nõukogu ainupädevuses. Nagu volinik Malmström ütles, vajame me Euroopa hindamissüsteemi, mis kaasab kõik Euroopa institutsioonid, Euroopa Komisjoni ja nõukogu, aga ka parlamenti. Ent eelkõige ei tohi Euroopa hindamissüsteem toimida topeltstandardite alusel. Me ei saa kehtestada väljaspool Schengeni süsteemi asuvatele ja ühineda soovivatele riikidele rangemaid hindamiskriteeriume kui neile liikmesriikidele, kes on juba Schengeni liikmed. Kõik riigid, nii need, kes soovivad Schengeniga ühineda, kui ka need, kes on seda juba teinud, peavad tõestama, et nad järgivad rangelt Schengeni *acquis*'d ning et nad kontrollivad Schengeni välispiire piisavalt. Ainult niimoodi saame tagada vaba liikumise ala julgeoleku ja kodanike õiguse vabalt reisida.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Kinga Gál (PPE), kirjalikult. – (HU) Schengeni ala edasine laienemine on positiivne areng ning seda tuleks igati toetada, kuna see annab kõigile kodanikele vaba liikumise õiguse, mis on ühenduse õigustiku üks põhielemente. See tähendab liidu poolt kodanikele antud käegakatsutavat ja nende igapäevaelu mõjutavat eelist. Schengeni *acquis* on eriti oluline meie, uute liikmesriikide kodanike jaoks, keda takistati aastakümnete

välte Euroopasse reisimast. Mulle tähendab palju teadmine, et lähitulevikus on oodata järjekordse piiri kadumist, mis puudutab seekord Ungari Schengeni välispiiri Rumeeniaga. See annab mõlemal pool piiri elavatele kodanikele, sealhulgas Transilvaanias elavale 1,5 miljonile ungarlasele võimaluse kasutada piirideta Euroopa hüvesid. Ettevalmistusi puudutava ajagraafiku järgi on Rumeenia ja Bulgaaria valmis ühinema Schengeni alaga 2011. aasta esimeses pooles, see tähendab ajal, mil Ungari on eesistujariik.

Sellest ajakavast tuleb kinni pidada, tagamaks, et ka vahehindamiste tulemused oleksid head. Praeguse (vahe)hindamise tulemuste kohaselt puuduvad õiguslikud takistused, et ka Rumeenia ja Bulgaaria võiksid alustada aasta teisel poolel tehnilisi ettevalmistusi alaga ühinemiseks. Toetan raportööri hinnangut ja järeldusi, konkreetsemalt seda, et Euroopa Parlament ja eriti kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon peavad teadliku arvamusel väljendamiseks saama esmalt juurdepääsu hindamisaruannetele ja asjaomasele teabele.

Kinga Göncz (S&D), kirjalikult. – (HU) Kui Bulgaaria ja Rumeenia järgmisel aastal Schengeni alaga ühinevad, on see Ungari kui jaanuaris tööd alustava eesistujariigi jaoks suur saavutus. See otsus suurendab piirkonna julgeolekut ning annab miljonitele inimestele, sealhulgas ungarlastele vabaduse Euroopas ilma piirikontrollita reisida. Mul on hea meel Schengeni hindamise töörühma viimase aruande üle nende kahe liikmesriigi valmisoleku kohta ning asjaolu üle, et liikmesriikide esindajaid koondav nõukogu kiitis selle heaks. Selle tulemusena eeldatakse, et Bulgaaria ja Rumeenia on 2010. aasta oktoobris tehniliselt valmis Schengeni infosüsteemiga ühinema. Pärast viimast, detsembris toimuvat hindamist saavad mõlemad riigid tõenäoliselt järgmisel kevadel piirideta Euroopa täieõiguslikuks liikmeks. Schengeni infosüsteemi arendamisest põhjustatud viivitus ei tohi kahjustada lõimumist ootavate riikide ühinemisprotsessi. Ungari jaoks on eriti oluline tagada, et naaberriikide kodanikud, sealhulgas väljaspool Ungarit elavate ungarlaste kogukondade liikmed, saaksid vabaduse reisida kogu Euroopa Liidus ilma piirikontrollita.

Csaba Sógor (PPE), kirjalikult. – (HU) Mul on hea meel, et Euroopa Ülemkogu jõudis järeldusele, et kaks Euroopa Liidu uusimat liikmesriiki, Rumeenia ja Bulgaaria on täitnud asjaomased kriteeriumid ning seega võib Schengeni *acquis*'d kohaldada ka nendes riikides. Euroopa kodanike jaoks on piiramatut piiriülest reisimist võimaldav Schengeni ala üks Euroopa lõimumise konkreetsemad tagajärgi. See võimalus omab märksa suuremat tähendust endiste kommunistlike riikide jaoks, kelle kodanikud asusid nii füüsilises kui ka vaimses mõttes raudse eesriide taga, mis muutis nende jaoks Lääne-Euroopa riikidesse reisimise praktiliselt võimatuks. Praegu, kakskümmend aastat pärast kommunismi langemist tundub see kõik halva unenäona. Schengeni alaga liitudes astuvad Rumeenia ja Bulgaaria järjekordse sammu ühendatud Euroopaga lõimumise suunas. Sellal, kui kontroll sisepiiridel kaob, omandab „piiri“ mõiste uue tähenduse ning liikmesriikide vaheliste piiride funktsioon muutub. Riigipiirid ei tähenda enam halduslikke piire, vaid need muutuvad Euroopa rahvaid ja riike ühendavateks sildadeks. Asjaolu, et Rumeenia ja Bulgaaria saavad paljusid sildu ja avatud piire sisaldava Schengeni ala täisliikmeks, on oodatud areng.

19. Sport, eelkõige sportlaste esindajad (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on suuliselt vastatav küsimus, mille esitas komisjonile Doris Pack kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel spordi, eelkõige sportlaste esindajate kohta (2010/2646(RSP)) (O-0032/2010 – B7-0308/2010).

Doris Pack, esitaja. – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, head kolleegid! Euroopa Parlament avaldas juba Ivo Beleti raportis profijalgpalli kohta toetust sportlaste, eriti mängijate esindajate tegevuse suuremale reguleerimisele ning me nõudsimet, et sel puhul võetaks vastu asjakohane direktiiv. Nüüd seisame taas sama probleemi ees.

Õiguslik staatus on ebaselge. Kuna mängijate esindajad töötavad sageli piiriülel, ei ole riiklikud õigusaktid, isegi kui need eksisteerivad, sellise tegevuse kontrollimiseks sobiv meetod. Spordiliitude tegevusulatus on omakorda õiguslikult piiratud. Mitteriiklike organisatsioonidena pole neil õigust ulatuslikke eeskirju kehtestada. Näiteks oli FIFA 2000. aastal sunnitud mängijate esindajate litsentsimismenetlust leevendama.

2009. aastal avaldas komisjon uuringu, milles osutati muu hulgas muret tekitavatele sidemetele mängijate esindajate ja kuritegevuse vahel. Muu tegevuse kõrval mainiti rahapesu, altkäemaksu, kihlveo- ja maksupettust. Sellised sidemed kahjustavad spordi ausust ning ei sobi kokku spordi sotsiaalse rolliga. Lisaks leiti komisjoni avaldatud uuringu, et mängijate üleminekutega kaasnevad rahaülekanded ei ole tavaliselt läbipaistvad. See selgitab antud süsteemi haavatavust asja nimetatud kuritegelike mahhinatsioonide suhtes. Noorte mängijate esindamise juures eksisteerib eriti suur risk, et esindaja kasutab ära näiteks Aafrika mängijate noorust ja

kogenematust, lubades neile tulevikku Euroopa profijalgpallis, ning loobub neist, kui klubi pole võimalik leida, jättes nad omapäi Euroopasse ebaseaduslike sisserändajatena, kellel pole tööd ega toetajaid.

Sellise olukorra taustal vajame Euroopa õigusloomega seotud algatust. See võimaldaks meil seda küsimust kogu ELis ühtselt reguleerida, kõrvaldada õiguslikud lüngad ning toetada spordiliite nende jõupingutustes muuta mängijate esindamine korrakohaseks ning läbipaistvaks. Nagu me oma ettepanekus soovitasime, peaksime võtma selles osas konkreetseks eesmärgiks keelustada alaealiste mängijate üleminekute eest makstavad komisjonitasud, et kaotada rahalised stiimulid selliste ebaõiglaste tehingute tegemiseks, eriti alaealiste mängijatega seotud tehingute puhul. Ma loodan, et homsel täiskogu istungil toetatakse meie tänast ettepanekut, ja loodan eelkõige, et see julgustab komisjoni selle küsimusega tegelema.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esiteks tahaksin Doris Packi kultuuri- ja hariduskomisjoni nimel esitatud suuliselt vastatava küsimuse eest tänada.

Olen selle probleemi poliitilisest tähtsusest täiesti teadlik. Meenutaksin, et komisjon on nüüdseks avaldanud sportlaste esindajaid käsitleva sõltumatu uuringu tulemused. Uuring sisaldab kõnealuse probleemi kõikehõlmavat analüüsi. Näiteks saime teada, et liikmesriikides tegutseb umbes 6000 kõikide spordialadega seotud sportlaste esindajat. Ent 95% neist tegutses üksnes neljal spordialal: kergejõustik, korvpall, jalgpall ja ragbi. Ning selles rühmas domineerib selgelt jalgpall.

Uuring näitab meile ka seda, et ainult piiratud arvus liikmesriikides reguleeritakse konkreetse seaduse abil sportlaste esindajate tegevust. Enamikus riikides kasutatakse lihtsalt kas tööõiguse või lepinguõiguse üldsätteid. Sportlaste esindajaid käsitlevaid eeskirju on kehtestanud ka mõned rahvusvahelised spordiliidud, eelkõige äsja nimetatud spordialadel: kergejõustik, korvpall, jalgpall ja ragbi.

Ehkki olemasolevad riiklikud ja mitteriiklikud eeskirjad võivad olla omavahel vastuolus ja põhjustada õiguslikku ebakindlust, näitavad uuringu tulemused, et sportlaste esindajate vabale tegutsemisele kõikjal ELis eksisteerib vähe takistusi. Uuringus osutatakse aga mitmele sportlaste esindajate tegevusega seotud kahtlasele aspektile, näiteks salajaste komisjonitasude maksmine, noorte mängijate ärakasutamine jne. Spordivõistluste aususe säilitamiseks tuleb selliste probleemidega tegeleda.

Spordiliidud on neid probleeme püüdnud juba mõnda aega lahendada. Seetõttu on mitmed juhtivorganid võtnud meetmeid sportlaste esindajate tegevuse reguleerimiseks. Spordiliitude kehtestatud reeglitel võib olla eelis: mõnikord on spordialased sanktsioonid parim meetod ebaausate turuosaliste eemalepeletamiseks, olgu tegu mängijate esindajate, klubide või mängijatega. Kuid spordiorganitel ei ole volitusi uurida ja määrata karistusi selliste tegude eest, mida kõigis liikmesriikides loetakse kuritegudeks: korrupsioon, rahapesu, maksupettus ja ebaseaduslik sisseränne. Spordiliidud ootavad sportlaste esindajate põhjustatud probleemide lahendamiseks abi Euroopa Liidu institutsioonidelt.

Komisjonil on siin oluline roll. Me saame aidata välja töötada ühiseid põhimõtteid ja standardeid, mida võiks kasutada kõigile Euroopa riikidele ja spordiliitudele kehtivate miinimumeeskirjadena. Praegu me hindame, missugune tegutsemine oleks ELi tasandil kõige asjakohasem. Kaalume erinevaid tegutsemisvõimalusi, ent lõpliku otsuse langetamiseks on meil kindlasti vaja läbi viia täiendavaid arutelusid ja nõupidamisi.

Ivo Belet, fraktsiooni PPE nimel. – (NL) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Tahaksin alustuseks viidata Lõuna-Aafrikas toimuvatele jalgpalli maailmameistrivõistlustele, mis tõestab taas kord iga päev, kui suurepärase võib olla sport ja kui tähtis on see ühe riigi, ühe mandri ja eriti sealse ühiskonna jaoks. See muudab veelgi olulisemaks selle, et me kaitseksime sporti kuritegeliku mõju eest, millele Doris Pack juba viitas, või võtaksime jõulisi meetmeid sellise mõju kõrvaldamiseks.

Lähtudes teie poolt äsja mainitud uuringust, mille tulemused on nüüd teada, mõjutab organiseeritud kuritegevus sporti järjest enam. Kahjuks on see tõesti nii. Jutt käib inimkaubandusest, mis puudutab mõnikord väikesi lapsi, samuti kõikvõimalikke finantskuritegusid. On selge, et spordiliidud ise ei oma võimalusi ega pädevusi, et sellise kuritegevuse vastu tõhusalt võidelda. Seega on tõesti vaja Euroopa tasandil algatust.

Meie käsutuses on juba praegu erinevaid õigusakte – lepingud ja teatud direktiivid –, mis võimaldavad meil tegutseda. Tahaksin nimetada kaht ettepanekut meetmete võtmiseks. Esiteks võiksime alustada rangete kriteeriumide väljatöötamist, mis kehtiksid kõigile liidus tegutsevatele sportlaste agentidele. Parim meetod selleks oleks kasutada klubide litsentseerimise süsteeme ning mängijate esindajate kohustuslikku registreerimist. Selliseid reegleid võivad kehtestada spordiliidud, kuid Euroopa Liit saab siinkohal kindlasti juhtrolli võtta. Näiteks võib EL kooskõlastada erinevate riiklike järelevalveorganite tegevust.

Teine meede, mida me võiksime kasutada, on mängijate esindajate rahaülekannete täielikult läbipaistvaks muutmine, kuna need ülekanded on praegu peamine kurja juur. Meil puudub selliste hämarate rahavoogude kohta igasugune teave, mis tähendab, et need inimesed saavad tippspordi jätkuvalt kasutada ühelt poolt rahapesuks ja teiselt poolt altkäemaksu andmiseks.

Kolmas ettepanek, mida Doris Pack juba mainis, puudutab mängijate esindajatele alaealiste mängijate ülemineku puhul tasu maksmise keelustamist. Me peaksime selle probleemi lahendamiseks kindlasti tegutsema. Meie käsutuses on piisavad vahendid, mis ei võimalda meil üksnes profispordiliitule selle probleemi lahendamiseks survet avaldada, vaid ka oma algatustega välja tulla.

2007. aastal kutsus Euroopa Parlament väga suure häälteenamusega komisjoni üles haarama initsiatiiv võitluses sportlaste esindajate kuritarvitustega. Selles uuringus tehakse mitmed konkreetset ettepanekud. Ehkki need ettepanekud on head, on selge, et neist ei piisa. Meil on hea meel kuulda teid siin ütlemas, et te kavatsete jõupingutusi tõepoolest suurendada. Selliseid üleskutseid on tehtud isegi sektoris endas, Euroopa mängijate esindajate ühenduse poolt. Meil on nendega tihe kontakt ja nad ise avaldavad Euroopa Liidule umbrohu tõrjumiseks survet. Ma teen ettepaneku, et me reageeriksime spordi ja selle poolt täidetava erakordselt olulise ühiskondliku rolli huvides nende üleskutsetele.

Mary Honeyball, *fraktsiooni S&D nimel*. – Austatud juhataja! Oletan, et meil on tõesti vedanud, et arutleme selle küsimuse üle maailmameistrivõistluste ajal, kuna maailmameistrivõistlused näitavad paremini kui peaaegu ükski teine spordiüritus, kui oluline on sport inimeste jaoks, ja seda, kui mitu miljonit inimest jalgpalli vaatab ja kui palju naudingut ja kirge see tekitab.

Seepärast on oluline, et me tagaksime realselt jalgpalli ja teiste spordialade asjakohase reguleerimise ning et me võtaksime lõpuks mängijate esindajate suhtes meetmeid, millest on nii palju räägitud. Nagu öeldud, oleme kahjuks pidanud nägema väga tõsiseid probleeme: kuritarvitused, rahapesu, korruptsioon, alaealiste mängijate ärakasutamine, rängad kuriteod, mille vastu tuleb meil tõesti võtta meetmeid, mida me nii kaua kavandanud oleme. Milline aeg sobiks selleks paremini kui praegu, mil kogu maailm paistab olevat jalgpallist haaratud?

Emma McClarkin, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Toetan täielikult jõupingutusi muuta sportlaste, eelkõige jalgpallurite esindajate tegevus läbipaistvamaks ja ma usun, et EL peaks selle tagamiseks erinevaid spordi juhtivorganeid toetama. Me peame heitma valgust hämarasse maailma, kus võib sagedasti esineda ärakasutamist ja kus nõuavad lahendust sellised probleemid nagu topeltesindamine, mille puhul võib sportlaste esindaja esindada sportlast sama klubi juures, kes püüab sportlasega lepingut sõlmida.

Ent igasugused õigusaktid, mida selle sektori reguleerimiseks esitatakse, peavad pärinema riiklikelt spordiliitudel või sellistelt organitelt nagu FIFA ja UEFA. Spordimaailma reguleerimine pole tõesti ELi ülesanne, eriti selle konkreetse probleemi ülemaailmse iseloomu tõttu. Kui me saame spordi olukorra parandamisele kaasa aidata, peaksime seda ka tegema, kuid me peaksime sekkuma üksnes spordi juhtivorganite palvel ning juhul, kui saame selgelt olukorda parandada või selgemaks muuta.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (FR) Austatud juhataja! Avaldan heakskiitu seoses küsimusega, mille meie parlamendikomisjoni esimees keset maailmameistrivõistlusi tõstatas. Komisjoni uuringul on muret tekitavaid aspekte, mis osutavad eetika ning spordi mainega seotud ohtudele.

Juhul kui spordiliidud jäävad peamiseks reeglite kehtestajaks, toetudes tuhandete heasoovlike meeste ja naiste abile, kes hoiavad alal spordi kui inimese arengu osa vaimsus sellisena, nagu me seda armastame, peaksid riigid neid abistama, karistades avaliku korra vastu suunatud rünnakute ja liiasuste eest.

Selliseid liialdusi esineb spordiga seotud äris, mis muudab mängijad järjest enam kaubaks ning nende esindajad pelgalt maakleriteks, kes müüvad neid nagu kaupa. Üleminekutega on seotud hiigelsuured rahasummad ning alaealiste õigusi tallatakse järjest enam jalge alla.

Sellised liialdused on piiriülene nähtus, mida valitseb raha, hullumeelne raha, ning kahjuks on Euroopa Ühenduste Kohtu pretsedent olukorda halvendanud. Teatud spordialade, eriti jalgpalli juhtivorganid ootavad Euroopa institutsioonidelt abi. Jah, austatud volinik, me peame tegutsema, ning omalt poolt väljendan kahetsust, et Prantsusmaal võeti hiljuti vastu õigusakt, mis täidab vastupidiseid eesmärgi.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Poolteist tundi tagasi ütlesid naised, et naiste probleemide arutamiseks valiti hiline kellaaeg. Nüüd läheneb kesköö ja me arutame spordi teemadel.

Ent vähemalt on meil võimalus selle üle arutleda; enne Lissaboni lepingut sellist võimalust polnud. Praegu on meil see võimalus ning on hea, et me seda kasutame, eriti kui jutt käib noortest ja sportlaste esindajate tegevusest.

Nagu Doris Pack ütles, eksisteerib palju näiteid noortest, kellele lubatakse, et neist saavad tulevikus suured tähed. Ent mis juhtub tegelikult? Nad viiakse oma kodudest, oma perede juurest ja koolidest minema ning ühe või kahe aasta pärast heidetakse nad kõrvale. Nii juhtub enamikuga neist.

Nüüd on Euroopa Liidul võimalus selles suhtes midagi ette võtta ning kehtestada eeskirjad ja sanktsioonid, mis noori selliste esindajate eest kaitseksid. Me peaksime jälgima, mis eri riikides seoses erinevate spordialadega toimub, seda teavet töötlemata ning tegema seda, mis on kõige õigem – eeskätt noorte ja spordi kui terviku jaoks.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Austatud juhataja! Sportlase esindaja on amet, mille suhtes puuduvad turvameetmed ja järelevalve, rääkimata karistustest rikkumiste, näiteks inimkaubanduse korral. EL on viinud läbi uuringu ja täheldanud rikkumisi, ent seni pole suudetud olukorra suhtes midagi ette võtta. Kuid midagi tuleb teha. Mulle teeb suurt muret alaealiste mängijate haavatavus, eriti arenguriikidest tulevate mängijate olukord, kes langevad sageli inimkaubanduse ohvriks. EL peab selles vallas kontrolli tugevdama.

Resolutsioonis esitatakse konkreetseid ettepanekuid: lõpetada alaealiste mängijate esindajatele tasu maksmine, muuta üleminekute puhul tehtavad rahaülekanded läbipaistvamaks ning suurendada liikmesriikide kontrolli, arvestades, et spordiliidud ei kontrolli praegu olukorda. Metsiku Läänega sarnaneva olukorra lõpetamiseks on vaja konkreetseid meetmeid. Komisjon peab tagama, et seaduste jõustamine ja rikkumiste – mis on lõppude lõpuks sageli piiriülesed – eest karistuste määramine muutuks tõhusamaks. Lisaks tuleb alaealiste mängijate õigusi kogu aeg tõhusalt kaitsta.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Pean Ivo Beleti esitatud algatust, mille kohaselt tuleb esindajate abi kasutatavate sportlaste huvide kaitseks kehtestada ühtne süsteem, mis vähendaks selles valdkonnas rikkumisi seoses ülekannete läbipaistmatuse, rahapesu ja inimkaubandusega.

Minu arvates tuleb meil pöörata asjakohast tähelepanu mitte üksnes jalgpallile, vaid ka teistele spordialadele. Näiteks tegutseb praegu Euroopas umbes 6000 sportlaste esindajat, kes on seotud 30 erineva spordialaga ning kelle äritegevuse iga-aastane käive on hinnanguliselt sadu miljoneid eurosid. Sellises olukorras ei ole mängijate esindajatele ühtse reeglistiku kehtestamine sugugi lihtne ülesanne.

Lisaks tuleb meil aidata muuta selgemaks sportlase esindaja mõistet, tähendagu see mängijate mänedžeri või üleminekute vahendajat. Tulevikus ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Piotr Borys (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Sellel, et praegune arutelu toimub nii hilisel kellaajal, on üks hea külg: meie arutelu ei toimu maailmameistrivõistluste ülekande ajal, nii et meil on aega arutleda. Kui aga tõsiselt rääkida, siis on meil Lissaboni leping, mis kohustab meid väga tõsiselt reageerima halvale olukorrale, mida pole aastate jooksul olnud võimalik lahendada. Poola ja Ukraina korraldavad kahe aasta pärast Euroopa meistrivõistlused, nii et mul on erakordselt hea meel selle küsimusega väga aktiivselt tegelema Ivo Beleti, Doris Packi ja Androulla Vassiliou otsuse üle, et selles valdkonnas on vaja õigusaktide ühtlustamist. Süsteem ei ole tõepoolest läbipaistev ning seda koormab korrupsioon, mis on kestnud kümneid aastaid. Noorte mängijatega kaubitsemine on muutumas väga ulatuslikuks ning toob sageli kaasa olukorra, kus raha jagatakse ka siis, kui üleminekud on lõppenud ja makstud on kõrged tasud. Üleminekutasud on nii suured, et klubid satuvad nende tõttu mõnikord võlgadesse. Seetõttu on meil vaja uut reeglistikku ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma usun, et me kõik jagame seisukohta, et sport on oluline ja pakub meile kõigile väga meeldivat meelelahutust. Täna teid kõiki teie sõnavõttude ja ettepanekute eest, mida võetakse tõsiselt arvesse.

Pole kahtlust, et EL peab midagi ette võtma; spordiliitudel pole mõningate raskemate rikkumiste puhul võimalik sekkuda. Kuna sport omandab praegu üha ülemaailmsema mõõtme, muutuvad need probleemid riikideüleseks.

Profispordi rahvusvahelisemaks muutumine teeb süsteemsete probleemide lahendamise riigi tasandil raskeks. EL on võimeline täitma koordineerivat rolli ja tagama, et esindajate küsimust käsitletakse ühte moodi. Näiteks

võiksime kasutada ELi saadud uut pädevust kriminaalõiguse ühtlustamiseks. Paljud spordiga seotud huvirühmad peaksid meie toetust kindlasti teretulnuks.

Sõltumata sellest, millise seisukoha kasuks otsustame, teeme me muidugi tihedat koostööd asjaomaste spordiliitudega ning – nagu te teate – kavatsen ma peagi avaldada sporditeemalise teatise, milles käsitletakse seda küsimust kindlasti üksikasjalikumalt. Oleks vale tekitada eelarvamusi enne arutelu, mida meil tuleb koos teie, Euroopa Parlamendi liikmete ja spordiliitudega alustada. Ma ootan võimalust koos teiega selle probleemi lahendamise eesmärgil edasi tegutseda.

Juhataja. – Mulle on esitatud resolutsiooni ettepanek⁽⁵⁾ vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – Praegusel kommertsialiseerumise ja professionaliseerumise ajastul on sportlaste esindajad spordimaailma vältimatu osa. Komisjoni aruande hinnangu kohaselt tegutseb ELis 6000 sportlaste esindajat, kelle vahendatud mängijate ja sportlaste üleminekute käive ületab 200 miljonit eurot.

Jalgpall on ainuke spordiala, mille esindajad tegutsevad kõigis ELi liikmesriikides. Jalgpall tähendab Euroopas suuremahulist äri ning on hädavajalik, et spordis keskendutaks ausale mängule ja reeglite täitmisele. Noorte mängijate ebaseaduslik toimetamine üle piiri on muret tekitav probleem. Selline olukord puudutab eriti jalgpalliklubisid ning nende talendiotsinguid. Hinnanguliselt on umbes 20 000 noort aafriklast toodud Euroopasse jalgpalli mängima, ent nüüd elavad nad ebaseaduslikult ELis, kuna neil ei õnnestunud teha karjääri jalgpallimängijana. Suurem piiriülene reguleerimine, järelevalve ja sportlaste esindajate lepingutele ühtlustatud miinimumeeskirjade kehtestamine aitaksid seda probleemi lahendada ning on hädavajalikud selleks, et tagada aus jalgpall.

Arvestades, et tegu on piiriülese probleemiga, kutsun komisjoni tungivalt üles tegutsema tõhusalt ja jõuliselt, et kaitsta alaealisi ja peatada mängijatega kaubitsemine.

20. Järgmise istungi päevakord: vt protokoll

21. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 24.00.)

⁽⁵⁾ Vt protokoll.